

THE
Ashtanga Hridaya Kosha

WITH
The Hridaya Prakasha

(A Critical and Explanatory Commentary)

BY
K. M. VAIDYA,
VALAPAD. S. MALABAR.

1936

PRINTED AT
THE MANGALODAYAM PRESS, TRICHUR.

॥ श्रीः ॥

श्रीमन्माणिक्यभिषग्वरसङ्कलितः

॥ अष्टांगहृदयकोषः ॥

विविधभाषात्मको

हृदयप्रकाशाख्यव्याख्यासमुल्लसितः ।

शके १८५८.

IN LOVING MEMORY
OF
MY REVERED FATHER
CHOLAYIL
SREE KUNHUMAMY VAIDYA
OF
VALAPAD, S. Malabar.

भक्त्यार्पितः पितुरखण्डपवित्रपाद-
पाथोजसीमनि मया हृदयप्रकाशः ।
नूतनं सुरन्नमिव वाग्भटपन्थनोत्थ-
जैवातृको विविधभाषक एष जीयात् ॥

ध्यानश्लोकः ।

शुद्धान्तःकरणं शुचिस्मितमुखं

मुण्डोत्तमाङ्गं दया-

सिन्धुं शिष्यपरंपरावलयितं

भूत्युल्लसत्भालकम् ।

वेदान्तानुगमायुरागमविदा-

मग्रेसरं भासुरं

ध्याये “चोलयिलालय”स्थमनिशं

श्रीकुञ्जुमामिं गुरुम् ॥

उपोद्घातः ॥

अयि महाशयाः !

एतद्ग्रन्थप्रकाशनविषये विद्वज्जनानां पुरस्तात् किञ्चिदिव निवेदनीयमुत्पश्यामि । आचार्यवामठानुगृहीतस्य सर्वाधुर्वेदहृदयभूतस्याऽष्टाङ्गहृदयस्य सत्सु विविधेषु व्याख्यानेषु किमर्थकोऽयमधुना नवीनकोषप्रणयनप्रयास इति मन्ये, क्वचित् केचन जनमिममाचक्षीरन् । तान्प्रति सविनयेऽयं मदीया विज्ञप्तिः, यदिह बाल्ये ग्रन्थमिमं पठन् पुनर्विद्यार्थिनः पाठयंश्च जनोऽयमनुभूय तत्र प्रतिपादितानामोषधीनां नामस्वरूपप्रयोजनादिप्रतिपादकसमुचितकोषग्रन्थविरहप्रयुक्तान् क्लेशान् स्वयमपण्डितोपि साहसिकेऽस्मिन्नाष्टाङ्गहृदयकोषनिर्माणे कृतप्रयत्नोस्मि संवृत्तः । प्रयत्नस्त्वयं कियत्प्रयोजनमुत्पादयतीति निर्णेतुं प्रभवन्ति केवलं निर्मत्सरमतय आयुर्वेदाचार्या एव । ओषधीनां स्वरूपविज्ञानविषये अष्टाङ्गहृदयाध्येतारः कोषणानेन सुबहु कृतोपकारा भवेयुरिति सुदृढं विश्वसिमि ॥

इतश्च, चरकसुश्रुतसंहितयोरष्टाङ्गसम्बन्धे च प्रतिपादितान्योषधिनामपदानि क्रोडीकृत्य मया निर्मितं “त्रयीकोषाभिधानं” ग्रन्थान्तरमपि सम्पुत्र्य विदुषां पुरस्तादुपहर्तुं बलवदभिलषामि । किन्तु कालकौटिल्यप्रयुक्तेन द्रव्यसम्पत्तिविरहेण तामिच्छां क्रियात्मना परिणमयितुं न जाने कदा वा शक्नुयामिति । द्रव्यसम्पत्तिविरहोयमष्टाङ्गहृदयकोषस्यास्यैव मुद्रणे कृतपदो महत्कालदैर्घ्यमुत्पादयति स्म । तथाप्येवमधुनापि वा ग्रन्थस्यास्यैवं प्रकाशने यदपारयं

तत्र मदीयप्रियतमया श्रीमत्या ए. के. इन्द्राणीभायी इत्यनया कृतं धनसाहाय्यमेव प्रधानं कारणमिति नेदं विस्मरणीयं पश्यामि ॥

ग्रन्थमिमं चेन्नपुरराजकीयायुर्वेदकलाशालया सम्पक्शोधयित्वा स्वयं च संशोध्य महत्तमया कयाप्यवतारिकया भूषितवतं प्रस्तुतकलाशालाध्यक्षाय वैद्यरत्न श्रीयुत. जी. श्रीनिवासमूर्ति (B. A., B. L., M. B. & C. M.) महाशयाय, यथाकालमस्य सम्मुद्रणे सहकृत्स्वरीं मतिं प्रकटय्य कृतोपकाराय मङ्गलोदयमुद्रणशालाध्यक्षाय श्रीमते पी. वी. नारायणय्यर् (B. A.) महाभागाय च सुबहु धारयामीति ससन्तोषं प्रस्तूयते ॥

इति ।

VALAPAD, }
9—10—1936. }

सहृदयविधेयः
के. एम्. वैद्यः ।

INTRODUCTION

Sreeman K. M. Vaidya of Valapad, South Malabar has honoured me by asking me to write an introduction to his work entitled the "Ashtanga Hridaya Kosha". As is well-known, "Ashtanga Hridaya"—(The Heart of Ashtanga Ayurveda) is one of the most popular among Text-books of Ayurveda. It is a compact treatise taking the whole of Medicine for its province and dealing with all the Ashta Angas—the eight divisions under which the practice of Ayurveda is generally described. The Text is in mellifluous verses which excel in combining the exact knowledge of the Scientist with the literary graces of the Artist. In a medical classic such as this, it may frequently happen that, among the many terms available for expressing an idea, a rather uncommon one is chosen because it satisfies the necessities of the metre in which the verses are written. Furthermore, works on medicine abound in technical terms not only of Medical Science itself but of the many allied Sciences on which Medicine is based; and it is not possible—not certainly in a compact work like Ashtanga Hridaya—to provide, in the Text—itsself, the explanations of the many technical terms used in Medical Science. It is just these difficulties that Sriman Vaidya seeks to remove by publishing the Ashtanga Hridaya Kosha—a Dictionary of Ashtanga Hridaya—where the technical terms used in the Text are arranged in Alphabetical order and explained by a commentary which is designated as Hridaya Prakashika—the illuminator of the Heart (of Ashtanga Ayurveda).

The learned physician has done a valuable service to the cause of Ayurveda by the publication of this work, and placed all lovers of Ayurveda under a deep debt of gratitude. The least I could do is to tender to him my grateful thanks and wish him many years of useful service in the cause of Ayurveda.

KILPAUK,
MADRAS
7-13-1936.

CAPTAIN G. SRINIVASA MURTI,
B. A., B. L., M. B. & C. M.,
VAIDYA RATNA,
Principal, Government Indian Medical School

SELECT OPINIONS

I had the pleasure of seeing "The Ashtanga Hridaya Kosha" by Mr. K. M. Vaidya. I have no hesitation to say that the attempt is very laudable. I hope Mr. Vaidya will in the near future bring out a volume covering the whole of Ayurveda (including those specifics of Kerala) giving the old descriptions wherever available, international Scientific nomenclature as well as their therapeutic properties in Ayurvedic as well as modern terminology. The present work is quite good so far as it goes and I wish him all success.

Dr. L. A. Ravi Varma, M.B., C.M., D.O.M.S.,
Ophthalmic Surgeon, Trivandrum.

The *Ashtangahrdaya* of Vagbhata II has enjoyed uncommon popularity among the students of medicine all over India. It eclipsed all previous treatises on medicine like the *Ashtanga-samgraha* of Vagbhata I by its comprehensive treatment of the subject and also by its attractive manner of exposition. As, however, the work was composed about a thousand years ago the terminology employed by the author, though easily intelligible in his time, appears abstruse to the modern student of Ayurveda, whose knowledge of the entire background of the ancient medicine is not adequate for an easy understanding of some of the abstruse terms used by the author of the *Ashtangahrdaya*. The modern student of the Ayurveda cannot be expected to have a thorough knowledge of the neighbouring disciplines, which alone can give him a clear grasp of the meanings of these terms.

Mr. K. M. Vaidya, himself a learned physician, has obliged all students of Indian medicine by the compilation of the present Dictionary of technical terms used in the text of the *Ashtangahrdaya* with a commentary called the *Hridayaprakasa*. A spirit of disinterested love of learning and an "infinite capacity for taking pains" can alone produce such a useful work. Such a complete identity of the author and his work is quite rare in modern times especially in the absence of any organised department to help the lonely toiler in the field. The manner of dealing with every

term used by the author may now be briefly indicated. Against each term the author records the reference to the division of the text where the term is found. Then follows its explanation in Sanskrit, coupled with meanings in Latin and also in modern European languages like English, German etc. occasionally. As a rule, to facilitate identification of medical plants, the author records the names of each plant in Indian vernaculars and dialects. Ancient writers on medicine and their commentators like Dalhana and Cakrapandita are quoted in extenso in many cases, not to say celebrated lexicons like those of Hemachandra, Medinikara, Amarasimha and so on. Each entry in this Dictionary of Medical Terms is made as illuminating as possible so that the volume can be useful not only to the student and teacher of Ayurveda but also to the philologist and the historical research scholar. Occasionally even the properties of medical plants as given by ancient medical treatises are recorded against each entry.

Our knowledge of the flora and fauna of the classical Sanskrit literature is generally confined to books, and we can hardly identify accurately a few plants mentioned in the works of poets like Kalidasa, Bhavabhūti etc. A dictionary like the present one, if enlarged on a wide scale so as to include all names of plants found mentioned in literature, would be extremely useful to the botanists and also to the students of classical Sanskrit literature.

The value for such a reference book as the *Ashtanga-hridayakosa* for determining the exact meaning of an ancient term cannot be overestimated especially when we attempt to translate these terms into modern languages. For instance the word *hrdaya* has several connotations in Sanskrit. In the present kosa our author gives the following entry with regarding to it quoted in Charaka, Susruta and others on the point: *Hridayam-Cetanasthanam* : "Diva prabudhyate' rkena hridayam pundarikavat" iti Charakah
"Pundarikena Sadrs'am hridayam sya dadhomukham, Jagratustad-vikasati svapata'sca nimilati" iti Susrutah. It was once contended by some modern doctors that ancient writers on Ayurveda had no knowledge of the heart. For deciding such points an exhaustive collation of texts on such points is necessary as it will go a great way in supplying us the correct notions of the ancients on debated points. Without a methodical study of Ayur-

veda in all its aspects dogmatic assertions of prejudiced minds are of no avail. We, therefore, join with Captain G. S. Murthi, Principal, Government Medical School, Madras, who has written a short English Introduction to the present Kosa in offering our grateful thanks to Mr. Vaidya and we wish him many years of useful service in the cause of Ayurveda. The book is printed in good and easily readable type and hence makes pleasant reading.

‘The Oriental Digest.’

The Ashtanga Hridaya is a treatise on Indian Medicine mainly dealing with the Materia Medica of Indian herbs and plants as are found effective remedies to human ills. The text is in mellifluous verse in the Sanskrit language mentioning the names of innumerable herbs, plants, roots etc., as applicable to different diseases of the human body. This method of Ashtanga Hridaya is generally adopted in Malabar and valuable results as cure have been obtained from a long past. One defect common to every other branch of learning related to Sanskrit culture has been the growth of innumerable technicalities, strange names and unknown nomenclatures given to herbs and diseases. The recognition of herbs and plants, etc., corresponding to the names used in the Ashtanga Hridaya have stood a great barrier against ready preparation and usage of medicines under that pharmacopoeia. The present book is a dictionary of names of the Materia Medica of plants and herbs used in the text books of Ashtanga Hridaya. Evidently, the author is the scion of an ancient family of Vaidyas in Malabar, well-versed in the Sanskrit language and medical sciences as propounded by Ashtanga Hridaya. The usefulness of this dictionary is unquestionable, the method adopted to elucidate the meaning of terms used in the book reveals that it is all-comprehensive in its scope. For instance, a word as “aguru” is first explained by its combining parts as “Na, gurur yasmath”, (there is no superior), then the meaning is given in Sanskrit, Marathi, Gujarathi, Hindi, Bengali, Sindhi, Malayalam and other languages. Further, the meaning is supported by quotations from eminent medical authorities on Indian medicine such as “Charaka”, “Susrutha” and “Vagbhata” and others. Wherever possible, properties such as bitterness, or its use to check wind or phlegm. Help is also given

to understand its varieties. The 657 pages of this well-bound book in Nagari character contains authoritative description of medical herbs and plants, etc., so as to help a good number of medical practitioners of Indian system to be sure of their plants and herbs used in the preparation of their medicines. We presume that it is not an easy task for any single individual to attempt and to succeed as the present author has done to come to the rescue of Indian medicine which is dying under various handicaps, the recognition of the plants and herbs found mentioned in text books in actual practice being the least. Captain Srinivasamurthi, the Principal of the Government Indian School of Medicine, has deservedly given his appreciation in his foreword and we believe that the author being closely engaged in the study for generations deserves grateful remembrance of the public for his contribution. We also await his promised treatise *Thrayi Kosha-abidhana* and hope he will be well rewarded for his labours. **'Federated India.'**

If the Ayurvedic system of medicine should recover its ancient glory, it is not enough that its students are instructed and examined. This must be amply supplemented by a large amount of research work and greater facilities therefor. Publications of classical medical books, translations and adaptations of modern works on medicine will all help in promoting this end. The names of drugs found in ancient Ayurvedic treatises have first to be familiarised to the modern practitioner, and to this end, it is necessary that such treatises should be reliably rendered into the languages of the country. There is considerable difficulty in settling the correct meanings of the technical terms and expressions. In days of yore such technical expressions as are found in *Amara-Kosha*, and special medical terms and meanings, met with in *Raja Nighantu*, *Dhanvantari Nighantu*, *Madanapala Nighantu* etc., were learnt by heart. Some forty years ago, memorising having even then become a lost art, Kaviraj Umeshchandra Dutt of Calcutta brought out a huge Ayurvedic medical dictionary in Sanskrit called *Vaidyaka Sabda Sindhu*. Now, we, Ayurvedic practitioners are indebted to Mr. K. M. Vaidya, belonging to one of the famous Kerala families of hereditary physicians, for his invaluable Sanskrit medical work *Ashtanga Hridaya Kosha* containing in alphabetical

order almost all the names of drugs and words relating to other topics, selected from the *Ashtanga Hridaya* of Acharya Vagbhata. He must have taken enormous pains indeed in preparing and publishing this new book of reference.

"Ashtanga Hridaya" is itself a classical standard medical work describing eight divisions of treatment in six parts. It is really a fully comprehensive compendium of what is to be found in standard Ayurvedic works such as the Samhitas of Charaka, Susruta, Kasyapa and other reputed authors. It has the good fortune of possessing many a good commentary and many a translation in Indian languages; that testifies to its great merit and usefulness. There is extant a complete Tamil rendering with a Tamil commentary. The book under review gives in alphabetical order the Sanskrit names of almost all the drugs mentioned in Vagbhata's work. Copious extracts and references are given from other medical works as authority for the use and meanings of the words. English and vernacular equivalents are also as far as possible noted.....

Mr. Vaidya deserves to be heartily congratulated on undertaking the task of writing this Sanskrit medical work on a new model and publishing the same for the benefit of the public in general and of medical men in particular. Vagbhata's *Ashtanga Hridaya* was, no doubt, in former days most popular in Kerala. Now that it is printed and published in Sanskrit and translated in ever so many vernaculars, it may be hoped that the book under review will be of great help to a study of *Ashtanga Hridaya* by all Indian and Western medical practitioners. **"The Hindu."**

"Ashtanga Hridaya" is one of the most popular among text books on Ayurveda. It contains verses in which to arrange the metre etc. sometimes quite uncommon names of medicines have been used. The author has rendered a signal service to the students of Ayurveda by publishing this dictionary of the *Ashtanga Hridaya* in which English equivalents are also given. Technical terms used in the Text are arranged in alphabetical order and explained by a commentary. Those interested in *Ayurveda* will find this book very useful. **"The Kashmir Times".**

The Ashtanga Hridaya is a celebrated text book on Ayurveda. But by reason of its being written in verse in a highly literary style, the book abounds in words whose usages are not common. This coupled with many technical words often makes it difficult to understand the exact significance of many passages. To remove these difficulties the author has brought out this dictionary of Ashtanga Hridaya (Ashtanga Hridaya Kosha) where the technical terms used in the text have been arranged in alphabetical order and explained by a critical and explanatory commentary. This is no doubt a valuable service to the cause of Ayurveda, for which all lovers of the science will remain grateful.

‘Prabuddha Bharatha.’

“Ashtanga Hridaya” is a popular text book of Indian medical science. It was written by the famous scholar Vagbhat in the beginning of the eleventh century. It is already translated into English and some of the Indian vernaculars.

Mr. K. M. Vaidya in his Kosha (Dictionary) has collected and arranged alphabetically all the difficult and technical terms, occurring in the “Ashtanga Hridaya” of Vagbhat. He has also explained these terms in his own Sanskrit commentary. He has given their synonym in English, Latin and some of the spoken languages of India, such as Gujarathi, Marathi, Hindi and Canarese.

The need for such a work was long felt and Mr. Vaidya deserves our congratulations for having supplied this need. Mr. Vaidya in his foreword to the work, informs us of another work namely “Trayee Kosha”, remaining unpublished for want of money. Let us hope some lovers of Ayurveda will come forward and the book would see the light of the day. **‘The Bombay Chronicle.’**

एतत्सङ्कलयिता उपोद्धात एव लिखति । आचार्य-
वाग्भटानुगृहीतस्य सर्वायुर्वेदहृदय भूतस्याष्टाङ्गहृदयस्य
सत्सुविविधेषु मारमानेषु किमर्थोऽयमधुना नवीनकोश-
प्रणयनप्रयास इति मन्ये क्वचित् केचन जनमिमया-
चक्षीरन् । तान् प्रति सविनयेयं मदीया विज्ञप्तिः यदिह
बाल्ये ग्रन्थमिमं पठन् पाठयंश्च जनोऽयमनुभूय तत्र
प्रतिपादितानामोऽषधीनां नामस्वरूपप्रयोजनादिप्रतिपा-
दकसमुचितकोशग्रन्थविरहप्रयुक्तान् क्लेशान्,.....
साहसिकेऽस्मिन्नष्टाङ्गहृदयकोशनिर्माणे कृतप्रयत्नोऽस्ति
संवृत्तः इति । एतेन नवीनमार्गानुसारिणोस्य अकारा-
दिकोशस्य विषयप्रयोजने विशदीभवतः । यत्पुनरय-
मुपरिष्ठाह्निषति प्रयत्नस्त्वयं कियत्प्रयोजनमुत्पादयतीति
निर्णेतुं प्रभवन्ति केवलं निर्भत्सरमतय आयुर्वेदाचार्या
एव इति । अनायुर्वेदाचार्याणामपि ग्रन्थान्तरेषु तेषु तेषु
प्रतिपाद्यार्थनिष्कर्षे कृतपरिश्रमाणां धीमतां सुग्रहैवात्र
बहुप्रयोजनवत्ता । तत्र तत्र पदानि विवृत्यपुनर्यत् अस्म-
द्देशभाषासु देशान्तरभाषासु तेषां पर्यायपदानि प्रदर्शयन्ते ।
तदस्य कोशस्योपकारकत्वं बहुगुणयति । आयुर्वेदोप-
जीविनां भिषजामवश्यापेक्षितोऽयं कोशः ॥

॥ श्रीः ॥

अष्टांगहृदयकोषः ॥

रागादिरोगान् सततानुषक्ता-
नशेषकायप्रसृतानशेषान् ।
ओत्सुक्यमोहारतिदाञ्जघान
योऽपूर्ववैद्याय नमोस्तु तस्मै ॥

अ ।

अंशुमती । उ. २७ etc; अंशवः सन्त्यस्या अंशुमती दीर्घमूलत्वात् ।
शालपर्णी । “अंशुमान् भास्करे शालपर्ण्यामंशुमती स्मृता” इति
मेदिनी ॥

अंशुमतीद्वयं । सू. ६. शालपर्णी पृश्निपर्णी च ।

अंसकूटम् । शा. ४; अंसफलकस्य तुर्गभागः । अंसप्राचीरकस्या-
ग्रं सर्पफणायतमुच्चावचञ्च तत्र संबध्यते अंसतुण्डसंयोजनी स्नायुः ।
अंसकूटं=Acromion Process. अंसप्राचीरकं=Spine of Scap-
ula. अंसतुण्डं=Coracoid Process ॥

अंसफलकम् । शा. ४. अवयवविशेषः । अंसफलकं नाम-
त्रिकोणप्रायं पक्षवदायतमस्थिफलकं कपालभूयिष्ठमेकमेकैकतः अंस-

पृष्ठे । तच्च तिर्यगवस्थितं संच्छाद्य पृष्ठार्धं आसप्तमपर्शुकामूलात् ।
सन्धीयते चैतत् बहिःसीम्न्येव पुरस्तात् अक्षकप्रगण्डास्थिभ्याम्,
विवर्त्तते च स्वच्छन्दमन्तःसीम्नि पश्चिमतः पेशीमात्रप्रतिबद्धम् ।
Scapula । इति प्रत्यक्षशरीरात् ॥

अकृतः । सू. १८. स्नेहलवणशुण्ठीपिप्पलीदाडिमाज्जिर्हिङ्गा-
दिभिर्विनाकृतः केवलमुद्गादिक्वाथः । Unprepared soup of
Dals, means such soup as has been prepared without
oil or ghee, salt and spices occur. अकृतकृतयूषलक्ष-
णम्,—“अस्नेहलवणं सर्वमकृतं कटुकैर्विना । विज्ञेयं लवणस्नेह-
कटुकैः संस्कृतं कृतं” इति सुश्रुतः । see कृतः ॥

अक्षः । सू. ५. etc. अक्ष्णोति व्याप्तोऽक्षः । विभीतकः । वस्ति-
कल्पे “त्रायमाणाक्षरोहिणी” रित्यत्र विभीतक इति सुश्रुतपाठः ।
त्रायमाणाख्य इति च दृश्यते ॥

अक्षं । शा. ४. etc; see अक्षकम् ॥

अक्षकः । उ. ३७. etc; विभीतकः ॥

अक्षकं । उ. २७. “वक्षस्यक्षकयोस्तथा” । Clavicle । अस्थिवि-
शेषः । “अक्षकं नाम अंसमूलादुरःफलकसंगतं धनुर्वक्रं नलकास्थि,
एकमेकैकतः । तदेव जत्रुसंज्ञमिति प्राञ्चः” । प्र. शा । अंससन्धे-
रुपरिभाग इति डल्हणः ।

अक्षवृक्षः । चि. २०. विभीतकः ॥

अक्षिमैषज्यम् । चि. ९. श्वेतरोध्रः । “श्वेतरोध्रोक्षिभेषजम्”
इति मदनपालः ॥

अक्षोटः । see अक्षोडः ।

अक्षोडः । सू. १०. etc; अक्षः विभीतक इव ओडति पत्रै यः ।

गिरिजपीलुः । मदनफलाकारफलः मध्ये किञ्चिदुन्नतरेखान्वितः
पर्वतपीलुः 'आखरोट्' इति लोके इति डल्हणः । "अक्षोटकोपि
वातादसदृशः कफपित्तकृ"दिति भावमिश्रः । Natural order.—
Juglandae । हिन्दी.— अखरोट्; खरोट नासपाती इत्येके;
वाङ्गाला.—आखरोट, आक्रोट; महाराष्ट्री.—अक्रोड; गुजरा-
ती.—अखोड; तैलंगी.—उव्वकाई; कर्णाटी.—अखोट,
वैट्टदगेनु; तामिली.—अक्रोट्, मलैयुवकै; सिंहली.—अट-
मोर; मलयालम्.—अक्रोट्टु, അക്രട്ടു मलयुकमरं इति केचित्;
पारसी.—चातर्गज, चार्मगज; आरबी.—जोझ, अक्रुपममगज;
जर्मन.—Wallnussbaum; फ्रूच्.—Noyer Cultive,
gognier; इंग्लीष्.—Walnut; लाटिनी.—*Juglans Regia* ।
अक्षोडनामानि— "अक्षोडः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुडा-
शयः । कीरेष्टः कन्दरालश्च मधुमज्जा बृहच्छदः" इति राजनिघण्टौ ।
अस्य गुणाः—अक्षोडो मधुरो बल्यः स्निग्धोष्णो वातपित्तजित् ।
रक्तदोषप्रशमनः शीतलः कफकोपनः" । रा. नि । पक्वफलं
ग्राह्यम् । अमृतप्राशघृतयोगे "अक्षौडादि च फल"मित्यत्र "बदरा-
क्षोटखर्जूरवातामाभिषुकाण्यपि । फलानि चैवमादीनी"त्येव
चरकपाठः ॥

अक्षौडः । चि. १; अक्षोडः ।

अगरु । अगुरु ॥

अगस्त्यः । सू. ३. ज्योतिर्विशेषः । "वर्षासु चरन्ति धनैः सहोर-

गा वियति च कीटलूताश्च । तद्विषजुष्टमपेयं खजलमगस्त्योदयात्

पूर्व” । इति जतूकर्णः । “सलिलममरपाज्ञयोज्झितं यत् घनपरिवे-
ष्टितमूर्तिभिर्भुजंगैः । फणजानितविषाग्निस्त्रप्रदुष्टं भवति शिवं तदग-
स्त्यदर्शनेन” इति ज्योतिःशास्त्रे ॥

अगारधूमः । सू. २७. etc; गृहधूमः ॥

अगुरुः । सू. ३ etc. न गुरुर् यस्मात् । स्वनामख्यातसुगन्धि-
काष्ठाविशेषः । तच्च कृष्ण-दाह-स्वादु-मंगलय-काष्ठागुरुभेदेन पञ्च-
विधम् । “काकतुण्डाकृतिः स्निग्धो गुरुश्चैवोत्तमोऽगुरुः । असारं
पाण्डरं रूक्षं लघु चाधममादिशेत् । नादेयं नाप्युपादेयं तित्तिरोपक्ष-
कागुरुः । शाल्मलोकाष्टसङ्काशो नैव प्राह्यः कदाचन” । इति
भैषज्यरत्नावल्यां । N. O. *Thymelaeaceae* । हिं.—अगर;
बं.—अगुरु, अगर; म.—अगर; गु.—अगरु; तै.—हरुगुह
चेट्टु; क.—अगरु, अगिलुगन्ध; त.—अकिल्; सिं.—अगिल्;
मल.—अकिल्, ७०००० कारकिल्; तुलु.—हगल्गन्ध; पा.—बेल-
जिर्ज, अयलुर्चे, कशवेववा; अ.—कलंबक्, उदएल्लुज्ज,
उदगरकी; बर्मा.—अक्यन् Akvan; चीना.—Chin-heang;
ई.—Agallochum, Aloewood, Eagle-wood । ल.—*Aqui-
laria Agallocha* । नामानि—“अगरु प्रवरं लोहं कृमिज-
ग्द्धमनार्यकम् । कृष्णागरु स्यादगरु योगजं विश्वधूपकम्” इति
धन्वन्तरीयानिघण्टौ । गुणाः—“कटु तिक्तोष्णमगरु स्निग्धं वा-
तकफापहम् । श्रुतिनेत्ररुजं हन्ति माङ्गल्यं कुष्ठनुत् परं” ध. नि ।
“कृष्णं गुणाधिकं तत्तु लोहवद्वारि मज्जातै” । इति भावमिश्रः ।
सारकाष्ठं प्राह्यम् ॥

अमिः । सू. १५ etc; चित्रकः । क्षारविध्यां चित्रक इत्येव सुश्रुत-
पाठः । चिकित्सितवृक्षयोदशाध्याये “लिपेत् कुलत्थिकादन्ती

विवृच्छ्यामाप्तिस्त्वकै” रित्यत्र “अर्क” इत्येव सुश्रुतः पठति ।
“अग्नेश्च चित्रके भलातकेपि” इति वैजयन्ती ॥

अग्निः । शा. ३; जाठरग्निः । Digestive power ॥

अग्निकः । चि. ३ etc; चित्रकः । रोध्रासवयोगे चित्रकः इत्येव
संग्रहपाठः । उत्तरस्थाने पञ्चत्रिंशाध्याये “कोशातक्योग्निक” इत्यत्र
अजमोदेति उल्हणः । मोरट इत्येव केचित् । अग्निमन्थ इत्यन्ये ॥

अग्निमन्थः । सू. १४ etc; अग्नये मध्यतेसौ । स्वनाम प्रसिद्ध-
वृक्षः । हिं.—अरनो, गनियारो, अगेथ, इराणे; वं.—गण-
यारो, गणीर, आगगन्त; म.—थोरऐरण, नरवेल; गु.—
अरणी; तै.—चिरनेल्लुचेट्टु; क.—नरुवल, ताक्किले; उत्क.—
अगिवथ; त.—तलुताळ, मुन्नै; सिं.—महामेदि; मल.—
मुञ्जा, मरमुञ्जा; ल.—*Premna Integrifolia* or *P.*
Spinosa or *P. Serratifolia* । नामानि — “अग्निमन्थोऽग्निमथ-
नस्तर्कारो वैजयन्तिका । वह्निमन्थोरणीकेतुः श्रीपर्णा कर्णिका जया ।
नादेयी वह्निमथनो द्वितीयश्चाग्निमन्थनः । रक्तांगो मन्थनश्चैव
स चैवारणिको मतः” । घ. नि । अस्य मूलत्वग्ग्राह्यम् । मूलकाष्ठ-
मिति केरलेष्वेके । see दशमूलम् । गुणाः— “अग्निमन्थः श्व-
यथुनुद्वीर्योष्णः कफवातहृत् । पाण्डुनुत् कटुकस्तिक्तस्तुवरो मधु-
रोऽग्निदः” । भा. प्र ॥

अङ्कपादः । सू. १९; वंक्ष्णचर्म । ऊरुचर्म इति हेमाद्रिः । चर्म-
भेद इत्येके । छागैणाद्यवयवविशेष इत्यरुणदत्तः विपाटितमेषकु-
त्तिपाद इतीन्दुः । चर्मचटक इति चक्रपाणिदत्तः । कृष्णमृगाजि-
नमिति भास्करव्याख्या । “तदलाभे प्रयुंजीत गलचर्म तु पक्षि-
णां” इति सुश्रुतोपि पठितवान् ॥

अङ्कोलः । सू. ६ etc; अंकोल इति पाठः । अंक्यते लक्ष्यते की-

लकैः । स्वनामख्यातवृक्षः । N. O. *Cornaceae* । हिं.—
 ढेरा, टेरा, अंकोल; वं.—आंकड, घलाआंकड, आंकोड; म.—
 अंकोली, आकोलीवृक्ष; गु.—अंकोल्या, अंकोली; तै.—अंको-
 लमु, उडीके; क.—अंकोलेमर; त.—अंकोलं, अतिकोवं, अलि-
 च्चिल; तु.—अंकोलेदमर; सिं.—रुकंगुण; मल.—अंकोलं, *Alangium*
Decapetalum आंकोलं, अलिच्चिल; इ.—Sage-leaved *Alangium*;
 ल.—*Alangium Decapetalum*, *A. Lamarchii* । नामा-
 नि—“अङ्कोटोङ्कोलको रेची निर्दिष्टो दीर्घकीलकः । पातसारस्ताम्र-
 फलो गन्धपुष्पो निकोचकः” । ध. नि । गुणाः—“अंकोलः स्निग्ध-
 तीक्ष्णोष्णः कटुको वामनो सरः । कुकुराखुविषं हन्ति ग्रहजन्तुविषा-
 पहः” । ध. नि । अस्य मूलत्वक्पक्वफलानि ग्राह्याणि ॥ “अंको-
 टकः कटुस्तीक्ष्णः स्निग्धोष्णस्तुवरो लघुः । रेचनः कृमिशूलामशो-
 फग्रहविषापहः । विसर्पकफपित्तास्रमूषकाहिविषापहः । तत्फलं
 शीतलं स्वादु श्लेष्मघ्नं बृंहणं गुरु । बल्यं विरेचनं वातपित्तदाह-
 क्षयास्रजित्” । भा. प्र ॥

अंगलोड्यम् । see कलोड्यम् ॥

अंगारः । सू. ६; ज्वलदग्निव्याप्तकाष्ठखण्डः । हिं.—कोयलेकी
 अग्नि, अंगारा, लकडीका कोयला; वं.—आङ्गार; म.—कोल-
 सा; त.—परियुन्तणल्; सिं.—अंगूर; मल.—कणल्, इरुन्नल्,
 इ.—Live coal, Charcoal “अंगारोऽब्धी प्रशान्तार्चिरिङ्गालः
 कारिकाग्निविद्” इति वैजयन्ती । अंगारपूर्णं पात्रं हसन्तीति
 हेमाद्रिः । गोशकृदादीनां दग्धानां चूर्णं इति चन्द्रनन्दनः ॥

अच्छपेयः । सू. १६; ओदनादिभिरसंबन्धः केवलः स्नेहः । शुद्ध-

स्नेह इत्यर्थः । अच्छः केवलः । ओदनाद्यसंबन्धे सति पेय इति चक्रपाणिदत्तः । Any oily substance which is taken without being mixed with any other object ॥

अच्छमदिरा । उ. ४०; मद्यविशेषः । प्रसन्ना, पुरामण्डः । अच्छी सुरा ।

अच्छवारुणी ! चि. ७; अच्छमदिरा ॥

अच्छसुरा । सू. ३ etc; अच्छमदिरा ॥

अजः । सू. ५ etc; अजति, अज गतौ । छागः । हिं.—बकरा, बकरी; बं.—छाग; म.—बोकड, शेळी; क.—आडु, तागरु; त.—वेळळाडु; सिं—एलु; मल.—कोलाडु, आडु; इं—Goat, ewe; ल.—Capra hircus । नामानि—“छागलो बर्करश्छागो बस्तोजश्छेलकः स्तुभः । अजा छागा स्तुभा चापि छेलिका च गलस्तनी” इति भावप्रकाशे । मांसगुणाः—“छागमांसं लघु स्निग्धं स्वादुपाकं विदोषनुत् । नातिशीतमदाहि स्यात् स्वादु पीनसनाशनम् । परं बलकरं रुच्यं बृंहणं वीर्यवर्धनम् । अजायास्त्वप्रसूताया मांसं पीनसनाशनम् । शुष्ककासेऽरुचौ शोषे हितमग्रेष्वक्ष दीपनम् । अजासुतस्य बालस्य मांसं लघुतरं स्मृतं । हृद्यं ज्वरहरं श्रेष्ठं सुखदं बलदं भृशम् । मांसं निष्कासिताण्डस्य छागस्य कफकृद्गुरु । स्रोतः शुद्धिकरं बल्यं मांसदं वातपित्तनुत् । वृद्धस्य वातलं रूक्षं तथा व्याधिमृतस्य च । ऊर्ध्वजन्तुविकारघ्नं छागमुण्डं रुचिप्रदम्” । भा. प्र । “छागमांसं पयश्छागं छागं सर्पिः सशर्करं । छागोपसेवा शयनं छागमध्ये तु यश्मनुत्” इति । “ईष-लघु बलं दत्ते तदेव वृणचारिणः” इति राजनिघण्टौ । दुग्धगुणाः—

“छागं कषायं मधुरं शीतं प्राहितरं लघु । रक्तपित्तातिसारघ्नं
क्षयकासज्वरापहम् । अजानामल्पकायत्वात् कटुतिक्तनिषेवणात् ।
स्तोकांबुपानाद्व्यायामात् सर्वरोगापहं पयः” । भा. प्र । दधि-
गुणाः—“आजं दध्युत्तमं प्राहि लघु दोषत्रयापहम् । शस्यते श्वा-
सकासार्यः क्षयकार्येषु दीपनम्” । भा. प्र । तक्रगुणाः—“छा-
गीतक्रं लघु स्निग्धं त्रिदोषशमनं परं । गुल्मार्शोग्रहणीशूलपाण्डु-
वामयविनाशनं” इति । अत्रिसंहितायां । नवनीतगुणाः—
“नवनीतमजायास्तु मधुरं तुवरं लघु । चक्षुष्यं दीपनं बल्यं हित-
कृत् क्षयकासनुत् । गुल्मे प्रमेहं शूलं च कण्डूं नेत्ररुजं ज्वरम् ।
पाण्डुं च छिन्नकुष्ठं च नाशयेदिति कीर्तितम्” । नि. र । घृत-
गुणाः—“आजमाज्यं तु चक्षुष्यं दीपनं बलवर्धनम् । कासश्वास-
क्षयहरं राजयक्ष्मसु शस्यते” । रा. नि । मूत्रगुणाः—“अजा-
मूत्रं कटूष्णं च रुक्षं नाडीविषार्तिजित् । प्लीहोदरकफश्वास
गुल्मशोफहरं लघु” । रा. नि । “गोजाविमहिषीणां च स्त्रीणां
मूत्रं प्रशस्यते” । म. पा ॥

अजगन्धा । चि. etc; अजस्येव गन्धोस्याः । क्षुपविशेषः । N. O.

Capparideae । हिं.—तिलवन ; बं.—हूलहुल, सादा हुरहुरिया ;
म.—तिळवण, कानफोडी ; गु.—तलवणी ; तै.—वामिट, अ-
जगन्धी ; क.—शिरिकाळ, तिलोणिगिड, नारंबेळे सोप्पू ;
कौङ्कणी.—शिराळ ; त.—वेळै ; सिं.—वेळा ; मल.—वेळा,
कार्वेळा ; ॐ००००००० । आट्टुनारिवेळा इत्येके ; सिन्धी.—
बिधरा ; इं.—Caravalla ; ल.—*Gynandropsis pentap-
hylla* । नामानि—“अजगन्धा खरपुष्पा वस्तगन्धा विगन्धि-
का । कारंवी बर्बरा गन्धा तुंगी पूतिमयूरिका” । ध. न ।
गुणाः—“अजगन्धा कटूष्णा स्याद्वातगुल्मोदरापहा । कर्णव्रणा-

तिशूलघ्नी पीता चेदञ्जने हिता” । रा. नि । अस्या पत्रं ग्राह्यम् ।
अरण्यतुलसीति केचित् । वनयमानीलेके । यमानीति चक्रपाणिद-
त्तश्चरकसूत्रहरितवर्गव्याख्यायाम् ॥

अजपदम् । चि. १४; “विमार्गाजपदादर्शयथा लाभं प्रपीडये”
दित्यत्र “विमार्गाजं यदा पश्येद्यथा लाभं प्रपीडये”दित्येव पठनीयं
चरकमतानुसारिणा । अजपदमिति पदमुद्धृत्याऽजपदाकारोऽनुय-
न्त्रविशेष इति बहवः ॥

अजमोदः । अजमोदा ॥

अजमोदा । चि. ५ etc; अजस्य मोद इव मोदो गन्धो यस्याः, अजं
मोदयति वा । स्त्रनामप्रसिद्धपण्यद्रवम् । यमानीभेदः । अस्या
बीजं यमानीबीजाद्बृहदेव । N. O.— *Umbelliferae* । हिं.—
अजवाइन, अजमान, अज्न्दू, अजमोद; उर्दु.—अजवाइन;
बं.—राँधुनी, योयान, जोवान; म.—अजमोद, ओवा; गु.—
अजमा, जवाइन; तै.—वामु, ओममु, अजमोद, दीप्यमु;
क.—ओम, वोम, अजामूलगिड; कों.—वोंवो; पञ्चावी.—
अजवाइन; काश्मीरी.—जविन्द; बर्मा.—सम्हन् Samhun;
मलायी.—लविञ्जुलर्मिसि; Lavinjularmisi; त.—ओमं;
सिं.—अदिमोदं, असमोद; मल.—अयमोदकं, ୱ୦୦୭୨୦୩୦,
ओमं; तु.—वोम; पा.—झिनि आना-अ-नान्खाह्; अ.—तोलिब्-
उल्-खुब्हा, कसूमीमुखकी; अमुसा; ज.—Indisches Falte-
nohr; इं.—Bishop's weed, Omum seeds, Caraway
seed; ल.—*Carum copticum*, *Ptychotis Ajowan*, *P.*
Roxburgianum; नामानि—“अजमोदा खराह्वा च मयूरो
दीप्यकस्तथा । तथा ब्रह्मकुशा प्रोक्ता कारवी च समस्तका” ।

भा. प्र । गुणाः—“अजमोदा कटुस्तीक्ष्णा दीपनी कफवातनुत् ।
उष्णा विदाहिनी हृद्या वृष्या बलकरी लघुः । नेत्रामयकफच्छर्दिहि-
क्वावस्तिरुजो हरेत् ” भा. प्र । अस्या बीजं प्राह्वम् ॥

अजलोमी । उ. ५ ; श्वेतदूर्वा । हिं.—सफेद दूब ; बं—श्वेतदूर्वा ;
म.—पांढरी हरळी ; गु.—घोली ध्रो ; तै.—शुक्र दूर्वालु ; क.—
विलिय गरिके ; त.—वेळळरुकु ; मल.—वेण्कुरुका ಎಂಬಂಕೂ
०० ; । सिं.—हेळ हीत्तन । शूकशिबीति हाराणचन्द्रः । मेष-
विलोचनेतीन्दुः । अजलोमनिर्भितवस्त्रविशेष इति केरलेष्वेके ॥

अजशृङ्गी । चि. ८ ; अजस्य मेषस्य शृङ्गमिव फलमस्याः ।
वल्लीभेदः । N. O.—*Asclepladeae* । हिं.—मेडाशिंङ्गि ;
बं—मेडाशिंगे , गाडलशिंगा , छागलवेटे ; म.—मेडाशिंगी ; गु.—
मेडासिंग , मेडाशिंग , कावलि ; तै.—बोदपत्र , पुटलपोद्र ; सिं.—
मस्वेद , मेडहंगु ; मल.—नोवुण्णि , ಎಂಬುಣ್ಣಿ मुत्तप्पन्ताटि ,
वट्टक्कुरुळ्ळि , (आट्टुकोट्टप्पाला इत्येके) ; ल.—*Gymnema*
Sylvestre । नामानि “मेषशृङ्गी विषाणी स्यान्मेषवलयजशृङ्गि-
का” । भा. प्र । गुणाः—“अजशृङ्गी कटुस्तिका कफार्शःशूल-
शोफजित् । चक्षुष्या श्वासहृद्रोगविषकासार्तिकुष्ठजित्” । रा. नि ।
“मेषशृङ्गी रसे तिका वातला श्वासकासहृत् । रूक्षा पाके कटुस्ति-
क्ता व्रणश्लेष्माक्षिशूलनुत् । मेषशृङ्गीफलं तिक्तं कुष्ठमेहकफ-
प्रणुत् । दीपनं स्रंसनं कासकृमिव्रणविषापहम्” । भा. प्र ।
फलमूलादिकं प्राह्वम् । गारलिंशगा इति प्रसिद्धस्तत्स्थाने
मुण्डितिकाव्यवहार इति सुश्रुतभाष्यकारो वरुणादिगणव्याख्यायां ।
कफविसर्पचिकित्सितव्याख्यायामेकत्र च्छागलविषाणिका “उत्तमा-
रणी” इति लोके इति डलहजः ॥

अजाक्षीरम् । उ. १. अजायाः क्षीरम् । हिं.—बकरीके दूध ।

म.—शेळिचें दूध । क.—आडिन हालु । मल.—आट्टिन्पाल्
 ൫൫൫൫൫൫൫; इ.—Goat's milk । see अजः ॥

अजाजिका । चि. १०. जीरकः । जीरकमित्येव चरकपाठः ।

अजाजी । सू. १४ etc. अजं स्वाभाविकं मन्दाग्नित्वमजति । अ-
 जेन छागेन आजः विक्षेपः गन्धोत्कटत्वात् त्यागः यस्याः इति वा ।
 जीरकः । शार्दूलचूर्णयोगे अजाजीस्थाने यवानिकेत्येव नावनीतक
 पाठः ॥

अजाजी । सू. १५ वत्स. ग; कृष्णजीरकः ॥

अजामेदः । चि. ३. अजाया मेदः । बकरीके मेदः ॥

अजिनम् । सू. ३ etc. मृगचर्म । Skin of the black antelope ।
 “कृत्तिः स्त्री चर्म चाजिनं” इति वैजयन्ती । सुखस्पर्शरोमचर्म
 इत्यरुणदत्तः । व्याघ्रादिचर्म इति चक्रपाणिदत्तः । बाघंबर इति
 चरकप्रसादनीकारः । चर्म इति हेमाद्रिः । Furred skin इत्य-
 विनाशचन्द्रः ॥

अञ्जनम् । सू. १० etc; अञ्ज्यते अनेन । नेत्रप्रसाधनद्रव्यविशेषः ।
 “अञ्जनं क्रियते येन तद्द्रव्यम् चाञ्जनं स्मृतं” इति । तच्च स्रोतोञ्ज-
 नसौवीराञ्जनभेदेन द्विधा । हिं.—सुस्मा ; बं.—सुरमा ; म.—
 सुरमा ; गु.—सुरमो ; सिं—अंजनकेट, अन्दुन ; मल.—अञ्ज-
 नकल्लु ; इं.—Galena, Sulphide of lead; ल.—*Plumbi
 Sulphuretum, Antimony sulphureta* । कृष्णाञ्जनं, पुष्पा-
 ञ्जनं, रसाञ्जनं चेति त्रिधेति केचित् । पञ्चविधमित्यपरे । “सौवी-
 रमञ्जनं प्रोक्तं रसाञ्जनमतः परं । स्रोतोञ्जनं तदन्यच्च पुष्पाञ्जन-
 कमेव च । नीलाञ्जनं चेति” षड्विधमिति कालिकापुराणे ॥

अञ्जनद्वयम् । उ. २२. अञ्जनयुग्मम् । खदिरादिगुटिकायोगे
रसाञ्जनमञ्जनं चेति पठितवांश्चरकः ॥

अञ्जनयुग्मम् । सू. १५. रसाञ्जनं स्रोतोञ्जनं च । रसाञ्जनं
स्रोतोञ्जनं चेत्येव पठति सुश्रुतः । सौवीराञ्जनमिति डल्हणहारा-
णचन्द्रौ । अन्ये त्वेवं वदन्ति—रसाञ्जनं द्विविधं—स्रोतोञ्जनं
कृष्णपाषाणाकृति धातुद्रव्यं, अन्यदारुहरिद्राकाथेन कृत्रिमं पीत-
लोहितं, अत्र धातुद्रव्यमेव सौवीराञ्जनसाहचर्यादित्यञ्जनादि
गणव्याख्यायां डल्हणः ॥

अतसी । शा. २ etc; अतति । अत सातत्यगमने । क्षुमावृक्षः ।

N. O. Lineae । हिं.—अलसी, तिसी ; बं—मसिना, तिसी ।
म.—अलसी, जवस ; गु.—जवस, अलसी ; तै.—नल यगसि-
चेट्टु, अवसि ; क.—अतसिगिड, अगसेगिड ; त.—अळिवि-
रै, अळिचिविरै, आळिवितै ; सिं.—हण ; मल.—अगशि,
ळळळळी ; चेरुचणं ; (कायावु इत्येके) कों.—अलसी ; पा.—
झधु, तुख्मिसवीरा ; अ.—वजरुल-कतान ; ज.—*Gemeiner*
Lein or *Flachs* ; फ़.—*Lincultive* ; ईं.—*Linseed*, *Flax*
plant, *Common flax* ; ल.—*Linum Usitatissimum* ।
नामानि—“अतसी पिच्छिला देवी मदगन्धा मदोत्कटा । उमा
क्षुमा हैमवती सुनीला नीलपुष्पिका” । रा. नि । गुणाः—
“अतसी मधुरा तिक्ता स्निग्धा पाके कटुगुरुः । उष्णा दृक्क्षुक्र-
वातघ्नी कफपित्तविनाशिनी” । घ. नि । अस्याः बीजतैलपत्रपुष्पा-
दीनि प्राज्ञाणि ॥

अतिगुहा । सू. २९. शालपर्णी । पृश्निपर्णीभेद इति केचित् ॥

अतिष्ठत्रा । सू. २९ etc ; द्रोणपुष्पीभेदः । करिन्तुम्पा इति केर-

लेषु । विषाणिकैत्यरुणदत्तः । शतपुष्पाभेद इति हेमाद्रिः ।
महापैशाचिकघृतयोगव्याख्यायां शतपुष्पेयरुणदत्तः । see छात्रा ॥

अतिबला । चि. ३ etc. अतिशयितं बलं यस्याः । बलाविशेषः ।

N. O. *Malvaceae* । हिं—कंधी , ककहिया , कंगही , पेटारी ;
वं.—पीतवेडेला , वेडियाला , पोटारी ; म.—पिटारिणी , विकं-
कती , आककई ; गु.—खपाट , खपाट्य ; तै.—तुत्तुरुवेण्ट ,
नूगुवेण्ट , मुत्तवचिरिवेण्ट ; क.—किसंगि , बेण्णेगरुगगिड ,
तुरुवीगिड , तुत्ती , मुळ्ळुदुर्खे ; त.—पणियारतुत्ति , पेर्तुत्ति ;
तु.—उर्कि ; सिं.—कोटिकनवेबिला ; मल.—ऊरकं , २७०००
ऊर्पन , तुत्ति ; पश्चा , सिन्धी.—पीलीबूटी , आतेखिरटे ; गोवा ,
कों.—तुप्कदि ; इं. —*Abutilon*, Indian mallow, Country
mallow ; ल.—*Abutilon Indicum*, *Sida Indica* ।
नामानि—“बलिकाऽतिबला प्रोक्ता वाट्यपुष्पी च कंकता । ऋष्य-
प्रोक्ता वृष्यगन्धा सैव भूरिफला मता” । ध. नि । गुणाः—“ति-
क्ता कटुश्चातिबला वातघ्नी कृमिनाशनी । दाहहृणाविषच्छर्दि
क्लेदोपशमनी परा” । रा. नि । अस्याः मूलं ब्राह्मम् । चिकित्सितै-
कादशाध्याये पाषाणभेदाद्यघृतयोगे “कपोतवंकातिबले” यत्र “क-
पोतवंकातिगल” इत्येव सुश्रुतपाठः । बलामातिबलां च गृहीतवान्
वृद्धवाग्मटः । वातव्याधिचिकित्सिते “पद्मकातिबलामुस्ते” यत्रा-
तिबलास्थाने अतिविषेयेव चरकपाठः ॥

अतिमुक्तः । उ. ६. अतिमुक्तकः ॥

अतिमुक्तकः । उ. १३. अतिक्रान्ता मुक्तां शौभ्र्यात् , अतिक्रान्तो
मुक्तान् विरक्तानिति वा । “अतिमुक्तस्तु निःसंगे वासन्त्यां तिनिशे-
पि च” इति मेदिनी । पुष्पवृक्षविशेषः । माधवीलता इत्येके ।
“अतिमुक्तकमिच्छन्ति वासन्ती माधवीलता” मिति हलायुधः ।

हिं.—रायनेवारी ; बं.—रायवेल ; म.—रायनेवाली ; क.—
 रायविरवन्ते ; तै.—रायविर ; सिं.—योहोबु ; ल.—*Goert-*
neria rocemosa । नामानि—“अतिमुक्तः कामुकश्च मण्डनो-
 भ्रमरोत्सवः । अविमुक्तो माधवी च सुवसन्तः पराश्रयः” । ध.
 नि । गुणाः—“अतिमुक्तः कषायः स्याच्छिरः श्रमनाशनः ।
 पित्तदाहज्वरोन्मादहिकृच्छर्दिनिवारणः” । रा. नि । कुन्द इति
 कैरली । “अतिमुक्तकुन्दाब्जपुष्पै” रित्यत्र , अतिमुक्तो माधवी-
 लता ‘अवेतक’ इति लोके इति डल्हणः । अस्य पुष्पं ग्राह्यम् ॥

अतियवः । सू. ६. see अनुयवः ॥

अतिविषा । सू. १४. etc अतिक्रान्ता विषम् । उपविषजातीय-
 पण्यद्रव्यम् । N. O. *Ranunculaceae* । हिं.—अतीस, अतिच,
 आतइस ; बं.—आतईच ; म.—अतिविष , अतिस ; गु.—अत-
 वस ; तै.—अतिवसु, अतिवासा ; क.—अतिविषा ; त.—
 अतिविटयं ; सिं—अतिविडयं, इवद ; मल.—अतिविटयं ;
 ൫൫൫൫൫൫൫൫ पा.—वुगिग-तुर्कि ; इं—Atis, Indian atees,
 Betala ; ल.—*Aconitum Heterophyllum* । नामानि—
 “विषा त्वतिविषा विश्वा शृङ्गी प्रतिविषारुणा । शुक्लकन्दा चोपवि-
 षा भंगुरा घुणवत्लभा” । भा. प्र । गुणाः—“कटूष्णातिवि-
 षा तिक्ता कफपित्तज्वरापहा । आमातीसारकासघ्नी विषच्छर्दिविना-
 शिनी” । ध. नि । अस्या मूलं ग्राह्यम् । “विप्रकारं चातिविष”
 मिति निघण्टुरत्नाकरे । “अतिविषा त्रिधा ज्ञेया शुक्ला कृष्णा
 तथारुणा । रसवीर्यविपाकेषु निर्विषेव गुणाधिका” इति च
 दृश्यते । मदनपालस्तु “श्यामकन्दा चोपविषा सा विज्ञेया
 चतुर्विधा । रक्ता श्वेता भृशं कृष्णा पीतवर्णा तथैव च” इति ।
 “मुस्ता चातिविषाभावे” इति भावमिश्रः ॥

अन्द्रिकणी । उ. ५. अद्रिः अद्रिनामिका गिरिर् बालमूषिका तस्याः

कर्णः कर्णतुल्यं पत्रं यस्याः । अपराजिता नाम लताविशेषः ।

N. O.— *Leguminosae* । A very common plant found all over India and cultivated in flower gardens ।

हिं.—अपराजित, अपराजिता, सफेद कोयल, विष्णुकान्ति ; बं.—

हापरमाली, अपराजिता ; म.—पांढरी सूपली, श्वेतगोकर्णी ;

गु.—घोळी गरणी, घोळो कुंपो ; तै.—दिटेना ; क.—विलिय

गिरिकर्णिके, शंखपुष्पं ; त.—वेळ्ळैक्काकणं, कवाचि, करुविळै,

करिचन्नि ; सिं.—एल कटुरोडु ; मल.—वेळुत्तशंखुपुष्पं, ಎಲ್ಲ

ಎಲ್ಲವೂ ಆರल् ; कों.—शंखपुष्पी ; अ.—बुसुला, म

सरियत्त-ए-हिन्दि ; पा.—तुखम्-इ-बिखे-हयता ; फू.—

Clitore-de-Ternate; Port.—(फिरंगदेशे) Fula-criqua;

ई.—Clitoria, Winged-leaved Clitoria, Butterfly-Pea,

Mazerion, Megerin; ल.—*Clitoria Ternatia*, *C. Spect-*

abilis । नामानि.—“अश्वक्षु(खु)रा श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरि-

कर्णिका । कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्पन्दाऽपराजिता” । ध. नि ।

अस्याः सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—“गिरिकर्णी हिमा तिका

पित्तोपद्रवनाशिनी । चक्षुष्या विषदोषघ्नी त्रिदोषशमनी च सा” ।

रा. नि । “अपराजिते कट्ट मेध्ये शीते कण्ठ्ये सुदृष्टिदे । कुष्ठ

मूत्रत्रिदोषामशोधव्रणविषापहे । कषाये कटुके पाके तिक्ते च स्मृ-

तिबुद्धिदे” । भा. प्र ॥

अद्रिजतु । चि. १६ etc. शिलाजतु ॥

अनन्तम् । उ. १. नास्ति अन्तः गुणानां यस्य । कनकम् । उत्तरस्था-

नप्रथमाध्याये “मधुसर्पिषी अनन्तामिश्रिते” इत्यत्र अनन्तमित्येव

सुश्रुतपाठः ॥

अनन्ता । सू. १५. दूरव्याप्तेः । दुरालभा । यवास इत्यरुणदत्तः ।
 प्रियंग्वादिगणे अनन्तास्थाने दीर्घमूलेति सुश्रुतपाठः । दीर्घमूला
 शालपर्णीति भाष्यकारः । दुरालभेत्येव डल्हणः । “अनन्ता च वि-
 शल्यायां शारिवाट्पूर्वयोरपि । कणादुरालभापथ्यापार्वत्यामलकीषु
 च । विश्वंभरागुडूच्योः स्यादनन्तं सुरवर्त्मनि । अनन्तः केशवे शेषे
 पुमान्निर्वधौ त्रिषु” इति मेदिनी ॥

अनन्ता । शा. २. दूरप्रसारणात् । दूर्वा । “अनन्तासारिवारास्ने”
 तत्र उत्पलसारिबेति भावमिश्रः ॥

अनन्ता । चि. १८ etc; उत्पलसारिवा । पुष्यानुगचूर्णयोगव्या-
 ख्यायां यवासक इतीन्दुः । उत्तरस्थानप्रथमाध्याये “मधुसर्पिणी
 अनन्तामिश्रिते” इत्यत्र अनन्तमित्येव सुश्रुतपाठः ॥

अनल्पपञ्चमूलम् । चि. १४. महत्पञ्चमूलम् । “अनल्पपञ्च-
 मूलशृतेन वा” इत्यत्र “पञ्चमूलीकषायेण” इत्येव चरकपाठः ।
 पञ्चमूलीत्यत्र प्रथमकल्पनया शालपर्ण्यादिपञ्चमूलीग्रहणं वाच्य-
 मिति चक्रपाणिदत्तः ॥

अनुयवः । सू. ६. अतियवान्ययवाविति पाठौ । निःशूकयवः ।
 “यवादातियवो न्यूनः” । “अल्पे वनाशोतियवोपि च” इति वैजय-
 न्ती । स्थूलयव इति शिवर्दापिकाकारः । हिं. —यायू; मल.—
 उण्टयवम् । पटुतौरा इति केरलेष्वके । “यवस्तु सितशूकः स्यान्निः
 शूकोतियवः स्मृतः” इति भावमिश्रः । अतियवा निःशूकाः कृष्णा-
 रुणयवा एवेति डल्हणः ॥

अनूपः । सू. १. अनुगता आपोऽत्र । जलप्रायदेशः । तलक्षणं
 यथा—“नदीपल्वलशैलाढ्यः फुल्लोत्पलकुलैर्युतः । हंससारसकार-
 ण्डचक्रवाकादिसेवितः । शशवाराहमहिषरुरोद्दिषसंकुलः ।

प्रभूतद्रुमपुष्पाढ्यो नीलसस्यफलान्वितः । अनैकशालिकेदारक-
दलीक्षुविभूषितः । अनूपदेशो ज्ञातव्यो वातश्लेष्मामयातिमान्” ।
भा. प्र ॥

अन्तराधिः । चि. ९ etc. शरीरमध्यम् । हिं.—बीचका भाग ।
मल.—नेड्बटि గజ్జనంబి । हृदयमांसमित्येके । अतीसाराचिकि-
रिसंते अन्तराविरिति मुद्रितचरकपाठः ॥

अन्त्रम् । शा. ३. तद्भुद्रान्त्रवृहदन्त्रभेदेन द्विधा । “भुद्रान्त्रं
(भुद्रान्त्राणि वा) नाम मृदुमांसमयी सुदीर्घा नलिका, या नाभिं
परितो रज्जुराशिरिव समूह्य रक्षिता । आमाशयेनार्धपक्वमन्नं
हि तत्रैव शनैः सम्यक्पच्यते । अत एवास्य पच्यमानाशय इति
संज्ञा । पक्वाशय इति वा बृहदन्त्रसहितस्य । तस्योर्ध्वमुखमामा-
शयेन संबन्धं, अधोमुखं बृहदन्त्रस्थोण्डुकभागेन । तानि च भुद्रा-
न्त्राणि दैर्घ्येण सार्धत्रिव्यामानि पुंसां, स्त्रीणां तु अर्धव्यामहीना-
नि—इति प्राञ्चः । तदेतत्प्रायिकं मानं, बहुधा अल्पाधिकदैर्घ्यदर्श-
नात् । परिणाहस्तु तेषां कराङ्गुष्ठवत्” । प्र. शा । सर्वान्त्राणां
वा पक्वाशयसंज्ञेत्येते । भुद्रान्त्राणि=Small Intestines ।
बृहदन्त्रं=Colon (कोलन्) ॥

अन्ययवः । see अनुयवः ॥

अपरा । शा. ३. जरायुः । हिं.—आमरा, जैर ; मल.—मरुकुट्टि
మరకూడి; इ.—Placenta, After birth । गर्भेशय्याख्येतीन्द्रुः ॥

अपरान्तः । सू. ५. पाश्चात्यदेशभेदः । कोंकणा नाम जनपदवि-
शेषाः । The western coast । “कांरीटं विराटं मीराटं
कोक्कणं तथा । हव्यगं तालवन्धैव केरलं चेति सप्तकम्” । इति ।
“अपरान्तास्तु पाश्चात्यास्ते च सूर्यारकादयः” इति वैजयन्ती ॥

अपामार्गः । सू. १० etc. अपकृष्ट आसमन्तान्मार्गोऽस्यापामार्गः ।

अपमृज्यते व्याधिरनेनेति वा । स्वनामख्यातक्षुमः । श्वेतापामार्गः
रक्तापामार्गस्तोयापामार्गश्चेति त्रिधापामार्ग इति निवण्डुरत्नाकरे ।

N. O. *Amarantaceae* । हिं.—चिरचिरा, चिरचिटा, लट्जी-
रा, ओंगा, ऊंगा; बं.—आपांग; म.—आघेडा, अघाडा;
गु.—अघेडो; कां.—कांटमोमि, उत्तरणी; दखानी.—अगरी;
तै.—उत्तरोणि, दुबोणिके; अपामार्गमु; पं.—पुटकंडा; क.—
उत्तरणीगिड; त.—नायुरुवि, नाय्कुरुवि, केचरिक; सिं.—
सूबो, करल्हेव, सेवो; मल.—कटलाटि कटलाटि, वन्कटलाटि;
पा.—खारबासगोना; अ.—आत्कम; ईं.—Rough chaff-
tree, Prickly chaffflower; ल.—*Achyranthes Aspera* ।

नामानि—“अपामार्गस्तु शिखरी ह्यधःशल्यो मयूरकः । मर्कटी
दुर्महा चापि किणिही खरमञ्जरी” । भा. प्र । गुणाः—“अपा-
मार्गः सरस्तीक्ष्णो दीपनः तिक्तकः कटुः । पाचनो रोचनःच्छर्दि
कफपेदोऽनिलापहः । निहन्ति हृद्रुजाध्मानकण्डूशूलोदरापचीः” ।
भा. प्र । अस्य मूलबीजादिकं ग्राह्यम् । तदभावे सर्वांशो ग्रहणीय
इत्येके ॥

अप्चरः । अप्सु चरतीति अप्चरः । पक्षिवर्गविशेषः । “हंसादयो
जलचरा” इति वैजयन्ती । “जले चर्याजलेचराः” इति चरकः ।
Water-bird like goose etc । The animals have been
called *Apchara* owing to their moving and living
on the surface of the water ॥

अब्जम् । शा. २. अद्भ्यो जायते । कमलम् । “सरोजमब्जमप्पु-
ष्पमरविन्दं महोत्पलं” इति वैजयन्ती ॥

अब्जम् । चि. १५. जलजलचरमांसं । जलसञ्चारी जीवोका

मांस । “जले निवासाज्जलजा जले चर्याज्जलेचराः” इति चरकः ।
 “ग्राम्यानूप” मित्यत्र “ग्राम्याब्जानूप”मित्येव संशुद्धः पाठः ।
 चरकसंहितायामपि मुद्रणस्खालित्यादन्यथा वा अशुद्धः पाठ एव
 दृश्यते । तस्मिन्नेव पद्ये “पिशितमबल”मित्यत्र “पिशितलवण”
 मिति भाति चरकपाठः ॥

अब्दः । चि. ३. अपो ददाति । मुस्ता ॥

अभयम् । क. ४ etc. रोगहृत्त्वान् । उशीरम् । “अभया क्ली हरी-
 तक्यामुशीरे च नपुंसकं । निर्भये वाच्यालिंगस्या”दिति
 मेदिनी ॥

अभया । सू. १० etc; नास्ति भयमस्या अभया । हरीतकी ।
 “अभयं सर्वरोगेभ्यो भवत्यायुश्च शाश्वतं । यतः शीलयतामेतां
 तेनेयमभया स्मृता” “इति संग्रहे ॥

अभयालेहम् । चि. १६. अगस्त्यहरीतकी, अगस्त्यरसायनम् ॥

अभिरुः । उ. ११. शतावरी । “शेफाल्याभिरुजानि चे”त्यत्र
 सोहलाभीरुजानि”चेति शिवपुर (Trichur) मुद्रितसंग्रहपाठः ॥

अभिषुकम् । सू. ६. काबेलादौ प्रसिद्धः फलविशेषः । A kind
 of nut obtained from the Himalaya regions । आंगुर
 इति हाराणचन्द्रः । अभिषुरिति लोके इति डल्हणः । औत्तरा-
 पथिक इति चक्रपाणिदत्तः । पेस्ताफलमिति केचित् ॥

अभीरुः । सू. ६ etc. स्थिरपत्रा रसायनत्वाद्वा असंकुचितपत्रत्वाद्-
 भीरुत्वमस्याः इति वा । शतावरी ।

अमरतरु । उ. २४. देवदारु । भद्रदर्विति संग्रहपाठः ॥

अमरदारु । शा. २ etc. अमरस्यामराधिपस्य इन्द्रस्य तद्रभुवनस्य

द्वारं अत्युन्नामनयाकाशगामित्वादिन्द्रभुवनदारुत्वम् । देवदारु ॥

अमस । उ. ५. सिन्दुवारः ॥

अमराह्वम् । सू. १५. देवदारु ॥

अमराह्वयम् । चि. ८. देवदारु ॥

अमृणालम् । चि. १०. मृणालमिव । सादृश्येऽत्र नञ् । उशीरम् ।

“एलामृणालागुरुभिश्चन्दनेन च रुषिते” ॥

अमृतवल्ली । उ. ३८. गुडूची । “शिरीषरजनीवक्रकुङ्कुमामृत-
वल्लीभि”रित्यत्र “शिरीषरजनीकुण्ठकुङ्कुमैरमृतायुतै”रित्येव सुश्रु-
तप्राढः ॥

अमृता । न मृतमस्याः । गुडूची । “अमृता मागधीपथ्यागुडूच्या-
मलकीषु च” इति मेदिनी ।

अमृताद्वयम् । see अमृताह्वया ॥

अमृताद्वितयम् । चि. १७. गुडूची पथ्या च । गुडूचीकन्द-
गुडूच्यौ वेत्येके ॥

अमृतासंगं । चि. १९. कर्परिकातुत्थं । see तुत्थकं । “तुत्थं
स्यादमृतासंगं कर्परीतुन्नमित्यपि” इति रभसः । कर्परिकेति
जेज्जटः । तुत्थकमिति चक्रपाणिदत्तः । अमृता च संगमिति
पदद्वयेन समीचीनमिति केचित् । तद्वाठान्तरमंगीकरोति
चरकप्रसादनीकारः । संगस्तुत्थकमेवेति । अमृता गुडूची
आसंगं रसाब्जनं चेति पदद्वयमितीन्द्रुः । “तुत्थं कर्परिकातुत्थ-
ममृतासंगमेव च” । प्र. नि । मूर्वेति पाठ्यकारः ॥

अमृताह्वया । उ. १९. च्यवनप्राशयोगे “काकनासामृताह्वया”
इत्यत्र “अमृतामया” इत्येव शुद्धः पाठः । शार्ङ्गधरोपि चक्रपाठ-
मिममनुसरति । ‘अमृताद्वय’मित्येवेन्दुपाठः । अमृताह्वयमिति मुं-
बापुरमुद्रितसंग्रहग्रन्थेषु दृश्यते ॥

अंबष्ठा । सू. १५. etc अम्लकषायरसमूर्त्यष्टौ पृथुक्षुपविशेषः ।
हिं.—मोइया, अमारी ; बं.—मोचिका, माचिका ; म.—अंबा-
डी ; गु.—नाहानी पीलुडी ; क.—पुंडी, पुडोन ; पा.—रोवात-
रीख ; अ.—एनबुससालव । Hibiscus Cannabinus इत्येके ।
पुदिना इति केचित् । अंबष्ठादिगणे माचिका ‘सांशुरड’ इति
पश्चिमे प्रसिद्धा इति उल्लेखः । पाठेति भाष्यकारः । अम्नातक
इति केरलेष्वेके । मयूरशिखेति हेमाद्रिः । नामानि—“माचिका
प्रस्थिकांबष्ठा तथा चांबालिकांबिका । मयूरविदला केशी सहस्रा
बालमूषिका” । भा. प्र । गुणाः—“अंबष्ठा सा कषायाम्ला
कफकण्ठरुजापहा । वातामयबलासघ्नी रुचिकृद्दीपनी परा” ।
रा. नि. । पुष्यानुगचूर्णव्याख्यायां, अंबष्ठा पाठाभेद इति
चक्रपाणिदत्तः । अन्ये तु पाठाभागद्वयग्रहणार्थं पुनः अंबष्तेति पदं
वर्णयति । इत्थं हि “वृते तैले च योगे च यद्द्रव्यं पुनरुच्यते ।
भागतो द्विगुणं तद्वि ग्रहणीयं मत्तीषिभि”रिति । अस्याः सर्वांशो
ग्राह्यः ॥

अंबु । चि. १ etc. बालकम् ॥

अंबुजन्मत् । उ. ९. जलौका ॥

अंबुदः । उ. ५. मुस्ता ॥

अंबुधिफेनः । उ. १४. समुद्रफेनः ॥

अंभोजम् । सू. १३ etc. अंभसि जायते । कमलम् ॥

अंभोजरेणु । चि. २. पद्मकेसरम् ॥

अंभोदः । चि. ९ etc. मुस्ता ॥

अंभोधिफेनः । उ. ११. समुद्रफेनः ॥

अम्लः । चि. १. अम्लवेतसः ॥

अम्लकांचिकम् सू. ८ etc. अम्लरसभूयिष्ठं कांचिकम् ,
शालिजूर्णाह्वकोद्रवादिधान्यकृतं कांचिकमित्येके ॥

अम्लवेतसः ! सू. १० etc. अम्लश्चासौ वेतसश्च । नम्रत्वात् ।

स्वनामप्रसिद्धवृक्षः । “अम्लवेतसकाभावे चुक्रं दातव्यमिष्यते” ।

भा. प्र । हिं.—अम्लवेत, आमलटास, चुकेकाशाक ; बं.—

थैकड, (चुकापालङ् इत्येके) ; थैकल ; म.—चुका, आम्लवेतस ;

गु.—अम्लवेद, अमलवेत ; तै.—पुक्कु, कुरकु ; त.—चुक्कुकीरै ,

पुल्लिवच्चि इत्येके ; मल.—कुटपुल्लि கட்டி, (वेरिञ्चा-

म्पुल्लि इति बहवः) ; सिन्धी.—बीजबन्द, एन्द्रानी ; सिं.—

एंबुलवे, गोरक ; बर्मा.—Kala khen-boun काला खेन् बौन ;

अ.—हुम्मस्, Hummaz ; पा.—तुर्षह, Turshah ; फूञ्च्

Fr.—Patience Vesiculeuse ; जर्मन् Ger.—Blasenfruch-

tiger Ampfer ; इं.—Common sorrel, Country sorrel ;

(Yellow dock, Sour dock इति केचित्) ल.—*Rumex*

Vesicarius, R. Crispus । नामानि—“अम्लोम्लवेतसो भीमो

रसाम्लो वीरवेतसः । रक्तस्रावी वेतसाम्लः शतवेधी च भेदकः” ।

ध. नि । गुणाः—“अम्लवेतसमत्यम्लं कषायोष्णं च वातजित् ।

कफार्शःश्रमगुल्मघ्नमरोचकहरं परम्” । रा. नि । अस्य फलं

प्राद्यम् ॥

अम्लाग्रिमवेतसः । उ. २२. अम्लवेतसः ॥

अम्लीका । सू. ६ etc. तित्तिडीका ॥

अम्लीका । चि. ८. चांगेरी । चिञ्चलेके ॥

अयस् । सू. १० etc. एति, अयते वा । लौहम् । see लोहम् ।
कालकचूर्णयोगे अयस्थाने लोभ्रमिति मुद्रितचरकपाठः । केचित्
लोभ्रस्थाने लोहं पठन्तीति चक्रपाणिदत्तः ॥

अयस्कः । चि. १७. अयम् । see लोहम् ॥

अयस्कान्तः । सू. २७. अयसां मध्ये कान्तः रमणीयः कस्कादि-
त्वत् सत्वम् । कान्तपाषाणः । हिं.—चुंबकपत्थर ; वं.—चुंब-
कपाथर, कान्तिलोहा ; म.—लोहचुंबक ; गु.—चमक ; त.—
ऊचिकान्तं, अयकान्तं ; सिं.—कान्तवाणे, कान्दं ; मल.—
कान्तं ॐ००० ; इं—Magnet, Load stone । नामगुणाः—
“चुम्बको कान्तपाषाणोऽयस्कान्तो लोहकर्षकः । चुम्बको लेखनः
शीतो मेदोविषगरापहः” । भा. प्र. । “भ्रामरं चुंबकं चैव
रज्जुकालोचके तथा । एवं चतुर्विधं कान्तं रोमकान्तं च
पञ्चमम्” । ध. नि । “अयस्कान्तविशेषाः स्युर्भ्रामकाश्चुंबकादयः ।
रसायनकराः सर्वे देहसिद्धिकराः पराः” । रा. नि ॥

अयोमलम् । चि. १६. अयसो मलं इव । मण्डूरम् । “धूर्त-
मण्डूरसिंहाणविष्ठाख्यानि त्वयोमले” इति वैजयन्ती ॥

अराणिः । शा. १. ऋ गतिप्रापणयोः । ऋच्छति प्रापयत्यग्निं ।
मन्थनकाष्ठयन्त्रकम् । Wood used for kindling by
friction the sacrificial fire । “निर्मथकाष्ठमराणिः प्रणी-

तोऽग्निश्च संस्कृतः” इति हलायुधः । “गर्भः संपद्यते युक्तिवशा-
दग्निरिवारणौ” इत्यत्र “गर्भाणां संभवस्तथा । मध्यमन्थनमन्थान-
संयोगादग्निसंभवः” इत्येव चरकपठः । “अरगिर्वह्निमन्थे ना
द्वयोर्निर्मध्यदारुणि” इति मेदिनी ॥

अरणिकः । मू. १५ etc. अरणये अग्निमन्थनकाष्ठाय साधु ।

अग्निमन्थः ॥

अरलुः । शा. २ etc. इयति । स्योनाक । “गुडूच्यरलुधान्यकाः”

इत्यत्र अरलुस्थाने “कट्वंग” इत्येव संप्रहपाठः । अरलुः वृक्षवि-
शेषः प्रसिद्ध एव तदभावे श्योनाक इति शार्ङ्गधरसंहितान्याख्याया
मादमहः । श्योनाकभेद इत्येके ॥

अरलुकः । उ. १. स्योनाकः । खीलिंगेन केचित् ॥

अरिमेदः । उ. २२. अरिरिव मेदः स्नेहोस्य । विट्खदिरवृक्षः ।

N. O.— *Leguminosae* । हिं.—दुर्गन्धखैर, गन्धाबुल,
गन्धाबुन, हिवर, बिलायती किकर, बिलायती बबुल; वं.—
गुंयाबाबला, विट्खैर, गुइयाबाबला; म.—गंधी हिवर, शे-
ण्याखैर, गुयीबबुल; गु.—गन्धिलो खैर, दुर्गन्ध खैर, ज-
ब्बवल, गु-बवल; तै.—जुगतुम्भ, कस्तूरि, केंपु; क.—
करिजालि, किरिजालि, करिकरतूरि, पीक्जालि, सण्णजालि;
कर्यवेल्; कों.—कुसिहाड; सिन्धी.—बुएबवल; दखानी.—
गु-किकर; त.—पीकरवेल्; सिं.—हिंबुरु; मलं.—
करिवेलं *Acacia*, पौवेळ; (पीनारि इति केचित्) इं.—
Fragrant *Acacia*, *Cassia* flower; ल.—*Acacia Farnesi-
ana* । नामानि—“इरिमोदोरिभेदश्च गोधास्कन्धोरिभेदकः ।
अहिमेदोऽहिमारश्च पूतिमेदोऽहिमारकः” । घ. नि । “इरिमेदो

विद्वखदिरः कालस्कन्धोऽरिमेदकः” । भा. प्र । गुणाः—“इरिमेदः कषायोष्णो मुखदन्तगदास्रजित् । हन्ति कण्डूविषश्लेष्मकृमिकुष्ठविषत्रणान्” । भा. प्र । अस्य बल्कलादिकं ग्राह्यम् । “अरिमेदस्य निर्यामो मधुरस्तु बलपदः । यातुवृद्धिकरश्चैव मुनिभिः संप्रभाषितः” । नि. र ॥

अरिष्टः । सू. ६ etc. न रिष्टमशुभमस्मात् । निबः । ज्वरचिकित्सिते “फेनेनारिष्टजेन वा” इत्यत्र फेनिलवृक्षो वा इति डल्हणः । “वृद्धाहमोहाः प्रशमम् प्रयान्ति निवप्रवालोत्थितफेनलेपा”दिति लोलिवराजः ।

अरिष्टम् । सू. ३ etc. क्वथितौषधं मद्यम् । “पक्वौषधांबुसिद्धं यन्मद्यं तत्स्यादरिष्टकम्” । भा. प्र । “अरिष्टादेस्तु सन्धानं धातकीलिप्रभाजने । पानमानमरिष्टादेः क्वाथमानसमं जगुः” इति बंगसेनसंहितायां । Vinous spirit or more properly tincture of drugs । When the decoction of drugs only is added, the fermented liquor is called Arishta ।

अरिष्टम् । उ. १५. फेनिलवृक्षबीजम् । N. O — *Sapindaceae* ।

हिं.—रिठा, रीठा ; बं.—रिट्टे गाछ, बडा रीठा ; म.—रिठा ; गु.—अरिठा ; कों.—रिट्ठारूक्, रिट्टो ; अ.—फिन्दुकी—हिन्दी, बुंदक ; पा.—फिन्दकहिंदी, राठोह ; तै.—कुंडु, कूकुडु, फीनलमु ; क.—कूगट्टेमर, अरडाळ, अंटरळे, अंटावाळ ; नूरेकायि, अटाळ, अरिठाळ ; अण्डुवाळदकायि ; त.—पूवन्ति ; पोत्रांकोट्टै ; तु.—नुरेकायिदमरा ; दखानी.—रिठा ; मल.—उलुम्बिमरं २५७७११२००, उरुम्बि, चवकायिमरं, पशकोट्टा ; इं.—Soap berry, Soap-nut tree, Indian filbert ; ल.—*Sapindus trifolius*, *S. Emarginatus*. “असृक्-निमग्नारिष्टाभं” इत्यत्र निबमिति बहवः । कृष्णफलं ‘अरीठा’ इति

लोके इति डल्हणः । नामानि—“रीठाकरञ्जकस्वन्यो गुच्छलो
गुच्छपुष्पकः । रीठा गुच्छफलोऽरिष्टो मङ्गलयः कुंभबीजकः ।
प्रकीयः सोमवल्कश्च फोनेलो रुद्रभञ्जकः” । रा. नि । गुणाः—
“रीठाकरञ्जस्तिकोष्णः कटुःस्निग्धश्च वाताजित् । कफघ्नः कुष्ठक-
ण्डूघ्नस्त्वग्दोषश्वासकासहा” रा. नि ॥

अरिष्टा । उ. ३६. मन्त्रसूत्रवेणिका । मन्त्रितवस्त्रादिखण्डः । अ-
रिष्टा वस्त्रादिभिर्मन्त्रपुरस्कृतैर्वन्धः इति डल्हणः । हिं.—गांठ ,
ताबीज ; म.—तोटरा ; त.—इरक्षापन्तनं, कापु ; सिं.—
यन्त्रय ; मल.—यन्त्रं ॐॐॐ, उरुकु, रक्षा ; इं.—Ucharm,
amulet, bandage to cure a bite. “अरिष्टो दंशवन्धनं” इति
वैजयन्ती ॥

अरुष्करः । सू. ७ etc. अरुंषि स्फोटैर् व्रणान् करोति ।
भल्लातः ॥

अरुष्करजम् । चि. १९. भल्लातकबीजतैलम् । see आरुष्करम् ।

अर्कः । सू. २. etc. अर्कामानि पर्णान्यस्य । उपविषजातीयक्षुपः ।

N. O.—*Asclepiadeae* । हिं.—मदार, मंदार, आक,
आकडा ; उ.—मुदार ; बं.—आकन्द ; म.—रुई, आकडा ;
कों.—रुवी ; गु.—आकडो ; सिन्धी.—*Byclosa*, बैक्लोस्पा ;
तै.—जिलेडु, एक्के, अर्कमु, मंदारमु ; क.—एकेमाले, एक्के,
यक्के, अर्कगिड ; तु.—येकेमाले ; त.—पतापडं, एरुकु ;
सिं.—वरा ; मल.—एरुकु ॐॐॐ, एरिक्कु ; पा.—खरक, रबुकै ;
इं.—Gigantic Swallow-wort, Madar ; ल.—*Calotropis gigantea* । नामानि—“अर्कः सूर्याह्वयः पुष्पी विकीरोऽथः
विकीरणः । जंमलः क्षीरपर्णी स्यादास्फोटो भास्करो रविः” । घ.
नि । गुणाः—“अर्कस्तु कटुरुष्णश्च वातहृदीपनः सरः । शोफ-

त्रणहरः कण्डूकुण्ठहृत्कृमीञ्जयेत्” । ध. नि । “रक्तार्कपुष्पं
मधुरं सतिक्तं कुष्ठक्रिमित्रं कफनाशनञ्च । अर्शो विषं हन्ति च
रक्तपित्तं संग्राहि गुल्मे श्वयथौ हितं तत् । “क्षीरमर्कस्य तिक्तोष्णं
स्निग्धं सलवणं लघु । कुष्ठगुल्मोदरहरं श्रेष्ठमेतद्विरेचनम्” ।
भा. प्र । अस्य पुष्पक्षीरमूलत्वग्रिय्यासादि ग्राह्यम् । see अर्कः ।
अर्कः श्वेतरक्तभेदेन द्विविधः । चिकित्सितपञ्चमाध्याये “अर्कामृता-
क्षीरजले” इत्यत्र “अर्कामृताक्षारजले” इत्यवश्यं पठनीयं ॥

अर्कजटा । उ. ५. अर्कवृक्षस्य मूलम् । आककी जड । अर्कमूल-
मिलेव सुश्रुतपाठः ॥

अर्कपुष्पी । उ. १. अर्कस्य अर्कवृक्षस्य पुष्पमिव पुष्पमस्याः ।
अजगन्धाभेदः । see सुवर्चला । नागवल्लीसमानलता गुडूची
तुल्यदला सूर्यमुखीसदृशगोलपुष्पा काचित् लताविशेष इति
केचित् । पयस्या अर्कसदृशपत्रपुष्पा लतैव, श्वेतदूर्वाविशेषां कोचि-
दाहुरिति डल्हणः सुश्रुतशारीरव्याख्यायां । सूर्यवल्लीत्यपरे ।
कुडुंबिनीति भाष्यकारः । हिं.—अर्कहुली, अन्धाहुली, दधि
यार; बं.—बडक्षीरुई; म.—पहारकुडुंबी, शिरदोडी, सूर्यफूल-
वल्ली; को.—शिरदोडी, देवभोंवरी; गु.—खरणेर, सूरजमुखी;
क.—मरुलिगनकसा । नामगुणाः—“अर्कपुष्पी कूरकर्मा पयस्या
जलकामुका । अर्कपुष्पी कृमिश्लेष्ममेहापित्तविकाराजित्” । भा. प्र ।
सर्वांशो ग्राह्यः ॥

अर्जकः । सू. ६ etc. अर्जयति । अर्ज सर्ज अर्जने । श्वेतपर्णासो
नाम क्षुद्रतुलसी । शुक्लकुठेर इति क्षीरस्वामी । श्वेतकुठेरक इति
चरकोपस्कारे । N. O.—*Labiatae* । हिं.—तुलसी, अजबला,
सबझा, वाबुइ; बं.—बबुई तुलसी, वाबुइ; म.—आजबला;
तै.—बिबूदिपत्रि; कौं.—कामकस्तूरि; काश्मीरी,—हम्बु;

Hazbo ; द.—सबझा ; क.—कामकस्तूरि , नीरुतुळसि , क-
म्भगगरे , कर्व्वगप्रिगिड ; तु.—कामकस्तूरि ; त.—तिरुनीरुप-
चै , करण्टै , उरुत्तिरचटै ; सिं.—अक्मेल ; मल.—चिरुतुळसि
ചിരതुळസി ; रामतुळसी इत्येके ; बर्मा.—काला पिङ्गेन्
Kala Pingain; Fr फू.—Basilic Cultive; Ger जर्मन्.—
Basilien-kraut; पा.—फरञ्जमुष्क ; इं.—Sweet Basil ;
ल.—*Ocimum Basilicum* । बबरीकाकारो लघुमञ्जरीकः
सूक्ष्मपत्रो निर्गन्धः श्वेतकुठेरक इति डल्हणः । नाजवू इति चरक-
प्रसादनी । पोदीना इति शिवदीपिका । नामानि—“अर्जकः
क्षुद्रतुलसी क्षुद्रपर्णो मुखार्जकः । उग्रगन्धश्च जंभीरः कुठेरश्च कठि-
ञ्जरः” । रा. नि । गुणाः— अर्जकः शीतलस्तिक्तः श्लेष्मामय-
विनाशनः । द्विविधं च विषं हन्यादुष्टरक्तविनाशनः” । ध. नि ।
अस्य पत्रं ग्राह्यम् ॥

अर्जुनः । सू. १५ etc. शौक्त्यात् , इन्द्रप्रियत्वादित्येके । “अर्जुनः
कुकुभे पार्थे कार्तवीर्यमयूरयोः । मातुरेकमुनेपि स्यात् धवले पुनर-
न्यवत् । नपुंसकं तृणे नेत्ररोगे स्याद् अर्जुनी गवि । उषायां बाहुदा-
नद्यां कुट्टन्यामपि च क्वचित्” इति मेदिनी । स्वनामप्रसिद्धः
श्वेतवल्कलवान् वृक्षः । N. O.—*Combretaceae* । हिं.—कौह,
कौह, काह, कहु, अर्जुन ; उ.—अर्जुन ; बं.—अर्जुनगाल ;
म.—अर्जुनसादडा , सारढोल ; गु.—साजदान , साददो ,
आसोंदरों , कडायो ; तै.—तेलमादिचेट्टु , येर्मदि ; क.—मात्ति ,
तोरमात्ति , बिळिमत्ति , सोहोन्ने , कदुरेक्किविगन मर , होळेमात्ति ,
अश्मर ; मुंवापुर्यां.—अर्जुनसादडा ; कों.—मत्तीरूक् ; त.—
मरुतै ; सिं.—कुंबुक् ; मल.—नीर्मरुतु നീർമരൂതു , वेण्मरुतु ;
इं.—Arjuna myrobalan ; ल.—*Terminalia arjuna* ।
नामानि—“कुकुभोर्जुननाभाख्यो नदीसर्जश्च कीर्तितः । इन्द्रद्रव्यै-

रवृक्षश्च वीरश्च धवलः स्मृतः” । भा. प्र । गुणाः—“ककुमः शीतलो हृद्यः क्षतक्षयविषास्रजित् । मेदोभेद्व्रणान् हन्ति तुवरः कफपित्तहृत्” । भा. प्र. । अस्य त्वग्रहणीया ॥

अर्णवमलः । उ. ११. सधुद्रफेनः ॥

अर्धशक्तिः । सू. २. देहार्धबलम् । तलक्षणं यथा—“स्तनयोरन्तरे घ्राणे सर्वसन्धिषु कक्षयोः । स्वेदोद्गमो ललाटे च शक्यार्धमिति निर्दिशेत्” इति । “हृदि स्थानस्थितो वायुर् यदा वक्त्रं प्रपद्यते । व्यायामं कुर्वतो जन्तोस्तद्वलार्धस्य लक्षणं” इति सुश्रुतः । वलार्धलक्षणं केचिदन्यथा पठन्ति,—“कक्षाललाटनासासु हस्तपादादि सन्धिषु । प्रस्वेदान्मुखशोषाच्च वलार्धं तद्वि निर्दिशेत्” । इति । “हृदयस्थो यदा वायुर्वक्त्रं शीघ्रं प्रपद्यते । मुखस्य शोषं लभते तद्वलार्धस्य लक्षणम्” ॥

अलम् । सू. २१ etc. अलति । ‘अल भूषणादौ’ । हरितालम् ॥

अलक्तकः । चि. ४ etc. न लजने स्म-अलक्तकः, अलति वा । लाक्षा ॥

अलक्तकरसः । चि. ४ etc. लाक्षारसः ॥

अलंबुषा । चि. ८. अलं पुष्पाति । लज्जालुकाभेदः । हिं.—लज्जा-लुमेद, फूलशोला ; बं.—फूलशोला ; म.—लाजालुमेद ; क.—रिशामणी ; त.—वरळ्छुण्टि, तांदू चूर्णकि ; सिं—हीन् निति-कुम्भ ; मल.—मुक्कुट्टि ൧൦൦൦, तीण्टानालि ൧൦൦൦൦०००० ; इं—A sort of sensitive plant । नामगुणाः—“अलम्बुषा खरस्वक् च तथा भेदोगला स्मृता । अलम्बुषा लघुः स्वादुः कुमपित्तकफपहा” । भा. प्र । अस्याः सर्वांशो ग्राह्यः ॥

अलर्कः । सू. १५. । अलति भूषयतीति । श्वेतार्कः । “अलर्को

धवलार्कं स्याद्योगोन्मादितकुङ्कुरे इति मेदिनी । N. O.—*Asclepiadeae* । हिं.—सफेद आक, मन्दार बं.—श्वेत आकन्द ; म.—पांढरी रुई; गु.—धोलो आकडो; तै.—तेल्ल जिळेडु ; क.—बिलेयके ; सिं.—हेळवरा ; मल.—वेळळेरुककु ; पा.—दुष ; अ.—उषर ; इं.—Siva's flower, White swallow wort ; ल.—*Calotropis Procera* । नामानि—“अलर्को गणरूपः स्यान्मन्दारो वसुकोपि च । श्वेतपुष्पः सदापुष्पः स बालार्कः प्रतीयसः” । भा. प्र । गुणाः—“श्वेतार्कः कटुतिक्तोष्णो मलशोधनकारकः । मूत्रकृच्छ्रासशोफार्तिव्रणदोषविनाशनः” । रा. नि । “अर्कद्वयं सरं वातकुष्ठकण्डूविषव्रणान् । निहन्ति प्लोहगुल्मार्शः श्लेष्मोदरशकृत्कृमीन् । अलर्ककुसुमं वृष्यं लघु दीपनपाचनम् । अरोचकप्रसेकार्शः कासश्चासनिवारणम्” । भा. प्र । क्षीरपुष्पमूलत्वगादि ग्राह्यम् ॥

अलर्कः । उ. १८. योगोन्मादितकुङ्कुरः । हिं.—बावले कुत्ते ; मल.—पेप्पट्टि , भ्रान्तन्नायि ; इं.—Mad dog । “अलर्कस्तु योगितः” इति वैजयन्ती । “रोगितः” इति हलायुध पाठः ॥

अलाबुः । उ. २२. कटुकालाबुः ॥

अलाबुः । उ. ३७. न लम्बते । स्वनामख्यातफलशाकलता । कटुकालाबुर्वेति केचित् । N. O.—*Oucurbitaceae* । हिं.—तोम्बी, लौकी, कद्दू, गृहलौआ ; बं.—लाउ ; म.—दुध्याभो पळा ; गु.—तुंबडी, आलडी ; तै.—आनप, सुरा, अलाबुवु ; क.—सोरे, एलची, ईसगायिबळिळ ; कों.—दुहि ; त.—चुरै ; तु.—तुरै ; सिं.—लबु, दिय लबु ; मल.—चुरा , पाल्-चुरा ; इं.—Water-gourd, Bottle-gourd, Long white

gourd, White Pumpkin, Pumpkin, Squash ; ल.—*Cucurbita lagenaria* ; Fr फू.—Gourde ; Ger जर्मन्.—*Flaschenkurbis* । नामानि—“अलावू. कथितास्तुम्बी द्विधा दीर्घा च वर्तुला” । भा. प्र । गुणाः—“तुर्वी समधुरा स्निग्धा पित्तघ्नी गर्भपोषकृत् । वृष्या वातप्रदा चैव बलपुष्टिविवर्धनी” । रा. नि । अस्याः मध्यमफलं ग्राह्यम् । सा च दीर्घवर्तुलादिभेदादनेकधेति ङल्हणः ॥

अलिः । उ. ३७. अलति दंशे । वृश्चिकः । “लेपतोऽलिकुलजं विष-
माशु” । “अलिः द्रोणश्च वृश्चिके” इति नरहरिः ॥

अल्लकम् । चि. ८. धान्यकम् ॥

अवन्तिसोमम् । सू. २६ etc. अवन्तिषु अभिषुतं सोममिव ।
काञ्जिकम् ॥

अवन्ती । सू. ५. मालवा नाम जनपदविशेषः । Name of a co-
untry, north of the Narmada; its capital was Ujjayini ।
“अवन्त्युज्जयिनी ज्ञेया” इति हलायुधः । “मालवास्त्युरवन्तयः”
इति वंजयन्ती । “स्यात्साकेतमयोध्यायां विदेहा मिथिलापुरी ।
महोदया कान्यकुब्जा कान्यकुब्जं महोदयं । काशी वाराणस्यवन्ती
विदिशा चोज्जयिन्यपि । प्राग्ज्योतिषं कामरूपं द्वारका द्वारवत्यपि”
इति च दृश्यते ॥

अवरान्नम् । सू. ८. विदलान्नम् । यथा—“यवगोधूमचणका
माषो मुद्गाढकौ तथा । मकुष्ठकः कुलत्थश्च मसूरस्त्रिपुटस्तथा ।
निष्पावकः कलायश्च विदलान्नं प्रकीर्तितम्” । वैदलान्नमिति ङल्ह-
णः । विदलसस्यान्नमिति न्दुः । “शमिजाः शिबिजाः शिबीमवाः
सूप्याश्च वैदलाः” इति भावमिश्रः ॥

अवल्गुजः । सू. ६ etc. अवल्गोरशोभनाज्जायते । वाकुची ॥

स्मृतो यमलपत्रकः” । ध. नि । गुणाः—“अश्मन्तकः स्यान्मधुरः कषायः सुशीतलः पित्तहरः प्रमेहजित् । विदाहवृष्णाविषमज्वराप-
हो विषार्चिविच्छर्दिहरश्च भूतजित्” । रा. नि । अन्ये कोविदार-
सदृशयुग्मपत्रं लताविशेषमश्मन्तकमाचक्षते इति ङल्हणः । को-
विदारवृक्षसदृशोम्लपत्रो अम्लोट इति लोकप्रसिद्धो वृक्ष इत्येके ।
कोमलपत्रो मधुरफल इति केचित् । मालुयासदृशपत्रो वृक्ष इति
चक्रपाणिदत्तः । अस्य मूलादिकं पक्वफलं च ग्राह्यम् ॥

अश्मभिद् । शा. १ etc. अश्मभेदः । “पलाशभस्माश्मभिदा
ग्रन्थ्याभे” इत्यत्र “ग्रन्थ्याभूते शटीसिद्धं पालाशे वापि भस्मानि”
इति केषांचन पाठः ॥

अश्मभेदः । सू. १५ etc. अश्मानमुद्भिद्य जायते । भुपविशेषः ।

N O.—*Amarantaceae* । हिं—पाखानभेद, पाथरचुर;
बं.—पाथरचूरी ; म.—पाषाणभेद ; गु.—पाषाणभेद ; तै.—
तेलमुरुपिण्ड, पेण्टिदोण्ड ; क.—अलिलगया ; बिळेसूलि, बि-
ळेहूलि, बिळिहिण्डिगिड ; त.—चेरूपूळै ; कल्लुरुवि इत्येके ;
सिं.—पहणवेय, पोल्पला ; मल.—चेरूपूळा ๑๒๑๒๒० ;
कल्लूर्वाञ्जि इति केचित् ; इं.—*Irissp* ; ल.—*Achyranthus*
lanata; *Coleus Aromaticus* इत्यन्ये ; नामानि—पाषाणभेद-
कोऽश्मत्रः शिलाभेदोऽश्मभेदकः । स चैवोपलभेदश्च नगाभिदृषद-
श्मजित्” । ध. नि । गुणाः—अश्मभेदो हिमस्तित्तः कषायो
वस्तिशोधनः । भेदनो हन्ति दोषार्शोगुल्मकृच्छ्राश्महृद्भुजः । यो-
निरोगान् प्रमेहांश्च ह्रीहृशूलव्रणानि च” । भा. प्र । अस्य मूलं ग्रा-
ह्यम् । अभावे सर्वांशो ग्रहणीयः ॥

अश्मभेदकः । चि. १४. अश्मभेदः ॥

अश्वः । सू. ५ etc. अश्नुते । अश्व व्याप्तौ । घोटकः । हिं.—

घोडा : म.—घोडा ; तै.—गुर्रमु ; क.—कुदिर ; त.—कुति-
रै ; सिं.—अश्वय, कुदिर ; मल.—कुतिरा ॐली०० ; इं—
Horse : ल.—*Eguus caballus* । नामानि—“घोटकेप्यश्वतु-
रगास्तुरंगाश्च तुरंगमाः । वाजिवाहर्विगन्धर्वहयसैन्धवसप्तयः” ।
भा. प्र । अश्वभेदाः—“आरट्टसिन्धुजवनायुजपारसीककांबोज-
वाह्लिकमुखा विविधास्तुरंगाः । साम्राणशेफकमुखा अपि देशतस्यु-
र्वर्णेन तेषु च पुनर्बहुधा भवन्ति । श्वेतः कर्कः सोथ रक्तस्तु शोणो
हैमः कृष्णो नीलवर्णस्तु नीलः । शुभ्रैर्नैर्माह्लिकाश्चो निदिष्टः
कृष्णैरुक्तः सोयमिन्द्रायुधाख्यः । इत्थं नानावर्णभेदेन वाजी ज्ञात-
व्योयं लोकरूढैः सुधीभिः । अत्रास्माभिर्न प्रपञ्चः कृतोस्मादाजा-
नेयोप्यत्र वाजी कुलीनः । सुकुलः सुविनीताश्चः किशोरस्तुरगा-
र्भकः । वाजिनी बडवा वामी प्रसूताश्चाऽश्विनी च सा” रा. नि ।
मांसगुणाः—“अश्वमांसन्तु तुवरं वह्निकृत्कफपित्तलं । वातहृद्
बृंहणं बल्यं चक्षुष्यं मधुरं लघु” । भा. प्र । “अश्वमांसं भवेदुष्णं
वातघ्नं बलदं लघु । पित्तदाहप्रदं नृणां तदेतच्चातिसेवनात्” ।
रा. नि । “घोटकः कटुकः पाके दीपनः कफपित्तकृत् । वातहृद्
बृंहणो बल्यश्चक्षुष्यो मधुरो लघुः” । म. पा । दुग्धगुणाः—
“आश्वमुष्णं पयो रूक्षं बल्यं वातकफापहम् । लवणाम्लं लघु
स्वादु सर्वमेकशफं तथा” । म. पा । दधिगुणाः—“दीपनीयम-
चक्षुष्यं वातलं दधि वाडवं । रूक्षमुष्णं कषायं च कफमूत्रापहं च
तत्” । ध. नि । तक्रगुणाः—“अश्वतक्रन्तु तुवरं किञ्चिद्वात-
करं मतं । अग्निदीप्तिकरं रूक्षं नेत्र्यं मूर्च्छाकफापहं” इति वैद्यक-
निघण्टौ । नवनीतगुणाः—“अश्विन्या नवनीतं तु तुवरं कटुकं
मतं । अचक्षुष्यं स्मृतं चोष्णं कफवातविनाशनं” । नि. र ।
घृतगुणाः—“वृद्धिं करोति देहाग्नेर्लेधु पाके विषापहम् । तर्पणं नेत्र-
रोगघ्नं दाहनुद्वजघृतम्” । भा. प्र । “अश्वसर्पिस्तु कटुकं मधुरं

च कषायकम् । ईषदीपनदं मूर्छाहारि वातात्मदं गुरु” । ध. नि ।
मूत्रगुणाः—“अश्वमूत्रं तु तिक्तोष्णं तीक्ष्णं च विषदोषजित् ।
वातप्रकोपशमनं पित्तकारी प्रदीपनं” । रा. नि । “खरोष्ट्रेभन-
राश्वानां पुंसां मूत्रं हितं मतं” । म. पा ॥

अश्वकर्णः । मू. १५ etc. अश्वस्य कर्ण इव पत्रमस्य । शालभेदः ।
ह्रस्वशालः । पूर्वदेशे गन्धमुण्डः पिप्पलसदृश इति डल्हणः ।
सर्जभेद इति चक्रः । शाल इति केचित् । असनादिगणे ‘शालच्छाग-
कर्णाश्वकर्णा’ इति दर्शनादश्वकर्णः शालपर्यायेनान्यथा चावगम्यते ।
संप्रहृगुह्यरोगप्रतिषेधेपि “धवशालाश्वकर्णाजकर्णत्वग्भिः कफोत्थित”
मिति पदत्रयमेकत्रैव दृश्यते । हिं.—छोटा शाल; बं.—शालगाल;
म.—लघु राळेचा वृक्ष; क.—सज्जरदामर; तै.—एपचेट्टु; त.—
आचामरुतु; सिं.—सिहिन्मुरुत; मल.—चिरुमरुतु ७५२७७७;
नामानि—“जरणद्रुमोश्वकर्णस्ताक्षर्यप्रसवश्च सस्यसंवरणः । धन्य-
श्च दीर्घपर्णः कुशिकतरुः कौशिकश्चापि” । रा. नि । गुणाः—
“अश्वकर्णः कटुस्तिक्तः स्निग्धः पित्तास्रनाशनः । ज्वरविस्फोटक-
ण्डुप्रः शिरादोषार्तिकृन्तनः” । रा. नि । उदरचिकित्सिताध्याये
“साश्वकर्णैः सगोमूत्रै” रित्यत्र “साश्वगन्धैः सगोमूत्रै” रित्येव
मुद्रितचरकपाठः ॥

अश्वखुरा । उ. ३. अश्वस्य खुरमिव कुसुमं यस्य । अद्रिकर्णी ।
अश्वक्षुरेति पाठः । “गिरिकर्ण्यपरा नीला वाजिखुरा व्यक्तगन्ध-
कुसुमा च । अश्वखुरा तुरगखुरप्रतिमा स्याच्छंखिनी कृष्णा” इति
मञ्जरी । कृष्णशंखपुष्पीतीन्दुः । क्षुद्ररोगप्रतिषेधाध्यायव्याख्यायां
“श्वेताश्वखुरजा मषी” त्यत्र अश्वखुरेण कृता मषीति वेतीन्दुः ॥

अश्वगन्धा । शा. २ etc. अश्वस्य गन्ध एकदेशो मेढूमिव मूलम-
स्याः । स्वनामख्यातक्षुपाविशेषः । This small shrub is
common in Bombay, Nagpur, Western India and

occasionally found in Bengal । N. O. — *Solanaceae* ।
 हिं.—असगन्ध, बाराहीगेठी ; बं.—अश्वगन्धा ; म.—आसंध,
 आसगन्ध, आस्कन्ध ; गु.—आसोंध, आसुन्ध, असन ;
 कों.—अश्वगन्धि ; Goa गोवा.—फातरफोद Fatarfoda ;
 तै.—पेनेरु, अश्वगन्धि ; क.—सोगदेवेरु, अंगर, अमक्रीरे,
 हिरिमहिनगड्डे, हिर्रेगेड्डे ; उर्दु.—असगन्ध ; त.—अचुवकन्ति,
 अमुकिरा ; अमुकरा ; सिं.—अमुकरा, अस्गोदु ; मल्ल.—अमु-
 कुरम् ৞৞৞৞৞৞, अमुकिरं, पीवट्टा ; पा.—मेहेमन् वररी ;
 इं.—Winter cherry, ल.—*Withania Somnifera Phy-*
salis flexuosa । नामानि—“गन्धान्ता वाजिनामादिरश्वगन्धा
 हयाह्वया । वराहकर्णी वरदा बलदा कुष्ठगन्धिनी” । भा. प्र ।
 गुणाः—“अश्वगन्धा कषायोष्णा तिक्ता वातकफापहा । विषत्रण-
 क्षयान् हन्ति कान्तिवीर्यबलप्रदा” । ध. नि । “अश्वगन्धाऽनिल-
 श्लेष्मश्चित्रशोथक्षयापहा । बल्या रसायनी तिक्ता कषायोष्णातिशुक्-
 ला” । भा. प्र । अस्याः मूलादिकं ग्राह्यम् ॥

अश्वघ्नः । शा. १ etc. अश्वं हन्ति । करवीरः ॥

अश्वतरः । सू. ६. तनुरश्वः । वेगसरो नाम गर्दभेनाश्वायामुत्पन्नोऽ
 श्वविशेषः । हिं.—खच्चर ; बं.—खचर ; म.—खेंचर ; क.—
 हेसरकत्ते ; त.—कोवेर्केलुतै ; सिं.—अश्वतरया ; मल्ल.—कोव-
 र्केलुता ৞৞৞৞৞৞৞ ; इं—Mule ; ल.—*Mulus* नामानि—
 “तज्जो घोड्यामश्वतरो शीघ्रवेगोऽपूजितः” । म. पा । गुणाः—
 “बल्यमाश्वतरं मांसं बृंहणं कफपित्तलं” म. पा ॥

अश्वत्थः । सू. २१ etc. न श्वश्चिरं शालमलीवृश्चादिवन् तिष्ठति ।

The age of a famous Peepul tree at Anuradhapura, in Ceylon, was said to have been 2147 years in 1852, and must be over 2220 years now. स्वनामाख्या-

कीसी गांठ ; मल.—अम्बिकुट्टि ௪௦௨௨௦௧௩ ; इ.—Cylindric stone ॥

असनः । सू. १५. अस्थति रुजम् । असु क्षेपणे । छागकर्णसदृशपत्रः पीतशाल इति प्रसिद्धः शालवृक्षविशेषः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—विजयसार, विजैसार, असन, अस्ना, आसना ; बं.—पियाशाल ; म.—बिवला, असाणा, असणा, होन्ने, वडिलुरिया ; गु.—वीयो, आसन ; दस्त्रा.—नटका दमुला ; तै.—वेगि, एगि, मदिचेट्टु, पेदगि ; क.—हनेमर, रक्तहोन्ने, बेंगमर ; कपिन्नहाने ; त.—वेङ्कै ; मल.—वेङ्गा ௪௦௨௨௦ ; पा.—कमरकस ; खुने सिय्यवुषाने हिन्दि ; अ.—दमुला अस्वेना हिन्दि ; इ.—Kino tree: ल.—*Pterocarpus marsupium* । नामा-नि—“असनस्तु महासर्जः सौरिर्बन्धूऋपुष्पकः । प्रियको वीजकः श्यामः सुनीलः प्रियशालकः” । घ. नि । गुणाः—“वीजकः कुष्ठबीसर्पश्चित्रमेहगुदाक्रिमीन् । हन्ति श्लेष्मास्रपित्तञ्च त्वच्यः केश्यो रसायनः” । भा. प्र । “असनः कटुरुष्णश्च तिक्तो वातातिदोषनुत् । सारको गलदोषघ्नो रक्तमण्डलनाशनः” । रा. नि । सारकाष्ठमेव ग्राह्यम् । मूलत्वगिलेके ॥

असितजीरकः । चि. १४. कृष्णजीरकः । उपकुञ्चिकेति संग्रहपाठः । N. O.—*Ranunculaceae* । हिं.—कालाजीरा ; उर्दु.—कुलंजन ; बं.—कालजीरे ; म.—शाहाजिरें ; गु.—शाजीरुं ; तै.—नल्ल जीलकर् ; क.—करिजीरिगे ; त.—करुंचीरकं ; सिं.—कलुदुरु ; मल.—करिंजीरकं ௪௦௨௨௦ ; इ.—Black cumin, Black Caraway seed ; ल.—*Nigella sativa* ; फ़.—Cumin noir ; जर्मन्.—Schwarzer Kummel ; Gr. ग्रीक्.—Melanthion ; अ.—कमुने अश्वद् ; पा.—श्याह धाना ; कों.—करिजिरे ; बर्मा.—Satmung शतमङ्ग ; तु.—कप्पस्जी-

रुदरि । तद्विविधं स्थूलसूक्ष्मभेदेन । नामानि—“कृष्णाजाजी तु
जरणा सुगन्धः कणजीरकः । काश्मीरजीरका वर्षा कालिः स्यात्
कालपेशिका” । ध. नि । गुणाः—“जरणा कटुरुष्णा च कफ-
शोफनिकृन्तनी । रुच्या जीर्णज्वरघ्नी च चक्षुष्या प्राहिणी परा” ।
बीजं ग्राह्यम् ॥

असितसुरसः । चि. ३. कृष्णतुलसी । N. O.—*Labiatae* ।
हिं.—काली तुलसी ; बं.—कालतुलसी ; म.—काळी तुलसी ;
गु.—कालीतुलसी ; तै.—कृष्णतुलसी ; क.—करेतुलसी ; तु.—
कप्पुतुलसी ; मल.—करिन्तुलसी कळीच्छुली, कृष्णसृत्तावु ;
सिं.—मदुरतला ; इं.—Bleak basil, Purple stalked
Basil । “कृष्णा तु कृष्णतुलसी” इति नरहरिः । see सुरसा ॥

असृक् । चि. ९. कुंकुमम् । रुधिरमिति चरकपाठः । कल्पस्थाने
तृतीयाध्याये “अञ्जनं चन्दनोशीरमज्जासृक्शर्करोदकम् । लाज-
चूर्णैः पिवेन्मन्थ” मित्यत्र असृक्पदस्य रक्तचन्दनमिति शि-
वदीपिका । तत्र ; अज्जासृगित्येव तत्र समीचीनः पाठः ।
“तमज्जासृक्चन्दनोशीराञ्जनलाजचूर्णैः सशर्करोदकैर्मन्थं पायये”
इति पठ्याचार्यमुश्रुतः । तस्माच्छागरुधिरमित्यवश्यमवग-
न्तव्यम् ॥

अहिः । सू. ६ etc. आहन्तिः । सर्पः । हिं.—सांप ; म.—सर्प ; क.—
हावु ; त.—पांपु ; सिं.—नयि ; मल.—पासु ๑๐๐๒ ; इं.—Snake ।
ल.—*Ophidia* । नामानि—“सर्पो दंष्ट्री भुजंगोहिर्भुजगोथ
सरीसृपः । उरगः कञ्चुकी व्यालो द्विजिह्वोथ भुजङ्गमः” ।
ध. नि ॥

अहिकञ्चुकः । शा. १. अहिनिर्षोकः ॥

अहिकेसरः । चि. ७. नागकेसरः ॥

अहिनिर्मोकः । उ. ३. सर्पत्वक् । हिं.—सांपकी सफेद ऊपरी खाल ; छोटे सांपकी काँचुली इति शिवदीपिका । बं.—खोलस ; म.—सापाची कांत ; त.—पाम्पुच्चट्टै ; मल.—पाम्पिन्तोल्, പാമ്പിൻതോൽ, पाम्पिन्वळा, उप्पिळि ; इं.—The slough of a snake । “सर्पाचरस्तु निर्मोकः कञ्चुको निलवयन्यपि” इति वैजयन्ती ॥

अहिनिर्मोचनम् । उ. ५. अहिनिर्मोकः ।

अहिमारः । उ. २२. अहिं मारयति । अरिमेदः ॥

अहिमारकः । उ. २२. अरिमेदः ॥

आ.

आक्षम् । मू. ५. विभीतकधीजतैलम् । हिं.—बहेडेका तेल ; म.—बेहेड्य.चें तेल ; मल.—तान्नियेण्णा താന്നിയെണ്ണ .

आखुः । शा. ३ etc. आखनत्याखुः । मूषिकः । हिं.—मूसा, चूह ; बं.—इन्दुर ; म.—उंदीर ; क.—इलि ; त.—एलि ; सिं.—मीय ; मल.—एलि എലി ; इं.—Rat, Mouse ; ल.—*Mus rattus*, *Mus musculus* । नामानि—“मूषिको मूषकः पिंगोप्याखुरुन्दुरुको नखी । खनको बिलकारी च धान्यारिश्च बहुप्रजः” । रा. नि । मांसगुणाः—“स्निग्धो बलकरः शुक्रवर्धनो मधुरो लघुः । दुर्नामकृमिदोषघ्नो वातहारी च मूषिकः” । अ. सं । उक्तं हि सुश्रुतसंहितायामप्यष्टादशविधा मूषिका इति । यथा—“लालनः पुत्रकः कृष्णो हंसिरश्चिकिरस्तथा । च्छुच्छुन्दरोऽलसश्चैव कषायदशनोपि च । कुलिगश्चाजितश्चैव चपलः कपिलस्तथा । कोकिलोऽरुणसंज्ञश्च महाकृष्णस्तथोन्दुरः । श्वेतेन महता

सार्धं कपिलेनाखुना तथा । मूषिकश्च कपोताभस्तथैवाष्टादश
स्मृताः” इति ॥

आखुकर्णी । चि. २०. आखोः मूषिकस्य कर्ण इव पर्णमस्याः ।

मूषिककर्णी । आखुकर्णभपत्रा । हिं.—मूसाकानी, चूहाकत्री,
बुलबला इति शिवदीपिका ; वं.—इंदूरकाणीपाना, (काली
दन्ती वेति केचित्) ; म.—उंदीरकानी ; गु.—उन्दरकर्नी ; तै.—
एलुकचेविचेट्टु ; क.—वल्लिहरुवे ; त.—चवरियार् कून्तल्
इत्येके । सिं.—भीकन्पला ; मल.—एलिचेवि ; पा.—गोरोमुष,
सतर ; अ. आजानुलफार ; ल. *Ipomoea Reniformis*,
Salvania Cuculiata इत्येके । स्थूलसूक्ष्मभेदेन सा द्विधा ।
नामगुणाः—आखुकर्णी त्वाखुकर्णपर्णिका भूदरीभवा । आखुक-
र्णी कटुस्तिक्ता कषाया शीतला लघुः । विपाके कटुका मूत्रकफाम-
यकृमिप्रणुत् । भा. प्र । अस्या सर्वांशो प्राह्यः ॥

आगारधूमः । चि. २१ etc. गृहधूमः ॥

आजम् । सू. ५. अजाक्षीरम् ॥

आजम् । सू. ६. अजमांसम् । हिं.—बकरेका मांस ; म.—मेंढ्या
चें मांस ; सिं.—एलुमस् ; मल.—आट्टिराचि ஐந்தின்பூ ; इं.—
Mutton । see अजः ॥

आज्यम् । सू. ७ etc. आ अज्यते । सर्पिः ॥

आटरूषः । चि. १९. अटान् गच्छतो रूषलटरूषः । वासा ॥

आटरूषकः । सू. १० etc. वासा ॥

आटा । सू. २६. शरारिपक्षी । अटल्यादिः । आटीति पाठः ।

“आदिः शरारिरातिःस्या”दिति हलायुधः । जलवर्धनी नाम पक्षि-
विशेष इति डल्हणः । “विचित्रजलचारिणी”ति मदनपालः ।

हिं.—वतक ; बं.—शराल ; म.—वदक ; क.—बादुकोळि ; त.—वास्तु ; सिं.—तारावा ; मल.—तारावु ७०००००, वास्तु, आदि ; इं.—Duck ; ल.—*Anas domestica*, *Turdus ginnianus* इत्येके । “कुशाटावदने स्नाव्ये” इत्यत्रारुणदत्त प्रभृतयः केचित् प्रखलन्ति । कुशाटा नाम शस्त्रं वदने स्नाव्ये योज्यमिति सर्वाङ्गमुन्दरा । चन्द्रनन्दनस्त्वत्र निपुणं व्याख्यायति ; “कुशवदनं तथा आटावदनं ते द्वे स्नाव्ये रोगे कार्ये तेनेकं शस्त्रं कुशवदनं द्वितीयमाटावदनं”मिति । कुशापत्रमाटामुखं चेति संग्रहपाठः स्फुटतया भाति सुश्रुतमतानुसारी । आटीमुखमिति सुश्रुतः पठति ॥

आढकी । मू. ६ etc. आढौकते । शिबीधान्यविशेषः । “आढकी तु तुवर्या स्त्री परिमाणान्तरे त्रिषु” इति मेदिनी । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—अडहर, अरहर, तोर, डुमुर ; बं.—अडहर, अडहड, आइरि ; म.—तुरी ; गु.—तुवर, डङ्गरि ; तै.—कंदुलु ; क.—तोगरि, करिडहु, तुरुकुतोगरिगिड, कटणाकडु ; कों.—तोरि ; तु.—तोगोरि ; त.—तुवरै, इयवै ; मल.—तुवरा ७०००० ; पा.—शाखुल ; इं.—Pigeon Pea, Dhol, Cadjan Pea, Congo Pea ; ल.—*Cajanus indicus*, *O. Bichlor*, *O. Flavus* । नामानि—“आढकी तुवरी तुल्या करवीरबुजा तथा । वृत्तबीजा पीतपुष्पा श्वेता रक्ताऽमिता त्रिधा” । ध. नि । गुणाः—“आढकी तुवरा रूक्षा मधुरा शीतला लघुः । प्राहिणी वातजननी वर्ण्यं पितृकफास्रजिन्” । भा. प्र । अस्याः बीजं पुराणं ग्राह्यम् ॥

आतपत्रम् । मू. २ etc. आतपात्रायते । छत्रः । हिं.—छाता, छतरी ; म.—छत्री, छत्र ; त.—कुटै ; सिं.—कुडे ; मल.—कुटा ७०० ; इं.—Umbrella, ल.—*Umbella* ; तै.—गोडुग ।

“छत्रं स्यादातपत्रं तन्नृपलक्ष्म नृपस्य चेतु” इति वैजयन्ती । “छत्र-
धारणमोजस्यं चक्षुष्यं हिमवर्मजित्” म. पा ॥

आत्मगुप्ता । सू. ६ etc. आत्मना गुप्ता स्पर्शाविषयत्वात् ।
कपिकच्लुः ॥

आनूपम् । अनूपदेशवासिप्राणिवर्गमांसं । अनूपवर्गस्तु पञ्चविधः ।
तद्यथा—“कूलेचराः प्लवाश्चापि कोषस्थाः पादिनस्तथा । मत्स्या-
श्चैते समाख्याताः पञ्चधानूपजातयः” तत्र कूलेचराः—“लुलाय
गण्डवाराहचमरीवारणादयः । एते कूलचराः प्रोक्ताः यतः कूले
चरन्त्यपि” । प्लवाः—“हंससारसकारण्डवककौशशरारिकाः ।
नन्दीमुखी सकादम्बा वलाकाद्याः प्लवाः स्मृताः” । कोषस्थाः—
“शंखः शंखनखश्चापि शुक्तिशम्बूककर्कटाः । जीवा एवंविधाश्चा-
न्ये कोषस्थाः परिकीर्तिताः” । पादिनः—“कुंभीरकूर्मनकाश्च
गोधामकरशंकवः । घण्डिकः शिशुमारश्चेत्यादयः पादिनः स्मृताः ।
आनूपास्तेषु विज्ञेयाः श्लेष्मलाः वातकोपनाः” इति । रा. नि ॥

आपानभूमिः । चि. ५. आ संभूय पिवन्त्यत्र । मद्यपानस्थलम् ।
मद्यपीनेके स्थान । Liquor shop. Place where people drink
together । “आपानं पानगोष्ठी स्या” इति हलायुधः । “आपानं
पानगोष्ठिका” इति यादवामरौ । मल. — कल्लुषाणु कल्लुषाणु ;
कुटिस्थलम्, चारायकटा ।

आमकमूलकम् । उ. २१. बालमूलकं ॥

आमतैलम् । उ. १ etc. अपक्वतिलतैलम्, तिलकल्कनिपीडनेन
मुष्टितः परिस्रुतम् । सद्यस्कमभिनवं वाऽपक्वं तिलतैलमिति
हाराणचन्द्रः । “आमे तैलेन सिंचेच्च” इत्यत्र “आमतैलेन सिंचेच्च”
इत्यवश्यं पठनीयम् ॥

आममूलम् । सू. ६. बालमूलकम् ॥

आममूलकम् । सू. ८ etc. बालमूलकम् ॥

आमयम् । चि. १४ etc. आमम् रोगं यायनेन । कुष्ठम् ॥

आमलः । चि. ४. “कोललाजामलद्राक्षा” इत्यत्र आमलस्थाने
मधु इत्येव चरकसंग्रहयोः पाठः ॥

आमलकः । सू. ५ etc. स्वनामख्यातवृक्षः । “नित्यमाम-
लके लम्भीर्नित्यं हरितगोमये । नित्यं शंखे च पद्मे च नित्यं शुद्धे च
वाससि” । “यस्सदामलकैः स्नानं करोति स विनिश्चितम् । वलीप-
लितनिर्मुक्तो जीवेद्वर्षशतं नरः” । N. O.—*Euphorbiaceae* ।
हिं.—आमला, आमरा, आवले, आंवला, अणोरा, औला ;
अम्लिका ; उ.—आमिला, वं.—आमलकी, आम्ला ; उत्.—
अण्डा ; पञ्चा.—अंबली, अंबुल ; काश्मी.—अञ्जला ; म.—
आंवळा, आवळा. आंवळी, आवळे ; गु.—आंवळां, आमली ;
तै.—उसिरिका, तिफरमु, नेलि, आमलकमु ; क.—नेलि ;
कों.—आवाळो ; तु.—नेलि ; त.—नेलिमरं, नेलिकायि ;
बर्मा.—झिफियु-सि, शबजु ; अ.—आमलज ; पा.—आमला ;
मल.—नेलि, नेलिका *ambly...* ; सिं.—नेलि, अंबुल ; फ़.—
Phyllanthus Emblic ; ज.—*Gebrauchlicher Amlabaum* ;
ई.—*Awla tree, Emblic myrobalan, Indian Gooseberry,*
Gooseberry tree ; ल.—*Emblica officinalis, Phyllan-*
thus emblica नामानि—“आमलकी वयस्था च श्रीफला धात्रिका
तथा । अमृता च शिवा शान्ता शीतामृतफला तथा । जातीफला च
धात्रेयी ज्ञेया धात्रीफला तथा । वृष्या वृत्तफला चैव रोचनी च च-
तुर्दश” । रा. नि । पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—“विद्यादामलके
सर्वान् रसान् लवणवर्जितान्” इति चरकः । “तान् गुणांस्तानि
कर्माणि विद्यादामलकीष्वपि । यान्युत्तानि हरीतक्या वीर्यस्य

तु विपर्ययः” । च. चि । “त्रिष्वामलकमाख्यातं धात्री तिष्यफलाऽ
मृता । हरीतकीसमं धात्रीफलं किन्तु विशेषतः । रक्तपित्तप्रमेह-
घ्नं परं वृष्यं रसायनम् । हन्ति वातं तदम्लत्वात् पित्तं माधुर्यशै-
ल्यतः । कफं रूक्षकषायत्वात् फलं धात्र्यास्त्रिदोषजित् । यस्य यस्य
फलस्येह वीर्यं भवति यादृशम् । तस्य तस्यैव वीर्येण मज्जानपि
निर्दिशेत्” । भा. प्र । “शिवाऽभावे शिवा मता” इति भावमिश्रः ॥

आमलकलेहम् । चि. ६. रसायनाध्यायोक्तश्च्यवनपाशः ॥

आमलकशुक्तिः । उ. ६९. धात्रीफलत्वक् ॥

आमलकी । उ. ५. आमलके गुणानामलकी । आमलकः ॥

आमाशयः । सू. ६ etc. आमस्याशयः । भुक्तमात्रस्याधारो
दृतिसमाकार आमाशयः स नाभेरूर्ध्व इति प्रत्यक्षशरीरात् ।
Stomach । “नाभिस्तनान्तरं जन्तोरामाशय इति स्मृतः” इति
चरकः ॥

आम्रः । सू. ६ etc. अम्यतेभिलष्यते । स्वनामप्रसिद्धवृक्षः ।
उक्तमस्ति—“वालं पित्तानिलकफकरं तच्च बद्धास्थि तादृक्पक्वं
दोषत्रितयशमनं स्वादु पुष्टिं गुरुं च । दत्ते धातुप्रचयमधिकं तर्पणं
कान्तिकारि ख्यातं वृष्णाश्रमशमकृतौ चूतजातं फलं स्यात्” ।
रा. नि । N. O.—*Anacardiaceae* । हिं.—आम ; बं.—
आम ; म.—आंवा ; गु.—आंवा ; Bom.—तयेत ; कौं.—
आंवा ; ते.—मावि, आमु, मामिडि ; क.—माविनभर ; तु.—
कुकु ; त.—मामरं, दितळं, मान्ति ; मलायी.—मांपलम ;
सिं.—अंब ; मल.—मावु २००५ ; पा.—आंवा, नक्षक् ; अ.—
अम्बज ; फ्र.—Manguier ; जर्मन.—Mangobaum ; इं.—
Mango tree ; ल.—*Mangifera indica*, *M. Domestica* ;
“पक्वं त्वाम्रफलं सुगन्धि मधुरं स्निग्धं परं बृंहणं रुच्यं

वातहरं च हृद्यमलघु ग्राही प्रमेहप्रणुत् । शीतं वर्ण्यमपित्तलं
 व्रणहरं श्लेष्मास्ररोगापहं यद्वृद्धा मन उल्लसत्यपि मुनेः किं वर्णनं
 भूतले” इति । नामानि—“आम्रः प्रोक्तो रसालश्च सहकारोति
 सौरभः । कामांगो मधुदूतश्च माकन्दः पिकवल्लभः । भा. प्र ।
 क्वचित् पुस्तके ग्रन्थान्तरम्—“अपुष्पफलवानाम्रः पुष्पितश्चूत
 उच्यते । पुष्पैः फलैश्च संयुक्तः सहकार स उच्यते” इति । आम्रपु-
 ष्पगुणाः—“आम्रपुष्पमतीसारकफपित्तप्रमेहनुत् । असृग्दुष्टिहरं
 शीतं रुचिकृद् ग्राहि वातलम् । भा. प्र । आमाम्रफलगुणाः—
 “आम्रं बलं कषायाम्लं रुच्यं मारुतपित्तकृत् । तरुणं तु तदस्यम्लं
 रुक्षं दोषत्रयास्रकृत्” । भा. प्र । पक्वाम्रगुणाः—पक्वाम्रो मधुरः
 शुक्रवर्धकः पौष्टिकः स्मृतः । गुरुः कान्तिवृत्तिकरः किञ्चिदम्लो
 रुचिप्रदः । हृद्यो मांसवलानां च वर्धकः कफकारकः । तुवरश्च
 तृषावातश्रमाणां नाशकः स्मृतः” । नि. र । “मधुना तत्क्षयप्ली-
 ह्वातश्लेष्महरं परम् । सघृतं वातपित्तघ्नं दीपनं बलवर्णकृत्” इति
 राजवल्लभः । आम्रातियोगगुणाः—“मन्दानलत्वं विषमज्वरं च
 रक्तामयं बद्धगुदोदरं च । आम्रातियोगो नयनामयं वा करोति
 तस्मादति तानि नाद्यात् । एतदम्लाम्रविषयं मधुराम्रपरं न तु ।
 मधुरस्य परं नेत्रहितं त्वाद्या गुणा यतः । शुण्ठ्यामसोऽनुपानं
 स्यादाम्राणामतिभक्षणे । जीरिकं वा प्रयोक्तव्यं सह सौवर्चलेन च”
 इति । आम्रबीजगुणाः—“आम्रबीजं तु मधुरं किञ्चिदम्लं कषा-
 यकं । वान्यतीसारहृदाहनाशनं च बुधैर्मतं” इति । पल्लवगुणाः—
 “आम्रलक्षस्तु तुवरो ग्राहको रुचिकारकः । वातपित्तकफान् हन्ती
 लेवं च परिकीर्तितम्” । नि. र । प्रायेणास्याखिलाण्यवयवानि
 ग्राह्याणि ॥

आम्रातः । सू. ६ etc. आम्रं तद्रसं आ ईषत् अतति याति ।

स्वनामप्रासिद्धः अम्लफलवृक्षविशेषः । N. O.—*Anacardia-*

ceae । हिं.—अंवाडा ; बं.—आमडा ; म.—आंवाडा ; कौं.—अंवाडो ; गु.—जंगली आंबो, अंभेडा ; तै.—अडविमामिडि, अंवाळमु ; क.—अंबटे, अमटेमर ; तु.—अंबडे ; त.—काट्टु-मा, अंपुट्टै ; सिं.—एंबरेल ; मल.—अम्पळं ॐ०००००, अम्पा-ळं ; इं.—Hogplum, Wild mango ; ल.—*Spondias man- gifera* । नामानि—“आम्रातकः पीतनकः कपिचूतोऽम्लवाटकः । शृङ्गी कपी रसाढ्यश्च तनुश्चिरः कपिप्रियः” । घ. नि । गुणाः—“आम्रातकं कषायाम्लमामं हृत्कण्ठहर्षणं । पक्वं तु मधुराम्ला- ख्यं स्निग्धं पित्तकफापहम्” । रा. नि । आमपक्वफले प्राह्ये । “आम्रातमम्लं वातघ्नं गुरुणं रुचिकृत्सरं । पक्वन्तु तुवरं स्वादु रसे पाके हिमं स्मृतं । तर्पणं श्लेष्मलं स्निग्धं वृष्यं विष्टंभि बृंहणं । गुरु बल्यं मरुत्पित्तक्षतदाहक्षयास्रजित्” । भा. प्र ॥

आम्रातकः । सू. १० etc आम्रातः ।

आम्रास्थि । उ. ३ etc. चूतफलबीजमज्जा । हिं.—आमकी गुठली ; म.—आंव्याचीकोय ; मल.—माङ्गयण्टि ॐ००००००० ; The kernel of the mango ॥

आयतनम् । सू. ७. आयतन्तेऽत्र । दुष्टानां वधस्थानम् । आघातनमथतनमाहननमिति च पाठा दृश्यन्ते । Place of execu- tion ; मल.—कुलनिलं ॐ०००००, कुलकळम् । “आघातस्तु वधस्थली” इति त्रिकाण्डशेषे ॥

आरग्वधः । सू. १५ etc. स्वनामख्यातवृक्षः । आसमन्ताद्भुजां व- धोत्रारग्वधः, आरगं रोगशङ्कामपि हन्तीति वा । N. O. *Legumi- nosae* । हिं.—अमलतास, आमलटास्, धनवहेडा, किरवारो, शोणहाली ; बं.—सोंदाल, सोनालु, राखालनडी, वानरनडी ; म.—बाहावा, बाहवा ; गु.—गरमालो ; उत्.—मुनारी ; तै.—

रेलचेद्रु, आरग्वधसु, कोलपेन्न ; क.—कके, कोंदे, आरगिन-
मर, आरेवतसर, हेगके ; कों.—ककायि ; तु.—कोंदे त.—
कोन्रै, इराचविरुट्टं ; सिं.—एसळ ; मल.—कणिकोन्ना കണി
ക്കുന്ന, वन्कोन्ना ; कोन्ना ; प.—गिरदानलि Girda nali ;
पा.—खियारे चंबर ; अ.—खियारे शंबर ; इं.—Pudding Pi-
pe tree or Indian Laburnum ; Purging Cassia ;
ल.—Cassia Fistula । नामानि— “आरग्वधो राजवृक्षः
शम्याकश्चतुरंगुलः । आरेवतो व्याधिघातः कृतमालः सुवर्णकः ।
कर्णिकारो दीर्घफलः स्वर्णाङ्गः स्वर्णभूषणः । भा. प्र । गुणाः—
“आरग्वधो गुरुः स्वादुः शीतलः स्निग्धो गुरुः । ज्वरहृद्रोगपित्ता-
स्रवातोदावर्तशूलनुत् । तत्फलं स्निग्धं रुच्यं कुष्ठपित्तकफापहम् ।
ज्वरे तु सततं पथ्यं कोष्ठशुद्धिकरं मतं” । भा. प्र । अस्व फलमज्ज-
त्वगादिकं ब्राह्मम् ॥

आरण्यकुलत्थः । उ. १६. कुलत्थिका ॥

आरनालम् । चि. १ etc. आच्छेति । ‘क गतौ’ । नलति । ‘नल
गन्धे’ । आरो नालो गन्धो यस्य । गोधूमकांचिकम् । मल.—
कोतम्पुकाटि കോതമ്പുകാടി । “आरनालं तु गोधूमैरामैः
स्यान्निस्तुधीकृतैः । पक्वैर्वा सन्धितैस्तत्तु सौवीरसदृशं गुणैः ।
भा. प्र ॥

आरुकम् । मृ. ६ etc. काबेलदेशे प्रसिद्धः फलविशेषः ।
“आरुकं वीरसेनं च वीरं चीनारुकं तथा । विद्याज्जातिविशेषेण
तच्चतुर्विधमारुकम्” । ध. नि । N. O.—Rosaceae । हिं.—
आलुबुखारा, आलुबोखारा ; बं.—आलुबखेरा ; म.—अलुबु-
खार, अरुक, वीरारुक ; गु.—आलु ; तै.—आलुबुकारा ; त.—
आलुबुकारापपळं ; मल.—आलुबुकार् അലुബുകാർ ; अ.—

इजास्; इ.—Bokhara Plum, Cherry Plum, Prunum;
ल.—*Prunus Communis* । आडू इति शिवदीपिकाचरकप्र-
सादनीकारौ । गुणाः—“तच्च विद्याच्चतुर्जाति पत्रपुष्पादिभेदतः ।
आरुकाणि च सर्वाणि मधुराणि हिमानि च । अर्शःप्रमेहगुल्मास्त्र-
दोषविध्वंसनानि च” । रा. नि । पक्वफलं ग्राह्यम् ॥

आरुष्करम् । मू. १६. भल्लातकबीजतैलम् । भिलावेका तेल ॥

आरेवतः । उ. ३२. आरेवयति रेचयति मलं सारकत्वात् । रेवती
रोगदेवता, अरेवत्यां भव आरेवत इति वा । आरग्वधः ॥

आर्जकं पत्रम् । चि. ३. अर्जकस्य दलम् ॥

आर्तगलः । चि. ५ etc. आर्तः क्षीणो गलति । गल अदने ।
सहचरः । हिन्ताल इति केचिदितीन्दुः । चिकित्सितैकादशाध्या-
ये “कपोतवंकातिषले”त्यत्र “कपोतवंकार्तगल” इति सुश्रुतः
पठति । आर्तगलः ककुभकः सुगन्धिमूलः “कौहा”इति नाम्ना
पूर्वदेशे प्रसिद्धः, अन्ये तु आर्तगलः ‘कुखक’ इत्याहुः, वहिः केश-
रः कण्टकितफलो विटप इत्यन्ये इति उल्हणः । होगल इति प्रसिद्ध
इति भाष्यकारः । सुश्रुतोत्तरनवमाध्याये तु “पत्तूरार्तगलाग्निकै”
रित्यत्र, ‘आर्तगलः कण्टकफलो जलमुक्तदेशज इति उल्हणः ।
नालकुरण्डक इत्येव निघण्डुरत्नाकरकारः । नामानि—“अर्गटः
स्यादार्तगलो बहुकण्टः प्रवर्षणः” । म. पा । मूलं ग्राह्यम् । सर्वा-
शो वा ग्रहणीयः ॥

आर्द्रकम् । सू. ६ etc. आर्द्रायां भूमौ जातं, आर्द्रयति जिह्वां
वा, अर्दति कफं वा । स्वनामख्यातकन्दशाकविशेषः । N. O.—
Scitamineae । “आर्द्रिकाज्जायते शुण्ठी संस्कारेण लघ्वीयसी”
इति संग्रहे । यही अदरक छीलकर सुखादेनेसे सोंठ होता है ।

हिं.—अदरक, आदूरख, आदी ; वं.—आदा ; म.—आलें ;
 गु.—आदु ; तै.—अलम् ; क.—अल ; त.—इंचि ; सिं.—
 अमुइंगुरु ; मल.—इञ्चि ॐणी; पा.—जिंजवीलतर ; अ.—
 जिंजिविलरतव ; इं.—Green ginger; ल.—*Amomum zingiber* । नामानि—“आर्द्रकं शृङ्गवेरं स्यात् कटुभद्रं तथार्द्रिका” ।
 भा. प्र । गुणाः—“आर्द्रिका भेदिनी गुर्वी तीक्ष्णोष्णा दीपनी
 मता । कटुका मधुरा पाके रूक्षा वातकफापहा । ये गुणाः
 कथिताः शुण्ठ्यास्तेपि सन्त्यार्द्रकेऽखिलाः । भोजनाग्रे सदा पथ्यं
 लवणार्द्रकमक्षणम् । अग्निसन्दीपनं रुच्यं जिह्वाकण्ठविशोधनम्” ।
 भा. प्र । आर्द्रकनिषेधः—“कुष्ठपाण्ड्वामये कृच्छ्रे रक्तापित्ते व्रणे
 ज्वरे । दाहे निदाघशरदौ नैव पूजितमार्द्रकम्” । भा. प्र । अस्य
 मूलं ग्राह्यम् ॥

आर्द्रकनागरम् । चि. १७. अशुष्कं नागरम् । आर्द्रकम् ॥

आर्द्रकपेशिका । चि. ७. आर्द्रनागरस्य दीर्घलघुशलाका । आर्द्र-
 कदलानीतीन्दुः । ताजे आर्द्रककी काटकर वनाई हुई बारीक
 पेशियें ॥

आर्द्रकशकलम् । चि. ८. आर्द्रकपेशिका ॥

आर्द्रद्राक्षा । चि. ८. अशुष्का द्राक्षा । ताजे अंगूर । मल.—
 पञ्चमुन्तिरिङ्गा ॐणी०००० ॥

आर्द्रिका । सू. ६ etc. आर्द्रधान्यकम् । हिं.—कच्चा धनियां ;
 मल.—पञ्चकोत्तम्बालरि ; इं.—Fresh coriander । पुष्पफलो
 पेतो हरितधान्यविटप आर्द्रा कुस्तुबरीत्युच्यते, अल्लेति लोके इति
 डल्हणः । “आर्द्रा कुस्तुबरी कुर्यात् स्वादुदौर्गन्ध्यहृद्यतां” इति
 सुश्रुतः ॥

आलुकम् । सू. ६. कन्दशाकविशेषः । तद्बहुधा रक्तालुकमधु-
कालुकादिभेदेन । हिं.—आलु; म.—अलुं; त.—किळंकु;
तै.—गड्डे; सिं.—अल; मल.—किळङ्कु की७७७७; इं.—
Bulb ॥

आवनेयम् । चि. ७. पानपात्रविशेषः । चषकम् । Drinking
vessel । आवरेयमितीन्दुपाठः ॥

आवर्तकी । चि. ११. रक्तपुष्पपीतकीलविशिष्टा कोंकणादिदेश-
प्रसिद्धा लताविशेषः । हिं.—भगवतवल्ली, भगत्वल्ली, रक्तआ-
हुली; आहुली तलाडवल्ली इति च प्रसिद्धा । भगदल्ली इति शिव-
दीपिकाकारः । करवीर इति पाठ्यकारः । आवर्तकी रक्तपुष्पा
महाजालिनी नाम च वमनद्रव्यमितीन्दुः । मूलादिकं ग्राह्यम् ।
चटवी इति केरलेष्वेके । रङ्गलतेयपरे । नामानि—“आवर्तकी
तिन्दुकिनी विभाण्डी विषाणिका रङ्गलता मनोज्ञा । सा
रक्तपुष्पी महदादिजाली सा पीतकीलापि च चर्मरङ्गा । वामाव-
र्ता च संप्रोक्ता भूसंख्या शशिसंयुता” । रा. नि । गुणाः—
“आवर्तकी च कुष्ठग्री सोर्ध्वाधोदोषनाशिनी । कषाया शीतला
वृष्या त्रिदोषघ्न्यातिसारजित् । शोफगुल्मोदरानाहकृमिजालवि-
नाशिनी” । व. नि ॥

आविकम् । सू. ५. मेपीदुग्धम् । हिं.—भेडका दूध; म.—
भेंढी चें दूध; क.—कम्बळकुरिय हालु; इं.—Elwe's milk।
see अविः ॥

आविकम् । सू. ६ etc. मेषमांसम् । हिं.—भेडका मांस; म.—
वोकडाचें मांस; सिं.—बेडलुमस्; इं—Mutton । see अविः ॥

आविकम् । सू. २९. अविना तल्लेम्ना निर्मितम् । मेषरोमनिर्मितं
कम्बलम् । see रल्लकः ॥

आविकशाटकः । सू. १७. मेषरोमनिर्मितः कम्बलः । भेडकी

ऊनसे बनाहु आ वस्त्र । Woollen cloth । see रल्लकः ॥

आवी । शा. १. प्रसववेदना । Pains of childbirth । मल.—

ईत्तुनोवु ൧൦൦൦൦൦൦൦ ॥

आसङ्गम् । see अमृतासङ्गम् ॥

आसवः । आसूयते । मद्यविशेषः । “यदपक्वौषधांबुभ्यां सिद्धं

मद्यं स आसवः । आसवस्य गुणा ज्ञेया बीजद्रव्यगुणैः समाः” ।

भा. प्र । When raw vegetables are used for fermentation, the resulting fluid is called Asava । उक्तं च—

“मद्याकाराधिकद्रव्यमदिराद्यैः कृतस्तु यः । सोरिष्टः स्यादासवस्तु
द्रव्याण्यासुय यः कृतः” इति ॥

आसीनप्रचलायितम् । सू. ७. आसीनस्य उपविश्य निद्रां

आसेवमानस्य प्रचलायितं दोलनं । बं.—ढोला ; मल.—

डरकं तूङ्गल ൧൦൦൦ ൧൦൦ ॥

आसुतम् । सू. ५. शुक्तसन्धितं कन्दादिकं । चिरकालावस्थितः

म्लं कन्दादियुक्तं शुक्तविशेषमासुतमुच्यते । “कन्दमूलफलाद्यं च

लवणोदकसंयुतं । सन्धानाच्चिरकालाम्लमासुतं परिकीर्तितं” इति ।

हिं.—अचार, आचार ; त.—ऊर्कय् ; सिं.—अच्चारु ; मल.—

अच्चारु ൧൦൦൦, उप्पिलिट्टु ; इं.—Pickles ॥

आसुरी । सू. ६. अस्यते आसुरी, असुरस्त्रीव वा । रक्तसर्पपः ।

हिं.—राई ; बं.—सरिषा, राजसर्पे ; म.—मोहोरी ; गु.—

राई ; तै.—आवालु ; क.—सासिवे ; सिं.—रत्न अब ; मल.—

चेक्कडुक्कु ൧൦൦൦ ; अ.—खरदल ; इं.—Red mustard,

Indian mustard ; ल.—*Sinapis Dichotoma* । नामानि—

“आसुरी राजिका राजी राक्तिका रक्तसर्षपः । तीक्ष्णगन्धा मधुरि-
का क्ष्वकः क्षुवकः क्षवः” । रा. नि । गुणाः—“आसुरी
कटुतिक्तोष्णा वातप्लीहार्तिशूलनुत् । दाहपित्तप्रदा हन्ति कफगुल्म-
कृमित्रणान्” । रा. नि । बीजं पुराणं ग्राह्यम् ॥

आस्फोटः । सू. ३० etc. आस्फुटयास्फोटः । अर्कः । see
आस्फोता ॥

आस्फोता । चि. १० etc. उत्पलसारिवा । सूत्रस्थाने क्षारविध्यु-
क्तआस्फोटपदम् स्त्रीलिङ्गमिति उल्हणः । कोविदार इति हेमाद्रिः ।
गिरिकर्णिकेल्यरुणदत्तः । चिकित्सितदशमाध्याये एकत्र उत्पलसारि-
वेति सर्वाङ्गमुन्दरा । अमुरमल्लिकेति चक्रपाणिदत्तः । वज्रकतैलयो
गे “चित्रकास्फोटनिम्बा”दित्यत्र शारिबेलेव उल्हणः । “आस्फो-
तस्तु पुमानर्कपर्णे स्यात् कोविदारके । आस्फोता गिरिकर्णया च
वनमल्ल्यां च थोषिति” इति मेदिनी ॥

इ ।

इक्षुः । सू. ३ etc. इक्ष्यत इक्षुः । स्वनामप्रसिद्धमधुरवृक्षः “अ-
तीव मधुरो मूले मध्ये मधुर एव तु । अग्नेष्वक्षिषु विज्ञेय इक्षूणां
लवणो रसः” इति सुश्रुतः । “मूलादूर्ध्वं तु मधुरा मध्येतिमधुरा
स्तथा । इक्ष्वस्तेप्रभागेषु क्रमाद्भवणनीरसाः” इति नरहरिः ।
N. O.—*Gramineae* । हिं.—गन्ना, गांडा, पांडा, ईख,
उख्; बं.—कुशिर, आक; म.—ऊंस; प्राकृतम्.—ऊंस्; गु.—
शेरडी; तै.—चेरुक, चिरकु, चेरुकु; क.—कब्बु; त.—कर-
म्पु; तु.—कर्प्पु; सिं.—उक्; अ.—कम्बुशसकर; पा.—नेश-
कर; पञ्चा.—शकिर सर्कह; फ़.—*Canne a Sucre*; ज.—

Achtes zuckerrohr ; इं.—Sugar cane ; ल.—*Saccharum officinarum* । नामानि—“इक्षुर्दीर्घच्छदः प्रोक्तस्तथा भूरिर-
सोपि च । गुडमूलोक्षिपत्रश्च तथा मधुतृणः स्मृतः” । भा. प्र ।
स्वरसो ग्राह्यः । गुणाः—“इक्षुः सरो गुरुः स्निग्धो बृंहणः कफ-
मूत्रजित् । वृष्यः शीतः पवनजिद् भुक्ते वातप्रकोपनः” । ध. नि ।
स अनेकविधः । तद्यथा—“पीण्डको भीरुकश्चैव वंशकः श्वेतपो-
रकः । कान्तारस्तापसेक्षुश्च काष्ठेक्षुः सूचिपत्रकः । नैपालो दीर्घप-
त्रश्च नीलपोरोथ कोशकृत् । इत्येता जातयः स्थौल्या” इति सुश्रुतः ।
बोरदशतपत्रपाण्डुकवेत्तकोद्रवकवाणिप्रभृतयोपि बह्व्यो जातयो
वर्तन्ते । “पीयूषोपमितं त्रिदोषरामनं स्यादन्तनिष्पीडितं तद्वद्देह-
यन्त्रजं तदपरं श्लेष्मानिलघ्नं कियत् । एतद्वातहरं तु वातजननं
जाढ्यप्रतिश्यायदं प्रोक्तं पर्युषितं कफानिलकरं पानीयमिक्षूद्वयम्” ।
रा. नि । “नलश्चेक्षोरभावतः” इति भावमिश्रः ॥

इक्षुगण्डिका । चि. २ etc. इक्षुखण्डः । गन्नेकी गण्डेरी , गन्नेके
दुकडे , गन्नेकी गांठ । काश इत्येके । इक्षुरक इति केरलेषु केचित् ।
“शुद्धेक्षुकाण्डमापोऽथ नवे कुंभे हिमांभसा । योजयित्वा क्षिपे” इ-
त्यादिसुश्रुतवचनमत्रानुस्मरणीयमेव ॥

इक्षुरः । चि. ३ etc. इक्षुमिक्षुगन्धं रातीक्षुरः । कोकिलाक्षः ।
N. O.—*Acanthaceae* । हिं.—तालमखाना ; उर्दु.—तालम-
खाना ; बं.—कुलियाखाडा , कुलेखाडा , कुलेकांटा , तालमाख-
ना ; म.—विखरा , कोलिस्ता , ताळीमखाना ; गु.—एखरो ;
उत्.—कुइलिरखा , माखुरेण ; दखा.—कोलसी ; तै.—नीरुगो-
व्वि , कोरिमिडि , गोलिमिडिचेददु ; क.—कोळवाळिके , मुळळ-
कोले , गोरिमिडि , नीरुपिगिड , कुळुगोलिके ; कों.—कोळबुळे
झाड् ; त.—नीर्मुळिळ ; तु.—कोवेमुळ्ळुदै ; सिं.—इकिरिय ;
मल.—वयल्चुळिळ വയൽ ചുളി ; बर्मा.—सूपदन Soopadan ;

जर्मन.—Langblattriger Sterndorn ; इ.—Long leaved Barleria; ल.—*Barleria longiflora*, *Hygrophila Spinosa*, *Astercantha longifolia* । नामानि—“कोकिलाक्षस्तु काकेक्षुरिक्षुरः क्षुरकः क्षुरः । भिक्षुः काण्डेक्षुरप्युक्त इक्षुगन्धेक्षु वालिका” । भा. प्र । गुणाः—“क्षुरकः शीतलो वृष्यः स्वाद्वम्लः पित्तलस्तथा । तिक्तो वातामशोथाश्मत्तृष्णादृष्यनिलास्रजित्” । भा. प्र । मूलबीजे ग्राह्ये ॥

इक्षुरकः । उ. ४०. इक्षुरः ॥

इक्षुराजिः । चि. १९. वाकुची । इन्दुराजीतिः शुद्धः पाठः । “मथितं चेन्दुराजिम”दित्येव संप्रहपाठः ॥

इक्षुविकृतिः । सू. २९. इक्षुरसविकारः । काणितगुडमत्स्याण्डिकाखण्डशर्कराः ॥

इक्ष्वाकुः । क. १. इक्षुमिच्छामाकरोति । कटुकालाद्युः । “इक्ष्वाकुः कटुतुव्यां स्त्री सूर्यवंशनृपे पुमान्” इति मेदिनी ॥

इक्ष्वारिका । चि. ३. इक्षुरिव आसमन्तादृच्छति । इक्षुरिव अलति व्याप्नोति इति वा । काशतृणः । इक्ष्वालिकेति चरकपाठः । पुण्ड्रक इक्षुभेद इति केचित् । स्वयंजातेक्षुमूलमित्येके ॥

इंगुदी । चि. ३. इंगुः रोगस्तं घति । स्वनामख्यातमदगन्धिवृक्षः ।

N. O.—*Simarubeae* । हिं.—हिंगोट, इंगोट, गोंदी ; बं.—जियापुता, इङ्गोद् ; म.—हिंगणवेट ; गु.—इंगोरिया ; तै.—गरा ; क.—इंगल ; त.—इंकुणमरं ; मल.—ओटल्मरं ८०८९ २००, नञ्चुण्टा ; अ.—हिलेलजे ; इं.—Delil ; ल.—*Balanites Roxburghii* । *Ximenia Aegyptiaca* इति A. C. Kaviratna । नामगुणाः—“इंगुदोऽङ्गारवृक्षश्च तिक्तकस्तापस-हुमः । इंगुदः कुष्ठभूतादिमहव्रणविपक्षिणी । हन्त्युष्णः क्षिप्रशूल-

प्रस्तित्तकः कटुपाकवान्” । भा. प्र । मूलत्वक्पत्रफलादीनि
ग्राह्याणि ॥

इत्कटः । सू. १५ etc. शरभेदः । इक्षुरिति हेमाद्रिः । शरविशे-
ष इतीन्दुः । सूक्ष्मपत्रिका दीर्घलोहितयष्टिकाकाण्ड इत्यरुणदत्तः ।
काला ईख इति शिवदीपिका । खरलद इति चरकोपस्कारे ।
खग्गलीति डल्हणः । चिकित्सितैकादशाध्याये कुशाद्यवृतयोगव्या-
ख्यायां ‘महती खग्गली’ इति डल्हणः । उत्कट इत्येव
सुश्रुतपाठः ॥

इन्दीवरम् । चि. ११. इन्दिरिन्दी वा लक्ष्मीस्तस्या वरमभीष्टम् । नी-
लपद्मम् । N. O.—*Nymphaeaceae* । हिं.—नीलकमल; बं.—नील-
कमल; म.—निलेकमल; गु.—नीलकमल; क.—नीलजावरै; त.—
करुनैतल्, करुं कुवळै; सिं.—निलुपिल्; मल.—नीलाम्पल्
नीलाम्पल्, नीलतामरा; इं.—Blue lotus; ल.—*Nym-
phaea stellata* । “विशेषतः सितं पद्मं पुण्डरीकमिति स्मृतम् ।
रक्तं कोकनदं ज्ञेयं नीलमिन्दीवरं स्मृतम्” । भा. प्र । नामानि—
“सौगन्धिकं नीलपद्मं भद्रं कुवलयं कुहम् । इन्दीवरं तामरसं
कुवलं कुड्मलं मतम्” । घ. नि । पुष्पं ग्राह्यम् । शरवालिकाभेदो
दीर्घपत्रो बहुलपुष्प इति डल्हणः ।

इन्दुः । चि. ७. कर्पूरम् । “चन्द्रनामानि चाथ स्या”दिति
वैजयन्ती ॥

इन्दुराजिका । चि. २०. वाकुची ॥

इन्दुलेखा । उ. १. वाकुची ॥

इन्द्रः । उ. ३५. कन्दविषभेदः । सुश्रुतप्रतिपादितपालकभैवैतदि
ति कैचिदाहुः ॥

हि कटु शीतलम् । ज्वरातीसाररक्ताशोवामिवीसर्पकुष्ठनुत । दीपनं
गुदकीलास्रवातास्रश्लेष्मशूलजित्” । भा प्र । शुष्कं ग्राह्यम् ॥

इन्द्रवारुणी । चि. १०. इन्द्रं वारयति । ऐन्द्री नाम तिक्रसप्र-
धाना लता । N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—इन्द्रायण ,
इन्द्रारुण , फरफेंदुआ ; बं.—राखालशशा , राखालनाइ ; म.—
लघुकांबडल , लघुइन्द्रावण ; गु.—इन्द्रवारणुं , इन्द्रवरणी ,
इन्द्रायणां ; तै.—पापरबुडम , वेरिपुञ्च , एतिपुञ्चा ; कों.—काव-
ण्टालि ; क.—हावुमेके , हामेके , इन्द्रावरुणि ; तु.—कक्केण्टेल् ;
त.—पेनिकारि , आत्तुत्तुम्मट्टि , पेयिकोम्माट्टि ; सिं.—यक्कोमडु ;
पञ्जा.—तूमा ; पा.—खुर्यजातलख , कविस्तेतलख ; अ.—हंजल ,
औलक्कवम ; बर्मा.—काया-सि Kaya-si ; मल.—पेक्कुम्मट्टि ,
ပေးလွင်္ဂဥ (काटुदुवेल्ळरि इयेके) ; इं.—*Colocynth*, In-
dian wild gourd or bitter apple ; bitter Cucumber ;
ल.—*Citrullus colocynthis* । नामानि—“ऐन्द्रोन्द्रवारुणी
न्द्राह्येन्द्रवारुर्मृगादनी । गवादनी क्षुद्रफला वृषभाक्षी गवाक्ष्यपि” ।
ध. नि । गुणाः—“इन्द्रवारुणिका तिक्ता कटुः शीता च रेचनी ।
गुल्मपित्तोदरश्लेष्माक्रिमिकुष्ठज्वरापहा” । रा. नि । अस्याः मूलं
फलसस्यञ्च ग्राह्ये ॥

इन्द्रवृक्षः । सू. ३०. इन्द्रस्य वृक्षः । बृहत्फलः कुटजः । वृक्षको
नन्दीवृक्षः, इन्द्रवृक्षः कुटज इत्यरुणदत्तः । इन्द्रवृक्षोऽर्जुन इति हे-
माद्रिः । इन्द्रवृक्षः कुटज एव , द्विविधो हि कुटजः बृहत्फ-
लश्चेतपुष्पः स्निग्धपत्रः पुमान् , अणुफलवृन्ता श्यावारुणपु-
ष्पा स्त्रीरिति डल्हणः । इन्द्रवृक्षो बृहत्फलः कुटजः , कुटजस्तु क्षुद्र-
फल इत्यनयोर्विशेष इति भाष्यकारः ॥

इन्द्राणीशाकम् । चि. १८. इन्द्रस्य सुरसो यस्मिन् , दिव्यइत्यर्थः ,

अत एवेन्द्राणी । इन्द्रः कुटज इव आनयति सेवनेन जीवयति
इति वा । निर्गुण्डीदलम् । केचित् मत्स्याक्षक इत्याहुरिति चक्रपा-
णिदत्तः । “इन्द्राणी करणे स्त्रीणां पौलोमीसिन्धुवारयो”रिति
मेदिनी ॥

इन्द्राभः । सू. ६. पक्षिविशेषः । कङ्कसदृशो विविधवर्ण इति हे-
माद्रिः ॥

इन्द्राह्वयः । उ. ५. कुटजः ॥

इभपिप्पली । चि. १४. इभोपपदा पिप्पली । गजपिप्पली ॥

इषीका । सू. २१. ईष्यते । ‘ईष उञ्छे’ । ‘ईष गतिर्हिसादानेषु’ ।

शरकाण्डः । मल. — अमत्तण्डु ၈၀၂၀၀၀၀၈၈ । “द्वादशांगुलं शर-
काण्डमङ्गुलिपरिणाह”मित्येवात्र सुश्रुतपाठः । शरोषिकेति पठत्या-
चार्यचरकः । शरपुष्पस्य नाला शरिकेति प्रसिद्धा इति चक्रपाणि
दत्तः । दर्भमूलवृणमित्यरुणदत्तः । काशशलाकेति हेमाद्रिः ।
“इषीका काश उञ्च्यते” इति हलायुधः ॥

उ ।

उग्रम् । उ. ५. शिशुबीजम् । see उग्रयष्टी ॥

उग्रगन्धा । उ. ३९. वचा । “उग्रगन्धाऽजमोदायां वचायां छिक्कि-
कोषधौ” इति मेदिनी ॥

उग्रयष्टिः । उ. ५. “नवशुक्रतरुपुष्पबीजोम्रयष्ट्यद्रिकर्णानिकुंभाग्नि-
विल्वै”रियत्र बीजोम्र इति पदछेदं कृत्वा पठति वंश इतीन्दुः ।
पुष्पं नागकेसरं, बीजं मदनफलं, उग्रं शिशुबीजम्, यष्टी मधुकं
चेति व्याख्यायति शिवदीपिकाकारः । उग्रा यष्टी चेत्तेके । उग्रा

वचा । वचाऽस्मिन् योगेन्यत्रापि दृश्यते । उपयष्टिरास्थिप्रहार इत्य-
परे । विदारीति कैरली ॥

उग्रा । सू. ८ etc. वचा ॥

उच्चटा । क. ४ etc. श्वेतगुंजा । “श्वेतगुंजोच्चटा प्रोक्ता” इति ।

हिं—सफेद घूंघुची ; बं.—श्वेतकुँच , सादा कुंच ; म.—पांढरी गुंजा ;
गु.—चगोठी धोली ; क.—गुलगुंजे ; त.—वेळळैकुनिरः सिं.—
हेलओलिन्द ; मल.—वेलुत्त कुन्नि வெட்டண்ணாமி; इं.—White
head tree । नामानि—“अपरा श्वेतकांबोजी श्वेतगुंजा भिरीटि-
का । काकादनी काकरीलुक्कत्रशल्या सितोच्चटा” । घ नि ।
see गुंजा । अस्या मूलादिकं ग्राह्यम् । उच्चटा घुर्घुराख्यः शणघ-
ण्टाकारफलोत्प्लो विटपः सरयूपकण्ठे हिमवति वारेन्द्यां च प्राय-
श उपलभ्यते इति उल्हणः सुश्रुताष्टत्रिंशत्तमाध्यायव्याख्यायां ।
वाजीकरणाध्यायव्याख्यायामुच्चटां महामुस्तेतीन्दुः । “सिद्धं पयो
वस्तमुष्कमुच्चटेक्षुरकं मधु” इत्यत्र “उच्चटा सोमवल्ली च प्रचला
तरला तथा । महौषधी सर्वगमा वृद्धिदा वार्धिता पुरा” इत्यभिधा-
नमप्युद्धृत्यापरोषधीरेवेति चेन्दुः ॥

उच्चिटिङ्गः । उ. ३७. वृश्चिकविशेषः । “वृश्चिकस्तनुदीर्घोच्च उच्चिटि
ङ्गः स्मृतो बुधैः” इति मञ्जरी । चीटा वा झीगर । चीडु इति
केरलेष्वेके ॥

उज्जालः । सू. ६. कुधान्यभेदः । उज्जल उज्जाल इति पाठौ ॥

उडूः । see उद्रः ।

उण्डुकः । शा. ३. उन्दुकमिति पाठः । पक्वशयस्यैकदेशे विभ-
क्तमलाधार उण्डुको विद्यते । पुरीषाधार इति चरकपाठः ।
Coecum । “उण्डुकं पुरीषोण्डुकं वा नाम बृहदन्नस्य आद्यभाग-
श्चतुरंगुलायतः स्थालिकाकारो दक्षिणवन्धुणोत्तरिकप्रदेशस्थः । तं

वामपार्श्वतः प्रविशति क्षुद्रान्त्रभागश्चरमः स्वबन्धन्यां स्वातद्वयोप-
लक्षितः । प्रवेशद्वारञ्च संदंशाकागभ्यां कलावृत्तमांसतन्तुमयी
भ्यां कपाटिकाभ्यामुपलक्षितं—मलस्य विपरीतगतिवारणाय” ।
प्र, शा ॥

उत्कटुकासनम् । सू. २ etc. “गुदपाष्णीसमायोगः प्रादुरुत्कटु-
कासनम्” । ‘उभङ्’ (उकुडु) इति लोके इति डल्हणः । कुन्ति-
चिरुप्पु” इति केरलेषु ॥

उत्कारिका । मू. ८ etc. रोटिका इति हेमाद्रिः । “शुद्धा उत्का-
रिकाः कार्याः चन्द्रण्डलसन्निभाः” इति चरकचिकित्सितवाजी-
करणाध्याये । लप्सिके (हलुआ) त्यरुणदत्तः । पुपूलिकाकृतिरिति
पदार्थचन्द्रिका । खिन्नपिष्टापिण्डीतीन्द्रुः । गोलाकारो कश्चिद्भ्रम्य-
विशेषः “कुयक्कट्टा” इति नाम्ना इति केरलेषु केचित् । माषादि
कृतमूषिकोत्काराकृतिव्यञ्जनविशेष इत्यपरे ॥

उत्क्रोशः । मू. ६. उच्चैः क्रोशति । मत्स्यघातपक्षी । बं.—मछरङ्ग ;
म.—पाणकावळा ; मल.—मीन्पोय्मा മീൻപോയ്, मीन्कळ-
त्ति, मीन्चाण्टि ; इं.—King-fisher ; ल.—*Alcedo ispida* ।
कुररभेदः मत्स्याशीति डल्हणः ॥

उत्क्रोशः । शा. २. कुररः ॥

उत्क्षेपः । सू. ३. चमरीवालादिकृतो व्यजनविशेषः । वेञ्चाम-
रमिति केरलेषु । Fly-brush or whisk of a yak-tail । मयू-
रपिच्छादिकृत इत्यरुणदत्तः ॥

उत्तमकारुणी । उ. ३०. करम्भा ॥

उत्तमा ! चि. १९ etc. त्रिफला ॥

उत्तरवारुणी । उ. ३७. करम्भा । इन्द्रवारुणीत्येके ॥

उत्तुंडिकी । उ. ३०. करंजः । कर्पासीति पाठ्यकारः ॥

उत्पङ्गिलः । उ. २६. मर्कोटः । उलंकल उरोगल उलुंगिल इति पाठाः । पिगीलिकेति सुश्रुतपाठः । अलांगुल इति गयी ॥

उत्पलम् । सू. ३ etc. उपलति । 'पल गतौ' । जलजविशेषः , कमलभेदः । नीलोत्पलम् । नीलकुमुदमित्येके । लघुकमलमिति केचित् । नीलमुन्धी इति विज्ञायते वज्जेषु । त.—चेङ्कलुनीर् ; क.—नेइदिल ; तै.—नलकुलुव ; म.—लघुकमल ; सिं.—निलुपुल ; मल.—आम्पल् ൭൫൩൮, अक्काप्पु, अलि ; इं.—Blue lily ; ल. — *Nymphaea Caerulea*; *N. stellata*; इति केचित् । पुष्पं ग्राह्यम् । उत्पलं द्विधा—नीलं रक्तं च । रात्रिविकारानि हेमाद्रिः । रक्तोत्पलमित्यरुणदत्तः । अंजनादिगणे नीलोत्पलमिति सुश्रुतपाठः । “ईषेच्छ्वेतं पद्मं नालिनं च तदुक्तभीषदारक्तं । उत्पलनीषन्निलं त्रिविधमितीदं भवेत् कमलं” इति नरहरिः । उत्तरस्थानाष्टादशाध्याये “धातक्युत्पलपर्णिभि” रित्यत्र “धातकी शिलपर्णिभि” रिति सुश्रुतपाठः । “उत्पलानि कषायानि रक्तपित्तहराणि च” इति चरकः ॥

उत्पलकन्दकम् । सू. ६. उत्पलस्य कन्दम् । उत्पलके कन्दः ॥

उत्पलपर्णी । उ. १८. अर्कपुष्पीत्यर्थेन शीतपर्णीति भाष्यकारः । शिलपर्णीति पदद्वयमिति डल्हणः । शिला मनःशिला, पर्णी शालपर्णी ॥

उत्पलसारिवा । शा. २. उत्पलाभपत्रा । चन्दनगन्धा कृष्णसारिवा, श्यामालता । “इन्द्रजंबूकवत्पत्रा सुगन्धा कलघण्टिका । कृष्णा तु सारिवा श्यामा गोपी गोपवधूश्च सा” इति भावमिश्रः । हिं.—कालीसर, सालसा, करिसांवा, करिया साऊ, करिया वांसा, करिआसाठ, दुधिलता ; गुलीसर इत्येके ; बं.—श्यामा-

मेडि ; क.—अत्तीभर ; त.—अत्तिमरम् ; तु.—अत्तिमर ; कों.—
 रुंदि-रुक्कु ; सिं.—दिबुल्, अत्तिक्का ; मल.—अत्ति ๓๓๓๓ ;
 इं.—Country fig tree, cluster-fig, or Gular fig tree ;
 ल.—*Ficus Glomerata* । नामानि—“उदुम्बरः क्षीरवृक्षो
 हेमदुग्धः सदाफलः । अपुष्पफलसम्बन्धो यज्ञाङ्गः शीतवल्कलः” ।
 ध. नि । गुणाः—“उदुम्बरो हिमो रूक्षो गुरुः पित्तकफासजित् ।
 मधुरस्तुवरो वर्ण्यो व्रणशोधनरोपणः” । भा. प्र । “ओदुम्बरं
 फलमतीव हिमं लुपक्वं पित्तापहं च मधुरं श्रमशोफहारि । आमं
 कषायमतिदीपनरोचनं च मांसस्य वृद्धिकरमस्रविकारहारि” ।
 रा. नि । पक्वफलं त्वगादिकं च ग्राह्यम् ॥

उद्दालः । सू. ६ etc. आरण्यकोद्रवः । हिं.—वनको कोदों ;
 बं.—वनकोद्रव ; म.—रानहरीख ; मल.—काददुवरकु ๐๐๐๐๐๐ ;
 इं.—An inferior wild grain । नामानि—“उद्दालो वनको-
 वः” । भा. प्र । गुणाः—“उद्दालकस्तु वीर्योष्णो लेखनो वातलो
 लघुः । रूक्षः स्वादुः कषायश्च क्लेष्मजिद्वद्धमूत्रविद्र” । इति ।
 पुराणं धान्यं ग्राह्यम् ॥

उद्दालकः । शा. २ etc. उद्दालः ॥

उद्रः । सू. ६. उन्नति उन्द-रक । जलविडालः । उड् उन्द्र इति
 पाठौ । उड् इति प्रसिद्ध इति हाराणचन्द्रः । ओदन इति लोके
 इति डल्हणः । हिं.—ऊदबिलाव ; बं.—उद्विराल, उद्वेराल ;
 म.—जलमांजर ; त.—नीर्पूनै ; सिं.—दियबला ; मल.—नीर्पू-
 चा ๐๐๐๐๐ॐ, नीर्नीय् ; इं.—Otter ; ल.—*Lutra vul-*
garis । “उद्रस्तु जलमार्जारजलाखुनकुलपूवाः” इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥

उन्दुकम् । see उण्डुकम् ॥

उन्दुरः । क. ४. आसुः । “मद्रमूषिक आसन्दी कुन्दुरुन्दुरु-
न्दुरः । मूषको वज्रदशनः क्रमः काण्डो विलेशयः” इति वाच-
स्पतिः ॥

उन्दुरुः । सू. २९. उन्त्युन्दुरुः । आसुः ॥

उपकुञ्चिका । चि. ३ etc. उपकुञ्चयत्यल्पीकरोति दोषान् ।
कृष्णजीरकः । see असितजीरकः । स्थूलजीरक इत्येके । एलेति
केचित् ॥

उपकुल्या । चि. १५. दन्ती ॥

उपकुल्या । चि. १९. उपकोलति संस्त्यायत्युपकुल्या । पिप्पली ।
“पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला । उपकुल्या कणा
श्यामा कोला शौण्डी तथोषणा” । ध. नि ॥

उपकुल्ये । चि. १५. पिप्पली गजपिप्पली चेति चरकपाठः ॥

उपचक्रः । सू. ६. उपमितं चक्रेण तुल्यनामत्वात् । पक्षिविशेषः ।
चक्रवाकभेद एवेत्येके । A variety of the ruddy goose । हंस-
भेद इति केचित् । “उपचक्रः श्वभ्रचरः कृशचञ्चुर्मदाविलः” इति
हेमाद्रिटीकायां । क्रकरभेद इति डल्हणः । चकोरभेद इति चक्रपा-
णिदत्तः । चक्रवाक इति हाराणचन्द्रः । तेष्टा इति केरलेष्वेके ।
‘सक्वालिहिणिन्’ इति सिंहलभाषायां । see क्रकरः ॥

उपचक्रकः । सू. ६. उपचक्रः ॥

उपलभेदकः । चि. ११. अश्मभेदः । अश्मभिदिति चरकपाठः ॥

उपानतम् । शा. ६. पादं उपनह्यते, पादमुपनह्यति वा । चर्मपादुकेत्ये-
के । पदत्राणम् । हिं.—जूता, सिलीपर ; पा.—पापोश ; म.—
जोडा, पायपोस, पैजार ; त—चेरुप्पु ; मल.—चेरुप्पु ചെറുപ്പു ;
इ.—A slipper, shoe । नामानि—“पादुकानुपदीना स्यादु-

पानत् पादरक्षिणी”ति वैजयन्ती । पादरक्षणमिति हलायुधपाठः ।
गुणाः— “पादुकाधारणं नेत्र्यमायुष्यं पादरोगनुत्” इति मदन-
पालः । “पादरोगहरं वृष्यं रक्षोघ्नं प्रीतिवर्धनम् । सुखप्रचारमो-
जस्यं सदा पादत्रधारणम् । अनारोग्यमनायुष्यं चक्षुषोरुपघात-
कृत् । पादाभ्यामनुपानद्भ्यां सदा चम्क्रमणे नृणां” इति सुश्रुतः ॥

उपोदका । सू. ६. etc. उपगतमुदकमत्र । उपोदिका उपोदकी
चेति पाठौ । पत्रशाकविशेषः । N. O.—*Basellaceae* । हिं-
पोई ; बं.—पुईशाक ; म.—थोरमयाळ , थोरवेल ; गु.—पोथी ;
कों.—वाळि ; तै.—अल्लुवच्चलि ; क.—बिळि बसले ; तु.—
बोल्दुवसले ; त.—पचळैकीरै ; सिं.—निवीति ; मल.—वसळशी-
रा *amulashree* , वशळा ; इं.—Indian Spinach, Malabar
night-shade ; ल.—*Basella alba* । नामानि—पोतक्युपो-
दिका सा तु मालवाऽमृतवल्लरी” । भा. प्र । गुणाः— “उपोदकी
कषायोष्णा कटुका मधुरा च सा । निद्रालस्यकरी रुच्या विष्टम्भ-
श्लेष्मकारिणी” । रा. नि । “पोतकी शीतला स्निग्धा श्लेष्मला
वातपित्तनुत् । अकण्ठ्या पिच्छिला निद्राशुक्रदा रक्तपित्तजित् ।
बलदा रुचिकृत्पथ्या बृंहणी तृप्तिकारिणी” भा. प्र । प्रायेणाऽस्याः
पत्रं माह्वम् ॥

उभयहरिद्रा । चि. १९. निशाद्वयम् ॥

उमा । सू. ५ etc. उं शिबं माति , मिमीते वा ; अव्रते ऊयते वा ।
“उमाऽतसीहैमवतीहरिद्राकीर्तिकान्तिषु” इति मेदिनी । अतसी ॥

उरगः । चि. ५. उरसा गच्छति । अहिः ॥

उरभ्री । उ. १८. उरु भ्राम्यति-उरभ्रः , उरं रभते वा । मेषस्त्री ।

“उरभ्रो रोमशोऽप्यविः ” इति वैजयन्ती ॥

उरुवृकः । सू. २४ etc. उरुं महान्तं वायुं वायति । पुरण्डः ॥

उरुमाणः । सू. ६. औत्तरापथिको मधुरस्निग्धफलवृक्षविशेषः ।

मायीफल इति पाश्चात्यभाषा । उरुमाल इति चरकोपस्कारपाठः ।

‘नास्पाति’ इति हाराणचन्द्रः ॥

उलकम् । नि. १४. उलुकमिति पाठः । हरितावस्थं शिबीधान्यम् ।

कृतान्नविशेष इति केचित् । ओकुलमितीन्दुपाठः । काण्डस्थान्य-
पक्वानि भृष्टानि सस्यानीति । उलखड़ इति वङ्गेष्वेके । “शकुजा
बहुविडधान्यपर्णशाकोलकादिभि”रित्यत्र “शाकोलक”मित्येकपद-
मित्यपरं । “माषपिष्टान्नविदलपर्णशाकैः पुरीषजाः” इति सुश्रुतः
पठति । “माषपिष्टान्नलक्षणगुडशाकैः पुरीषजाः” इत्येवात्र हाराण
पाठः ॥

उलूकः । सू. ६. etc. बल-ममवाये ऊक सम्प्रसारणम् । उलति

नेत्राभ्यां दहत्युलूकः, ऊर्ध्वालोकनादिति निरुक्तम् । “उलूकः
पुंसि काकाराविद्रे भारतयोधिनि” इति मेदिनी । पेचको नाम या-
मिनीचरः । हिं.—उल्लू; बं.—घघू; पेंचा; म.—घुबड; त.—आन्तै,
कोट्टान्; सिं.—बकमुणा; मल.—ऊमन् १७२००६, मूंगा; इं.—
Owl; ल.—*Strix flammea* । नामानि—“उलूको नक्तचारी
च दिवान्धः कौशिकस्तथा । कौशी घर्घरको भीरुः काकगन्तुर्निशा-
चरः” । घ. नि । गुणाः—“औलूकं पित्तलं भ्रान्तिकरं वातप्र-
कोपनम् । प्रसहा वायसोल्कश्येनगृध्रादयस्तथा । सिंहादिवद्गु-
णस्तेषां विशेषाच्छोषिणे हिताः” । रा. नि ॥

उल्बः । उ. १. गर्भावरणरूपो सुसूक्ष्मचर्मविशेषः । “उल्बं च
कललं स्मृतं” इति हलायुधः । Uterine, germ ॥

उशीरम् । सू. ३. etc. वश + ईरन् किञ्च । उश्यते काम्यते इत्यु-
शीरम् । स्वनामप्रसिद्धसुगन्धतृणमूलम् । N. O.—*Gramina-*

neae । हिं.—खस, खसखस, काला बाला : उर्दु,—बाला ;
 बं.—खशखश्, वेणारमूल, व्याणारमूल ; म.—काळा वाळा ;
 गु.—कालो वाळो ; तै.—आपुरुगड्डु, नेलदमु, करुवेरुविडवाल,
 वट्टिवेरु ; क.—मुडिवाळ, लावंच, कसुवु, बालदगेरु, गंडुगं-
 जलगरिके, उशीर ; तु.—मुड्यल ; कों.—भाणावालो ; पञ्चा.—
 पन्नि ; त.—वेट्टिवेरु, इलामच्चै ; सिं.—सुवन्दहोट, सेवेन्दरा ;
 मल.—रामच्चं ००२५० ; इं.—Cuscus grass; Sweet rush,
 ल.—*Andropogon muricatus* । अस्य मूलं प्राह्यम् । तल्लक्ष-
 णं यथा—“दीर्घमूलं दृढं सूक्ष्ममुत्तमं गन्धसंयुतं । देशे साधार-
 णे जातं लामज्जं भद्रकं भवेत् । मध्ये सारविहीना या सरला की-
 टवर्जिता । नलिका सा भवेत् भद्रा विपरीता तु निन्दिता” इति
 नामानि—“उशीरममृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् । व्रणप्रियं
 वीरतरं वीरं वीरणमूलकम्” । ध. नि । गुणाः—“उशीरं शीत-
 लं तिक्तं दाहश्रमहरं परम । पित्तज्वरातिशमनं जलसौगन्ध्यदा-
 यकं” । रा. नि । अन्यच्च—“उशीरं पाचनं शीतं स्तंभनं लघु
 तिक्तकम् । मधुरं ज्वरहृद्धान्तिमदनुतु कफपित्तकृत् । तृष्णास्रविष-
 वीसर्पदाहकृच्छ्रव्रणापहम्” । भा. प्र ॥

उशीरम् । सू. २९. लामज्जकव्यजनम् । हिं.—खसके पंखा ;
 मल.—रामच्चविशरि ; इं.—Cuscus fan । “वालोशीरैश्च वी-
 ज्येत” इत्यत्र “व्यज्येत बालव्यजनै” रित्येव सुश्रुतपाठः ॥

उशीरम् । शा. १. मृणालम् । “चन्दनोशीरकल्केन लिपेदूरुस्त-
 नोदरं” इत्यत्र “चन्दनमृणालकल्कैश्चास्याः स्तनोदरं विमृद्नीया”
 दिलेव चरकपाठः । संप्रहेपि तद्वदेव दृश्यते । अमृणालमिति चेदु-
 शीरमेव ॥

उष्ट्रः । सू. ५ etc. ओषति, उष्यते वा । ‘उष दाहे । स्वनामख्या-

तपशुविशेषः । हिं.—ऊँठ ; वं.—उट ; म.—उंट ; त.—ओ-
ट्टकं, ओट्टै ; क.—ओट्टे ; सिं—ओट्टुवा ; मल.—ओट्टकं ७५६० ;
इं.—Camel ; ल.—*Camelus dromedarius* । नामानि—
“उष्ट्रः क्रमेलको वक्रग्रीवः शाखाशनो मयः । शृंखलः करभो दी-
र्घजंघो धूम्रो मरुप्रियः” । म. पा । मांसगुणाः—“उष्ट्रमांसं लघु
स्वादु चक्षुष्यमनिलापहम् । उष्णमर्शःप्रशमनं मेदःपित्तकफाप-
हम्” । ध. नि । दुग्धगुणाः—“औष्ट्रं दुग्धं लघु स्वादु लवणं दीपनं
तथा । कृमिकुष्ठकफानाहशोथोदरहरं सरप” । भा. प्र । “उष्ट्रीक्षीरं
कुष्ठशोफापहं तत्पित्ताशोत्रं तत्कफाटोपहारि । आनाहार्तिं जन्तुगु-
ल्मोदराख्यं श्वासोल्लासं नाशयत्याशु पीतम्” । रा. नि । दधिगुणाः—
“विपाके कटु सक्षारमम्लं स्यादौष्ट्रकं दधि । वातमर्शसि कुष्ठानि
कृमीन् हन्युदराणि च” । ध. नि । तक्रगुणाः—“औष्ट्रं तक्रं
तु विरसं गुरु हृद्यं च दोषलम् । पीनसश्वासकासेषु शस्तमुक्तं
मनीषिभिः” इति । नवनीतगुणाः—“औष्ट्रं तु नवनीतं स्याद्विपा-
के लघु शीतलम् । व्रणकृमिकफास्रघ्नं वातघ्नं विषनाशनम्” । रा.
नि । घृतगुणाः—“घृतमौष्ट्रं तु मधुरं विपाके कटु शीतलं । कुष्ठक-
मिहरं वातकफगुल्मोदरापहम्” । रा. नि । “औष्ट्रं कटु घृतं पाके
शोषाक्रिमिविषापहम् । दीपनं कफवातघ्नं कुष्ठगुल्मोदरापहम्” ।
भा. प्र । मूत्रगुणाः—“औष्ट्रकं कटु तिक्तोष्णं लवणं पित्तकोपनं ।
बल्यं जठररोगघ्नं वातदोषविनाशनं” । रा. नि । शर्कराभेदनयोगे
“कौञ्चोष्ट्रासभास्तीनी”त्यत्र उष्ट्रास्थिशब्दस्य वरुणवृक्षबीजमि-
ति शिवदीपिकाकारः व्याख्यायति ॥

उष्ट्रधूम(क)ः । उ. ३७. उच्चिटिंगः । “उष्ट्रवर्णतया प्रोक्तः सः एव
सुष्ट्रधूमकः । रात्रिको रात्रिचाराच” इति संग्रहे ॥

ऊ ।

ऊषकः । सू. २५ etc. ऊष रुजायां । क्षारमृत्तिका । हिं.—खारी मिट्टी ; कलरनमक इति शिवदीपिकाकारः । चिकित्सास्थानचतुर्द-
शाध्याये दाधिकघृतयोगव्याख्यायां वातसाहचर्यस्तदेव सिंहमूत्रमि-
तीन्दुः । ऊरुरित्यरुणदत्तः । ऊषकः क्षारमृत्तिका वाराणसीसमी-
पे वडतरदेशे बाहुल्येन भवतीति डल्हणः । उवर्मणु इति केरलेषु ॥

ऊषकः । चि. ११. see ऊषणः ॥

ऊषणः । चि. ११. ऊषत्यूषणः, ऊष रुजायां । उषणापि, उष दाहे,
तीक्ष्णतण्डुलत्वात् । पिप्पली । अत्र ऊषक इति केषांचन पाठः ।
see क्षारोदकम् ॥

ऊषणम् । सू. ७ etc. मरिचम् । कफकुष्ठचिकित्सायां “कुष्ठोषण-
वचे”त्यत्र “मरिचवचाकुष्ठ”मित्येव सुश्रुतपाठः । “ऊषणं मरिचे
ह्रीवं कणायामूषणा स्त्रियां” इति मेदिनी ॥

ऋ ।

ऋक्षः । सू. ६. ऋश्य ऋष्य इति पाठौ । मृगविशेषः । see ऋश्यः ॥

ऋक्षः । सू. ६ etc. ऋक्षति, ऋक्ष्णोति । “ऋक्षः पर्वतभेदे स्याद्
भल्लूके शोणके पुमान् । कृतवेधनेन्यलिङ्गं नक्षत्रे च नपुंसकं” इति
मेदिनी । भल्लूको नाम लोमशमृगविशेषः । हिं.—रीछ, भालू;
बं.—भल्लूक; म.—अस्वल, रीस; क.—करडी; त.—करटि;
सिं.—बलसा; मल.—करटि क०सी; इं.—Bear; ल.—
Ursus ursinus । नामानि—“ऋक्षो भल्लूकोथ भल्लः सश-
ल्यो दुर्घोषः स्याद्भल्लुकः पृष्ठदृष्टिः । द्राघिष्ठः स्याद्दीर्घकेशश्चिरा-

युर्ज्ञेयः सोयं दुश्चरो दीर्घदर्शी” । रा. नि । मांसगुणाः—“ऋक्षः स्निग्धो गुरुवृष्यः स्वादूष्णः पवनापहः । स. पा. ॥

ऋद्धिः । सू. १५ etc. गौडदेशप्रसिद्धः कन्दविशेषः । “ऋद्धिः स्यादौषधीभेदे समृद्धावपि योषिति” इति मेदिनी । म.—सुरुडशेंग ; त.—इरुति ; सिं.—सुलुदडकलत् । “ऋद्धिर्वृद्धिश्च कन्दौ द्वौ भवतः कोशयामले । श्वेतलोमान्वितः कन्दो लताजातः सरन्ध्रकः । स एव ऋद्धिर्वृद्धिश्च भेदमप्येतयोर्ब्रुवे । तूलग्रन्थिसमा ऋद्धिर्वाभावार्तफला च सा । वृद्धिस्तु दक्षिणावर्तफला प्रोक्ता महर्षिभि” रिति भावप्रकाशकारः । “प्रयोगेष्वनयोरेकां यथा लाभं प्रयोजयेत् । यत्र द्वयानुसृष्टिः स्याद्द्वयमप्यत्र योजयेत्” इति नरहरिः । यस्य गृहे ऋद्धिवृद्धी स्तः तस्य वसुवृद्धिर्भवतीति प्रसिद्ध इत्याढमलः । महाश्रावणीत्यरुणदत्तः । श्रावणीत्येके । केवणी इति कौङ्कणेषु । अस्या कन्दो ग्राह्यः । अभावे वाराही बला वा ग्राह्या । ऋद्धिस्थाने चिडियाकन्द इति केचित् । गुणाः—“ऋद्धिर्मधुरशीता स्यात् क्षयपित्तानिलाञ्जयेत् । रक्तदोषज्वरं हन्ति वर्धनी कफशुक्रयोः” । घ. नि । “ऋद्धिर्वेत्या त्रिदोषघ्नी शुक्ला मधुरा गुरुः । प्राणैश्वर्यकरी मूच्छार्कपित्तविनाशिनी” । भा. प्र. ॥

ऋश्यः । सू. ६. इयति ऋश्यः । ऋष्य ऋक्ष इति पाठौ । मृग-विशेषः । हिं.—रोड । “रोहिदृश्यो हरिणवन्मृदुशृङ्गः प्रतापसः” इति वैजयन्ती । नीलाण्ड इत्यत्र नीलांग इति केषांचन पाठः । “ऋक्षो नीलाण्डको नील” इति धन्वन्तरीयनिघण्टौ । मरमान् इति केरलेष्वेके । The painted or white-footed antelope इति A.C. Kāvīratna । “ऋष्यो नीलाण्डकश्चापि गवयो रोझ इत्यपि । गवयो मधुरो बल्यः स्निग्धोष्णः कफपित्तलः” । भा. प्र. ॥

ऋषभः । शा. १ etc. ऋषभकः ॥

ऋषभकः । सू. ६ etc; ऋषति । ‘ऋषी गतौ । कन्दविशेषः, कूर्चशीर्षकः । गौडे काश्मीरे च प्रसिद्धः । अभावे क्षीरविदारी शतावरी वा ग्राह्या । त.—कतिर्षच्चै; मल.—एटवकम् ८५) ८५८० । अस्य कन्दः ग्राह्यः । ऋषभकोपि ह्रस्ववृक्षः सहस्रछिद्रो विषाणीति शार्ङ्गधरसंहिताव्याख्यायामाढमल्लः । “ऋषभो वृषशृङ्गवत्” इति । Difficult to identify; said to grow on the summits of the Himalayas, having leaves like bull’s horns । ना-मानि—“ऋषभो दुर्धरो धीरो मातृको वृषभो वृषः । विषाणी ककुदिन्द्राभो बन्धुरो गोपतिस्तथा” । घ. नि । गुणाः—“ऋषभो मधुरः शीतः पित्तरक्तसमीरनुत् । शुक्लश्लेष्मकरो दाहक्षयज्वरहरश्च सः” रा. नि । ऋषभकस्थाने शुभ्रवह्मनमिति केचित् । “ऋषभ-स्त्वौषधान्तरे । स्वरभिद्वृषयोः कर्णरन्ध्रकुंभीरपुच्छयोः” इति मेदिनी ॥

ए ।

एकैषिका । चि. १७ etc. त्रिवृत् । मांसीतीन्दुः । शतावरीत्येके । मुखरोगप्रतिषेधाध्याये “एकैषिकान्वितै” रित्यत्र महादूर्वेतीन्दुः । दूर्वा वेति केचित् ॥

एटगजः । एडगजः ॥

एडगजः । सू. ६. etc. एडवन्मेषाक्षवद्गज्यते सन्ध्यते । एडो मेष एव गजो यस्य । भञ्जकत्वादिति वा । प्रपुन्नाटः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—चकवड, पमार, पवाड, पुआड, पनेवाड ; बं.—चाकुन्दा, दादमर्दन, एडांघि, म.—टांकळा, टायकडा, तरोटा, तरवड ; गु.—कुवाडियो ; तै.—तगिरिस, तांय्यमु ; क.—तगच्चे, तगर्चि, गंडुतगासि, तगरिस्वनागिड,

चगचे ; तु.—तजंक् ; कों.—ताय्क्कळो , दहुपन ; त.—तकरै ,
 पिण्डु ; सिं.—एततोर ; मल.—गोत्रांतकरा പൊന്നാക്കു ,
 तकरा ; पा.—संजिसवोया ; अ.—कुलिकुल ; सखी ; बर्मा.—
 Dan-kilay-iwai ; इं.—Foetid cassia, Ringworm
 shrub ; ल.—*Cassia tora* । नामानि—“चक्रमर्दः प्रपुत्राटो
 दकुत्रो मेषलोचनः । पञ्चाटः स्यादेडगजश्चकी पुत्राट इत्यपि” ।
 भा. प्र । गुणाः—“चक्रमर्दो लघुः स्वादू रूक्षः पित्तानिलापहः ।
 हृद्यो हिमः कफश्वासकृष्ठदकुक्रमीन हरेत् । हन्त्युष्णं तत्फलं कुष्ठ-
 कण्डुदकुविषानिलान् । गुल्मकासक्रिमिश्रासनाशनं कटुकं
 स्मृतम्” । भा. प्र । “चक्रमर्दः कटुस्तीव्रमेदोवातकफापहः । व्रण-
 कण्डूतिकुष्ठार्तिदकुषामादिदोषनुत्” । रा. नि । अस्य पत्रं बीजं
 च ग्राह्यम् ॥

एणः । सू. ६ etc. एलेणः । कृष्णवर्णो मृगविशेषः । “ताम्रोऽत्र
 हरिणः कृष्णस्त्वेणः कमलसंज्ञितः” इति । कृष्णसार इति जेजटः ।
 हिं.—काला हरिण ; म.—कृष्णहरण ; मल.—कृष्णमृगं , करि-
 पुळ्ळिमान् ; इं.—Indian Antelope or Black buck ;
 ल.—*Antelope cervicapra* । मांसगुणाः—“एणमांसं हिमं
 रुच्यं ग्राहि दोषत्रयापहम् । षट्सं बलदं पथ्यं लघु हृद्यं ज्वरास-
 जित्” । म. पा ॥

एरकसक्तुः । चि. २२. एरकातृणधान्यलाजासक्तुः । एरका
 काश्मीरेषु ‘पित्ती’ अन्यत्र दण्डेरकपट्टेरकभेदेन प्रसिद्धा इत्येके ।
 निर्भ्रन्थितृणभेद इत्यपरे । हिं.—मोथीतृण ; बं.—होगला ; म.—
 एरका ; गु.—एरका ; इं.—Elephant grass ; ल.—*Typha*
Angustifolia । नामानि—“एरका गुन्द्रमूला च शिविर्गुन्द्रां
 शरीति च” इति भावमिश्रः । गुणाः—“एरका शिशिरा वृष्या

चक्षुष्या वातकोपिनी । मूत्रकृच्छ्राश्मरीदाहपित्तशोणितनाशिनी” ।

भा. प्र । see गुन्द्रा ।

एरण्डः । सू. ५ etc. ईरयति वायुं मलं वा । ‘ईर गतौ कम्पने च’ ।

स्वनामख्यातवृक्षविशेषः । N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं.—
अरण्ड, सफेद अरण्ड ; बं.—भेरेण्डा, एरडी ; म.—पांढरा
सुती एरण्ड ; गु.—एरडो ; कों.—एरडि ; तै.—आमुदालचेट्टु ;
क.—हरलु, औड्लगिड ; तु.—अलंबुड ; त.—आमणक्कु,
चित्तामणक्कु, मुत्तुकोट्टेचेटि ; सिं.—एण्डरु, एरण्डु ; मल,—
नल्लावणक्कु மல்லவணக்க, चिट्टामणक्कु ; प.—अरण्ड ; आसां.—
एडि ; उरियां.—गब् ; C. P.—मुडि ; बर्पा.—कंसुमि ;
मलायी.—Miniak—Jarab, पा.—वेदजीर ; अ.—शिखा,
खिरवा ; जर्पन.—*Ricinus* ; Gemeiner Wunderbaum ;
फ़.—Recin ; इं.—Caster oil Plant ; ल.—*Ricinus*
communis । नामानि—“शुक्ल एरण्ड आमण्डश्चित्तो गन्धर्वहस्त-
कः । पञ्चांगुलो वर्धमानो दीर्घदण्डोऽप्रदण्डकः । वातारिस्तरुण-
श्चापि रुक्कश्च निगद्यते” । भा. प्र । गुणाः—“एरण्डयुग्मं
मधुरमुष्णं गुरु विनाशयेत् । शूलशोथकटीवस्तिशिरःपीडोदरज्व-
रान् । ब्रध्नश्चासकफानाहकासकुष्ठाममारुतात् । एरण्डपत्रं वातघ्नं
कफक्रिमिविनाशनम् । मूत्रकृच्छ्रहरं चापि पित्तरक्तप्रकोपणम् ।
वातार्यग्रदलं गुल्मवस्तिशूलहरं परं । कफवातक्रिमीन् हन्ति वृद्धिं
संप्रविधामपि । एरण्डफलमत्युष्णं गुल्मशूलानिलापहम् । यकृत्प्ली-
होदराशोघ्नं कटुकं दीपनं परम् । तद्वन्मज्जा च विडुधेदी वातश्रे-
ष्मोदरापहः” । भा. प्र ॥

एरण्डद्वयम् । चि. १. शुक्लैरण्डः रक्तैरण्डश्च ॥

एवारीः । सू. ६ etc. आ—ईर्यते । फलशकलताविशेषः । उर्वारि-

ति पाठः । N. O.—*Oucurbitaceae* । हिं.—बड़ी ककड़ी, कंकडि;
 फूट इत्येके ; बं.—काकुड़, कांकुड ; म.—कांकडी ; गु.—काक-
 डी ; तै.—दोसकाय ; क.—सौत्तेवळिळ ; तु.—तौत्ते ; त.—
 ककरि, वेळळरि ; मल.—वलिय वेळळरि വലിയ വെള്ളരി,
 ककरि ; कों.—मग्गे ; इं.—Cucumber ; ल.—*Oucumis*
utilissimus । मध्यमफलं ग्राह्यम् । ग्रीष्मकर्कटिकेति डल्हणः ।
 नामानि—उर्वारुः कर्कटी प्रोक्ता व्यालवत्रा च लोमशा । स्थूला
 तोयफला चैव हस्तिदन्तफला मुनिः” । ध. नि । सा महत्क्षुद्रभेदेन
 द्विविधा । गुणाः—“उर्वारुकं पित्तहरं सुशीतलं मूत्रामयघ्नं मधुरं
 रुचिप्रदम् । संतापमूर्छापहरं सुतृप्तिदं वातप्रकोपाय घनं तु सेवि-
 तम्” । ध. नि । “कोमलैर्वारुकं तिक्तं लघु स्वाद्वतिमूत्रलम् । शीतं
 रुक्षं रक्तापित्तमूत्रकृच्छ्रासदोषजम् । तत्पक्वं पित्तलं चाग्निदीपन-
 ङ्च वृषापहन् । उष्णं त्रिदोषशमनं कृमिदाहहरं मतम् । गृहे जीर्ण-
 न्तु तज्ज्ञेयमुष्णं पित्तकरं मतम् । कफवाय्वोर्नाशकरं प्रोक्तमायुर्वि-
 दैर्जनैः । क्षुद्रमैर्वारुकं शीतं मधुरं रुचिकारकम् । कासपीनसकारि
 स्यात् पाचकं श्रमपित्तहम् । आध्मानवाय्वोः शमनं” इति वैद्यक-
 निघण्टौ ॥

एलवालु । मू. १५. एलेव वलते । स्वनामप्रसिद्धगन्धद्रव्य-
 विशेषः । कङ्कोलसदृशं कुष्ठगन्धि । हिं.—एलवा, एलुआ ;
 बं.—लालु, एलवालुक ; म.—एलवालुक, कलङ्गडले, वेलची ;
 गु.—एलवा ; तै.—कुतुडबुडमचेदुट्ट, कुतुखुडम ; क.—कलंगडले ;
 त.—एलवालुकं ; सिं.—एलवालु, पेटिकपुरु ; मल.—एलवा-
 लुकं എലവല്ലുക. । अस्य बीजं ग्राह्यम् । हरिवालुकं कृष्णग-
 न्धिकफलसदृशमिति डल्हणः । नामानि—“एलवालुकमालूकं
 वालुकं हरिवालुकं । एलवालुकं कपित्थं स्याद्दुर्वर्णं प्रसरं दृढम्” ।
 ध. नि । तेजपत्रवृक्षस्य बीजमिति केचित् । गुणाः—“एलवालु

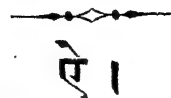
शीतलं हन्ति कण्डूकुष्ठकफकिमीन् । तृदुर्दिकफपित्तास्रहन्मूत्रगद-
जित् लघु” । म. पा ॥

एलवालुकम् । सू. २१ etc. एलवालु ॥

एला । सू. ६ etc. एलयति मुखदौर्गन्ध्यमित्येला । स्वनामख्यात-
पण्यद्रव्यम् । “एला कक्कोलबीजाभा सा ग्राह्या कोद्रवाकृतिः । या
कक्कोलममाकारा कर्पूरेणुमयुता । सरला सा त्रुटिःश्रेष्ठा विपरीता
तु नेष्यते” इति । एला द्विधा—सूक्ष्मा स्थूला च । “एला सूक्ष्म-
फला वरा” इति भावमिश्रः । अस्या बीजं ग्राह्यम् । N. O.—
Scitamineae । हिं.—इलायची, एलाची ; बं.—इलाइच ;
म.—एलची ; गु.—एलची ; तै.—एलकी ; क.—एलकिगिड ;
तु.—एलकि ; त.—इलाञ्चि, एलं, एलरिचि ; सिं.—एन्साल् ;
मल.—एलं ॐ७७०, एलत्तरि ; कों.—एल ; बर्मा.—Palah ;
Bala ; मलायी.—Ruputage Pinvar ; ग्री.—Cardamom
Elettarie ; ई.—Cardamom ; पा.—हैल, हिल ; अ.—
काकले सगीर—या—काफले सिगार ; ल.—*Elettaria carda-
momum* । “एलाद्वयं शीतलतिक्तमुक्तं सुगन्धि पित्तार्तिकफाप-
हारि । करोति हृद्रोगमलार्तिवास्तिपुंस्त्वन्नमत्र स्थविरा गुणाढ्या”
इति नरहरिः । see भद्रैला and सूक्ष्मैला ॥

एलाद्वयम् । चि. १ etc. भद्रैला सूक्ष्मैला च ॥

एलायुग्मम् । सू. १०. एलाद्वयम् । एलादिगणे एका एलैव सुश्रुत-
संहितायां ॥

ऐ ।

ऐकशफम् । सू. ५. अश्यायाः क्षीरम् । हिं.—घोडीका दूध ;
म.—घोडीचें दूध ; क.—कुदिरयहालु ; मल.—कुतिरप्पाल्

ऐन्द्रम् । सू. ५. गंगांबु । वर्षाद्वारा आकाशसे गिराहुआ जल ।
तत्रान्तरीक्षं चतुर्विधमिति सुश्रुतः । तद्यथा—धारं, कारं, तौषारं,
हैममिति । तेषां धारं प्रधानं, लघुत्वात् । तत्पुनर्द्विविधम्—गंगं
सामुद्रं चेति । गंगामाकाशाधिष्ठानं, सामुद्रं पुनरवन्त्यधिष्ठानम् ।

ऐन्द्री । चि. २२ etc. इन्द्रवारुणी । “विशालैन्द्रीन्द्रवारुणी” इति
वैजयन्ती ॥

ऐमम् । सू. ५. हस्तिन्याः क्षीरं । हथिनीका दूध । मल,—आन-
प्पाल् అంజీరం इ.—Elephant's Milk ॥

ऐरण्डम् । सू. ५. एरण्डफलोद्भवं तैलम् । हिं.—एरण्डका तेल,
अरंडीके तेल ; उर्दु.—चितेरिण्टीका—तले ; तै.—आमुदं ; क.—
हरेलेणै ; त.—विळक्केणै, आमणक्केणै ; मल,—आवणक्केणा ;
इं.—Castor oil ; ल.—*Oleum ricini* । “अग्र्यमैरण्डं तु
विरेचने” इति चरकः ॥

ऐरण्डम् । सू. ७. एरण्डकाष्ठम् । एरण्डकी लकड़ी ॥

ऐरावतः । सू. ६. इरावत्या, विद्युत इवायम् । नागरंगो नाम
फलवृक्षविशेषः । N. O.—*Aurantiaceae* । हिं.—नारंगी ;
बं.—कमलालेबु ; म.—नारिंग ; गु.—नारिंगी ; तै.—नारंगमु,
नारंजि ; क.—कित्तळे ; तु.—कित्तुलि ; कों.—सोन्नारिंग ;
त.—नारंकं, नारत्तै, कोळिञ्चि, आरंचिप्पळं ; सिं.—नारं ;
उरिया.—सन्तला ; अ.—नारंज ; बर्मा.—Lieng-mau ;
Sung-zen ; चैना.—Kan, Kiub ; मलायि.—Simao ; मल.—
मधुरनारकं മധുരനാരകം ; इं.—Sweet orange ; ल.—
Citrus Aurantium । नामानि—“नारंगः स्यान्नागरंगः सुरंग-
स्त्वगन्धश्चैरावतो वक्त्रवासः । योगी रंगो योगरंगः सुरंगो गन्धा-

ह्योयं गन्धपद्मो वरिष्ठः” । रा. नि । पक्वफलं प्राह्यं । गुणाः—
 “नारंगं मधुरं चाम्लं गुरुष्णं चैव रोचनम् । वातामकृमिशूलघ्नं
 श्रमहृद्बलरुच्यकम्” । रा. नि । ऐरावतमैरावणिका कृष्णलोहिता-
 ल्वफलेति डल्हणः । ऐरावतनागरंगयोरीषद्वेदोऽस्तीति केचिन् ॥

ऐर्वाहः । उ. २२. एर्वाहः ॥

ऐलेयम् । उ. २२. एलबालु ॥

ओ ।

ओदनः । सू. ६ etc. अद्रवाणि सिक्थान्योदनः । “ओदनां
 भक्त उच्यते” इति । हिं.—चावल्लोके भात, उवाला चावल ;
 त.—अन्नं ; मल.—चोरु *Choru* ; इं.—Boiled rice । नामानि—
 “अन्नं जीवनमाहारः कूरं कशिपुरोदनम् । अन्धो भिस्सोऽन्नं भो-
 ज्यमन्नाद्यमशनं तथा” । घ. नि । गुणाः—सुधौतांस्तण्डुलान्
 स्फीतांस्तोये पञ्चगुणे पचेत् । तद्भक्तं प्रसृतं चोष्णं विशदं गुण-
 वन्मतम् । भक्तं वह्निकरं पथ्यं तर्पणं रोचनं लघु । अधौतमशृतं
 शीतं गुर्वरुच्यं कफमदम्” । भा. प्र ॥

औद्धिदम् । सू. ६ etc. लवणविशेषः । हिं.—रेहगवा, रेहका
 नमक, रेहगमानोन, सोराखार, खारीनमक ; म.—सोरमीठ ;
 गु.—खारानुल्लग, सुरोखार ; त.—चबुददुप्पु ; मल.—वेटियुप्पु
Wetiyuppu ; सिं.—उद्धिदलुणु ; पोदलुणु ; तै.—पदलुउप्पु ; चि-
 दलुभूप्पु ; क.—पदलुप्पु ; मलायी.—Sundawn ; बर्मा.—
 Yandzeing ; अ.—अबकर ; पा.—षोरभा ; इं.—Saltpetre,
 Nitre ; ल.—Potassium nitras । Fossil salt इत्येके ।
 Some say, Autbhida is evidently salt manufactured

from vegetable substances. The name, however, is sometimes applied to Sambhari salt । नामानि—
“औद्भिदं भूमिजं भौमं पार्थिवं पृथिवीभवम्” । म. पा ।
गुणाः—“लघु तीक्ष्णोष्णमुत्केदि सूक्ष्मं वातानुलोमनम् । सतिक्तं
कटुकं क्षारं विद्यालवणमौद्भिदम्” । ध. नि । पृथिवीभवमौद्भिद-
मिति पदार्थचन्द्रिका । उत्तरदेशभवमुत्कारिकालवणमौद्भिदमिति
शिवदासः । भूमिमुद्भिद्योत्पन्नस्य क्षारोदकस्य सूर्यरश्मिभिर्वहिना
वा क्वथनाद्यलवणमुत्पद्यते तदौद्भिदमिति डल्हणः । औद्भिदमौत्का-
रिकालवणं केचित् शांभरिलवणमाहुरिति चक्रपाणिदत्तः । पांशुल
वणमित्येके । शोधितमेव प्राञ्चम् ॥

औषधम् । चि. ४ etc. शुण्ठी । “तामलक्यमृतौषधैः” । “मूलं
बिल्वस्य चोषध”मित्यत्र “नागरमेव च” इत्येव सुश्रुतपाठः । बिल्व-
शब्दः संग्रहेऽपि न दृश्यते ॥

औष्ट्रकम् । सू. ५. उष्ट्रीक्षीरम् । हिं.—ऊँटनीका दूध; म.—
उंदिणी चें दूध; क.—ओट्टेयहालु; त.—ओट्टैप्पाल्; मल.—
ओट्टुकप्पाल् ஒட்டகப்பால்; इ.—Camel's Milk । see उष्ट्रः ॥

क ॥

कंकुक्षान् । उ. ३९. कंकुदस्यास्ति । वृषभः ॥

ककुभः । सू. २ etc. ककुभः सन्त्यस्य दिग्वापकत्वात् ककुभः ।
 “ककुभो रगभेदेपि वीणांगेऽर्जुनपादपे” । अर्जुनवृक्षः । see
 अर्जुनः ॥

कङ्कः । सू. २५ etc. कंकते । ककि गतौ । क्षीर्घञ्चुः महाप्रमाणः
पक्षिविशेषः । दहाकाकमन्ये । 'हाङ्गिला' इत्याभाष्यतेति केचित् ।
कङ्कः वक्रचञ्चुः कृष्णवर्णः प्रसिद्ध एवेति डल्हणः । बं.—काँक ;

त.—नारै ; मल.—नारा ୩୦୦୦ , बारा ; इ.—Heron ; ल.—*Ardea cinerea* । तस्य लक्षणमाह,—“कङ्कः स्यात्कङ्कमला-
ख्यो बाणपत्रार्हपक्षकः । लोहपृष्ठो दीर्घपादः पक्षाधः पाण्डुवर्णभाक्”
इति । नामानि—“कङ्कस्तु लोहपृष्ठः स्यात् संदेशवदनः खरः ।
रणालङ्करणः क्रूरः स च स्यादामिषप्रियः” । रा. नि । मांस-
गुणाः—“चक्रकङ्ककोटादिमांसं स्निग्धं हिमं गुरु । मधुरं सृष्ट
विण्मूत्रं वातपित्तास्रनाशनम्” । म. पा । “वृष्यो वीर्यविवर्धनः
कफहरः कङ्कस्तथा भासकः” इत्यत्रिसंहितायां । “कङ्कश्छिन्न-
द्विजे ख्यातो लोहपृष्ठकृतान्तयो.” इति मेदिनी ॥

कङ्कोलम् । चि. २१. ककते गच्छति, कोलति संख्यायति ।
परिचाकृतिस्सुगन्धद्रव्यविशेषः । कङ्कोलमिति चरकपाठः । “क-
ङ्कोलकं शुभं विद्धि वेष्टितं सूक्ष्मया त्वचा । स्निग्धं गुरुकमलन्त-
मन्यथातीव निन्दितं” इति । N. O.—*Piperaceae* । हिं.—
कवाञ्चीनी, शीतलचीनी ; बं.—कांकला ; म.—कंकोल, शीत-
लचीनी, कापुरचीनी, गु.—चणकबाब, कंकोल ; कों.—हिम-
सिमिरि, गंधमेणसु ; तै.—चलवमिरियालु, कवाबचीनी ; क.—
गंधमेणसु, बालमेणसु ; त.—वालिमळकु, तक्कोलं ; सिं.—बलग-
मिरिस् ; मल.—वाल्मुळकु ୦୩୧°୨୭, चीनमुळकु ; (तक्कोल-
पुट्टिल् इत्येके) अ.—कबाबह, हव्वडलरुस ; पा.—किवाबेह,
हव-एल-अरुस ; ग्री.—Mahilyun, Karifiyun ; इं.—
Cubeb, Tailpepper ; ल.—*Cubeba officinalis*, *Piper
Cubeba* । नामानि—“कंकोलकं कृतकलं कोलकं कटुकं फलं ।
चूर्णं कन्दफलं द्वीपं मारीचं माधवोचितं” । ध. नि । “तक्कोलं
त्रिपुटं कोलं कोलकं बहुबीजकम् । चक्रबीजं कोषफलं नीपं कटुफ-
लं तथा” इति सरस्वतीनिघण्टौ । गुणाः—“कंकोलं लघु तीक्ष्णो-
ष्णं तिक्तं हृद्यं रुचिप्रदम् । आस्यदौर्गन्ध्यहृद्रोगकफत्रातामयान्ध्य-

हृत्” भा. प्र । अस्य फलं ग्राह्यम् । अभावे जातीपुष्पं, तदभावे
लवङ्गं; सूक्ष्मैला वा ग्राह्या ॥

कंकोल्लकम् । उ. २२. कंकोलं ॥

कंगुः । सू. ६ etc. कं सुखं गच्छति । तृणधान्यविशेषः ।

N. O.—*Graminaceae* । हिं.—कंगनी, कांकुनीः बं.—
कंगुनी, काङ्गुनी; म.—कांग; गु.—कांग; तै.—कोरलु,
प्रेकणपुचेदुदु; क.—नवणेअकि, कंगो, आरिके, तेनेगिड;
काँ.—वरयि; त.—तिनै; सिं.—तन, वरमेनेरि; मल.—
तिना लीळ; पा.—गल; इं.—Italian millet, Pannick
seed, Deccan grass; ल.—*Panicum Italicum, Setaria
Italica, Lataria Italica* । “कृष्णा रक्ताश्च पीताश्च श्वेताश्चैव
प्रियंगवः” इति सुश्रुतः । नामानि—“प्रियंगुः कंगुकश्चैव चीनकः
पीततण्डुलः । अस्थिसंबन्धनश्चैव कंकनी पटु कथ्यते” । ध, नि ।
“पीततण्डुलिका कंगुः प्रियंगुः कर्कटी मता । सितकंगुस्तु मुसटी
रक्तकंगुस्तु शोधिका । चीनकः काककंगुः स्या” इति मदनपालः ।
पुराणं धान्यं ग्राह्यं । गुणाः—“कंगुस्तु भग्नसन्धानवातकृद्वृंह-
णी गुरुः । रूक्षा श्लेष्महराऽतीव वाजिनां गुणकृद् भृशम्” ।
भा. प्र ॥

कच्छपः । नि. १० etc. कच्छे पिवति । कूर्मः ॥

कच्छुरा ! सू. १५ etc. कच्छूं रोगं राति । दुरालभा । “कच्छु-
रा शूकशिंश्यां च रुटीदुःस्पर्शयोरपि” इति मेदिनी । अम्बष्ठादिगणे
सुश्रुतसंहितायां तत्प्राप्तो न दृश्यते । ह्रस्वकपिकच्छुरित्येके ।
अतीसारचिकित्सिते “कपित्थकच्छुराफञ्जी”त्यत्र कङ्कतिकेति
डल्हणः ॥

कटकम् । सू. २८. खलीनं, यद्धि लौहमयं घोटकमुखाभ्यन्तरे
 प्रग्रहयोजनार्थं दीयते तद् । “खलीनं कविकं स्मृत”मिति हला-
 युधः । “कवियोऽखी खलीनोऽखी पञ्चांगी कविका कविः” इति
 वैजयन्ती । कविकेति सुश्रुतपाठः । हिं.—लगाम ; म,—लगाम ;
 बं.—कटिआल ; त,—कटिवाळं ; मल,—कटिवाळं കടിയോളം,
 कटिञ्जानू ; इं.—Bit of the bridle ॥

कटकटेरी । चि. ९. हरिद्रा ॥

कटकटेरी । चि. ९ etc. दावी ॥

कटकटेर्यौ । उ. ३०. निशाद्वयम् ॥

कटभी । सू. ७. कटयावृणोति कटभी । अद्रिकर्णी । नीलापरा-
 जितेलेके ॥

कटंभरा । उ. ६. कटं विभर्ति । कटभी । कटभीतीन्दुश्चक्रपाणिद-
 त्तश्च । प्रसारिणीति केचित् । श्वेतगुंजेति कैरली ॥

कटिल्लः । सू. ६. कटिं लाति कटिल्ल ; कटयावृणोति वा । कटिल्लक
 इति चरकपाठः । भुद्रकारवेल्लः । रक्तपुनर्नवेति हेमाद्रिः । “कटि-
 ल्लकस्तु पर्णासे वर्षाभूकारवेल्लयोः” इति मेदिनी ॥

कटु । उ. ५. मरिचम् ॥

कटुः । उ. २४. सर्वपः ॥

कटुकतयम् । उ. ३९. त्रिकटु ॥

कटुकदौर्गिकम् । उ. ३७. कटुकालाबुः । पदद्वयमित्येके ॥

कटुकमत्स्यकः । चि. १४. शुष्कशफरीमत्स्यः । मल,—उण-
 डिङ्ग्य कटुमीन् ഉണക്കിട കടുമീൻ ॥

कटुकरोहिणी । चि. १. कटुका ॥

कटुका । सू. १० etc, कटुरोहिणी । N. O.—*Ranunculaceae* ।

हिं.—कुटकी; उर्दु.—दुतकी; बं.—कटकी; म.—कटुकी, केदारकुटकी; गु.—कुडु; तै.—कटुकरोहिणी, नल्लकोलकर; क.—केदारकटुकी, कटुकरोहिणी; त.—कटुकरोकणि; सिं.—कुलुरेहेण, कटुकरोस्त; काश्मी.—कउर; पा.—खर्वकेसियाह, खर्वेका हिन्दि; अ.—खर्वक अस्वद, खरतु; मल.—कटुकरोहिणी കടുകരോഹിണി; इं.—Black Hellebore; ल.—*Helleborus niger, Picrorrhiza Kurroa* । नामानि—“कट्वी तु कटुका तिक्ता कृष्णभेदा कटुंभरा । अशोका मत्स्यशकला चक्रांगी शकुलादनी । मत्स्यपित्ता कण्डरुहा रोहिणी कटुरोहिणी” । भा. प्र । गुणाः—“कट्वी तु कटुका पाके तिक्ता रूक्षा हिमा लघुः । भेदिनी दीपनी हृद्या कफपित्तज्वरापहा । प्रमेहश्वासकासास्रदाहकुष्ठक्रिमिप्रणुत्” भा. प्र । अस्याः मूलं प्राह्यम् । सा द्विधा—पीतां पीतारोहिणीति कथ्यते । कफजमूत्राघातचिकित्सिते “कटुकैलाकरञ्जं” चेत्यत्र कटुकास्थाने “कैवुक”मित्येव चरकपठ इत्यनुस्मारयामि ॥

कटुकाफलम् । सू. २९, अलाबुफलम् । कटुपुष्पाफलमित्येके । कर्कटफलमितीन्दुः । कटुरोहिणीफलमिति हेमाद्रिः । दूधी (वीथी) का शाक इति शिवदीपिकाकारः । निंबफलमिति केरलेष्वेके । पदद्वयमिति भास्करव्याख्या । सुश्रुतसूत्रषट्चत्वारिंशत्तमोऽध्याये ‘जातीकोशोथ कर्पूरं जातीकटुकयोःफलं’ इत्यत्र कटुकाफलं लताकस्तूरिकेति पञ्चिकाकारौ, श्रीब्रह्मदेवस्तु लघुककोलकमाह इति बल्हण । लताकस्तूरिका दक्षिणापथे विटप इति दृश्यते । पटेलफलमिति च केचित् ॥

कटुकालाबुः । चि. ८, तिक्ततुम्बी । N. O.—*Cucurbitaceae* ।

हिं.—तितलौकी, कटुलौकी, कटवीतोंबी, जंग्लिखटु; बं.—क-
ड्बी तोम्बी; तितलारु; म.—कडूभोंपळा, कटुदुध्याभोंपळा;
रानभोंपळा; गु.—कडवीतुंबडी; तै.—चेतिआनप, आनपकाथि;
क.—कहिसोरे, एलची, ईसगायिबळिळ; कों.—काडुदुहि;
तु.—कादटुतुरे; सिं.—तितलबु; त.—कादटुचुरै, कूटंपिल्;
मल.—कादटुचुरा ௭௭௭௭, कैप्पन्चुरा, पेच्चुरा; पा.—
कटुतरख; अ.—करडलमर; फ्र.—Gourde; ज.—Flaschen-
kurbis; इं.—Bitter bottle-gourd; ल.—*Lagenaria*
Vulgaris । नामानि—“कटुकालांबुनी तुंबी लंबा पिण्डफळा च
सा । इक्ष्वाकुः क्षत्रियवरा तिकवीजा महाफळा” । ध. नि ।
गुणाः—“कटुतुंबी हिमा हृद्या पित्तकासविषापहा । तिका कटु-
विपाके च वातपित्तश्वरान्तकृत्” । भा. प्र । “कटुतुंबी कटुस्ती-
क्ष्णा वान्तिकृच्छ्वासावातजित्” । रा. नि । बली फलं च ग्राह्ये ॥

कटुकालांबुः । उ. ३८. कटुकालांबुः ॥

कटुतैलम् । सू. ७ etc. सर्षपतैलम् । हिं.—कडुयातेल; म.—शिर-
शेल; मल.—कटुकेंणा ௭௭௭௭ Mustard oil । गुणाः—
कटु तिक्तं तथा ग्राहि उष्णं स्यात् कफवातनुत् । कृमिपाण्डूशोधनं
स्यात् पित्तकृत् सार्षपं स्तुतम् । कर्णरोगे कृमिरोगे तथा वातामयेषु च ।
कण्डूकुष्ठामये चैव कफमेदोगुणेषु च । प्रशस्यं सार्षपञ्चैव रोगा-
णाञ्च विभावयेत् । वस्तिकर्मणि नो शस्तं पित्तदाहकरं महत्” इत्य-
त्रिसंहितायां । “कटुतैलवान्” इत्यत्र “सर्षपतैलभृष्ट” इत्येव
संग्रहपाठः । परिलेहिक्वाचिकित्सिते “कटुतैलं विपाचयेत्” इत्यत्र
“सार्षपं तैलं” इत्येव सुश्रुतपाठः ।

कटुत्रयम् । चि. ८. त्रिकटु ॥

कटुत्रिकम् । उ. ५. त्रिकटु ॥

कटुफलम् । चि. २१. कटु फलं यस्य । लताकस्तूरी । N. O.—

Malvaceae । हिं.—मुष्कदाना, वेदमुष्क, लताकस्तूरी, मक्स्तान्; बं.—लताकस्तूरी, कालकस्तूरी; म.—लताकस्तूरी, कालकस्तूरी; गु.—लताकस्तूरी; कों.—कस्तूरीभेण्डो; तै.—कस्तूरिवेड, कर्पूरिवेण्ड; क.—काडुकस्तूरि, कलिकस्तूरि; त.—वेत्तिलैकस्तूरि, इरट्टकतुत्ति; मल.—वेत्तिलकस्तूरि *Albizzia* *indica* काट्टुकस्तूरि; सिं.—कपुकिमिस्ता; पा.—मक्स्तन; अ.—हव-उल-मिष्क; कवुमिष्का; इं.—Musk mallow; ल.—*Hibiscus Abelmoschus* । नामानि—“लताकस्तूरिका चान्या सैव दक्षिणदेशजा” इति । गुणाः—“लताकस्तूरिका स्वादुर्वृष्या शीता लघुः स्मृता । नेत्र्या तिका छेदनी च तीक्ष्णवस्तिविशोधिनी । वस्तिरोगं कफं वृष्णां मुखरोगं च नाशयेत् । लालास्रावं वमिं वातं दौर्गन्ध्यं च मदं जयेत् । अलक्ष्मीनाशिनी प्रोक्ता भवेद्देशे च दक्षिणे” इति निवण्डुरत्नकरात् । कर्कोदफलमितीन्द्रः ॥

कटुरोहिणी । सू. १५. कटुः सती रोहति । कटुका ॥

कटुतृणम् । चि. १. रोहिषं नाम गन्धतृणविशेषः । see ध्याम.

कम् । केषुचिद्योगेषु किराततत्कमेव ग्राह्यं 'पथ्याकुस्तुंवर्या'दि-
ष्विवेति केचित् । भृतीकमिति सुश्रुतपाठः ॥

कट्फलः । सू. १५ etc. कट् फलमस्य । लघुकाशमर्यः । जाति-
पत्रिकावदस्य बीजोपर्यपि कोमला त्वक्वर्तते । सैव रामपत्री ।
N. O.—*Myricaceae* । हिं.—कायफल ; बं—कट्फल ; म.—
कायफळ , कुम्भ्याचीसाल ; गु.—कायफल ; तै.—पापरबुडम ;
कं.—किरुसिवन्नि ; त.—चिरुकुमिळ् ; सिं.—हीन् देमट ; मल.—
चिरुकुमिळ् ചിറുകുമിഴ ; पा.—उदुलवर्क ; अ.—कण्डुला ,

दारशीशवान् ; इ.-Box myrtle, Bay-berry ; ल.-*Myrica Sapida* । नामानि—“कट्फलः सोमवल्कश्च कैटर्यः कुम्भिकापि च । श्रीपर्णिका कुमुदिका भद्रा भद्रवतीति च” । भा. प्र । गुणाः—“कट्फलस्तुवरस्तिक्तः कटुर्वातकफज्वरान् । हन्ति श्वास-
प्रमेहार्शः कासकण्ठामयारुचिः” भा. प्र । त्वक्पुष्पं च ग्राह्यम् । मूलकाष्ठं महणीयमिति कोचित् । *Myristica malabarica* इत्येके ॥

कट्वङ्गः । सू. १५ etc. कटून्यंगान्यस्य रौक्ष्यात् । स्योनाकः ॥

कट्वङ्गफलम् । सू. १५. वत्स-ग ; पर्वतनिंबफलम् । टुंडुकमदन-
फलार्थेन पदद्वयमिति हेमाद्रिचन्द्रनन्दनौ । अरुणदत्तस्तु, कट्वङ्ग-
फलमरलुकफलमिति । महानिंबफलमित्येव सुश्रुतपाठः । वत्सका-
दिगणस्तु पिप्पल्यादिरित्येव सुश्रुतसंहितायां ॥

कट्वी । सू. १४. etc. कटुका । पैत्तिकहृद्रोगचिकित्सायां “कट्वी-
मधुककलकं च” इत्यत्र “यष्ट्याहिकातिक्तकरोहिणीभ्यां कलक”मि-
त्येव चरकपाठः ॥

कठिलः । सू. ६. कटिलः ॥

कणः । सू. १५ etc. पिप्पली । उपकुल्येति तिक्तकषृतयोगे संग्र-
हपाठः । हस्तिपिप्पलीति व्याख्यायतीन्द्रः । चरकोपि मागधि-
केति पठितवान् । पिप्पलीत्येव सुश्रुतपाठः ॥

कणमूलम् । चि. २१. पिप्पलीमूलम् । कणमूलमित्यत्र कणाश-
ब्दो लुप्तनिर्दिष्टः । तेनात्र कणा च कणामूलं च ग्राह्यम् । अत एव
च मुनिनात्र व्योषशब्दो निर्दिष्ट इतीन्द्रः ॥

कणरेणुका । चि. ३. पिप्पली रेणुका च । पिप्पलीबीजमित्येकपदमि-
तीन्द्रः । दध्ना युक्तां पिप्पलीं रेणुकां पिबेदिति पदद्वयमित्यरुणदत्तः ।

“अरेणुकां मागधिकां च तुल्यां दध्ना पिबेत् कासगदाभिभूतः”
इति सुश्रुतः पठति । “रेणुकापिप्पलीकवाथो हिङ्गुकल्केन संयुतः ।
पानादेव हि पञ्चापि हिका नाशयति क्षणात्” इति शार्ङ्गधरः ॥

कणा । सू. ७ etc. कणाः सन्त्यस्याः । पिप्पली । “कणा जीरक-
कुंभीरमश्लिकापिप्पलीषु च” इति मेदिनी ॥

कणे । चि. १९. पिप्पलीद्वयमिति संग्रहपाठः । चरकसुश्रुतयोः
उपकुल्या इत्येकपदमेव दृश्यते । अथापि तन्त्रान्तरदर्शनादुपकु-
ल्याद्वयं ग्राह्यमिति डल्हणः ॥

कण्टकारिका । चि. १ etc. कण्टकारी ॥

कण्टकारी । चि. ३ etc. कण्टकानियतिं । स्वनामख्यातो कण्ट-
कतिक्तशकक्षुपविशेषः । N. O.—*Solanaceae* । हिं.—कटेरी,
कटेली, कटेहली; वं.—कंटकारी, काँटावेगुन; म.—रिंगणी,
मुइरिंगणी; गु.—बेटीभोरिंगणी, पथरिंगणी; कों.—चिञ्चट्टि;
औत्कली.—कण्टमारिष; उट्टु.—दोरला; पञ्चा.—मोहोकरी;
तै.—नेलमुलक, वाकुडु, नेलमुल्लकु, पिन्नमुलक; क.—कण्ट-
कारि, नेलबदने, नेलगुळळ, रामगुळळगिड; तु.—गुळळ;
त.—कण्टङ्कात्तिरि, उतरवाणि; सिं.—कडुवेल्बडु; मल.—
कण्टकारि கண்டகாரி, कण्टकारिचुण्टा; वेळळोद्दुवल्लु-
तिना इत्येके; अ.—हदाका; पा.—बदिन्जन-इ-बर्रि; इं.—
Wild Eggs Plant, Bitter-sweet woody nightshade;
ल.—*Solanum jacquinii*, S: *Xanthocarpum* । नामा-
नि —“कण्टकारी तु दुस्पर्शा क्षुद्रा व्याघ्री निदिग्दिका । कण्टा-
ल्लिका कण्टकिनी धावनी दुष्प्रधर्षिणी” । ध. नि । गुणाः—“क-
ण्टकारी सरा तिक्ता कटुका दीपनी लघुः । रुक्षोष्णा पाच-
नी कासश्च सञ्जरकफानिलान् । निहन्ति पीनसं श्वासपार्श्वपीडाह-

दामयान् । कण्टकारीफलं तिक्तं कटुकं दीपनं लघु । रूक्षोष्णं
 श्वासकासघ्नं ज्वरानिलकफापहम्” । भा. प्र । अस्या मूलफलादि-
 कं ग्राह्यम् । मूलाभावे सर्वांशो ग्रहणीयः । कफजमूत्राघातचिकि-
 त्सायां “स्वरसं कण्टकार्या वा” इत्यत्र “कैटयैरसेन वापि”
 इति दृश्यते चरकसंहितायां । अथापि, “निदिग्धिकायाः स्वरसं
 पिबेत् कुडवधमितम् । मूत्रदोषहरं कल्यं” इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

कण्डनम् । सू. २६. तण्डुलमलः । तण्डुलकण्डनमिति संग्रहपाठः ।
 हिं.—चोकर ; बं.—कांडान ; म.—कोंडा , तरडें ; त.—तवुटु ;
 मल.—तविटु തവിട ; अरित्तविटु ; सिं.—कुड ; इं.—Bran ,
 clean rice dust । “तण्डुलस्य तु यो मलः । शबूकः कण्डनं
 चासौ” इति वैजयन्ती ॥

कण्डरा । स्थूलस्नायुः । मल.—पेरुवरम्पु ; इं.—Tendons ।
 रज्ज्वाकाराणां पेशीनां शुभ्रमसृणहृदप्रान्तभागाः कण्डरा इत्यु-
 च्यन्ते । ताः स्वरूपतः स्नायुनिर्मिता रजतशुभ्रा बहुभारसहाश्च ।
 तासां पेशीष्वेव स्नायुष्वेव वानुप्रवेशः । स्नायवो वृत्ताः कण्डरा
 भवन्तीति हि प्राञ्चः इति प्रत्यक्षशरीरात् । “वृत्तास्तु कण्डराः
 सर्वा विज्ञेयाः कुशलैरिह” इति सुश्रुतः । “कण्डरा तु महास्ना-
 युर्महानाडी च सा स्मृता” इति नरहरिः । “हस्तयोर्द्वे पादयोर्द्वे
 प्रीवाभागेथ पृष्ठतः । प्रत्येकं तु चतस्रः स्युः कण्डरा इति
 षोडशः” ॥

कण्डूकरी । सू. १५. कपिकच्छुः ॥

कतकम् । चि. ११. कस्य जलस्य तको हासः प्रकाशो यस्मात् ।
 अस्य फलसंपर्कात् जलप्रसादो भवति । बारिप्रसादनफलम् ।
 रुशकपुरीषप्रतिमफलमंबुप्रसादनमिति डल्हणः । N. O.—
Loganiaceae । हिं.—निर्मलीफल ; बं.—निर्मलफळ , निर्मली ;

म.—निवळीच्याबिया, चिल्हार; गु.—निर्मली; कों.—चिलबीयि; तै.—चिलवेदटु, कतकमु, इन्तुपु; क.—चलिबीज, चिस्तुबीज, चिल्लिकायि; त.—तेट्टांकेट्टै, अक्केलम्; सिं.—इंगिणी; मल.—तेत्तांपरल् 00000000000000000000; इं.—Clearing nut; ल.—*Strychnos Potatorum* । नामानि—“कतकं छेदनीयश्च कतं कतफळं मतम् । अंबुप्रसादनफलं श्लक्ष्णं नेत्रविकारजित्” । ध. नि । गुणाः—“कतकस्य फलं नेत्र्यं जल-निर्मलताकरम् । वातश्लेष्महरं शीतं मधुरं तुवरं गुरु” । भा. प्र । “कतकस्य फलं तिक्तं चक्षुष्यं पित्तलं मृदु । वाग्प्रसादनं कृच्छ्र-शर्करामश्मरीं जयेत्” । ध. नि । “कतकः कटुतिक्तोष्णश्चक्षुष्यः कृमिदोषनुत् । रुचिकृच्छ्रलक्ष्णो बीजमंबुप्रसादनः” । रा. नि । फलं ग्राह्यम् ॥

कतकात्फलम् । सू. १५ etc. कतकम् ॥

कत्तृणम् । चि. १. etc. कुत्तितं तृणं । कट् तृणम् । “कत्तृणं तृणभित्पृश्न्योः” इति मेदिनी । ध्यामकम् ॥

कदंबः । सू. १० etc. कदति । कं वायुं दमयतीति वा । स्वनाम-ख्यातवृक्षः । N. O.—*Rubiaceae* । हिं.—कदम, कदंब; बं.—कदम, म.—कळंब; गु.—कदंब, कलम; तै.—कदंबमु, प्रेखणम, कडिमिचेदटु; क.—कडव, काडंब, कडहदमर, कडवल; कडउ, कडंबा; त.—कटम्पं, कटम्पु; मैसूर.—हेलतेगे Heltege, अरसेनतेगा Arsenatega; सिं.—कोळों; मल.—कटम्पु 00000000000000000000; अ.—कदंब; इं.—Cadamba, Wild cinchona; ल.—*Anthocephalus cadamba* । नामानि—“कदंबो वृत्तपुष्पश्च नीपस्तु ललनाप्रियः । कादंबर्यः सिन्धुपुष्पो मदाढ्यः कर्णपूरकः” । रा. नि । गुणाः—“कदंबस्तु कषायः स्याद्रसे शीतो गुणेपि च । व्रणसंरोहणश्चापि कासदाहविषापहः” ।

ध. नि । फलपत्रत्वक्पुष्पादीनि ग्राह्याणि । भग्नप्रतिषेधे “कदंबौ
दुंबराश्वत्थसर्जार्जुनपलाशजैः” इत्यत्र कदंबस्थाने मधूक इति
पठति सुश्रुतः ॥

कदरः । सू. १०. कं दृणाति कफघ्नत्वात् कदरः । “कदरः खदिरेश्वते
क्रकचव्याधिभेदयोः” इति मेदिनी । श्वेतखदिरः । “सिते तु तस्मिन्
कदर” इति वैजयन्ती । हिं.—सफेद खैर ; पपरियाकत्था ; बं—
पापरीखयेर ; म.—पांढरा खैर ; गु.—खैर धोला सारवालो ;
तै.—तेलचंड, तेलतुम्मचेदटु, वेणुतुरुचेदटु ; क.—विलिय तर्ति ;
त.—वेळळैकरुङ्गालि ; सिं.—हेलकिहिरिय ; मल.—वेळळकरि-
ङ्गालि ; इं.—White mimosa । नामानि—“खदिरः श्वेत-
सारोऽन्यः कदरः सोमवलकलः” । भा. प्र । आपीतसारः खदि-
राकार इत्येके । गुणाः—“श्वेतस्तु खदिरस्तिक्तः कषायः कटुरुष्ण-
कः । कण्डूतिभूतकुष्ठघ्नः कफवातघ्नपापहः” । रा. नि । काष्ठसारं
ग्राह्यम् ॥

कदली । सू. ३ etc. केन वायुना दल्यते कदली । “रंभावृक्षेऽथ
कदली पताकामृगभेदयोः” इति मेदिनी । स्वनामख्यातवृक्षः ।
N O.—*Scitamineae* । हिं.—केला, केरा, सबेज्, केला-
पेड् ; केलि ; बं.—कला, केला ; म.—केळ ; गु.—केळुं ;
कों.—केळि ; दखा.—मओझ, Maoz ; तै.—अरटि, कदळमु,
वुरुगचेदटु, दोंडतोगे ; क.—वाळे ; तु.—बारे ; त.—वाळै ,
अरंपै ; सिं.—केहेल् ; मल.—वाळा १०५० ; बर्मा.—नापिया-
विन ; जावा.—गोदङ् Godang ; पा.—मावज, मोज ; अ.—
तना ; ज.—Gemeiner Pisang ; फ़.—Bananier, Plantanier ;
इं.—Plantain or Banana tree ; ल.—*Musa Sapientum*,
M. Paradisiaca । नामानि—“कदली सुकुमारा च रंभा स्वादुफ-
ला मता । दीर्घपत्रा च निःसारा मोचा हस्तिविषाणिका” । ध. नि ।

गुणाः—“बालं फलं मधुरमल्पतया कषायं पित्तापहं शिशिररुच्यमथा
पिनालम् । पुष्पं तदप्यनुगुणं कृमिहारि कन्दं पर्णं च शूलशमकं कद-
लीभवं स्यात्” । अपिच—“रंभापक्वफलं कषायमधुरं बलं च शीतं
तथा पित्तं चास्रविमर्दनं गुरुतरं पथ्यं च मन्दानले । सद्यः शुक्रविवृ-
द्धिदं क्लमहरं वृष्णापहं कान्तिदं दीप्ताग्नौ सुखदं कफामयकरं संत-
र्पणं दुर्जरं” । रा. नि । कदलीपुष्पगुणाः—“कदल्याः कुसुमं
स्निग्धं मधुरं तुवरं गुरु । वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तक्षयप्रणुत्” ।
वै. नि । कदलीदण्डगुणाः—योनिदोषहरो दण्डः कदल्योसूकदरं
जयेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सुरुच्योष्निप्रवर्द्धनः” । अपिच—
“कदलीमोचकं हृद्यं कफघ्नं क्रिमिनाशनम् । वृष्णाप्लीहज्वरं हन्ति
दीपनं वस्तिशोधनं” इति राजवल्लभः । कदलीकन्दगुणाः—
शीतलः कदलीकन्दो वस्यः केश्योस्रपित्तजित् । वह्निकृदाहहारी
च मधुरो रुचिकारकः” । भा. प्र । कदलीजलगुणाः—“रंभा-
तोयं शीतलं ग्राहि वृष्णाकृच्छ्रान् मेहान् कर्णरोगातिसारान् ।
अस्त्रस्त्रावं स्फोटकान् रक्तपित्तं दाहं हन्यादस्त्रयोनिं च शोषान्” ।
“माणिक्यमर्त्यामृतचंपकाद्या भेदाः कदल्या बहवोऽपि सन्ति” इति
भावमिश्रः ॥

कदलीगर्भः । चि. १८. कदलीदण्डः । रंभायाः अन्तर्भागस्थित-
मृदुलदीर्घवृत्तावयवविशेषः । हिं.—केलेका धम्म , केलेके वृश्चके
भीतरका गोभ ; बं.—थोड़ ; म.—कालें ; मल.—वाळकाम्पु ,
வாழ்க்காம்பு, उणिणिगिण्टि ; इं.—The heart of the plantain
tree । गर्भस्था कदलीति चक्रपाणिदत्तः । “कृत्तः स्विन्नः सलिल-
विधृतः कृत्ततन्तुप्रभिन्नः कंबोर्भूत्वा जलविरहितः क्षारजंवीरपुष्टः ।
मध्ये मध्ये तनुश्चकलितेनार्द्रकेणातिपूर्गः स्रादुस्तूर्णं भवति सुतरां
गर्भदण्डः कदल्याः” इति ॥

कनकः । उ. ३२. धत्तूरः । “धत्तूरः कनको धूर्तो देवता कितवः

शठः । उन्मत्तको मदनकः कालिश्च हरवल्लभः” इति धन्वन्तरीय-
निघण्टौ । चम्पक इति शिवदीपिका ॥

कनकम् । उ. १. कनति । ‘कनो दीप्तौ’ । स्वर्णं । “कनकं हेमि
पुंसि स्यात् किंशुके नागकेसरे । धत्तूरे काञ्चनारे च कालीये च-
म्पकेपि च” इति मेदिनी । “दाहे च रक्तमथ यच्च सितं छिदायां का-
श्नीरकान्ति च विभाति निकाषपट्टे । स्निग्धं च गौरवमुपैति च
यस्तुलायां जात्या तदेव कनकं मृदुरक्तपीतम्” । रा. नि । हिं.—
सोना ; बं.—सोना ; म.—सोनें ; गु.—सोनु ; तै.—भंगार ;
क.—चिन्ना, स्वर्ण ; होन्तु ; त.—पोन, पोन्तु, तङ्क ; सिं.—
रत्न ; मल.—स्वर्ण , पोन्तु, तङ्क ; पा.—झारातिता,
तिला ; अ.—जह्व ; ई.—Gold ; फ्र. and ज.—Geld ;
वर्मा.—Shue-Saku ; ल.—*Aurum* । नामानि—“स्वर्णं सुव-
र्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् । तपनीयं शातकुंभं काञ्चनं चेति
कथ्यते” । स. नि । शोधितमारितं ग्रह्यम् । गुणाः—“स्वर्णं
स्निग्धकषायतिक्तमधुरं दोषत्रयध्वंसनं शीतं स्वादु रसायनं च रु-
चिकृच्छुष्यमायुष्प्रदम् । प्रज्ञावीर्यबलरमृतिस्वरकरं कान्ति विधत्ते
तनोः संधत्ते दुरितक्षयं श्रियमिदं धत्ते नृणां धारणात्” । रा. नि ।
“सुवर्णाभावतः स्वर्णमाश्लिष्यं प्रक्षिपेत् बुधः” इति भावमिश्रः ॥

कनकम् । उ. ३९. नागकेसरम् । “नागपुष्पं मतं नागं केसरं
नागकेसरम् । चाम्पेयं नागकिञ्चलकं कनकं हेम काञ्चनम्” ।
ध. नि ॥

कनकक्षीरी । सू. ३०. काञ्चनक्षीरी । स्नुहीत्येके । धत्तूरः स्नु-
ही चेति पदद्वयमिति शिवदीपिका । मालवदेशे प्रसिद्धा, व्यवहारस्तु
कंडुष्ठेनैव इति हराणचन्द्रः ॥

कनीयपञ्चमूलम् । चि. १ etc. लघुपञ्चमूलम् ॥

कनीयपञ्चमूली । क. ४. लघुपञ्चमूलम् ॥

कंतकः । चि. १. केंबुक इति पाठः । “कचकोशीरकुब्ज-
काः” इति सुश्रुतः पठते । कचको मध्यलेखानिचितः ऋजुकपल-
ईषद्रक्तमूलः कवहक इति मालवके प्रसिद्धः, अन्ये तु कचकस्थाने
ककुभ इति पठन्ति, स च प्रसिद्ध इति डल्हगः । “ककुभोशीर-
कुब्जकाः” इत्येव भाष्यकारपाठः । केंबुकमिति मुंबापुरमुद्रितसंग्र-
हपाठः । कच्छुरमिति शिवपुर (Trichur) मुद्रितसंग्रहग्रन्थेषु
दृश्यते । कच्छुरं तुनिकं रंगद्रव्यमितीन्दुः । विकन्तक इति शि-
वदीपिकाकारः ॥

कंदुः । सू. ६. अपूपपचनपात्रविशेषः । लोहमयन्युब्जपात्रम् ।
अंगारतप्ता भित्तिरितीन्दुश्चन्द्रनन्दनश्च । हिं.—तन्दूराकृति मट्टी ;
बं.—तुन्दुर ; ‘ताओया’ इत्येके । मल.—दोशच्चट्टि ৞৞৞৞৞৞৞৞,
चूळा इत्येके ; इं.—Iron Plate or Pan । “कंदुर्ना स्वेदनी खि-
या”मिति वैजयन्ती ॥

कपिः । शा. ३ etc. कम्पते चलति । वानरः । हिं.—वन्दर ;
बं.—वानर ; म.—माकड ; तै.—मंगी ; क.—मंग ; त.—
कुरंकु ; सिं.—वन्दुरु ; मल.—कुरङ्कु ; इं.—Monkey ; ल.—
Macacus sinicus ; Egy.—Kafu ; Heb.—Koph ; It.—
Monna । नामानि—“मर्कटो वानरः कीशो हरिः शाखामृगः
कपिः । प्लवङ्गमो वनौकाश्च प्लवङ्गः प्लवगः प्लवः” । घ. नि ।
मांसगुणाः—“संतर्पणो वृष्यतमः श्लेष्मलो बलवर्धनः । कषायो
बद्धविण्मूत्रआमवातकफापहः । वानरः पवनश्वासमेदःपाण्डुकृभी-
जयेत्” । घ. नि ॥

कपिकच्छुः । नि. ११ etc. कपीन् कषति, कपीनामपि कच्छुः
यस्याः इति वा । आत्मगुप्ता । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—

कौंछ, गोंच, कवाँच, किवॉच, कोंच ; बं.—आल्कुशी, धुनार-
 गुंड, दया ; शूयाशंबु इति पूर्ववज्जे ; म.—कुहिली, कुइली,
 खाजकुहरी ; गु.—कउचों, कौंचा ; कवचा ; तै.—पिल्लियडुगु,
 चुलगुण्डि ; क.—नसुगुन्नि, नसुकूगरी, तुराचि, काडवरे,
 नायिसोणगुबळिळ ; कौं.—खवत्यावालि ; दखा.—काञ्च कूर्ये ;
 त.—पूनैक्कालि ; सिं.—वन्दुरुमे ; पा.—हुब् चल् कुल्यु ; मल.—
 नाय्कुरणा इं.—Cowhage, Cowitch, Cowach ;
 ल.—*Mucuna Pruriens* । नामानि—“आत्मगुप्ताऽजडाऽव्य-
 ण्डा कण्डुरा प्रावृषायणी । क्रव्यप्रोक्ता शूकशिबी कपिकच्छू च
 मर्कटी” । स. नि । गुणाः—“कपिकच्छूर्भृशं वृष्या मधुरा बृंह-
 णी गुरुः । तिका वातहरी बल्या कफपित्तास्रनाशिनी । तद्बीजं
 वातशमनं स्मृतं वाजीकरं परम्” । भा. प्र । बीजं प्राह्यं, अप्रा-
 सौ मूलं प्रहर्णीयम् । सन्यासचिकित्सायां “कपिकच्छ्ववधर्षणं”
 इत्यत्र “गुप्तफलावधर्ष” इत्येव सुश्रुतः पठति । महाफल्याणघृत-
 योगे कपिकच्छूरेत्यत्र कच्छूफलमिति नावनीतकपाठः ॥

कर्पिजलः । सू. ६ etc. कमिव पिञ्जते । गौरतित्तिरिः । हिं.—
 सफेदतीतर, गोरैया ; म.—गौरतित्तिरपक्षी ; सिं.—सुटुवडुवा ;
 गिनिपेन्डर्न् इति केचित् ; मल.—वेळळत्तित्तिरि
 ण्णी, कपितारिण्डुल्लु ; आळ्क्काट्टि इत्येके ; इं—Yellow-
 wattled Lapwing ; ल.—*Sarciophorus* ; *Franco-line*
Partridge इत्यपरे । “कर्पिजल इति प्राज्ञैः कथितो गौरतित्तिरि”
 रिति भावमिश्रः । लघुमांस इति त्रिकाण्डशेषे । see तित्तिरिः ।
 मांसगुणाः—“कर्पिजलो लघुः शीतः कफासृक्पित्तहान्निदः” ।
 रा. व ॥

कपित्थः । सू. ६ etc. स्वनामख्यातवृक्षः । कपिस्तिष्ठत्यत्र
 तत्फलपियत्वात् । N. O.—*Rutaceae* । हिं.—कैथ, कोइथ ;

कवथ ; बं.—कथेथवेल , कथ्वेल , कएतवेल ; कवेत्त वेल ; म.—
 कविठ , कवठीचेंझाड ; गु.—कोंठ , कविथ ; तै.—वेलग , कपि-
 त्थमु ; एलांगाकाय ; क.—बेलदमर , वेललु ; दखा.—कथवेल ,
 खएथ ; कों.—बेलपत्ति-फल ; त.—विळामरं , विळाकपित्तं ,
 वेळ्ळिल्ल ; सिं.—गिवुलु , जूल्ल , दिव्वल् इत्येके ; मल.—विळार्-
 मरं १७०००००० , विळावु ; बर्मा.—महन् ; अ.—कविथा ;
 पा.—कविथा ; फ़.—Feronia geant ; ज.—Elephantena-
 pfel ; ई.—Elephant or Wood-apple ; ल.—Feronia Ele-
 phantum । नामानि —“कपित्थस्तु दधित्थः स्यात्तथा पुष्पफलः
 स्मृतः । कपिप्रियो दधिफलस्तथा दन्तशठोपि च” । भा. प्र । आ-
 मपक्वफलानि ग्राह्याणि । गुणाः—“कपित्थमामं संग्राहि कषायं
 लघु लेखनम् । पक्वं गुरु तृषाहिकाशमनं वातपित्तजित् । स्यादल्पं
 तुवरं कण्ठशोधनं ग्राहि दुर्जरं” । भा. प्र । अन्यच्च—“आमं
 कण्ठरुजं कपित्थमधिकं जिह्वाजडत्वापहं तद्दोषत्रयवर्धनं विषहरं
 संग्राहकं रोचकम् । पक्वं श्वासवाग्निश्रमकुमहरं हिष्माणोद्धर्म्मं
 सर्वं ग्राहि रुचिप्रदं च कथितं सेव्यं ततः सर्वदा” । रा. नि ॥

कपित्थकः । उ. ३. कपित्थः ॥

कपित्थमध्यम् । उ. ३८. कपित्थफलान्तर्मज्जा । बालकपित्थ-
 फलमिति केचित् ॥

कपित्थवृक्षः । उ. ५. कपित्थः ॥

कपिला । उ. ७. कपिलवर्णा , स्वर्णवर्णा गौ । तासामचिन्त्यप्रभाव-
 त्वात् , न श्वेतरक्तकृष्णाः । “गोविशेषे मृगादन्यां शिशपारेणुकाह-
 योः । रीत्यन्तरे च विबुधैः कपिला पञ्चसु स्मृता” । रा. नि ॥

कपीतनः । सू. १५. कपीनां ई लक्ष्मीं तनोति । अश्वत्थपेदो वृक्ष-
 विशेषः । पुष्पाश्वत्थः । “शिरीषाम्रातकाश्वत्थगर्दभाण्डे कपीतनः”

इति त्रिकाण्डशेषे । N. O.—*Malvaceae* । हिं.—पारसपीपल ,
 पारिक्षपीपल , गजदन्तसहोरा , गजहुंड ; बं.—गजशुण्डी , पला-
 शपिपुल ; म.—पारसापिपल , थोरपिपरी ; गु.—पारशपीपलो ;
 कों.—भेंडी , वदलिखरैकपुस ; तै.—गंगराविचेदुडु ; दखा.—पोरिष ;
 क.—कंदरोळ , जोगियरळे , हूवरसि , बंगालि , अडविबेण्डेमर ;
 तु.—जोगिमर ; त.—पूवरचु , पूप्परुत्ति ; सिं.—गमसूरिय ;
 मल.—पूप्परुत्ति పుప్పరత్తి , पूवरशु , चीलान्ति ; कलाल्
 इलेके ; पा.—येलाबेल्य ; फ्र.—*Thespesia afeuilles de Peuplier* ;
 इं.—Heartwood , Portia tree , Tulep tree ;
 ल.—*Thespesia Populnea*, *Hibiscus Populnea* । नामा-
 नि—“पारिशोऽन्यः फलीशः स्यात् कपिचूढः कपीतनः” । म.
 पा । गुणाः—“पारीषो दुर्जरः स्निग्धः कृमिशुक्रकफप्रदः । फलेऽ-
 म्लो मधुरो मूले कषायस्वादुमज्जकः । भा. प्र । त्वक्फलादिकं
 मःक्षम् ॥

कपोतः । सू. ६ etc. को वातः पोत इव यस्य । अरण्यकपोतः ।
 कपोतः वनवासी पाण्डुक इति लोके , स च नानाविध इति डल्ह-
 णः । हिं.—कवूतर ; म.—कवुतर ; क.—पारिवाळ ; त.—
 पुरा ; सिं.—नीलकोबेयि ; मल.—प्रावु ப்ராவு ; इं.—Dove ;
 ल.—*Turtur Cambayensis* । नामानि—“पाण्डुस्तु द्विविधो
 ज्ञेयश्चित्रपक्षः कलध्वनिः । द्वितीयो धवलः प्रोक्तः स कपोतः
 स्फुटस्वनः” । भा. प्र । see पारावतः । “कपोतो घुघुकृत् पाण्डुर्धू-
 सरो धूम्रलोचनः” इति चाभिधानः । कपोतः पारावतेपीति
 वैजयन्ती । गुणाः—“स्वादुः कषायश्च लघुः कपोतः कफपित्तहा” ।
 रा. नि । “कपोतो बृंहणो बल्यो वातपित्तविनाशनः । तर्पणः शु-
 क्रजननो हितो नृणां गुणप्रदः” इत्यत्रिसंहितायां ॥

कपोतवंका । चि. ११ etc. ब्राह्मी । ब्रह्मसुवर्चलेतीन्दुः । कटभी-

सहस्रपत्रो विटपी मध्यदेशे प्रसिद्ध इति डल्हणः । सुवर्चलेतीन्दुर-
त्तरतृतीयाध्यायव्याख्यायां । श्रावणीति केरलेष्वेके । पूतना-
प्रतिषेधध्यायव्याख्यायां कवडवक्त्रेति लोके प्रसिद्धा ब्रह्मसुवर्चला-
परपर्यायेति डल्हण एव गदितवान् ॥

कमलम् । सू. ३ etc. कं जलमलति भूषयति । पङ्कजम् । दिनविका-
शीति हेमाद्रिः । त्रिवर्णमित्येके । तच्च श्वेतरक्तनीलभेदेन त्रिवि-
धम् । N. O.—*Nymphaeaceae* । हिं.—कमल, कनेल; बं.—
पद्म; म.—कमळ; गु.—कमल; तै.—पद्ममु, तामर, कों.—
कमल, साळक; क.—कमल, तावरे; त.—तामरै; तु.—
तामरे, अल्लिगे; सिं.—नेलुं, तामर; मल.—तामरा ७०२०;
पा.—नीलुफर; अ.—करंबुलमा; फ़.—*Nelumbo*; ज.—
Pactige nelumbo; ई.—*Egyptian or Sacred Lotus*;
ल.—*Nelumbium speciosum* । नामानि—“सहस्रपत्रं कमलमर-
विन्दं महोत्पलम् । नलिनं पुष्करं पद्मं सारसं सरसीरुहम् । पङ्केरु-
हं तामरसं राजीवं च कुशेशयम्” । स. नि । पुष्पं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“कमलं शीतलं वण्थं मधुरं कफपित्तजित् । तृष्णादाहा-
स्रविस्फोटविषवीसर्पनाशनम् । विशेषतः सितं पद्मं पुण्डरीकमिति
स्मृतम् । रक्तं कोकनदं ज्ञेयं नीलमिन्दीवरं स्मृतम् । धवलं कमलं
शीतं मधुरं कफपित्तजित् । तस्मादल्पगुणं किञ्चिदन्यद्रक्तोत्पला-
दिकं” । भा. प्र ॥

कमलरजस् । सू. १५. कमलोद्भवं रजः । पद्मकेसरमिति सुश्रुत-
पाठः ॥

कंपिलः । सू. ७. कंपिलदेशे भवः कंपिलः । रक्तचूर्णविशेषः ।

Kamala powder is used as an orange-brown dye,
especially for silk । “इष्टिकाचूर्णसङ्काशश्चन्द्रिकावान् प्रभेद-
नः । सौराष्ट्रदेशे खनिजः स हि कंपिलको मतः” । इति ग्रन्थान्तरे ।

N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं.—कबीला, कमीला ; कमला ; वं—कमिलागुडि, कमलागुंडि ; काश्मी.—कमिला ; कों.—कोमटि ; म.—कपिला, शेन्द्री ; गु.—कपिलो ; तै.—कपिला-पोदि, कुंकुमा ; क.—वसरे, चन्द्रहित्तु ; मल.—कम्पिप्पाला கம்பிப்பலா इति केचित् ; अ.—किनविला, किन्वीर ; पा.—कन्विलाय, कनबेला ; इं.—Kamela, Kamala dye, monkey face tree ; Rottlera ; ल.—*Rottlera Tinctoria*, *Mallo-tus Philippinensis* । नामानि—“कम्पिलकोथ रक्तांगो रेची रेचनकस्तथा । रञ्जनो लोहितांगश्च कर्कशो रक्तचूर्णकः” । ध. नि । गुणाः—“कापिलः कफपित्तास्रकृमिगुरुमोदरव्रणान् । हन्ति रेची कटूष्णश्च मेहानाहविषाश्मनुत्” । भा. प्र । “तच्छा-कं शीतलं तिक्तं वातलं ग्राहि दीपनं” इति निघण्डुरत्नाकरे ॥

कंपिलकः । सू. १५. कंपिलः ॥

कंबलः । चि. १. कम्प्यते कंबलः । मेषादिरोमजातवस्त्रविशेषः ।

see रल्लकः ॥

कंबलम् । चि. ५. see सप्तकंबलं ॥

करघाटः । उ. ३७. मदनः ॥

करंजः । सू. २ etc. कं गिरः जलं वा रञ्जयति । स्वनामख्यात-

वृक्षः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—करंज, कज्जा, कोरंग, किदमल ; पश्चा.—सुकचैन ; वं.—करंवा ; म.—करंज ; गु.—करंज ; तै.—कानकु, कानुकु, कोत्रिचेइडु ; क.—डोंगे, हुलि. गिलिमर ; त.—पुंकुमरं ; सिं.—करन्द ; तु.—कोरुङ्कु, कोरें-गि ; पुंगु ; कों.—करिंजेरुक् ; मल.—उङ्कु ௨௭௩, पुङ्कु ; इं.—Indian Beech ; ल.—*Pongamia glabra* । नामानि—“करंजो नक्तमालश्च पूतिकश्चिरविल्वकः । पूतिपर्णो वृद्धफलो रोच-

नश्च प्रकीर्यकः” । रा. नि । गुणाः—“करंजः कटुकस्तीक्ष्णो
वीर्योष्णो योनिदोषहृत् । कुष्ठोदावर्तगुल्मार्शोत्रणक्रिमिकफापहः ।
तत्पत्रं कफवातार्शःकृमिशोथहरं परं । भेदनं कटुकं पाके वीर्योष्णं
पित्तलं लघु । तरुफलं कफवातघ्नं मेहार्शःकृमिकुष्ठजित्” । भा. प्र ।
“करंजः कटुरुष्णश्च चक्षुष्यो वातनाशनः । तस्य रनेहोऽतिस्नि-
ग्धश्च वातघ्नः स्थिरदीप्तिदः” । रा. नि । मूलत्वगदिकं प्राह्यम् ।
श्यामादिगणे करंजद्वयमिति सुश्रुतपाठः ॥

करंजकः । चि. १२. करंजः ॥

करंजयुग्मम् । सू. १५. करंजः पूतिकरंजश्च । एकश्चिरविल्वः
द्वितीयः कण्टकी विटपकरंज इति उल्हणः ॥

करंजिकम् । कारंजिकम् ॥

करमः । उ. ११. किरति, कीर्यते वा । उष्ट्रः । “करमो मणिव-
न्धादिकनिष्ठान्तोष्ट्रवत्सुते” इति मेदिनी ॥

करमी । चि. १५. उष्ट्री । हिं.—ऊँटनी ; मल.—ओट्टम्पोटा
ஓட்டம்புட்டி; इ.—Female camel ।

करमर्दः । सू. ६ etc. करं मृद्नाति, करेण मृद्यते इति वा । स्वना-
मप्रसिद्धः । N. O.—*Apocynaceae* । हिं.—करोँदा, करोँदी ;
बं.—करम्बा, अम्लकरंजा ; (काटाकरंजा इति हाराणचन्द्रः)
म.—करवंद ; गु.—करमदां, करमदी ; तै.—ओकचेदुदु,
कलिवि, वाकलिवि ; क.—करवदी, करिजिगे, हरीकलिवि ;
कोरिण्ट, कवल्लिकायिगिड ; तु.—कर्ण्टेपुलि ; कों.—काराञ्च ;
त.—पेरुंकळाचेटि ; सिं.—करंब, जैसन् ; मल.—पनिबै
பனிபை, कळावु, नरिञ्चन्पुलि, करण्टा ; इं.—Jasmine-
flowered carissa, Bengal Currants ; ल.—*Carissa Ca-*
randas । नामानि—“करमर्दः सुषेणश्च कराम्लः करमर्दकः ।

आविम्रः पाणिमर्दश्च कृष्णपाकफलो मुनिः” । रा. नि । आमपक्व-
फलानि ग्राह्याणि । करमर्दः कण्टकिफल इति चन्द्रिका, तद्विविधं
महदल्पं च , तत्र महत्प्रायशो ग्रामभवमम्लं च अस्या तु करमर्दी
वनजा मधुराम्लफलेत्याहुरिति शिवदासः । गुणाः—“करमर्दद्वयं
त्वाममम्लं गुरु तृषाहरम् । उष्णं रुचिकरं प्रोक्तं रक्तपित्तकफप्र-
दम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु पित्तसमीरजित्” । भा. प्र ॥

करमर्दकः ! सू. ६ etc. करमर्दः ॥

करंभा । सू. १५. उत्तमारणी । इन्दीवरीति सुश्रुतपाठः । इन्दीवर-
त्वेन नीलोत्पलमिति हाराणचन्द्रः । कर्कश इत्येव संग्रहे ।
N. O.—*Asclepiadaceae* । हिं.—उत्तरण , सागोवनी ;
पञ्चा.—तरोस्तु ; सिन्धी.—खरयाल ; दुधवेळ ; कों.—उत्तर-
णी ; बं.—छागलवती ; म.—उत्तरणी ; गु.—चमारदुधेली ,
नागलादूवी ; तै.—गुरुद्विचंददु , जुष्टुपु , दुष्टुपु ; क.—उगुरु
सुत्तुबळिळ , हालकोरद्विगे ; हालकोरद्विगनबळिळ ; तलवारन
बळिळ ; जुत्तुवे ; त.—अच्चाणिमूलि , उत्तामणि , वेलिप्परुत्ति ;
उत्तमताळि , कुडगरं ; मल.—वेलिप्परुत्ति ; इं.—Hairy flower-
red cynanchum ; ल.—*Daemia extensa* । नामानि—
“इन्दीवरी युग्मफला दीर्घवृत्तोत्तमारणी । पुष्पमञ्जरिका द्रोणी
करंभा नलिका च सा” । रा. नि । गुणाः—इन्दीवरी कटुः शीता
पित्तश्लेष्मापहारिका । चक्षुष्या कासदोषघ्नी त्रणकृमिहरा परा” ।
रा. नि । अस्याः पत्तादिकं ग्रह्यम् ॥

करवीरः । चि. ११. करं वीरयति । ‘वीर विक्रान्तौ’ । उपविषजा-
तीयस्वनामप्रसिद्धवृक्षविशेषः । “करवीरः कृपाणे स्याद्वैत्यभेदा-
श्चमारयोः” इति मेदिनी । N. O.—*Apocynaceae* । हिं.—
कनेर , कनैली ; बं.—करवी ; म.—कहूणेर , कणेर ; गु.—
कणेर ; कों.—यवे कनेरी ; तै.—कस्तुरिपट्टे , गन्नेरु , करवीरमु ;

क.—कणगिलु, कणिगिन, कणिगलु, पडुळेगिड; वाफणलिंगेः
त.—मलै अलरि; अचुवपरि, अयमरं; सिं.—अलरिय, कणे-
रु; मल.—काट्टलरि கட்டலரி, अरळि, कणवीरं; अ.—सु-
मुल हिमार, खरजेहरा; पा.—देफलि; इं.—Oleander,
Sweet-scented oleander, Roseberry Spurge; ज.—
Wohiricchender; ल.—*Nerium odorum* । नामानि—
“करवीरोश्वहाऽश्वघ्नो हयमारोश्वनारकः । श्वेतकुन्दः श्वेतपुष्पः
प्रतिहासोऽश्वमोहकः । द्वितीयो रक्तपुष्पश्च चण्डको लगुडस्तथा ।
चण्डातको गुल्मकश्च प्रचण्डः करवीरकः” । घ. नि । स तु श्वेत-
रक्तपीतकृष्णकुसुमभेदाश्चतुर्विधः । “चतुर्विधोयं गुणे तुल्य” इति
नरहरिः । गुणाः—“करवीरः कटुस्तिक्तो वीर्येणोष्णो ज्वरापहः ।
चक्षुष्यः कुष्ठकण्टूः प्रलेपाद्विषमन्यथा” । घ. नि ॥

करवीरकः । चि. १५. करवीरः ॥

करहाटः । उ. २२. करं हन्ति दुःस्पर्शत्वात् कं रहयति वा करहाट-
कः । मदनः । “पिण्डीतके पद्मकन्दे करहाटपदं विदुः” इति
शाश्वतः ॥

करीरः । सू. ६. etc. किरति । ‘कृ विश्लेषे’ । करिणीरयति वा ।
मरुजो उष्ट्रपियो गूडपत्रवृक्षः । N. O.—*Capparideae* । हिं.—
करील, उदकाटार; कचड़ा इति लोके इत्येके; बं.—करील,
कचरा; म.—नेबती; गु.—केरडी; तै.—एनुगदन्त, मुमुदतु,
कवरकुराक; क.—निष्पतिगे; त.—करिमुळिळ; पा.—कुरा-
का, केबिर; अ.—किअबरा; इं.—Caper Plant, Caper
Berry; ल.—*Capparis Aphylla* । नामानि—“निष्पत्रकः
करीरश्च करीरमन्थिलस्तथा । क्रकरो गूडपत्रश्च करकस्तीक्ष्णक-
ण्टकः” । रा. नि । अस्य त्वग्रह्या । मध्यमफलं च ग्रहणीयं ।

गुणाः—“करीरः कटुकस्तिक्तः खेद्युष्णो भेदनः स्मृतः । दुर्नाम-
कफवातामगरशोथत्रणप्रणुत्” । भा. प्र । “करीरमाध्मानकरं
कषायं कटूष्णमेतत्कफकारि भूरि । आसानिलारोचकसर्वशूल-
विच्छर्दिखर्जूरत्रणदोषहारि” । रा. नि । It is described as a
thorny plant, growing in deserts and fed upon by
camels । “वंशंकुरे करीरोऽस्त्री वृक्षमिदघटयोः पुमान्” इति
भेदिनी ॥

कर्कः । सू. ६ etc. कुलीरकः । see कर्कटः ॥

कर्कटः । उ. २४. कृणोति । कुलीरकः । हिं.—केकडा ; वं.—
कांकडा ; म.—खेकडा ; त.—नण्डु ; सिं.—ककलुवा ; मल.—
बण्डु கண்டு ; इं.—Crab ; ल.—*Brachyura*, cancer ।
नामानि—“कर्कटः स्यात् कर्कटकः कुलीरश्च कुलीरकः । संदंशकः
पङ्कवासस्तिर्यग्गामी स चोर्ध्वदृक्” । रा. नि । मांसगुणाः—
“कृष्णकर्कटकस्तेषां बल्यः कोष्णोनिलापहः । शुक्लः सन्धानकृत्
सृष्टविण्मूत्रोनिलपित्तहा” इति सुश्रुतः । “कर्कटो बृंहणो वृष्यः
शीतलोऽसृग्दरापहः” इत्येके ॥

कर्कटकः । सू. २८. कर्कटः ॥

कर्कटकी । चि. ३. कर्कटशृङ्गी ॥

कर्कटशृङ्गी । चि. ३ etc. कर्कट इव शृङ्गं यस्याः । स्वनाम
ख्यातकर्कटदंशकारौषधिः । N. O - *Anacardiaceae* ।
हिं.—काकडासिंगी ; वं.—काँकडाशृङ्गी, काँकडाशिङ्ग ; म.—
काकडासिंगी ; गु.—काकडासींगी ; तै.—कर्कटाशृङ्गी ; क.—
कर्कटीशृङ्गी ; त.—कर्काटचिरुङ्गी, कर्कटकचिङ्गी ; सिं.—
कुकुलुसुंगु ; मल.—कर्कटशृङ्गी கக்கடாശೃಂಗಿ ; काश्मी.—काक-
डाशृङ्गी ; इं.—Galls ; ल.—*Rhus Succedanea* । The

galls are horn-like excrescences caused by insects on the branches of *Rhus Succedanea*. They are hard, hollow, thin-walled, generally cylindrical, tapering to either extremity । हिमालयप्रान्तेष्वाकाश्मीरसिमलापर्यन्तप्रदेशेषु भूयसा जायन्ते । नामानि—“शृङ्गी कर्कटशृङ्गी च कुलीरा कर्कटाह्वया । कुलीरशृङ्गी चक्रा च महाघोषा नवांगिनी । चन्द्रास्पदा विषाणी च शृङ्गी वनजमूर्धजा” । घ. नि । गुणाः—“शृङ्गी कषाया तिक्तोष्णा कफवातक्षयज्वरान् । श्वासोर्ध्वाततृट्का-सहिकारुचिवमीन् हरेत्” । भा. प्र ॥

कर्कटाख्या । चि. ३ etc. कर्कटशृङ्गी ॥

कर्कटाह्वयः । उ. २४. कर्कटशृङ्गी । महामायूरघृतयोगे कर्कटाह्वय इत्यत्र “सुरदारु”रित्येव चरकपाठः ॥

कर्कन्धुकम् । सू. १९. ह्रस्ववदरफलम् । see कर्कन्धूः ॥

कर्कन्धूः । सू. ६ etc. कर्क कण्टकं दधाति । क्षुद्रवदरवृक्षः । “कर्कन्धूः क्षुद्रवदरं कथितं पूर्वसूरिभि”रिति । N. O. — *Rhamneae* । हिं.—छोटेवेर ; बं.—सेया कुल ; म.—लघुबोर ; क.—किरयेरनु ; मल.—चिरुलन्ता ௮௮௨௮௦௦, तुरटि, तुटारि, तुटलि ; ल.—*Zizyphus Sororia* । गुणाः—“अम्लं स्यात् क्षुद्रवदरं कषायं मधुरं मनाक् । स्निग्धं गुरु च तिक्तं च वात-पित्तापहं स्मृतम्” इति । मूलपक्वफलादिकं ग्राह्यम् । see बदरी ॥

कर्कशम् । सू. ६. स्वल्पकर्कोटकफलम् । A smaller variety of *momordica dioica* । कर्कशस्य कंषिलार्थं नाविदित्वैवात्र चक्रपाणिदत्तव्याख्यामनुसृतवान् । राजिमत्पटोलार्थेन केचित् ॥

कर्कारुः । सू. ६. कर्कश्वासावियर्ति—अरुर्वस्तिशोधनः सरणत्वात्

कर्कारुः । कर्कं हासं श्वेततामृच्छति । ह्रस्वकूष्माण्डः । हिं.—
बहुत छोटे पेठा, कुम्हडी ; म.—लघुकोहोळा ; तै.—गुम्मडितो-
गे ; मल.—चिरुकुम्पळं ചിറുകുम्പളം, नेयकुम्पळं ; इं.—
Very small pumpkin । कूष्माण्डभेद इति चक्रपाणिदत्तः ।
वाडवं त्रपुषं 'खरवारु' इति लोके इति डल्हणः । काशीफल इति
शिवदीपिकाकारः । “कर्कारुरथ कूष्माण्डः” इति हलायुधः ।
“कूष्माण्डी तु भृशं लघ्वी कर्कारुरपि कीर्तिता” इति भावमिश्रः ।
मध्यमफलं ब्राह्मम् । गुणाः—कर्कारुर्माहिणी शीता रक्तपित्तहरा
गुरुः । पक्वा तित्काऽग्निजननी सक्षारा कफघातनुत्” । भा. प्र ॥

कर्केतनः । उ. ३६. रत्नविशेषः । पद्मरागमणिः । पद्मरागविशेष
इति जेज्जटः । माणिक्यामिति पाठ्यकारः । कर्कोटकमाणिरित्येव
मुद्रितचरकपाठः । पद्मराग इति चक्रपाणिदत्तः । “स्तिग्द्धा वि-
शुद्धाः समरागिणश्च आपीतवर्णा गुरवो विचित्राः । त्रासत्रणव्या-
धिविवर्जिताश्च कर्केतनास्ते परमाः पवित्राः” । इति गारुडे ॥

कर्कोटः । सू. ६ etc. फलशाकलताविशेषः । N. O.—*Cucur-
bitaceae* । हिं.—ककौड़ा, खेखसा ; धारकरेल इत्येके ; बं.—
कांकरेल ; म.—कर्दोली ; गु.—कंटोला ; कों.—फागिल ;
पञ्चा.—किरारा ; मुंबापुर्या.—काडॉल्ले ; तै.—आगाकर, का-
र्कोटकी ; क.—माडहागल, कार्चिबळिळ ; त.—एकारवल्लि,
मलै पावक्का, पिळ्ळैप्पाकिल्, चिरुपाकै ; तु.—काडकञ्चल ; सिं.—
तुंबकरविल ; मल.—उण्टप्पावल्ल् ഉണ്ടപ്പാവല്, पावा, कुरुदडु-
पावल्ल, वेण्पावल्ल, कादडुकैप्पा ; ल.—*Momordica dioica* ।
नामानि—“कर्कोटकी स्वादुफला मत्तोद्वा च कुमारिका । अव-
न्ध्या चैव देवी च विषप्रशमनी तथा” । घ. नि । मध्यमफलं
ब्राह्मम् । एतत्फलञ्च स्यावरविषान्तर्गतफलविषे वर्तते सुश्रुतकल्प-
द्वितीयाध्याये । गुणाः—“कर्कोटी मलहृत्कुष्ठहृल्लासारुचिनाशनी ।

श्वासकासज्वरान् हन्ति कटुपाका च दीपनी” । भा. प्र । “कर्कोटकी कटूष्णा च तिक्ता विषविनाशनी । वातघ्नी पित्तहृच्चैव दीपनी रुचिकारिणी” । रा. नि । “कर्कोटकफलं ज्ञेयं कारवेल्लकवद्गुणै”रिति राजवल्लभः ॥

कर्कोटी । उ. ३०. वन्यकर्कोटः । वन्ध्याकर्कोटकीति संग्रहपाठः ।

निष्फला वनजा कारवेल्लीतीन्दुः । हिं.—वांश् ककोडा ; बं.—तित् कांकोल ; म.—वांश्कर्कोली ; गु.—वांश्कंटोला ; कडवीधीसो- डी इत्येके ; तै.—आगारकर ; क.—बंजेमाडहागल ; मल.— काट्टुपावल्ल കാട്ടുപാല । सर्वांशो ग्राह्यः । कर्कोट इत्येके । नामानि—“वन्ध्यकर्कोटकी देवी मनोज्ञा च कुमारिका । नागा- रिःसर्पदमनी विषकण्टकिनी तथा । विज्ञेया नागदमनी सर्वभूतप्र- मर्दिनी । वध्यापुत्रप्रदा चैव ज्ञेया योगीश्वरी तथा” । ध. नि । गुणाः—“वन्ध्यकर्कोटकी तिक्ता कटूष्णा च कफापहा । स्थावरा- दिविषघ्नी च शस्यते सा रसायने” । रा. नि ॥

कर्णिकारः । शा. ३. कर्णिकामियर्ति कर्णिकारः । आरग्वधः ।

“कर्णिकारः पुमानारग्वधद्रौ च द्रुमोत्पले” इति मेदिनी । ह्रस्वा- रग्वध इति केचित् । स तु रक्तकुसुमविशिष्टो पलाशसदृशपत्रो वृक्षभेदः । प्रायेण पर्वतेष्वेव दृश्यते । N. O.—*Helicteraeae* । हिं.—कनेर, छोटा अमलतास ; कठचम्पा इत्येके । बं.—छोटा सोंदाल ; म.—लघुबाहवा, वृक्षकमल ; पांगारा इत्येके ; तै.—गोगुचे- द्रु ; किरुगके ; गु.—नहानो गरमाळो ; दखा.—कनि-एर ; क.— किरुगके ; त.—चिरुकोन्नरै ; सिं.—किणिहिरिय, सिहिन्न एसळ ; मल.—चिरुकोन्ना ചിറുകോന്ന ; ज.—*Ahornblatttriger* ; ल.—*Peterospermum Aserifolium* । नामानि—“वृक्षोत्पलः कर्णिकारः परिव्याधो द्रुमोत्पलः । कोकः कनकपुष्पश्च सुगन्धः परिकीर्तितः” । स. नि । त्वगादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“कर्णिका-

रो रसे तिक्तः कटूष्णः कफशूलहृत् । उदरकिमिमेहघ्नो व्रणगुल्म-
निवारणः” रा, नि ॥

कर्पूरः । सू. ६. खरैर इति पाठः । अपूपपचनपात्रविशेषः । ज्वा-
लासन्तप्तकपाल इतीन्दुः । श्वभ्राकारं तदेव न्युब्जं खर्परमिति
हेमाद्रिः । लोहकपाल इति शिवदीपिकाकारः । पत्तिरिच्चट्टि इति
केरलेषु । “कटाहः कर्परो लट्ठः” इति वैजयन्ती ॥

कर्पूरः । सू. १ etc. शुभ्रतरनिर्यासरूपं स्वनामख्यातगन्धद्र-
व्यम् । N: O.—*Lauraceae* । हिं.—कपूर, कापुर; उर्दु.—
कफुर, पछ कफुर; बं.—कर्पूर; म.—कापूर; गु.—कपूर;
तै.—कर्पूरमु; क.—कर्पूर; त.—कर्पूरं; सिं.—कपुरु; बर्मा.—
पयो, पारोङ्क; सुंवापुर्या.—भीमसेनिकपूर; मल.—कप्पूरं,
കപ്പൂരം, पच्चकर्पूरं; फ्र.—Camphre; ज.—Kampher;
पा.—कफुर; इं.—Camphor; ल.—*Camphora officinar-
um* । “कर्पूरो द्विविधः प्रोक्तः पक्वापक्वविभेदतः । पक्वात्क-
र्पूरतः प्राहुरपक्वं गुणवत्तरम् । तत्रापि स्यात् यदक्षुण्णं स्फटि-
काभं तदुत्तमम् । पक्वञ्च सदलं स्निग्धं हरितशुति चोत्तरम् ।
भंगे मनागपि चलेन्निपतन्ति ततः कणाः । हस्ते निघृष्य कर्पूरं
रेखां हस्तस्य लक्षयेत् । यदि सा दृश्यते विद्धे कर्पूरमतिभद्रकं” इति ।
नामानि—“कर्पूरः शीतलरजः शीताभ्रः स्फटिको हिमः ।
चन्द्रस्तुषारस्तुहिनः शशीन्दुर्हिमवालुकः” । घ. नि । चिरस्थं
ग्राह्यम् । गुणाः—“कर्पूरः शीतलो वृष्यश्चक्षुष्यो लेखनो लघुः ।
सुरभिर्मधुरस्तिक्तः कफपित्तविषापहः । दाहतृष्णास्यवैरस्यभेदो
दौर्गन्ध्यनाशनः” । भा. प्र । कर्पूरभेदाः—“पोतासो भीमसेन-
स्तदनु शितकरः शंकरावाससंज्ञः प्रांशुः पिञ्जोऽब्दसारस्तदनु हिम-
युता बालुका जूटिका च । पश्चादस्यास्तुषारस्तदुपरि सहिमः
शीतलः पक्विकान्या कर्पूरस्येति भेदा गुणरसमहसां वैद्यदृश्येन

दृश्याः” । कर्पूरलक्ष्णानि—“स्वच्छं भृंगारपत्रं लघुतरविशदं तो-
लने तिक्तकं चेत् स्वादे शैल्यं सुहृद्यं वहलपरिमलामोदसौरभ्यदा-
यि । निःस्नेहं दार्ढ्यपत्रं शुभतरमिति चेद्राजयोग्यं प्रशस्तं कर्पूरं
चान्यथा चेद् बहुतरमशने स्फोटदायि व्रणाय” । रा. नि । “सु-
गन्धिमुस्तकं देयं कर्पूराभावतो बुधै”रिति भावमिश्रः ॥

कर्पूरमलिकामाला । सू. ३. कर्पूरेणाधिवासितमलिकामूनविर-
चितमाला । कर्पूरप्रथिता मलिकाप्रथिताश्च माला इति पदद्वयमि-
ति हेमाद्रिः । कर्पूरखण्डमिश्रप्रथिता मालेति केचित् । कर्पूरमलि-
कायाः लतायाः सूतैः कृता मालिकेत्यपरे ॥

कर्बुदारः । क. १. श्वेतकोविदारः । कोविदारः शरदि पुष्पति,
कर्बुदारस्तु वसन्ते पुष्पति । त्वक्पुष्पादिकं ग्राह्यम् । कोविदार-
कर्बुदारौ रक्तश्वेतपुष्पभेदाद्युगपत्रापरपर्यायौ “काञ्चन”इत्यभि-
धीयेते इति सुश्रुतसूत्रैकोनचत्वारिंशत्तमाध्यायव्याख्यायां हाराण-
चन्द्र । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—सफेदकचनारः ; बं.—
श्वेतकांचनः ; कों.—धवेमंदारुः ; क.—बिळीमंदार, बिळीकंचि
वाळदगिड ; त.—कोक्कुमन्तारैः ; मल.—वेळुत्तमन्तारं १०५७-
७७७००००० ; ल.—*Bauhinia acuminata* । गुणाः—
“श्वेतस्तु काञ्चनो ग्राही तुवरो मधुरः स्मृतः । रुच्यो रूक्षः श्वा-
सकासपित्तरक्तविकारहा । क्षतप्रदरतुल्योक्तो गुणाश्चान्ये तु रक्त-
वत्” । वै. नि । शेलुरिति केचित् । श्लेष्मातकभेद इति डल्हनः
शाकवर्गव्याख्यायाम् ॥

कलमः । सू. ६. मगधादिषु स्वनाम्ना प्रसिद्धः शालिधान्यविशेषः ।
वेदाग्रहारेषु प्रसिद्ध इति केचित् । हिं.—कलमीधानः ; बं.—
कलमाधान । “कलमः कालविख्यातो जायते स बृहद्वने । काश्मी-
रदेश एवोक्तो महातण्डुल एव च” इति । “कलापकास्तु कलमाः”
इति वैजयन्ती । कलमोऽन्तर्वेद्यां कलविरिति लोके इति डल्ह-

णः । “पित्तश्लेष्मकरो वृष्यः कलमो मधुरस्तथा” इति नरहरिः ।

“कलमोऽसृक्त्रिदोषघ्नश्चक्षुष्यः स कषायवान्” । राज. व ।

पुराणमेव ग्राह्यम् ॥

कलंबः । सू. ६. के जले लंबते । जलजशाकविशेषः । हिं. —

कलमीशाक, करेवुः बं. — कलमी ; म. — करंबीशाक ; नाडि.

ची भाजि इलेके ; मल. — कोयुप्पा കക്കം ; ल. — *Ipomoea*

Aquatica । कलंबी कलंबुरिति च पाठौ । “कलंबुर्नाडिकाकारः

शुषिरो बहुतोयजः” इति । ‘कलंबः शायके नीपे नालिशाके कल-

व्वपि” इति विश्वः । नालिका तस्मादल्पा सूक्ष्मा च इति हेमाद्रिः ।

नामगुणाः — “कलंबी शतपर्वा च कथ्यन्ते तद्गुणा अथ । कलं-

बी स्तन्यदा प्रोक्ता मधुरा शुक्रकारिणी” । भा. प्र । प्रायेण पत्रं

ग्राह्यम् ॥

कलंबुः । see कलंबः ॥

कलशी । सू. १५. etc. कलाशिर्गर्गरी पृथुलत्वात्, शुक्रतनूकर-

णादिति वा । पृश्निपर्णी ॥

कला । शा. ३. धात्वाशयान्तरमर्यादा । Membrane — Mucous,

Serous, Synovial etc । हिं. — शिली । दधतीति धातवो रस-

रक्तमांसादयः, कफपित्तपुरीषाण्यपि प्राकृतानि स्वकर्मणा दधतीति

धातवः, तेषामाशया अवस्थानप्रदेशा धात्वाशयाः, तेषामन्तरेषु

मर्यादाः सीमाभूता इत्यर्थ इति डल्हणः । “यस्तु धात्वाशयान्तरेषु

हेदोवतिष्ठते यथास्वमूष्मभिर्विपक्वः स्नायुश्लेष्मजरायुच्छत्रः

काष्ठ इव सारो धातुरसशोषोऽस्मत्त्वात् कलासंज्ञ इति वृद्धवाग्भटे-

नाभिहितं कलास्वरूपम् । कला नाम सूक्ष्मकौषेयवासःसमाकारा

नानाविधसंस्थाना मांसस्याश्च आशयानां च सर्वेषामन्तर्बहिरावृत्य

तिष्ठन्ति, यथादेशकर्म संज्ञाञ्च लभन्ते इति प्रत्यक्षशरीरात् ॥

कलायः । सू. ६ etc. कलमयते । “अय गतौ” । कं वातं लाति इति वा । सतीनः । “कलायो वर्तुलः प्रोक्तः सतीनश्च हरेणुकः” इति भावमिश्रः । त्रिपुटक इति केचित् । वनचणक इत्येके । मुद्गवनमुद्ग-
कलायमकुष्ठमसूरमंगलयचणकसतीनत्रिपुटकहरेणवाढकीप्रभृतयो वै-
दलाः इति सुश्रुतः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—मटर ;
कैराव ; बं.—वांडुलामटर, मठर ; छुद्रमटर इत्येके ; म.—वाटा-
णें ; गु.—वटाणा ; तै.—गुंडुशनगल ; पेदैब इति केचित् ; क.—
बटाणि, बट्टगडले ; तु.—बटाणि ; कों.—बट्टणे ; त.—पटाणि ;
मल.—मलङ्कटला, उण्टकटला ; इं.—Garden Pea, Comm-
on Pea ; ल.—*Pisum sativum* । नामानि—“कलायो
मुण्डचणको हरेणुश्च सतीनकः । त्रासनो नलकः कण्ठी हरेणुर्
वर्तुलः स्मृतः” । ध. नि । पुराणं ब्राह्मम् । गुणाः—“कलायः
कुरुते वातं पित्तदाहकफापहः । रुचिपुष्टिप्रदः शीतः कषायश्चा-
मदोषकृत्” । रा. नि । “कलायो मधुरः स्वादुः पाके रुक्षश्च
शीतलः” । भा. प्र ॥

कलिः । चि. १८ etc. कलयति । कलयते वा । ‘कल गतौ संख्याने
च’ । विभीतकः । “विभीतकखिलिंगः स्यात् कलिस्तिष्यः कलि-
द्रुमः” इति वैजयन्ती । ग्रन्थविसर्पचिकित्सायां कलिरित्यत्र
विभीतक इति भाति चरकपाठः । “कलिर् विभीतके शूरे विवा-
देऽन्ययुगे युधि” इति हैमः ॥

कलिंगम् । सू. १५. etc. इन्द्रयवः । रोध्रासवयोगे “इन्द्रसाह्व”
इति चरकपाठः ॥

कलिंगकः । चि. १. कुटजः ॥

कलिंगकम् । चि. १६. इन्द्रयवः ॥

कलिंगयवः । चि. ८ etc. इन्द्रयवः । पदद्वयमित्येके ॥

कलोढ्यम् । सू. ६. ह्रस्वोत्पलकन्दः । चिञ्चोटकमिति केचित्
 व्याख्यायन्ति । गलोढ्यं, गालोढ्यं, अङ्कालोढ्यं, अङ्गलोढ्य-
 मिति च पाठान्तराणि । गिलोढ्य इत्येव सुश्रुतपाठः । गिलं मधुजं
 वीरफलं, उढ्यं जिज्ञासितव्यमिति पदद्वयमिति हाराणचन्द्रः ।
 गिलोढ्यः कन्दः प्रावृद्धजातः शणपत्राकारो बलीयुक्तश्चर्मण्वतीनदी-
 भवश्चेतपाषाणसदृशः 'गुगिलोट' इति लोके इति सुश्रुतप्रमेहचि-
 कित्सितव्याख्यायां डल्हणः । ह्रस्वमुत्पलमितिन्दुः । "किञ्चोल-
 स्त्वङ्गलोढ्यक" इति वैजयन्ती । पद्मबीजमिति बहवः । "पद्मबी-
 जं तु पद्माक्षं गालोढ्यं पद्मकर्कटी" । घ. नि । पद्मकोरकमिति
 पाठ्यकारः । "गिलोढ्यपियालपुष्करबीजे"त्यादिसुश्रुतवचनादेव
 गिलोढ्योन्य इति सिद्ध्यति । मृणालविसशालूकादिजलकन्दवर्ग
 प्रस्तावनायां पद्मबीजप्रसंगो नावश्यकं एवेति मन्ये ॥

कवलिका । सू. २९. औषधद्रव्यं कवलयतीति कवलिका ।
 बल्लखण्डमयपाली । चैलखण्डिका । व्रणकल्कौषधाच्छादनरूप-
 द्विगुणचर्तुगुणमृदुकर्पटविरचिता । सा चौषधस्वरसनिःसरणनिवा-
 रणार्थं भग्नेक्तपलाशोदुंबरादीनां त्वक्पत्रादिकृतेति डल्हणः । वंशा-
 दिविदलशकला इति भग्नेचिकित्सितव्याख्यायामेकव निबन्धसं-
 ग्रहकारः ॥

कवली । सू. २९. कवलिका ॥

कसेरुः । शा. २. कं शृणाति । शृ हिंसायां । कशेरुरिति पाठः ।

तृणविशेषः । अस्य कन्दोर्ताव सूकरप्रियः । N. O.—*Cypera-
 ceae* । हिं—कसेरु, कशेरु; बं.—केशुर; म.—कचरा;
 पञ्चा.—कसेरुडिला; गु.—कसेलां; तै.—इट्टिकोति, गुण्डति
 गगडि; क.—सेकिनगडे; सिं.—कोकटिय; मल.—करिमुत्त-
 ङ्का क्रीडल्लल्लल्ल, करीका; ल.—*Scripus Grossus* ।

“कसेरुः द्विविधं तत्तु महद्राजकसेरुकम् । मुस्ताकृति लघु स्याद्य-
त्तच्चिचोढमिति स्मृत”मिति भावमिश्रः । लोमशकृष्णवर्तुलसूक्ष्म-
स्तङ्गागकन्द इति हेमाद्रिः । नामानि—“गुण्टकन्दः कसेरुःस्यात्
क्षुद्रमुस्ता कसेरुका । सूकरेष्टः सुगन्धिश्च सुकन्दो गन्धकन्दकः” ।
रा. नि । गुणाः—“कसेरुकद्वयं शीतं मधुरं तुवरं गुरु । पित्तशो-
णितदाहघ्नं नयनामयनाशनम् । ग्राहि शुक्रानिलश्लेष्मारुचिस्तन्यकरं
स्मृतम्” । भा. प्र । “कसेरुकः कषायोल्पमधुरोतिखरस्तथा ।
रक्तपित्तप्रशमनः शीतो दाहश्रमापहः” । रा. नि । कन्दो ग्राह्यः ॥

कसेरुकः । सू. ६ etc. कसेरुक इति पाठः । कसेरुः ॥

कस्तूरी । चि. २१. कसति गन्धोस्याः । मृगाण्डजा । Rumi-
ntia । “बाले जरति च हरिणे क्षीणे रोगिणि च मन्दगन्धयुता ।
कामातुरे च तरुणे कस्तूरी बहुलपरिमला भवति” इति कस्तूरीमृग-
लक्षणम् । “कपिला पिंगला कृष्णा कस्तूरी त्रिविधा क्रमात् ।
नेपालेपि च काश्मीरे कामरूपे च जायते” । “साप्येका खरिका
ततश्च तिलका ज्ञेया कुलिस्थापरा पिण्डान्यापि च नायिकेति च
परा या पञ्चभेदाभिधा । सा शुद्धा मृगनाभितः क्रमवशाद्देवा
क्ष्वितीशोचिता पक्षत्यादिदिनत्रयेषु जनिता कस्तूरिका स्तूयते ।
चूर्णाकृतिस्तु खरिका तिलका तिलाभा कौलत्थबीजसदृशी च कुलि-
स्थिका च । स्थूला ततः कियदियं किल पिण्डिकाख्या तस्याश्च
किञ्चिदधिका यदि नायिका सा” इति कस्तूरीनिकरलक्षणम् । “का-
मरूपोद्भवा श्रेष्ठा नैपाली मध्यमा भवेत् । कामरूपोद्भवा कृष्णा
नैपाली नीलवर्णयुक् । काश्मीरदेशसंभूता कस्तूरी ह्यधमा मता”
इति भावमिश्रः । हिं.—कस्तूरी, मुश्क; उर्दु.—मिष्क; बं.—
मृगनाभि; म.—कस्तुरी; गु.—कस्तूरी; तै.—कस्तूरी; क.—
कस्तूरी; त.—कस्तूरि, मिरुकमतं, सिं.—कस्तुरि, उरुहा; मल.—
कस्तूरि कण्ठुली; दखा.—मुष्क; बर्मा.—काडो; मलाई.—

जवात ; अ.—मिस्क ; पा.—मुष्क ; इ.—Musk ; ल.—*Moschus moschiferus* । नामानि—“दर्प कस्तूरिका नाभी कस्तूरी गन्ध-
वाहिका । मृगनाभिर्मृगमदो वेध्यमुख्यं मृगाण्डजम्” । स. नि ।
गुणाः—“कस्तूरिका कटुस्तिक्ता क्षारोष्णा शुक्रला गुरुः । कफवात-
विषलक्षितदौर्गन्ध्यशोषहृत्” । भा. प्र । अकृत्रिमा ग्राह्या ।
कस्तूरीलक्षणम्—“या गन्धं केतकीनां वहति परिमलं वर्णतः
पिञ्जराभा स्वादे तिक्ता कटुर्वा लघुरथ तुलिता मर्दिता चिकणा
स्यात् । दग्द्धा नो याति भास्म्यं शिभिः शिमिकुरुते चर्मगन्था तु
चान्ते सा भद्रा लोभनीया वरमृगतनुजा राजयोग्या प्रदिष्टा” ।
कृत्रिमकस्तूरीलक्षणम्—“या स्निग्द्धा धूमगन्धा वहति विनिहिता
पीततां पाथसोतर्निःशेषं या निविष्टा भवति हुतवहे भस्मसादेव
सद्यः । या च न्यस्ता तुलायां कलयति गुरुतां मर्दिता रूक्षतां च
क्षेया कस्तूरिकेयं खलु कृतमतिभिः कृत्रिमा नैव सेव्या” । कस्तूरी-
प्रशंसा—“शुद्धो वा मलिनोस्तु वा मृगमदः किं जातमेतावता
कोप्यस्यानवधिश्चमत्कृतिनिधिः सौरभ्यमेको गुणः । येनासौ स्मर-
मण्डनैकवसातिर्भाले कपोले गले दोर्मूले कुचमण्डले च कुरुते संगं
कुरंगीदृशं” । रा. नि । कस्तूर्यभावे कंकोलं क्षेपणीयं विदुर्बुधाः ।
कंकोलस्याप्यभावे तु जातीपुष्पं प्रदीयते” । भा. प्र ॥

कह्लारः । सू. ३ etc. के जले ह्लादते । कह्लार इति पाठः ।
ह्रस्वसितकुमुदम् । “कह्लारं ह्रस्वपाथोजं सौम्यं सौगन्धिकं
महत् । म. पा । “सौगन्धिकं तु कह्लारं” इत्येके । N. O.—
Nymphaeaceae । हिं.—कमोदनी, बबूला, चन्द्रविकाशी,
फोई ; बं.—शुंदिफुल्, सालूक ; हेला, श्वेतशुन्दि ; म.—पांढरे
वत्पल ; गु.—पोयण, फेयणां ; तै.—अल्लिकाड ; क.—विलियने
इदिह ; त.—चिरुवेळ्ळांपल्, अल्लि ; सिं.—हेल्मलि ; एंबुल ;
मल.—नैतल् ११११११, चेरिय वेळ्ळांपल् इ.—White

water-lily ; ल.—*Nymphaea stellata*, *N. lotus* । सन्ध्या-
विकाशि पद्मिनीपुष्पमिति हेमाद्रिः । सौगन्धिकमित्यरुणदत्तः ।
नामानि—“धवलोत्पलं तु कुमुदं कहलारं कैरवं च शीतलकम् ।
शशिकान्तमिन्दुकमलं चन्द्राब्जं चन्द्रिकांबुजं च नव” । रा. नि ।
गुणाः—“कुमुदं शीतलं स्वादु पाके तिक्तं कफापहम् । रक्तदोष-
हरं दाहश्रमपित्तप्रशान्तिकृत्” । ध. नि । पुष्पं ग्राह्यम् ॥

कांस्यम् । सू. ७ etc. ताम्रवङ्गयोरुपधातुः । “अष्टभागेन ताम्रेण
द्विभागकुटिलेन च । विद्रुतेन भवेत् कांस्यं तत्सौराष्ट्रभवं शुभम् ।
तीक्ष्णशब्दं मृदुस्निग्धमीषच्छ्यामलशुभ्रकम् । निर्मलं दाहरक्तञ्च
षोढा कांस्यं प्रशस्यते । तत्पीतं दहने ताम्रं खरं रूक्षं घनासहम् ।
मर्दनादागतज्योतिस्सप्तधा कांस्यमुत्सृजेत्” इति रसरत्नसमुच्चयः ।
“श्वेतं दीप्तं मृदुज्योतिश्शब्दाढ्यं स्निग्धनिर्मलम् । घनाग्निसहम-
च्छागं कांस्यमुत्तममीरितम्” । रा. नि । हिं.—कौसी ; बं.—
कांसा ; म.—कांसे ; गु.—कांसु ; तै.—कञ्चु ; क.—कञ्चु ;
त.—वेण्कलं ; सिं.—लोकड ; मल.—ओडु ॐ५, वेळ्ळोडु ;
इं.—Bell metal, White Copper, Queen’s metal ; ल.—
Bronze ; अ.—तालिकून ; पा.—रोईन । नामानि—“ताम्रव-
पुजमाख्यातं कांस्यं घोषं च कंसुकम् । उपधातुर्भवेत्कांस्यं द्वयोस्तर-
णिरंगयोः” । भा. प्र । शोधितमारितं ग्राह्यम् । गुणाः—“कांस्यं
कषायं तीक्ष्णोष्णं लेखनं विशदं सरम् । गुरु नेत्रहितं रूक्षं कफपि-
त्तहरं परम्” । भा. प्र ॥

काकः । सू. ७ etc. काशब्दं कायति ककते वा लौल्यात् । वायसः ।
हिं.—कौआ, काग ; बं.—वायस ; म.—कावळा ; क.—कागि,
त.—काकै ; सिं.—कवुडु ; मल.—काका ॐॐ ; इं.—Crow ;
ल.—*Corvus splendens* । नामानि—“काकोऽथ वायसो
ध्वाक्षः काणोऽरिष्ट उलूकजित् । बलिमुक् चिरजीवी च धूलिजंघो

निमित्तकृत । ध. नि । गुणाः—“काकमांसन्तु चक्षुष्यं लघु चाग्नि-
प्रदीपनम् । धातुवृद्धिकरं बल्यं क्षतरोगं क्षयं हरेत् । कृष्णकाकस्य
मांसन्तु ज्ञेयं काकसमं गुणैः” । वै. नि ॥

काकजंघा । सू. ३०. काकस्य जंघेवावयवो यस्याः । गुंजा । गुंजे
त्येव सुश्रुतपाठः । काकमाचीविशेष इत्येके । हिं.—मसी, काकजं-
घा, चकशोनी ; बं.—कांगुड काउली, केओयाठेंगा ; म.—
कांग ; गु.—अघेडी ; तै.—नालादुञ्जीणीके ; क.—चीलेच ;
ल.—*Leea Hirta* । नामानि—“काकजंघा ध्वांश्चजंघा काक-
पादा तु लोमशा । पारावतपदी दासी नदीकान्ता प्रचीबला” । ध.
नि । गुणाः—“काकजंघा तु तिकोष्णा कृमित्रणकफापहा । बाधिर्या-
जीर्णजिर्णविषमज्वरहारिणी” । रा. नि । उत्तरस्थाने भूतग्रह-
प्रतिषेधाध्यायव्याख्यायां लोमशपादिकेतीन्दुः । मूलं ग्राह्यं ।
“काकजंघा हिमा तित्ता कषाया कफपित्तजित् । निहन्ति ज्वरपि-
त्तास्रज्वरकण्डूविषक्रिमीन्” भा. प्र ॥

काकणन्ती ! नि. १४. गुंजा ॥

काकतित्ता । सू. १५. काकस्यापि तित्ता । गुंजा । शाङ्गैश्चेति
सुश्रुतपाठः । काकजंघेति डल्हणहाराणचन्द्रौ । करंजिकेति हेमा-
द्रिः । लताकरंज इत्येके । काकमाचीत्यन्ये ॥

काकनासा । क. ४ etc. काकस्य नासेव फलमस्याः । महाश्वेत-
काकमाची । हिं.—कौआठोठी ; बं.—काकटूडी, केउयाठंडी ;
म.—थोरकावळी ; गु.—श्वेतपीलुडी ; तै.—काकदोंडचेदट्टु,
बेलुमसन्दिचेदट्टु ; क.—हिरियकागेदोंडे ; त.—चिरुकोवै ; ल.—
Leea equata । काकतुण्डफलेतीन्दुः । काकजंघेवेत्येके ।
नामानि—“काकनासा ध्वांश्चनासा काकतुण्डफला च सा । सुरंगी
तस्करस्नायुर्ध्वाक्षितुण्डफला मता” । ध. नि । गुणाः—“काकना-

सा तु मधुरा शिशिरा पित्तहारिणी । रसायनी दार्ढ्यकरी विशेष-
 षात् पलितापहा” । रा. नि । च्यवनप्राशयोगे काकनासिकेति
 चरकपाठः । वासाफलका काकतुण्डक इत्यन्ये इति चक्रपाणिदत्तः ।
 मूलादिकं ग्राह्यम् । “काकनासा कषायोष्णा कटुका रसपाकयोः ।
 कफघ्नी वामनी तिक्ता शोथार्शःश्चित्रकुष्ठहृत्” । भा. प्र ॥

काकमाची । सू. ६ etc. काकवन्मचति वर्णेन संपृच्यते, काकान् मञ्चते इति वा । N. O.—*Solanaceæ* । पत्रशकविशेषः । मृष्टफला स्वनामप्रसिद्धा इति उल्लेखः । हिं.—मकोय, कवैया ; बं.—गुडकामाई ; म.—लघुकावळी, कांगोणी ; गु.—कांगोणी, पीलुडीनीजात ; तै.—कामञ्चे चेद्दु ; त.—मणत्तक्काळि ; क.—काकेमेंचि, कवय्या, कावईकाके ; सिं.—कलुकेम्मेरियं ; मल.—मणत्तक्काळि मल्लिकार्जुन ; तूतुवळं इत्येके ; पा.—रोवातरीख ; अ.—एलवुश्शालव ; ल.—*Solanum nigrum* । नामानि— “काकमाची ध्वांक्षमाची काकाह्वा चैव वायसी । कट्वी कटुफला चैव रसायनवरा स्मृता” । ध. नि । मूलफलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—काकमाची त्रिदोषघ्नी स्निग्धोष्णा स्वरशुक्रदा । तिक्ता रसायनी शोथकुष्ठार्शोऽजरमेहजित् । कटुर्नैवहिता हिक्वाच्छर्दिहृद्रोगनाशिनी” । भा. प्र ॥

काकमालिका । उ. ३५. वनमल्लिका । मल.—कादडमुला
 ॐ३३३३ । कोमलाश्रिकेति संप्रदायः । “काकमाल्यां वनोद्भवा”
 इति वैजयन्ती ॥

काकाण्डकी । उ. २४. काकाण्डोला ॥

काकाण्डोला । सू. ६. काकस्याण्ड इव फलं यस्याः । कोलशि-
बी नाम कपिकच्छुविशेषः । निःशूका कपिकच्छुरिति हेमाद्रिः ।
कटभीत्यरुणदत्त इन्दुश्च । कपिकच्छुसदृशशिवः काकाण्ड इति
डल्हणः । हिं.—करियासेम , सुअरासेम , चमरियासेम , काली-

सेम ; वं.—शेमगाछ ; म.—गोडकुहिली , गोडीकुहिरी ; खरसं-
 वलि, आबईचीशेंग ; गु.—कालीवालो, कागडोलिया ; तै.—
 कारुचिकटु ; सूअरा सेवीति पाश्चात्यैः ; क.—कूगरी ; मल.—
 कट्टन्पयर कट्टन्पयर, कादटुपयर, कुट्टाटन्पयर, चण्टिप्प-
 यरु ; पेरुञ्जणप्पयर इति भास्करव्याख्या ; इं.—A Kind of
 cowhage । नामानि—“दधिपुष्पी तु खट्वांगी खट्वा पर्य-
 कपादिका । वृषभी सा तु काकाण्डी ज्ञेया सूकरपादिका” ।
 ध. नि । गुणाः—“कोलशिबी समीरन्नी गुर्व्युष्णा कफ-
 पित्तकृत् । शुक्राम्रिसादकृद्वृष्या रुचिकृद्बद्धविट्गुरुः” । भा,
 प्र । “कफपित्तकरा गुर्वी रज्जनी वातनाशिनी । उष्णवीर्या स्वादुर-
 सा काकाण्डी माषवद्भवेत्” । ध. नि । मध्यमफलं ग्राह्यम् ।
 “फलानि माषवद्विद्यात् काकाण्डोलात्मगुप्तयोः” इत्यत्र “काका-
 ण्डोमात्मगुप्तानां माषवत्फलमादिशे”दिति चरकपाठदर्शनाद्
 बहुवचनमिति केचित् प्रसूयन्ति । चक्रपाणिदत्तेनापि “काकाण्डः
 शूकरशिबी, उमा अतसी इति व्याख्यातम् । “शूकशिबीसदृश-
 शिखः काकाण्डः शूकरशिबीति लोके, उमा अतसी, आत्मगुप्ता
 शूकशिबी, अन्ये तु “फलानि माषवद्विद्यात् काकाण्डोलात्मगुप्त-
 यो”रिति वाग्भटे द्विवचनं दृष्ट्वा काकाण्डोलः कटभीति व्याच-
 क्षत” इति शिवदासोप्युच्चैस्तरं निगदितवान् । अथापि “काका-
 ण्डोलात्मगुप्तानां”मित्येव शुद्धचरकपाठ इति दर्शयित्वा चरकोप-
 स्कारप्रसादनीकारौ तत्सन्देहं निवारयतः । “माषैः समानं फल-
 मात्मगुप्तमुक्तं च काकाण्डफलं तथैव” इति सुश्रुतवाक्यमप्यवश्य
 मेवात्रानुस्मरणीयम् ॥

काकादनी । चि. १५ etc. काकैरद्यतेसौ । श्वेतगुंजा । काकण-
 न्तिकेल्यरुणदत्तः कृष्णश्रीफलिकेत्यपरे । काकमाचीविशेष इति
 केचित् । काकमारत्येके । नामानि —“अपरा श्वेतकांबोजी श्वेत-

गुंजा भिरीटिका । काकादनी काकपीलुर्वक्त्रशल्या सितोच्चटा” ।
 ध. नि । गुणाः—“गुंजाद्वयं तु तिक्तोष्णं बीजं वान्तिकरी शि-
 फा । शूलघ्नं विषहृत्पत्रं वश्ये श्वेता च शस्यते” । रा. नि । मूला-
 दिकं ग्राह्यम् । हिं.—सफेदघूँघची ; बं.—सादाकुंच ; म.—पाँढ-
 रीगुंज ; गु.—चाणोठी धोली ; मल.—वेलुत्त कुन्नि പൊളുത്ത ക-
 ന്नी । see उच्चटा ॥

काकाह्वा । चि. १८. काकजंघा ॥

काकोदुंबरिका । चि. १९. काकप्रिया उदुंवरी । स्वनामख्यात-
 खरपत्रविशेषः । N. O.—*Urticaceæ* । हिं—कडूमर, तटमि-
 ला, कठगूलरि ; कैवरीति शिपदीपिका । बं.—यज्ञडुमर, काकडु-
 मर ; म.—काळाडंबर ; गु.—कालो डंबरो ; क.—अडवि अत्ति ;
 त.—पेयत्ति, काट्टत्ति ; सिं.—कोटदिंबुल् ; मल.—पेयत्ति
 പൊയ്ക്കली, काट्टत्ति ; ल.—*Ficus Oppositifolia* । नामानि—
 “काकोदुंबरिका फलगू राजिफलगुः शिवाटिका । फलगुनी फलसं-
 भारी मलयूश्चित्रभेषजा” । ध. नि । गुणाः—“मलयूः स्तंभ-
 कृत्तिका शीतला तुवरा जयेत् । कफपित्तव्रणश्चित्रकुष्ठपाण्डुवर्श-
 कामलाः” । भा. प्र । “काकोदुंबरिका शीता पक्वा गौल्याल्पि-
 का कटुः । त्वग्दोषपित्तरक्तघ्नी तद्वलकं चातिसारजित् । उदुंबर-
 त्वचा शीता कषाया व्रणनाशिनी । गुर्विणी गर्भसंरक्षे हिता स्तन्य
 प्रदायिनी” । रा. नि । त्वगादिकं पक्वफलं च ग्राह्यम् । खस्खसि-
 या डुमुर इति हाराणचन्द्रः । अजीर इत्येके । “अजीरं मज्जलं
 ज्ञेयं काकोदुंबरिकाफलम् । अजीरं शीतलं स्वादु गुरु पित्तास्र-
 वातजित् । तस्मादल्पगुणं ज्ञेयमजीरं लघु वा गुणैः” इति मदन-
 पालः ॥

काकोली । शा. २ etc. मोरंगदेशप्रसिद्धः कन्दविशेषः । हिं.—
 काकोली ; म.—कांकोली ; क.—कट्टवतिगे, काडली ; तै.—

तेलुमणिचेदुदु ; त.—इराळि ; सिं.—कवेलु ; ल.—*Zizyphus napica* । नामनि—“काकोली मधुरा शुक्ला क्षीरा ध्वांक्षोलिका स्मृता । वयस्था स्वादुमांसी च वायसोली च कर्णिका” । ध. नि । कन्दः ग्राह्यः । गुणाः—“काकोली मधुरा स्निग्धा क्षयपित्तानि-
लार्तिनुत् । रक्तदाहज्वरघ्नी च कफशुकविवर्धिनी” । रा. नि । “जायते क्षीरकाकोली महामेदोद्भवस्थले । यत्र स्यात् क्षीरकाकोली काकोली तत्र जायते । पीवरीसदृशः कन्दः क्षीरं स्रवति गन्ध-
वान् । स प्रोक्तः क्षीरकाकोली काकोलीलिंगमुच्यते । यथा स्यात् क्षीरकाकोली काकोल्यपि तथा भवेत् । एषा किञ्चिद्भवेत् कृष्णा मेदोयमुभयोरपि” । भा. प्र । काकोली मधुरा च वर्णतः क्षीर-
प्राया वर्णतः शुक्ला च क्षीरकाकोली अत्यन्तक्षीरयुक्ता । एतद्वयं विटपविशेषेण दक्षिणोत्तरेतीव प्रसिद्धमिति केचित् । अभावे अश्वगन्धा शतावरी वा ग्राह्या । Not yet identified ; grows on the Himalayan breast, particularly in Morung or Nepal ॥

काकोलीद्वयम् । शा. २ etc. काकोली क्षीरकाकोली च । एका काकोली कवडीसंज्ञा अन्या क्षीरकाकोली पयस्विनीसंज्ञा । “का-
कोलीयुगलं शीतं शुक्लं मधुरं गुरु । बृंहणं वातदाहान्नपित्तशोष-
ज्वरापहम्” । भा. प्र ॥

काकोलीयुगलम् । चि. २१. काकोलीद्वयम् । “काकोलीयुग-
लाभावे निक्षिपेच्च शतावरीम्” इति ॥

काकोल्यौ । सू. १५. जी. ग. काकोलीद्वयम् ॥

काक्षी । उ. ३४. कषति काक्षी । कक्षे भवा इति वा । कांक्षीति पाठः । तुंबुरुमृत्, गोपीचन्दनम् । see सौराष्ट्री । “काक्षी तुव-
रिकायां च सौराष्ट्रमृद्यपि स्त्रियां” इति मेदिनी ॥

काचोषलवणम् । चि. १८. see कालोत्थलवणम् ॥

काच्छी । उ. ६. सौराष्ट्री । काच्छीति केषांचन पाठः । “काच्छीं च हस्तिमूत्रेण” इत्यत्र “सौराष्ट्रीं च समांशानि गजमूत्रेण पेययेत्” इत्येव सुश्रुतः पठति ॥

काञ्चनम् । उ. १ etc. काञ्चति (ते) । काचि दीप्तौ । कनकम् । तिमिरप्रतिषेधाध्याये “ताम्रायोरूप्यकाञ्चनै” रित्यत्र “हेमायो-
रूप्यताम्रकै” रित्येव संग्रहपाठः ॥

काञ्चनक्षीरी । चि. १५. काञ्चनमिव क्षीरं यस्याः । स्वर्णक्षीरि-
णीक्षुपः । “कण्टकी कण्टपत्रा च पीतपुष्पा क्षुपा भवेत् । स्वर्णक्षी-
री कण्टफला कृष्णबीजा च सुस्थिरा” इति शिवनिघण्टुः । “हे-
मवर्णं पयस्तस्या हिमवद्भूमिसंभवा । सा नागजिह्विकाकारा त-
न्मूलं वणिजौषधं” इति तल्लक्षणमपरैरप्युक्तम् । N. O.—
Papaveraceae । हिं.—कटेहरी, चोक, सयानासी कटेरी,
पीले फूलकी कण्ड्याई इति केचित् ; बं.—स्यालकण्ट, चोक ;
म.—कांटे धोत्रा, चोख ; गु.—दारुडी ; तै.—ब्रह्मदंडि ;
क.—अरसिन उम्मत्त, गोळ गोळिके, दत्तूरिगिड ; चिक्काणिके ;
दखा.—परेंगि दत्तूर ; उरिया.—कण्टकुषं ; त.—कुटियोट्टि,
पिरम्मतण्डु ; सिं.—रन्किरि गोकडु ; मल.—पोन्नुम्मत्तं
பொன்னும்க்கை, मञ्जुम्मं ; एरुमक्कळिळ इत्येके ; इं.—Yellow
Thistle, Prickly or mexican Poppy ; ल.—*Argemone
mexicana* । नामानि—“कटुपर्णी हैमवती हेमक्षीरी हिमावती ।
हेमाह्वा पीतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते” । भा. प्र । गुणाः—
“क्षीरिणी कटुतिक्ता च रेचनी शोफतापनुत् । कृमिदोषकफघ्नी
च पित्तज्वरहरा च सा” । रा. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । “तस्याः
क्षीरं बिन्दुमात्रं नेत्रे क्षिप्तं घृताप्लुतम् । शुक्रञ्चाप्यधिमांसञ्च
नक्तान्ध्यं चैव नाशयेत्” इति गणनिघण्टुः ॥

काजिकम् । सू. ३०. कञ्जयति दीपयत्यग्निं वध्नाति दोषानि वा ।

स्वनामख्यातधान्याम्लम् । “कुलमाषधान्यमण्डादिसंहितं का-
ञ्चिकं विदुः” इति शार्ङ्गधरः । “तुलामितं षष्टिकतण्डुलस्य प्रगृह्य
चाग्रं विधिवद्विधाय । द्रोणेभसि क्षिप्तमथ त्रियामं तत्सप्त रक्षेत
पिहितं प्रयत्नात् । तत्रैव कल्कं सकलं निरस्येत् तत्काञ्चिकं कथ्य-
त आरनालं” इति अत्रिसंहितायां । “यवाद्यं निस्तुषं धान्यं प्लाव-
येद्वुनि त्र्यहम् । तन्नोरं तु पृथङ् नीत्वा लवणं तत्र निःक्षिपेत् ।
राजिकाजीरमरिचार्हिगुचूर्णं प्रमाणतः । तदेवात्यम्लतां प्राप्तं कां-
जिकं परिकीर्तितम् । एवं कुर्याद्वरारोहे युक्त्या मंडतुषोदयोः” इति
निघण्डुरत्नाकरात् । हिं.—कांजी ; बं.—काँजी ; सिं.—काडिदिय ;
म.—कांजी ; मल.—रेप्पुकाटि *രേപ്പുകാടി*, मदटुकाटि, का-
टि ; ई.—Rice-vinegar, fermented rice or Paddy
liquor, Sour gruel । नामानि—“कांजिकं चैव सौवीरं कुल्मा-
षाभिषुतं तथा । अवन्तिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसम्” ।
ध. नि । गुणाः—“काञ्चिकं भेदि तीक्ष्णोष्णं रोचनं पाचनं लघु ।
दाहज्वरहरं स्पर्शात् पानाद्वातकफापहम् । माषादिवटकैर्यत्तु क्रिय-
ते तद्गुणाधिकम् । लघु वातहरं तत्तु रोचनं पाचनं परम् । शूला-
जीर्णविवन्धामनाशनं वस्तिशोधनम् । शोषमूर्च्छाभ्रमार्तानां मदक-
ण्डूविशोषिणां । प्रशस्यते न काञ्चिकं कुष्ठिनां रक्तपित्तिनां । पाण्डु-
रोगे यक्ष्मणि च तथा शेषातुरेषु च । क्षतक्षणि तथा श्रान्ते मन्दज्व-
रनिपीडिते । एतेषां न हितं प्रोक्तं काञ्चिकं दोषकारकम्” । भा.
प्र । अतीतसप्तरात्रं ग्राह्यम् ॥

काणकपोतः । सू. ६. प्रतुदजातीयः कपोतभेदः । मल.—मोटोत्ति,
മോട്ടോത്തി, चेड्डुळालि, अरिप्रावु, पोटा ; कुरुदटुप्रावु इति
केचित् । ई.—Turtle dove, Spotted Pigeon ; ल.—
Turtur । नामगुणाः—“कपोतो घृघुकृत्पाण्डुरन्यः काण-

कपोतकः । किञ्चिल्लघुः परं काणकपोतः सर्वदोषकृत्” ।
म. पा । “कषायः स्वादुलवणो गुरुः काणकपोतकः” इति सुश्रुतः ।
वनवासी पाण्डुकपोत इति डल्हणः । अरुणवर्णकमपि कपोतमाहु-
रन्ये । काणकपोत इत्यत्र काणशब्दोत्पवचनः यथा “काणो
मेघः” इतीति चक्रपाणिदत्तः । अन्योऽरुणकपोतभेद इति
हेमाद्रिः ॥

काणविकाणिके । उ. ५. काणविषाणिके इति पाठः । काण-
विकाणिके इत्येव सुश्रुतसंग्रहयोः पाठः । काकोली भीरकाकोली च ।
गुंजाद्वयमिति कैरली । कटुतुंबी मेषशृङ्गी चेति केचित् ॥

काणा । उ. ५. काकोली । गुञ्जेति केचित् ॥

काण्डदारु । उ. ५. देवदारु । सरलमित्येके ॥

कादंबः । सू. ६. कदंबस्यायं संघचारित्वात् कादंबः । हंसविशेषः ।
“कादंबः स्यात् पुमान् पक्षिविशेषे सायकेपि च” इति मेदिनी ।
राजहंस इति हाराणचन्द्रः । ईषत्पीतवर्णविशिष्टो हंस इति के-
चित् । कृष्णवर्ण इत्यन्ये । कलहंसोतिधूसरपक्ष इति डल्हणः ।
“कादंबः कलहंसश्च हंस आधूसरछदः” इति वैजयन्ती । रक्तचं-
चूशिरः कृष्णपादादियुक्तः ‘कयंब’ इत्यपरे । हिं.—वत्तक ;
बं.—बालहंस इत्येके ; मल.—तविट्त्रं ၁၁၁၁၁၁၁၁ ; इं.—
Goose with dark grey wings । कटमान्कोयि इति केरलेषु
केचित् । see हंसः ॥

कान्ता । शा. २ etc. प्रियंगुः । “कान्ता नार्यौ प्रियंगौ स्त्री शोभने
त्रिषु ना धवे । लोहे च चन्द्रसूर्यायः पर्यायान्तःशिलासु च”
इति मेदिनी ॥

कान्तापुष्पम् । उ. ३७. प्रियंगुपुष्पं ॥

कान्तारः । सू. ५. कान्तमुखमियर्ति कान्तारः , कान्ता अरका

भागा अस्य वा । इक्षुविशेषः, वनेक्षुः । हिं.—काजली ऊख ; कातारे ; वं.—काजला ; तै.—गोप्पयडवि ; मल.—कादटुकरि-
म्पु ; इं.—Wild sugarcane ; कृष्णेक्षुरिति केचित् । ‘धली’
इति प्राकृता इत्येके । काला गन्ना इति भावप्रकाशभाषाटीकाकारः ।
शतपर्वकाद्धीनगुणः । “कान्तारेक्षुर्गुरुर्वृष्यः श्लेष्मलो बृंहणः
सरः” इति भावमिश्रः ॥

कामात्ता । सू. ७. काकमाची । काकमाचीति चरकपाठः ॥

कामुका । सू. ६५. कामयते । ‘कमु कान्तौ’ । वासन्तीभेदः ।
रक्तपुष्पविशिष्टो मल्लिकाभेद इति केचित् । रक्तमञ्जरीत्यरुणदन्तः ।
“प्राचीफलो नदीकान्तः कामुका रक्तमञ्जरी” । स. नि । नदीका-
न्तोतिमुक्तक इति पदार्थचन्द्रिका । कुन्द इति केरलेष्वेके । प्रा-
चीबल इति सुश्रुतपाठः । काकजंघेति प्राञ्च इति भाष्यकारः ।
मत्स्याक्षकः, काकजंघा नदीपिप्पली वेत्यपरे, केचिदाचार्या एवं
वदन्ति—यद्यपि प्राचीबलशब्देन काकजंघा गण्डदूर्वा जलपिप्पली
चोच्यते तथाप्यत्र काकजंघैव, काकमाचीसान्निध्याद्वातकफकृमि-
बाधिर्यहरत्वाच्च इति डल्हणः ॥

कांबलिकः । चि. ६. कन्द्यूषः । see रसः । “तक्रं कपित्थचां-
गेरीमरिचाजाजिचित्रकैः । सुपक्वः खड्यूषोयमथं कांबलिकोऽ
परः । दध्यम्ललवणस्नेहतिलमाषसमन्वितः” इत्येके । तत्पा-
कविधानं—तक्रस्य प्रस्थः कपित्थचांगेरीशाकमारिचकृष्णजीरक-
चित्रकाणां प्रत्येकं पलम् । एभिर्मुद्ग्यूषः पाच्यः । एष खड्यूषः ।
खड्यूषे दध्नाऽम्लीकृते तत्र सैन्धवतिलमाषचूर्णप्रक्षेपेण कांबलि-
को भवति । “दधिमध्वम्लसिद्धस्तु यूषः कांबलिकः स्मृतः । पुनः
सौवर्चलाजाजीबीजपूरकसौरभैः । संयोज्य मथितः स्वच्छ एष
कांबलिको भवे” इत्यपरे । A kind of gruel ॥

कायमानम् । सू. ३. वेण्वादिनिर्मितगृहविशेषं, शिविरम् ।

हिं.—छप्पर, झोंपडा ; म.—छप्पर ; निवारा ; त.—ओलेक्कुरै, कुटिचै ; सिं.—गन्दलम, मडुव ; मल.—गन्तल् $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$; इं.—Pandal, shed । “कायमानं तृणकुटी” इति त्रिकाण्डशेषे । “वेश्यागृहे कायमानं तथेदं केलिमण्डपे” इति वैजयन्ती ॥

कायस्था । चि. ४. कायस्तिष्ठत्यनया । काये तिष्ठति निष्फला न भवति । हरीतकी । क्षीरकाकोलीत्यरुणदत्तः । सूक्ष्मैला ब्राह्मी गुडूची निर्गुण्डी वेलेके ॥

कायस्था । चि. ६. काये तिष्ठति । काकोली । धात्रीलेके । see वयस्था ॥

कारंजः । सू. १७. करंजः ॥

कारंजबीजम् । उ. ७. करंजस्य बीजम् । कारञ्जफलमिति चरकपाठः ॥

कारंजिकम् । उ. १३. करंजस्य बीजम् । करंजके बीज ॥

कारण्डवः । सू. ६. करण्डे भवं कारण्डं पञ्जरबन्धं वाति कारण्डवः । दीर्घचरणकृष्णवर्णो हंसविशेषः । महापक्षो जलपक्षिविशेष इति वैजयन्ती । “कारण्डवः काकवक्त्रो दीर्घाघ्रिः कृष्णवर्णभाक्” इति केचित् । शुक्लहंसभेदोत्पः, अन्ये करहवमाहुरिति डल्हणः । कारण्डः इति पाठः । कारण्डः कपर्दिकाख्यो बृहद्वंसभेद इति केचन । मल.—कारञ्जम् $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$; इं.—Black swan । जलकुक्कुट इत्येके ॥

कारभम् । सू. ५ etc. उष्ट्रीक्षरिम् । see औष्ट्ररुम् ॥

कारवी । चि. ८ etc. कृष्णजीरकः । “कारवी मधुरादीप्यत्वकपक्षीकृष्णजीरके” इति मेदिनी । नारायणचूर्णयोगन्याख्याया-मल्पजीरक इति चक्रपाणिदत्तः । स्थूलजीरक इत्येके ॥

कारवी । चि. १४ etc. केन जलेन रैति । रु शब्दे । अजमोदा ।
यवानीत्येके ॥

कारवेल्लः । सू. ६ etc. कारणे वेल्लति । स्वनामख्यातफलशाक-
लता । N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—करैला, करेला,
करेली ; बं.—बडकरेला, उच्छे ; करोला ; म.—कारली ; गु.—
कारेलुं ; कों.—काराचे ; उत्.—शलरा ; तै.—काकर ; पोट्टि-
काकर ; क.—हागला, मिडिगायि, तु.—कञ्चाल ; त.—
पाकै, मितिपाकल् ; सिं.—करविल ; मल.—रेसंपावल् പൊത്തം
പാവല്, कण्पा ; पा.—कारेलाह ; अ.—किस्सडलाहिमार,
क्विसडल्-वर्रि ; फ्र.—*Momordique charantia* ; ज.—
Gurkenahnlicher Balsamapfel ; इं.—*Momordica*,
Bitter gourd ; ल.—*Momordica charantia* । नामानि—
“कारवेल्ल्यंगारवल्ली सुषवी कारवल्लिका । दौर्वल्यकः पचारुश्च बाहु-
वल्ली कठिलकः” । स. नि । मध्यमफलं ब्राह्मणं । गुणाः—“का-
रवेल्लं हिमं भेदि लघु तिक्तमवातलम् । ज्वरपित्तकफास्रग्रं पाण्डुमेह-
कृमीव हरेत् । तद्गुणा कारवेल्ली स्याद्विशेषादीपनी लघुः” । भा. प्र ।
“कारवेल्ली सुतिक्तोष्णा दीपनी कफवातजित् । अरोचकहृरा चैव
रक्तदोषकरी च सा” । रा. नि । “कारवेल्लमवृष्यं च रोचनं कफपि-
तजित्” इति राजवल्लभः ॥

कारवेल्लकः । सू. ६ etc. कारवेल्लः । ज्वरघ्नशाकवर्गे कठिलमि-
त्येव चरकमुश्रुतयोः पाठः । तत्र पुनर्नवेत्यर्थेनैव डल्हणचक्रपा-
णिदत्तौ ॥

कार्पासः । स्वनामख्यातक्षुपविशेषः । करोति क्रियते वा । ‘कृबः
पासः’ । N. O.—*Malvaceae* । हिं.—कपास, नरमावाडी ;
बं.—कार्पास, कापस ; म.—कापशी, गु.—कपास, वणरुक-

पास, वण; कों.—काप्पुसु; तै.—पत्ति; क.—हत्ति,
अरळे, अंजिगिड; तु.—पर्त्ति; त.—परुत्ति, उत्तिरि; सिं.—
कपु; मल.—कुरुप्परुत्ति கறுப்பருத்தி; वर्मा.—वह;
अ.—हवुसकुतन; पा.—कुतन; फ़.—Cottonier de
l'Inde; ज.—Indische Baum Wollenstaude; इं.—
Indian cotton plant; ल.—*Gossypium herbaceum*,
G. Indicum । नामानि—“कार्पासी नम्रजित्तुण्डी तुण्डिकेरी
पटंपटी । नीचानन्ता समुद्रान्ता कार्पासी सुसुमा तथा” ।
स. नि । गुणाः—“कार्पासकी लघुः कोष्णा मधुरा वातनाशि-
नी । तत्पलाशं समीरत्रं रक्तकृन्मूत्रवर्द्धनम् । तत्कर्णपिटकानादपू-
यास्त्रावविनाशनम् । तद्बीजं स्तन्यदं वृष्यं स्निग्धं कफकरं
गुरु” । भा. प्र ॥

कार्पासम् । सू. २५ etc. पिचुः । हिं.—रूई, कपास; म.—
कापूस; तै.—तुति; क.—हति; त.—परुचु; सिं.—कपुपि-
ळि; मल.—पर्त्ति பர்த்தி; इं.—Cotton ।

कार्पासमज्जा । उ. २४. कार्पासबीजमज्जा । कपासके बीजोंकी
मज्जा ॥

कार्पासास्थि । उ. ३. कार्पासस्य बीजम् । हिं.—कपासके बीज,
बिनौले; म.—सरकी; त.—परुत्तिकोट्टै; मल.—परुत्तिकुरु,
பர்த்திகுரு; बं.—माकाटी ॥

कार्पासी । नि. ७ etc. कार्पासः । अर्शसां निदाने “बिंबीकर्कन्धू-
खर्जूरकार्पासीफलसन्निभै” रित्यत्र “तुण्डिकेरी” ल्येव संग्रहपाठः ॥

कालकूटम् । उ. ३५. कालमपि कूटयति, दहति । कन्दविषभेदः ।
“स्पर्शज्ञानं कालकूटे वेपथुः स्तम्भ एव च” इति सुश्रुतः ।
उक्तं हि—“देवासुररणे देवैर्हृत्य पृथुमालिनः । दैत्यस्य रुधि-

काललवणम् । चि. १५. लवणविशेषः । हिं.—काचियानोन , कचलोन ; कालानमक ; बं.—कालालोण ; म.—वांगडखार ; गु.—बंगडीखार ; त.—कारुप्पु ; सिं.—कलुलुणु ; मल.—कारुप्पु கலுலு ; इं.—Black salt । सौवर्चलं तदेव निर्गन्धं काललवणमित्युच्यते । काललवणं विडलवणमेव अन्ये तु सौवर्चलाकारं लवणमाहुरिति चक्रपाणिदत्तः । नामानि—“नीलकाचोद्भवं काचतिलकं काचसंभवम् । काचसौवर्चलं कृष्णलवणं पाक्यजं स्मृतम् । काचोत्थं हृद्यगन्धं च तत्काललवणं तथा । कुरुविन्दं काचमलं कृत्रिमं च चतुर्दश” । घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—“काचादिलवणं रुच्यमीषत्क्षारं च पित्तलम् । दाहकं कफवातघ्नं दीपनं गुल्मशूलहृत्” । घ. नि ॥

काललोहम् । सू. १४ etc. कृष्णायसम् । हिं.—इस्पात , फौलाद ; बं.—विदरी ; म.—तिखें ; पोलाद ; गु.—मोलुं ; क.—होगरलोह ; त.—अयचु ; सिं.—यकड , वाणे ; मल.—कारिरुप्पु கலிருப்பு , उरुक्कु ; इं.—Steel । नामानि—“कृष्णायसी कृष्णलोहमयः कालायसः सरं । गिरिसारं चाश्मसारं पिण्डं पारशवं मतम्” । स. नि । गुणाः—“लोहं रुक्षोष्णतिकं स्याद्वातपित्तकफापहम् । प्रमेहपाण्डुशूलघ्नं तीक्ष्णं मुण्डाधिकं स्मृतम्” । रा. नि ॥

कालविषाणिके । उ. ५ see काणविकाणिके ॥

कालशाकम् । सू. ६ etc. आर्द्धीयो शाकविशेषः । कलंबभेदः । हिं.—नाडीकाशाक , नरिचा ; बं.—नलितपाद् ; म.—कुळीची भाजी , नाडीशाक ; गु.—करली ; तै.—करिवेपचेदडु ; नामानि—“नाडीकं कालशाकं च आर्द्धशाकं च कालकम्” । भा. प्र । “नाडीकशाकं द्विविधं तिकं मधुरमेव च” इत्यायुर्वेद

विज्ञाने । गुणाः—“कालशाकं सरं रुच्यं वातकृत् कफशोथहृत् ।
दल्यं रुचिकरं मेध्यं रक्तपित्तहरं हिमम्” । भा. प्र । “कालशाकः
कटुस्तिक्तः पटुरग्निप्रदीपनः । पाचको भेदको रुच्यो वातलोष्णः
सरः स्मृतः । कफशोषविषाशानां नाशनः परिकीर्तितः” । चुञ्चु-
शाकमित्येके । कैडर्यपत्रमिति केरलेषु केचित् । अस्य पत्रं ग्रहणीयम् ।
कलंवक इति शिवदीपिकाकारः । see कलंबः ॥

कालशेयम् । चि. ८ etc. कलस्यां दधिकुंभे भवं ढक् ।
तक्रम् ॥

काला । चि. १४ etc. नीलिनी । श्वयथुचिकिरिते “कालाज-
शृंगी सरले”त्यत्र मंजिष्ठेतीन्दुः ॥

काला । उ. २५. शारिबा (जेजटः) । कालविषाणिकेत्यत्र काला
कटुतुंबीत्येके । काकोलीत्यपरे ॥

कालानुसारी । उ. १३ etc. कालानुसारिबेति सुश्रुतपाठः ।
तगरमितीन्दुः । मेथीति केरलेष्वेके ॥

कालानुसारी । उ. २७. कालेन मृगमदेनानुसार्यते । तगरम् ।
गन्धतैलयोगे तगरस्य द्विरुच्चारणं भागद्वयप्रतिपादनार्थमिति डल्ह-
णः । तगरभेद इति हाराणचन्द्रः । तुंबुर्वितीन्दुः । अगर्वित्येके ॥

कालानुसार्या । शा. २ etc. उत्पलसारिबा । कालपदानुगत-
शब्दा सारिबा इत्यर्थः । कालानुसारिवेत्येव सुश्रुतचक्रदत्तभावमि
श्रप्रमुखानां पाठः । तदनुसृत्यैव अरुणदत्तो व्याख्यायति ।
सारिबाद्वयमिति शार्ङ्गधरेणापि पठितः । कालानुसारिबा इत्यत्र
कोचिदाचार्या अस्मिन् तैले क्षीरशुक्लकं पठन्ति, क्षीरशुक्लकं क्षीर-
विदारी इति डल्हणः । तत्र, यस्माच्छारीरेस्मिन् बलातैलयोगे
क्षीरशुक्लेत्यपरशब्दोपि दृश्यते । कालानुसारिबा तगरं, अस्य
द्वौ भागौ देयौ पुनस्तगरशब्दोपादानादिति भाष्यकारः । उशीर-

मितीन्दुः । मेथिकेति केरलीयेष्वेके । ‘काळन्’ इत्यस्ति खलु कश्चि-
द्व्यञ्जनविशेषः, तमनुसर्तुमत्यन्तोपयोगित्वान्मेथिकैव कालानुसा-
र्येति ते प्रमादाद्वा मुक्तकण्ठं व्यवहरन्ति ॥

कालाम्लम् । सू. ५. कालेन चिरकालावस्थेनाम्लम् । नत्वम्ल-
द्रव्यसंयोगात् । “उत्पिलिटु” इति केरलेषु । कोलाम्लमिलेके ।
Kalamla is something that has become sour through
age and not anything that is naturally sour, or
sour in a state of freshness । शुक्रमिति वैद्यकनिघण्टौ ॥

कालिंगम् । सू. ६. कुत्सितं लिंगमस्य । मधुरफलविशेषः ।
पक्वफलं प्राह्यम् । कृष्णबीजं कूष्माण्डसदृशं कलिन्देति लोके इति
उल्हणः । N. O.—*Oucurbitaceae* । हिं.—तरबूज, हिन्दो-
ना, जमाउका; बं.—तरमूज; म.—कालिंगड, टरबूज;
गु.—तरबूज, तडवूच; करिगु; कों.—बच्चंग; उत्.—तर-
पुज; तै.—दर्वूजि; क.—बच्चंगायि, कलंगडि, कालिंगवाळि;
कौडे; तु.—बच्चंगायि; त.—चकरैककुम्माट्टि, पिच्चाप्पळं,
वत्ताक्कु; सिं.—कलिंगफल, कोमट्टु; पञ्चा.—तण्डुर; मल.—
कुम्माट्टिङ्का ॐ२२३१०३०, तण्णिमत्ता, वत्तक्का; बर्मा.—फ-रयि;
अ.—बेलिख शिचि; फ्र.—Melond’ eau Pastegue; ज.—
Wassermalone; इं.—Water melon; ल.—*Citrullus*
Vulgaris । नामानि—“मांसलफलः कलिंगाश्चित्तफलश्चित्र-
वालिकाश्चित्रः । मधुरफलो वृत्तफलो घृणाफलो मांसलो नवधा” ।
रा. नि । “कालिन्दं कृष्णबीजं स्यात् कालिंगञ्च सुवर्तुलम्” ।
भा. प्र । गुणाः—“कलिंगो मधुरः शीतः पित्तदाहश्रमापहः ।
वृष्यः संतर्पणो बल्यो वीर्यपुष्टिविवर्धनः” । रा. नि ॥

कालीयम् । उ. ३२. पीतचन्दनं, उत्तराखण्डप्रसिद्धः । हिं.—
पीलाचन्दन, कलंबक; बं.—पीतचन्दन; म.—पिंवळे चन्दन;

गु.—पीलो चन्दन; पा.—संदल अबीयज; सिं.—कहवन्
सन्दुन्; मल.—मञ्जवचन्दन மணவச்சம்; इं.—Yellow
Sandal-wood; ल.—*Santalum flonum* । कृष्णचन्दन-
मित्येके । कृष्णकाष्ठं अगरुभेद इति केचित् । कालीयकं दारु-
हरिद्रानुकारि प्रसिद्धमिति उल्हणः । नामानि—“कालीयकं तु
कालीयं पीताभं हरिचन्दनम् । हरिप्रियं कालसारं तथा कालानु-
सार्यकम्” । भा. प्र । काष्ठं ग्राह्यम् । गुणाः—“पीतं च शीतलं
तिक्तं कुष्ठश्लेष्मानिलापहम् । कण्डूविचार्चिकादद्रुक्मिहृत् कान्तिदं
परम्” । रा. नि । “कालीयकं रक्तगुणं विशेषाद्व्यंगनाशनम्” ।
भा. प्र ॥

कालीयकम् । सू. २२ see कालीयम् ॥

कालीयकम् । उ. २५. कालयति दोषान् । दार्वी । “कालीयकं
दारुनिशा दार्वी पीतद्रु पीतनः” इत्यभिधानः । स्त्रीलिंगमित्येके ॥

कालीयचन्दनम् । see कालीयम् ॥

कालोषलवणम् । चि. १०. काललवणं ऊषलवणं च । “विडं
कालोत्थलवण”मिति चरकपाठः । see काललवणम् ॥

काशः । सू. ६ etc. काशते काशः । श्वेतचामरपुष्पो नाम तृण-
विशेषः । N. O.—*Gramineæ* । हिं.—कास, काही; बं.—
केशेषास; म.—कसई, कसाड; गु.—कांसडो; तै.—रेलु;
कों.—कसाड; क.—काजुल, किरयिकागच्छे; मल.—कुशा;
इं.—Thatch grass; ल.—*Saccharum spontaneum* ।
काण्डेक्षुरिति चरकपाठः “शरेक्षुकुशकाशाना”मित्यत्र वाजीकरणा-
ध्याये । नामानि—“काशः काण्डेक्षुरुद्दिष्टः काकेक्षुर्वायसेक्षुकः ।
इक्ष्वारिकेक्षुकाण्डश्च स चैवेक्षुरकः स्मृतः । श्वेतचामरपुष्पश्च
तथेक्षुकुसुमश्च सः” । ध. नि । मूलं ग्राह्यम् । गुणाः—“काशः

स्यान्मधुरस्तिक्तः स्वादुपाको हिमः सरः । मूत्रकृच्छ्राश्मदाहास-
क्षयपित्तजरोगजित्” । भा. प्र ॥

काश्मरी । सू. १० etc. कृश्यति तनूकरोति काश्मरी काश्मर्यश्च ।
गांभारीवृक्षः । N O.—*Verbenaceæ* । हिं.—खंभारी,
कंभारी, गंभारी, कुंभेर, शिवण, खुभेर; बं.—गांभारी;
गाभार; म.—शिवण, सीवनी; गु.—शिवण, शेवन; तै.—
गुमुडु, सालांगुवुडीचेदु, पेदुगुमुडु; क.—शिवन्नि, गुलुडु
गिड, काश्मरीमर; त.—पेरुंकुमिळ्, पेरुंकुमुळन्. अरुचाविरा,
गुम्मडुतेक्कु; सिं.—अतदेमड; मल.—कुमिळ् कळीळ्, कुंपिळ्;
ल.—*Gmelina Arborea*; *G. Asiatica* इत्येके । नामानि—
“काश्मर्या काश्मरी हीरा काश्मर्यो मधुपर्ण्यपि । श्रीपर्णी सर्वतो-
भद्रा गंभारी कृष्णवृन्तका” । ध. नि । मूलसारं ग्राह्यम् । मूल-
त्वागित्येके । पक्वफलोपि ग्रहणीयः । गुणाः—“काश्मरी तुवरा
तिक्ता वीर्योष्णा मधुरा गुरुः । दीपनी पाचनी मेध्या भेदिनी भ्र-
मशोषजित् । दोषवृष्णामशूलाशोविषदाहज्वरापहा । तत्फलं बृंह-
णं वृष्यं गुरु केश्यं रसायनम् । वातपित्तवृषारक्तक्षयमूत्रविवन्धनुत् ।
स्वादु पाके हिमं स्निग्धं तुवराम्लं विशुद्धिकृत् । हन्यादाहवृषावात-
रक्तपित्तक्षतक्षयान्” । भा. प्र ॥

काश्मर्यः । सू. ६ etc. काश्मरी ॥

काश्मीरजम् । उ. ३७. काश्मीरदेशे जायते जन ड । कुंकुमम् ॥

काशः । सू. ६ etc. काशः ॥

कासन्नः । चि. ३. etc. कासमर्दः ॥

कासमर्दः । सू. ६ etc. कासं मृद्गाति मृद-अण् । पत्रशाकविशेष-

षः । N. O.—*Leguminosae* । हिं,—कसौदी, कासिंदा,

अगोय, चकौडी; बं.—कालकासुन्द; म.—कासिदा, कासविंदा;
 गु.—कासोदरी, कसुवायि; तै.—कासिद, कसिविंद, गुरपुता-
 द्य; क.—दोडुतगच्चे, कोलुतगसिगिड; कासवदी; त.—पोन्ना.
 विरै, पेयाविरै; सिं.—ऊरुतोर, रटतोर; मल.—पोन्नावीरं
 ௨௮௦௦௦௦௦௦; तु.—आनेतजंक्; कों.—होडुतैक्किळो; इ.—
 Negro coffee, Round podded cassia; ल.—*Cassia occi-*
dentalis नामानि—“कासमर्दो राजवृश्चः कासन्नः पीतपुष्पकः।
 कासारी परिमर्दश्च कर्षकः कासमर्दकः” । स. नि । मूलादिकं
 ग्राह्यम् । गुणाः—“कासमर्ददलं रुच्यं वृष्यं कासविषास्रनुत ।
 मधुरं कफवातघ्नं पाचनं कण्ठशोधनम् । विशेषतः कासहरं पित्त-
 घ्नं ग्राहकं लघु” । भा. प्र । “कासमर्दः सुतिकः स्यान्मधुरः कफ-
 वातजित् । विशेषतः पित्तहरः पाचनः कण्ठशोधनः” । ध. नि ॥

कासमर्दकः । चि. ३. etc. कासमर्दः ।

कासीसम् । चि. १३. कं जलमश्नुते व्याप्रोति क+अश-णिनि तेषु
 मध्ये ईष्टे क । उपधातुविशेषः । “कासीसं त्रिविधं प्रोक्तं सितं
 श्यामं च पीतकम् । पीतं च पुष्पकासीसं नगरीयो भवेन्मृदु ।
 तैजिकं कालमेघाभं नीलं स्यान्मुक्तकालिकम् । श्यामं पीतं भवेच्चा-
 न्यदुत्तमाधममध्यमं” इति तन्त्रान्तरे । धातुपुष्पभेदाद्विविधमि-
 त्येके । हिं.—हीराकसीस, कसीस, मांगफूल, कौशीश; हरतुत्य;
 उर्दु.—हिराकषीष; बं—हिरैकस, हीराकस; म.—हिराकस;
 गु.—हीराकसी; तै.—अन्नभेदि, तगरमु; क.—कासीस,
 अन्नभेदि; त.—अन्नपेति; सिं.—कसिस्; मल.—अन्नभेदि
 ௨௮௦௦௦௦௦, ईरकासु; कों.—हिराकस; पञ्चा.—संग-इ-सब्ज;
 काश्मी.—संग-इ-सब्ज; मलाई.—मदुकल्प; अ.—जाजे अख-
 दर, जाजे असफर; पा.—शंकुरमदनि, तुतिया सच्चा, जाके

सब्ज ; फ़.—Sulphate ferreux ; जर्म.—Schwefelsaures Eisenoxydul ; ई.—Green Vitriol , Green Copperas, Iron sulphate ; ल.—*Ferri Sulphas* । see पुष्पकासीसम् ।
नामगुणाः—“कासीसं धातुकासीसं पांशुकासीसमित्यपि । तदेव किञ्चित् पीतं तु पुष्पकासीसमुच्यते । कासीसमुष्णमम्लं ति-
क्तं तुवरं तथा । वातश्लेष्महरं केश्यं नेत्रकण्डूविषप्रणुत् । मूत्र-
कृच्छ्राश्मरीश्चित्रनाशनं परिकीर्तितम्” । भा. प्र । शोधितं ग्राह्यम् ।
कासीसं सीसमिति शब्दसादृश्यभ्रमात् प्रमादाद्वा केरलेषु केचित्
व्याख्यायन्ति ॥

कासीसद्वयम् । सू. १५. पांशुधातुसंज्ञं पुष्पकासीसं च । कासीसं
भस्मसदृशं किञ्चिदम्लं लवणरसं , द्वितीयं पुष्पकासीसमीषत्
पीतं तुवररसं तद्भेद एव इति उल्हणः ॥

किंशुकः । चि. १७ etc. किञ्चिच्छुक इव । शुकतुण्डाभपुष्पत्वात् ।
पलाशः ॥

किक्किसम् । शा. १. किक्किसमिति पाठः । रेखास्वरूपस्त्वक्
सङ्कोचः । चर्मविदरणमिति चक्रपाणिदत्तः । ऊरुस्तनोदरे बलिबि-
शेषा रेखाकारास्तत्काले प्रायो ये जायन्ते ते किक्किससंज्ञाः इत्य-
रुणदत्तः । कैश्चिच्छ्रैकरिव पूर्णता किक्किसानीति व्याख्यायि ।
कौंचके फलीके लग जानेसे जो कष्ट और खुजली होती है उसके
समान होनेवाली पीडा । खाजकी अधिकतासे त्वचाका फटना ॥

किणिही । चि. २०. किणिनो व्रणान् हन्ति । अपामार्गः । गिरि-
कर्णिकेत्यरुणदत्तः ॥

किणिही (सिता) । उ. ५. अद्रिकर्णी । गिरिकर्णिकेतीन्दुः ।
श्वेतशणपुष्पीति कैरली । स्योनाकमूलं कटभी सिता चेति मुंबापुर-
मुद्रितसंग्रहपाठः ॥

किणिही । उ. ३५. कटभी । शणपुष्पीति केरलेष्वेके । कटभीति
उल्हणः ॥

किण्वम् । सू. १७ etc. कणनम् । 'कण'शब्दे । सुराबीजम् ।
सुराकांजिकाद्यधःस्थितद्रव्यम् । मल.—मददु ७५, कळळूरल्,
अटि; इं.—Yeast । “किण्वं बीजे च सीधुनः” इति मेदिनी ।
“किण्वं पापे सुराबीजे” इति विश्वः ॥

किराततिक्तः । चि. १. किरातदेशे उत्पत्तिस्थानत्वेनास्यस्य ।
भूनिंबः । N. O.—*Gentianaceæ* । हिं.—चिरायता ; उर्दु.—
चिराइता ; बं.—चिरेता , चिरता , चिराता ; म.—किराईत ;
गु.—करियातु ; तै.—निलवेमु , किरियात्त ; क.—चिर्यात ,
किरियात्तुगिड ; निलवेवु ; त.—चिरायत्तु , किरियात्तु , निलवे-
स्पु ; तु.—किरियात्तु ; मल.—किर्यात्त കീര്യായ്ത്ത , किरियात्त ,
निलवेप्पु , निलक्काञ्चिरं ; सिं.—बिमिकोहोंब , बिमिकोसंब ;
कों.—जिरात्ते-कदि ; पञ्चा.—मिलाकिल ; काश्मी.—किरायिता ;
बर्मा.—सेखगे ; मलाई.—त्रिता ; पा.—नेनिहाद ; अ.—कस-
बुज जारिरा ; इं.—Chiretta , Gentian , Creyat , Creat ;
ल.—*Gentiana chirayita*, *Swertia chirata* । नामानि—
“किराततिक्तः कैरातः कटुतिक्तः किरातकः । काण्डतिक्तोऽनार्य-
तिक्तो भूनिंबो रामसेनकः । किरातकोन्यो नैपालः सोर्धतिक्तो
अवरान्तकः” । भा. प्र । सर्वांशो ग्रहणीयः । गुणाः—“किरातः
सारको रुध्रः शीतलस्तिक्तको लघुः । सन्निपातअवरश्चासकफपि-
त्तास्रदाहनुत् । कासशोथतृषाकुष्ठअवरघ्नक्रिमिघ्नत्” भा. प्र ।
कासघ्नी नाम बृहतीविशेष इति केरलेषु केचित् ॥

किराततिक्तकः । चि. ८. किराततिक्तः ।

किलाटः । सू. ५. कूर्चिकापिण्डो नाम क्षीरविकारभेदः । “किला-

टं तु पयच्छदः” इति नरहरिः । हिं.—खोवा, मावा, खोआ ; खरेटा इति लोके इति भावप्रकाशटीकायां ; वं.—छेना ; म.—निवळ, थरी, साई ; मल.—तयिर्पाटा ; इं.—Curd of milk. Coagulated milk । सूदास्तु किलाटीति । कीलाट इति शिवपुर-मुद्रितसंग्रहपाठः । तिलाट इति पठति वैजयन्ती । कूर्चिकायाः क्षीरशकस्य वा पृथगुद्धृतो घनभागः किलाट इति हेमाद्रिः । कूर्चिकीभूतक्षीरस्य घनभागः किलाटः, यं लोकाः क्षीराशु (रांशु) मित्याहुरिति उल्हणः । अपक्वक्षीरकृतदध्नः घनभाग इत्येके । “किलाटो बहुतक्रेण स्वल्पक्षीरे कृतः स्मृतः” इति केचित् । “न-ष्टदुग्धस्य पक्वस्य पिण्डः प्रोक्तः किलाटकः” इति भावमिश्रः । “पक्वं दध्ना समं क्षीरं विज्ञेया दधिकूर्चिका । तक्रेण तक्रकूर्चा स्यात्तयोः पिण्डः किलाटकः” इत्यपरे । गुणाः—“गुरुः किला-टोऽनिलहा पुंस्त्वनिद्राप्रदः स्मृतः” इति सुश्रुतः । “पीयूषं च कि-लाटश्च क्षीरशकं तथैव च । तक्रपिण्ड इमे वृष्या वृंहणा बलवर्ध-नाः । गुरवः श्लेष्मला हृद्या वातपित्तविनाशनाः । दीप्ताग्नीनां विनिद्राणां विद्रवौ चाभिपूजिताः” । भा. प्र ॥

कीटः । उ. ७. वृश्चिकः । “नकुलोत्कमार्जारगृध्रकीटाहिका-जैः” । षड्विन्दुककीट इति शिवदीपिकाकारः ॥

कुकुन्दरः । शा. ४. नितंबस्थकूपकद्वयम् । Cavities of the loins । “कुकुन्दरौ समाचष्टे जनो जघनकूपकौ” इति इलायुधः । “कूपकौ तु नितंबस्थौ द्वयहीने कुकुन्दरे” इत्यमरः ॥

कुक्कूलः । सू. ६. तुषानलः । मल.—उमिच्ची ७०००० । Conflagration of husks, Fire of chaff । अपूपपचनपात्रवि-शेषो वा । श्वभ्रमिति हेमाद्रिः । Hole filled with stakes । “कुक्कूलं शङ्कुभिः कीर्णे श्वभ्रे ना तु तुषानले” इति वैजयन्ती । गोक्ष-

कृदादिचूर्णसंताप इत्यरुणदत्तः । मृद्वभिवाष्प इति पदार्थचन्द्रिका ।
वाष्पस्वेदः, धारपाक इत्यन्ये इतीन्द्रः । गोमयामिरिलेव केचित् ।
श्वभ्राकारमुत्तानं मृन्मयपात्रमित्यपरे ॥

कुक्कुटः । सू. ६ etc. कुगुबारणेन कुटति । ताम्रचूडपर्क्षा । हिं.—
मुर्गा; बं.—कुकड़ा, कुकुड़ा; म.—कोंबडा; तै.—कोडि,
कुक; क.—कोली; त.—कोळी; सिं.—कुकुलु; मल.—को-
ळि ८६०७१; इं.—Cock, Fowl, ल.—*Gallus domesticus* ।
नामानि—“कुक्कुटः कृकवाकुः स्यात् कालज्ञधरणायुधः । ताम्रचू-
डस्तथा दक्षो प्रातर्नादी शिखण्डिकः” । भा. प्र । गुणाः—
“कुक्कुटो बृंहणः स्निग्धो बीर्योष्णोऽनिलहृद्गुरुः । चक्षुष्यः शुक्-
कफकृद्वत्स्यो वृष्यः कषायकः । आरण्यकुक्कुटः स्निग्धो बृंहणः
ऋषमलो गुरुः । वातपित्तक्षयवमिविषमञ्जरनाशनः” । भा. प्र ॥

कुक्कुटाण्डम् । सू. ७. कुक्कुट्याः अण्डम् । हिं.—मुरगेका अंडा;
मल.—कोळिमुट्टा ८६०७१२३०; इं—Egg । “कुक्कुटाण्डं तु
मधुरं बलकृद्बहिदीपनम्” । रा. व ॥

कुक्कुटाण्डकः । सू. ६. व्रीहिभेदः । “कुक्कुटाण्डाकृतिव्रीहिः कुक्कु-
टाण्डकं उच्यते” इति भावमिश्रः । कुक्कुट्या अण्डानीव वर्णेन
वर्तुलतया च तण्डुला यस्य सः कुक्कुटाण्डक इति डल्हणः ।
कुक्कुटाण्डकलाबाध इत्यत्र कुक्कुटाण्डकपालाख्य इति पाठो
दृश्यते ॥

कुक्कुटी । उ. ५. शाल्मली । स्फटिकरचितकुक्कुटाण्डसदृशकन्दः ।
कुक्कुटीशरीरवत्कुसुमभिन्ना वल्लीति डल्हणः । रसायनोक्तलक्षणे-
तीन्द्रः । “कुक्कुटाण्डानिभैः कन्दैः किञ्चित् कटुकमिच्छिलैः ।
स्निग्धैर्मरुतजायैः खर्जूरसदृशकन्दैः रित्युक्तमहौषधीभेदः । कुक्कु-
टिति सुष्ठुवर्णयित्वायामेकत्र पाठभेदो दृश्यते । कुक्कुटमिच्छिति डल्ह-

णः । शितिवारक इत्यरुणदत्तः । “स्वस्तिककुक्कुटौ” इति वैजय-
न्ती ॥

कुक्कुभः । सू. ६. कुक्कुशब्दं करोति कुक्कुभः, कुक् इत्यव्यक्तं शब्दं कौति इति वा । कक्कुभ इति पाठः । ताम्रचूडभेदः, वनकुक्कुटः । म.-वनकोंबडा ; मल.-कादट्टकोयि கூட்டகோயி ; इं.-Jungle fowl, Wild cock ; ल.-*Gallus ferrugineus* । स्थूलकुक्कुट इति चक्रपाणिदत्तः । कर्कुभ इति केषांचन-पाठः । रक्तवर्त्मकपदोस्य विशेषण एव । रक्तवर्त्मकस्थूलकुक्कुटादिदर्शनाच्छब्दस्यैकरूपतया च 'तर्की'(Turkey) इति व्यवह्रीयमाणमयूराकारमहाकुक्कुट एवेति केचित् । कर्कर इति पठन्ति केरलेष्वेके ॥

कुंकुमम् । सू. ३ etc. कुक्यते आदीयते । कुं कौति इति वा ।
स्वनामख्यातगन्धद्रव्यम् । पुष्पकेशरमेव ब्राह्मम् । “पाण्डुरैः
केशरैस्त्यक्तं रक्तं कुंकुममुत्तमम् । नीलं द्विवर्णं काश्मीरं खरपाण्ड
रकेशरं” इति । “कुंकुमाभावतो दद्यात् कुसुंभकुसुमं नवं” इति
भावमिश्रः । N. O.—*Irideae* । हिं.—केसरः, केशरः ; जाफ-
रान् ; बं.—कुंकुम ; म.—केशरः ; गु.—केसरः ; तै.—कुंकुमसु,
कुंकुमपुव्व ; क.—कुंकुम ; कों.—कुंकुमकेसरः ; त.—कुंकुम ;
सिं.—कोकुं ; मल.—कुंकुमपूव्व ; पा.—करकी-
मास ; अ.—जाफरान् ; शिफरान् ; फ़., and जर्म,—
Safran ; इं—Saffron ; ल.—*Crocus Sativus* । “का-
श्मीरदेशजे क्षेत्रे कुंकुमं बहुवेदितं तत् । सूक्ष्मकेशरमारक्तं पद्मगन्धि-
तदुत्तमम् । बाह्यलीकदेशसंजातं कुंकुमं पाण्डुरं मतम् । केतकीगन्ध-
युक्तं तन्मध्यमं सूक्ष्मकेशरम् । कुंकुमं पारसीके यन्मधुगन्धि-तदी-
स्तिम् । ईषत्पाण्डुरवर्णं तदधमं स्थूलकेशरम्” । भा. ५ ।
ताम्रानि—“कुंकुमं हविरे रक्तमसृगसं च पीतकम् । काश्मीरं
बाह्यलीकं संकोचं पिशुनं वरम्” । व. नि. मुष्णः—

“कुंकुमं कटुकं स्निग्धं शिरोरुग्म्रणजन्तुजित् । तिकृतं वमिहरं वर्ण्यं
व्यङ्गदोषत्रयापहम्” । भा. प्र ॥

कुचन्दनम् । चि. २ etc. कुत्सितं गन्धहीनत्वात् चन्दनम् ।

रक्तचन्दनम् । रक्तपित्तचिकित्सिते कुचन्दनमित्यत्र चन्दनमित्येव
चरकपाठः ॥

कुचैला । सू. ६. कुत्सितं चेलमिव पत्रमस्याः । कुचैला कुवेला इति
पाठौ दृश्येते । पाठा । कृष्णपाठेति हेमाद्रिः । “पाठिका स्थापनी
चैव श्रेयसी विद्वकर्णिका । एकाष्टीला कुचैला च दीपनी वरतिक्त-
का” । रा. नि ॥

कुटजः । सू. १५ etc. कुटे पर्वते जायते जन-ड । स्वनामप्रसिद्ध-
वृक्षः । हिं.—कुडा , कूड , कोरैया , कोरेया , कुठेया ; बं.—कुड़-
चीगाळ , करची ; म —कुडा ; गु.—कुडो , दुधला ; तै.—
काक् कोडिसे , कोलमुक्कि , मनुपाल ; कोडिशचेट्टु ; क.—को-
रसिगिनगिड ; उत्.—कुडिया ; त.—बेष्पालै , कुटचप्पालै ;
सिं.—केळिन्दगस् ; मल.—कुटकप्पाला കടകപ്പാല ; बेष्पा-
ला ; अ.—तिवाज , लिसन-एल-असफिर-एल-मुर् ; पा—श्वन-
इ-गुंगिषक-इ.तलक ; तु.—बोल्डुमल्लिगे ; फ्र.—Ecoree de
Codagapala ; इं.—Kurchi, Conessi or Tellicherry
bark, Oval-leaved rosebay ; ल.—*Holarrhena Anti-
dysenterica*, *Wrightia zeylanica* । स तु द्विविधः सितासि-
तभेदेन । नामानि—“कुटजः कौटजः कौटो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कलिङ्गो मल्लिकापुष्प इन्द्रवृक्षोथ वृश्चकः” । घ. नि । गुणाः—
“कुटजः कटुको रूक्षो दीपनस्तुबरो हिमः । अर्शोतिसारपित्ता-
स्रक्कफगृष्णामकुष्ठनुत्” । भा. प्र । “कुटजः कटुतिक्तोष्णः कषाय-
श्चातिसारजित् । तत्रासितोष्ठापित्तप्रस्त्वग्दोषार्शोनिवृत्ततः” ।

रा. नि । कुटजः स्त्रीपुरुषभेदेन द्विधा भवतीति पौराणिकाः ।
 “बृहत्फलः श्वेतपुष्पः स्निग्धपत्रः पुमान् भवेत् । श्यामा चारुण-
 पुष्पी स्त्री फलपर्णैस्तथाणुभिः” इति चरकसंहितायां । उभयोरपि
 समानगुणता ज्ञातव्या । मूलत्वग्बीजादिकं ग्राह्यम् ॥

कुटजत्वक्फलम् । चि. १०. कुटजमूलस्य वल्कलं कुटजफलञ्च ।
 वत्सकत्वक्फलमिति चरकपाठः ॥

कुटजफलम् । चि. ५. इन्द्रियव. । शुष्कं ग्राह्यम् ॥

कुटजोद्भवः । सू. १५. इन्द्रियवः । कुटजबीजमिति सुश्रुतपाठः ॥

कुटन्नटः । चि. १० etc. कुटन् वक्रीभवन् नटति स्फन्दते ।
 स्योनाकः । कैवर्तमुस्तकमिति चक्रपाणिदत्तः ॥

कुटन्नटम् । उ. ३५. परिपेलवम् । “कुटन्नटं नतं कुष्ठ” मित्यत्र
 कुटन्नटस्थाने परिपेलवमिति पठति सुश्रुतः ॥

कुटरणी । सू. १५. कूटरणा कुठरुणा चेति पाठौ । कुठरणा इत्येव
 संग्रहे । शुक्ला त्रिवृत् । “रिचनी महती श्वासा माया कुठरुणात्र
 तु” इति वैजयन्ती । अरुणमूला त्रिवृदिति हेमाद्रिर्दल्हणमतमनुस-
 रति । “त्रिभण्डी त्रिवृता चैव श्यामा कूटरणा तथा । सर्वानुभूतिः
 सुवहा शब्दैः पर्यायवाचकैः” इति चरकः । see त्रिवृत् ॥

कुटिंजरः । सू. ६. वनवास्तुकः । कुटिंजरकठिंजराविति पाठौ ।
 “लोणिकोक्तो बृहच्छोटी कुटिरस्तु कुटिंजरः” इति मदनपालः ।
 गुणाः—“कुटिंजरः स्वादुपाकः क्षारो रुक्षश्च शीतलः । गुरुर्मल-
 स्तंभकरो दोषोत्पादनकारकः” । वै. नि । ताम्रमूलकमित्यरुणदत्तः ।
 “कोल्हसुआ” इति लोके इति दल्हणः । तुलसीभेद इति हाराण-
 चन्द्रः ॥

कुटिलम् । उ. २४. कुटिं कौटिल्यं लति । तगरम् ॥

म्बुलि; पा.—टेकाकनुज्; इ.—Winter cherry, Brazil cherry; ल.—*Physalis indica*, *P. Peruviana* ।
नामगुणाः—“चिरपोटा दीर्घपत्रा कुन्तली तिक्तका मता ।
 चिरपोटा हिमा रूक्षा भेदिनी श्वासकासजित्” । म. पा ।
 “स्वादुतिक्ता कुन्तलिका” इति सुश्रुतः । अन्यच्च—“पर्पटी
 पानलेपाभ्यां रक्तविद्राविणी ध्रुवम् । तस्याः पक्वफलं पि-
 त्तश्लेष्मलं ज्वरकारि च” इति । सूक्ष्मतिलजातिरित्यरुणदत्तः ।
 चुचुसदृशा दीर्घपत्रा इति हेमाद्रिडल्हणौ । नीलांशटीति हाराणः ॥

कुन्तालः । सू. ३०. समूलनालः शुष्कतिलः । तिलनाल इति
 सुश्रुतपाठः । एल्लिन् कोञ्चा इति केरलेषु ॥

कुन्दः । सू. ३ etc. कुन्दयति कुन्दं । स्वनामख्यातश्चेतपुष्पवृक्षः ।
 “कुन्दो माघ्येऽस्त्री मुकुन्दभ्रमिनिध्वन्तरेषु ना” इति मेदिनी ।
 N.O.—*Jasminaceae* । हिं.—कुन्द; वं—कुन्द; म.—कुन्द, का-
 गडा; गु.—जेलर; तै.—कुन्तमु, गुजरि; क.—कस्तूरिमल्लिगे, वा-
 स्तिमल्लिगे, सुरगि; तु.—बोळ्दुमल्लिगे; कों.—कस्तूरिमोग्रे;
 सिं.—कोन्द; मल.—कुरुकुत्तिमुल ; कुरुणा;
 इ.—Common jasmine; ल.—*Jasminum pubescens* ।
नामानि—“कुन्दः सुमकरन्दश्च सदापुष्पो मनोहरः । अट्टहासो
 भृंगसुहृच्छुद्धः शाल्योदनोपमः” । घ. नि । **गुणाः**—“कुन्दः शी-
 तोतिमधुरस्तुवरः सारको लघुः । पाचको दीपको हृद्यः कटुक-
 स्तिक्तकः स्मृतः । पित्तरोगशिरोरोगविषशोथामनाशनः ।
 रक्तदोषं च वातं च नाशयेदिति कीर्तितम्” । नि. र । “केश-
 भावन” इति नरहरिः । पुष्पं ग्राह्यम् । निर्गन्धं श्वेतपुष्पमिति
 डल्हणः ॥

कुन्दुरकम् । सू. २१ etc. सल्लकीचोपो नाम गन्धद्रव्यविशेषः ।

इं.—Big red deer । “कुरंगो हरिणो महान्” इति वैजयन्ती ।
 “न कृष्णो न च ताम्रश्च कुरङ्गः सोभिधीयते” इति सुश्रुतः । “कुरंग
 ईषत्ताम्रः स्यादेणतुल्याकृतिर्महान्” इति भावमिश्रः । चतुरङ्ग इति
 लोके प्रसिद्ध इति डल्हणः । स एव सुश्रुतस्वरप्रतिषेधाध्यायव्या-
 ख्यायां कुरंगश्चतुःशृङ्गः भेदुली इति लोके इत्युक्तवान् । चञ्चलग-
 तिरिति चक्रपाणिदत्तः । गुणाः—“कुरंगो बृंहणो बल्यः शीतलः
 पित्तहृद्गुरुः । मधुरो वातहृद्ग्राही किञ्चित्कफकरः स्मृतः”
 भा. प्र ॥

कुरण्टः । सू. १५. सुनिषण्णः । कुरुट इति केरलीयपाठः ।
 कुरण्टक इति सुश्रुतः । कुरुण्डक इति केचित् । अरुणवर्णा क्षिण्टी-
 ति भाष्यकारः ॥

कुरण्टः । उ. ११. कोरण्ट इति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः । पीत-
 पुष्पक्षिण्टी । “कुरण्टकोत्र पीते स्या”दिति भावमिश्रः । N. O.—
Acanthaceæ । हिं.—पीली कटसैरैया ; बं.—पीतक्षिण्टी ।
 म.—पिवळा कोरांटा ; गु.—पीळो कांटा अशेलियो ; तै.—
 पीतगोरंटे ; क.—पीतगोरंट ; मल.—मळ्वकुरुळ्विळ २००००००
 २०००० । नामानि—“किंकिरातो कुरण्टश्च कनकः पीतपुष्पकः ।
 पीताम्लानः सहचरः पीतसैरेयकश्च सः” इति । गुणाः—“पीतः
 कुरण्टकश्चोष्णस्तिक्तश्च तुवरः स्मृतः । अग्निदीप्तिकरो वातकफक-
 ण्डूहरः स्मृतः । शोथं रक्तविकारं च त्वग्दोषं चैव नाशयेत्”
 इति । सर्वांशो ग्राह्यः । इं.—Yellow barleria ॥

कुरण्टकः । चि. ११. सुनिषण्णः । कुरुण्टका इति सुश्रुतपाठः ।
 शरवालिकाभेद इति डल्हणः ।

कुरण्टकः । चि. १८. पीतक्षिण्टी । see कुरण्टः । म्लानक इति
 चक्रपाणिदत्तः ॥

कुरुरः । सू. ६ etc. कुरशब्दो कुरेति शब्दं राति वा । प्रसहजा-
तीयपक्षिविशेषः । प्लवजातीयपक्षिविशेष इति वैद्यकशब्दसि-
न्धुः । “काको गृध्रउलूकश्च चिल्लश्च शशघातकः । चाषो भासश्च
कुरुर इत्याद्याः प्रसहाः स्मृताः” । रा. नि । हिं.—चील ; कुंज
इत्येके ; म.—कुलल अतिवेगवान् तांवूसवर्ण आणि श्वेतमस्तक
असापक्षी ; त.—करुटपक्षि ; मल.—चेम्परुन्तु ചെമ്പറുന്തു ,
कृष्णप्परुन्तु , गरुडन् ; इं.—Brahmany kite , Bald eagle
इत्येके ; ल.—*Haliastur indus* । अरुणः श्वेतमस्तको मत्स्य-
प्राहीति हेमाद्रिः । चिल्लयाकारः नादोत्थापितमत्स्यः हस्तस्थमत्स्य-
प्राही इति चरकोपस्कारे । कुरया इति हाराणचन्द्रः । कुरल इति
लोके इति डल्हणः । कुरांकुर इत्येके । टटेहरी इति चरकप्रसादनी-
कारः । केरलेषु विष्णुवाहनमिति कथ्यते । “उत्क्रोशः कुररो
मत्स्यनाशनः” इति वैजयन्ती । see प्रसहः । गुणाः—“लघुर्ब-
ल्योऽमिक्तन्मध्यः कुररो वातपित्तहा” । रा. नि ॥

कुरवकः । सू. २६. कुत्सित ईषद्वालीनां अल्पमकरन्दत्वाद् रवोऽन्न ।
रक्तसहचरः । “तस्मिन् कुरवकोरुणे” इति वैजयन्ती । “रक्ते कु-
रवकः स्मृतः” इति भावमिश्रः” । N. O.—*Acanthaceæ* ।
हिं.—डालकटसरैया ; बं.—रक्तशिंटी ; म.—रक्तकोरांटा ;
गु.—रातो कांटा अशेलियो ; तै.—अर्रां गोरंटे ; क.—केंपुगो-
रंटागिड ; मल.—चेंकुरुञ्जि ചെങ്കुरुഞ്ചി ; ल.—*Barleria*
cristata । कुरवकस्य मुकुलमानने त्र्यश्रं भवतीतीन्दुः ।
नामगुणाः—“शोणी कुरवकनाम्नी कण्टकिनी शोणझिण्टिका
चैव । उष्णः कटुः कुरवको वातामयशोफनाशनो ज्वरनुत् ।
आध्मानशूलकासश्वासातिप्रशमनो वर्ण्यः” । रा. नि ॥

कुरुबाहुः । सू. ६. पक्षिविशेषः । कुरुबाहुक इति पाठः । कुरुबाहु-

रिलेव केरलपाठः । कुरुकुरु इति पाश्चात्ये । नीलग्रीवो रक्तशिखः
श्वेतपक्ष इति हेमाद्रिः । कुरुकुरु इति हाराणचन्द्रः । वागुदपञ्ची
इति केरलेष्वेके ॥

कुरुवकः । कुरुवकः ॥

कुरुविन्दः । सू. ६. कुधान्यविशेषः, कुरुक्षेत्रजग्रीहिभेदः ।

ग्रीहिगुरुरिति डल्हणः । “कुराल् नेल्लु” इति केरलेष्वेके ॥

कुरुटकः । सू. ६. पत्रशाकविशेषः, सुनिषण्णः । कुरण्टकः,

कुरुण्टकः कुरण्टिका कुरुण्टिका चेति पाठान्तराणि । शितिवारक
इति हेमाद्रिः । स्थितिवारक इत्यरुणदत्तः । सितपाटक इति
केचित् । अम्लानसदृशपत्रकुसुमा हरितपुष्पा चेति डल्हणः ।
उत्तरापथज इत्येके । पीतझिटीत्यपरे ॥

कुलकः । सू. ६. कोलति संस्त्यायते कुलकः । कुत्सितं लक्ष्यत

आस्वाद्यते वा । पटोलभेदः । तिक्तपटोल इत्यपरे । पटोल
इत्येके । बन्ध्यापटोल इति केरलेषु केचित् । कारवेल्लक इति चक्र-
पाणिदत्तः । करैलीकी जाति इति चरकप्रसादनीकारः । काकति-
न्दुक इत्येवान्ये ॥

कुलकः । चि. ४. पटोलः ॥

कुलत्थः । सू. ६ etc. कुले तिष्ठति । शिबीधान्यविशेषः ।

N. O.—*Leguminosæ* । हिं.—कुलथी, कुल्थी; बं.—
कुलथीकलाय, कुलत्थकलःइ; म.—कुळिथ; गु.—कुलथी;
कों.—कुलितु; तै.—उलवल्लु; क.—हुल्लि; त.—कोळल्लु;
तु.—कुडु; सिं.—कोल्लु; मल.—मुतिरा ५००००, कोळल्लु;
दे.—हुल्लगे; पा.—किल्लत; अ.—द्वुल्लकिल्लत; इं.—Horse
gram; फ्र.—*Dolic-a-deux fleurs*; ल.—*Dolichos bif-*
lorus, D. uniflorus । नामानि—“कुलित्थास्ताम्रवर्णाश्च कला-

वृत्तानिलापहाः । कर्षणाः पीतमुद्राश्च अलिस्कन्धाः सुराष्ट्रकाः” ।
ध. नि । गुणाः—“कुलत्थः कटुकः पाके कषायः पित्तरक्तकृत् ।
लघुर्विदाही वीर्योष्णः श्वासकासकफानिलान् । हन्ति हिक्काश्मरी-
शुक्रदाहानाहान् सपीनसान् । स्वेदसंप्राहको मेदोज्वराक्रिमिहरः
परः” । भा. प्र । बीजं पुराणं ग्राह्यम् ॥

कुलत्था । उ. ३९. कुलत्थ इति संप्रहपाठः । वनकुलत्थ
इत्येके ॥

कुलत्थिका । चि. १३. वनकुलत्थः । हिं.—चाक्षु, वनकुरथी,
वनकुलथी; बं.—वनकुलथी; म.—रानकुलीथ; गु.—चमे-
ड्य; क.—काडहुलिंग; मल.—काट्टुमुतिरा ൯൫൫൫൫൫ ॥
मूलादिकं ग्राह्यम् । नामानि—“कुलत्थश्चक्रकश्चक्रः कुलाली
वनजोपरः । अपरा दृक्प्रसादा च चक्षुष्या च कुलत्थिका” । म.
पा । गुणाः—“वन्यो विशेषतः शीतो नेत्रामयविषापहः” ।
म. पा । “वलासहन्ता नयनामयघ्नो विशेषतो वन्यकुलत्थ उक्तः” ।
ध. नि । उत्तरस्थाने द्वाविंशाध्याये “श्यामाकुलत्थिकामूल”मित्य-
त्र कुलत्थिका द्वितीया त्रिवृदितीन्दुः ॥

कुलहलः । सू. १५. महामुण्डी । कुलाहल इति सुश्रुतपाठः । मु-
ण्डीति हेमाद्रिः । see श्रावणी । “महामुण्डी लोभनीया छिन्नप्र-
न्थिनिका स्मृता । भूकदंबः कुलहलो लंबशालू कदंबकः” । म. पा ।
कुकुरशुङ्गा इति प्राकृतेरुपदिश्यते इति भाष्यकारः । हिं.—
बडीमुंडी, गोरखमुंडी; बं.—बडी थुलकुडी; म.—मोठीमुंडी,
गोरखमुंडी; गु.—मोठी मुंडी, कलार; क.—हिरियबोंडथर;
मल.—त्रलिय अटयक्कामणियन् ൧൧൧൧ ൯൫൫൫൫൫ ॥
गुणाः—महामुण्डी तु मधुरा तिक्ता चोष्णा रसायनी । रुच्या
स्वर्या प्रमेहघ्नी वातनाशकरी मता । अन्ये गुणास्तु मुंडीवज्ज्ञेया
वैद्यैश्च सूरिभिः” । नि. र । मूलं ग्राह्यम् ॥

कुलिङ्गः । सू. १५. अ. ग ; नक्तमाल इति सुश्रुतपाठः । तस्मात् करंज इत्येवात्र समीचीनः पाठः । कलिङ्ग इत्येके । तदनुसृत्य व्याख्यातृभिर्बहुभिः कुटज इत्यवतारितः ॥

कुलिङ्गः । उ. ४०. के लिङ्गं चूडास्य । वन्यचटकः । वन्यो ग्राम्य-चटकाकार इति डल्हणः । गृहचटक इत्येके । कुलिङ्गः कृष्णचटकः कलविङ्कापरपर्याय इति केचित् । त.—काददुकुरुवि, नेचुवु पट्ची ; मल.—काददुकुरुकिल् കടുകുക്കുക്കില, कूरियाट्टा ; म.—सुगरण ; इ.—Weaver bird ; ल.—*Ploceus baya* । Fork-tailed sbrike इति अविनाशचन्द्रः । “कुलिङ्गो मधुरः स्निग्धः कफशुक्रविवर्धनः” इति सुश्रुतः । नामगुणाः— “कुलिङ्गः कालकण्ठकः । कुलिङ्गः शीतलः स्निग्धः स्वादुशुक्रकफप्रदः” । इति भावमिश्रः ॥

कुलिङ्गकः । सू. ६. कुलिङ्गः ॥

कुलित्थः । चि. ३. कुलित्थः ॥

कुलीरशृङ्गी । चि. ४ etc. कर्कटशृङ्गी ॥

कुल्माषः । सू. ७ etc. कुल् अर्धस्विन्ना माषोस्मिन् । कुल्बन्धुर्माषोस्य वा । अर्धस्विन्ना मुद्गादयः । हिं.—घुघुनी, घुघुरी ; म.—घुगर्या ; सिं.—कोमु । “लोधूमाद्यास्तु कुल्माषाः अर्धस्विन्ना मताः क्वचित्” इति मदनपालः । Powdered barley, half boiled in warm water, and then made into cakes is called Kulmasha । यवपिष्टमुष्णोदकसिक्तमीषत्स्विन्नमपूपीकृतं कुल्माषमाहुरिति शिवदासः । नातिस्विन्नानि सस्यानीतीन्दुः । यवादयः स्विन्ना इत्येके । यवपिष्टमयो भक्ष्य इति डल्हणः । पारियावास्तु मुद्गान्मसूरातुत्सन्नसूदितान् कुल्माषानाहुः । महाकुष्ठचिकित्सितव्याख्यायामेकत्र “कुल्माषा यवपिष्टमया अम्लरसास्विन्नाः

शृंगाटादयः” इति डल्हणः । “अर्धस्विन्नास्तु गोधूमा अन्येपि च-
णकादयः । कुलमाषा इति कथान्ते शब्दशास्त्रेषु पण्डितैः” । भा. प्र ।
“धान्यानि चैव गोधूमास्तथा च चणकादयः । हिंगुसैन्धवयुक्ताश्च
जले ह्यर्धविपाचिताः । कुलमाषा इति कथ्यन्ते” । नि. २ ।
“यस्य धान्यस्य कुलमाषास्तद्धान्यं हिंगुसैन्धवैः । युक्तं जलेन
संपाच्यं यथा सम्यक् न पाचितम् । ते कुलमाषा गुणैर्धान्यसदृशाः
परिकीर्तिता” । इति केचित् । गुणाः—कुलमाषा गुरवो रुक्षा वा-
तला भिन्नवर्चसः” । म. पा ॥

कुशः । चि. ८ etc. कौ शेते । दर्भः । “शरेक्षुकुशकाशाना”मित्य-
त्र इक्षुवालिकेति चरकपाठः । “कूशो रामसुते द्वीपे पापिष्ठे योक्त्र-
मत्तयो । कुशी फाले कुशो दर्भे कुशा वल्गा कुशं जले” इति मेदिनी ॥

कुशद्वयम् । सू. १५. दर्भद्वयम् स्थूलसूक्ष्मभेदेन । दर्भः कुशश्च ;
कुशः ह्रस्वदर्भ इति डल्हणः ॥

कुशमुत्तली । क. १. कुशतृणकृतपात्रविशेषः, कुशविरचितः
पुटकः । कुशमूढ इति सुश्रुतपाठः । हिं.—कुशाकी डलिया ;
मल. —दर्भकूटा । जालवद्बहुरन्ध्रक एव मुत्तलीति केचित् ॥

कुशा । सू. २८ etc. भग्नव्रणबन्धनोपयुक्तं वंशादिकं द्रव्यम् ।
वेणुदलं, वंशादिकम्विका । हिं.—खपाची ; म.—कपचा ;
सिं.—कीर ; पतुरा ; मल.—मुळवारि २७५००१, तैतल्,
आळि, अलकु, पुलुका ; इं.—Splint, a thin piece of
wood to hold a broken bone when set । न तु दर्भेति
चन्द्रनन्दनः । पुल्लिगेन केचित् । कुशी इति केषांचन पाठः ।
“कुशी भग्नास्थिवन्धःस्या”दिति वैजयन्ती । कुश्यामिति पठ-
न्यन्ये । कुशा नाम सामगानां स्तोत्रगाने तालव्यञ्जनाय ग्राह्य
औडुंबरशंकुस्तत्साम्यात् कुशाशब्दोत्र तदाकारे भग्नसंश्लेषणे

फलके प्रवर्तत इति निश्चीयते इति भाष्यकारः । शकल इति पाठ्य-
कारः ॥

कुशाह्वयः । उ. २७. वंशादिकंविका । see कुशा । “मधूकोदुंब-
राश्वत्थपलाशककुम्भत्वचः । वंशसर्जवटानां वा कुशार्थमुपसंहरे”
दिति सुश्रुतः ।

कुष्ठम् । सू. १५ etc. कुष्णाति रोगं देहं वा कुष-कथन् । कौ तिष्ठती-
ति वा । स्वनामख्यातमध्यमगन्धभेषजविशेषः । “कुष्ठं रोगे पुष्क-
रेऽस्त्री” इति मेदिनी । “मृगशृङ्गाकृतिं कुष्ठं कीटदोषविवर्जितम्”
इति । N. O.—*Zingiberaceae* । हिं.—कूठ ; उर्दु.—कुसत ,
कोष्ठं ; बं.—कुड , पाचक ; म.—कोष्ठ ; गु.—कुठ , उपलेट ;
तै.—चङ्गलकोष्ठं , चेङ्गलवकोष्ठं ; क.—कोष्ठं , कोठ ; त.—
कोष्ठं ; सिं.—उपुलकोल , कोट्टं ; मल.—कोट्टं ௭௭௭௭ ; काश्मी.—
पातालपद्मिनी ; पा.—कोतह ; अ.—कुस्तबेहेरी ; फ़.—
Costus elegant ; ज.—*Practige Kostwurz* ; इं.—*Costus* ;
ल.—*Saussurea Lappa* , *Aplotaxis auriculata* ।
नामानि—“कुष्ठं रोगो गदो व्याधिरुत्पलं पाकलं रुजः । वाप्यं
वानीरजं रामं कौबेरं पारिभद्रकम्” । ध. नि । मूलं ग्राह्यम् ।
“कुष्ठमुष्णं कटु स्वादु शुक्लं तिक्तकं लघु । हन्ति वातास्रवीसर्प-
कासकुष्ठमरुतकफान् । भा. प्र ॥

कुसुम्भः । सू. ५ etc. कुस्यति । ‘कुष संश्लेषणे । स्वनामख्यातवृक्षः ।
N. O.—*Compositae* । हिं.—कर्ड , कुसूम , कसूम , कुसुं ;
बं.—कुसुमफूल ; म.—कर्डई ; गु.—कुसुम्बो ; तै.—कुसुम्बा , लत्तुक ,
लक , वंगारमु ; क.—कुसुम्बे , कुसुबि , कुशिविगिड ; त.—चेन्तुरु-
कु , मत्तिरुक्कं चेटि ; चेन्तूरकं ; सिं.—वनुप् ; मल.—कुयुम्पु
කුයුම්පු , कुयुम्पप्पू , चेन्तूरकं ; अ.—अखरीज अबूल अस्फर ,

झुरतुम् ; पा.—गुलेमास्कर, खसकदाना ; फ्र.—Carthame, faux safran ; ज.—Farber safflor ; इ.—Safflower, Parrot seed, Bastard saffron ; ल.—*Carthamus tinctorius* । नामानि—“कुसुंभं पावकं पीतमलकं वस्त्ररञ्जनम् । तद्बीजं कीलता लट्वा शुद्धा पद्मोत्तरं तथा” । घ. नि । पुराणं बीजं ग्राह्यम् । गुणाः—“कुसुंभो वातलो रूक्षो विदाही कटुकः स्मृतः । मूत्रकृच्छ्रं कफं रक्तपित्तं चैव विनाशयेत् । कुसुंभपुष्पं सुस्वादु त्रिदोषघ्नं च भेदकम् । रूक्षमुष्णं पित्तलं च केशरञ्जनकारकम् । कफनाशकरं चैव लघु प्रोक्तं मनीषिभिः” । वै. नि । स त्रिविधः महाह्रस्ववनकुसुंभभेदात् ॥

कुसुंभजम् । सू. ५. कुसुंभबीजतैलम् । हिं.—कुसुंभेका तेल ; बं.—कुसुंभबीजेर तेल ; मल.—कुयुम्पेण्णा കയുമ്പിണ്ണ . गुणाः—“कुसुंभतैलमुष्णन्तु विपाके कटुकं गुरु । विदाहकं विशेषेण सर्वदोषप्रकोपनम्” । अ. सं ॥

कुस्तुंबरी । चि. १. धान्यकम् ॥

कुस्तुंबरु । उ. ३२. कुस्तितं तुंबति कुस्तुंबरु, लुवि तुवि अदने । धान्यकम् । आर्द्रधान्यकमिति केचित् । “कुस्तुंबरु न विद्येत यत्र तत्र च धान्यकं” इति दृश्यते ॥

कूर्चिका । सू. ५. कूर्चति, कूर्चं विकारे । क्षीरविकारः । विग्रथितं तक्रम् । विनष्टं तक्रं घनावयवमिति डल्हणः । दधितक्रकृता किलाटिकेत्यरुणदत्तः । दध्ना तक्रेण वा सह पाकात् पृथग्भूतं घनद्रवभागं क्षीरं कूर्चिकेति हेमाद्रिः । दधिया छाछके बनाये हुए घनपिण्डको कूर्चिका कहते हैं । “पक्वं दध्ना समं क्षीरं विज्ञेया दधिकूर्चिका । तक्रेण तक्रकूर्चिका तयोः पिण्डः किलाटकः” । म. पा । कूर्चीकेति संप्रहपाठः । “क्षीरमुष्णीकृतं तक्रयुक्तं स्यात् कूर्चिकाह्वय”मित्येके ।

स च पाकाद्विना क्षीरशाकः । हिं.—फटादूध ; बं.—क्षीरसा ; म. विरजण ; मल.—पालकट्टा പാൽക്കട്ട , कटुत्तयिर् ; इं.—Inspissated milk । “ग्राहिणी वातला रूक्षा दुर्जरा तक्रकूर्चिका” इति सुश्रुतः । “किलाटः कूर्चिका चेति क्षीरस्य विकृती उभे” इति हलायुधः । see किलाटः ॥

कूर्परः । सू. २७. भुजमध्यभागः । मल.—कैमुदडु ; इं.—Elbow । “कफोणिः कूर्परः स्मृतः” इति हलायुधः ॥

कूर्मः । सू. ६. कुरति , कुमूर्वति वा । कच्छपः । स तु नानाविधो वर्तुलदीर्घमहदादिभेदेन । हिं.—कच्छुआ ; बं.—काछिम ; म.—कांसव ; क.—आवे ; त.—आमै ; सिं.—इदिवुवोय ; मल.—आमा ෫෧෫ ; इं.—Tortoise ; ल.—*Emys orbicularis* । नामानि—“कच्छपः कःठः कूर्मो गूढांगो धरणीधरः । कच्छेष्टः पत्तलावासो वृत्तः कठिनपृष्ठकः” । ध. नि । मांसगुणाः—“कच्छपो मधुरः स्वादुः शुक्रवृद्धिकरो मतः । वातश्लेष्मप्रजननो बृंहणो रूक्ष एव च” । अत्रि. सं । “कच्छपो वलदो वातपित्तनुत पुंस्त्वकारकः” । भा. प्र । “बल्यो वातहरो वृष्यश्चक्षुष्यो बलवर्धनः । मेधास्मृतिकरः पथ्यः शोषघ्नः कूर्म उच्यते” इति चरकः ॥

कूष्माण्डः । सू. ६ etc. कुत्सित ऊष्म अण्डेषु बीजेषु यस्य । स्वनामप्रसिद्धफलशाकलता । N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—पेठा , कुम्हडा , कुंभडा , कोहडा , कोहला ; बं.—कुमडागाळ , साचि कुमुडा ; म.—कोहळा , कोहोळा ; गु.—दार-कोहोळा , मुरंकोळं , पदकोळं ; कों.—कुवाळे ; तै.—बूदिगुम्माडि , गुम्माटि , पुलाह ; क.—बिळेकुंबळ , बूदिकुंबळबळिल ; तु.—करकुंबुड ; दखा.—पेथा ; उत्.—कखाडु , पानीकखारु ; त.—कलियाणपूचुणि , परक्किायि ; सिं.—अळपुसुल् ; मल.—

कुम्पळं கம்பழம் ; इं.—White gourd, Pumpkin ; ल.—*Beninkasa cerifera, Cucurbita pepo* ; पा.—रुमाकुडु ; अ.—महदेवा । नामानि—“कूष्माण्डकी पुष्यलता फलवल्ली च वल्लिका । गुडयोगफला पीतपुष्पिका च महाफला” । स. नि । फलं प्राह्यम् । गुणाः—“कूष्माण्डं बृंहणं वृष्यं गुरु पित्तास्रवात-
नुत् । बालं पित्तापहं शीतं मध्यमं कफकारकम् । वृद्धं नातिहिमं
स्वादु सक्षारं दीपनं लघु । वस्तिशुद्धिकरं चेतोरोगहृत् सर्वदोष-
जित्” । भा. प्र । “मूत्राघातहरं प्रमेहशमनं कृच्छ्राश्मरीछेदनं
विण्मूत्रग्लपनं वृषार्तिशमनं जीर्णागिपुष्टिप्रदम् । वृष्यं स्वादुतरं
त्वरोचकहरं बल्यं च पित्तापहम् कूष्माण्डं प्रवरं वदन्ति भिषजो
वल्लीफलानां पुनः” । रा. नि ॥

कृकलासः । नि. ५. कृकं कण्ठं लासयति अण् । सरटः । हिं.—
गिरगिट , गिरगट , किरला ; किराट इत्येके ; वं.—गिरगिटि ,
काँकलास ; म.—सरड , शरट ; त.—ओणान ; सिं.—कडु-
स्ता ; मल.—ओन्तु ; इं.—Blood-sucker or Garden-li-
zard ; ल.—*Calotes versicolor* । नामानि —“सरटः कृक-
लासः स्यात् प्रतिसूर्यशयानकः” इति हलायुधः ॥

कृकवाकुः । चि. ८. कृकेण शिरोभीवेण वाक्ति । कुक्कुटः । “कृक-
वाकुर्मयूरेपि सरटे चरणायुधे” इति विश्वः ॥

कृकाटिका । शा. ३ etc. घाटा ॥

कृतः । सू. १७. स्नेहादिभिः संस्कृतो यूषः । धान्यकपिप्पल्यादि-
सुसंस्कृत इत्येके । शुण्ठीलवणादिसंस्कृतमित्यरुणदत्तः । see
अकृतः । Prepared soup is that in which occur oil or
ghee, salt, and also spices of every kind । “व्योषाज्य-
सैधवैः सिद्धः स यूषः कृतसंज्ञकः । एतैर्हीनोऽकृतो यूषः क्रमात्
कान्ते गुरुर्लघुः” इति ॥

श्रः । पुराणं ब्राह्मम् । “कृष्णव्रीहिर्वरस्तेषां कषायानुरसो लघुः । तस्मादल्पान्तरगुणाः क्रमशो व्रीहयोऽपरे” इति सुश्रुतः । see व्रीहिः ॥

कृष्णसर्पः । चि. १ etc. दर्वीकरसर्पविशेषः । हिं.—काले सांप; बं.—केउटा साप; मल.—करिमूर्कन കരിമുർക്കൻ; ल.—*Cobra di capello* ॥

कृष्णसर्षपः । उ. ३. राजिका नाम कृष्णवर्णसर्षपः । हिं.—लाई, कालीलाई; बं.—कालसरिषा; म.—काळीमोहरी; गु.—काळीलाई; क.—करेसामुवे; मल.—करिङ्कडुकു കരിങ്കടുകു; इं—Black mustard । नामगुणाः—“राजक्षवकः कृष्णा तीक्ष्णफला राजराजिका राक्षी । सा कृष्णसर्षपाख्या विज्ञेया राजसर्षपाख्या च । राजसर्षपकस्तिक्तः कटूष्णो वातशूलनुत् । पित्तदाहप्रदो गुल्मकण्डूकुष्ठव्रणपहः” । रा. नि ॥

कृष्णा । सू. १० etc. कर्षति कृष्णा, श्यामलत्वाद्वा । पिप्पली । वाजीकरणाधिकारे “कृष्णाधात्रीफलरजःस्वरसेन सुभावितं” इत्यत्र “एवमामलकं चूर्णं स्वरसेनैव भावितं” इत्येव सुश्रुतपाठः । “कृष्णा स्याद्द्रौपतीनीलीकणाद्राक्षासु योषिति” इति मेदिनी ॥

कृष्णाहिः । शा. १ etc. कृष्णसर्पः ॥

कैबुकः । सू. ६ etc. के शिरसि अमयति रुजति । कन्दशाकविशेषः । कैबुककेमुकाविति पाठौ । N. O.—*Cruciferæ* । हिं.—केमुआं, फुलकोबी; केउंआ; बं.—केउं-गाळ; म.—कोत्री; गु.—कोबी; तै.—कोसुगुदे; क.—कोसुगुदे; त.—मुट्टैकोस्, कोविप्पू; मल.—मुट्टैक्कूस् മുട്ടൈക്കൂസ്, मुट्टैगोन्स्; तिङ्कळूरि; इं.—Cabbage; ल.—*Brassica oleracea* । नामानि—“कैबुक, केमुक; कैबुः सुपत्रा दलमालि-

नी । केलूटः स्वल्पविटपः स्वादुकन्दश्च पोलिनी” । वृ. ति. र ।
गुणाः—केमुकं कटुकं पाके तिक्तं ग्राहि हिमं लघु । दीपनं पा-
चनं हृद्यं कफपित्तज्वरापहम् । कुष्ठकासपमेहास्रनाशनं वातलं
कटु” । भा. प्र । कन्दादिकं ग्राह्यम् । मूत्राघाताचिकित्सिते
“कटुकैलाकरञ्ज” चेत्यत्र “केबुकैलाकरञ्ज”मित्यवश्यं पठनीयं
चरकमतानुसारिणा ॥

केलूटम् । सू. ६. केबुकः । केलुट इति पाठः । जलोदुंबर इति
हेमाद्रिः । हिस्मकसंज्ञमुदुंबरभेद इत्यरुणदत्तः ॥

केशी । उ. ६ etc. मांसी । भूतकेशीति चक्रपाणिदत्तः । शतावरी
महाशतावरी वेत्येके । see पूतनाकेशी ॥

केसरः । उ. ३५. केसराः सन्त्यस्य । “केसरं हिंशुनि छीवं किंज-
लके न स्त्रियां पुमान् । सिंहच्छटायां पुंनागे वकुले नागकेसरे” इति
मेदिनी । बकुलवृक्षः । N. O.—*Sabotaceae* । हिं.—मौलसि-
री , मौलसरी ; बं.—बकुलगाछ ; म.—वकुळ , वकुळी , रंजनसाल ;
गु.—बोलसिरी ; उत्.—वउडकुडि ; तै.—पोगड , वकुळ , पामडा ;
फ.—वकुळ , रेंजे , पगडेमर ; त.—वकुळं , मकिळमरं ; तु.—रेंजि-
मर ; कौ.—वोवळिरूकु ; बर्मा.—खया ; सिं.—मुहुनमल् ; मल.—
इलब्बि छलब्बणी , इरब्बि , मकिरमरं ; पोर्ट.—*Pomme d’*
Adami ; फ़.—*Mimusope Elengi* ; ज.—*Affengesicht* ;
इं.—*Mimusops* ; ल.—*Mimusops Elengi* । नामानि—
“बकुलस्तु सीधुगन्धः स्त्रीमुखमधुदोहलश्च मधुपुष्पः । सुरभिर्भ्रम-
रानन्दः शिरकुसुमः केसरश्च शारदिकः” । रा. ति । पुष्पं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“बकुलस्तुवरोऽनुष्णः कटुपाकरसो गुरुः । कफपित्तवि-
षश्चित्रकृमिदन्तगदापहः” । भा. प्र । “बकुलाभावतो देयं कह्ला-
रोत्पलपङ्कजं” इति भावमिश्रः ॥

केसरम् । सू. ६ etc. नागकेसरम् । “सकेसरं चतुर्जातम्” ।

अमृतप्राशयोगे केसापदस्थाने हेममित्येव चरकपाठः ॥

कैडर्यः । उ. १. स्वनामप्रसिद्धो निर्वविशेषः । कट्फल इति भा-
ष्यकारः N. O.—*Rutaceae; Aurantiaceae* इत्येके । हिं.—
कृष्णनिंब, मीठानीम, बरसंग, करैयपक; वं.—घोडानिमविशे-
षः, कार्याफली; म.—कल्यानिंब; गु.—मीठोलींबडो; तै.—करिवे-
प्पमु; क.—करिवेवु; त.—करवेप्पिलै; सिं.—करबेंबिय, करपिंच;
मल.—करिवेप्पु കരിവേപ്പു; कों.—करवेवु; इं.—Curry-leaf
tree; ल.—*Bergera Koenigii, murraya koenigii* ।
नामानि—“कैडर्यः कालशकश्च सुरभिः कृष्णनिंबकः । श्रीपर्णि-
का कुमुदिका कट्फलः सुरभिछदः” । स. नि । अन्यच्च—
“कैडर्योऽन्यो महानिंबो रामणो रमणस्तथा । गिरिनिंबो महारिष्टः
शुक्लशालः कफाह्वयः” । रा. नि । त्वग्पत्रादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—
“कैडर्यः कटुकस्तिक्तः कषायः शीतलो लघुः । सन्तापशोषकुष्ठाल-
क्रिमिभूतविषापहः” । रा. नि ॥

कोकिलः । सू. ६. कोकते चित्तं गृह्णाति । पिकः । हिं.—कोयल;
वं.—पिक, कोकिल; म.—कोकिळा; त.—कुयिल्; सिं.—कोबुला;
मल.—कुयिल् കയില്; इं.—Cuckoo, Koel; ल.—*Cuculus
micropterus, Eudynamis honorata* । नामानि—“कोकिलः
परपुष्टश्च कृष्णः परभृतोऽसितः । वसन्तदूतस्ताम्राक्षो गन्धर्वो
वनभूषणः” । ध. नि । गुणाः—“कोकिलो बृंहणः प्रोक्तो मधुरो
बलवर्धनः । कफघ्नो मधुरो ग्राही चक्षुष्यः कफकासजित्” । ध.
नि । “कोकिलो दीपनो ग्राही चक्षुष्यः क्षयकासजित्” । म. पा ।
“कोकिलः श्लेष्मलो ज्ञेयः पित्तसंशमनो मतः” । अत्रि. सं ॥

कोकिलाक्षकः । चि. २२. कोकिलस्याक्षीव रक्तमक्षि पुष्पं यस्य ।
इक्षुरः ॥

कोठः । नि. २. क्षुद्रमण्डलरोगविशेषः । हिं—घण्ड । भाल्लुकीये
—“वरटीदष्टसङ्काशः कण्डूमान् लोहितोस्रकफपित्तात् । क्षणि-
कोत्पादविनाशः कोठ इति निगद्यते तज्ञैः” इति ॥

कोद्रवः । सू. ६ etc. कौति । ‘कु शब्दे’ । द्रवति । ‘द्रु गतौ’ ।
केन वायुना द्रवति वा । धान्यविशेषः । हिं.—कोदों, कोदव;
बं.—कोदोंधान, गोम ; म.—हरीक ; गु.—कोदरो ; तै.—
आलुवालु ; क.—हारकं ; त.—वरकु ; सिं.—अमु, हमुय ;
मल.—वरकु ७००० ; अ.—कोदु ; इं.—Common millet ;
ल.—*Paspalum scrobiculatum* । नामगुणाः—“कोद्रवः
कोरदूषः स्यादुद्दालो वनकोद्रवः । कोद्रवो वातलो ग्राही हिमः
षित्तकफापहः । उद्दालस्तु भवेदुष्णो ग्राही वातकरो भृशम्” ।
भा. प्र । “स च देशविशेषेण नानाभेदः प्रकीर्तितः” इति नरह-
रिः । पुराणं धान्यं ग्राह्यम् ॥

कोपना । चि. २१. रक्तकरवीरः । हिं.—लाल कनेर ; बं.—
लालकरवी ; म.—तांबडी कणेर ; गु.—राती कणेर ; क.—के-
णालिंगे ; त.—चेव्वलरि ; मल.—चुवन्न कणवीरं ७०००
०००००० ; इं.—Red oleander । श्रीवेष्टक इति पाठ्यकारः ॥

कोरण्टः । उ. २४. पीतपुष्पझिण्टी । see कुरण्टः ॥

कोरदूषः । सू. ६ etc. कोरं रुधिरं दूषयति । कोद्रवः ॥

कोलः । सू. ६ etc. बदरी । मध्यप्रमाणो बदर इत्येके ॥

कोलः । शा. ६. पीतत्वात्, कुल संस्थाने । वराहः । “कोलो
भेलक उत्संगेऽङ्कपाल्यां चित्रके किरौ । कोलं च बदरे कोला पि-
पल्यां चठ्वभेषजे” इति हैमः ॥

कोलमज्जा । सू. २२. बदरीबीजस्य मज्जा । हिं.—बेरीके गुठली-
की मींग ; मल.—लन्तककुरुपरिप्पु ലന്തക്കുരുപ്പി ॥

कोलास्थि । सू. २१ etc. कोलमज्जा ॥

कोलास्थिमज्जा । चि. ७. कोलमज्जा ॥

कोली । सू. १५. कुल संस्थाने । बदरी । बदरीति सुश्रुतपाठः ॥

कोविदारः । चि. ९. कुं भूमिं विदृणाति । पीतकुसुमः काञ्चनारः ।

“कोविदारकलिकातिकोमला तक्रसिद्धतिलतैलपाचिता । हिंगुवा-
सकुवासवासिता वसवारलुलितातिलोभदा” इति पाकशास्त्रे ।
कोविदारः शरदि पुष्पति । “काञ्चनारः काञ्चनकः पाकारी
रक्तपुष्पकः । कोविदारोस्य भेदः स्या”दिति मदनपालः । कोवि-
दारः काञ्चनारः कर्बुदारश्चेति स त्रिविधः पीतरक्तश्चेतभेदेन ।
N. O.—*Leguminosae* । हिं.—पीला कचनारः ; वं.—
पीतकांचन ; म.—कोरळ ; गु.—कांचनारः ; तै.—देवकांचनमु ;
क.—मंदार, शेयाड्ल, कञ्चिवाळदमर ; त.—मन्तारै ;
सिं.—कोबोलील ; मल.—मञ्जमन्तारं മഞ്ജമന്താരം ,
मलयकत्ति इति केचित् । इं.—Purple Bauhinia ; ल.—
Bauhinia variegata । नामानि—“कोविदारः काञ्चनारः
कुहालः कनकारकः । कान्तपुष्पश्च करकः कान्तारो यमलछदः ।
पीतपुष्पः सुवर्णारो गिरिजः काञ्चनारकः । युग्मपत्रो महापुष्पः
स्याच्चतुर्दशधाभिधः” । रा. नि । गुणाः—“कोविदारो दीपनः
स्यात् कषायो व्रणरोपणः । संप्राही सारकः स्वादुः पर्णशाकेषु
चोत्तमः । मूत्रकृच्छ्रं त्रिदोषं च शोषं दाहं कफं तथा । वातं हरेत्
पुष्पगुणा रक्तकाञ्चनपुष्पवत्” । वै. नि । “काञ्चनारो हिमो
प्राही तुवरः श्लेष्मपित्तनुत् । कृमिकुष्ठगुदभ्रंशगण्डमालाव्रणा-
पहः । कोविदारोपि तद्वत्स्यात्तयोः पुष्पं लघु स्मृतम् । रूक्षं

संप्राहि पित्तास्रप्रदरक्षयकासनुत्” । भा. प्र । त्वगादिकं ग्राह्यम् ॥
कोशवत्यौ । सू. १५. कोशातकीद्वयम् । कटुकोशातकी राजको-
शातकी च । धामार्गवो राजकोशातकी चेत्यरुणदत्तः । धामार्गव-
कृतवेधनाविति सुश्रुतपाठः ॥

कोशातकः । उ. १८. कोशातकी ॥

कोशातकम् । सू. ६ etc. कोशातकीफलम् । काली तोरईका
शाक । पटोलमिति पदार्थचन्द्रिका । दधित्थमितीन्दुः ॥

कोशातकी । सू. ३० etc. कोशमतति । ‘अत सातत्यगमने’ ।
वनेषु वृक्षादीनामुपरि प्रतानबहुला पीतकुसुमकृष्णबीजा काचित्
तिक्करसप्रधाना लताविशेषः । N. O.—*Cucurbitaceæ* ।
हिं.—कडवी तोरई, काली तोरई, जंगली तोरई; बं.—झिंगा;
म.—कडूदोडकी; गु.—कडवी घीसोडी; तै.—चेन्दुबीर,
वेरिवीर, चैतिबीर; क.—कहिहीरे; कों.—कडुघोसलि; त.—
पेय्पीर्कु, पेय्पीर्की; सिं.—तित्तवेटकोलु; मल.—काट्टुपीचि
കാട്ടുപിച്ചി, आट्टुड्डा, पुट्टुपीरं; इं.—Bitter Luffa;
ल.—*Luffa Amara* । नामानि—“कोशातकी कृतलिद्रा
जालिनी कृतवेधनी । क्ष्वेडा सुतिका घण्टाली मृदंगफलिका
मता” । घ. नि । गुणाः—“क्ष्वेडस्तिक्तः कटुस्तीक्ष्णो प्रगाढश्च
प्रशस्यते । कुष्ठपाण्ड्वामयप्लीहशोफगुल्मगरादिषु” । घ. नि ।
धुसुण्डीति लोके इति डल्हणः । वलीफलादिकं ग्राह्यम् ॥

कोशातकीचतुष्कम् । सू. ३०. क्ष्वेडो धामार्गवः पटोली देवदा-
ली चेति हेमाद्रिः । कोशातकी घोषकः; सा च फलपुष्पभेदाच्चतु-
र्विधा बृहत्फला अल्पफला पीतपुष्पा श्वेतपुष्पा इतीति डल्हणः ।
कोशातकी धामार्गवः महाकोशातकी देवदाली चेति केरलेषु ॥

कौचवः । सू. ३. चित्रकंबलः । कुथा । कुथक इति चरकपाठः ।

गर्म और भारी वस्त्र इति चरकप्रसादनी । रांकववस्त्रभेद इत्यरुण-
दत्तः । तवरक इत्यन्ये । कौचव इति केषांचन पाठः । हस्तिपृष्ठ-
स्थकंबल इत्येके । Painted blanket इत्यविनाशचन्द्रः ॥

कौटजः । चि. १०. इन्द्रयवः ॥

कौटजं बीजम् । चि. ८. इन्द्रयवः ॥

कौन्ती । सू. २१. कुन्तिषु देशेषु भवा । हरेण । see रेणुकः ॥

कौलथः । सू. ६ etc. कुलथयूषः । कुलथीका यूष । “कुलथ-
यूषो मधुरः कषायो भवेत् स वातस्य कफस्य हन्ता । महाश्मरी-
वायुजगेहहन्ता सन्दीपनी मेदविशोषणश्च” इति ॥

कोशाम्नः । चि. १३. कोशाम्नकोशाम्लाविति पाठौ । वनाम्रवृक्ष-
विशेषः, क्षुद्राम्नः । बहुकीटमाम्रफलमिति हाराणचन्द्रः । हिं.—
कोशंभ, छोटा आम, कोशाम् ; बं.—केओडा, केवड़ाफल ;
म.—कोशिब, लाल रान आंबा ; गु.—कोशम, हलकीजातनों
आंबो ; क.—जूरिमाचु ; त.—काददुमामरं ; मल.—कोम्मावु
කොට්ටොටු, काददुमावु, कुरुददुमावु ; ल.—*Magnifera
sylvantuca* । नामानि—“कोशाम्नश्च घनस्कन्धो वनाम्रो जतु-
पादपः । क्षुद्राम्नश्चेति रक्ताम्रो लाक्षावृक्षः सुरक्तकः” । रा. नि ।
फलं ग्राह्यम् । गुणाः—“कोशाम्नः कुष्ठशोथाम्नपित्तव्रणकफापहः ।
तत्फलं ग्राहि वातघ्नमम्लोष्णं गुरु पित्तलम् । पक्वन्तु दीपनं
रुच्यं लघूष्णं कफवातनुत्” । भा. प्र ॥

कोशेयम् । सू. ३. कोशादुत्थितम् । कोषकारकीटतन्तुमयप्रति-
छदविशेषः । पट्टवस्त्रीयतूलिका । रेशमी वस्त्रोके गदैले इति
शिवदीपिका । यन्त्रसरमिति लोके इत्येके । कृमिकोशोत्थमिति

पदार्थचन्द्रिका । “कौशेयं कृमिकोशोत्थे” इति वैजयन्ती ।
Silken bedsheet or quilt । मल.—पददुर्विरि പട്ടുവീതി,
पददुकोतटि ॥

कौसुंभम् । सू. ६. कुसुंभस्य पत्रम् । “कुसुंभपत्रं मधुरं नेत्र्यमुष्णं
कटु स्मृतम् । अग्निदीप्तिकरं चातिरुच्यं रूक्षं गुरु स्मृतम् । सरं
पित्तकरं चाम्लं गुदरोगकरं मतम् । कफविण्मूत्रमेदानां नाशकं
परमं मतम्” । वै. नि ॥

क्रकरः । सू. ६. केति करोति वाशते । पक्षिविशेषः । हिं.—करेदू,
कुवार, कयार; बं.—करकटियापक्षी; म.—करढोंक; सिं.—
केरवकुन् । इरट्टवालन्किळि इति केरलेष्वके; ल.—*Perdix
sylvatica* । कयारकरवारा इति भाषेयेके । कुचशब्दकारी पीतः
कृष्णगलः कृष्णचञ्चुचरणो रत्नपृष्ठ इति हेमाद्रिः । लावान्तकः
कपिञ्जलात् स्थूल इति डल्हणः । गुणाः—“वातपित्तहरा वृक्ष्या
मेघाग्निबलवर्धनाः । लघवः क्रकरा हृष्टास्तथा चैवोपचक्रकाः”
इति सुश्रुतः । कुकर इति चरकप्रसादनी । “कृकणक्रकरो समौ”
इत्यमरः ॥

क्रमुकः । सू. १५. etc. क्रामति क्रमुकः । पूगवृक्षः । N. O.—
Palmaceæ हिं.—सुपारी; बं—शुपारी; म.—पोफळीचेझाड,
सुपारी; गु.—सोपारी; तै.—क्रमुकमु; क.—अडिकेमर; कों.—
फोंपळ; तु.—कंगु; त.—कमुकु; पाक्कुमरं; सिं.—पुवक्; मल.—
अटक्कामरं അടക്കാമരം, कवुङ्कु; इं.—*Areca or Betel-nut
palm*; ल.—*Areca catechu* । नामानि—“पूगस्तु पूगवृक्ष-
श्च क्रमुको दीर्घपादपः । वल्कतरुर्दृढवल्कश्चिकणश्च मुनिह्वयः” ।
रा. नि । फलपुष्पादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“पूगं गुरु हिमं रूक्षं
कषायं कफपित्ताजित् । मोहनं दीपनं रुच्यमास्थवैरस्यनाशनम् ।
आर्द्रं तद्गुर्वभिष्यन्दि वह्निदृष्टिहरं स्मृतम् । स्विन्नं दोषत्रयछेदि

दृढमध्यं तदुत्तमम्” । भा. प्र । अपिच—“आमं पूर्णं कषायं
मुखमलशमनं कण्ठशुद्धिं विधत्ते रक्तमश्लेष्मपित्तप्रशमनमुद्राध्मा-
नहारं सरं च । शुष्कं कण्ठामयघ्नं रुचिकरमुदितं पाचनं रेचनं
स्यात्तत्पर्णेनायुतं चेज्झटिति वितनुते पाण्डुवातं च शोषम्” । रा.
नि । असनतिनिशादिगणे वृश्चरोध्र इत्यन्ये, साराधिकारादिति
उल्हणः । श्यामादिगणव्याख्यायां पट्टिकारोध्र इत्युल्लङ्घनदत्तः । रो-
ध्र इति पदार्थचन्द्रिका । पूगफलमित्येव उल्हणः । हेमाद्रिरपि
पूगमित्येव व्याख्यायति । “क्रमुकस्तु पुमान् भद्रमुस्तके ब्रह्मदा-
रुणि । फले कार्पासिकायाश्च पट्टिकालोध्रपूगयोः” इति मेदिनी ॥

क्रोष्टुकः । नि. १५. क्रोशति । क्रोष्टूक इति पाठः । जंबुकः ।
स्थूलसृगाल इत्युल्लङ्घनदत्तः ॥

क्रौञ्चः । सू. ६ etc. क्रुञ्च + स्वार्थे अण् । पुवजातीयबकपक्षी ।

“क्रौञ्चो द्वीपप्रभेदे स्यात् पक्षिपर्वतभेदयोः” इति मेदिनी । बक-
भेद इति भाष्यकारः । कुरंज (कोंचि) इति लोके इति उल्हणः ।
हंकूह इति प्रसिद्धः पक्षी इति जगद्धरः वेणीव्याख्यायाम् । कुंज
इति भावप्रकाशहिन्दीव्याख्याता । करांगुळ इति रामाश्रमी ।
ढेक इत्येके । बं.—कोंचबक ; त.—अनटिल् पट्चि ; सिं.—
कोसलिहिणिय ; मल.—अण्टन्कोकु (Ardeotis scabra), अन्नल-
पक्षि ; ईं.—Curlew ; ल.—Ardea jaculator । नामानि—
“क्रौञ्चकः क्रौचवी दीर्घवः स्याद्रात्रिजागरः” । ध. नि ।
गुणाः—“क्रौञ्चो वृष्योतिरुचिकृदश्मरीं हन्ति नित्यशः । शोष-
मूर्च्छाहरो बल्यो हन्ति कासमरोचकं” इत्येविसंहितायाम् । शर्क-
रारोगचिकित्सिते “क्रौञ्चोष्ट्रासमास्थिनी”त्यत्र क्रौञ्चास्थि-
शब्दस्य रक्तमलबीजमिति समर्थयति शिवदीपिकाकारः ॥

क्रौञ्चादनम् । सू. ६. क्रौञ्चानामदनं भक्ष्यम् । जलकन्दविशेषः ।

हिं.—घघोल इत्येके । Arumorinense । ह्रस्वजलमुस्त्येके ।

कमलकन्दमिति केचित् । काश्मीरेषु केदुकमन्यत्र कनाविकमि-
तीन्दुः । चिञ्चोटकम् रक्तकसेरुकम् वेति चरकोपस्कारे । घेंचु-
लिका इति चक्रपाणिदस्तः ॥

क्लोमन् । पिपासास्थानम् । “तिलकं क्लोम उच्यते” इति हलायुधः ।

“अधस्तु दक्षिणे भागे हृदयात् क्लोम तिष्ठति । जलवाहिशिरामू-
लं तृष्णाच्छादतकृन्मत्” इति भावमिश्रः ॥

क्षवकः । सू. १५. etc. पर्णासभेदः स्वनामख्यातक्षुपविशेषः ।

N. O.—*Compositæ* । हिं.—नकछिकनी, नाकछिकनी ;
वं.—हाँचुटी, हेंचेता, छिकनी ; म.—भूतांकुश, नाकशिङ्कगी ;
गु.—नाकछीकणी ; क.—भूतांकुश ; त.—पेयमरुट्टि ; मल.—
तुम्मि ७२२, चेरुपटि ; अ.—उफरककुदुश, अफकुर ; पा.—
वेख गाडजवां ; इं.—*Sneezwort* ; ल.—*Oentipeda orbi-*

cularis । नामानि—“क्षुवकः क्षुरकस्तीक्ष्णः क्रूरो भूतांकुशो क्षवः ।

राजोद्वेजनसंज्ञश्च भूतद्रावी प्रहाह्वयः” । रा. नि । पत्रादिकं प्रा-

ह्वम् । गुणाः—“छिकनी कटुका रुच्या तीक्ष्णोष्णा वह्निपि-

स्तकृत् । वातरक्तहरी कुष्ठकिमिवातकफापहा” । भा. प्र ।

“भूतांकुशस्तीव्रगन्धः कषायोष्णः कटुस्तथा । भूतप्रहादिदोषघ्नः

कफवातनिघ्नन्तनः” । रा. नि । क्षवथुकारः फणिञ्जकाकारः

‘चिह्नारिकाय’ इति पारियात्रे प्रसिद्धः छिकनीति लोके इति सुरसा-

दिगणव्याख्यायां उल्लेखः । क्षुवकारकः क्षुपभेदः हाँचिया इति

विज्ञायते इति हाराणचन्द्रः । द्रोणपुष्पीभेद इत्येके । कृष्णसर्षप

इति केचित् । रक्तसर्षप इत्यपरे ॥

क्षारः । सू. १०. स्वर्जिकः ॥

क्षारः । सू. १४. etc. यवक्षारः ॥

क्षारद्वयम् । चि. ३ etc. स्वर्जिको यवक्षारश्च । “स्वर्जिका याव-

श्चक्षश्च क्षारद्वयमुदाहृतं” इति शार्ङ्गधरः ॥

क्षारपंकं । सू. ३०. क्षीरपका ॥

क्षारयुगम् । क्षारद्वयम् ॥

क्षारोदकम् । चि. ११. मुष्ककक्षारजलम् । “पाटलीयावशूकाभ्यां पारिभद्रातिल्लादपि । क्षारोदकेन मतिमान् त्वगेलोषणसंयुतं” इत्यत्रारुणस्तदादयो व्याख्यातारः प्रस्खलन्ति । “पाटल्यादीनां क्षारोदकेन सह त्वगेलोषणचूर्णं पिबेत्, पाटल्यादिक्षारोदकगुड-कृतान् लेहान् वा लिह्यात् । कार्तिककुण्डस्तु “त्वगेलोषणचूर्णक” मित्यत्र त्वगेलोषणसंयुतमिति पठति । तत्र पाटल्यादितिलान्ता-नां द्रव्याणां यच्चूर्णं तत्क्षारोदकेन मुष्ककक्षारोदकेन पिबेत्, तत्कृतान्, वा पृथक् पृथक् त्वगेलोषणसंयुतान् लेहान् गुडमिश्रितान् लिह्यादिति व्याख्यायति । तथा च विश्वामित्रः—“पाटल्याः पारिभद्राद्वा तिलाद्वापि यवाग्रजात् । कणैलात्वग्युतं चूर्णं मुष्कक-क्षारवारिणा । पिबेद्गुडेन मिश्रं वा लिह्यालेहान् पृथक् पृथक्”—इति । ‘मतिमान्’ इत्यत्र ‘मदिरा’ इति केचित् पठन्ति, तथा ‘गु-डेन मिश्रं वा’ इत्यत्र ‘गुडोपदंशं वा’ इति च पठन्ति । तच्च पाठद्वयमनार्षम् । क्षारोदकविधिर्यथा—आरात् षड्गुणं जलं दत्वा वस्त्रेण दोलायन्त्रं विधाय तदधःपात्रं पातयित्वा चतुर्थावशि-ष्टे स्नावयित्वा तज्जलं ग्रह्यम् । “पानीयो यस्तु गुल्मादौ तद्वारा-नेकविंशति । भावयेत् षड्गुणे तोये केचिदाहुश्चतुर्गुणे” इति ॥

क्षीरम् । सू. ३ etc. घस्यते (अद्यते) क्षीरम् । दुग्धम् । हिं.—

दूध; बं.-दुध; म.-दूध; गु.-दूध; तै.-पालु; क.-हालु; त.-पाल्; सिं.-किरि; मल-पाल् ७०७°; अ.-हलिब, जुवन; पा.—पेर, शिरे; इं.—Milk; ल.—*Lactus, Mulgere* । नामानि—“क्षीरं दुग्धि पयः स्तन्यं दुग्धं स्यादमृतं तथा । पीयूषं जीवनं चात्म जीवनीयं समं मतम्” । स. नि । गुणाः—“दुग्धं

सुमधुरं स्निग्धं वातपित्तहरं सरम् । सद्यः शुक्रकरं शीतं सात्म्यं
सर्वशरीरिणाम् । जीवनं बृंहणं बल्यं सेव्यं वाजीकरं परम् । वयः-
स्थापनमायुष्यं सन्धिकारि रसायनम् । विरेकवान्तिवस्तीनां
सेव्यमोजोविवर्धनम् । जीर्णज्वरे मनोरोगे शोषमूर्च्छाभ्रमेषु च ।
ग्रहण्यां पाण्डुरोगे च दाहे तृषि हृदामये । शूलोदावर्तगुल्मेषु वस्ति-
रोगे गुदाङ्कुरे । रक्तपित्तेऽतिसारे च योनिरोगे श्रमे कृमे । गर्भस्त्रा-
वे च सततं हितं मुनिवरैः स्मृतम् । बालवृद्धक्षतक्षीणाः क्षुद्रव्यवाय-
कृशाश्च ये । तेभ्यः सदातिशयितं हितमेतदुदाहृतम्” । भा. प्र ।
समयविशेषे दुग्धसेवनगुणाः—“वृष्यं बृंहणमग्निवर्धनकरं पूर्वा-
ह्णीतं पयो मध्याह्ने बलदायकं कफकरं कृच्छ्रस्य विछेदकम् । वा-
ल्ये वह्निकरं ततो बलकरं वीर्यप्रदं वार्धके रात्रौ क्षीरमनेकदोषशम-
नं सेव्यं ततः सर्वदा” । अन्यच्च—“क्षीरं मुहूर्तत्रितयोषितं यदत-
प्तमेतद्विकृतिं प्रयाति । षष्ठे तु दोषं कुरुते तदूर्ध्वं विषोपमं स्यादुषि-
तं दशानां” इति । अपि च—“पयःपानं न कुर्वीत विशेषात् कृमिदो-
षता । मुहूर्तपञ्चकादूर्ध्वं क्षीरं भवति वैकृतम् । तदेव द्विगुणे काले
विषवद्भ्रान्तिमानवम्” इति । “गव्यं पूर्वाह्नकाले स्यादपराह्णे तु माहि-
षम् । क्षीरं सशर्करं पथ्यं यद्वा सात्म्ये च सर्वदा” । “पित्तघ्नं शू-
तशीतलं कफहरं पक्वं तदुष्णं भवेच्छीतं यत्तु न पाचितं तदखिलं
विष्टंभदोषप्रदम् । धारोष्णं त्वमृतं पयः श्रमहरं निद्राकरं कान्तिदं
वृष्यं बृंहणमग्निवर्धनमतिस्वादु द्विदोषापहम्” । क्षीरवर्जनस्था-
नम्—“क्षीरं न भुञ्जीत कदाप्यतप्तं तप्तं न चैतल्लवणेन सार्धम् ।
पिष्टाञ्जसन्धानकमाषमुद्गकोशातकीकन्दफलादिकैश्च” । तथा च—
“मत्स्यमांसगुडमुद्गमूलकैः कुष्ठमावहति सेवितं पयः । शाक-
जांबवरसैस्तु सेवितं मारयत्यबुधमाशु सर्पवत्” । निन्दितं दुग्धम्—
“विवर्णं विरसं चाम्लं दुर्गन्धं प्रथितं पयः । वर्जयेदम्ललवणयुक्तं
बुद्ध्यादिहृद्यतः” इति । क्षीरपाकविधिः—“द्रव्यादष्टगुणं क्षीरं

क्षीरात्तोयं चतुर्गुणम् । क्षीरावशेषः कर्तव्यः क्षीरपाके त्वयं विधिः” इति वंगसेनसंहितायाम् । “चतुर्थभागं सलिलं निधाय यत्नाद्यदावर्तितमुत्तमं तत् । सर्वामयघ्नं बलपुष्टिकारि वीर्यप्रदं क्षीरमतिप्रशस्तं” इति केचित् । “गवादीनां वर्णभेदाद् गुणा दुग्द्धादिके पृथक् । कैश्चिदुक्तो विशेषाश्च विशेषो देशभेदतः” । तथा उक्तं च— “देशेषु देशेषु च तेषु तेषु तृणांबुनी यादृशदोषयुक्ते । तत्सेवनादेव गवादिकानां गुणादि दुग्द्धादिषु तादृशं मतम्” । रा. नि । “क्षीराभावे भवेत् मौद्गो यूषो मासूर एव वा” इति केचित् ॥

क्षीरकाकोली । चि. ३ etc. हिमालयप्रान्तप्रसिद्धः कन्दविशेषः ।

हिं.—क्षीरकाकोली ; म.—श्वेतकाकोळी, दूधकाउली ; क.—हालुगद्वत्तिगे ; त.—वेळ्ळै इरळि ; सिं.—किरिक्केलु ; इं.—Ceylon cow-plant ; ल.—*Gymnema lactiferum* इत्येके । see काकोली । नामानि—“द्वितीया क्षीरकाकोली क्षीरशुक्ला पयस्विनी । वयस्था क्षीरमधुरा वीरा क्षीरविषाणिका” । ध. नि । कन्दो प्राह्यः । गुणाः—“काकोलीयुगलं शीतं शुक्रलं मधुरं गुरु । बृंहणं वातदाहास्रपित्तशोषज्वरापहम्” । भा. प्र । अभावे अश्वगन्धा शतावरी वा प्राह्या ॥

क्षीरपका । सू. ३०. क्षीरवकमिति केरलपाठः । गौरखडी नाम

धवलमृत्तिका । क्षीरपकं क्षीरपाकं क्षारपकं चेति पाठान्तराणि । क्षीरपाक इति सुश्रुतः । जलशुक्तिरिति डल्हणः । मल—इत्तिळ् । भाष्यकारोपि शुक्तिकेत्येव व्याख्यायति । क्षीरवर्णं क्षीरपश्मिकापरपर्यायमिति पदार्थचन्द्रिका । क्षारपकं प्रलेपकं खटिकासंज्ञमित्यरुणदत्तः । पट्टिकेति हेमाद्रिः । सफेद खडिया इति शिवदीपिका । हिं.—खरिया मट्टी ; वं.—शिरगोला, चाखडि ; म.—दुधीमाती, शिरगोळा ; गु.—खडी ; क.—रंगवालिय हरेल्ल ; त.—चीमै

कुण्णाम्पु ; सिं.—रट्टुणु ; मल.—चोक्कु ௨௨௦௦௯; इ.—Chalk ;
फ़.—Craie ; ज.—Kreide ॥

क्षीरघृतम् । चि. ६. क्षीरसर्पिः ॥

क्षीरद्रुमः । चि. ९. क्षीरिवृक्षः ॥

क्षीरपादपः । उ. ३. क्षीरिवृक्षः ॥

क्षीरपेया । सू. १६. etc. क्षैरेयी ॥

क्षीरमोरटः । चि. ८. मोरटः ॥

क्षीरशुक्ला । सू. १० etc. क्षीरेण शुक्ला । क्षीरविदारी नाम महाक-
न्दशाकविशेषः । N. O.—*Convolvulaceæ* । हिं.—दूधविदा-
री ; बं.—श्वेतमूँईकुमडा ; म.—पांडरीभुयकोहळी ; श्वेतभुईको-
होळा ; सिं.—किरिबदु ; मल.—पात्मुतुक्कु ௨௨௦௦௯ ௨௨௦௦௯ ;
see विदारी । नामानि—“अन्या क्षीरविदारी स्यादिक्षुगन्धेक्षु-
वल्क्ष्यपि । क्षीरवल्ली क्षीरकन्दा क्षीरशुक्ला पयस्विनी” । ध. नि ।
कन्दो प्राह्यः । सूत्रदशमाध्याये मधुरगणव्याख्यायां तवक्षीरीति
पदार्थचन्द्रिका । शरीरे बलातैलयोगे क्षीरशुक्ला क्षीरकाकोलीति
व्याख्यायतीन्दुः । तत्रापरक्षीरकाकोलीपदप्रयोगोप्यस्ति ॥

क्षीरसन्तानम् । क. १. क्षीरसरः । see सन्तानिका ॥

क्षीरसरः । चि. ३. सन्तानिका ॥

क्षीरसर्पिः । चि. ५. क्षीरमथनात् समुद्भूतनवनीतोत्थितं घृतं,
दुग्धोत्थनवनीतम् । दूधसे निकाला हुआ घी, दूधका घी । गुणाः—
“घृतं दुग्धभवं प्राहि शीतलं नेत्ररोगहृत् । निहंति पित्तदाहाक्षम-
दमूर्च्छाभ्रमानिलान्” । भा. प्र ॥

क्षीरिणी । सू. १०. दुग्धिका । स्वर्णक्षीरीत्येके । N. O.—*Eup-*

त्वपारीषष्ठक्षपादपाः । पञ्चैते क्षीरिणो वृक्षास्तेषां त्वक्पञ्चवल्क-
लम्” । गुणाः—“क्षीरिवृक्षा हिमा वर्णा योनिरोगव्रणापहाः ।
रूक्षाः कषाया मेदोघ्ना विसर्पामयनाशनाः । शोफपित्तकफास्रघ्नाः
स्तन्या भग्नास्थियोजकाः” । भा. प्र । फलगुणाः—“क्षीरवृक्ष-
फलं तेषां गुरु विष्टंभि शीतलम् । कषायं मधुरं साम्लं नातिमारुत-
कोपनं” इति सुश्रुतः ॥

क्षीरी । चि. ५. वंशलोचना । see त्वक्क्षीरी । “त्वगेलापिप्पली-
क्षीरी” । “सितोपलं तुगाक्षीरीं पिप्पलीं बहुलं त्वच”मित्येवात्र
चरकपाठः ॥

क्षीरोद्भवम् । चि. ९. क्षीरसर्पिः ॥

क्षुद्रः । उ. २. मुद्र इति संग्रहपाठः समंगादिधृतयोगे ॥

क्षुद्रबृहती । चि. ८. कण्टकारी ॥

क्षुद्रवार्ताकी । उ. २४. बृहती ॥

क्षुद्रसहा । उ. २. मुद्रपर्णी । पृश्निपर्णीति कैरली ॥

क्षुद्रा । उ. २२. क्षुणत्ति क्षुद्रा, क्षुद्रवार्ताक्येकदेशो वा । कण्टकारी ।
क्षुद्रा व्यंगानटीकण्टकारिकासरघासु च । चांगेरीवेशयोरहिंसा-
माक्षिकामात्रयोरपि” इति मेदिनी ॥

क्षुमा । चि. २२. अतसी ॥

क्षुरकः । चि. १५. क्षौति, क्षूयते, वा । इक्षुरः ॥

क्षैरेयः । सू. ७. etc. क्षीरसंस्कृतमन्नम् । परमान्नम् । “मन्थानुपा-
नः क्षैरेयः” इत्यत्र “पायसो मन्थानुपानो विरुद्धः” इत्येव चरक-
पाठः ॥

क्षैरेयी । चि. ३ etc. क्षीरपेया, दुग्धसिद्धा थवागूः । दूध मिला-
कर बनायी हुई पेया । मल.—पात्कञ्जि ൧൦൦൦൦൦൦൦ । कल्प-

स्थाने “क्षीरं तत् पिप्पलीशृतम् । क्षैरेयीं वा” इत्यत्र क्षीरयवागू-
रित्येव चरकपाठः । “क्षैरेयी परमान्नं स्यात् पायसं क्षीरतण्डुलै”
रिति मदनपालः ॥

क्षौद्रम् । सू. ३ etc. मधु ॥

क्षौद्रसाह्या । उ. ३५. अद्रिकर्णी । “शेलुः शिरीषः किणिही
हरिद्रे क्षौद्रसाह्या” इत्यत्र “शिरीषः किणिही शेलुर्गिर्याह्वा रज-
नीद्वयम्” इति सुश्रुतपाठः । गिर्याह्वा श्वेतस्यन्द इति डल्हणः ।
क्षौद्रसाह्या वटमाक्षिकमिति केचित् । मूर्वेति पाठ्यकारः ॥

क्षौमम् । सू. २९ etc. स्थूलदुकूलम् । उत्तम रेशम । अतसीवत्कल-
कृतवस्त्रमित्येके । अतसीसूत्रैः शणसूत्रैर्वा व्यूतं वस्त्रमिति केचित् ॥

क्षौमजमषी । सू. २९. दग्धपट्टवस्त्रमषी , दग्धवस्त्रभस्म । रेस-
मकी राख ।

क्षौममषी । सू. २७. क्षौमजमषी ॥

क्ष्वेडः । क. १ कोशातकी । “क्ष्वेडः कोशातकी चोक्त”मिति च-
रकसंहितायाम् ॥

ख ।

खड्गः । उ. १. खडति भिनत्ति । गण्डको नाम पशुविशेषः ।

“खड्गो गण्डकशृङ्गासिबुद्धभेदेषु गण्डके” इति विश्वमेदिन्यौ ।

हिं.—गैंडा , गैंडा , गंडा ; बं.—गण्डार , गाण्डार ; म.—

गैंडा ; क.—खड्गमृग ; त.—काण्टामिरुकं ; सिं.—कंगवेणु-

न्हा ; मल.—कण्टामृगं கண்டமு, वाळ्मान् , कटुंतोलन् ;

इं.—Rhinoceros, Unicorn ; ल.—Rhinoceros indicus ।

नामानि—“खड्गः खड्गमृगः क्रोडी मुखशृङ्गो मुखेवली । गण्ड-

को वज्रचर्मा च खड्गी वाध्रीणसश्च सः” । रा. नि । मांसगुणाः—
कफघ्नं खड्गिपिशितं कषायमनिलापहम् । पित्र्यं पवित्रमायुष्यं
बद्धमूत्रं विरुक्षणम्” । सु. सू. ४६ । “जीवत्खड्गादिशृंगो-
त्थान् सदा बालः शुभान् मणीन्” इत्यत्र “मणयश्च धारणीयाः कु-
मारस्य खड्गरुरुगवयवृषभाणां जीवतामेव दक्षिणेभ्यो विषाणेभ्य-
स्त्वग्राणि गृहीतानि स्युः” रिति चरकपाठः । जतूकर्णोपि “रुखड्गा-
दीनां जीवतां दक्षिणशृङ्गाग्राणि निकृत्तानि धारये” दित्युक्तवान् ॥

खण्डः । सू. ५ etc. इक्षुविकारविशेषः । “खण्डं तु विमलं श्रेष्ठं चन्द्रकान्तसमप्रभं” इति भावमिश्रः । हिं.—मिश्री; खाण्ड; बं.—मिचरी, खाँड; म.—खडीसाखर; गु.—खडीसाकर, खाण्ड; तै.—पाख्खदारा, फाटिकेपां; क.—कलुसकरी, माल-खाण्ड; त.—कर्कण्डु; सिं.—गल्कण्डु, सूकिरि; मल.—कल्कण्डं கல்கண்டம்; पा.—नवात; अ.—सक्करे अशीयद; इं.—Sugarcandy । नामानि—खण्डं खण्डगुडं चेति मत्स्यण्डी खण्डशर्करा” । स. नि । अकलुषं ग्राह्यम् । गुणाः—“वातपित्त-हरं शीतं स्निग्धं बल्यं मुखप्रियम् । चक्षुष्यं श्लेष्मकृच्चोक्तं खण्डं वृष्यतमं मतम्” । अत्रि. सं । “वान्तिहरः परः” इति च भा-वप्रकाशे ॥

खण्डखाद्यः । सू. ७. लड्डुकादि, मधुरापूपः । शर्कराप्रचुरं
द्रव्यमिति हेमाद्रिः । “भक्ष्यान् सिताढ्यान्” इति संप्रहपाठः ।
“भक्ष्याः सशर्कराः” इति सुश्रुतेन पठितः । “भक्ष्याश्च गौडिकाः”
इत्येव केषांचन पाठः । उत्तम मिठाई । मल,—मधुरपलहारम्
०००००००००००० । Sweet meats । खण्डश्च खाद्यश्चेति पदद्वय-
मिति भास्करव्याख्या ॥

खण्डसिता । उ. ३९. खण्डः । “विमलखण्डसिता मधुभि” रित्यत्र

“विमलया सितया मधुने”त्येव वृद्धवाग्भटपाठः । यद्यपि , “म-
त्स्यण्डिकाखण्डसिताः क्रमेण गुणवत्तमाः” इत्यत्र पदत्रयमित्यव-
श्यमवगन्तव्यम् ॥

खदिरः । सू. २ etc. खदति खदिरः, खद स्थैर्ये । स्वनामख्यातवृ-
क्षः । N. O.—*Leguminosæ* । हिं.—खैर ; उर्दु.—खैरे ; बं.—खये-
रगाछ ; म.—खैर ; उत्.—खैर ; गु.—खेर ; तै.—चण्डचेदुदु ,
पोदलिमानु , काचु ; दखा.—खेर ; कां.—कातु , खैरु ; क.—
कगालि , काचु , तरे ; तु.—काच् ; त—करुंकालि , वोदळं ;
सिं.—किहिरिय ; मल.—करिङ्गालि കരിങ്ങാലി ; इं—
Brown barked Acacia; Black Catechu ; ल.—*Acacia*
Catechu । नामानि—“खदिरो रक्तसारश्च गायत्री दन्तधावनः ।
कण्टकी बालपत्रश्च जिह्मशल्यः क्षतक्षमः” । घ. नि । काष्ठसार-
निर्यासादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“खदिरः शीतलो दन्त्यः कण्डू-
कासारुचिप्रणुत् । तिक्तः कषायो मेदोघ्नः कृमिमेहज्वरघ्नान् ।
छिन्नशोथामपित्तास्रेपाण्डुकुष्ठकफान् हरेत्” । भा. प्र ॥

खदिरसारः उ. २२. खदिरनिर्यासः । हिं.—खैरसार , कत्था ;
बं.—खयेर ; म.—कात ; गु.—काथो ; क.—काथ ; त.—काचुकट्टि ;
सिं.—किहिरिहर ; मल.—कातु കാതു ; इं—Catechu । ना-
मानि—“खादिरः खदिरोद्भूतस्तत्सारो रंगदः स्मृतः । ज्ञेयः ख-
दिरसारश्च तथा रंगः षडाह्वयः” रा. नि । गुणाः—“कटुकः
खादिरः सारस्तिक्कोष्णः कफवातहृत् । व्रणकण्ठामयघ्नश्च रुचिकृ-
द्दीपनः परः” । रा. नि ॥

खदिरसारः । उ. ४०. खदिरवृक्षस्य गर्भदारु ॥

**खद्योतः । उ. १२. खे द्योतते । ‘द्युत दीप्तौ’ । ज्योतिरिंगणो नाम
कीटविशेषः । “लाक्षारुधिरवर्णामः श्वेतविन्दुविचित्रितः । क्षुद्रको**

ह्यग्निसंकाशो भ्राजते निशि चाग्निवत् । कीटः खद्योत इत्युक्तो
दष्टस्तेनापि दह्यते” इत्यलंवायनः । नामानि—“प्रभाकीटस्तु
खद्योतः खद्योतिरूपसूर्यकः । रा. नि । बं.—जोनाकेपोका ;
हिं.—पटवीजना ; त.—भिन्भिनिप्पूच्चि ; मल.—मिन्नांमिनुङ्कु
मी०००मी००००३ । Firefly । “खद्योतो द्योतिरिगणः” इति
हलायुधः ॥

खपुरः । सू. १५. ए. ग ; कुन्दुरकम् । कुन्दुरुकमित्येव सुश्रुतपाठः ॥

खपुरः । सू. २०. निर्यासः । मोचरसादिरिति हेमाद्रिः । हिं.—
गोंद, मसूढा ; म.—गोंद ; त.—कोन्तु ; सिं.—मेलियम,
लाडुव ; मल.—पशा ८८००, गोन्तु, मरकरा । Gum, resin ।
“निर्यासः खपुरो लशः” इति वैजयन्ती ॥

खरः । सू. ५ etc. खं शब्दं राति खरः । खं मुखविलमतिशयेना-
स्य इति वा । गर्दभः ॥

खरबुसः । सू. १५. जंबीरः । खरपुष्पेति सुश्रुतः पठति । फणिञ्ज-
कभेद इति डल्हणः । वनवर्वरिकाभेद इति हाराणचन्द्रः । अपा-
मार्ग इति केरलेष्वेके ॥

खर्जूरम् । सू. ६ etc. खर्ज व्यधने । खर्जूरीफलम् । खर्जूरी मधु-
भू-पिण्ड राजखर्जूरीभेदेन चतुर्धा भवति । त्रिधेत्येके । “खर्जूरी
गोस्तनाकारा परद्वीपादिहागता । जायते पश्चिमे देशे सा छोहारेति
कीर्त्यते” । भा. प्र । N. O.—*Palmæ* । हिं.—खजूर, छुहारा ;
बं.—खजूर, खेजूर ; छोहार ; म.—खजूर ; गु.—खजूरी,
छुवारी, खारेक ; तै.—ईत्ता ; क.—ईच्चलमरं, गिजिर-हन्तु ;
त.—पेरीच्चु ; सिं.—रटइन्दि ; मल.—ईत्तप्पळं ७७००००५० ;
पा.—तमररुतव ; अं.—खुर्मातर, खुर्मा खुष्क ; फ्र.—*Palmier*
dattier ; ज.—*Dattelpalme* ; इं.—*Edible date* ; ल.—
Phoenix dactylifera । नामानि—“खर्जूरी तु खरस्कन्धा द्रु-

प्रधर्षा दुरारुहा । निःश्रेणी च कषायो च यवनेष्टा हरिप्रिया” ।
 रा. नि । गुणाः—“खर्जूरौ त्रितयं शीतं मधुरं रसपाकयोः ।
 स्निग्धं रुचिकरं हृद्यं क्षतक्षयहरं गुरु । तर्पणं रक्तपित्तघ्नं पुष्टिवि-
 ष्टं भक्षुक्रदम् । कोष्ठमारुतहृद्बल्यं वान्तिवातकफापहम् । ज्वराति-
 सारक्षुत्तृष्णाकासश्वासनिवारकम् । मदमूर्च्छामरुतपित्तमद्योद्भूत-
 गदान्तकृत् । महतीभ्यां गुणैरल्पा स्वल्पखर्जूरिका स्मृता । खर्जूरौ-
 तरुतोयं तु मदपित्तकरं भवेत् । वातश्लेष्महरं रुच्यं दीपनं बलशु-
 क्रकृत्” । भा. प्र । खर्जूरं द्विविधं वृक्षविटपभेदेन, त्रिविधमित्य-
 परे, त्रैविध्यं च वृक्षखर्जूरं द्विविधमिति कृत्वा तत्र पारसीकेषु
 देशेषु महत्प्रमाणं स्वादुभिन्नं पिण्डखर्जूरमित्यतो हेतोरिति डल्हणः ।
 पक्वफलं ग्राह्यम् ॥

खलः । चि. ६. फलयूषः । फलैः कृतः व्यञ्जनविशेषः । see कां-
 लिकः । मुक्कुटीति केरलेष्वके । खड इत्येव चरकमुश्रुतयोः पाठः ।
 रागकर्पूर इति ख्यात इति रक्तपित्तनिदानव्याख्यायां चक्रपाणिद-
 त्तः । खडो द्विविधः—सतक्रशमीधान्य एकः, सतक्रशाकश्चापरः ।
 तत्राद्यः—“सशमीधान्यान् सस्नेहान् साम्लान् सांप्राहिकान्
 खडान्” इत्युक्तलक्षणः । सतक्रशाकस्तु—“तक्रं कपित्थचांगेरी-
 मरिचाज्जिचित्रकैः । सुपक्वः खडयूषोयं” इति शिवदासः ।
 कपित्थदाडिमतक्रशाकादिसंस्कृताः “कचिला” इति प्रसिद्धा इति
 डल्हणः । “फलमूलैर्धनादानं व्यञ्जनं पाकतो घनं । लेहवत्खल”
 इत्यन्ये । दधिदाडिममाषशाकस्नेहयुक्तं व्यञ्जनं खड इति जेजटः ।
 “तिलं सुलुब्धितं कृत्वा पिष्टं क्षीरे व्यहोषितम् । पटे पूतं पचेद्धी-
 मानार्द्रकोत्थापिते ततः । मरिचाज्जिसामुद्रैर्युक्तस्तिलखडो भवे”
 इति नलः । see रसः ॥

खलकः । चि. ९. खलः ॥

खल्ली । सू. १७. हस्तपादावमोटनरूपतीव्ररुजान्वितवातव्याधि-

विशेषः । “विश्वभी गृध्रसी चोक्ता खली तीव्ररुजान्विता” इति संग्रहे ॥

खाण्डवः । सू. ३ etc. पानकविशेषः । see रागः । षाडवः खाण्डवश्चेति पाठौ । “स्पष्टाम्लमधुरोऽस्पष्टकषायलवणोषणः । अतिक्रः खाण्डवः कोलकपित्थाद्युपबृंहितः” इति सुश्रुतटीकायाम् ॥

खार्जूरम् । सू. ५. खर्जूरीफलरसेन कृतं मद्यम् । खजूरकी शराव । Spirit distilled from dates । अकलुषं ग्राह्यम् । गुणाः— “मार्द्धीकारूपान्तरं किञ्चित् खार्जूरं वातकोपनम् । तदेव विशदं रुच्यं कफघ्नं कर्शनं लघु । कषायमधुरं हृद्यं सुगन्धीन्द्रियबोधनं” इति सुश्रुतः ॥

ग ।

गंगांबु । सू. ५. आकाशगंगाजलं , अन्तरीक्षजलविशेषः । आकाशसे गिरा हुआ जल । The water that falls from the sky । “यदा स्यादाश्विने मासि सूर्यः स्वातिविशाखयोः । तदांबु जलदैर्मुक्तं गांगमुक्तं मनीषिभि”रिति । अन्यच्च—“गांगमाश्वयुजे मासि प्रायो वर्षति वासवः । सामुद्रिकं वा विमलं पथ्यं तत्र पतञ्जलम्” ॥

गजः । सू. ५ etc. गजति । ‘गज मदने’ । हस्ती , स्वनामख्यातो विलंबितजातीयकूलचरपशुविशेषः । हिं.—हाथी ; म.—हत्ती ; तै.—येनुगु ; क.—आना ; त.—यानै ; सिं.—अलिया ; मल.—आना 象 ; इं.—Elephant ; ल.—*Elephas asiaticus* । नामानि—“हस्ती द्विपो गजो नाग इभोऽथ द्विरदः करी । वारणः कुञ्जरो दन्ती मातङ्गः षष्टिहायनः । कुंभी स्तंभेरमः पद्मी सिन्धुरश्च मतंगजः । करेणुः करिणी प्रोक्ता कलभः करि-

शाबकः” । ध. नि । तस्य चतस्रो जातयः ; यथा—“भद्रो मन्द्रो मृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातयः” इति हेमचन्द्रः । “भद्रो मन्द्रो मृगश्चेति विज्ञेयास्त्रिविधा गजाः । वनप्रचारसारूप्यसत्त्वभेदो-
पलक्षिताः । स बालः कलभो ज्ञेयो दुर्दान्तो व्याल उच्यते । प्रभि-
न्नो गर्जितो भ्रान्तो मत्तो मदकलश्च सः” । रा. नि । मांसगुणाः—
हस्तिक्वथं गुरु स्निग्धं वातलं श्लेष्मकारकम् । बहुपुष्टिप्रदं चैव
दुर्जरं मन्दबहिदं” । रा. नि । “विरुक्ष्णो लेखनश्च वीर्योष्णः
पित्तदूषणः । स्वाद्वम्ललवणस्तेषां गजः श्लेष्मानिलापहः” । सु. सू.
४६ । दुग्धगुणाः—“मधुरं हस्तिनीक्षीरं वृष्यं गुरु कषायकम् ।
स्निग्धं स्तैर्यकरं शीतं चक्षुष्यं बलवर्धनम्” । रा. नि । दधिगुणाः—
“हस्तिनीदधि कषायलघूष्णं पक्तिशूलशमनं रुचिप्रदम् । दीप्तिदं
खलु बलासगदघ्नं वीर्यवर्धनबलप्रदमुक्तम्” । रा. नि । तक्रगुणाः—
“हस्तिन्यास्तु स्मृतं तक्रमग्निमान्द्यकरं गुरु । उष्णं च तुवरं
तेजोवर्धकं कफवातहम्” इति । नवनीतगुणाः—“हस्तिन्या नव-
नीतं तु तुवरं दीपनं लघु । तिक्तं मलस्तम्भकरं कृमिपित्तकफाप-
हम्” । नि. र । घृतगुणाः—“कषायं बद्धविण्मूत्रं तिक्तमग्निकरं
लघु । हन्ति कोरेणवं सर्पिः कफकुष्ठविषाकिमीन” । सु. सू. ४५ ।
मूत्रगुणाः—“सतिक्तं लवणं भेदि वातघ्नं पित्तकोपनम् । तीक्ष्णं
क्षारे किलासे च नागं मूत्रं प्रयोजयेत्” । सु. सू. ४५ । “हस्ति-
मूत्रं तु तिक्तोष्णं लवणं वातभूतनुत् । तिक्तं कषायं शूलघ्नं हिक्का-
श्वासहरं परम्” । रा. नि । “गजमूत्रप्रलेपश्च कण्डूदद्गुत्रिसर्पनुत्” ।
अद्वि. सं ॥

गजकणा । चि. ८. गजपिप्पली । हस्तिपिप्पलीति चरकपाठः ॥

गजकृष्णा । उ. २२. गजपिप्पली । “तत्फलं श्रेयसी हस्तिमग-
धा गजपिप्पली । गजकृष्णा करिकणेभकणा द्विपिप्पली” । ध. नि ।

गजादिनामा इति सुश्रुतपाठः ॥

गजचिर्मटः । चि. १४. इन्द्रवारुणी ॥

गजदन्तिका । उ. ३६. गजमृत्तिकेति मुंवापुरमुद्रितसंप्रहपाठः ।

वलभीकमृत्तिका । गजकर्णिकेति शिवपुरमुद्रितसंप्रहपाठः । गजवृ-
न्तिकेति केरलीयानां प्राचीनपाठः । नगवृत्तिकेति सुश्रुतः । गज-
कर्णिका कुमारी सल्लकी वेतीन्दुः । सल्लकीति डल्हणः । सुश्रुताचिकि-
त्सितविंशतितमाध्याये “नगवृत्तिकवर्षाभूविल्वमूकै” रित्यत्र “नग-
वृत्तिकः जिगिनी गुडमज्जनिकेति लोके, वृश्चिकालीयन्ये इति च
डल्हणः । नगवृत्तिकं शैलजं अन्ये तु पार्वतीयां पुनर्नवां ग्राहयितुं
नगवृत्तिकेत्युपात्तमित्याहुरिति हाराणचन्द्रः । डल्हणः पुनरपि
सुश्रुतमूषिककल्पस्थाने “त्रिवृद्रोज्यमृतावक्रसर्पगन्धाः समृत्तिकाः”
इत्यादिपदार्थव्याख्यायां “समृत्तिकाः सकृष्णमृत्तिकाः, ‘अहि-
मृत्तिका’ इति केचित् पठन्ति, अत्राहिमृत्तिका वलभीकमृत्तिका;
‘अगवृत्तिका’ इति जेज्जटाचार्यः पठति, तत्रागवृत्तिका सल्लकीति
च व्याख्यायति । नागमृत्तिकेति संप्रहशारीरचतुर्थाध्याये दृश्य-
ते । नागवृन्तिकेतीन्दुः । सल्लकीत्यर्थः । केचित्तु नगमृत्तिकेति प-
ठन्ति, तत्रायमर्थः—शोभनगन्धवती पर्वतस्य मृत्तिका, पर्वतमृ-
त्तिकायाः सामान्यतो विषहरत्वात् । दन्तीति केचित् । महेन्द्र-
वारुणीत्येके । गजपिप्पलीति पाठ्यकारः ॥

गजपिप्पली । उ. ३. बृहत्वाद् गजयोग्या वा । स्वनामख्यात-
वृक्षविशेषः । हिं.—गजपीपल, गजपीपर, बडी पिपली; बं.—
गजपीपुल; म.—गजपिपली; थोर पिपली; गु.—गजपीपर,
मीरबेलीला, मोठो पीपर; तै.—पेहपिप्पलु, एनुगपिप्पलु;
क.—गजहिप्पलि; त.—यानैत्तिप्पलि, अत्तिचिप्पलि; सिं.—
एत्तवगपुल्, गजतिप्पलि; मल.—बलिय तिप्पलि වළඟු ලී
පුළුඬු, अत्तिचिप्पलि; पञ्चा.—पोरिया बेल; इं.—Elephant
Pepper; ल.—*Scindapsus officinalis*, *Pothos officina-*

lis । नामानि—“चविकायाः फलं प्राज्ञैः कथिता गजपिप्पली ।
कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी वशिरश्च सा” । भा. प्र । फलं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“गजकृष्णा कटुर्वातश्लेष्महृद्वह्निवर्धिनी । उष्णा निहन्त्य-
तीसारं श्वासकण्ठामयक्रिमीन्” । भा. प्र ॥

गजलिङ्गः । चि. २०. गजमलः । हिं.—हाथीकी लीद ; मल.—
आनपिण्डम् । गजलेण्ड इति सुश्रुतपाठः । गजगण्डीरक इति
डल्हणः । नदीपिप्पलिकेत्यन्ये । लेण्डं लण्डं पुरीषमित्यनर्थान्तर-
मिति भाष्यकारः ॥

गजाधिपः । शा. ३. गजः । गजः इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

गजाह्वा । उ. ५. गजपिप्पली ॥

गजोपकुल्या । चि. २१. गजपिप्पली ॥

गण्डीरः । सू. १५. व. ग ; स्नुही । सुश्रुतप्रोक्तपिप्पल्यादिरेव
वत्सकादिगणः । तत्र ‘हस्तिपिप्पलीहरेणुके’ इति पदद्वयस्थाने
वाग्भटे ‘गण्डीराजाजीपशुगन्धा’ इति पदत्रयं भाति ॥

गण्डूपदः । सू. २५ etc. गण्डूवो ग्रन्थयः पदान्यस्य गण्डूपदः ।
किञ्चुलको नाम सर्पाकारभूमिलता । वृष्टिशमनानन्तरमेव दी-
र्घाकृतयः कीटाविशेषाः गण्डूपदाः भूमिलतापरपर्याया इति चन्द्र-
नन्दनः । हिं.—केंचुवा , गडोए ; बं.—केँचो ; म. — गांडवळ ,
काडू ; क.—वांगूल ; त.—नांकूळ ; मण्णुण्णिप्पाम्पुः ; सिं.—
गेण्डविलुय ; मल—पूयिनागं ୱुथी൬൬൬ ; निलतिरा , मण्णि-
रा , वाळ्वळ् ; इं.—Earthworm ; ल.—*Lumbricus* ।
नामानि—“गण्डूपदः किञ्चुलको भूलता तत्प्रिया शिली” इति
वैजयन्ती ॥

गतशोकः । सू. १५. अशोकः ॥

गदम् । उ. ५. कुष्ठम् । “कौबेरं भास्वरं कुष्ठं पारिभाष्यं गदाह्वयम्”
इति मेदिनी ॥

गदा । उ. ३२. पाटली । कुष्ठमित्येके ॥

गन्धः । सू. २१. एलादिगणः । “गंधाश्च कुष्ठतगराः” इत्यत्र
“तत्रैलादिना कुष्ठतगरवर्ज्येन” इत्येव सुश्रुतपाठः । तथा च निमिः—
“धूमो हि वक्रकुष्ठाभ्यां विलालयति शक्तिः । मस्तिष्कं ताद्वि
विष्यण्णं नाशाय प्रतिपद्यते” इति । “गन्धाश्चागुरुपत्राद्याः” इत्ये-
वात्र चरकः पठति । अगुरुपत्राद्याः गन्धाश्चरकचिकित्सिते वक्ष्य-
माणागुरुकुष्ठतगरपत्रादीन्येव ॥

गन्धः । चि. १९. गन्धपाषाणः ॥

गन्धनः । सू. ६. सुगन्धित्रीहिभेदः । गन्धल इति पाठः । षष्टिभेद
इत्येके । । नरुपाण्डि इति भास्करव्याख्या । Gandhana is a fra-
grant variety. Probably, it is what in Bengal is known
under the name Samati or Manibhoga or Randhani-
pagla इत्यविनाशचन्द्रः ॥

गन्धपलाशम् । चि. १४. तेजपत्रम् । see तमालपत्रम् । गन्ध-
पत्रमितीन्दुः । चन्दनवृक्षपल्लव इति केचन केरलीयवैद्याः ॥

गन्धपलाशकः । चि. १० etc. तेजपत्रम् । see तमालपत्रम् ।
पलाश इत्येव चरकसंग्रहयोः पाठः । शटीति शिवदीपिकाकारः ।
अग्निमन्थ इति पाठ्यकारः ॥

गन्धपाषाणः । उ. १३. गन्धयुक्तः पाषाणः । गन्धको नाम खनि-
जोऽपधातुविशेषः । स च रक्तपीतश्चेतकृष्णत्वाच्चतुर्विधः । “च-
तुर्धा गन्धकः प्रोक्तो रक्तः पीतः सितोऽसितः । रक्तो हेमाक्रिया-
सूक्तः पीतश्चेतौ रसायने । व्रणादिलेपने श्वेतः कृष्णः श्रेष्ठः सुदुर्ल-
भः” । भा. प्र । शोधितं ग्राह्यम् । तच्छुद्धिः—“लौहपात्रे विनिक्षि-

प्य घृतमग्नौ प्रतापयेत् । तप्ते घृते तत्समानं क्षिपेद्गन्धकजं रजः ।
 विद्रुतं गन्धकं दृष्ट्वा तनुवस्त्रे विनिक्षिपेत् । यथा वस्त्राद्विनिःसृत्य
 दुग्धमध्येऽखिलं पतेत् । एवं स गन्धकः शुद्धः सर्वकर्म्मोचितो
 भवेत्” । भा. प्र । एवं त्रिकलाजलभृंगराजस्वरसादौ निक्षिपेदिति
 मतान्तरम् । हिं.—गन्धक ; बं.—गन्धक ; म.—गन्धक गु.—
 गन्धक ; दखा , काश्मी , पञ्चा , कौं.—गन्धक ; तै.—गन्धकमु ;
 क.—गन्धक ; त.—केन्ति , केन्तकं ; सिं.—गेन्दकं ; मल.—
 गन्धकं மலம் ; पा.—गोगिर्द ; अ.—कित्रिक ; उर्दु.—
 गन्धक ; बर्मा.—Kau , कौ ; मलायी.—बलिरंग ; इं.—
 Sulphur, Brimstone । नामानि—“गन्धको गन्धपाषाणो
 लेलीनो गन्धमादनः । पूतिगन्धो बलिवसा गन्धाश्मा धातुहा बली” ।
 घ. नि । गुणाः—“गन्धकः कटुरूष्णश्च तीव्रगन्धोतिवह्निष्ठः ।
 विषघ्नः कुष्ठकण्डूतिखर्ज्ज्वग्दोषनाशनः” । रा. नि । शुद्धगन्ध-
 कगुणाः—“शुद्धगन्धो हरेद्रोगान् कुष्ठमृत्युज्वरादिकान् । अग्नि-
 कारी महानुष्णो वीर्यवृद्धिं करोति च” । इति । “अशोधितो
 गन्धक एष कुष्ठं करोति तापं विषमं शरीरे । शोषं च रूपं च बलं
 तथौजः शुक्रं निहन्त्येव करोति चास्रम्” । भा. प्र ॥

गन्धर्वहस्तः । चि. ११. गन्धर्वस्य मृगभेदस्य हस्तः पाद इव पत्रम-
 स्य । गन्धर्वस्य भूतविशेषस्येव मृगविशेषस्येव वा हस्तोस्य गन्धर्व-
 हस्तः पञ्चांगुलिपर्वत्वादिति क्षीरस्वामी । एरण्डः ॥

गन्धोपलः । चि. १९. गन्धकः । see गन्धपाषाणः । सौगन्धि-
 कमिति चरकपाठः । तद्गन्धतृणं गन्धको वेति चक्रपाणिदत्तः ॥

गर्दभः । शा. ६. गर्दति गर्दभः , गर्द शब्दे । खरः । स्वनामख्यात-
 पशुः । हिं.—गधा , गदहा ; बं.—गाधा ; म.—गाढव ; क.—
 कत्ते ; त.—कलुतै ; सिं.—कलुद ; मल.—कलुता கழுதை ;

ई.—Ass ; ल.—*Equus asinus* । नामानि—“गर्दभो रा-
सभो भारवाही दूरगमः खरः” । म पा । “गर्दभः शंकुकर्णश्च
बालेयो रासभः खरः । भारवाहो भूरिगमो धूसरो रेणुभूषितः” ।
ध. नि । मांसगुणाः—“गर्दभप्रभवं मांसं किञ्चिद् गुरु बलप्रदम् ।
रुच्यं तु वन्यजं शैल्यं बहुवीर्यबलप्रदम्” । रा. नि । दुग्धगुणाः—
“गर्दभ्यास्तु स्मृतं दुग्धं मधुरं बलकारकम् । रुक्षं चाम्लं दीपनं
च बुद्धिमान्द्यहरं मतम् । पथ्यं रुचिप्रदं क्षारं कफवातविनाश-
नम् । बालरोगं च कासं च श्वासं चैव विनाशयेत्” । वृ. नि. र ।
दधिगुणाः—“गर्दभीदधि रुक्षोष्णं लघुदीपनपाचनम् । मधुरा-
म्लरसं रुच्यं वातदोषविनाशनम्” । रा. नि । तक्रगुणाः—
“गर्दभ्यास्तु स्मृतं तक्रं मधुरं दीपनं मतम् । रुक्षमम्लकरं चोष्णं
वातनाशकरं मतम्” । वृ. नि. र । नवनीतगुणाः—“गर्दभी-
नवनीतं तु कषायं कफवातनुत् । बल्यं दीपनदं पाके लघूष्णं मूत्र-
दोषनुत्” । रा. नि । घृतगुणाः—“गर्दभ्यास्तु घृतं बल्यं बुद्धिदं
वामकं मतम् । अग्निदीप्तिकरं चोष्णवीर्यं पाके लघु स्मृतम् । कषायं
ग्लानिदं प्रोक्तं मूत्रदोषकफापहम्” । वृ. नि. र । मूत्रगुणाः—
“गरचेतोविकारघ्नं तीक्ष्णं ग्रहणिरोगनुत् । दीपनं गर्दभं मूत्रं
कृमिवातकफापहम्” । ध. नि । “खरमूत्रं कटूष्णं च क्षारं तीक्ष्णं
कफापहम् । महावातापहं भूतकम्पोन्मादहरं परम्” । रा. नि ॥

गर्दभमणिः । उ. ३६. धूम्रवर्णरत्नविशेष इतीन्दुः । गरमणिरिति
मुद्रितचरकपाठः । पुकवर्णकल्लु इति केरलेषु ।

गर्भवेश्मन् । सू. ३. अन्तर्गृहम् । Garbha griha is one into
which no air is admitted either because there are no
windows or because of the windows, if any, not
being opened । उल्लङ्घनं १७७७०, मच्चु इति च केरलेषु ।
“अपवरकं गर्भगृहं” इति हलायुधः ॥

गर्भाभः । उ. १. गर्भोदकम् ॥

गर्भाशयः । शा. १ etc. गर्भस्थानम् । योनेरूर्ध्वमुखप्रतिबद्धः

क्षुद्रकलशकारो गर्भाशयः, स स्त्रिया एव । “गर्भाशयो नाम-
अधोमुखक्षुद्रतुंबीफलाकारः कोषः स्थूलपेशीमयो योनेरूर्ध्वमुखे
प्रतिबद्धः । तस्यायतनं स्वमुष्टिमात्रमगृहीतगर्भायाः, गृहीतगर्भा-
यास्तु यथागर्भम्” । Uterus । इति प्रत्यक्षशरीरात् । “पित्तप-
क्वाशयमध्ये गर्भाशयो यत्र गर्भस्तिष्ठति” (सु. शा. ५) इत्यत्र
“वस्तिपक्वाशयमध्ये” इति पाठो भवितुमर्हति, शरीरे तथैव दर्श-
नादन्यथा प्रत्यक्षविरोधाच्च” इति कविराजगणनाथसेनः । “शंख-
नाभ्याकृतियोनिस्रव्यावर्त्ता सा च कीर्त्तिता । तस्यास्तृतीये त्वाव-
र्त्ते गर्भशय्या प्रकीर्त्तिता । यथा रोहितमत्स्यस्य मुखं भवति रूपतः ।
तत्संस्थाञ्च तथारूपां गर्भशय्यां विदुर्बुधाः” इति भावमिश्रः ।
“गर्भाशयो जरायुश्च गर्भाधारश्च स स्मृतः” इति नरहरिः । “भ-
गस्याधः स्त्रिया वस्तिरूर्ध्वं गर्भाशयः स्थितः । गर्भाशयश्च वस्तिश्च
महास्रोतसमाश्रितौ” इति वैतरणः ॥

गर्भोदकम् । शा. १. आसन्नप्रसवायाः गर्भाशयात् प्रसृतं जलम् ।

गर्भाशयसे जल । Liquor amnii । मुन्नीर् अम्नीले इति केरलेषु ॥

गलन्ती । सू. १७. गलति । ‘गल अदने’ । कुटिलनाडीयुतः करको
नाम स्वल्पवारिधारावान् पात्रविशेषः । A kind of pot with a
pipe at the middle side to pour the water ; Goglet ।
“स्वर्णाद्युत्तमलोहतस्तु करको मृतसंभवो वात्र तन्नालान्तन्तु कनिष्ठि-
कांगुलिपरीणाहोन्मितं रोगिणः” इति धाराकल्पे । ‘गलन्ती’ इत्यत्र
वर्षणिकेति संग्रहपाठः । हिं.—गागर ; ‘करवती’ इत्येके ; बं.—
झारा ; म.—चंबू, गिंडी ; मल.—किण्ट क्किण्डो, करकम् ।
नामानि—“वर्धनी तु गलन्तालुः कर्करी करकोपि च” इति वैज-
यन्ती ॥

गवयः । सू. ६. गुवति , गवते वा । गलकंबलशून्यः गोसदृशो कूलचरपशुः । “गवयः स्याद्वनगव” इति वैजयन्ती । हिं.—वनगौ ; बं—गवय ; म.—गवा ; मल.—कादूडुकाळा ॐ३३ॐ३३०, काट्टि ; आर्यमान् इत्येके ; इं.—Jungle cow , Gayal ox ; ल.—*Bos Gavocus* । नामानि —“वनगौर्गवयः प्रोक्तो बलभद्रो महागवः । गवथी वनधेनुः स्यात् सैव भिल्लगवी मता” । रा. नि । मांसगुणाः—“गवयस्य तु मांसं हि स्निग्धं मधुरकासजित् । विपाके मधुरं चापि व्यवायस्य तु वर्धनम्” । सु. सू. ४६ । “गजमांसगुणैस्तुल्यं गावयं मांसमुच्यते” इत्येके ॥

गवाक्षी । सू. १५ etc. गां भूमिमक्ष्णोति । इन्द्रवारुणी । श्वेतपुष्पेन्द्रवारुणीति डल्हणः । “गवाक्षी त्विन्द्रवारुण्यां गवाक्षो जालके कपौ” इति हैमः ॥

गवांबु । चि. १९. गोमूत्रम् ॥

गवेधुकम् । सू. ६ etc. गवे गवार्थं दीयते रक्ष्यतेसौ । देङ् रक्षणे । तृणधान्यविशेषः । काशसदृश इति केचित् । हिं.—गरहेडुआ ; बं.—गडगडे ; म.—कसरू ; गु.—थेगी ; त.—कादूडुकोतुमै ; मल.—कादूडुकोतम्पु ॐ३३ॐ३३० इत्येके । गोधूमविशेष इति केचित् , तन्न । ‘गलगोधूम’ इति लोके , देशान्तरे तु ‘गरल’ इति लोके इति डल्हणः । मुन्यन्नविशेष इत्येके । गवेधुको घुलुंवः स ग्राम्यारण्यभेदेन द्विविध इति चक्रपाणिदत्तः । नामानि—“गवेधुका कर्षणी स्यात् गोजिह्वा कर्षिणी मता” । म. पा । पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“गवेधुः कटुका स्वाद्वी काश्यकृत् कफनाशिनी” । भा. प्र ॥

गवेधुका । उ. ३६ see गवेधुकम् । नागबलेत्येके ॥

गव्यम् । सू. ५ etc. गोक्षीरम् । हिं.—गायका दूध , गौका

दूध; म.—गाईचें दूध; क.—आकल हालु; त.—पशुविन्
पाल; मल.—पशुविन्पाल പശുവിൽപാൽ; इ.—Cow's
milk । see गौः ॥

गांगम् । सू. ५. गंगां वु ॥

गांगेयी । चि. १ etc. मुस्ता ॥

गायत्री । चि. ५ etc. गायतो विप्रांस्त्रायतेऽवश्यं गायत्री । खदिरः ।

“गायत्री त्रिपदादेवी छन्दोभिर्दुःखद्विरेषु च” । इति मेदिनी ॥

गार्दभास्थि । उ. ११. गर्दभस्य अस्थि । गधेकी हड्डी ॥

गालः । चि. १ etc. मदनः । गालेति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः ।

मदनफलमितीन्दुः ॥

गिरिः । उ. २२. गैरिकम् ॥

गिरिकदंबकः । उ. २. धाराकदंबः । हिं.—कदमभेद, धूलिक-

दम, हल्दु; बं.—केलिकदम; म.—धाराकळंबु; तै.—मोगु-

लुकडिमि; क.—धारेयकडबु; मल.—मलंकटम्पु മലങ്കടമ്പു;

ल.—*Nauclea cadamba, n. Cordifolia* । भूकदंब इतीन्दुः ।

नामानि—“धाराकदंबः प्रावृष्यः पुलकी भृंगवल्लभः । मेघागम-

प्रियो नीपः प्रावृषेण्यः कदंबकः” । रा. नि । गुणाः—“त्रिकदंबाः

कटुवर्ण्या विषशोफहरा हिमाः । कषायास्तिक्तपित्तघ्ना वीर्यवृद्धि-

कराः पराः” । रा. नि । त्वग्पुष्पादिकं ग्राह्यम् ॥

गिरिकर्णिका । उ. ३६. गिरिर्बालमूषिकेव कर्णः पत्रं यस्याः ।

अद्रिकर्णी ॥

गिरिजम् । चि. १८ etc. गिरौ जायते । शिलाजंतु ॥

गिरिजन्मन् । उ. ३९. शिलाजतु ॥

गिरिजाह्वयम् । उ. ३९. शिलाजतु ॥

गिरिवर्तिका । सू. ६. वर्तिकाभेदः । गिरिकाख्या इति हेमाद्रिः ।

गिरिवर्तक इति चरकपाठः । मल.—मलंकाटा 22100050 ।

पार्वततिक्षिरपक्षी इत्येके । पर्वतस्थवर्तक इति चरकोपस्कारे ॥

गिरिसंभवम् । चि. २१. शिलाजतु ॥

गुग्गुलुः । सू. १४ etc गुजो व्याधेर्गुडति । ‘गुड रक्षणे’ । स्व-

नामख्यातनिर्यासरूपपण्यद्रव्यम् । तल्लक्षणं यथा—“वह्नौ ज्व-
लन्ति तपने विलयं प्रयान्ति क्षियन्ति कोष्णसलिले पयसःसमानाः ।

प्राह्णाः शुभाः परिहरेच्चिरकालजातानंगारवर्णसमपूयाविगन्धवर्णान्”
इति । “वरमहिषलोचनोदरसन्निभवर्णः” इति कैशोरकगुग्गुलु-

योगे वंगसेनसंहितायाम् । “मरुतभूमौ प्रजायन्ते प्रायशः पुरपा-
दपाः । भानोर्मयूखैः संतप्ता ग्रीष्मे मुञ्चन्ति गुग्गुलुम् । जातरूप-

निभं शुभ्रं पुष्परागनिभं क्वचित् । क्वचित् महिषसङ्काशं यक्षदै-
वतवल्लभम्” इति । संग्रहेष्युक्तं, “गन्धोत्कटः सदाहे स्निग्धद्र-

वपिच्छिलो विगतशल्यः । महिषाक्षः पुष्परागस्फटिकासितनीरज-
छायः । यः पद्मारागारागो यः कनकछेदपाटलो यो वा । जयतीन्द्र-

नीलममलं भग्नेप्यतिकान्तिमत्वेन” इति । N. O.—*Burseraceæ* ।

हिं.—गूगल, गूगर; उर्दु.—गुग्गुलु; बं.—गुग्गुलु; मुकुल;

म.—गुग्गुलु, गुगूल; गु.—गुग्गल; तै.—गुग्गुलु, माहिषा-

क्षी, मैषाक्षी; क.—गुग्गुलु, इडवोल; त.—मैचाक्षि, कुङ्कि-

लियं, कुक्कुलु; सिं.—गुगुल; मल.—गुल्गुल ୭୭୯ ୭୭୯;

दखा.—गूगुल; पा.—वोएजहुदान; वैचहुन्दान; अ.—मो-

गल, अफालताना, मुष्कीले अर्जक; इं.—*Bdellium*, Gum

gugul; ल.—*Balsamodendron mukul* । स त्रिविधः—

साधारणगुग्गुलुः, कणगुग्गुलुः, भूमिजगुग्गुलुश्च । पञ्चभेदमिच्छन्ति

भावमिश्रादयः । “महिषाक्षो महानीलः कुमुदः पद्म इत्यपि ।

हिरण्यः पञ्चमो ज्ञेयो गुग्गुलोः पञ्चजातयः । भृंगाजनसवर्णस्तु
महिषाक्षः इति स्मृतः । महानीलस्तु विज्ञेयः स्वनामसमलक्षणः ।
कुमुदः कुमुदाहः स्यात् पद्मो माणिक्यसन्निभः । हिरण्याक्षस्तु हेमा-
भः पञ्चानां लिंगमीरितम्” । भा. प्र । नामानि—“गुग्गुलुः
कालनिर्यासो जटायुः कौशिकः पुरः । नक्तंचरः शिवो दुर्गो महि-
षाक्षः पलंकषः” । घ. नि । अस्य शोधितनिर्यास एव ग्राह्यः ।
शुद्धिः—“क्वाथे हि दशमूलस्य चोष्णे प्रक्षिप्य गुग्गुलुम् । आलो-
क्य वज्रपूतं तं चण्डांशुपरिशोषितम् । घृताक्तं पिण्डितं कुर्याच्छुद्धि-
मायाति गुग्गुलुः” । अन्यच्च—“दुग्धे वा त्रिकलाक्वाथे दोलायन्त्रे
विपाचितः । वाससा गालितो ग्राह्यः सर्वकर्मसु गुग्गुलुः” । अपिच,
“निशानिबदलक्वाथस्वेदितं गुग्गुलुं शुचिम् । घृतभ्रष्टं पुनः पिष्ट्वा
सम्यग् योगेषु कल्पयेत्” । गुणाः—गुग्गुलुः कटुतिक्तोष्णः कफ-
मारुतकासजित् । कृमिवातोदरप्लीहशोफार्शोघ्नो रसायनः” । रा.
नि । गुग्गुलुर्विंशदस्तिको वीर्योष्णः पित्तलः सरः । कषायः कटुकः
पाके कटुरूक्षो लघुः परः । अग्नसन्धानकृद्वृष्यः सूक्ष्मः स्वर्गो रसा-
यनः । दीपनः पिच्छिलो बल्यः कफवातव्रणापर्वाः । मेदोमेहाश्म-
वातांश्च छेदकुष्ठाममारुतान् । पिंडिकाग्रन्थिशोफार्शोगण्डमाला-
कृमीञ्जयेत् । माधुर्याच्छमयेद्वातं कषायत्वाच्च पित्तहा । तिक्तत्वात्
कफजित्तेन गुग्गुलुः सर्वदोषहा । स नवो बृंहणो वृष्यः पुराणस्त्व-
तिलेखनः । स्निग्धः काञ्चनसंकाशः पक्वजंबूफलोपमः । नूतनो
गुग्गुलुः प्रोक्तः सुगन्धिर्यस्तु पिच्छिलः । शुष्को दुर्गन्धकश्चैव त्यक्त-
प्रकृतिवर्णकः । पुराणः स तु विज्ञेयो गुग्गुलुर्वीर्यवर्जितः । अम्लं
तीक्ष्णमजीर्णञ्च व्ववायं श्रममातपम् । मद्यं रोषं त्यजेत् सम्यग्-
णार्थं पुरसेवकः” भा. प्र ॥

गुग्गुला । नि. ७ etc. गुग्गुति शिष्याम् । ‘गुग्गु अव्यक्ते शब्दे’ ।

“गुग्गुला तु काकचिञ्चायाम् पटहे च कलध्वनौ” इति मेदिनी ।

उपविषजातीयमूलविषलता । N. O.—*Leguminosæ* । हिं.—
घृंघुची ; घोंगची ; रत्तक , रत्ति , चोंटली , चिरमठी , चिरमिटी ;
बं.—कुंच ; म.—गुंज , गुंजि ; कों.—गुर्गुंजि ; गु.—चणोठी
राती ; गुंचि ; तै.—गुरिगिंज , गुलिबिंद ; क.—गुलगंजि , गुरु-
गुंजि , गुलगुंजि , गुलिगंजि ; तु.—गुरुगोंजि ; उत्.—रुज ;
पञ्चा.—गुलठी ; काश्मी.—शंगिर ; पा.—चश्मेखरूस् , च-
शमी खुरोस , गुंचि ; अ.—हवसुख ; सिं.—ओलिन्द , हुनिन्द ;
त.—कुन्रि , कुण्डमणि ; मल.—कुन्नि குन्னி ; इं.—Wild
Liquorice, Indian or Jamaica liquorice, Jequirity,
Bead tree, Monk's bean ; ल.—*Abrus precatorius* ।
नामानि—“गुंजा चूडामणी रक्तफालिका काकणन्तिका । काका-
दनी काकचिञ्ची कृष्णला कृष्णरक्तिका” । स. नि । मूलादिकं
ग्राह्यम् । गुञ्जा द्विधा श्वेतरक्तभेदात् । गुणाः—“गुञ्जाद्वयं तु
केश्यं स्याद्वातपित्तज्वरापहम् । मुखशोषभ्रमश्वासतृष्णामदविनाश-
नम् । नेत्रामयहरं वृष्यं बल्यं कण्डूघ्नं हरेत् । कृमीन्द्रलुप्तकुष्ठानि
रक्ता च धवलापि च” । भा. प्र । “गुञ्जा रूक्षा तथा तिक्ता
वीर्योष्णा च प्रकीर्तिता । विषवैषम्यजन्तुघ्नी रोगग्रामभयापहा” ।
घ. नि ॥

गुञ्जाफलम् । चि. २२. गुञ्जायाः बीजम् । रत्तकोंके बीज ।

मल.—कुन्निक्कुरु குन्నిக்கुरु ॥

गुडः । सू. ५ etc. गुडति । ‘गुड वेष्टने’ । इक्ष्वादिरसविकारः ।

“श्लेष्माणमाशु विनिहन्ति सदार्द्रकेण पित्तं निहन्ति च तदेव
हरीतकीभिः । शुण्ठ्या समं हरति वातमशेषमित्थं दोषत्र-
यक्षयकराय नमो गुडाय” । हिं.—गुड ; बं.—गुड ;
म.—गूळ ; गु.—गोड ; तै.—बेलमु ; क.—हेसरु ;
त.—बेलं ; सिं.—उक्सकुरु ; मल.—शर्करा ശർക്കര , बेलं ;
पा.—कन्देसिया ; अ.—कन्दे अस्वद ; इं.—Treacle, Mo-

lasses । “इक्षो रसो यः संपक्वो जायते लोष्टवद्दृढः । स गुडो गौडदेशे तु मत्स्यण्ड्येव गुडो मतः” इति भावमिश्रः । पुराणं नूतनं च ग्राह्यम् । नामानि—“गुडः स्यादिक्षुसारस्तु मधुरो रसपाकजः । शिशुप्रियः सितादिः स्यादसणो रसजः स्मृतः” । स. नि । गुणाः—“गुडो वृष्यो गुरुः स्निग्धो वातघ्नो मूत्रशोधनः । नातिपित्तहरो मेदः-कफकिमिबलप्रदः” । पुराणगुडस्य गुणाः—“गुडो जीर्णो लघुः पथ्योऽनभिष्यन्धमिपुष्टिकृत् । पित्तघ्नो मधुरो वृष्यो वातघ्नोऽस्तु-कप्रसादनः” । नवीनगुडस्य गुणाः—“गुडो नवः कफश्वासकासकि-मिकरोमिकृत्” । भा. प्र । “पुरातनगुडाभावे रौद्रे यामचतुष्टयम् । संशोष्य नूतनं ग्राह्यं पुरातनगुडैषिणा” इति ॥

गुडमञ्जरी । उ. ४०. जिगिणी ॥

गुडवारि । चि. ५. गुडांबु ॥

गुडवैकृतम् । चि. १०. गुडयुतखाद्यविशेषः । मिठाई आदि स्निग्ध और गुरुपदार्थ इति शिवदीपिका ॥

गुडा । चि. २०. वृत्तत्वात् । स्नुही । “गुडा स्नुहां च कथिता गुडिकायां च योषिति” इति मेदिनी ॥

गुडांबु । चि. ६. गुडकृतजलम् । “गुडयोगाद् गुडांबु स्याद् गुड-वर्णरसान्वितम्” । गुडका शरवत् ॥

गुडूची । सू. १० etc. गुडति रश्नति गुडूची । स्वनामप्रसिद्धपत्र-शाकलता । N. O.—*Menispermaceæ* । हिं.—गिलोय, गुरु-च, गुलंचा ; उर्दु.—गुलबेल ; बं.—गुलंच ; म.—गुलबेलि, गरुड-बेल, गरोळ ; गु.—गलो, गडो ; कान्यकुब्जी.—गुरु-रूची ; मुंबापुर्या.—अंबरबेल, गिरोलि ; दखा.—गुलबेल ; पश्चा.—गिलो गुलंच ; काश्मी.—बेखगिलो ; बर्मा.—सिङ्गो मोने ; मलायी.—

पितुरालि ; गोवा.—अमृतवेल ; तै.—तिप्पतीगे , दूयुतीगे , ति-
यातिज ; क.—अमृत , अमरद्वलि , उगनिवाळि ; त.—ची-
न्तिल् , चिन्तिल्कोटि ; सिं.—रसकिन्द , किन्द ; तु.—अमृतवू-
रु ; मल.—अमृतु ॐॐॐ , चित्तमृतु , चिदमृतं ; पा.—गलोय ;
अ.—गिलोइ ; इं.—Heart-leaved moonseed ; ल.—
Tinospora cordifolia, *Cocculus cordifolius* । नामानि—
“गुडूच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता । छिन्नोद्भवाऽमृतलता
धारा वत्सादनी स्मृता । सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।
प्रोक्ता नागकुमारी च छिन्नांगी ज्वरनाशिनी । जीवन्ती मधुपर्णी
च तन्त्रिका देवनिर्मिता । वयस्था मण्डली सौम्या विशल्याऽमृत-
संभवा” । ध. नि । वल्ली ग्राह्या । गुणाः—“गुडूची कटुका तिक्ता
स्वादुपाका रसायनी । संग्राहिणी कषायोष्णा लघ्वी बल्याग्नि-
दीपनी । दोषत्रयामृतुद्वाहमेदःकासांश्च पाण्डुताम् । कामला-
कुष्ठवातास्रज्वराक्रिमिवभीन्हरेत् । प्रमेहश्वासकासार्षः कृच्छ्रहृद्रोग-
वातनुत्” । भा. प्र । अन्यच्च—“घृतेन वातं सगुडा विबन्धं पि-
त्तं सिताढ्या मधुना कफं च । वातास्रमुग्रं रुबुतैलमिश्रा शुण्ठ्याऽऽ-
मवातं शमयेत् गुडूची” । ध. नि ॥

गुडोदकम् । शा. १ etc. गुडांबु ॥

गुडोपदंशः । चि. ११. “पिबेद् गुडोपदंशान् वा लिह्यादेतान् पृथ-
क्पृथ” गित्यत्र “पिबेद् गुडेन मिश्रं वा लिह्यालेहान् पृथक् पृथ” गि-
त्येव संशुद्धः पाठः ॥

गुडौदनम् । चि. ५. गुडेन सह पचितमन्नम् । गुडं मिलेहुए जल-
में बनाया हुआ अन्न । मल.—शर्करचोर् ॐॐॐॐॐॐॐ ॥

गुण्ठः । सू. १५ etc. तृणविशेषः । हिं.—गुण्ठतृण ; म.—ति-
धारी लह्वा ; कोंचें ; क.—मूरेणगरु ; मल.—मुप्परप्पनपुल्लु

मी । हिं.—लाललहसन, लाल लहसुन ; म.—रक्तलसूण ; क.—
केम्पिन बेळुळिळ ; बं.—लाल रसुन ; त.—ईरुळिळ, वेङ्कायं ;
सिं.—रतुलहुतु ; मल.—चुवन्नुळिळ ചുവന്നുളി ; इं.—
Red garlic । नामानि—“रसोनोन्यो महाकन्दो गृञ्जनो दीर्घ-
पत्रकः । पृथुपत्रः स्थूलकन्दो यवनेष्टो बले हितः” । रा. नि ।
गृञ्जनकः स्वल्पनालपत्रः पलाण्डुरेवेति चरकसूत्रहरितवर्गव्याख्या-
यां चक्रपाणिदस्तः । “अन्यो रक्तो महाकन्दो गृञ्जनो दीर्घपत्रिकः”
इति सरस्वतीनिघण्टुकारः । गुणाः—“गृञ्जनस्य मधुरं कटु कन्दं
नालमप्युपदिशन्ति कषायम् । पत्रसञ्चयमुशन्ति च तिक्तं सूरयो
लवणमस्थि वदन्ति” । रा. नि । अन्यच्च—“हृद्रोगजीर्णज्वरकु-
क्षिशूलविबन्धगुल्मारुचिकृच्छ्रशोफान् । दुर्नामकुष्ठानलसादजन्तु-
कफामयान् हन्ति महारसोनः” । ध. नि । “लशुनस्य पलाण्डोर्वा
मूलं गृञ्जनकस्य वा” इत्यादिचिकित्सितचतुर्थाध्यायवाक्यशकलम-
प्यत्रानुस्मरणियम् ॥

गृध्रः । सू. ६ etc. गृध्यति मांसम् । गृधु अभिकांक्षायाम् । तरु-
णरविप्रकाशगलः मांसाशी महाप्रमाणो पक्षिविशेषः । हिं.—गिद्ध ,
गीथ ; बं.—शकुनी ; म.—गिधाड ; क.—गिडिग ; त.—क-
लुकु ; सिं.—गिजुलिहिणि ; मल.—कलुकन् കല്ലുകൻ, कलु ;
इं.—Vulture ; ल.—*Otogyps Calvus* । नामानि—“गृ-
ध्रस्ताक्षर्यः शाल्मलीस्थः खगेन्द्रो भुजगान्तकः । वज्रतुण्डश्च दाक्षा-
य्यो गरुत्मान् दुष्टदर्शनः” । ध. नि । गुणाः—गृध्रस्य काकवन्मां-
सं विशेषाग्नेत्ररोगजित्” । म. पा । “गृध्रः खगान्तरे पुंसि वाच्य-
लिङ्गस्तु लुब्धके” इति मेदिनी ॥

गृध्रनखी । उ. ३५. बदरी । विरलेति पाठ्यकारः । कार्त्तोट्टि इति
केरलेष्वेके । नकार्वळिळ इत्यपरे ॥

गृष्टिः । उ. ६ etc. सकृत् गर्भं गृह्णाति । प्रथमप्रसूता गौः । हिं.—
 पहलून व्याई हुई गौ , एकवार सूई हुई गाय ; म.—एकदां व्याले-
 ली गाय ; मल.—कटिञ्जिबल्प्पशु ; इं.—Cow that has only
 one calf । see बष्कयणी । “गृष्टिः सकृत्प्रसूता स्यात्” इति
 हलायुधः । “अथ गृष्टिः सकृत्सूतगवीवदरयोः स्त्रियां” इति
 मेदिनी ॥

गृहकपोतः । उ. ३७. पारावतः ॥

गृहधूमः । चि. ८ etc. आगारधूमः । हिं.—घरकाधूम ; बं.—
 झूल ; म.—खरोसा , धुरकट ; त.—ओट्टरै ; सिं.—वियनडुंबुलु ;
 मल.—इल्लट्टकरि ഇല്ലടക്കരി , पुकयिरा , अट्टकरि ; इं.—
 House-smoke, soot । वातशोणितचिकित्सिते “गृहधूमो वचा-
 कुष्ठ”मित्यत्र गौरधूम इत्येव मुद्रितचरकपाठः । “द्वे हरिद्रे वचाऽगा-
 रधूमकुष्ठशताह्निका” इति तन्नावश्यं पठनीयमित्यनुस्मारयामि ॥

गैरिकम् । सू. १० etc. गिरौ भवम् । गिरिमृत्तिका नाम रक्तधातु-
 विशेषः । “गैरिकं द्विविधं प्रोक्तं पाषाणं स्वर्णगैरिकम् । पाषाणगै-
 रिकं प्रोक्तं कठिनं ताम्रवर्णकम् । अत्यन्तशोणितं स्निग्धं मसृणं
 स्वर्णगैरिकं” इति तन्त्वान्तरे । हिं.—गेरू , हिरौंजी ; बं.— गि-
 रिमाटी , गेरिमाटी ; म.—काव , गेरू ; गु. — गेरू ; क.—जा-
 जु ; त.—कावि ; सिं.—खिवंगुरु ; गिरेमेटि ; मल.—कावि-
 मण्णु കാവിമണ്ണ ; इं.—Ochre, china clay, Porcelain
 clay ; ल.—Ochra, Kaolinum । नामानि—“गैरिकं रक्त-
 धातुः स्याद् गिरिधातुर्गवेधुकम् । धातुः सुरंगधातुश्च गिरिजं गिरि-
 मृद्भवम्” । रा. नि । शोधितं प्राह्यम् । शुद्धिः—“अम्लक्षारगवां
 मूत्रैर्गैरिकं विमलं धमेत् । क्रमाद्रक्तं च पीतं च सत्त्वं पतति शो-
 धनात्” । गुणाः—“गैरिकं मधुरं शीतं कषायं व्रणरोपणम् ।

विस्फोटार्शोभिदाह्रं वरं स्वर्णादिकं शुभम्” । रा. नि । “विश-
दो गैरिकः स्निग्धः कषायो मधुरो हिमः । चक्षुष्यो रक्तपित्त-
श्छर्दिहिष्माविषापहः” । ध. नि ॥

गोकण्टकः । सू. १५ etc. गोर्धेनो पृथिव्या वा कण्टकः । गोक्षुरः ।

“गोकण्टको गोक्षुरके स्फुटे च गवां खुरे” इति मेदिनी ॥

गोकर्णः । सू. ६. गोरिव कर्णावस्थ । कूलचरमृगभेदः । गोकर्णस-

दृशकर्णो रासभाकार इति हेमाद्रिः । बृहन्मृग इति शिवदीपिका ।
गोमुखहरिणविशेष इति चक्रपाणिदत्तः । गोसदृशकर्णः ‘गोन’ इति
प्रसिद्धः इति डल्हनः । अश्वतरविशेष इत्येके । विकटशृङ्ग इति
मदनपालः । मल.—कलुतमान् கழுதமான् । “परंपरस्तु गोकर्णः
पोटरूपस्तु तत्समः” इति वैजयन्ती । गुणाः—“गोकर्णनाभं म-
धुरं स्निग्धं मृदु कफापहम् । विपाके मधुरं चापि रक्तपित्तविनाशनं”
इति सुश्रुतः । “गोकर्णोश्चतरे सर्पे सारंगे प्रमथान्तरे” इति विश्वः ॥

गोक्षुरः । सू. १० etc. क्षुरति । ‘क्षुर विलेखने’ । गोर्गोर्वा क्षुरकः ।

स्वनामख्यातः स्थलशृङ्गाटो नाम कण्टकक्षुपः । N. O.—*Zygo-
phyllæ* । हि.—गोखरू, गोखरु; उर्दु.—गोखरू; बं.—
गोक्षुरी, गोखरी, तोखरी; म.—सरांटे, गोखरुं; गु.—गोखरू;
उत्.—गोखुरा, वेडिली सराटी; तै.—पलेरु; क.—नेगिलु-
मुळ्लु, नेरिगिलु; कों.—नेगल्मुळ्लु; तु.—नेगिल्मुळ्लु;
त.—नेरिंचि, नेरुंचिल्, अचचूरं; सिं.—गोकटु; मल.—नेरि-
न्बिल् னெரிந்బில்; अ.—बजरुलीखस्क; पा.—तुख्मे-
खार; इं.—Small caltrops, tribulus; ल.—*Tribulus
Terrestris* । नामानि—“गोक्षुरः क्षुरकोपि स्यात्त्रिकण्टः स्वादु-
कण्टकः । गोकण्टको गोक्षुरको वनशृङ्गाट इत्यपि । पलंकषा श्व-
दंष्ट्रा च तथा स्यादिक्षुगान्धिका” । भा. प्र । गुणाः—“गोक्षुरः

शीतलः स्वादुर्बलकृद्वस्तिशोधनः । मधुरो दीपनो वृष्यः पुष्टिदश्चा-
श्मरीहरः । प्रमेहश्वासकासार्षः कृच्छ्रहृद्रोगवातनुत्” । भा. प्र ।
मूलं बीजं च ग्राह्यम् । अभावे सर्वांशो ग्रहणीय इत्येके ॥

गोक्षुरकः । सू. ६ etc. गोक्षुरः ॥

गोक्षुरुः । उ. ४०. गोक्षुरः ॥

गोजलम् । चि. १७. गोमूत्रम् ॥

गोजिह्वा । सू. ६ etc. गोजिह्वाभपत्रा । स्तनामख्यातपत्रशाक-

क्षुपः । N. O.—*Compositae* । हिं.—गोभी, गोजिया ; बं.—
गोजिवा, दानाशाक, दाडीशाक, म.—भुईपथरी, पाथरी ; गु.—
भोपाथरी, गलजीभी ; तै.—येदुदुनालुकचेदुदु, भरिलिकचेदुदु ;
क.—नेलमुच्चल, नेलमुच्चिलु, यलुनालगे ; कों.—मुसळकोम्पु ;
तु.—नेलमुच्चल ; त.—यानैच्चुवटि ; सिं.—अलिअटि, गोदिव,
मल.—आनयटि (అనయటి), आनच्चुवटि ; पा.—कलमरुमी ;
इं.—Elephant's foot ; फ्र.—Pied d' elephant ल.—
Elephantopus scaber । कर्कशा दीर्घपत्रा गोजिभी इति लोके
इति उल्हणः । नामगुणाः—“गोजिह्वा गोजिका गोभी दार्विका
खरपर्णिनी । गोजिह्वा वातला शीता ग्राहिणी कफपित्तनुत् । हृद्या
प्रमेहकासास्रव्रणज्वरहरी लघुः । कामेला तुवरा तिक्ता स्वादुपा-
करसा स्मृता” । भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् ॥

गोदन्तः । सू. ३८. etc. गवां दन्तः । गौका दांत । मल.—पशु-
विन्पल्लु పశువింపల్లు ॥

गोधा । सू. ६ etc. स्वनामख्यातजन्तुविशेषः । “गोधा तलनि-
हाकयोः” इति मेदिनी । हिं.—गोह, गोही ; बं.—गोसाप् ; म.—
घोरपड ; क.—उडु ; त.—उडुंणु ; सिं.—गोयि ; मल.—उडुम्पु
ఉడమ్మ ; इं.—Iguana, Veranus ; ल.—*Lacerta monitor* ।

नामानि—“गोधा घोरफडा पञ्चनखराजः स्मृतस्तथा । खरच-
र्मा तु गोधायां गौधेरः स महाविषः” । ध. नि । सा द्विधा जल-
जस्थलजभेदात् । मांसगुणाः—“गोधा विपाके मधुरा कषायकटु-
का स्मृता । वातपित्तप्रशमनी वृंहणी बलवर्धनी” इति चरकसुश्रु-
तौ । अन्यच्च—“रक्तपित्तहरा वृष्या स्निग्धा मधुरशीतला ।
श्वासकासहरा प्रोक्ता गोधा चार्शोहिता तथा” । अत्रि, सं ॥

गोधूमः । सू. ३ etc. गुध्यति, गुध्यते, वा । 'गुध परिवेष्टने' ।

स्वनामख्यातशूकधान्यः । N. O. - *Gramineæ* । हिं.—
गेहूं, गेउन्; बं.—गम, गोहुम; म.—गहूं; गु.—घऊं; तै.—
गोधुमलु, गोदुमु; क.—गोधि; कों.—गवु; तु.—गोदि; त.—
कोतुमै; सिं.—तिरिंगु, गोदमु; मल.—कोतम्पं கோதம்பம்,
कोतम्पु; अ.—हिन्ता; पा.—गंदुम; इं.—Wheat; ल.—
Triticum Sativum, *T. Vulgare* । नामानि—“गोधूमो
बहुदुग्धः स्यादपूपो म्लेच्छभोजनः । यवनो निस्तुषः क्षीरी रसालः
सुमनश्च सः” । रा. नि । पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“गोधूमो
मधुरः शीतो वातपित्तहरो गुरुः । कफशुक्रप्रदो बल्यः स्निग्धः
सन्धानकृत् सरः । जीवन्तो बृंहणो वर्ण्यो व्रण्यो रुच्यः स्थिरत्वकृत्” ।

भा. प्र ॥

गोनर्दः । सू. ६. गां जलं नर्दयति । ‘नर्द’ शब्दे । श्वेतवर्णकंक-
विशेषः । घोडाकंक इति ख्यातः । “गोनर्दः पुष्कराह्वयः” इति
वैजयन्ती । म.—गोनरपक्षिविशेषः ; मल.—वेण्वारा ;

Cattle Egret ; छ.--*Bubulcus coromandus* ॥

गोपकन्या । चि. २. शारिबा ॥

गोपतिः । शा. ६. गवां पतिः । पुं० वृषः । बं.—षांड ; हिं.—सांड ;

मल.—वित्तुकाळा വിത്തുകാള | Breeding bull “वृषार्केन्द्रेषु गोपति”रिति वैजयन्ती । “षण्डो गोपतिरिद्वरः” इत्यमरः ॥

गोपसुता । सू. १५. शारिबा । विदार्यादिगणे शारिबां कृष्णशारि-
बां च प्रोक्तमाचार्यसुश्रुतेन । तस्मादत्रापि तद्युग्ममवश्यं प्राह्यमित्य-
नुस्मारयामि ॥

गोपांगना । क. ४. शारिबा ॥

गोपी । सू. २०. गोपायति । ‘गुपू रक्षणे’ । शारिबा ॥

गोमत्स्यम् । शा. २. पदद्वयमेव । मत्स्यगवयावित्येवात्र चरकपाठः ।

गोमयः । उ. ११. etc. गवां पुरीषम् । गोशकृत् । हिं.—गोबर;
बं.—गोवर; म.—शेण; सिं.—गोम; त.—पशुविन्चाणं;
मल.—पशुविन्चाणं പശുവിൻചാണം, चाणकं; इं.—
Cowdung । नामानि—“गोमयं गोपुरीषं स्याद् गोविष्टा गोम-
लं च तत्” । रा. नि । “गोशकृद् गोमयो न स्त्री”रिति वैज-
यन्ती ॥

गोमांसम् । सू. ६. गोभवमांसम् । हिं.—गौका मांस, गयका
मांस; म.—गाईचें बैलाचें मांस; सिं.—हरकीमस्; मल.—
पशुविन्मांसं പശുവിൻമാंसം, पय्यिरञ्चि । Beef । see गौः ॥

गोमायुः । उ. २५. गां विकृतां वाचं भिनोति भीनाति वा ।
जंबुकः ॥

गोमूत्रम् । गवां मूत्रम् । गोरेव न तु वृषभस्य । हिं.—गायका पे-
शाव, गायका मूत; म.—गाईचें मूत; क.—आकलगोन्त; त.—
पशुमूत्तिरं; मल.—पशुविन्मूत्रं പശുവിൻമൂത്രം; इं.—
Cow's urine । “मूत्रं गोमूत्रमुच्यते” इति । गोजाविमहिषाणां
तु स्त्रीणां मूत्रं प्रशस्यते” इति भावमिश्रः । see गौः ॥

गोमेदकः । नि. ९. पीतरत्नकम् । पुष्परागाभो मणिः । “गोमूत्रा-
भं यन्मृदु स्निग्धमुग्नं शुद्धच्छायं गौरवं यच्च धत्ते । हेमारक्तं
श्रीमतां योग्यमेतत् गोमेदाख्यं रत्नमाख्यान्ति सन्तः” इति तन्त्रा-
न्तरे । “हिमालये वा सिन्धौ वा गोमेदमणिसंभवः” । हिं.—
गोमेद, सुलैमानी पत्थर; म.—गोमेदमणी; त.—कोमेतकं;
सिं.—नखमाणिक्यय; मल.—इलमञ्ज ৞৞৞৞৞৞, मञ्जक-
ल्लु, गोमेदकं; इं.—Yellow gem, onyx, Sardonyx ।
“गोमेदः प्रियकृद्राहोः ईषत्पीतारुणप्रभः” इति शुक्रनीत्याम् ।
नामानि—“गोमेदकस्तु गोमेदो राहुरन्नं तमोमणिः । स्वर्भानवः
षडाह्वयं पिङ्गस्फटिक इत्यपि” । गुणाः—“गोमेदकोऽम्ल उष्णश्च
वातकोपविकारजित् । दीपनः पाचनश्चैव धृतोऽयं पापनाशनः” ।
गोमेदपरीक्षा—“पात्रे यत्र न्यस्ते पयः प्रयात्येव गोजलोऽञ्जलताम् ।
घर्षेऽप्यहीनकान्तिं गोमेदं तं बुधा विदुर्जात्यम् । अरंगं श्वेतकृष्णांगं
रेखात्रासयुतं लघु । विच्छायं शर्करागारं गोमेदं विबुधस्यजेत्” ।
रा. नि । मूल्यम्—शुद्धस्य गोमेदमणेस्तु मूल्यं सुवर्णतो द्वैगुणमा-
हुरेके । अन्ये तथा विद्रुमतुल्यमूल्यं तथापरे चामरतुल्यमाहुः” ।
युक्तिकल्पतरुः । “यज्ञवाटे हता गावो दग्धाः कोपाग्निना तदा ।
तन्मेदसा मही छन्ना गोमेदः स ततोऽभवत्” । इति पुराणम् ॥

गोरसः । नि. १० etc. गोरसस्य दुग्धस्य विकारत्वादुपचारात् ।
तक्रम् । “उदश्चित् मथितं तक्रमरिष्टं गोरसं तथा । दण्डाहतं ख-
ण्डहारा कालशेयं च शब्दितम्” । स. नि । “विना गोरसः को
रसो भोजनानां” इति ॥

गोरोचना । शा. ३ etc. गोभ्यो जाता रोचना हरिद्रा । गवां शु-
ष्कं पित्तम् । गोमस्तकस्थशुष्कपित्तमिति साधवः । गोमूत्रनिर्मि-
तमिति केचित् । नाभिप्रदेशभवेत्येके । उक्तं हि—“विशेषयेद्वस्ति-

गोष्फणाबन्धः । उ. २६. बन्धविशेषः । गोष्फणा कौपीनं क-
च्छोटकः इत्यर्थः ॥

गोसलिलम् । चि. १९. गोमूत्रम् ॥

गौः । सू. ६. etc. गच्छति । स्वनामख्यातपशुः । हिं.—गाय,
गौ ; म.—गाय ; क.—आकल ; त.—पचु ; सिं.—देन, हरकी ;
मल.—पशु 𑂔𑂔𑂔, पै ; इं.—Cow । नामानि—“सुरभिः
सौरभेयी च माहेयी गौरुदाहृता” । भा. प्र । मांसगुणाः—
“गव्यं केवलवातेषु पीनसे विषमज्वरे । शुष्ककासश्रमात्यग्निमांस-
क्षयहितं च तत्” इति चरकः । “श्वासकासप्रतिश्यायविषमज्वरता-
शनम् । श्रमात्यग्निहितं गव्यं पवित्रमनिलापहं” इति सुश्रुतः । “गो-
मांसं तु गुरु स्निग्धं पित्तश्लेष्मविवर्द्धनम् । बृंहणं वातहृद्बल्यमप-
थ्यं पीनसप्रणुत्” । भा. प्र । दुग्धगुणाः—“गव्यं दुग्धं विशे-
षेण मधुरं रसपाकयोः । शीतलं स्तन्यकृत् स्निग्धं वातपित्तास्रना-
शनम् । दोषधातुमलस्रोतःकिञ्चित्छेदकरं गुरु । जरासमस्तरो-
गाणां शान्तिकृत् सेविनां सदा । कृष्णाया गोर्भवेदुग्धं वातहारि
गुणाधिकम् । पीताया हरते पित्तं तथा वातहरं भवेत् । श्लेष्मलं
गुरु शुष्काया रक्तचित्रा च वातहृत् । भा. प्र । “स्वल्पान्नभक्षणा-
ज्जातं क्षीरं गुरु कफप्रदम् । तत्तु बल्यं परं वृष्यं स्वस्थानां गुणदा-
यकम् । पलालवृणकार्पासबीजजातं गुणैर्हितम्” । “बालवत्स-
विवत्सानां गवां दुग्धं त्रिदोषकृत्” । भा. प्र । दधिगुणाः—
“गव्यं दधि विशेषेण स्वाद्वम्लं च रुचिप्रदम् । पवित्रं दीपनं हृद्यं
पुष्टिकृत् पवनापहम् । उक्तं दध्नामशेषाणां मध्ये गव्यं गुणाधिकम्” ।
भा. प्र । तक्रगुणाः—“गव्यं त्रिदोषशमनं पथ्ये श्रेष्ठं तदुच्यते ।
दीपनं रुचिकृन्मेध्यमर्शोदरविकारजित्” । नवनीतगुणाः—“नव-
नीतं हितं गव्यं वृष्यं वर्णबलाग्निकृत् । संग्राहि वातपित्तासृक्क्ष-

याशोऽर्दितकासहृत् । तद्धितं बालके वृद्धे विशेषादमृतं शिशोः” ।
 घृतगुणाः—“गन्धं घृतं विशेषेण चक्षुष्यं वृष्यमभिकृत् । स्वादु-
 पाककरं शीतं वातपित्तकफापहम् । मेघालावण्यकान्त्योजस्तेजोवृ-
 द्धिकरं परम् । अलक्ष्मीपापरक्षोभं वयसःस्थापकं गुरु । बल्यं
 पवित्रमायुष्यं सुमंगल्यं रसायनम् । सुगन्धं रोचनं चारु सर्वाङ्ग्ये-
 षु गुणाधिकं” । भा. प्र । मूत्रगुणाः—“गोमूत्रं कटु तिक्तोष्णं
 कफवातहरं लघु । पित्तकृद्दीपनं मेध्यं त्वग्दोषघ्नं मतिप्रदम्” ।
 रा. नि । अन्यच्च—“गोमूत्रं कटु तीक्ष्णोष्णं क्षारं तिक्तकषाय-
 कम् । लघ्वग्निदीपनं मेध्यं पित्तकृत् कफवातहृत् । शूलगुल्मोदरा-
 नाहकण्ड्वाक्षिमुखरोगजित् । किलासगदवातामवस्तिरुक्कुष्ठनाश-
 नम् । कासश्वासापहं शोथकामलापाण्डुरोगहृत् । कण्डूकिलास-
 गदशूलमुखाक्षिरोगान् गुल्मातिसारमरुदामयमूत्ररोधान् । कासं स-
 कुष्ठजठरक्रिमिपाण्डुरोगान् गोमूत्रमेकमपि पीतमपाकरोति ।
 सर्वेष्वपि च मूत्रेषु गोमूत्रं गुणतोधिकम् । अतोऽविशेषात् कथने मूत्रं
 गोमूत्रमुच्यते” । भा. प्र । “गोमूत्रं कटु तीक्ष्णोष्णं सक्षारत्वान्न
 वातलम् । लघ्वग्निदीपनं मेध्यं पित्तलं कफवातजित् । शूलगुल्मोद-
 रानाहविरैकास्थापनादिषु । मूत्रप्रयोगसाध्येषु गन्धं मूत्रं प्रयोज-
 येत्” । सु. सू. ४८ ॥

गौडः । सू. ३ etc. गुडस्य विकारः । गौडीति पाठः । “गौडी तु
 शिशिरे पानं” इति । गुडेन कृतो मद्यविशेषः । गुडके योगसे ब-
 नायी हुई मद्य । Spirit distilled from treacle । गुडप्रकृतिकः
 शीथुरिति चक्रपाणिदत्तः । “धातकीगुडमुख्या या गौडी सा मदि-
 रोच्यते” इति भावमिश्रः । गुणाः—“गौडी कषाया मधुराम्ल-
 शीता सन्दीपनी शूलमलापहन्त्री । हृद्या त्रिदोषं शमयत्यजीर्णं पा-
 ण्ड्वामयार्शःश्चसनं निहन्ति” । अत्रि. सं ॥

गौडः । चि. १७. गुडप्रधानः पिष्टविशेषः । गुडकी बनी वस्तु-
येम् ॥

गौडिकम् । सू. १३ etc. मद्यविशेषः । गौडः ॥

गौधेरः । उ. ३६. गोधाया अपत्यम् । गोधासुतः । चन्दनगोहा
इति ख्यातः इति रामाश्रमी । तदुत्पत्तिर्यथा—“कृष्णसर्पेण
गोधायां भवेद्यस्तु चतुष्पदः । सर्पो गौधेरको नाम तेन दष्टो न
जीवति” इति । “सर्पो गौधेरको नाम गोधाख्यः स्याच्चतुष्पदः ।
कृष्णसर्पेण तुल्यः स्यान्नाना स्युर्मिश्रजातयः” इति चरकः । नामा-
नि—“गौधेरःस्यात्तु गौधेयो गौधेरो गोधिकासुतः” । रा. नि ।
प्रतिसूर्यकपिंगाभासबहुवर्णनिरूपमगोधेरकाश्चेति स पञ्चधा इति
सुश्रुतः । “प्रतिसूर्यः पिंगभासो बहुलोमा महाशिराः । तथा नि-
रूपमश्चेति पञ्च गौधेरकाः स्मृताः” इत्येके ॥

गौरदण्डः । शा. १. अपामार्गस्य विशेषणम् । सफेद डंडी ॥

गौरसर्षपः । सू. २२ etc. सिद्धार्थः ॥

गौरामलकम् । चि. ३. परिपक्वधात्रीफलम् । वं.—पाका आ-
मलकी ; मल.—मूत नेल्लिका குண்டி மலகை । आर्द्रामलक-
मिति डल्हनचक्रपाणिदत्तौ । बडे आमले इति शिवदीपिका ॥

ग्रन्थि । चि. ३ etc. पिप्पलीमूलम् । रोध्रासवयोगे पिप्पलीमूल-
मित्येव संग्रहपाठः ॥

ग्रन्थिकम् । चि. ८. etc. पिप्पलीमूलम् ॥

ग्रहणी । शा. ३. Duodenum । “ग्रहणी नाम क्षुद्रान्त्रस्य आद्य-
भागो द्वादशांगुलमानः । तत्र पित्तकोषादागतं पाचकपित्तं, अ-
ग्न्याशयादागत आग्नेयरसश्च पृथक् स्रोतोद्वयेन सम्मिलितमुखेन प्र-
सिच्येते, अर्धपक्वस्य अन्नस्य सम्यग्विपाकाय” । प्र. शा । see
पित्तधरा ॥

ग्राम्यम् । चि. १७. जनपदमध्यचारिप्राणिजं मांसम् । ग्राम्यमांसम् ॥

ग्राम्यकुक्कुटः । सू. ६. ग्रामे भवो ग्राम्यः कुक्कुटस्ताम्रचूढः । ग्राममें रहने वाला मुर्गा । “ग्राम्यकुक्कुटजं स्निग्धं वातहृद्दीपनं गुरु । रा. नि । see कुक्कुटः । “तद्वद्ग्राम्यो गुरुस्तु सः । वातरोगक्षयवर्मीविषमज्वरनाशनः” इति सुश्रुतः ॥

ग्राम्यमांसम् । नि. १३. चटककुक्कुटाजादीनां मांसम् । “ग्राम्याः स्युः कुक्कुटादयः” इति वैजयन्ती । “छागमेषवृषाश्चाश्वा ग्राम्याः प्रोक्ता महर्षिभिः” । भा. प्र । see जांगलम् । “अश्वाश्चतरगोखरोष्ट्रवस्तोरभ्रमेदःपुच्छकपशृतयो ग्राम्याः” इति सुश्रुतः ॥

ग्राहः । नि. ६. गृह्णाति ग्राहः । कुंभीरो नाम जलजन्तुविशेषः । “ग्राहस्तन्त्रस्तस्तुनागस्तन्द्रश्चामोघतन्तुका” विति वैजयन्ती । “दुर्गोभसि यथामज्जद्वाजनं त्वरया बुधः । गृह्णीयात्तलमप्राप्तं तथा संन्यासपीडितं” इति निर्वचितमाचार्यचरकमप्यत्र कार्यगौरवेणार्थविशदतया-लंकारहुङ्कारेण चातिशयितवान् वाग्भटः स्वसिद्धवाग्भटमतल्लिकया । यथा—“अगाधे ग्राहबहुले सलिलौघ इवातटे । संन्यासे विनिमज्जन्तं नरमाशु निवर्तयेत्” ॥

घ ।

घटिका । चि. १४. अल्पो घटः । पात्रविशेषः, लघुकुंभम् । see कुंभी ॥

घनः । सू. १४ etc. मुस्ता ॥

घर्माबु । चि. ३. उष्णजलम् । हिं.—गर्म जल । मल.—चुटुवे-
ळळम् । Hot water ॥

घाटा । उ. २३. घाटयति, घाट्यते, वा । ‘घट संघाते’ । ग्रीवायाः
पश्चात्भागः । शिरकी पिछली सन्धि । बं.—वाड़ । मल.—
पिटरि പിടറി, पिरटि । Nape or back of the neck ।
“घाटामवटुं कृकाटिकामाहु”रिति हलायुधः ॥

घुणप्रिया । सू. १५ etc. अतिविषा ॥

घुणवल्लभा । सू. ८ etc. अतिविषा ॥

घुणेशा । चि. १९. अतिविषा ॥

घृतम् । सू. ४ etc. घ्रियते । ‘घृ सेके’ । नवनीतजपदार्थः । “घृत-
माज्यांबुदीप्तेषु” इति हेमचन्द्रः । उक्तं हि—“नवनीतं सितं स-
म्यक्शोधितं पीतवर्णकम् । एकस्मिन् निक्षिपेद्भाण्डे गव्यं तद्वास-
रोद्धवम् । चुल्यामारोपयेद्विद्वान् तपयेन्मृदुवाहिना । तदीषद्द्रव्य-
संयुक्तं जालिन्या च विशोधयेत् । शोधितं तत्पचेत् सम्यगवघट्टन-
पूर्वकम् । बुद्बुदेषु विलीनेषु रक्तवर्णं प्रदापयेत् । सौरभ्यं निक्षिपे-
त्तत्र किञ्चिद्गोधूमचूर्णकम् । तदावलोक्य सूदस्तु तद् घृतं चाव-
तारयेत्” इति पाकदर्पणे । हिं.—घी ; बं.—घि ; म.—तूप ; गु.—
घी ; तै.—नेई ; क.—तुप्प ; त.—नेय् ; सिं.—गितेल्ल ; मल.—
नै ๑๑๐๐, नेय्यु ; पा.—रागेने जर्द ; अ.—समन् ; इ.—
Ghee, Clarified butter ; ल.—Ghee । Ghee is clari-
fied butter, obtained by boiling fresh butter and remo-
ving the impurities which settle down । नामानि—
“घृतमाज्यं हविः सर्पिः पवित्रं नवनीतजम् । अमृतं चाभिगारञ्च
जीवनीयं प्रकीर्तितम्” । घ. नि । गुणाः—“घृतं रसायनं स्वादु
चक्षुष्यं वह्निदीपनम् । शीतवीर्यं विषालक्ष्मीपापपित्तानिलापहम् ।

चोच्यते” । बं.—सेयाकुल ; म.—चन्याबोर ; गु.—गांगेरः
क.—गोइथि , परपलिः पञ्चा.—झारवेरि ; मल.—काट्टिलन्ता
കാട്ടിലന്ത ; इं.—Jungle-bor ; ल.—*Zizyphus num-*
mularia । मूलादिकं ग्राह्यम् । क्षुद्रवदरीभेदः ‘राखालकुल’ इत्या-
ख्यायते इति सुश्रुतार्थसन्दर्पितभाष्यकारः । वदरीति हेमाद्रिः ।
ग्रामकोलिकेति चेत्यपरे । कर्कोटीति डल्हणः । पूगविशेष इत्यरु-
णदत्तः ॥

घोण्टाफलम् । उ. ३०. घुणति (घोणते) भ्रमति-अनया घोण्टा ।
क्रमुकफलम् । “स्यात् पूगफलमुद्वेगं स्नासि घोण्टाफलं स्मृतम्” ।
ध. नि । बदरिकाफलमिषेव केचित् ॥

घोषा । उ. १३. etc. घुष्यते भ्रमरैरियम् । शताह्वा । “घोषया
विल्वमूलै”रित्यत्र “शताह्वा विल्वमूलै”रिति संप्रहपाठः । “घोषा-
भयातुत्थकयष्टिरोधै”रित्यत्र “तुत्थव्योषाभयालोध्रयष्ट्याह्वैस्ताम्र-
संस्थितै”रिति वृद्धवाग्भटः पठति ॥

च ।

चकोरः । सू. ६. etc. चकते (ति) ज्योत्स्नया तृप्यति । स्वनाम-
ख्यातपक्षिविशेषः । रक्ताक्षो विषसूचक इति डल्हणः । नामानि—
“चकोरस्तु चलच्चचुरुत्पिबश्चन्द्रिकाप्रियः” इति वैजयन्ती ।
त.—निलामोक्कि । इं.—Greek Partridge । ल.—*Perdix*
rufu or Tetrao rufus । गुणाः—“चटकं शीतलं रुच्यं
वृष्यं कपिञ्जलामिषम् । तद्वच्चकोरजं मांसम् वृष्यञ्च बलपुष्टि-
दम्” । रा. नि ॥

चक्रतैलम् । उ. २६. etc. बहुकालतैलपीडनोपयोगिचक्रान् च-

कखलान् वा खण्डशः पाटिताद्युक्त्या यत्तैलं गृह्यते तच्चक्रतैलम् । स-
द्यःपीडितलब्धमुक्तं तैलमित्येके । चक्रस्थं सद्यः पीडितमितीन्दुः । अ-
न्ये पुनरणुतैलकल्पेन गृहीतमपक्वं तैलं चक्रतैलमाहुः । यथा—“ति-
लपरिपीडनोपकरणकाष्ठान्याहृत्यानल्पकालं तैलपरिपीतान्यणूनि
खण्डशः कल्पयित्वाऽवक्षुद्य महति कटाहे पानीये आप्लाव्य क्वाथ-
येत् , ततः स्नेहमंबुपृष्ठाद्यदुदेति तत्सरकपाण्योरन्यतरेणादाय वा-
तघ्नौषधप्रतीवापं च स्नेहपाककल्पेन विपचेत् , एतदणुतैलमुपदिश-
न्ति वातरोगेषु ; अणुभ्यस्तैलद्रव्येभ्यो निष्पाद्यत इत्यणुतैलम्” इति
सुश्रुतो वातव्याधिचिकित्सिते । कणयेणा इति केरलेषु ॥

चक्रवाकः । सू. ७. चक्रशब्देन उच्यते । प्लवजातीयपक्षिविशेषः ।

हिं.—चक्रवा ; बं.—रामचक्रा , चक्रा ; म.—चक्रवाक ; मल.—
चक्रवाकं ; इं.—Ruddy goose, Brahmani duck or goose ;
ल.—*Anas casarca* । द्वन्द्वचरः निशावियोगी इति डल्हणः ।
नामानि—“चक्रवाकस्तु चक्राहश्चक्री चक्ररथो रथी । रथांगना-
मा रथिकः कामी चक्रोथ चक्रवाक्” । ध. नि । गुणाः—“चक्र-
वाको महास्निग्धः शुक्रलो गुरुरेव च । बल्योऽथ रुचिकृद्वातहरो
दोषविनाशनः” । ध. नि ॥

चक्राहः । सू. ६. चक्रवाकः ॥

चंचुः । सू. ६ etc. चुचुरिति पाठः । नाडीचवत् जलजपत्रशाकः ।

“चञ्चुस्त्रोत्र्यां स्त्रियां पुंसि गोनाडीके व्यडंबके” । हिं.—चंचु ,
चेबुना , चेचुक ; बं.—चेचको ; म.—चंचू ; गु.—छुछु ;
तै.—चिन्तचेदडु ; क.—चुंचु ; मल.—नीर्चिरा നീർച്ചിര ;
इं.—Water cress इत्येके ; ल.—*Carchorus Acutangularis* ।
चुचूनाडिकाकारपत्रः , ‘चुचु’ इति लोके इति डल्हणः । नाम-
गुणाः—“चिञ्चा चञ्चुश्चकुकी च दीर्घपत्रा सतिक्का । च-

ञ्चुः शीता सरा रुच्या स्वाद्वी दोषत्रयापहा । धातुपुष्टिकरी व-
ल्या मेध्या पिच्छिलका स्मृता” । भा. प्र । “चञ्चुबीजं कटूष्णं
च गुल्मशूलोदरार्तिजित् । विषत्वग्दोषकण्डूलीकण्डूकुष्ठरुजाप-
हम्” । रा. नि । “पिष्टं चंचुफल”मित्यत्र केचिदेरण्डकबीजमिति ।
“चंचुः पञ्चांगुलामण्डवर्धमानव्यडंवकाः” इत्यमरः ॥

चटकः । चटति भिनत्ति धान्यादिकम् । क्षुद्रपक्षिविशेषः । गृहकु-
लिङ्गः । हिं.—घरकाचिडा, चवुडैया; बं.—चटईपक्षी, चटुइ;
म.—चिमणी, चिमणा; क.—गुब्बी; त.—कुरुवि; सिं.—
गेकुरुला; मल.—कुरुकिल् ऊळकील, कुरिल्, ऊर्कुंरिकिल्,
कूरि, अरक्किलि; इं.—House sparrow; ल.—*Passer
domesticus* । नामगुणाः—“चटकः कलर्विकः स्या”दिति भाव-
मिश्रः । “रक्तपित्तहरो वेश्मकुलिङ्गस्त्वतिशुक्रलः” इति सुश्रुतः ।
“चटका मधुराः स्निग्धा बलशुक्रविवर्धनाः । सन्निपातप्रशमनाः
शमना मारुतस्य च” । च. सू. २७ । चटकस्तु देवकुलचटकः
स्वल्पप्रमाणो वन्यः, वनचटकाकारः पीतमस्तको माम्यचटकः क-
लर्विक इति । स द्विविधः गृहारण्यभेदात् ॥

चणकः । नि. ७ etc. चण्यते । ‘चण दाने’ । शिबीधान्यविशेषः ।
N. O.—*Leguminosæ* । हिं.—चने, चना, चणा, छोला;
चाणा; बं.—छोलारगळ, छोला, चोटाबुट, बुटकलाइ;
म.—हरवर, हरभरे, चणा; पञ्चा.—नखुद; गु.—चणा;
कों.—चणो; तै.—सेनगल, चणकमुलु; मुंबापुर्याम्.—हर-
वरचणा; क.—कडले; तु.—कडले; त.—कटलै; सिं.—
कडल, कोण्डकडल; मल.—कटला ऊसल; बर्मा.—कु-लो-पन;
पा.—नखूद; चोला; अ.—हुमस, हुमुग; इत्तालिया.—
Cece; फ्र.—Poischi; ज.—Zweigerbse; इं.—Chi-

cken-Pea, Bengal gram; ल.—*Oicer Arientum*, *C. Arietinum* नामानि—“चणस्तु हरिमन्थः स्यात् सुगन्धः कृष्ण-
कञ्चुकः बालभोज्यो वाजिभक्षश्चणकः कञ्चुकी च सः” । रा. नि ।
पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“चणकः शीतलो रूक्षः पित्तरक्तकफाप-
हः । लघुः कषायो विष्टंभी वातलो ज्वरनाशनः । स चांगारेण
सम्भृष्टस्तैलभृष्टश्च तद्गुणः । आर्द्रभृष्टो बलकरो रोचनश्च प्रकीर्ति-
तः । शुष्कभृष्टोऽतिरूक्षश्च वातकुष्ठप्रकोपनः । स्विन्नः पित्तकफौ
हन्यात् सूपः शोभकरो मतः । आर्द्रोतिकोमलो रुच्यः पित्तशुक्र-
हरो हिमः । कषायो वातलो ग्राही कफपित्तहरो लघुः” । भा. प्र ।
शाकगुणाः—“रुच्यं चणकशकं स्याद्दुर्जरं कफवातकृत् । अ-
म्लं विष्टंभजनकं पित्ततुहन्तशोथहृत्” । भा. प्र । कृष्णचणक-
गुणाः—“कृष्णस्तु चणकः शीतो मधुरश्च रसायनः । बलकृच्छ्वा-
सकासन्नः पित्तातीसारपित्ताहा” । नि. २ ॥

चण्डा । सू. १५ etc. चण्डते । ‘चडि कोपे’ । स्वनामख्यातगन्ध-
द्रव्यम् । ग्रन्थिपर्णम् । स्वनामख्यातेषत्कृष्णा चोरकभेदः अजमो-
दाकारा इति डल्हणः । कोपनेत्यरुणदस्तः । कामरूपेऽवतीव प्र-
सिद्धा । शंखपुष्पीभेद इत्येके । ग्रन्थिपर्णलक्षणम्—“ग्रन्थिकः
पाण्डुरः किञ्चित् कनिष्ठः सर्वसम्मतः । उत्तमः कृष्णवर्णो यः
स्थूलोतीव च निन्दितः” । हिं.—गठोना, गठिवन; गण्टिवण;
बं.—गेठेना, गेंटेला; म.—गठोन्याचें झाड; गु.—तगरनी
गांठ; क.—गठोना । नामानि—“ग्रन्थिपर्णं ग्रन्थिकं च काक-
पुच्छञ्च गुच्छकम् । नीलपुष्पं सुगन्धं च कथितं तैलपर्णकम्” ।
भा. प्र । गुणाः—ग्रन्थिपर्णं तिक्ततीक्ष्णं कटूष्णं दीपनं लघु । क-
फवातविषासकण्डूदौर्गन्ध्यनाशनम्” । भा. प्र । “चण्डा धनह-
रीशंखपुष्पयोस्त्रिष्वतिकोपने । तीव्रेपि” इति मेदिनी ॥

चतुरंगुलः । चि. १ etc. चतस्रोऽंगुल्यः प्रमाणमस्य पर्वणः । आ-
रग्वधः ॥

चतुर्जातम् । सू. ६. चातुर्जातकम् ॥

चतुर्जातकम् । see चातुर्जातकम् ॥

चतुष्पथः । सू. २ etc. चतुर्णां पथां संगमः । “चतुष्पथश्चतुर्मा-
र्गसंगमेपि द्विजेपि च” इति विश्वप्रकाशः । चत्वारो मार्गाः यत्रैकी-
भवन्तीति पदार्थचन्द्रिका । “शृङ्गाटं तु चतुष्पथः” इति वैजय-
न्ती । हिं.—चौराहा; बं.—चौमाथा; इं.—Cross-way
where four roads meet ॥

चत्वरः । सू. २ etc. प्रदेशविशेषः । नगराद् ग्रामाद् बहिर्निर्गम्य
यो भवति यत्र नगरनिवासिनो ग्रामनिवासिनो वा स्वैरेणागत्य
नानाविधाः कथास्तास्ताश्चिन्तयन्ति स चत्वर इति पदार्थचन्द्रिका ।
ग्रामाद् बहिर्यत्र ग्राम्याः सर्वे कथाः कुर्वन्ते यश्च त्रयाणां पथां संक्र-
मः स चत्वर इति हेमान्द्रिः । “चत्वरं स्यात् पथां श्लेषे स्थण्डि-
लांगनयोरपि” इति हैमः । ग्रामाद् बहिरवताराश्रयमन्ये, ग्रामी-
णसमाजस्थानमित्यन्ये इति चेन्दुः । त्रिपथमिति केचित् । यागस्थ-
लमित्यपरे । उत्तरपञ्चमाध्याये “दैत्यभूताय चत्वरे” इत्यत्र “चौ-
कोर आंगण” इति शिवदीपिका । ॥

चन्दनः । सू. ३ etc. चन्द्यते ह्लाद्यतेनेन चन्दनम् । परमसुग-
न्धिकाष्ठः स्वनामख्यातवृक्षः । “स्वादे तिक्तं कषे पीतं मोदे रक्तं
तनौ सितम् । ग्रन्थिकोटरसंयुक्तं चन्दनं श्रेष्ठमुच्यते” इति भाव-
मिश्रः । अन्यच्च—“श्वेतचन्दनमत्यन्तं स्निग्धं गुरु सुगन्धि च ।
भवेत् यच्चन्दनं रक्तपीतसारं यदुत्तमम् । यत्पाण्डुरमसारं च न
भद्रं प्रवदन्ति तद्” । N. O.—*Santalaceae* । हिं.—चंदन,
सफेदचंदन; सन्दल; बं.—चंदन; म.—चंदन; गु.—मुखड;
उ.—सन्दल; पञ्चा.—सन्दल; दखा.—सफेद सन्दल;
कों.—श्रीगांद; काश्मी.—सफेद चन्दन; तै.—चन्दनमु,

गन्धपु-चेका ; क. — श्रीगंधदमर , वेष्टृपंचे गन्ध ; त. — चन्दनं ; मल. — चन्दनं ५१०३००० ; तु. — गंद , चंदन ; सिं. — सन्दुन् ; मलाई. — मिनियक् चन्दन ; पा. — सन्दलसुफेद ; अ. — सन्दले अवीपद ; फ्र. — Santal blanc ; ज. — Weisser Santelbaum ; इ. — Sandalwood tree ; ल. — Santalum Album । “नाकारि पुष्पं खलु चन्दनेषु” इति पौराणिकाः । नामानि — “चन्दनं गन्धसारं च महार्हं श्वेतचन्दनम् । भद्रश्रीस्तु मलयजं गोशीर्षं तिलपर्णकम्” । ध. नि । काष्ठं ग्राह्यम् । पटोलादिगणे चन्दनस्थाने चन्दनं कुचन्दनं चेति पदद्वयं दृश्यते सुश्रुतसंहितायाम् । कुचन्दनं रक्तचन्दनमेव । स सप्तभेदः — श्रीखण्डशबरपीतपत्तंगरक्तचन्दनवर्बरहरिगन्धभेदेन । गुणाः — “चन्दनं शीतलं रुक्षं तिक्तमाह्लादनं लघु । श्रमशोषविषश्लेष्मवृष्णापित्तास्रदाहनुत्” । भा. प्र । “श्रीखण्डं कटुतिक्तशीतलगुणं स्वादे कषायं कियत्पित्तभ्रान्तिवमिज्वरक्रिमिवृषासंतापशान्तिप्रदम् । वृष्यं वक्त्ररुजापहं प्रतनुते कान्तिं तनोर्देहिनां लिप्तं सुप्तमनोजसिन्धुरमदारंभादिसंरंभदम्” । रा. नि । “चन्दनानि समानानि रसतो वीर्यतस्तथा । भिद्यन्ते किन्तु गन्धेन तत्राद्यं गुणवत्तरम्” । रा. नि । “चूर्णलेहासवस्नेहाः साध्या धवलचन्दनैः” इति भावमिश्रः । श्वेतचन्दनभेदः — “चन्दनं द्विविधं प्रोक्तं वेष्टसुकवडिसंज्ञकम् । वेष्टं तु सार्द्रविच्छेदं स्वयं शुष्कं तु सुकडि । मलयाद्रिसमीपस्थाः पर्वता वेष्टसंज्ञकाः । तज्जातं चन्दनं यत्तु वेष्टवाच्यं क्वचिन्मते” । गुणाः — “वेष्टचन्दनमतीव शीतलं दाहपित्तशमनं ज्वरापहम् । छर्दिमोहवृषिकुष्ठैर्मिरोत्कासरक्तशमनं च तिक्तकम् । सुकवटिचन्दनं तिक्तं कृच्छ्रपित्तास्रदाहनुत् । रौप्यं सुगन्धदं चाऽऽर्द्रं शुष्कं लेपे तदन्यथा” । रा. नि । अभावे कर्पूरं ग्राह्यम् ॥

चन्दनद्वयम् । चि. २. श्वेतचन्दनं रक्तचन्दनं च ॥

चन्दनयुगम् । चन्दनद्वयम् ॥

चन्द्रकः । सू. ७ etc. चन्द्र इव कायति । जलक्षिप्ततैलविन्दुसद-
शवर्णवृत्तरेखा । A Circle of the moon's shape formed
by a drop of oil thrown into water ॥

चन्द्रलेखा । चि. ३. वाकुची ॥

चन्द्रशकला । चि. १९. वाकुची ॥

चन्द्रिका । सू. ६. वर्तुलाकृतिमत्स्यविशेषः । चन्द्रक इति सुश्रुतपा-
ठः । हिं.—चंदा ; वं.—चांदा माछ ; म.—चन्दक ; मल.—मुळन् ;
मल्ल ; इं.—Plaice; a small white flat fish ; ल.—
Pleuronectes Platessa । पार्श्वेषु कण्ठकवलथितो वर्तुलो मत्स्य
इति डल्हणः । “चलत्पूर्णमाचन्द्रचञ्चलौ” इति त्रिकाण्डशेषः ।
गुणाः—“चन्द्रकस्त्वनभिष्यन्दी मधुरो बलवर्धनः” । रा. व ॥

चपला । चि. ४ etc. चपति चपला । पिप्पली । कल्पचतुर्थोऽध्याये
“विश्वाजमोदचपला” इत्यत्र “कृष्णाह्वे”ति सुश्रुतपाठः । “चपला
कमलाविद्युत्पुंश्चलीपिप्पलीषु च” इति मेदिनी ॥

चपलामूलम् । चि. ८. पिप्पलीमूलम् ॥

चमरः । सू. ६. चमति चमरः । महिषाकृतिर्मृगविशेषः । यस्य पु-
च्छेन चामराख्यं व्यजनं भवति । केशमृत्युर्गोसदृश इत्येके ।
हिं.—चमरपुच्छि गौ , चमरगई , चमरगाय , सुरेगाय ; वं.—च-
मरी ; म.—चवरीगाय , चवरी ; क.—हंहि ; त.—चवरिमान् ;
सिं.—सेमरमुवोय ; मल.—चमरिमान् ; इं.—Tibet cow,
Yak ; ल.—*Bos grunniens* । नामानि—“चमरो व्यजनो

वन्यो धेनुगो बालधिप्रियः । तस्य स्त्री चमरी प्रोक्ता दीर्घवाला
गिरिप्रिया” । रा. नि । “चमरी नीलिनी प्रोक्ते”त्येके । मांसगु-
णाः—“तथा चमरमांसं तु स्निग्धं मधुरकासजित् । विपाके मधुरं
चापि वातपित्तप्रणाशनम्” । सु. सू. ४६ ॥

चर्मसाह्या । सू. १५. श्या. ग ; सप्तला । सप्तलेति सुश्रुतपाठः ।
ब्राह्मीत्येके ॥

चर्मोद्दालः । उ. १०. चर्ममयो जालविशेषः । “जालमानाय उद्दाल-
स्तूततो मुकुलाकृति”रिति वैजयन्ती । मल.—तोल्बला ൫൦൦൦൦
൦൮൮ । दृतिरिति केचित् ॥

चविका । सू. ६ etc. स्वनामख्यातकटुकमूलम् , हस्तिपिप्प-
लीमूलम् । “चव्या कोला च चविका चव्यं कुञ्जरपिप्पली”
इति हृदचन्द्रः । N. O.—*Piperaceæ* । हिं.—चव, चव्य,
चवि ; बं.—चईगाल ; म.—चवक ; गजपिप्पलीचै मूल ; गु.—
चवक ; तै.—सेवामु ; क.—चव्य ; त.—चवियं, चैवियं ;
सिं.—सिविय ; मल.—अतित्तिप्पलिवेर ൫൦൦൦൦൦൦൦ ൦൮൮
൦൮൦ ; काट्टुमुळकुवेर् इति केचित् ; ल.—*Piper chaba*,
P. officinarum । The fruit of this plant is the long-
pepper of European Commerce and is imported into
Culcutta via Singapore from Java and Sumatra ।
“चविकागजपिप्पल्यौ पिप्पलीमूलवत् स्मृतौ” इति । नामानि—
“भवेच्चव्यं तु चविका कथिता सा तथोषणा । कणामूलगुणं चव्यं
विशेषाद्गुदजापहम्” । भा. प्र । गुणाः—“चविकं कटुकं चो-
ष्णं रुच्यं चाग्नेश्च दीपनम् । लघूक्तं च कृमिश्वासकासवातकफाप-
हम् । ज्वरार्शःशूलशमनमृषिभिः परिकीर्तितम् । अन्ये गुणास्तु
विज्ञेयाः पिप्पलीमूलवद्बुधैः” । नि. र । मूलं ग्राह्यं । त्वग्-
वा ग्राह्या ॥

चव्यं । चि. १ etc; चव्यते चव्यं च्यवते वा । चविका ॥

चषकः । चि. ७; चष्यतेनेन । ‘चष भक्षणे’ । मद्यपानपात्रं ।

हिं.—पियाला, कटोरा; म.—जांब, जाम; त.—कोप्पै;

मल.—चुक्किरि, ചുക്കിരി; कुटिप्पात्रं इ.—Drinking vessel, goblet । “गल्बर्कश्चानुतर्षश्च चषकः सरकः स्मृतः” इति हला-

युधः । “चषकं सीथु विज्ञेयं चषकं मद्यभाजनं” इति शाश्वतः ।

चाक्रिकतैलं । चि. १९. चक्रतैलम् ॥

चांगेरी । सू. ६ etc; चांगं शोभनदन्ततामीरयति । क्पुद्रामूलिका

नामामूललोणिका । N. O.—*Geraniaceae* । हिं.—अम्लि-

लोना, अम्बिलोना, अम्बिली, आमरुल, चांगेरी, चूका, चौ-

पतिया, अमरुल; बं.—आमरुलशक; म.—चुका, आववती;

कों.—तेलुत्पि; गु.—बहुखाटी लुणी, चुको; तै.—पुलि-

चिम्त, पुल्लचेञ्चलि; पुलिचितकु; क.—नीरुगोळि,

पुळ्ळंपुरचे, पुळ्ळंपुणिसे, हुळिचिक्कनगिड, हुळिहुणिच्चैयगिड;

तु.—पुळियारल्; त.—पुळियारै, पुळियक्कीरै; मल.—पुळियारल्

ചുളിയറ; सिं.—अम्बुलेम्बिलियां; पञ्चा.—सुरची, खटाभि-

ता; दखा.—उमबुडि; फ्र.—Oseille a trois feuilles ou

dubois; जर्म.—Gehornter Saurklee; इं.—Indian sorrel;

Yellow wood sorrel; ल.—*Oxalis corniculata* ।

नामानि.—“चांगेरी चुक्रिका दन्तशठांघ्णामूललोणिका । अश्म-

न्तकस्तु शफरी पिसली चाम्लपत्रका” । भा. प्र । गुणाः—“चां-

गेरी दीपनी रुच्या रूक्षोष्णा कफवातनुत् । पित्तलाम्बा मह-

प्यर्शःकुष्ठार्तीसारनाशिनी” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः ॥

चातुर्जातम् । चि. ९. see चातुर्जातकम् ॥

चाषः । सू. ६ etc. चषति चाषः । ‘चष भक्षणे’ । चास इति पाठः ।

“इक्षुपक्षिभिदोश्चासः” इति रभसः । किकीदिविर्नाम नीलवर्णो पक्षिविशेषः । “किकीदिविर्स्मृतश्चाष” इति हलायुधः । हिं.—नील-
कण्ठ ; म.—तासपक्षी , मणिकण्ठ ; सिं.—तलगिरिति ; मल.—
पोम्मा ๑๒๐๒๒; इं.—Blue jay ; ल.—*Garrulus* । डाकु
इति भावप्रकाशहिन्दीव्याख्याता । कनकवायस इति ख्यात इति
चक्रपाणिदत्तः । स्वर्णचूड इति लोके ख्यात इति चरकोपस्कार-
कारः नीलमेहव्याख्यायाम् । उक्तं हि—“किकीदिविः स्वर्णचूड-
श्चाषो राजविहंगमः” इति वैजयन्ती । नीलपक्षः टाक्षणा इति रा-
ढदेशे ख्यात इति शिवदासः । इन्द्रनीलमणिसदृशपक्षः शस्तदर्शनः
करटाशन इति लोके प्रसिद्ध इति डल्हणः । “चाषः किकीदिविः
प्रोक्तो नीलांगः पुण्यदर्शनः” इति नरहरिः । स्वर्णचातक इति हा-
राणचन्द्रः ॥

चित्रकः । सू. ६ etc. चेतति चित् चितो जन्तुंन्नायते चित्रकः,
नानारूपो वा । स्वनामख्यातक्षुपः । “चित्रकाभावतो दन्ती क्षा-
रः शिखरिजोथवा” इति भावमिश्रः । स द्विधा शुक्लारुणभेदेनेति
बहवः । रक्त एव प्रशस्तः । “यथास्वं चित्रकः पुष्पैर्ज्ञेयः पीतसि-
तासितैः । यथोत्तरं स गुणवान् विधिना च रसायनम् । त्वग्दो-
षिणां मेहिनां च तथैवोदररोगिणां । कृष्णं हितं विजानीयात् छि-
त्रिणां च विशेषतः । गृह्ण्यशोविकारघ्नमतीसारविनाशनम् ।
वयसः स्थापनं मेध्यं श्वेतपुष्पं विनिर्दिशेत् । मेधाभिवर्धनश्चैव
जाठराग्निप्रदीपनः । तेजोवर्णकरश्चैव कफहा पीतचित्रकः” इति
नावनीतके । सितासितारुणकुसुमभेदेन त्रिधेति केचित् ।
शुद्धिः—“आर्द्रचित्रकमूलं संक्षुण्णं चूर्णजलप्लुतम् । यावन्नो या-
ति वैवर्ण्यं तद्योगेषु प्रशस्यते” इति केरलीयाः । N. O.—*Plu-
mbagineæ* । हिं.—लालचीता , चिता ; उर्दु.—चित्रक ;

बं.—चिता, चिते; म.—चित्रक; गु.—चित्रो; कों.—
तांबडे चित्रमूल; तै.—येर्रा चित्रमूलमु; क.—केंपु चित्रमूल;
तु.—केंपु चित्रमूल; दखा.—रको चिता; काश्मी.—शिवपु-
ञ्ज; उत्.—रक्तचिता; त.—चित्तिरमूलं, चेङ्कोटुवेलि;
सिं.—रत्निटुल्; बर्मा.—किन्-खेत्रि; मलायी.—चित्रकमेरा-
ह; मल.—कोटुवेलि കൊടുവേലി, चेत्तिकोटुवेलि, चेङ्कोटुवे-
लि; पा.—शीत्र, वेखवरंदा; अ.—शितरञ्ज; फ्र.—Dentil-
aire rose; ज.—Rosenrothe Bleiwurz; इं.—Rose-
coloured Leadwort, Plumbago; ल.—*Plumbago*
Rosea । नामानि—“चित्रकोमिश्र शार्दूलश्चित्रः पाली कटुः
शिखी । कुशानुर्दहनो व्यालो ज्योतिष्कः पालकस्तथा । अनलो
दारुणो वह्निः पावकः शबलस्तथा । पाठो द्वीपी च चित्रांगो ज्ञेयः
शूरश्च विंशतिः” । रा. नि । गुणाः—“चित्रकः कटुकः पाके वह्नि-
कृत् पाचनो लघुः । रूक्षोष्णो ग्रहणीकुष्ठशोथार्शःकृमिकासनुत् ।
वातश्लेष्महरो ग्राही वातार्शःश्लेष्मपित्तहृत्” । भा. प्र । मूलं
ग्राह्यम् ॥

चित्रा । सू. १५. द्रवन्ती । कटुपटोलाफलमिति हेमाद्रिः । द्रवन्ती-
ति पदार्थचन्द्रिका । मृषिकपर्णीत्यरुणदत्तः । चित्राण्डिका पटोलफ-
लाकारफला आरण्यकचण्डका इत्यर्थ इति डल्हणः । विचित्रफला
महेन्द्रवारुणीत्यर्थेन हाराणचन्द्रः ॥

चित्रा । उ. २६. एरण्डः । दन्तीत्यन्ये । “क्षीरं वा शर्कराचित्रा-
लाक्ष्मणोक्षुरकैः शृतम्” ॥

चित्रातैलम् । उ. २६. एरण्डतैलम् । see एरण्डम् । दन्तीतैल-
मिति शिवदीपिकाकारः । तद्धि विसम्मतमेव डल्हणादीनाम् ।
गोरक्षकर्कटीबीजोत्थैतलमित्येके ॥

चिपिटिका । उ. २५. चर्मचेली । व्रणे शुष्का सूक्ष्मा श्येता या उ-
च्यते त्वक् सा चर्मचेली कथ्यते । “स्थिराश्चिपिटिकावन्तः”
इत्यत्र अन्ये तु “अपिटिकावन्त” इति पठन्ति ॥

चिरिबिल्वः । सू. ६ etc. चिरं विलति । ‘विल भेदने’ । करंज-
विशेषः । चिराबिल्व इति पाठः । हिं.—करंजभेद ; वं.—नाटा-
करंज ; म.—घाणेरा करंज ; गु.—चरेल कण्ठे ; क.—हिरिय
हुलिलिलु ; गुडुरेंजि, बीगदमर ; मल.—आविल् ௪௮௮௮ ।
सिं.—सिरिल, कुणुकरन्द । तु.—राहुबीज ; गुडुरेंजि, बीगद-
मर ; कों.—वावळि ; ल.—*Elæocarpus serratus* । लता-
करंज इत्येके । मूलत्वग्पत्रादिकं ग्राह्यम् । नामानि—“प्रकीर्यः
पूतिकरजः पूतिकः कलिमारकः । पूती चाह्नः करञ्जोऽन्यः प्रती-
ति चिरबिल्वकः” । स. नि । see करंजः and पूतीकरंजः ।
करंज एवेति बहवः ॥

चिर्मिटः । चि. ९. चिरेण भटति । गोरक्षकर्कटी । N. O. —*Cu-
curbitaceæ* । हिं.—चिर्मिट, कचरिया ; गुरुभीडुं ; सेंधफूट
इत्येके ; चीमड इति शिवदीपिका ; मुकुर इति केचित् ; वं.—
काकुड, गोमुक ; म.—चिबूड ; गु.—चिभडुं ; तै.—पुडमकायि,
बुररंगपण्डु ; क.—हिरिमेके, दोडुमेके, अडिकेवाळे, पञ्चेका-
यि, हाल्मेकि बळिळ ; तु.—अड्कवारे ; कों.—पेण्टारे ; त.—
तुम्मट्टिकाय् ; मल.—चेंकुम्मट्टि ௪௮௮௮௮௮, वेलुत्त वेळळरि इति
केचित् ; पा.—खयार ; इं.—Wild melon, Pubescent Cu-
cumber ; ल.—*Cucumis Pubescens* । C. Trigonus
इत्येके । नृसिंघगुणाः—“चिर्मिटं धेनुदुग्धं च तथा गोरक्षकर्कटी ।
चिर्मिटं मधुरं रूक्षं गुरु पित्तकफपहम् । अनुष्णं ग्राहि विष्टंभि
पक्वमुष्णं च पित्तलम्” । भा. प्र । अथ च—“बाल्बे तिक्ता चि-

भिटा किञ्चिदम्ला गौत्योपेता दीपनी सा च पाके । शुष्का रूक्षा
 श्लेष्मवातारुचिघ्नी जाड्यघ्नी सा रोचनी दीपनी च” । रा. नि ।
 राजसुषवीत्येके । कर्कटोति चक्रपाणिदस्तः । चिर्भटं डंगरं मालवेषु
 प्रसिद्धमतिप्रसिद्धं जालन्धरादिष्वित्यपरे । मध्यमफलं ग्राह्यम् ॥

चिलिचिमः । सू. ६. चीयते मीयते च चिलिचिमः । प्रायः कर्द-
 मसञ्चारी मत्स्यविशेषः । वं.—बेले गुड़ गुड़िया ; मल,—कोञ्चन्
 കോഞ്ചൻ, कोञ्चु ; इ.—Prawn, Lobster; cray fish ;
 ल = *Astacus, Homarus* । नामानि—“नलश्चिलिचिमश्चिलिचि-
 मश्चिलिचिमस्तथा । चिलिचीमश्च सर्वेमी नलमीन उदाहृताः” इति
 धारानाथः । स पुनः शकली लोहितनयनः सर्वतो लोहितराजी रो-
 हिताकारः प्रायो भूमौ चरतीति चरकसुश्रुतावात्रेयमनुसरतः ।
 महाशकली मत्स्यो रोहितभेद इति चक्रपाणिदस्तः । अनूपदेशे
 नान्दिनिरीत्युच्यते इति शिवदासः । “नलमीनश्चिलिचिमः” इति
 हलायुधमदनपालावमरसिंहश्च । केचिदेवं व्याख्यायन्ति—नल-
 मीनो रोहितभेदः, पामरेषु ‘मिउक्व’ इति प्रसिद्धः, ‘मण्डि’ इति
 अन्ये, तीरभुक्तौ तु जनास्तं अल्लपिल्लमाहुः । तलमीनसंज्ञक इत्ये-
 के । स्थलमीन इति केचित् ॥

चिलिचीमः । सू. ६ ; चिलिचिमः ।

चिलीचिमः । सू. ७ ; चिलिचिमः ।

चिल्ली । सू. ६ ; पत्रशाकविशेषः, लघुपत्रगौरवास्तुकः ।

“चिल्ली वास्तूकवज्ज्ञेया” इति सुश्रुतः । “लघुपत्रा तु या चिल्ली
 सा वास्तुकसमा मता” इति वाग्भटः । क्षेत्रवास्तुक इति डल्ह-
 णः । रक्तवास्तुक इत्येके । पृथुपत्रं यवशाकं कुमामसंज्ञमित्य-
 रुणदत्तः । अन्ये तु यवशाकान्तरमाहुः । हिं.—बडा बथुआ,

चिलारी ; वं.—वेतो शाक ; म.—चिखिल ; गु.—चील ; ची-
ली ; क.—विलीप चिल्लीके ; पा.—सरमक ; त.—कीरै ;
सिं.—कुर; मल.—चीरा; ۛۛۛ कीरा ; इं.—Purple goose
foot ; ल.—*Aripolis* । नामानि—“पलाशलोहिता चिल्ली
वास्तुका चिल्लिका च सा । मृदुपत्री क्षारदला चीरपत्री तु वास्तुकी”
रा. नि. । गुणाः—“चिल्ली वास्तुकतुल्या च सक्षारा श्लेष्मपित्तनु-
त् । प्रमेहमूत्रकृच्छ्रघ्नी पथ्या च रुचिकारिणी” । रा. नि. ।
सा त्रिधा श्वेतरक्तशुनकभेदेन । पत्रं प्राह्यं ।

चीन : । सू. ६ ; कंगुतुल्यत्रीहिधान्यविशेष : । षष्टिकाद्धीन-
गुण : । कंगुभेद इत्येके । “चीनाक : कंगुभेदोस्ति स ज्ञेय :
कंगुवद्गुणै : । भा. प्र ।

चीनाक : । सू. ६ ; चित्रकूटदेशजकर्कटी । हिं.—चीनाक-
कडी ; वं.—चिना काँ कूड़ ; म.—डरकांकडी ; क.—पडवड-
सौत्ते ; मल.—चीनवेळळरि । नामगुणाः—“चीनाकर्कटिका
ज्ञेया बीजकर्कटिका तथा । सुदीर्घा राजिलफला बाणै : कुलकक-
र्कटी । चीनाकर्कटिका रुच्या शिशिरा पित्तनाशिनी । मधुरा तृ-
प्तिदा हृद्या दाहशोषापहारिणी” । रा. नि. । मध्यमफलं प्राह्यं ।

चुक्रं । सू. १० etc., चक्यतेनेन । ‘चक तृप्तौ प्रतिघाते च’ ।
अम्लकाञ्चिकविशेषः । “विनष्टमम्लतां यातं मद्यं वा मधुरद्रवैः ।
विनष्टं सासितो यस्तु तच्चुक्रमभिधीयते” इति भावमिश्रः । हीं.—
चूक , सिरका ; म.—चुका ; त.—पुळिनीर् ; मल.—मित्रा-
विरि , चोरुका , चुत्तपुळि । Vinegar । तल्लक्षणं यथा—
“यन्मस्त्वादि शुचौ भाण्डे सगुडक्षौद्रकाञ्चिकं । धान्यराशौ त्रि-
रात्रस्थं शुक्रं चुक्रं तदुच्यते । ध. नि. । ” गुडमाक्षिकधान्याम्ल-

मस्त्वंबुद्विगुणं क्रमात् । संशन्ति चुक्रसिध्यर्थं किञ्चित्त्रि—
 मधुकान्वितं” । तोडनानन्दः । सुसन्धितं ग्राह्यं । नामानि—
 “शुक्तं सहस्रवेधं च रसाम्लं चुक्रमेव च । मुक्तसारं तथा चोक्तं द-
 हनं नीलकारकं । विविधाभिमतं चण्डं भेदनं चाम्लमेव च” ।
 ध. नि. । गुणाः—“चुक्रं तिक्ताम्लकं स्वादु कफपित्तविनाशनं ।
 नासिकागददुर्गन्धशिरोरोगहरं परं” । ध. नि. । “रक्तपित्तकरं
 शुक्तं सद्योभुक्तविपाचनं । जरणं भेदनं पाण्डुकृमिरोगहरं लघु ।
 तीक्ष्णोष्णं मूत्रलं हृद्यं कफघ्नं कटुपाकि च । तद्वत्तदाश्रितं सर्वं
 रोचनं तु विशेषतः । ध. नि. । “चुक्रमलम्लमुष्णञ्च दीपनं
 पाचनं परं । शूलगुल्मविबन्धामवातश्लेष्महरं सरं । वमितृष्णास्य-
 वैरस्य हृत्पीडावहिमान्द्यहृत्” । भा. प्र. ।

चुक्रिका । चि. ७ ; तित्तिडीका । चांगेरीति चक्रपाणिदत्तः ।

चुक्कीका । चि. ७ ; चुक्यते व्यथतेस्याः । चांगेरी । “कोलदा-
 डिमवृक्षाम्लचुक्कीकाचुक्रिकारसः” इत्यत्र चुक्कीका तित्तिडीका
 अम्लवेतसो वेत्येके ।

चुंचुः । चि. ९ ; चंचुः ।

चुलूकः । चि. २१ ; चुलुकी चुलूकी चेति पाठौ । शिशुमाराकारो म-
 त्स्यभेदः, सागरवराहः । चिरुकी इति चरकप्रसादनी । म.—गादा,
 गड्यालमासा ; मल.—कटलेटि, कटल्पत्रि ; सिं.—मुडु
 ऊरोय ; इ.—Porpoise, Dolphin ; ल.—*Phocaena De-*
lphinus । बुलूक इति केषांचन पाठः । sec चुलूकी ।

चुलूकी । सू. ६ ; चुलूकः । बुलूकी इति दाक्षिणात्यपाठः ।
 “बौलूकी सौकरी पाकहंसजा कक्कुटोद्भवा” इत्यत्र बौलूकीस्था-
 ने औलूकी इत्येव मुम्बापुरमुद्रितसंग्रहपाठः । “आसिप्लवो बुलू-

की स्त्री"रिति वैजयन्ती । चुलकीति पठन्त्यन्ये । "उलूपी शिशुकः समा" विलमरः । शिशुमारप्रतिकृतिरित्यत्र क्षीरस्वामी । उ विस्मयजनकं रूपमस्यास्तीत्युलूपी ॥

चूचुकं । मू. २५ etc स्त्रीकुचाग्रं । मल.—मुलकाण्यु ५५-
ॐ ॐ । Nipple । "उक्ताः कुक्षमुखचूचुकवृन्तानि शिखा च तुल्या-
नि" इति हलायुधः । चूचुकं नाम दुग्धवाहिस्त्रोतसां मुखसंघा-
तमयं स्नायुसूत्रभूयिष्ठं स्तनशिखरं । तदावरणी च त्वक् स्वभावत-
स्ताम्रवर्णा श्यामा भवति । विशेषेण कृष्ण मण्डलोपलक्षितञ्च तद्
गर्भिण्याः । तत्कुटनाच्च बहुधा संभवति स्तनविद्रधिः प्रसूतानां
इति प्रत्यक्षशरीरान् ॥

चूतः । मू. ३ etc. च्योतति रसं चूतः । चूयते स्म । 'चूष पाने' ।
आम्रः ॥

चूतरसः । चि. ७. मधुकलिताम्रकुसुमः । सहकार इतीन्दुः ॥

चूर्णाहः । नि. ७. जूर्णाह इति शुद्धः पाठः ।

चेतकी । उ. ३०. चैत्यतेनया स्त्रोतःशुद्धेऽत्रेत्की । अभया ॥

चैत्यः । मू. २ etc. चित्याया इदं चैयं देवकुलमहावृक्षोऽध्वगाश्रय

इति क्षीरस्वामी । ग्रामप्रधानतरुः । बुद्धालय इत्येके । विशिष्टदे-
वताविष्ठितः ग्रामप्रधानतरुरिति चरकोपस्कारे । Sacred tree ।

In almost every Hindu village there is an ancient tree, generally a banian, or an Aswattha, round whose foot is raised a platform upon which stone images are kept of some of the deities of the Hindu Pantheon । Such trees are regarded sacred. What is said here is that the shadow cast by the summit of such a tree should never be crossed । श्मशानवृक्ष इति डल्हनः । दैवतुंकायु इति भास्करव्याख्या । "चैत्यमायतने

बुद्धबिबोदेशकवृक्षयोः” इति त्रिकाण्डशेषः । “विदुरायतनं चैत्यं
चैत्यमुद्देशपादपः” इति शाश्वतः ॥

चैत्यान्तः । सू. २. चैत्यसमीपम् ॥

चैलवेणिका । सू. २२. सुदीर्घवस्त्रवर्तिः । कपड़ेकी पट्टी । वस्त्र-
पट्टिकेतीन्दुः ॥

चोचम् । सू. ३ etc. अग्निचोदकम् । त्वक् । सुश्रुतसंहितायामेला-
दिगणे त्वक् च चोचमिति पदद्वयं दृश्यते । त्वक्वरांगं ‘गुडतज’ इति
लोके ; चोचः त्वग्भेदो वानवासिका त्वक् चेति डल्हणः । त्वक् दा-
रुचीनी , चोचं बहलत्वग्वरांगं चेति भाष्यकारः । गन्धवाला इति
कलिकापरिमलकारः ॥

चोचम् । सू. ८, सू. १०. नारिकेलम् । पनसं वेति हेमाद्रिः ॥

चोचदलम् । सू. ३. तमालपत्रम् । नारिकेलशकलमित्यरुणदत्ता-
दयः ॥

चोरकः । चि. १ etc. स्वनामख्यातगन्धद्रव्यविशेषः । चौरक
इति पाठः । एलादिगणव्याख्यायां ग्रन्थिपर्णकभेदो ग्रन्थिपर्णाकार
एवेति डल्हणः । ग्रन्थिपर्ण एवेति हेमाद्रिररुणदत्तश्च । हिं.—भटेउर ;
बं.—चोरक , चौरा ; म.—भटोरा ; गु.—भंटीउर ; क.—
भटोरा । नामानि—“चोरकः शङ्कितश्चण्डो दुष्पत्रः क्षेमको रिपुः ।
गणहासः कोपनकः कितवः फलचौरकः” । घ. नि । गुणाः—
“चोरको मधुरस्तिक्तः कटुः पाके कटुर्लघुः । तीक्ष्णो हृद्यो हिमो
हन्ति कुष्ठकण्डूकफानिलान् । रक्षोऽश्रीस्वेदमेदोऽज्वरगन्धविष-
व्रणान्” इति । अन्यच्च—“चोरकस्तीव्रगन्धोष्णस्तिको वातकफा-
पहः । नासामुखरुजाजीर्णकृमिदोषविनाशनः” । रा. नि ॥

चौरकः । सू. १५. चोरकः ॥

छ ।

छगणः । उ. १६. गोमयः ॥

छगलः । चि. १. अजः ॥

छगली । उ. ९. अजस्त्री । हिं.—बकरी । Ewe ॥

छतः । उ. ३७. शिलीन्ध्रः । N. O.—*Fungi* । हिं.—सांपकी छत्री , कुकरमुत्ता , छतोना ; बं.—छातोना : छातिया ; म.—आळंबे , अळंबी , भुजफोड ; गु.—संस्वेदजशाको ; सिं.—हतु , हत्त ; मल.—कूण् छुण्ठे ; इं.—Mushroom; Touch-wood ; ल.—*Agaricus Albus* । नामानि—“उक्तं संस्वेदजं शाकं भूमिच्छत्रं शिलीन्ध्रकम् । क्षितिगोमयकाष्ठेषु वृक्षादिषु तदुद्भवेत्” । गुणाः—“सर्वे संस्वेदजाः शीता दोषलाः पिच्छिलाश्च ते । गुरवश्छर्द्यतीसारज्वरश्लेष्मामयप्रदः । श्वेतशुभ्रस्थलीकाष्ठवंश-गोमयसंभवाः । नातिदोषकरास्ते स्युः शेषास्तेभ्यो विगर्हिताः” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः ॥

छत्रा । सू. २९ etc. द्रोणपुष्पी । see द्रोणा । “छत्राणी छत्रको द्रोणा” इति मदनपालः । शतपुष्पेत्यरुणदत्तप्रभृतयो व्याख्यातारः । वान्यकमितीन्दुरुत्तरषष्ठाध्यायव्याख्यायाम् । “छत्रातिछन्नके विद्यात् रक्षोत्रे कंदसंभवे । जरामृत्युविनाशिन्यौ श्वेतकापोतिसंस्थिते” इति सुश्रुतचिकित्सितत्रिंशत्तमाध्याये च दृश्यते ॥

छागः । शा. ६ etc. छयति रोगान् । अजः ॥

छागम् । चि. २ etc. अजाक्षीरम् ॥

छागकर्णः । सू. १५. अजस्य कर्ण इव पर्ण यस्य । सर्जः । महासर्ज इति चक्रपाणिदत्तः ॥

छागक्षीरम् । चि. ३. अजाक्षीरम् ॥

छागमांसम् । चि. ३. अजमांसम् । see आजम् ॥

छागरसः । क. ४. अजमांसोत्थकत्राथः । बकरेका मांसरस ॥

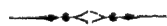
छागलः । चि. ८. अजः ॥

छिन्नरुहा । चि. २१. etc. छिन्नापि रोहते । गुडूची ॥

छिन्नरोहा । मू. १५. गुडूची ॥

छिन्नोद्भवा । चि. १. छिन्नापुद्भवते । गुडूची ॥

छुछुन्दुरः । उ. ३८. छु छु इत्यव्यक्तं दृणाति । गन्धमूषको नाम मूषिकाभेदः । “चुचुन्दरी तु गन्धाखु” रिति वैजयन्ती । हिं.— छछंदर, छुछुन्दर ; वं.—छुछु ; छुँचा ; म.—चिचुन्दरी ; त.—मूञ्चूरु ; मल.—तुरप्पनेलि මුහුණ්ඩා, नञ्जेलि ; इं.—Musk rat ; ल.—*Orocidura curulea* । चुच्छुन्दुर- रिति पाठः । जात्या दीर्घमुखो मूषिक इनीन्दुः । तल्लक्षणं यथा— “दीर्घतुण्डनखी ज्ञेया मूषिकान्या चुचुन्दरी” । ध. नि । नामानि— चुच्छुन्दरी राजपुत्री प्रोक्तान्या प्रतिमूषिका । सुगन्धिमूषिका गन्धा शुण्डिनी शुण्डिमूषिका” । रा. नि ॥

ज ।

जटा । उ. ५ etc. जटाः सन्त्यस्याः । मांसी । उन्मादप्रतिषेधाध्याये “व्योषं हिं गुजटा” मित्येकपदेन हिं गुपत्रीत्यर्थेन व्याख्यातमिन्दुना ॥

जटिला । मू. २९ etc. जटास्त्यस्याः । मांसी । महापैशाचिक- धृतयोगे शतावरी वेति केचित् । “जटिला पिप्पलीमांस्योर्जटायुक्ते तु वाच्यवत्” इति मेदिनी । see महापुरुषदन्ता ॥

जतु । उ. ३९. जायते जतु । लाक्षा ॥

जतुका । उ. ६, उ. १८. कृष्णपिगलत्वान् । लाक्षाखण्डाकृतिः कीटवि-
शेषः । हिं.—झींगुर, तिलचट्टा, गादुर इत्येके; बं.—तेलापोका,
आरसुला; चामचिके इति चमगीदड इति वा इत्येके; म.—
झुरळ, बागुरडा; सिं.—केरपोत्ता; मल.—पाट्टा പാട്ടാ,
कूरा; इं.—Cockroach; ल.—*Stylopyga orientalis* ।
जतूका जन्तूका चेति पाठौ । नामानि—“तैलपास्तु परोष्णी स्या-
ज्जतुकाऽजिनपत्रिका” । रा. नि । चर्मचटीति केचित् ॥

जतूका । जतुका ॥

जतुमुखः । सू. ६. जतुमुख इति पाठः । रक्तमुखव्रीहिधान्यभेदः ।
लक्षणं यथा—“लाक्षावर्णं मुखं यस्य ज्ञेयो जतुमुखस्तु सः” ।
भा. प्र । जतु लाक्षा तदाकृति मुखं यस्यासौ जतुमुख इति डल्हणः ।
अयं व्रीहेर् ह्रीनगुणः ॥

जन्तुमम । चि. ३ etc. जन्तून् कृमीन् हन्ति । विडंगम् ॥

जन्तूका । जतुका ॥

जंबीरः । सू. ६. जम्ब्यते जंबीरः । “जंबीरः प्रस्थपुष्पे स्यात्तथा
दन्तशठद्रुमे” इति मेदिनी । खरपत्रको नाम फणिज्जकतुलसी-
भेदः । हिं.—जंबीरी, सफेदवनतुलसी; म.—थेतमरवा;
पा.—दुख्म-इरिहाना; अ.—हबक्; फ्र.—*Basilic couv-*
ant de poils; मल.—वेलुत्त कर्पूरस्तुलसि വേലുത്ത കർപ്പൂര-
തुലസി, वेण्कञ्जकं; इं.—*Green basil*; ल.—*Ocimum*
pilosum । पत्रं प्राह्यम् । जंबीरः हरितशाकं उत्तरापथे जातं जं-
बीरगन्धि किंचिदम्लं पर्णासभेद इति केचिदिति चरकोपस्कारे ।
“जंबीरो गन्धबहुल” इति नरहरिः । “अल्पपत्रस्तु जंबीरः” इति
वैजयन्ती ॥

जंबुकः । सू. ६ etc. जमति जंबुकः सर्वभक्षत्वात् । शृगालः ।

हिं.—गीदड़, सियार, स्यार ; बं.—शृगाल, शेयाल ; म.—कोल्हा ; तै.—जंबूकमु ; क.—नरी ; त.—नरि ; सिं.—नरिया ; हिवला ; मल.—कुरुकन् *कुरुकन्*, ओरिकुरुकन्, नरि, ऊळन्, इं.—Jackal ; ल.—*Canis aureus* । नामानि—“शृगालो जंबुकः फेरुर्गोमायुः फेरवः शिवः” । म. पा । मांसगुणाः—“शृगालो बलदो वृष्यः सर्ववातक्षयापहः” । म. पा । अन्यच्च—“मधुरा मधुराः पाके त्रिदोषशमनाः शिवाः । लघवो बद्धविण्मूत्राः शीताश्चैताः प्रकीर्तिताः” । च. सू. २७ ॥

जंबूः । सू. ३० etc. जमति । ‘जमु अदने’ । स्वनामख्यात-महातरुः । N. O.—*Myrtaceae* । हिं.—जामुन ; जामन ; बं.—जाम, कालजाम ; म.—जंबूळ ; गु.—जंबू, जंबुडु ; कों.—जंबुल, जांब ; दखा.—सित्तछचिनि ; तै.—नेरेडु ; क.—नेरलु, नायिनेरेळे, नीरलेमर ; तु.—नेरोल् ; त.—नावल्, नाकं ; सिं.—मादं ; मल.—जाबल् *जाबल्* ; इं.—Jamoon, Jambul, Black plum ; ल.—*Eugenia jambolana* । नामानि—“जंबूस्तु सुरभिपत्रा नीलफला श्यामला महास्कन्धा । राजार्हा राजफला शुक्रप्रिया मेघमोदिनी नवाह्वा” । रा. नि । पक्वफलत्वगादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“जंबूवृक्षस्तु तुवरो ग्राही मधुरपाचकः । मलस्तंभकरो रूक्षो रुचिकृत् पित्तदाहहा । अम्लः कण्ठ्यः कृमिश्वासशोषातीसारकासहा । रक्तदोषं कफं चैव व्रणं चैव विनाशयेत् । फलं च तुवरं चाम्लं मधुरं शीतलं मतम् । रुच्यं रूक्षं ग्राहकं च लेखनं कण्ठदूषकम् । मलस्तंभकरं वातकारकं कफपित्तनुत् । आध्मानकारकं प्रोक्तं पूर्ववैद्यैर्मनीषिभिः । तन्मज्जा मधुरा ग्राही विशेषान्मधुमेहहा । तदंकुरा हिमा

रूक्षा ग्राहकाध्मानकारकाः” । सा राजजंबूकाकजंबूमिमिजंबू-
भेदेन त्रिधा ॥

जंबूद्वयम् । मू. १५. एका राजजंबूः बृहत्फला , द्वितीया काक-
जंबूः स्वल्पफला इति डल्हणः । महाजंबूः राजजंबूश्चेति केचित् ।
मल.—बावलुं बारयुं ၁၈၁၁၂၅၀ ၁၈၁၁၀၃၀ ॥

जंब्बस्थि । उ. २२. जांबवास्थि ॥

जयन्ती । चि. १७. जयति रोगान् अन्यान्यौषधानि वा । ति-
क्तशकौषधिषुपविशेषः । हिं—जैत ; बं.—जन्ती , धन्वे ;
म.—शेंवरी ; टाहाकळ इत्येके ; तै.—पीसंगिचेदडु ; क.—
तोगरसे ; त.—पीनारिबंकु , चंकुंकुप्पि ; तलुताळै इति केचित् ;
मल.—पुयमुब्ब ၂၄၄၈၈၈ , चंकुंकुप्पि , मूट्टकोलि , पुब्बा ;
सिं.—तिटिंग ; ल.—*Sesbania aculeata* । नामानि—
“जयन्ती तु बलामोटा हरिता च जया तथा । विजया सूक्ष्ममू-
ला च विक्रान्ता चापराजिता” । रा. नि । गुणाः—“ज्ञेया ज-
यन्ती गलगण्डहारी तिक्ता कटूष्णानिलनाशनी च । भूतापहा
कण्ठविशोधनी च कृष्णा तु सा तत्र रसायनी स्यात्” । रा. नि ।
त्वग्गन्नादिकं ग्राह्यम् । “वैजयन्त्यां तु तर्कारी नादेयी च जयन्त्य-
पि” इति वैजयन्ती ॥

जया । उ. ६. जयतीति जया । जयन्ती । अग्निमन्थ इत्येके ॥

जयाद्वयम् । मू. १२. अग्निमन्थो जयन्ती च । तर्कारी हरीतकी
चेत्यरुणदत्तः । तर्कारीद्वयमिति हेमाद्रिः । तर्कारी अग्निमन्थश्चेति
सुश्रुतपाठः । अरण्यग्निमन्थाविति चिकित्साकलिकायाम् ॥

जरायुः । शा. १. जरामेति । गर्भावरणचर्म । अपरा । मरुकुट्टि
इति केरलेषु । “या तु चर्मकृतिः सूक्ष्मा जरायुः सा निगद्यते”

इति तन्त्रान्तरम् । तस्य स्थानम्—“गुदमूत्राशयान्तःस्थो जरायुर्-
गर्भमन्दिरम् । जरायुपार्श्वे नाड्यौ द्वे ङिबनाड्यौ प्रकीर्तिते” इत्यत्रि
संहितायाम् । Placenta ॥

जलम् । सू. १५, ए. ग etc. बालकम् । बालकमित्येव सुश्रुत-
पाठः । एलादिगणे चन्दनमित्येव चिकित्साकलिकायाम् । “जलं
गोकलले नीरे ह्रीबेरेप्यन्यवज्जडे” इति मेदिनी ॥

जलजन्मा । सू. २६ etc. जलौका ॥

जलजा । चि. ८. जलौका ॥

जलदः । सू. ३ etc. मुस्ता ॥

जलदांबु । सू. ३. मुस्ताभिरुत्क्वथितं जलम् । नागरमोथेसे सि-
द्धक्रिया जल ॥

जलशूकः ; उ. १८. जलान्तर्वर्ती रोमयुक्तः सविषः प्राणी । का-
न्विचप्पोत्तु கண்ணிப்பூண்டு इति कैरली । इ.—Jelly fish ;
Itching polyp इत्येके ; ल.—*Aurelia aurita* । जलचारी
कृष्णकीट इति लक्ष्मणटिप्पणकः । जलशूको जलसंस्थस्तृणसक्तो
जन्तुविरचितः शूकसंघातवान् ‘निवासान्दुक’ इत्यन्ये । जलनीलि-
केति डल्हणः । शैवालमित्यरुणहारणचन्द्रौ । “शैवालं शैवलं
श्रोक्तं जलशूकं च नीलिका” इति हलायुधः ॥

जलार्द्रः । सू. ३. जलेनार्द्रा । वस्त्रकृता जलकिन्नो व्यजनवि-
शेषः । पानीयकृतार्द्रशाटिकेत्यरुणदत्तः । जलेनार्द्राकृतं व्यजनमि-
त्येके ॥

जल्लूका । उ. ६. जलमोको यस्याः । जलौका । उन्मादप्रतिषेधा-
ध्याये “शृगालशल्यकोल्लूकजल्लूकावृषवस्तजै” रित्यह “शृगालश-
ल्यकोल्लूकमार्जारवृकवस्तजै” रित्यवश्यं पठितव्यं चरकमतानुसा-

सारिणा । जलुका इत्येव शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

जलोद्भवः । उ. १३. जले उद्भवति । शंखः ॥

जलौका । सू. ६ etc. जलमोकः स्थानं यस्याः । रक्तपायिनी ।

“नृपाणां सुकुमाराणां नारीणां बालवृद्धयोः । दुर्बलानां व्याधिलु-
षां रक्तस्राव्ये जलौकसः । योजयेद्गुधिरस्रावे स्यादुपायो मृदुः सुखं”
इति तन्त्रान्तरे । हिं.—जौक ; बं.—जौक ; म.—जळ ; गु.—
जलो ; तै.—अट्टलु , जलगलु ; क.—जिगनि ; त.—अट्टै ;
सिं.—कुडुला ; मल.—अट्टा ; अ.—अलक् ; पा.—श्लोका ;
पञ्चा.—जौक ; काश्मी.—ड्रिक ; बर्मा.—हिमयौ ; मेयियोन ;
इं.—Leech ; ल.—*Hirudo medicinalis* । गुणाः—“शी-
ताधिवासा मधुरा जलौका वारिसंभवा । तस्मात् पित्तोपसृष्टे तु
हिता सा त्ववसेचने” । सु. सू. १३ । तथा रक्तमोक्षणाविधिर्यथा—
“अथ जलौकोधेसेकसाध्यव्याधितमुपवेश्य संवेश्य वा , विरुक्ष्य
चास्य तमवकाशं मृद्वोमयचूर्णैर्यच्चरुजः स्वात् । गृहीताश्च ताः सर्षप-
रजनीकल्कोदकप्रदिग्धगात्रीः सालिलसरकमध्ये मुहूर्नस्थिता विगत-
कुमा ज्ञात्वा ताभी रोगं ग्राहयेत् । श्लक्ष्णशुक्लार्द्रपिचुप्रोतावच्छन्नां
कृत्वा मुखमपावृणुयात् ; अगृह्णन्त्यै क्षीरविन्दुं शोणितविन्दुं वा
दद्याच्छस्त्रपदानि वा कुर्वीत ; यद्येवमपि न गृह्णीयात्तदाऽन्यां ग्राह-
येत् । यदा च निविशतेऽथस्त्रुरवदाननं कृत्वोन्नम्य च स्कन्धं तथा
जानीयाद्गृह्णानीति ; गृह्णन्तीं चार्द्रवस्त्रावच्छन्नां धारयेत् सेच-
येच्च” । सु. सू. १३ । सा द्वादशविधा । अलगर्वा , इन्द्रायुधा ,
गोचन्दना , कर्बुरा , सामुद्रिका , कृष्णा , एताः षट् सविधाः । कपि-
ला , पिंगला , शंकुमुखी , मूषिका , पुण्डरीकमुखी , सावरिका ,
एताः षट् निर्विषाः । जलौकाशोधनविधिर्यथा—“चिरन्तनज-
लौकायां ताम्रपात्रेण रक्षयेत् । चतुर्मासं निशाचूर्णं जलाष्टपलके क्षि-

पेत् । तस्मिन् क्षिपेत् जलौकां तां स्वयं लाला परिलजेत् । मुक्त-
लाला जलौका या सा योज्या रक्तमोक्षणे” । अनुपयोज्यजलौका-
लक्षणं यथा,—“लोमपृष्ठा च कपिला नातिस्थूला न दुर्बला ।
वर्जनीया प्रयत्नेन भिषजा कीर्तिमिच्छता” । अन्यच्च—“स्थूलम-
ध्याः परिक्षिप्ताः पृष्ठव्यो मन्दविचेष्टिताः । अग्राः प्रोत्पपायिन्यः
सविषाश्च न पूजिताः” । सु. सू. १३ । नामानि—“जलूका
तु जलौका स्याद्रक्तपा रक्तपायिनी । रक्तसंदोहिका तीक्ष्णा वमनी
जलजीवनी” । रा. नि ॥

जांगलः । सू. १. निर्जलदेशः, मरुप्रायवातलदेशः । “आकाश-
शुभ्र उच्चश्च स्वरूपानीयपादपः । शमीकरीरविल्वार्कपीलुर्कर्मन्धु-
संकुलः । हरिणैर्नृषतगोर्कणखरसंकुलः । सुस्वादुफलवान् देशो
वातलो जांगलः स्मृतः” । भा. प । “मरुप्रायस्तु यो देशः स चोक्तो
जांगलाभिधः” । रा. नि ॥

जांगलम् । सू. ३ etc. जांगलदेशोद्भूतहरिणादिस्थलचरमृगपक्षि-
णां मांसम् । जांगलजीवोके मांस । Among animals living
and moving on land those that live in the wilderness
are called Jangala । सोष्ट्रविधः यथा—“जंघाला मांसवर्गेत्र
विलस्थाश्च गुहाशयाः । तथा पर्णमृगा ज्ञेया विष्किरा प्रतुदा अपि ।
प्रसहा अथ च ग्राम्या अष्टौ जांगलजातयः” । जंघालाः—
“हरिणैर्नृपकुरंगाश्च पृषतन्यंकुशंबराः । राजीवोपि च मुण्डी चेत्या-
द्या जंघालसंज्ञकाः” । जंघालः अतिवेगवान् । “जंघालाः प्रायशः
सर्वे पित्तश्लेष्महराः स्मृताः । किञ्चिद्वातकराश्चापि लघ्वो बलव-
र्धनाः” । विलस्थाः—“गोधाशशभुजंगाखुशलक्याद्या विलेश-
याः” । “विलेशया वातहरा मधुरा रसपाकयोः । वृंहणा बद्धवि-
ण्मूत्रा वीर्योष्णाश्च प्रकीर्तिताः” । गुहाशयाः—“सिंहव्याघ्रवृका
कक्षतरुक्षुद्धीपिनस्तथा । बभ्रुजंबुकमार्जारा इत्याद्याः स्युर्गुहाशयाः” ।

“गुहाशया वातहरा गुरुष्णा मधुराश्च ते । स्निग्धा बल्या
हिता नित्यं नेत्रगुह्यविकारिणां” । पर्णमृगाः—“वनौका वृश्मार्जार-
वृश्मर्मकटिकादयः । एते पर्णमृगाः प्रोक्ताः सुश्रुताद्यैर्महर्षिभिः” ।
“स्मृताः पर्णमृगा वृष्याश्चक्षुष्याः शोषिणे हिताः । श्वासार्षःकास-
शमनाः सृष्टमूत्रपुरीषकाः” । विष्किराः—“वर्तका लाववतीर-
कपिञ्जलकतित्तिराः । कुलिङ्गकुक्कुटाद्याश्च विष्किराः समुदाहृताः” ।
“विष्किरा मधुराः शीताः कषायाः कटुपाकिनः । बल्या वृष्यास्त्रि-
दोषघ्नाः पथ्यास्ते लघवः स्मृताः” । प्रतुदाः—“हारीतो धवलः
पाण्डुश्चित्रपक्षो बृहच्छुक्रः । पारावतः खञ्जरीटः पिकाद्याः प्रतुदाः
स्मृताः” । “प्रतुदा मधुराः पित्तकफघ्नास्तुवरा हिमाः । लघवो व-
द्धवर्चस्काः किञ्चिद्वातकराः स्मृताः” । प्रसहाः—“काको गृध्र
उलूकश्च चिल्लश्च शशघातकः । चाषो भासश्च कुरर इत्याद्याः प्र-
सहाः स्मृताः” । “प्रसहाः खलु वीर्योष्णास्तन्मांसं भक्षयन्ति ये ।
ते शोषभस्सकोन्मादशुक्रक्षीणा भवन्ति हि” । ग्राम्याः—“लागमेषवृ-
षाश्चाद्या ग्राम्याः प्रोक्ता महर्षिभिः” । “ग्राम्या वातहराः सर्वे
दीपनाः कफपित्तलाः । मधुरा रसपाकाभ्यां बृंहणा बलवर्धनाः” ।
रा. नि ॥

जांगलरसः । चि. १२ etc. जांगलप्रदेशसञ्चारिणां मृगपक्षिणां
मांसरसः ॥

जांगलशूल्यम् । मू. ३. जांगलजीविनां शूलसंस्कृतं मांसम् ।

भट्टिम् । शूलपर भुना जंगली जीवोंका मांस ॥

जातिका । चि. २१. “जातिकाकट्फलांबुभि”रित्यत्र “जाती-
कटुफलांबुभि”रित्येव चरकसंग्रहयोः पाठः ॥

जातिकोशकम् । चि. २१. जातिपत्रिका । “जातिजोंक”मिति
पठन्ति केचित् ॥

जातिपत्रिका । उ. २२. जातीफलत्वक् । उक्तं हि—“जातीफल-
स्य त्वक् प्रोक्ता जातीपत्री भिषग्वरैः” । हिं.—जावित्री ; उर्दु.—
जौत्री ; बं.—जैत्री, जयत्री ; म.—जायपत्री, पत्नी ; गु.—
जावंत्री ; तै.—जापत्री, जायेपत्ति, जाजिपत्रि ; क.—जापत्रि,
जायपत्रि, जाजिपत्रि, जाइपत्रि ; त.—चातिपत्तिरि ; सिं.—
वसावासि ; मल.—जातिपत्रि జాతిపత్రి, पञ्चा.—जौतरि ;
काश्मी.—जोव्दली ; मुंबापुर्या.—जवंत्रि ; बर्मा.—झदि-कु-
अपोएन् ; मलायी.—बुंगा-पला ; अ.—बीसवासा, वझावझा ;
पा.—जवली, वझावझा ; फ़.—Macis ; ई.—Mace ;
ल.—*Myristica fragrans* । नामानि—“जातिपत्री जाति-
कोशः सुमनःपत्रिकापि सा । मालतीपत्रिका पञ्चनाम्नी सौमन-
सायिनी” । रा. नि । गुणाः—“जातीपत्री लघुः स्वादुः कटूष्णा
रुचिवर्णकृत् । कफकासवमिश्रासतृष्णाकृमिविषापहा” । भा.
प्र । “जातिपत्री कटुस्तिक्ता सुरभिः कफनाशिनी । वक्त्रवैशद्यज-
ननी जाड्यदोषानिहन्तनी” । रा. नि । नूतनं ग्राह्यम् । “जातीपु-
ष्पं न यत्रास्ति लवंगं तन्न दीयते” इति भावमिश्रः ॥

जातिमुकुलः । उ. ११. जातीमुकुलः । मालत्याः ईषद्विकासित-
कलिका । हिं.—चमेलीकी कलियें ; मल.—पिच्चकमोदुड పిచ్చ-
కమోడు ॥

जाती । चि. १ etc. जायतेऽनया प्रीतिः । स्वनामख्यातपुष्पवृक्षः ।
“जातिः स्त्री गोत्रजन्मनोः । अश्मन्तिकामलकयोश्च सामान्यलन्द-
सोरपि । जातीफले च मालत्या” इति मेदिनी । N. O.—
Oleaceae । हिं.—चमेली, चँबेली, जाई ; बं.—चामेली,
चामिली ; म.—जाई, चमेली ; गु.—चमेली ; मुंबापुर्या.—
चंबेली ; तै.—जाईपुष्पालु, क.—जाजिमल्लिगे, आनेमल्लिगे ;

कों.—जाय्चेमोमे ; संजुई ; तु.—जाजिपू ; त.—पिचि ;
 सिं.—दूसमन्, समन्पिचि ; मल.—पिचि बीश्ची, पिचकम् ;
 पा.—यासमम ; इं.—Spanish jasmine ; ल.—*Jasminum*
grandiflorum । नामानि—“जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री
 प्रियंवदा । मालती हृद्यगन्धा च चेतिका तैलभाविनी” । ध. नि ।
 “सा पीता स्वर्णजातिका” इति भावमिश्रः । गुणाः—“जातीयुगं
 तिक्तमुष्णं तुवरं लघु दोषजित् । शिरोक्षिमुखदन्तार्तिविषकुष्ठानि-
 लःखजित्” । भा. प्र । मुखरोगप्रतिषेधाध्याये “धावनं जातिमद-
 नखदिरस्वादुकण्टकै” रित्यत्र ‘जाति’स्थाने दन्तीति संग्रहपाठः ।
 “धावने जातिमदनस्वादुकण्टकखादिरं” इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

जातीकुसुमम् । चि. १. मालतीपुष्पम् । चमेलीके फूल । मल.—
 पिचकपूवु बीश्चीळ्ळु ॥

जातीफलम् । उ. २२. स्वनामख्यातमुगान्धफलम् । “जाती-
 फलं सशब्दञ्च स्निग्धं गुरु च शस्यते । लघुकं शब्दहीनञ्च
 रुक्षांगमतिनिन्दितं” । N. O.—*Myristicaceae* । हिं.—जाय-
 फल, जायफल ; बं.—जायफल ; म.—जायफल ; गु.—जाय-
 फल ; कों.—जायफल ; तै.—जाजिक्काय ; क.—जाजिक्कायी ;
 जाईफल ; त.—चाटिक्कायि ; सिं.—साटिक्का ; तु.—जाजिक्कायि ;
 दखा.—जायफल ; पश्चा.—जायफल ; काश्मी.—झाफल ;
 बर्मा.—झादि-फु ; मलायी.—बुष्-पला ; पा.—जीभावुत्रा ;
 अ.—जोज उतलीव ; उर्दु.—जायफल ; मल.—जातिक्का
 ജാതിക്ക ; फ्र.—Muscadier; Musque ; ज.—Achter
 Muscatnussbaum ; इं.—Nutmeg ; ल.—*Myristica offi-*
cinalis । नामानि—“जातीफलं जातिकोषं धावनं मालतीफ-
 लम् । सुमनं जातिका जाती जननी चेति कथ्यते” । स. नि ।
 गुणाः—“जातीफलं रसे तिक्तं तीक्ष्णोष्णं रोचनं लघु । कटुकं

दीपनं प्राहि स्वर्थं श्लेष्मानिलापहम् । निहन्ति मुखवैरस्यं मलदौ-
र्गन्ध्यकृष्णताः । कृमिकासवमिश्रासशोषपीनसहृजः” । भा. प्र ।
नूतनं पञ्चफलं प्राहम् ॥

जातीमुकुलः । उ. ११. see जातिमुकुलः ॥

जातीरसः । सू. १५ etc. रक्तबोलः । एलादिगणव्याख्यायां
रसो गन्धरसः बोल इति लोके इति डल्हणः । N. O.—*Bursé-
raceae* । हिं.—बोल , हीराबोल ; बं.—गन्धरस , बोल ;
हिराबोल ; म.—रक्त्या बोल ; गु.—हिराबोल ; मुंवापुर्याम्.—
बेन्मा बोल ; दखा.—बोल ; तै.—बालिंत्रोपोळं ; क.—बो-
ल ; त.—इरत्तपोळं , वेळळैपोळं ; मल.—नरुंपशा ൩൨൦൦൮൦൦ ,
पञ्चमप्लुक्का , मीरा ; मुरु ; अ.—मुर ; पा.—मुरसाफ ;
ई.—Myrrh ; ल.—*Balsamodendron myrrha* । नामा-
नि—“बोलं गन्धरसं पिण्डं निर्लोहं वर्षरं रसम् । गोपकं नालि-
कं पौरं रसं गन्धरसं विदुः” । ध. नि । गुणाः—“बोलं रक्तहरं
शीतं मेध्यं दीपनपाचनम् । मधुरं कटुतिक्तञ्च दाहभ्वेदत्रिदोषजित् ।
ज्वरापस्मारकुष्ठं गर्भाशयविशुद्धिकृत्” । भा. प्र । जातीफलगन्ध-
रसाविति केरलेष्वेके । जाल्याः स्वरस इतीन्दुः । कुष्ठचिकित्सिते
‘रसेन जाल्याः’ इति चरकपाठः । तत्र आमलक्याः इति चक्रपा-
णिदत्तः । “धात्र्याः वा रसैर्लेलीतकीं वसां” इति वातशोणितचिकि-
त्सितेपि दृश्यते ॥

जांबवम् । सू. ६. जंबूवृक्षस्य फलम् । हिं.—जामुनका फल ।
बं.—जामफल ; मल.—जावल्फलम् ൩൦൦൮൦൦൮൦ । “अ-
त्यर्थं वातलं प्राहि जांबवं कफपित्तजित्” इति सुश्रुतः ।

जांबवास्थि । उ. ३२. जंबूफलस्य बीजम् । हिं.—जामुनकी
गुठली ॥

जांबवोष्ठम् । सू. २५. जंबूफलवदोष्ठो यस्य तज्जांबवोष्ठं नाम य-
न्त्रविशेषः । जंबूफलमदृशमुखाग्रा कृष्णवाषाणरचिता वर्तिरिति ड-
र्शनः । कुटतलाणि इति केरलेष्वेके । काच्चुकोल् क० पू० क०-
६० इति केचित् । मात्रेयपरे । हिं.—जम्बूर ॥

जालम् । शा. ३. जालकं वा । शरीरस्थान्तरजालाकाररन्ध्र-
निकरपरिकलितपदार्थविशेषः । “जालानि तु सिरास्नायुमांसा-
श्चामुद्भवन्ति हि । तानि चत्वारि चत्वारि सर्वाण्येव च षोडश” ।
भा. प्र । अन्यच्च—“सिरास्नायवस्थिपिशितैश्चत्वारि मणिवन्धने ।
एकत्रैकत्र गुल्फे च जालान्येवं तु षोडश” इति । Capillaries ।
“जालकानि पुनः सूक्ष्मानुसूक्ष्मविराधमनीजालनिर्मितानि स्रो-
तांसि सर्वत्र शरीरे द्रुमपत्रप्रतानवत् प्रतानानि । तानि क्रमशो वि-
भज्यमानानां धमनीनां सूक्ष्मतमशाखाभिः सूक्ष्मतमशिराजालमि-
लिताभिरारचितानि रक्तधरकलामयानि । तेभ्यः कणशः स्यन्दमा-
नः शोणितस्य कियन्मात्रस्तन्वच्छभागो लसीकाख्यः सर्वमपि श-
रीरमाप्याययति । अवशिष्टञ्च जालकेषु शोणितं क्रमेण शरीरप्र-
चारान्मलिनीभूतं सूक्ष्मैः सिरामार्गैः स्थूलस्थूलतराविरासु प्रविश-
ति हृदयाभिमुखप्रसरणाय” । इति प्रत्यक्षशरीरात् ॥

जालिनी । उ. ३०. कोशातकी । तस्याः पक्वफलोऽपि हि जालव-
त्त्वम् ॥

जाहकः । शा. ६. घोंषः । वनमार्जारविशेषः । शिवपुरमुद्रितसंग्र-
हग्रन्थे 'जाविक' इति पाठः । म.—केंसाळ मांजर ; मल.—को-
कान् ๕๐๐๐๐๐, कादुदुमाकन्, कादुदुपूचा, पोक्कान् ; इ.—
Wild cat, Pole-cat, Lynx cartetal । नामानि—“जाह-
को गात्रसंकोची मण्डली बहुरूपकः । कामरूपी विरूपी च
येलुवासः प्रकीर्तितः” । रा. नि । “जाहको गात्रसंकोची

मण्डली नखरायुधः” इति वैजयन्ती । “दीप्ताक्षजाहका”विति त्रिकाण्डशेषे । कृष्णकृकलास इत्येके । “जाहको धौघमार्जार-खट्वाकारुण्डिकासु च” इति मेदिनी ॥

जिंगिणी । सू. १५. गुडमञ्जरी । झिंझिणीति प्राचीनकेरलपाठः । गुलदुणि इति लोके , पूर्वदेशे स्वनामप्रसिद्धा इति डल्हणः । N. O.—*Anacardiaceae* । हिं.—जिंगिनी, जिंगनिया , जिंगन, काश्मल ; बं.—जिओल ; म.—मोई , मुया : गु.—मवेडी , मोलेडु ; शेमवट ; कों.—मुया ; दस्ता.—बेशाराम ; मुंबाणु-र्याम्.—शिमपटि ; तै.—ओडिमानु ; क.—उडिमर , सिंटिमर , औरीथ ; त.—ओतियमरं ; मल.—करशु ௭௦௦௦, कलशं , ओति , उति , करा ; ल.—*Odina Wodier* । नामानि—“जिंगिणी झिंझिणी झेया मोदकी गुडमञ्जरी । पार्वतेया मुनिर्वो-षा तथा मदनमञ्जरी” । घ. नि । गुणाः—“जिंगिणी मधुरा सोष्णा कषाया योनिशोधिनी । कटुका व्रणहृद्रोगवातातीसारहृत् पटुः” । भा. प्र । त्वगादिकं ग्राह्यम् । कृष्णशाल्मलीत्यरुणदत्तः । मोदकीति हेमाद्रिः । शणपुष्पीति केरलेष्वेके ॥

जिनः । चि. १९. जयति संसारं जिन-तक् । श्रीबुद्धः । वाग्भटः सौगत इत्यवगन्तुमनेकशो तद्ग्रन्थादेव सुखसाध्यः सहृदयानाम् । स तु विशेषतो नेतरधर्मद्वेषी । स तत्र तत्र स्वसन्दर्भमुररीकृत्य बुद्धागमप्रतिपादनमप्यत्र सुसूक्ष्मतया कृतवान् । “जिनजिनसुत-ताराभास्कराराधनानी”त्यत्र “जिवशिल्सुतताराभास्कराराधनानी” ति केषांचन पाठः । संग्रहेपि “जिनजिनसुता” इत्येव पाठः । “मा-रजिद्वयवादी समंतभद्रो जिनश्च सिद्धार्थः” इति हलायुधः ॥

जिनसुतः । चि. १९. सुगतशिष्यः । जिनसुता अल्लोकितेशादय इतीन्दुः ॥

जीमूतः । चि. ८. कोशातकी ॥

जीमूतः । क. १ etc. ह्लादकत्वात् । देवदाली । पीतवोषक इत्येके । “जीमूतोऽद्रौ भृतिकरे देवताडे पयोधरे” इति मेदिनी ।

जीमूतकः । क. १. देवदाली ॥

जीरकः । सू. १५ etc. जीर्यतेनेनात्रम् । स्वनामख्यातक्षुपः ।

N. O.—*Umbelliferae* ; हिं.—जीरा : उ.—झीरा ; बं.—जीरा ; म.—जिरें ; गु.—जीरूं ; कों.—जीरे ; तै.—जीलकर् ; क.—जीरिंगे ; तु.—जीर्दरि ; त.—चीरकं ; मि.—दुरु ; मल.—जीरकं श्री००० ; पा.—शिरा ; अ.—कमुन् ; फ़ — Anisacre; Cumin officinal ; जर्मन्.—Venedischer Kummel ; इं.—Cumin seed ; ल.—*Ouminum cyminum* । नामानि—“जीरको जरणो जीरो जीर्णो दीप्यश्च दीपकः । अजाजिको वह्निशंखो मागधश्च नवाह्वयः” । रा. नि । बीजं ग्राह्यम् । गुणाः—“जीरकत्रितयं रुक्षं कटूष्णं दीपनं लघु । संग्राहि पित्तलं मेध्यं गर्भाशयविशुद्धिकृत् । ज्वरघ्नं पाचनं वृष्यं बल्यं रुच्यं कफापहम् । चक्षुष्यं पवनाध्मानगुल्मच्छर्द्यतिसारहृत्” । भा. प्र । “जीरकः कटुरुष्णश्च वातहृदीपनः परः । गुल्माध्मानातिसारघ्नो ग्रहणीकृमिहृत्परः” । रा. नि ॥

जीर्णपिण्याकः । उ. २४. अनवः पिण्याकः । पुरानी तिलखल ॥

जीवकः । सू. ६ etc. जीवयति जीवकः, जीवतीति वा दीर्घाद्युच्वात् । अष्टवर्गान्तर्गतस्वनामख्यातह्रस्वक्षुपः । “जीवकर्षभकौ श्वेतौ हिमाद्रिशिखरोद्भवौ । रसोनकन्दवत्कन्दौ निःसारौ सूक्ष्मपत्रकौ । जीवकः कूर्चकाकार ऋषभो वृषशृङ्गवत्” । भा. प्र । कन्दो ग्राह्यः । It is a plant growing on the summits of the Himalayas, having a bulbous root like garlic and having leaves that are round and long । “जविन्तीस-

दृशैः पत्रैर्जीवको गुल्मकः स्मृतः । कण्ठी क्षीरी तथानूपे भवतीत्यन्न-
वीन्मुनिः” इति केयदेवः । तै.—वेगिसपुचेदु ; त.—तिरुनीदु-
प्पालै ; ल.—*Pentaptera Tomentosa* । जीवको मधुररसः
ह्रस्ववितपः कूर्चशीर्षक इत्याढमलः । एतदभावे गुडूची प्राह्या ।
मतान्तरे विदारीमूलम् । जीवकस्थाने रक्तवह्मनं इति केचित् ।
नामानि—“जीवकः शृङ्गकः क्ष्वेडो दीर्घायुः कूर्चशीर्षकः । ह-
स्वांगो मधुरः स्वादुः प्राणदश्चिरजीव्यपि” । ध. नि । गुणाः—
“जीवको मधुरः शीतो रक्तपित्तानिलातिजित् । क्षयदाहज्वरान्
हन्ति शुक्लश्लेष्मविवर्धनः । रा. नि । “जीवकः प्राणके पीतसार-
क्षपणयोरपि । कूर्चशीर्षे च पुंसि स्यादाजीवे जीविका मता । त्रिषु
सेविनि वृद्ध्याशीर्जीविनोराहितुण्डिके” इति मेदिनी ॥

जीवकर्षभकौ । चि. ३. कन्दविशेषौ । जीवक ऋषभश्च । “जी-
वकर्षभकाभावे गुडूची च विदारिका” । विदारीस्थाने केचिद्वंश-
लोचनेति । “जीवकर्षभकौ बल्यौ शीतौ शुक्रकफप्रदौ । मधुरौ पि-
त्तदाहासकार्श्यवातक्षयापहौ” । भा. प्र ॥

जीवकर्षभौ । see जीवकर्षभकौ ॥

जीवंजीवः । सू. ७- जीवान् जीवयति दर्शनेन वृत्तिकरत्वात् क ।
विषदर्शनमृत्युः पक्षिविशेषः । “कुरिच” इति लोके इति डल्ह-
णः । एकोदरो द्विशिराः इति हेमाद्रिः । चकोर इत्येके । चकोर-
स्तु विष्किरजातीयः, प्रतुद एव जीवंजीवः । कोकिलभेद इति के-
चित् । वट्टचावल इति केरलेष्वेके ॥

जीवंजीवकः । सू. ६. etc ; जीवंजीवः ।

जीवनपञ्चमूलं । सू. ६ ; शतावरी काकोली जीवन्ती जीवकर्ष-
भकौ च । “अभीरुवीराजीवन्तीजीवकर्षभकैः स्मृतं । जीवना-
ख्यं च चक्षुष्यं वृष्यं पित्तानिलापहं” । ध. नि. ।

जीवनसंज्ञः । सू. १५. जीवनीयगणः ।

जीवनसर्पिः । चि. ७. जीवनीयगणसिद्धं घृतम् ॥

जीवनह्रस्वसंज्ञे । सू. १५. जीवनपञ्चमूलं ह्रस्वपञ्चमूलं च ॥

जीवनाख्यं । सू. ६. जीवनपञ्चमूलम् ॥

जीवनीयः । चि. ३. जीवनीयगणः ॥

जीवनीयगणः । चि. ३. जीवन्त्यादिगणः । स च जीवन्ती
काकोली क्षीरकाकोली मेदा महामेदा मुद्गपर्णी माषपर्णी जीव-
कः ऋषभकः मधुकश्चेति । “अष्टवर्गश्च पर्णिन्यौ जीवन्ती मधु-
कं तथा । जीवनीयगणः प्रोक्तो जीवनश्च पुनस्ततः” इत्येके ।
नामगुणाः— “नाम्ना मधुर इत्युक्तो जीवनीयो रसायनः ।
जीवनो जीवनीयश्च स्वादुर्मधुरकस्तथा । शुक्रदोषहरो बल्यो
मूत्रदोषापहारकः” । घ. नि । “जीवनीयगणः प्रोक्तः शुक्रकृद् वृं-
हणो हिमः । गुरुर्गर्भप्रदः स्तन्यः कफकृत् पित्तरक्तहृत् । वृष्णां शो-
षं ज्वरं दाहं रक्तापित्तं व्यपोहति” । भा. प्र. ॥

जीवनीयाख्यः सू. १५. जीवनीयगणः ॥

जीवनीयौषधः । सू. ११. जीवनीयगणः ॥

जीवन्तः । सू. ६. मालवदेशप्रसिद्धो जीवशाकः । रक्तनालो मा-
र्षः । हिं.—जीवशाक ; बं.—खोषरा ; म.—जीवशाक ;
सिं.—रत्तंबला मल.—चेञ्चिरा । ७५७७१०० । नामानि—
“जीवन्तो रक्तनालश्च ताम्रपत्रः सनालकः । शाकवीरस्तु मधुरो
जीवशाकश्च मोचकः” । गुणाः—“जीवशाकः सुमधुरो बृंहणो
वस्तिशोधनः । दीपनः पाचनो बल्यो वृष्यः पित्तापहारकः । रा.

नि. । रक्तवास्तुक इति च सरस्वतीनिघण्टौ । जीवक इति सुश्रुतपा-
ठः ॥

जीवन्ती । सू. ६ etc. जीवति । 'जीव प्राणधारणे' । स्वनाम-

ख्यातशकलताविशेषः । शर्करावन्मधुरपुष्पा व्रततिरिति भा-
वप्रकाशटीकायाम् । हिं.—जीवन्ती, जैनी ; बं.—जीवई,
जीन्ती. म.—हरणवेल ; गु.—राडारुडी, मीठीखरखोडी ; दोडी
इत्येके ; क.—किरुहाले, होणहाले ; त.—पेयिमुन्नै ; सिं.—
मुखामुल् ; मल.—अटवतियन् *attasavathiyann*, अटपतियन् ;
ल.—*celtis orientalis* l *caelogyne ovalis* इत्येके । स्वर्णव-
र्णमूलजालादिका इति हेमाद्रिः । शुष्कयावनालवर्णा लतौषधी
पार्वतीयेति डल्हणः । लतार्कफलाकारसक्षीरफला इत्यन्यत्रापि
डल्हणः । स एव, जीवन्ती पटोलसमानपत्रा कन्दवती पश्चिम-
देशे प्रसिद्धा लाटदेशे स्थूलवल्ली इति श्वासप्रतिषेधाध्यायव्या-
ख्यायाम् । जीवन्ती उत्तरापथे महाकन्दा कर्कोटिकासदृशपत्रा,
लाटविषये तु मूलिनी महाप्रताना इति डल्हण एवातीसारप्रतिषेधा-
ध्यायव्याख्यायाम् । पद्मकादिगणव्याख्यायां वन्दाभेद इति हाराण-
चन्द्रः । जीवन्ती स्वनामख्याता सुवर्णवर्णाभा इति चरकसूत्रचतु-
र्थाध्यायव्याख्यायां चक्रपाणिदत्तः । स एव, जीवन्ती सुवर्णनाला
स्वनामप्रसिद्धेलघुतैलगव्याख्यायाम् । नामानि—“जीवन्ती
जीवनीया च जीवनी जीववर्धनी । मांगल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा
यशस्करी” । ध. नि । मूलं पत्रादिकं च ग्राह्यम् । गुणाः—“जी-
वन्ती शीतला स्वादुः स्निग्धा दोषत्रयापहा । रसायनी बलकरी
चक्षुष्या प्राहिणी लघुः” । भा. प्र । “जीवन्ती मधुरा शीता रक्त-
पित्तानिलापहा । क्षयदाहज्वरान् हन्ति कफवीर्यविवर्धिनी । एवमेव
बृहत्पूर्वा रसवीर्यबलान्विता । भूतविद्रावणी ज्ञेया वेगाद्रसनिया-
मिका” । रा. नि । सा बहुविधा । ह्रस्वदीर्घस्वर्णवर्णभेदेन त्रिधेति

केचिन् । “जीवन्ती जीवनीश्चम्योर्गुह्चीवन्दयोरपि” इति मेदिनी ॥

जूर्णः । सू. १४. तृणधान्यविशेषः । यावनालः । N. O.—*Gramineae* । हिं.—पनेरा, जुआर, ज्वार, मक्का; बं.—जनार, जोयार; देधान इत्येके; उलुखड़ इत्यपरे; भुटो; म.—जोंधळे, ज्वारी, जोनळें; गु.—जारय, जुवार; तै.—जोन्नलु; क.—जोलदहेसरु, जोल; कों—जोलु; तु.—जोळा; त.—चोळं, चोन्नलु; सिं.—इरिगु; मल.—चोळं ६५०७०; पा.—जुरेमका; अ.—हंतारुमिया, खंदरुस; इं.—Great millet, or cholum, Indian millet, Indian corn; ल.—*Sorghum vulgare* । नामानि—“यावनालो देवधान्यं जूर्णाहो जूनलो नलः” । म. पा । “यावनालो यवनालः शिखरी वृत्ततण्डुलः । दीर्घनालो दीर्घशरः श्वेतेश्वरेश्वरपत्रकः” । रा. नि । गुणाः—“यावनालो हिमः स्वादुर्लोहितः श्लेष्मपित्तजित् । अवृष्यस्तुवरो रुक्षः कृदकृत कथितो लघुः” । भा. प्र । तस्य भेदाः—“ललिता क्रोष्टुपुच्छा च श्रीखण्डी च सुगन्धिका । कृष्णा भाद्रपदी चान्या श्वेता मंडा च जूर्णका । रक्तिका कुब्जिकाद्याश्च बह्व्यो जूर्णाहजातयः” । पुराणं धान्यं ब्राह्मम् ॥

जूर्णाहः । नि. ७. जूर्णः ॥

जोंगकः । सू. १५ etc. अगुरुः । कृष्णागुर्वित्येके । उक्तं हि—“अन्यं कालागुरु प्रोक्तं जोंगकं विश्वरूपकम्” । स. नि । च्यवन-प्राशयोगे अगर्विति चरकपाठः । “गन्धकाष्ठं तु जोंगकं” इति त्रि-काण्डशेषः ॥

ज्योतिः । चि. ८. चित्रकः ॥

ज्योतिष्मती । सू. २१ etc. अग्न्याभत्वात् । स्वनामख्यातल-

ता । N. O.—*Sapindaceae* । हिं.—मालकांगनी , कानफटा ;
 बं.—लताफटकी ; म.—मालकांगोणी , मालकांगणी , कानफुटि ,
 शिवजल ; गु.—मालकांकणी , करोदिओ ; दखा.—शिवजुब ;
 तै.—बुडुकाकर , उपरिन्त , उल्लनतीगे , नेल्लगुलिसे-तेण्टा ; वेकु-
 डितेगे ; क.—कनाकैया , एरुंबळिळ , एरुववळिळ , अग्रिव-
 ळिळ , वेकिनतोडुनवाळिळ ; बुडुकाकरतीगे ; कौगु ; तु.—उरु-
 ण्टेबूरु ; त.—मुटकोत्तान् , तिरकमूलकं ; वालुळवै ; सिं.—दूदु ,
 उरा अरिचि ; मल.—उयिळ्वा ७५११११ , पालुरुवं ; चेरुप्पुन्ना
 इति केरलेष्वेके ; बर्मा.—मल्मै ; फ्र.—Poi-de-cocur ;
 जर्मन्.—Gemeiner herzsamen; इं.—Balloon vine or
 winter-cherry ; heart's pea ; heart seed ; ल.—*Car-*
diospermum helicacabum । नामानि—“ज्योतिष्मती तु
 कटभी सुवर्णलतिकेति च । ज्योतिष्कायाग्निभासा चालवणोक्ता च
 दुर्जरा” । ध. नि । गुणाः—“ज्योतिष्मती कटुस्तिक्ता सरा क-
 फसमीरजित् । अत्युष्णा वामनी तीक्ष्णा वह्निबुद्धिस्मृतिप्रदा” ।
 भा. प्र । वर्तुलपक्ववरक्तफला पीततैला काकमर्दनिका इति लोके
 प्रसिद्धा इति डल्हणः । अस्याः मूलं ग्राह्यम् । अभावे सर्वांशो
 ग्रहणीयः । ज्योतिष्मतीभेद एव तेजोवती ॥

झ ।

झरसी । see सरसी ॥

झषः । उ. ५. “गोधानकुलमार्जारझषपित्तप्रपेषितान्” इत्यत्र “झ-
 ष”स्थाने “ऋष्य” इत्येव सुश्रुतसंग्रहयोः पाठः । शिवपुरमुद्रित-
 संग्रहग्रन्थे ‘शश’ इति दृश्यते । झष इति चेन्मकर एव । “मकरो
 मत्स्यराड् झषः” इति वैजयन्ती । डल्हणोपि तन्नेच्छति । यथा—

“अन्ये ऋष्यस्थाने मत्स्येति पठन्ति ; तत्र , आद्यपुस्तके ऋष्यस्य पाठो दृश्यते न मत्स्यस्य । नस्यादिषु पित्तपिष्टेन कथं सेकः कर्तुं पार्यत इत्यतः किञ्चित्तोयमालोडनार्थं देयम् । अत एव योगतत्त्व-विदित्युक्तम् । अन्ये तु ‘नस्याभ्यञ्जनयोगेषु’ इति पठन्ति , अभ्य-ञ्जनमन्नाञ्जनमभिप्रेतं नस्यसाहचर्यादिति च व्याख्यानयन्ति” इति ॥

झंझः । सू. ६. चुंचुरिति पाठः समीचीनः । कस्तुरिति केरलपाठः । लताकस्तूरिकेति पाठ्यकारः । झंझुरुक इत्यरुणदत्तः । “जीवन्त-झंझवेडगज” इत्यत्र “जीवन्तिकश्चुंचुपर्णीप्रपुन्नाडकुबेरक” मित्येव संग्रहपाठः । चुंचुपर्णकेति चरकपाठः ॥

ट ।

टिटुकः । चि. १५. स्योनाकः ॥

टुंटुकः । सू. ६. टुंढ्विति शिबिभिः कायति । स्योनाकः ॥

ड ।

डिण्डिशः । see तिण्डिशः ॥

डिंभम् ! शा. ३. अन्त्रसंभवोऽवयवविशेषः । “डिंभं स्याद्रक्तमांस-स्य प्रसादादंशसंभवः” ॥

त ।

तक्रम् । सू. ५ etc. तञ्चति द्रुतं गच्छति तक्रम् । गोरसम् । “स-मुद्धृतघृतं तक्रमर्धोद्धृतघृतं च यत् । अनुद्धृतघृतं तक्रमित्येवं त्रि-विधं स्मृतं” । घ. नि । चरकोपि—“रूक्षमर्धोद्धृतस्नेहं यतश्चा-

नुद्धृतं घृतम् । तक्रं दोषाग्निबलवत्त्रिविधं तत् प्रयोजये”दित्यूचि-
वान् । “समुद्धृतघृतं तक्रं पथ्यं लघु विशेषतः । स्तोकोद्धृतघृतं
तस्माद् गुरु वृष्यं कफापहम् । अनुद्धृतघृतं सान्द्रं गुरु पुष्टिकफप्र-
दम्” । भा. प्र । तक्रं पञ्चविधमिति भावमिश्रः । तल्लक्षणं यथा—
“घोलं तु मथितं तक्रमुदश्चिच्छच्छिकापि च । ससरं निर्जलं घोलं
मथितं त्वसरोदकम् । तक्रं पादजलं प्रोक्तमुदश्चित्त्वर्धवारिकम् ।
छच्छिका सारहीना स्यात् स्वच्छा प्रचुरवारिका । घोलं तु शर्करा-
युक्तं गुणैर्ज्ञेयं रसालवत्” इति । मथितं ‘महुवा’ इति लोके ।
छच्छिका छाछ इति लोके । “पादोदकं भवेत्तक्रमर्धामोन्ये बभा-
षिरे” इति मदनपालः । “मन्थनादिपृथग्भूतस्नेहमर्धोदकं च
यत् । नातिसान्द्रद्रवं तक्रं स्वाद्वस्लं तुवरं रसे । यत्तु सस्नेहमज-
लं मथितं घोलमुच्यते” । सु. सू. ४५ । “दध्नः ससारकस्यात्र
तक्रं कट्टरमिष्यते” इति तन्त्रान्तरे । हिं.—छांछ, छाछ, मट्टा;
बं.—घोल; म.—ताक; गु.—छाश, घोलबु; तै.—मज्जिगे,
चल; क.—मज्जिगे; त.—मोरु; सिं.—मोहोरु, मोरु; मल.—
मोर् ७२००°; पा.—मस्त, मठा; अ.—हमीज; इं.—Butter-
milk । नामानि—“उदश्चिन्मथितं तक्रमरिष्टं गोरसं तथा । द-
ण्डाहतं खण्डहारा कालशेयं च शब्दितम्” । स. नि । गुणाः—
“तक्रं ग्राहि कषायाम्लं स्वादुपाकरसं लघु । वीर्योष्णं दीपनं वृष्यं
प्रीणनं वातनाशनम् । प्रहण्यादिमतां पथ्यं भवेत्संप्राहि लाघवात् ।
किञ्च स्वादुविपाकित्वान्न च पित्तप्रकोपणम् । अम्लोष्णं दीपनं वृष्यं
प्रीणनं वातनाशनम् । कषायोष्णविकाशित्वाद्वैक्ष्याच्चापि कफापहम् ।
न तक्रसेवी व्यथते कदाचिन्न तक्रदग्द्धा; प्रभवन्ति रोगाः । यथा
सुराणाममृतं सुखाय तथा नराणां भुवि तक्रमाहुः” । भा. प्र ।
“शीतकालेऽग्निमान्द्ये च कफोत्प्रेष्वामयेषु च । मार्गावरोधे दुष्टे
च वायौ तक्रं प्रशस्यते” । सु. सू. ४५ । तक्रनिषेधः—“नैव त-

क्रं क्षते दद्यान्नोष्णकाले न दुर्वले । न मूर्छाभ्रमदाहेषु न रोगे रक्त-
पैत्तिके” । सु. सू. ४५ । तक्रविशिष्टगुणाः—“यान्युक्तानि दधी-
न्यष्टौ तद्गुणं तक्रमादिशेत्” । भा. प्र । पक्वपक्वतक्रगुणाः—
“तक्रमामं कफं कोष्ठे हन्ति कण्ठे करोति च । पीनसन्धासकासा-
दौ पक्वमेव प्रयुज्यते” । भा. प्र । “अम्लेन वातं मधुरेण पित्तं के-
फं कषायेण निहन्ति सद्यः । यथा सुराणाममृतं हिताय तथा
नराणामिह तक्रमाहुः” । रा. नि ॥

तगरम् । सू. १० etc. स्वनामख्यातौषधिविशेषः । N. O.—
Valerianæ । हिं.—तगर, वालतगर; बं.—टगर, तगर,
तगरपादुका; पश्चा.—मुशख-इ-वालि; काश्मी.—छालगुडि;
म.—तगर; गु.—तगर; ने.—चम्मा; तै.—नन्दिवर्धनचेदट्ट,
गन्धितगरपुचेदट्ट; उत्.—पाणिफलरा; क.—नन्दिवट्ट, तगर;
सिं.—तुवरला; मल्ल.—तकरं ७६००; अ.—अशारुन;
कों.—अनन्त; ई.—Indian Valerian, *Valeriana Hard-
wick*; ल.—*Valeriana Wallichii*, *V. Hardwickii* ।
नामानि—“तगरं कुटिलं वक्रं दीनं जिह्वं नतं शठम् । काष्ठानु-
सार्यमनृजु कुञ्चितं नहुषं नृपम्” । ध. नि । गुणाः—“तगरं
शीतलं पथ्यं तिक्तं मधु लघु स्मृतम् । स्निग्धं पाके च कटुकं तुव-
रं विषनाशकम् । नेत्रमस्तकरोमं च रक्तदोषं विदोषकम् । भूतोन्मा-
दमपस्मारं भूतवाधां च नाशयेत्” । नि. र । मूलं ग्राह्यम् । “त-
गरस्याप्यभावे तु कुष्ठं दद्याद् भिषग्वरः” । भा. प्र ॥

तण्डुलम् । सू. २२. निस्तुषधान्यः, धान्यादिसारः । N. O.—
Gramineæ । हिं.—चावल, चाउल; बं.—चाउल; चाल;
म.—तांदूळ; गु.—चोखा; पश्चा.—चावल; तै.—त्रीर्यं,
विययमु, वीर्यमु; क.—अक्कि; तु.—अरि; त.—अरिचि;

शीतो रुक्षः पित्तकफास्रजित् । सृष्टमृत्तमलो रुच्यो दीपनो विष-
हारकः” । भा. प्र । पत्रमृत्तादिकं ग्राह्यम् ॥

तण्डुलीयकः । सू. ७ etc. तण्डुलीयः ॥

तण्डुलोदकम् । चि. ९ etc. प्रक्षालिततण्डुलजलम् । हिं.—
चावल्लोके पानी ; बं—चेलुनिर जल ; मल.—अरिक्काटिवेळ्ळ
അരിക്കോടിയെള്ളം ; सिं.—साल्दोदुन्दिय ; Thandulodaka
is water in which unboiled rice has been steeped ।
तस्य विधिः—“जलमष्टगुणं दत्वा पलं कण्डिततण्डुलात् । भाव-
यित्वा ततो देयं तण्डुलोदककर्मणि” । शीतकषायमानेन वा तण्डुलो-
दककल्पना इति केचित् । चतुर्गुणजलेन क्षाल्यमित्येके । नामानि—
“तण्डुलक्षालितं श्रेष्ठोदकं तण्डुलवारि च” । स. नि । गुणाः—
“संग्राहि तण्डुलांशु स्यात् कषायं मधुरं लघु । विषदाहृषाछर्दिपित्त-
तापविनाशनम्” ॥

तन्दुलीयः । चि. २. तण्डुलीयः ॥

तन्दुलीयकः । उ. ३७. तण्डुलीयः ॥

तन्मूलम् । चि. १३. पिप्पलीमूलम् ॥

तपनीयः । सू. ६. शालिधान्यविशेषः ॥

तपनीयम् । उ. १. तप्यतेऽनेन । ‘तप संतापे’ । कनकम् ॥

तमालपत्रम् । चि. १ etc. ताम्यति तमालः । तेजपत्रम् ।

N. O.—*Laurineae* । हिं.—तेजपात , तज ; उ.—तेजपल ;
बं.—तेजपात ; म.—तमालपत्र , सम्भारपान ; गु.—तमालप-
त्र ; तै.—आकुपबी ; क.—लवंगपत्रि , तमालपत्र , दाल्चीनि-
मर ; त.—करुवैयिलै ; इलवङ्कप्पत्तिरि ; सिं.—कमलपत् , को-
ल्लन्कोला ; मल.—करुवयिला കറുവയിലാ , इलवङ्गैत्तिन्निला ;

वर्मा.—शिकेयावो ; कौ.—टिके ; तु.—इजिन्दमर ; पा.—सादरसु, सझज-इ-हिन्दी ; अ.—साजिज, तरनेछि ; दखा.—तेजपात ; इं.—Leaf of cinnamon tree ; ल.—*Cinnamomum iners* । पत्रमेव ग्राह्यम् । नामानि—“तमालपत्रं पत्रं स्यात् पलाशं छदनं दलम् । रामं तापसजं वासो गोपनं वल्लमंशुकम्” । ध. नि । गुणाः—“पत्रकं मधुरं किञ्चित्तीक्ष्णोष्णं पिच्छिलं लघु । निहन्ति कफवातार्शोहृल्लासारुचिपीनसान्” । भा. प्र । परिलेहिकाचिकित्सिते “तमालपत्रमरिचमदनै” रित्यत्र “सन्निवपत्रमरिचमदनै” रित्यवश्यं पठनीयं सुश्रुतमतानुसारिणा । नेत्र-रोगाधिकारेषु तमालपत्रस्थाने करंजपत्रमेव केरलीयभिषग्वरेष्वेके गृह्णन्ति ॥

तरक्षुः । सू. ६. तरं मार्गं गतिं वा क्षिणोति रुणाद्धि । प्रसहजाती-यमृगादनव्याघ्रः तरच्छ इति ख्यातः । हिं.—तरखू, तिरखू ; तरख, लकडवग्घा ; हुंडार इति केचित् ; ‘तेंदुआ वाघ’ इत्यन्ये । बं.—नेकडिया वाघ ; म.—तरस ; सिं.—बलुदिविया ; त.—कलुनैपुलि ; चिरुत्तै इत्येके ; मल.—कलुतपुलि கலுதப்புலி, चिरुपुलि, नाय्कोट्टन् ; कट्टुपुलि इत्येके ; इं.—Hyena ; ल.—*Hyaena striata* । जरख इति लोके इति डल्हणः । नामानि—“तरक्षुस्तु मृगाजीवस्तिलित्सकमृगादनौ” इति वैजयन्ती । गुणाः—“शार्ङ्गलसिंहशरभर्क्षतरक्षुमुख्या येन्यान् प्रसह्य विनिहत्य हि वर्तयन्ते । ते कीर्तिताः प्रसहनाः पललं तदीयमर्शः-प्रमेहजठरामयजाड्यहारि” ॥

तरुणबिल्वम् । चि. १४. बालबिल्वम् ॥

तरुणसुरा । चि. ८ etc. प्रकृत्या संजातमधुरप्रायो मद्यविशेषः ।

अल्लिकल्लु इति केरलेषु ॥

तरुणास्थि । शा. ४ etc. घ्राणकर्णाक्षिगुदेषु कोमलास्थि ।

Cartrilage ॥

तर्कारी । सू. ६ etc. तर्कमियति तर्कारी केतुत्वात् । अग्निमन्थः ।

“बिल्वकाश्मर्यतर्कारीपाटलाटुंडुकैर्महत्” ॥

तर्पणम् । चि. १ etc. सक्तुकृतपेया । मल. — मलर्कञ्जिव

മലർക്കഞ്ചി ॥

तर्पणम् । चि. २, चि. ४. तोयप्लुतसक्तवः । सक्तुनालोडितं

जलम् । “खदिका तु गुडाद्याह्यलाजसक्तुषु तर्पणं” इति वैज-
यन्ती ॥

तलः । सू. १५. तालः । ताल इत्येव सुश्रुतपाठः । “वृणराजे तल-
स्तालो महापत्रः फलेरुहः” इति वैजयन्ती ॥

तवक्षीरी । चि. ३ etc. त्वक्क्षीरी । तुगाक्षीरीत्यरुणदत्तः । रसा-
यनाधिकारे “मधुकेन तवक्षीर्या” इत्यत्र ‘तुगाक्षीरी’त्येव चरकपा-
ठः । तवक्षीरीं केचिदन्यदिति वदन्ति । “अन्या पलाशगन्धा च
तवक्षीरी प्रकीर्तिता” । घ. नि । तोषाक्षीर ॥

तापसवृक्षः । सू. १५. तापसानां वृक्षः । तापसोपयुक्तस्तरुः ।
तत्तैलादिना तापसानां सर्वकर्मनिर्वाहात् । इंगुदी । पुत्रंजीवक
इत्यन्ये ॥

ताप्यम् । चि. १६ etc. माक्षिकधातुरिति चरकसंग्रहयोः पाठः ।

स्वर्णमाक्षिकम् । परीक्षा यथा—“भंगे सुवर्णसंकाशो मनाक्कु-
ष्णलविर्बहिः । बृहद्वर्ण इति ख्यातो माक्षिकः श्रेष्ठ उच्यते” ।

“किञ्चित् सुवर्णसाहिल्यात् स्वर्णमाक्षिकमीरितम् । उपधातुः सु-
वर्णस्य किञ्चित् स्वर्णगुणान्वितम् । तथा च काञ्चनाभावे दीयते
स्वर्णमाक्षिकम् । किन्तु तस्यानुकल्पत्वात् किञ्चिदूनगुणास्ततः” ।

“न केवलं स्वर्णगुणा वर्तन्ते स्वर्णमाक्षिके । द्रव्यान्तरस्य संसर्गात्
 सन्त्यन्येपि गुणा यतः” । भा. प्र । हिं.—सोनामाखी ; बं.—
 स्वर्णमाक्षिक ; म.—सोनामुखी , दगडी ; गु.—सोनामखी ;
 तै.—स्वर्णमाखी ; क.—धातुमाक्षिक ; त.—पोन्निमिळै ;
 सिं.—मेडिदू ; मल.—माक्कीरक्कल्लु மக்கீரக்கல்லு ; अ.—
 मुर्कशी शजहवी ; इं.—Yellow pyrites, Iron pyrites ;
 ल.—*Ferri Sulphuretum* । “माक्षिको द्विविधो हेममाक्षिक-
 स्तारमाक्षिकः । तत्राद्यं माक्षिकं कान्यकुब्जोत्थं स्वर्णसन्निभम् ।
 तपतीतीरसंभूतं पञ्चवर्णसुवर्णवत्” । इति रसरत्नसमुच्चयः ।
 नामानि—“ताप्यं तापिजमावन्त्यं माक्षिकं मधुमाक्षिकम् । तापी-
 समुद्रवं धातु मधुधातु विनिर्दिशेत्” । स. नि । गुणाः—“मा-
 क्षिकं मधुरं तिक्तं स्वर्यं वृष्यं रसायनम् । चक्षुष्यं वस्तिरुक्कुष्ठं
 पाण्डुमेहविषोदरम् । अर्शः शोफं क्षयं कण्डूं त्रिदोषञ्च नियच्छ-
 ति” । भा. प्र । शोधितमारितं ग्राह्यम् । शोधनविधिः—“मा-
 क्षिकस्य त्रयो भागा भागैकं सैन्धवस्य च । मातुलुंगद्रवैर्वाथ जंबी-
 रस्य द्रवैः पचेत् । चालयेद्दौहजे पात्रे यावत् पात्रं सुलोहितम् । भवेत्त-
 तस्तु संशुद्धिः स्वर्णमाक्षिकमृच्छति” । भा. प्र । “माक्षिकस्याप्य-
 भावे तु प्रदद्यात् स्वर्णगैरिकं” इति भावमिश्रः ॥

ताप्यधातु । उ. १३. ताप्यं , स्वर्णमाक्षिकम् । वट्टमाक्षिकमि-
 तिन्दुः ॥

तामरसम् । सू. २२. तामरे जले सस्ति सस-ड । कमलम् । “अ-
 थ तामरसं पद्मे ताम्रकाञ्चनयोरपि” इति मेदिनी ॥

तामलकी । चि. १. etc. ताम्यति तामलकी । भूम्यामलकी ।

N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं.—भूई आमला, भूमि आंवरा,
 भूमि आंवला ; भूआमला , जराम्ला ; बं.—भूई आमला ; म.—

भुय आंवळी, मुई आवळा ; गु.—भों आवळी ; तै.—नेल
उसरिक ; क.—किरुनेल्लिगिड, नेलनेल्लि, आरुनेल्लि ; कों.—
भूंयावाळि ; तु.—नेलनेल्लि ; त.—कीळ्कायिनेल्लि, कीळानेल्लि,
निलनेल्लि, चिमुट्टि ; सिं.—बिंनेल्लि, पिटवक्का ; मल.—कीळा-
नेल्लि കീഴാൽക്കല്ലി ; फ्र.—Phyllanthus niruri ; Herbe
due chagrin ; जर्मन्.—Weisse Blatt-blume ; ल.—
Phyllanthus Niruri, P. Urinaria । नामानि—“ताम-
लक्यजटा ताली तमाली तु तमालिनी । विबुधभूतः तमकं भूधा-
त्री भवामलक्यपि” । घ. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—‘भूधा-
त्री तु कषायाम्ला पित्तमेहविनाशनी । शिशिरा मूत्ररोगार्तिशमनी
दाहनाशिनी” । रा. नि । अन्यच्च—“भूधात्री वातकृत्तिका
कषाया मधुरा हिमा । पिपासाकासपित्तास्रकफकण्डूक्षतापहा” ।
भा. प्र ॥

ताम्रम् । सू. ७ etc. ताम्यति, तम्यते वा । ‘तमु काङ्क्षायाम्’ ।
स्वनामख्यातधातुः । ताम्रलक्षणम्—“जपाकुसुमसंकाशं स्नि-
ग्धं मृदु घनक्षमम् । लौहनागोज्झितं ताम्रं मारणाय प्रशस्यते” ।
भा. प्र । तद्द्विधा—“म्लेच्छं नैपालकम् चेति द्विविधं ताम्रमीरि-
तम् । नेपालादन्यखन्युत्थं म्लेच्छमित्यभिधीयते” । ताम्रदोषा
अष्टौ—“भ्रमो मूर्च्छा विदाहश्च उत्केदः शोषवान्तयः । अरुचि-
श्चित्तसन्ताप एते दोषा विषोपमाः” । हिं.—तांबा ; बं.—तामा ;
म.—तांबें ; गु.—तांबो ; कों.—तांबे ; आसां.—ताम ;
बर्मा.—क्यानि ; तै.—रागी ; क.—ताम्र ; त.—तांपरं,
चेम्पु ; सिं.—तंब ; मल.—चेम्पु ചെമ്പു, ताम्रं ; पा.—मि-
स ; अ.—तुहास ; नेहास ; फ्र.—Cuivre ; जर्मन्.—
Kupfer ; इं.—Copper ; ल.—Cuprum । नामानि—
“ताम्रं वरिष्ठं मिहिरं शुक्लं म्लेच्छमुखं तथा । ताम्रकं रक्तच्छोहं

च रविनामकमुच्यते” । स, नि । शोधितमारितं ग्राह्यम् । गुणाः—
 “ताम्रं कषायं मधुरं सतिक्तमम्लञ्च पाके कटु सारकं च । पित्ता-
 पहम् श्लेष्महरं च शीतं तद्रोपणं स्याद्बुधु लेखनं च । पाण्डूदरार्शो-
 ज्वरकुष्ठकासश्वासक्षयान् पीनसमम्लपित्तम् । शोथं कृमीन् शूलम-
 पाकरोति प्राहुर्वुधा बृंहणमल्पमेतत् । एको दोषो विषे ताम्रे त्वसम्य-
 द्भमारितेष्ट ते । दाहः स्वेदोऽरुचिर्मूर्च्छा क्लेदो रेको वमिर्भ्रमः” ।
 भा. प्र । शोधनविधिः—“पत्तलीकृतपत्राणि ताम्रस्याग्नौ प्रताप-
 येत् । निषिञ्चेत्तप्तपत्रानि तैले तत्रे च काञ्चिके । गोमूत्रे च कुल-
 स्थानां कषाये च त्रिधा त्रिधा । एवं ताम्रस्य पत्राणां विशुद्धिः संप्र-
 जायते । न विषं विषमित्याहुस्ताम्रन्तु विषमुच्यते” । भा. प्र ॥

ताम्रचूडः । सू. ४ etc. ताम्रा चूडा यस्य । कुक्कुटः । “ताम्रचू-
 डसुरा” इत्यत्र”मदिराश्रणायुधाः” इत्येव चरकपाठः ॥

ताम्ररजः । सू. ७. ताम्रभस्म ॥

ताम्रवल्ली । शा. २ etc. चित्रकूटप्रसिद्धा लतेति बहवः । मंजि-
 ष्ठेति केचित् । रामतरुणीतीन्दुडल्हणारुणप्रभृतयः । चम्प्रवल्की-
 ति केरलेष्वेके ॥

तारकम् । उ. १३. रजतम् ॥

तार्क्ष्यः । शा. ३. तार्क्ष्यापत्यम् । गृध्रः । “तुरंगगरुडौ तार्क्ष्यौ”
 इति शाश्वतः ॥

तार्क्ष्यम् । चि. ८. etc. रसाञ्जनम् । रसाञ्जनमित्येव चरकसंप्र-
 हयोः पाठः ॥

तार्क्ष्यजम् । चि. १९ etc. रसाञ्जनम् ॥

तार्क्ष्यशैलम् । सू. १५ etc. तार्क्ष्यशैले भवम् । रसाञ्जनम् ॥

तालः । सू. ३ etc. तलति प्रतितिष्ठति बहुमूलत्वात्तालः । स्वना-
मप्रसिद्धवृक्षः । N. O.—*Palmaceae* । हिं.—ताड , तारि ;
बं.—ताल ; म.—ताड , तलत्माड , खरनाल ; गु.—ताड ;
कों.—तलत्तमाडो ; तै.—ताट्टि , तालि ; क.—ताळिमर , क-
रताळे , पनि ; त.—पनैमरं , पनै , ताळि , करम्पुरं ; तु.—
तारि , ओलेमर ; सिं.—तल् ; मल.—करिम्पना *Carum* ,
पना ; उद्.—ताड ; इं.—Palmyra palm, Brab tree,
Toddy tree ; ल.—*Borassus flabelliformis* । नामानि—
“तालस्तलो दीर्घतरुस्तृणराजश्चलच्छदः । गुडः स्वादुफलो लेख्य-
छदश्च जलजो मतः । स. नि । पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—
“पक्वं तालफलं पित्तरक्तश्लेष्मविवर्धनम् । दुर्जरं बहुमूत्रञ्च तन्द्रा-
भिष्यन्दशुक्रदम् । तालमज्जा तु तरुणः किञ्चिन्मदकरो लघुः ।
श्लेष्मलो वातपित्तघ्नः सस्नेहो मधुरः सरः । तालजं तरुणं तोयम-
तीव मदकुन्मत्तम् । अम्लीभूतं तदा तु स्यात् पित्तकृद्वातदोषहृत्” ।
भा. प्र । “फलं स्वादुरसं पाके तालजं गुरुपित्तजित् । तद्वजिं
स्वादु पाके तु मूलं स्याद्रक्तपित्तजित्” । ध. नि ॥

तालम् । चि. १९. तालयति , तल्यते वा । ‘तल प्रतिष्ठायाम्’ ।
हरितालम् । “पटुतालविश्वै”रित्यत्र “हरितालविश्वै”रित्येव संप्र-
हपाठः । मुंबापुरमुद्रितसंग्रहग्रन्थेषु “हरितालजिल्वै”रिति दृश्य-
ते । “तालः कालक्रियामाने हस्तमानदुभेदयोः । करास्फोटे करत-
ले हरिताले त्सरावपि” इति हैमः ॥

तालपत्रा । उ. १८. मुशली । “मुसली तालपत्री स्यात् खलिनी
तालमूलिका” इति मदनपालः । मूषिकपर्णीति डल्हणः ॥

तालपत्रिका । चि. १६. तालस्य पत्रमिव पत्रमस्याः । मुशली ।
मिश्रेयेति केचित् । तालमूलिकेति सुश्रुतपाठः ॥

तालपत्नी । सू. ३०. मुशली । मुशलीति डल्हणः । तालवृक्षस्य
वालपल्लव इति केरलेष्वेके ॥

तालपर्णी । चि. १७. तालस्य पर्णमिव पर्णमस्याः । मुशली । ता-
लीतीन्दुः । मिश्रेयेति केचित् ॥

तालफलम् । सू. ९. तालवृक्षस्य फलम् । ताडका फल । मल.—
पनन्तेज्जा ၁၇၀၆၇၀၀၀၀ ॥

तालमस्तकम् । चि. ३ etc. तालवृक्षस्य शिरोमज्जा । शाखा-
पुच्छ इत्येके । म्हामायूरघृतयोगे “तालखर्जूरमुस्तकै” रित्यत्र मुद्रि-
तचरकपाठोपि तद्वदेवापि “तालखर्जूरमस्तकै” रित्यवश्यं पठित-
व्यम् । see नारिकेलः ॥

तालवृन्तम् । सू. ३ etc. ताले करतले वृन्तं व-धनमस्य । ताल-
स्येव वृन्तमस्य वा । तालपत्रमयो व्यजनविशेषः । हिं.—ताड-
के पंखा ; बं.—पाका ; म.—डाडाचा पंखा ; त.—विचिरि ;
सिं.—पवनपत्र ; मल.—विशरि ၁၂၀၀၀၀ ; आलवट्टमित्येके ;
इं.—Fan । “व्यजनं तालवृन्तं स्या” दिति वैजयन्ती । “ताल-
वृन्तभवो वातस्त्रिदोषशमनो लघुः” राज. व ॥

तालसस्यम् । चि. ३. तालवृक्षस्य कोमलं फलम् । तालके
कोमलफल । “वृक्षादीनां फलं सस्य” मित्यमरः । मस्तकमज्जेति
केचित् । तालास्थिमज्जेत्यपरे । “तालसस्यन्तु मधुरं मूत्रलं वात-
पित्तजित्” इति मदनपालः । “तालसस्यं स्वादु हिमं स्निग्धं बल्यं
च वृंहणं” इत्येके ॥

तालीसम् । शा. १ etc. तालीसपत्रम् ॥

तालीसपत्रम् । चि. ५ etc. तालीशं तालीवद्रोगनाशकम् पत्रं
यस्य । भूम्यामलकीसदृशं स्वनामख्यातपण्यद्रव्यम् । N. O.—

तिक्तः । उ. २. किराततिक्तः ॥

तिक्तकः ! चि. १०. किराततिक्तः । उदरचिकित्सिते “कटुकां तिक्तकं वचा”मित्यत्र तिक्तकस्थाने तिल्वक इत्येव चरकपाठः ॥

तिक्तकरोहिणी । उ. २२. कटुका ॥

तिक्तरोहिणी । चि. १०. तिक्ता सती रोहति । कटुका । “भूनि-
वं रोहिणीं तिक्तां” इत्यत्र तिक्तरोहिणीत्येकपदमेव । रोहिणी
हरीतकी , तिक्ता कटुका चेति शिवदीपिकाकारः । तिक्ता पाठे-
त्येके । हृषुषाद्यचूर्णयोगे “रोहिणीं तिक्तां” इत्यत्र कटुकरोहिणी-
त्येकपदमेव चरकसंहितायाम् ॥

तिक्ता । चि. १ etc. कटुका । पिप्पल्यादिघृतयोगे “कटुरोहि-
णी”त्येव चरकसुश्रुतसंग्रहेषु पाठः । भूनिष इति केचित् । “अ-
थवा माद्रीतिक्ताघनामवान्” इत्यत्र समंगेति कैरली ॥

तिक्ता । चि. १०, चि. १५. see तिकुरोहिणी ॥

तिक्तोत्तमः । क. १. पटोलः । पटोल इत्येव संग्रहपाठः । निष
इत्यरुणदत्तः ।

तिण्डिशः । मू. ६. डिण्डिश इति पाठः । निन्दिश इति शिवपुर-
मुद्रितसंग्रहपाठः । फलशाकविशेषः । हिं.—ढेंढस , खेखसा ;
बं.—घेरसा ; म.—ढेंढसे , भेंढशी ; गु.—कंटोला ; तै.—
अगोरकर ; फ्र.—*Trichosanthes lacinie* ; जर्मन्.—
Handtheilige haarblume ; ल.—*Trichosanthes Laci-
nissa* । टिण्डे इति शिवदीपिका । भेण्डेति केचित् । शशाण्डुली-
त्यपरे । नामगुणाः—“डिण्डिशो रोमशफलो मुनिनिर्मित इत्य-
पि । डिण्डिशो रुचिकृद्भेदी पित्तश्लेष्मापहः स्मृतः । शीतलो
वातकृद्भक्षो मूत्रलक्ष्माश्मरीहरः” । भा. प्र । ब. लंफलं ग्राह्यम् ॥

तित्तिडीकः । चि. ९. वृक्षाम्लः ॥

तित्तिडीका । चि. ५ etc. तिन्म्यति । ‘तिम आर्द्रीभावे’ । “ति-
न्तिडी त्वम्लिका चिञ्चा तित्तिडीका कपिप्रिया” इति वाचस्पतिः ।
स्वनामख्याताम्लफलवृक्षः । तित्तिडीका इति पाठः । N. O.—
Leguminosæ । हिं.—इमली, अमली ; बं.—वैतुल ;
पञ्चा.—इमली ; काश्मी.—तमर-इ-हिन्द ; दखा.—अमली ;
म.—चिंच, इमली ; गु.—आंवली ; तै.—चित्तचेददु ;
कों.—चींच, चिञ्चेरूककु ; क.—हुणिते, हुळिमर ; लुनिते ;
त.—पुळिमयरं ; तु.—पुनकेमर ; सिं.—सिनिबला ; मल.—
कोल्पुळि കോൽപ്പുളി, पुळिमरं ; बर्मा.—मागि ; मलायी.—
अस्सांजवा ; पा.—अंबला ; अ.—तमर-इ-हिन्द, तमरी हदी ;
फ़.—Tamarinier ; जर्मन्.—Tamarindi ; ई.—Tama-
rind tree ; ल.—*Tamarindus Indica* । नामानि—
“अम्लिका चुक्रिका चुक्रा साम्ला शुक्राथ शुक्रिका । अम्लीका
चिञ्चिका चिञ्चा तित्तिडीका सुतिस्तिडी” । घ. नि । फलं प्रा-
ह्यम् । गुणाः—“अम्लिकायाः फलं त्वाममत्यम्लं लघु पित्तकृत् ।
पक्वं तु मधुराम्लं स्याद्भेदि विष्टं भवातजित् । पक्वं चिञ्चाफलरसो
मधुराम्लो रुचिप्रदः । शोफपाककरो लेपाद्व्रणदोषविनाशनः ।
चिञ्चापत्रं च शोफघ्नं रक्तदोषव्यथापहम् । तस्य शुष्कत्वचासारं
शूलमन्दाग्निनाशनम्” । रा. नि । अन्यच्च—“अम्लिकाऽमा गुरु
वातहंरा पित्तकफारुजित् । पक्वा तद्वत्सरा रुच्या वह्निवस्ति-
विशुद्धिकृत् । शुष्का हृद्या अमभ्रान्तितृष्णाकुंभहरा लघुः” ।
म. पा । “चिञ्चा तु नूतना वातकफस्य करिणी मता । सा वार्षि-
की वातपित्तनाशिनी परिकीर्तिता” । अष्टांगलवणयोगे तित्तिडी-
कास्थाने वृक्षाम्लमित्येव चरकपाठः ॥

तित्तिरिः । सू. ६ etc. तित्तिर इति पाठः । तित्तिशब्दं राति
 तित्तिरिः । पक्षिविशेषः, कृष्णतित्तिरिः । गौरकृष्णभेदेन ति-
 त्तिरिर्द्विविधः । तयोः कृष्णः तित्तिरिरिति । गौरः प्रशस्तः कपि-
 जल इति कथ्यते । “तित्तिरिः कृष्णवर्णः स्याच्चित्रोन्यो गौरति-
 त्तिरिः” । भा. प्र । वर्तको वर्तीरादल्पः, तत्सदृशा वर्तिका,
 ततोऽप्यल्पा तित्तिरिरिति हेमाद्रिः । हिं.—तीतर ; बं.—तितोर,
 तित्तिर, तीतल ; म.—तित्तिरपक्षी ; तै.—तोतुकपिट्ट ; त.—
 चिच्चिलवु ; सिं.—तित्त्वदुवा, वलिकुकुला ; मल.—तित्तिस्तान्
 लीलीलीलीलीली, इतिस्तान्, तित्तिरिप्पुळ्ळु ; इं.—Lapwing ;
 ल.—*Sarcogrammus* । *Francoline Partridge* इत्यविना-
 शचन्द्रः । नामानि—“तित्तिरिस्तु खरक्वाण” इति वैजयन्ती ।
 “तित्तिरिश्चित्रपक्षः स्यात् कृष्णो गौरः कपिजलः” इति मदनपा-
 लः । गुणाः—“तित्तिरिर्बलदो ग्राही हिक्कादोषत्रयापहः । श्वा-
 सकासज्वरहरस्तस्माद्गौरोधिको गुणैः” । भा. प्र । “तित्तिरिः
 सर्वदोषघ्नो ग्राही वर्णप्रसादनः । रक्तपित्तहरः शीतो लघुश्चापि
 कपिजलः । कफोत्थेषु च रोगेषु मन्दवाते च शस्यते । हिक्काश्वा-
 सानिलहरो विशेषाद्गौरतित्तिरिः” । सु. सू. ४६ । “तृतीय-
 तित्तिरोऽन्योऽपि सामान्यगुणलक्षणैः । स वातलोऽतिबलकृद्घनः
 किञ्चिद्रसायनः” । अत्रि. सं । “तित्तिरिस्तु जयेच्छिघ्रं त्रीन् दो-
 षाननिलोऽवर्णोऽन्” इति चरकः ॥

तिनिशः । सू. १५ etc. अतिक्रान्तो निशास्तिनिशः, चिरकालि-
 त्वात् । स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Leguminosæ* । हिं.—
 तिनिश, तिरिच्छ, सन्दन ; बं.—जारुलगाळ ; म.—तिवस,
 स्यन्दन ; गु.—हम्मो, मिणोहरमो ; तै.—नेम्मिचेदु, तेलमो-
 तुळ ; क.—नेहि, बेट्टहोन्नेमर, करि-मुतल, स्यन्दन ; सिं.—
 कोबु ; मल.—तोदुकारा ७७७५७७७, कादुपुन्ना ; ल.—

नोद्विजस्तिमिः” इति रत्नमाला । तिमिगिलस्ततोतिमहत्तमः ।
 “अस्ति मत्स्यस्तिमिर्नाम तथा चास्ति तिमिगिलः । तिमिगिल-
 गिलोप्यस्ति तद्विलोप्यस्ति लक्ष्मण” । इति रामायणम् । “तिमिश-
 बुस्तिमिगिलः” इति वैजयन्ती ॥

तिलः । सू. ६ etc. तिलति । तिल स्नेहने । स्वनामख्यातक्षुपः ।
 N. O.—*Pedalineae* । हिं.—तिल ; वं.—तिल ; म.—तीळ ;
 गु.—उल ; कों.—तीळु ; पञ्चा.—तिल ; काश्मी.—तिल ;
 तै.—नुबुलु ; क.—ऊरुएळुगिड ; तु.—ऊरु एण्ने ; त.—
 एळुलु , नूबु ; सिं.—तल ; मल.—एळुलु ५१२३ , कारेळुलु ;
 दखा.—वारिकतिल ; पा.—कुञ्जद ; अ.—सिमसिम ;
 फ़.—Sesame ; जर्मन्.—Sesom ; इंग्लि.—Gingely oil Plant,
 Teelseed Plant, Sesame, Til Plant ; ल.—*Sesamum*
Indicum । नामानि—“तिलस्तु होमधान्यं स्यात् पवित्रः पितृ-
 तर्पणः । पापघ्नः पूतधान्यश्च जर्तिलस्तु वनोद्भवः” । घ. नि ।
 पुराणं बीजं प्राह्यम् । गुणाः—“तिलः कृष्णः सितो रक्तः स
 वन्योल्पतिलः स्मृतः । तिलो रसे कटुस्तिक्तो मधुरस्तुवरो गुरुः ।
 विपाके कटुकः स्वादुः स्निग्धोष्णः कफपित्तनुत् । बल्यः केश्यो
 हिमस्पर्शस्त्वच्यः स्वन्यो व्रणे हितः । दन्त्योल्पमूत्रकृद्ग्राही
 वातघ्नोष्मितिप्रदः । कृष्णः श्रेष्ठतमस्तेषु शुक्लो मध्यमः सितः ।
 अन्ये ह्यन्यतराः प्रोक्तास्तत्रैव रक्तादयस्तिलाः” । भा. प्र । “कृ-
 ष्णः प्रशस्तस्त्वमनु शुक्लस्त्वमनु चारुण” इति वृद्धवाग्भटः ॥

तिलकः । उ. ३८. भल्लविभूषणसंज्ञो वृक्षविशेषः । हिं.—तिलक-
 पुष्प ; म.—तिलका , तिलकवृक्ष ; गु.—तिलक ; क.—तिल-
 कपुष्प । मरुवक इति शिवदीपिका । मायिलेळुलु इति केरलेष्वेके ।
Adenantha Pavinia इति केचित् । नामानि—“तिलकः
 पूर्णकः श्रीमान् क्षुरकश्छत्रपुष्पकः । मुखमण्डनको रेची पुण्ड्रश्चित्रो

विशेषकः” । ध. नि । गुणाः—“तिलकः कटुकः पाके रसे चोष्णो रसायनः । कफकुष्ठकिमीन् वस्तिमुखदन्तग-
दान् हरेत्” । भा. प्र । “तिलको मधुरः स्निग्धो वातपित्तकफ-
पहः । बलपुष्टिकरो हृद्यो लघुर्मैदोविबर्धनः” । रा. नि । “तिलकः
क्षुरकः श्रीमान् रक्तबीजश्च रोहिणी” इति सरस्वतीनिघण्टौ ।
सिं.—मदटिय ; मल.—मञ्चाटि ॐॐॐॐॐ ॥

तिलकल्कः । सू. ७ etc. कुट्टिततिलकृतपिष्टकः पललाख्यः ।
हिं.—तिलकुटा ; म.—तिलकूट ; मल.—एळकुण्डा ॐॐॐॐॐ
इं.—Pounded sesamum seeds । सस्नेहस्तिलकल्क इत्येके ।
नामानि—“पललं तु समाख्यातं सैक्षवं तिलपिष्टकं” । भा. प्र ।
अन्यच्च—“पललं तिलकल्कं स्यात्तिलचूर्णं च पिष्टकम्” । रा. नि ।
गुणाः—“पललं मलकृद्बृष्यं वातघ्नं कफपित्तकृत् । बृंहणं च
गुरु स्निग्धं मूत्राधिक्यनिवर्तकम्” । भा. प्र । तिलपिण्याकमि-
त्येके ॥

तिलकुन्तालः । सू. १०. तिलकाण्डः । तिलनाल इति सुश्रुतपा-
ठः । हिं.—तिलखंडे ; मल.—एळिळन्कोञ्चा ॐॐॐॐॐ
ॐॐॐॐ ॥

तिलचूर्णम् । सू. १६. तिलकल्कः ॥

तिलतैलम् । चि. १५ etc. तिलभवतैलम् । “सर्वेषां तैलजाता-
नां तिलतैलं विशिष्यते । बलार्थे स्नेहने च” इति चरकः । “स-
र्वेभ्यस्त्विह तैलेभ्यस्तिलतैलं विशिष्यते । निष्पत्तेस्तद्गुणत्वाच्च तै-
लत्वमितरेष्वपि” इति सुश्रुतः । हिं.—तिल-का-तेल ; उर्दु.—
मीटातले ; बं.—तिखेरतेल ; पञ्चा.—तिलकातेल ; मं.—चो-
खेंता तेल ; तै.—मनचि-नुने ; क.—एळळेण्ण ; त.—नळे-
ण्णै ; मल.—एळळेण्णा ॐॐॐॐॐ, नळेण्णा ; सिं.—तलतेल ;
* ३१

वर्मा.—नहुसि ; मलायी.—मिनिअक्-विजन ; इंग.—Gingeli oil, Sesame oil ; ल.—*Oleum sesami* । नामानि—“तैलं स्नेहोत्तमं प्रोक्तं तिलजं तिलसंभवम् । अभ्यञ्जनं म्रश्मणं च तच्च मर्दनकं स्मृतम्” । ध. नि । गुणाः—“तिलतैलमलंकरोति कैश्यं मधुरं तिक्तकषायमुष्णतीक्ष्णम् । बलकृत् कफघातजन्तुखर्ज्व्रणकण्डूतिहरं च कान्तिदायि” । रा. नि ॥

तिलपर्णिका । सू. ६. तिलस्येव पर्णान्यस्याः । सुवर्चला । हुल-
हुलिका इति चक्रपाणिदस्तः । कोलायैनेके । श्रीहस्तिनीत्यपरे ।
सुनिषण्णकभेद इति केचित् । रक्तचन्दनमिति हाराणचन्द्रः । लि-
गिनीति केरलेष्वेके । वदरक इति हेमाद्रिः । चक्रमर्दार्थेन समर्थ-
यति गंगाधरश्चरकटीकायाम् ॥

तिलपिण्याकम् । सू. ६ etc. उद्धृततैलतिलपिण्डः । हिं.—
तिलोकीखल ; वं.—तिलेरखइल ; म.—तिळांची पेंड ; मल.—
एळिळन्पिण्णक्कु എള्ളീൽപിണ്ണക്കു ? । Sesame oil-cake ।
नामानि—“तिलकूटं तु पिण्याकं तथा तिलखलिः स्मृता । पि-
ण्याको लेखनो रूध्रो विष्टंभी दृष्टिदूषणः” । भा. प्र ॥

तिलपिष्टम् । नि. ८ etc. तिलकल्कः ॥

तिलपुष्पफलम् । उ. २५. तिलस्य पुष्पाणि फलानि च । तिल-
पुष्पं मदनफलं चेति केचिदितिन्दुः ॥

तिलविकृतिः । सू. ६. तिलकल्कः । मधुपाण्डकादिरिति हे-
माद्रिः ॥

तिलान्नम् । चि. १७. ओदनविशेषः । तिलमिश्रित ओदनो यत्र ।
कृशरादिकम् । “कृशरस्तु तिलौदनं” इति । नवान्नमित्येव चरकपा-
ठः । “दधि सलवणं पिच्छिल”मित्यत्र “दधि तिलकृतं विज्जल”मि-
त्येव चरकः । पिच्छिलमित्यत्र निर्जलमिति केचित् ॥

तिल्वकः । सू. १५ etc. तिलति स्निह्यसंगमनेन तिल्वः । रोध्रः ।

“तिल्वकस्तु मतो रोध्र” इति चरकसंहितायाम् । स्वल्परोध्र इति केचित् । रोध्रकारो बृहन्पत्रो रक्तत्वक्तो वैरेचनिक इति श्यामा-
दिगणव्याख्यायाम् डल्हणः । कम्मट्टि इति केरलेष्वेके ॥

तीक्ष्णम् । चि. ५ etc. तेजयति । ‘तिज निशाने’ । मरिचम् ॥

तीक्ष्णकः । शा. १. मरिचम् । सिद्धार्थ इति केचित् ॥

तीक्ष्णमद्यम् । तीव्रमदमद्यम् ॥

तीक्ष्णमूलम् । चि. ६. त्रिवृच्छ्यामादिमूलम् ॥

तीक्ष्णमूलविषम् । उ. ३६. वत्सनाभादि ॥

तीक्ष्णलो(लौ)हम् । चि. १२. कृष्णायसम् । see काललोहम् ।

“शस्त्रस्तीक्ष्णमयःसारस्तीक्ष्णलोहमुदाहृतम्” । स. नि ॥

तीक्ष्णवृक्षः । सू. १५. श्या. ग; पीलुः ।

तुगा । सू. १५ etc. त्वक्क्षीरी ॥

तुगाक्षीरी । सू. १० etc. त्वक्क्षीरी ॥

तुत्थम् । चि. १०. तुत्थयति, तुत्थयते, वा । ‘तुत्थ आवरणे’ ।

ताम्रस्योपधातुः स्वनामख्यातः ण्यद्रव्यम् । “तुत्थं ताम्रोपधातु-
हिं किञ्चित्ताम्रेण तद्भवेत् । किञ्चित्ताम्रगुणं तस्माद्वक्ष्यमाणं गुणं
च तद्” । भा. प्र । हिं.—नीलाथोथा, नीलतूतिया; बं.—
निलतूतिया; तूतिया; म.—मोरचूक, मोरचूत; उ.—मुहुर-
तुत्थ; पा.—दूदिया; अ.—तूतिया अकजर; गु.—मोरशुथु;
तै.—मयिल्लुत्तमु, मेलुत्तु; क.—मयिल्लुत्त, मयूरतुत्थ;
दखा.—मोरतुत्त; त.—तुरिचि, मयिल्लुत्तं; सिं.—रिदीतुतु,
पल्मानिक्कन्; मल.—तुरिशु ॐ०ॐ०, मयिल्लुत्तु; पञ्चा.—

नीलथोथा ; वर्मा.—शैया ; इ.—Verdigris, Blue vitriol
Copper sulphate, Sulphate of copper, Blue stone;
ल.—*Cuprea sulphas* । नामानि—“तुत्थं विवृणक्तं चापि
शिखिप्रीवं मयूरकम्” । भा. प्र । गुणाः—“तुत्थकं कटुकं क्षारं
कषायं वासकं लघु । लेखनं भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् ।
विषादमकुष्ठकण्डूनां तद्गुणं खर्परं मतम्” । भा. प्र । शोधनवि-
धिः—विष्टया मर्दयेत्तुत्थं मार्जारककपोतयोः । दशांशं टंकणं दत्वा
पचेत्तुत्थपुटे ततः । पुटे दध्ना पुटे क्षौद्रैर्देयं तुत्थविशुद्धये” । भा.
प्र । अन्यच्च—“गन्धकेन पचेत्तुत्थं तुत्थार्धेनार्धयामकम् । वा-
न्तिभ्रान्ती यदा न स्तः तदा शुद्धिं विनिर्दिशेत्” । इति सारकौमुदी ।
भूतरावधृतयोगव्याख्यायां कर्परिकातुत्थमित्यरुणदत्तः ॥

तुत्थम् । उ. १३. कर्परितुत्थम् । see तुत्थकम् ॥

तुत्थकम् । मृ. १५ etc. कर्परितुत्थम् । हिं.—खपरिया ; कल-
खपरो ; वं.—खापर ; म.—कलखापरी ; गु.—खापरियो ;
नै.—खर्परं ; क.—खर्परी ; त.—तुत्तं ; सिं.—तुत्तं ;
मल.—तुत्तु ॐॐॐ , पाल्तुत्तं ; पा.—संगवसरी ; अ.—
तृतीया किरमानी ; मुंवापुर्याम्.—संग-इ-वसरी ; इं.—Cal-
amine, Carbonate of zinc; Sulphate of zinc, Black
jack ; ल.—*Zinci carbonas, Zinci sulphidum* । ना-
मानि—“द्वितीयं खर्परीतुत्थं खर्परी रसकं तथा । चक्षुष्यममृ-
तोत्पन्नं तुत्थं खर्परिका तु षट्” । ध. नि । शोधितं ग्राह्यम् ।
शोधनविधिः—“नरमूत्रे च गोमूत्रे सप्ताहं रसकं पचेत् । दोला-
यन्त्रेण शुद्धः स्यात्ततः कार्येषु योजयेत्” । भा. प्र । गुणाः—
“खर्परं कटुकं क्षारं कषायं वामकं लघु । लेखनं भेदनं शीतं च-
क्षुष्यं कफपित्तहृत् । विषादमकुष्ठकण्डूनां नाशनं परमं मतम्” ।

भा. प्र । ऊषकादिगणे कर्परिकातुत्थं 'स्वपरिया' इति लोके ; अन्ये मयूरग्रीवमाहुरिति डल्हणः ॥

तुत्थकम् । चि. ८. मयूरग्रीवं, ताम्रोपधातुः । see तुत्थम् ॥

तुन्नसेवनी । उ. २६. सेवनीविशेषः । शिरःकटीकपालसन्धि-
देशः । Sutures । "तुन्नसेवन्यो नाम परस्परपीडनैर्दन्तुरधारादि-
भिर्निर्मिताः कपालान्तरालाः सन्धयः । ते शिरःकपालेषु दृश्याः,
कटिकपालेषु च प्राग्ग्रीवनात्" । इति प्रत्यक्षशरीरान् ॥

तुंबम् । सू. ६. अलावुफलम् । हिं.—घीया, तुंबा ; मल.—
चुरय्का २७००० । "अलावूस्तुंबकः प्रोक्तः" इति चन्द्रनिघण्टौ ॥

तुंबरुः । चि. ८. तुंबुरुः ॥

तुंबी । शा. १ etc. तुवि अर्दने । कटुकालावुः । कटुकालावुरिति
सुश्रुतसंग्रहयोः पाठः ॥

तुंबुरुः । चि. १ etc. फलवृक्षविशेषः । N. O.—*Rutaceae* ।
हिं.—तुंबरू, तेजबल ; बं.—तेजबलेर गाछ, नेपालिधने ;
म.—चिरफळ, तेन्दु ; गु.—तुंबरुफल ; क.—तुंबरु ; मल.—
तुम्पूणल् ๑๒๒๓๓๑, तुम्पूणि ; ल.—*Zanthoxylum*
Alatum । "कुस्तुंबुरुसमाकृत्या तुंबुरुणि वदन्ति च" इति ।
एतदभावे धान्यकम् ग्राह्यम् । नामानि—"तुंबुरुः सौरभः सौरो
वनजः सानुजो द्विजः । तीक्ष्णवल्कस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामु-
निः" । घ. नि । पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—"तुंबुरु प्रथितं
तिक्तं कटु पाकेपि तत् कटु । रूक्षोष्णं दीपनं तीक्ष्णं रुच्यं लघु
विदाहि च । वातश्लेष्माक्षिकर्णौष्ठशिरोरुग्गुरुताकृमीन् । कुष्ठशू-
लारुचिश्वासघ्नीहृक्छाणि नाशयेत्" । भा. प्र । एतत्फलमेव पि-
यंगुपुष्पमिति केरलेष्वेके ॥

तुरुष्कः । सू. १५ etc. यवनदेशजः । सिहलारको नाम निर्यास-
विशेषः । N. O.—*Hamamelideae* । हिं.—शिलारस ;
बं.—शिलारस ; म.—शिलारस ; गुं.—शिलारस , शैलारस ;
तै.—शिलारस ; क.—शिलारस , पिण्डतैल ; त.—चिलारचं ,
नरियरिचिप्पाल ; मल.—निर्यासु *collyrium* , नरिवातं , अर-
बिककुन्तुरुक्कं ; पा.—सरारस , असलि , लुभानि , मेयिह-सि-
ला ; अ.—आसारेकमिया , निथाससायिला , मियासयेल्ह ;
फ़.—*Styrax liquide* ; इं.—*Liquid Storax*, *Liquid am-*
ber, *Rose malloes* ; ल.—*Liquidamber orientalis* ।
नामगुणाः—सिहलकस्तु तुरुष्कः स्याद्यतो यवनदेशजः । कपितै-
लञ्च संख्यातस्तथा च कपिनामकः । सिहलकः कटुकः स्वादुः
स्निग्धोष्णः शुक्रकान्तिकृत् । वृष्यः कण्ठ्यः स्वेदकुष्ठञ्ज्वरदाहग्रहा-
पहः” । भा. प्र । अन्यच्च—“तुरुष्कः कटुतिक्तोष्णः स्निग्धो
वातवलासजित् । स्वादुश्च कटुकः पाके सुरभिर्देवताप्रियः” । ध.
नि । निर्यासो ब्राह्मः ॥

तुवरकः । उ. ३९. तवति हिनास्ति रोगान् । तुवर इति पाठः ।
पश्चिमार्णवतीरजः वृक्षविशेषः । N. O.—*Bixineae* or *Pan-*
giaceae । हिं.—चौलमोगरा , चालमुगरा ; उ.—जंगलीबदम ,
चालमुगरा ; म.—कटुकव्वता , कोव्वती ; तै.—नीरुडु , नीरदि ;
क.—गरुडफल , सर्वोलु ; त.—नीरट्टि , नेरट्टि ; तु.—सूरंटे ;
कौं.—गर्दफल ; सिं.—मकुलु ; मल.—मरोट्टि *Marrothi* , मंरवट्टि ,
नीरट्टि ; इं.—*Marothi tree*, *Jangli almond* ; ल.—*Hyd-*
nocarpus Inebrians, *H. Pentandra* ; पा.—चौलमूगरा ।
“पत्रैस्तु केशराकारैः कलायसदृशैः फलैः । वृक्षास्तुवरनामानः
पश्चिमार्णवतीरजाः” । फलशब्दोन्न बीजार्थ एव । मदनपालेना-

पुक्तमस्ति—“कालायनफलैः पत्रैः केशराभैः समुद्रजैः । वृश्चस्तुवर-
को ज्ञेयो भलातकसमो गुणैः” इति । तुवरक एव कुष्ठवैरीति केचित् ।
नामगुणाः—“कुष्ठवैरी शैलरोही महागदमहीरुहः । वैवस्वतद्रुमः
स स्याद्बलकृच्च रसायनः । पामाविचर्चिकाकण्डूसिध्मद्विषा-
दिकाः । हन्यामवातं वातामं कुष्ठानि च विशेषतः” । अत्रिः ।
फलबीजं तत्तैलं च ग्रहणीयम् ॥

तुवरास्थि । चि. १९ तुवरकबीजम् । हिं.—चौलभोगराकी गुठली ।

मल.—मरोट्टिककुरु २३०० डी ७७७७ । Marothy seed ॥

तुवरिका । उ. ३२. आढकी ॥

तुवरी । सू. २९. आढकी ॥

तुषः । उ. ५. तण्डुलकवचितत्वक् । हिं.—तुस , छिलका ; बं.—

तुष ; म.—टरफल , तूस , साल ; त.—उमि ; सिं.—लेल ;
मल.—उमि ७२ । Husk । “वान्यानां तु तुषस्त्वाचि” इति
वैजयन्ती । विभीतकत्वगिलेके । “धान्यत्वाचि तुषः पुंसि विभीत-
कतरापि” इति मेदिनी ॥

तुषांबु । चि. १४. सतुषयवकाञ्चिकम् । “तुषोदकं यवैराभैः

सतुषैः शकलीकृतैः” इति भावमिश्रः । “तुषांबु तुषसंहित”मिति
वैजयन्ती । हिं.—थर्वोकीकांजी ; म.—जवांचे कोंड्या चें पाणी ;
मल.—उमिकाटि ७२ डी ७००००००० , यवकाटि ; इं.—Gruel made
of barley husk । नामानि—“यवाम्लजं यवोत्थं च तुषोत्थं
तु तुषोदकम्” । रा. नि । गुणाः—“तुषांबु दीपनं हृद्यं पाण्डु-
कृमिगदापहम् । तीक्ष्णोष्णं पाचनं पित्तरक्तकृद्वास्तिशूलनुत्” ।

भा. प्र ॥

तुषोदकम् चि. ८. तुषांबु ॥

तूदः । सू. ६. तुद्यते । 'तुद व्यथने । स्वनामख्यातकाष्ठविशेषः ।

N. O.—*Urticaceae* । हिं.—शहतूत , सहतूत ; बं.—तूत , तूद ; म.—शहातूत ; गु.—शेतूत , तून्री ; मुंबापुर्याम्.—तुला अम्बोर ; दस्वा.—तूतरी ; पा.—तूत ; तै.—कंबलिचेदडु ; त.—मलुकट्टैबेटि ; कंप्पिळ्पूच ; क.—रेशमिकंबलिगिड , हिप्पलवेरलि ; मल.—काट्टमारत्ति ൧൦൫൨൦൦൯ , कम्पिळिमरं ; इं.—Mulberry , White mulberry ; ल.—*Morus alba*, *m. Indica* । औत्तरापक्षिकफलमिति चक्रपाणिदत्तः । नामानि—“तूतः स्थूलश्च पूगश्च क्रमुको ब्रह्मदारु च” । भा. प्र । गुणाः—“तूतं पक्वं गुरु स्वादु हिमं पित्तानिलापहम् । तदेवामं गुरु सरसम्लोष्णं रक्तपित्तकृत्” । भा. प्र । आमपक्वफलानि ग्राह्याणि ॥

तूर्णकः । सू. ६. शालिधान्यविशेषः । तर्णक इति पाठः । आजव इति काश्मीरेषु । चूर्णक इति चरकोपस्कारपाठः । स कलमाद्धनिगुणः स्वादुपाकरसत्वादियुक्तः । पुराणं ग्राह्यम् ॥

तूलम् । सू. २९. शात्मलीफलोद्भवादिजम् । कार्पासम् । तूल-सन्तानमित्येकपदमित्यरुणदत्तः । बं.—तुला ; मल.—पञ्चि वण्णळी ; इं.—Cotton ॥

तृणधान्यम् । सू. ६ etc. तृणानीव धान्यानि । अकृष्टोत्पन्नत्वात् ।

तुच्छधान्यं , अत एव सुश्रुतेन कुधान्यमित्युक्तम् । Corn growing wild । कंगुकोद्रवादि । “तृणधान्यं तु नीवारः श्यामाकः श्यामको भवेत्” । इति हलायुवः । “कोरदूषकश्यामाकनीवारशान्तनुवरकोद्वालकप्रियंगुमधूलिकानान्दीमुखीकुरुविन्दगवेधुकसरवरुकतोद(य)पर्णीमुकुन्दकवेणुश्वप्रभृतयः कुधान्यविशेषाः” ।

सु. सू. ४६ । गुणाः—“उष्णाः कषायमधुरा रूक्षाः कटुविपाकिनः । श्लेष्मन्ना बद्धनिस्यन्दा वातपित्तप्रकोपणाः” इति सुश्रुतः ।

“वातात्मकं तु शिशिरं तृणधान्यमाहु”रिति नृसिंहः । “क्षुद्रधान्य-
मनुष्णं स्यात् कषायं लघु लेखनम् । मधुरं कटुकं पाके रूक्षं च
क्षेदशोषकम् । वातकृद् बद्धविदकं च पित्तरक्तकफापहम्” । भा. प्र ।
“क्षुद्रधान्यं कुधान्यं च तृणधान्यमिति स्मृतं” इति भावमिश्रः ॥

तृणपञ्चमूलम् । सू. ६. etc. कुशकाशेक्षुशरदर्भाः । शरेक्षुदर्भ-
काशशालय इति चरकः । “तृणाख्यं पित्तजिह्वार्मकाशेक्षुशरशालि-
भिरिति” वाग्भटः । अत्र “कुशकाशनलदर्भकाण्डेक्षुका इति तृण-
संज्ञक” इति सुश्रुतः । “कुशः काण्डः शरो दर्भ इक्षुश्चेति तृणोद्भ-
वम् । पित्तकृच्छ्रहरं पञ्चमूलम् वस्तिविशोधनं” इति भावमिश्रः ।
“तृणादिपञ्चमूलं तु पित्तज्वरतृषापहम् । रक्तदोषाम्लपित्तं च
स्त्रीरोगं रक्तपित्तकम् । प्रमेहं नाशयेदेतदिति सुज्ञैर्निरूपितं” इति
नृसिंहः ॥

तृणपञ्चमूली । क. ४. तृणपञ्चमूलम् ॥

तृणाख्यम् । सू. ६. तृणपञ्चमूलम् ॥

तृवृत् । चि. २ etc. त्रिवृत् ॥

तृवृता । चि. २ etc. त्रिवृत् ॥

तेजिनी । शा. २ etc. तेजोवती ॥

तेजोवती । चि. ४. महाज्योतिष्मतीलता । हिं.—बड़ीमालकांग-
नी, तेजबल, उमिजिनि; बं.—बड़ लताफट्की, तेजबल;
म.—तेजबल; गु.—तेजबल; दखा.—जलधरी । नामानि—
“तेजोवती बहुरसा वनकप्रभाऽन्या तद्दिग्वा सुवर्णनकुली लवणाग्नि-
दीप्ता । तेजस्विनी सुरलताग्निफलाग्निगर्भा स्यात् कंगुणी तदनु
शैलमुता सुतैला” । रा. नि । गुणाः—“तेजोवती कटूष्णा च
तिक्ता चाग्निप्रदीपनी । पाचका रुचिदा कण्ठ्या कफवातविनाशि-

नी । कण्ठशुद्धिकरी पित्तकासश्वासविषापहा । हिक्काग्निमा-
न्यमशीसि मुखरोगस्य नाशिनी” । नि. २ । इं.—Toothache
tree ; ल.—*Zanthoxylum Hostile* । फलमूलादिकं ग्राह्यम् ।
चविकेति चक्रपाणिदत्तः ॥

तैलम् । सू. ३ etc. तिलादिसंभूतस्नेहः । “तिलादिस्निग्धव-
स्तूनां स्नेहस्तैलमुदाहृतं” इति भावमिश्रः । “स्नेहे तिलानां तैलं
स्यादन्येषां नामपूर्वक”मिति वैजयन्ती । हिं.—तेल ; बं.—तेल ;
म.—तेल ; गु.—तेल ; तै.—तुने ; क.—यण्णी ; पा.—रो-
गन ; त.—एण्णै ; सिं.—तेल ; मल.—एण्णा ॐ ॐ ;
इं.—Oil ; ल.—*Oleum* । गुणाः—“तैलं स्वयोनिगुणकृद्
वाग्भटेनाखिलं मतम् । अतः शेषस्य तैलस्य गुणा ज्ञेयाः स्वयोनि-
वत्” । भा. प्र । “घृतमन्दात् परं पक्वं हीनवीर्यत्वमप्नुयात् । तैलं
पक्वमपक्वं च चिरस्थायि गुणः दिकम्” । भा. प्र ॥

तोयदः । चि. १२ etc. तोयं ददाति । मुस्ता । “तोयदो मुस्तके
मेघे पुमानाज्ये नपुंसकम्” । कफमेहाधिकारे मुस्तैत्येव चरकपाठः ॥

तोयराशिफेनः । उ. ९. समुद्रफेनः ॥

तौवरः । सू. १६ etc. तुवरकबीजाज्जातं तैलम् । तुवरस्यायं
विकारः स्नेहस्तौवरः । मल.—मरोट्टि एण्णा ॐ ॐ ॐ ;
Marothy oil ॥

तौवरम् । चि. १९. तुवरास्थि ॥

त्रपु । सू. २९. अग्निं दृष्ट्वा त्रपते लज्जते इव लज्जया द्रवीभवति वा ।
वङ्गम् ॥

त्रपुसः । सू. ६. फलशाकविशेषः । N. O.—*Cucurbitaceae* ।
हिं.—खीरा , बालमखीरा , खीरे ; बं.—शंशा , शसा , क्षीरा-

शशा ; म.—तौशी कांकडी , तौस , तवसें , खिरा ; गु.—
तांस्ली ; तै.—दोसेकाय ; क.—मुळ्लुसौत्ते वळ्ळिळ ; सौत्तेका-
यि ; कों.—तौसे ; त.—मुळ्लुवेळ्ळरि ; तु.—तेकरे ; सिं.—
तियंवरा ; मल्ल.—मुळ्ळन्वेळ्ळरि മുള്ളന്വെള്ളരി ; पा.—
शियारखुर्द ; अ.—बझहला ; इं.—Common cucumber ;
ल.—*Cucumis Sativus* । नामानि—“त्रपुसी पीतपुष्पी क-
ण्टालुस्रपुसकर्कटी । बहुफला कोशफला सा तुन्दिलफला मुनिः” ।
रा. नि । गुणाः—“त्रपुसं लघु नीलञ्च त्वं तृदक्लमदाहजित् ।
स्वादु पित्तापहं शीतं रक्तपित्तहरं परम् । तत् पक्वमम्लमुष्णं स्यात्
पित्तलं कफवातनुत् । तद्बीजं मूत्रलं शीतं रूक्षं पित्तास्रकृच्छ्र-
जित्” । भा. प्र । मध्यमफलं ग्राह्यम् ॥

त्रपुसः । सू. १५. महेन्द्रवारुणी । तिक्तत्रपुसं वेद्यमिति सर्वांगसु-
न्दरा । कटुवालुकमिति हेमान्द्रिः । see इन्द्रवारुणी ॥

त्रायन्तिका । क. ४. त्रायमाणा ॥

त्रायन्ती । सू. १० etc. त्रायमाणा ॥

त्रायमाणा । चि. १. etc. त्रायते । ‘त्रैङ् पालने’ । हिमवन्प्रसिद्धः

स्वनामख्यातमहाक्षुपः । N. O.—*Ranunculaceæ* । हिं.—
त्रायमाण , पिलिजरि , गुडबिशानि ; वनप्सा इति वंगसेनसंहि-
तायाः भाषानुवादकः । बं.—तलाडुमुर , वनभादुलिया ; म.—
त्रायमाण ; गु.—त्राहिमान ; क.—त्रायमाणा ; त.—कळर्बि ;
कम्पन्तिराय् इयेके ; सिं.—तेमनल ; इं.—Gold thread ;
मुंबापुर्याम्.—मामिरना ; पा.—अस्पृका ; ल.—*Thalictrum Foliosum* । नामगुणाः—“बलभद्रा त्रायमाणा त्रायन्ती
गिरिसानुजा । त्रायन्ती तुवरा तिक्ता सरा पित्तकफापहा । उवर-
हद्रोगगुरुमार्शोभ्रमशूलविषप्रणुत्” । भा. प्र । उदुंबरभेद इयेके ।

ब्राह्मीति केचित् । “त्रायन्ती सातला ब्राह्मी भूरिफेना च सप्तला ।
सोमचर्मकषा मेधाजननी गन्धमूलिका” । स, नि । सर्वांशो
ग्राह्यः ॥

त्रिकम् । सू. १२ etc. कटिप्रान्तभागः । “स्निग्धश्चोः पृष्ठवंशा-
श्चोर्यः सन्धिस्तत् त्रिकं मतम्” । भा. प्र । त्रिकं नाम पृष्ठवंशस्या-
धरो भागो यत्र सन्धीयेते श्रोणिफलके उभयतः । केचित्तु बाहुग्री-
वास्थित्रयसंघातं त्रिकमाहुः । तदसत्, त्रिकशब्दः पृष्ठवंशाधार
एव रूढत्वात् इति हेमाद्रिः ॥

त्रिकटु । चि. ३ etc. त्रयाणां कटुरसाणां समाहारः । हिं.—

त्रिकुटा ; मल.—मुकटु ५००५ । The aggregate of three
spices, viz. black and long pepper and dry ginger ।
शुण्ठी मरिचं पिप्पली च । नामगुणाः—“विश्वोपकुल्यामरिचं
त्रयं त्रिकटु कथ्यते । कटुत्रिकं तु त्रिकटु त्र्यूषणं व्योष उच्यते ।
त्र्यूषणं दीपनं हन्ति श्वासकासत्वगामयान् । गुल्ममेहकफस्थौल्य-
मेदःश्लेष्मिपदीनसान्” । भा. प्र ॥

त्रिकटुकम् । सू. ६ etc. त्रिकटु ॥

त्रिकण्टकः । चि. ३ etc. त्रयः कण्टाः कण्टका अस्य । गोक्षुरः ॥

त्रिकण्टका । चि. ११. गोक्षुरः ॥

त्रिजातम् । चि. २. मिलिततुल्यत्वगेलापत्राणि । नामगुणाः—

“त्वगेलापत्रकैस्तुल्यैस्त्रिगुणैः त्रिजातकम् । नागकेशरसंयुक्तं
चातुर्जातकमुच्यते । तद्द्वयं रोचनं रुक्षं तीक्ष्णोष्णं मुखगन्धहृत् ।
लघु पित्ताग्निद्वर्णं कफवातविषापहम्” । भा. प्र ॥

त्रिजातकम् । सू. ६ etc. त्रिजातम् ॥

त्रिपटु । चि. ८. लवणत्रयम् ॥

त्रिपादी । सू. १५. हंसपादी ॥

त्रिफला । मू. ६ etc. त्रयाणां फलानां सभाहारः । पथ्याधा-
त्रीविभीतकानि । हरड , आंवला , बहेडा । मल.—കുടുക തളി-
ക തന്ത്രിക കടക്ക മെല്ലിക്ക തന്നിക്ക । Three myroba-
lans, fruit-triad, three-fold fruits । त्रिफलालक्षणनामगु-
णाः—“पथ्याविभीतधात्रीणां फलैः स्यात्त्रिफला समैः । फल-
त्रिकञ्च त्रिफला सा वरा च प्रकीर्तिता । त्रिफला कफपित्तघ्नी
मेहकुष्ठहरा सरा । चक्षुष्या दीपनी रुच्या विषमज्वरनाशिनी” ।
भा. प्र । अन्यच्च—“वरोत्तमा त्रिफलिका त्रिफला च फलत्रयम् ।
श्रेष्ठा च त्रिफला प्रोक्ता पथ्याधात्र्यश्वजं फलम्” । स. नि ॥

त्रिभण्डी । चि. १५. त्रीन् वातादिदोषान् भण्डति । त्रिवृत् ॥

त्रिलवणम् । चि. ६ etc. लवणत्रयम् ॥

त्रिवृत् । चि. १ etc. त्रीन् अवयवान् वृणोति तृभिरवयवैर्वृता
वा । स्वनामख्यातलता । N. O.—*Convolvulaceae* । हिं.—
निसोथ , निशोत , पिथोरी , नकपतर , तर्बद ; उ.—तुरुलुव ;
वं.—जेओडी , तेडडी ; कों.—तिगडे ; म —निशोत्तर , फुट-
कुरी , तियड , तेड ; गु.—नसोत्तर ; तै.—जेह्नेगड , एरत्ते-
गड ; क.—तिगडेवल्लि , आल्निगुडु , देवदंति , बिळे नाग-
दन्ति ; तु.—तिगडि ; त —चिवतै , कुन्नकण्टि ; सिं.—तिरि-
स्सव लु ; मल.—त्रिकोल्पकोला ത്രികോൽപ്പക്കോला ; पा.—
निसोथ , तुरबुद ; अ.—तुरबन्द ; फ़.—Turbith Vegetal ;
जर्मन्.—Turpeth-Trichterwinde ; इ.—Turpeth root,
Indian Jalap ; ल.—*Ipomoea Turpethum* । नामानि—
“सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् । त्रिभण्डी रेचनी
श्यामा पालिन्दी च सुषेणिका” । स. नि । गुणाः—“श्वेता क्षि-
वृद्रेचनी स्यात् स्वादुरुष्णा समीरहृत् । रुक्षा पित्तज्वरश्लेष्मपित्तशो-

धोदरापहा” । भा. प्र ; रक्तमूला त्रिवृदिति श्यामादिगणव्याख्या-
यां डल्हणः । त्रिवृतायाः खलु द्विविधं मूलमरुणं श्यामं चेति संप्र-
हे । चरकसंहितायामपि , “मूलं तु द्विविधं तस्याः श्यामं चारुण-
मेव च । तयोर्मुख्यतरं विद्धि मूलं यदरुणप्रभं” इति । अथापि ,
सितासितारुणमूलकुसुमभेदेन त्रिवृता त्रिविधा भवतीति बहवः ।
तासु श्वेतैव प्रशस्ता । मूलस्त्रवग्ग्रह्या । “नृपादिसुकुमाराणां कुशानां
भेषजद्विषाम् । त्रिवृता परमा शस्ता हिता सुखविरेचनी” इति
नवनावनीतके ॥

त्रिवृता । सू. १५ etc. त्रिभिर्त्रियते त्रिभिर्वर्त्यते छाद्यते वा त्रिवृता
त्रिवृत्, त्रिपुटत्वाद्वा इति क्षीरस्वामी । त्रिवृत् ॥

त्रिहिमम् । सू. १५. चन्दनत्रयम् । श्वेतचन्दनं रक्तचन्दनं पीत-
चन्दनं चेति । पीतचन्दनस्थाने केचिद्धारुहरिद्रामेव पठन्ति । च-
न्दनं कुचन्दनं कालीयकं चेति सुश्रुतपाठः । कुचन्दनं रक्तचन्द-
नम् । कालीयकं ‘कालीया’ इति प्रसिद्धं कृष्णचन्दनमिति भाष्य-
कारः । मलयाद्रिचन्दनमिति प्रसिद्धमिति डल्हणः ॥

त्रुटिः । सू. २० etc. त्रुट्यति त्रुटिः, सूक्ष्मत्वाद्वा । एला । “त्रुटिः
स्त्री संशये स्वल्पे सूक्ष्मैलाकालमानयोः” इति मेदिनी । अणुनैल-
योमे ‘त्रुटिं रेणुक’मित्यत्र ‘एलाद्वय’मित्येव संप्रहपाठः । बलैला-
द्वयमिति च केषुचित् ग्रन्थेषु दृश्यते ॥

त्रुटी । सू. १५. एला । द्राविडीति सुश्रुतपाठः ॥

त्रुट्यौ । सू. १५. भद्रैला सूक्ष्मैला च ॥

त्र्यूषणम् । चि. १ etc. त्रयाणामूषणानां समाहारः । त्रिकटु ॥

त्वक् । सू. ६ etc. त्वगिव पत्रमस्य इति रामाश्रमी । वृक्षशकलत्वा-
दिति क्षीरस्वामी । “त्वक् स्त्री चर्मणि वल्के च गुडत्वाच्च विशे-

षतः” इति मेदिनी । गुडत्वक् नाम गन्धद्रव्यम् । N. O.—*Lauraceae* । हिं.—दालचीनी , दालचिन ; उर्दु.—दालची-
नि ; बं.—दारुचिनि , दालचिनि ; म.—दालचिनी ; गु.—
दालचीनी , पातलीतज , तेज ; पञ्चा.—दालचिन ; काश्मी.—
दालचिन ; तै.—लवङ्गपट्ट , डालचीनी , सनलिङ्गु ; क.—
दालचिनि , लवङ्गचक्रे , लवङ्गपट्टे ; तु.—इजिन् ; कों.—दाल-
चिनि , टिके ; त.—इलवङ्गपट्टै , करुवापट्टै ; सिं.—कुरुन्दुपो-
तु ; मल.—करुवा कूरुवा , इलवङ्गचोल् , बलना ; पा.—
सैला-मय्यह ; दारुचीनी ; अ.—दरसिनि , सालीखा ; दखा.—
क्युअलामि ; मुंवापुर्याम्.—कलफाह ; चैना.—युङ् , जुङ् ,
केवै ; मलायी.—कुलित-मनिस ; बर्मा.—तिबोतिक्योबो ;
ग्रीक्.—Kinnamomon ; फ्र.—Cannelle ; जर्मन्.—
Zimmt ; इं.—Cinnamon ; ल.—*Cinnamomum zey-
lanicum* ; *C. Cassia* ; *Laurus cassia* । नामाग्नि—
“त्वचं वरांगं भृगं त्वक्चोचं शकलमुत्कटम् । सैहलं लाटपर्णी च
मुखशोध्यं वनप्रियम्” । ध. नि । त्वग्ग्राह्यम् । गुणाः—“त्वचं
लघूष्णं कटुकं स्वादु तिक्तञ्च रुक्षकम् । पित्तलं कफवातघ्नं क-
ण्डूवामारुचिनाशनम् । हृदयस्तिरोगवातार्शःकृमिपीनसशुक्रहृत्” ।
भा. प्र ॥

त्वक्क्षीरम् । चि. ३. वंशरोचना । see त्वक्क्षीरी ॥

त्वक्क्षीरी । चि. ३ etc. त्वचो वंशात् क्षीरमस्याः । वंशकर्पूरम् ।
वंशपर्वमध्यजातनीलाभधवलपदार्थः । हिं.—वंशलोचन , तव-
शीर ; उ.—तवशीर ; बं.—वांशकावर , वंशलोचन ; म.—
वंशलोचन ; गु.—वांसकर्पूर ; तै.—वंशलोचनमु , वेदुरुप्पु ;
क.—बिदुरुप्पु ; वंशरोचना ; त.—मूक्किलुप्पु ; सिं.—हुण-
कुल् , उनकपुरु ; मल.—मुळं कर्पूरं ५७००००० ; अभावे “कू-

वनूर्” इति केरलेषु । पा—तवाशीर ; अ.— तवाशीर ; इं.—
 Bamboo manna, Silicious concretion । नामानि—
 “स्याद्वंशरोचना वांशी तुगाक्षीरी तुगा शुभा । त्वक्षीरी वंशजा
 शुभ्रा वंशक्षीरी च वैणवी । वंशक्षीरी स्मृता वंश्या यवजा यवसं-
 भवा । गोधूमसंभवा चान्या षष्टितण्डुलजोद्धवा” । घ नि । “तव-
 क्षीरं पयःक्षीरं यवजं गवयोद्धवम् । अन्यद्गोधूमजं चान्यत् षष्टि-
 कातण्डुलोद्धवम् । अन्यच्च तालसंभूतं तालक्षीरादिनामकम् ।
 वनगोक्षीरजं श्रेष्ठमभावेन्यदुदीरितम्” । रा. नि । शोधितं ग्राह्यम् ।
 गुणाः—“वंशजा बृंहणी वृष्या बल्या स्वाद्री च शीतला ।
 तृष्णाकासज्वरश्वासक्षयपित्तास्रकामलाः । हरेत् कुष्ठं व्रणं पाण्डुं
 कषाया वातकृच्छ्रजित्” । भा. प्र ॥

द ।

दंष्ट्री । सू. २. दंष्ट्रस्यस्य । तीक्ष्णदंष्ट्रावन्तो सर्पसूकरादिजन्तवः ॥
 दकलावणिकः । चि. १. उदकलवणाभ्यां संस्कृतः । मांसरस-
 विशेषः । “अल्पमांसादयः स्वच्छा दकलावणिकाः स्मृताः” इति
 वृद्धवाग्भटः । “नातिमांसास्तनुरसा दकलावणिकाः स्मृताः”
 इति केचिदाहुरित्यरुणदत्तः । “अल्पमांसपटुस्तेहा दकलावणिकाः
 स्मृताः” इत्यन्ये । “लवणोदकसंसिद्धमुदलावणिकं मतं” इति हलायु-
 धः । The thin decoction of meat prepared with brine ।
 स्वल्पेन मांसेन शुण्ठ्यदिभिः स्वरूपैः स्वच्छाये क्रियन्ते ते दकलाव-
 णिकाः बोध्याः । एवं यूषे यत्र धान्यमलं खलादौ वा मूलादीन्य-
 ल्पानि तस्यापि दकलावणिकत्वं बोध्यमिति पौराणिकाः । लवणोद-
 कमिति केचित् ॥

दक्षः । सू. ७ etc. दक्षते । दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च । “दक्षः प्रजा-

पतौ रुद्रवृषभे कुकुटे पटौ । द्रुमे दक्षा तु मेदिन्यां” इति विश्वः ।
कुक्कुटः ।

दण्डाहतम् । सू. १४. मन्थदण्डेनाहतम् । तक्रम् । तक्रमित्येव च-
रकपाठः ॥

दधि । सू. ३ etc. दुग्धविकारः । सस्नेहं गव्यम् । “शृतात्
क्षीरात्तु यज्जातं गुणवदधि तत् स्मृतं” इति सुश्रुतः । “तक्रजन्म
पयोहेतुर्नवनीतोद्भवं दधि” इति नृसिंहः । हिं.—इही ; वं.—
दई ; म.—दही ; क.—नोसर ; तै.—पेरगु ; गु.—इही ;
त.—तधिर ; सिं.—दीकिरि ; मल.—तैर् ७७७०० , तधिर ;
पा.—जुगरत् , देग ; अ.—जुगरात् ; कौं.—इही ; इं.—
Curds, Curdled milk । Curdled milk is prepared by
adding some acid, lime juice or rennet or a little
curdled milk as a ferment to milk previously boiled.
In the course of 12 hours the whole of the milk thus
acted upon is changed into a more or less thick,
acidulous, jelly-like mass । ससरं ब्राह्मम् । गुणाः—
“दध्युष्णं दीपनं स्निग्धं कषायानुरसं गुरु । पाकेम्लं श्वासपित्ता-
स्रशोथभेदः कफप्रदम् । मूत्रकृच्छ्रे प्रतिश्याये शीतगे विषमज्वरे ।
अतीसारेऽरुचौ कार्श्ये शस्यते बलशुक्रकृत्” । भा. प्र । दधिभेदाः—
“आदौ मन्दं ततः स्वादु स्वाद्वम्लञ्च ततः परम् । अम्लं चतुर्थमत्य-
म्लं पञ्चमं दधि पञ्चधा” । भा. प्र । “स्वाद्वम्लमत्य-
म्लकमन्दजातं तथा शृतक्षीरभवं सरश्च । असारमेवं दधि
सप्तधाऽस्मिन् वर्गे स्मृता मस्तुगुणास्तथैव” इति सुश्रुतः । “द-
धिन्युत्तानि यानीह गव्यादीनि पृथक् पृथक् । विज्ञेयमेवं
सर्वेषु गव्यमेव गुणोत्तरम्” । सु. सू. ४५ । “ज्वरासृक्पित्तवीसर्प-
कुष्ठपाण्ड्वामयभ्रमन् । प्राप्नुयात् कामलां चोप्रां विबिं हित्वा द-
धिप्रियः” इति चरकः । दधिभक्षणनिषिद्धता—“न नक्तं दधि

मुञ्जीत न चाप्यघृतशर्करम् । नामुद्रयूषं नाशौद्रं नोष्णसामलकैर्वि-
ना” । रा. व ॥

दधि । उ. ५. श्रीवासकः । “दधिक्षीरघृताहः स्या” दित्यमरः ॥

दधिकूर्चिका । सू. ८. दध्ना सह पाकात् पृथग्भूतं घनद्रवभागं
क्षीरम् । “दध्ना सह च यत् पक्वं क्षीरं सा दधिकूर्चिका । तत्रेण
पक्वं यत् क्षीरं सा भवेत्तक्रूर्चिका” । भा. प्र । अत्र दधि दुग्धं
समं भाव्यम् । गुणाः—“वातघ्नी ग्राहिणी रूक्षा दुर्जरा दधि-
कूर्चिका” । रा. व । see । कूर्चिका ॥

दधित्थमध्यम् । चि. ३. दध्नि तिष्ठति दधित्थो दधिफलत्वात् । द-
धिवर्णो द्रवस्तिष्ठत्यस्मिन् इति रासाश्रमी । बालकपित्थफलमज्जा ॥

दधिमण्डः । चि. १५. दधिजलं, मस्तु । “तक्राल्लघुनरो मण्डः
कूर्चिकादधितक्रजः” इति सुश्रुतः । “दधिश्च दधिमस्तुश्च दधिम-
ण्डश्च मस्तु च” । स. नि । । Water floating on curd ।
तक्रमिल्येके ॥

दधिमस्तु । चि. ३. मस्तु ॥

दधिसरः । चि. ८ etc. दध्यग्रभागः । दध्न उपरितनो भागः स्नेह-
बहुलः ‘तर’ इति प्रसिद्ध इति ङल्हणः । “दध्नस्तूपरि यो भागो
घनः स्नेहममन्वितः । स लोके सर इत्युक्तो दध्नो मण्डस्तु
मस्तिवति” भा. प्र । “सरोऽग्रद्रवसंहति” रिति वैजयन्ती । हिं.—
दहीकी मलाई । मल.—तयिर्पाटा തയിരപ്പാട ; इं.—Barm
of curds; thin upper part of curds । गुणाः—“सरः स्वा-
दुर्गुरुवृष्यो वातवह्निप्रणाशनः । साम्लो वस्तिप्रशमनः पित्तश्लेष्म-
विवर्धनः” । भा. प्र ॥

दध्युत्तरम् । चि. ४ etc. दधिसरः । दधिजलमित्येके ॥

दन्तः । उ. ११. गोदन्तः । गजवराहादीनां दन्ता इति केचित् ॥

दन्तकाष्ठम् । सू. २०. दन्तशोधनकाष्ठम् । हिं.—इतौन ; इं.—

Tooth-brush, stick for brushing the teeth ; मल.—

मुस्साकळु ୟु०००००० । गुणाः—“दन्तधावनमुद्दिष्टमास्यवैशद्यका-

रणम् । प्रसेकारुचिदौर्गन्ध्यमलपित्तकफापहम् । सदादुरः कृशः

श्रान्तो दन्तताल्वोष्ठरोगवान् । हिक्काच्छर्दिशिरःपीडामूर्च्छाशो-

षी न तच्चेत्” । म. पा ॥

दन्तधवनम् । सू. २. दन्तकाष्ठम् । दन्तपवनमिति पाठः ।

दन्ताः पूयन्ते शोध्यन्ते अनेनेति दन्तपवनम् । दन्तधावनमिति

संग्रहपाठः । “चूतपत्रेण यो नित्यं दन्तधावनमाचरेत् । तस्य त्रिष्टिति

जिह्वाग्रे सुप्रसन्ना सरस्वती” इति ॥

दन्तनिर्घातनम् । उ. २२. दन्तलेखनकम् ॥

दन्तमांसम् । सू. २. etc. दन्तवेष्टः । हिं.—पसूडे , दांतोंके मां-

स । मल.—मूणा ୟु००० , नेण्णु , ऊनु , पल्लेरि । बं.—दांतेर

माडि । Gums ॥

दन्तलेखनकम् । सू. २६. अस्त्रविशेषः । यथा—“एकधारं च-

तुष्कोणं प्रवृद्ध्याकृति चैकतः । दन्तलेखनकं तेन शोधयेदन्तशर्क-

रान्” । अत्रि । Tooth-pick, Tooth cleaner : सिं.—दत्-

कटुव ; म.—दांत कोरणें ; मल.—पल्लुकुति ୟु०००००० ,

पल्लुळि ॥

दन्तशठः । सू. ६. दन्तशठेऽम्लत्वात् । दन्तानां शठ इव अपकारि-

त्वाद्वा । “स्यादन्तशठो जंभीरे कपित्थे करमर्दके । नागरंगेऽपि च

पुमान् स्थाचांगेर्या च योषिति” इति मेदिनी । जंभीरो नाम अम्ल-

फलवृक्षः । N. O.—Rutaceae । हिं.—जंभीरी नींबु , पहारि-

कघजु , पहादिनींबु ; बं.—जामीरलेबू , गोरानेबू , करणानेबू ;

मै.—ईडलिवु , थोरला लिवु ; गु.—लांवालीवु , मोतुनिवु ;
 तै.—जंभिर , पेइनिंवा ; क.—कंचिले , कानिले ; दोइनिंवे हन्नु ;
 पञ्चा.—खुत्तिथा ; त.—पेरिलिमिचं ; सिं.—दोडं ; मल.—
 वटुकपुळिनारकं ; पा.—लिमुनेशिरि ; इं.—Acid orange
 tree ; ल.—*Citrus Limonum* । नामान—“जंभीरो जंभ-
 लो जंभः प्रोक्तो दन्तशठस्तथा । गंभीरो वक्त्रशोधी च रोचनो
 दन्तहर्षणः” । ध. नि । पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—“जवीरमु-
 ष्णं गुर्वम्लं वातश्लेष्मविवन्धनुत् । शूकसकफोत्क्लेशच्छर्दितृष्णा-
 मदोषजित् । आस्यवैरस्यहृत्पीडावह्निमान्द्यकिमीत् हरेत्” । भा.
 प्र । “पत्रं जंवीरजं तीक्ष्णं कृमिवातकफापहम् । सुरामर्दीपनं
 रुच्यं मुखवैशद्यकारकम्” । दन्तशठो जंवीरभेद इति चरकोपस्का-
 रे । केचिदम्लोटं वदन्ति । दन्तशठजंवीरौ विभिन्नाविति सुश्रुतः ।
 जंवीरस्य नानाविधत्वमन्यैरप्यंगीकृतम् । प्रचुराम्लफल एव जंवीर
 इत्येकं ॥

दन्ती । मू. ९ etc. दन्ताभा , दाम्यन्लनया दोषा वा । स्वनाम-
 ख्यातश्रुपः । N. O.—*Euphorbiaceæ* । हिं.—जामालगोटेकी
 जड, छोटो दन्ती, अजयपालवृक्ष, हकुं, हकनि; बं.—दन्तीगाल्छ ;
 म.—दांती , लघुदन्ता , जामालगोट ; गु.—दांती , नाहा-
 नो नेपालो ; कों.—जामालगोटा ; तै.—दन्तिचेदट्ट , को-
 ण्डअमदुम् ; क.—दंतीगिड ; त.—नाकतेन्नि , नेर्वाळमरं ;
 मल.—नीर्वाळमरं नी०१०७७००० ; सिं.—दत्त ; बर्मा.—
 ता-डु-वा ; पा.—दंद ; अ.—हबुलं मुलुक ; इं.—Croton
 plant ; ल.—*Jatropha montana, Baliospermum mon-
 tanum* । नामानि—“लघुदन्ती विशल्या च स्यादुदुंबरपण्येपि ।
 तथैरण्डदला शीघ्रा श्येनघण्टा घुणप्रिया । वाराहांगी च कथिता
 निकुंभश्च मकलकः” । भा. प्र । गुणाः—“दन्तीद्वयं सरं पाके

रसे च कटु दीपनम् । गुदांकुराश्मशूलार्शः कण्डूकुष्ठविदाहनुत् ।
तीक्ष्णोष्णं हन्ति पित्तः स्रक्फग्नोद्योदरक्रितीन्” । भा. ५ । हृस्व-
दीर्घभेदेन दन्ती द्विधा । तयोर्ह्रस्वा उदुंवारदलाकारा, अन्या एरण्ड-
दला । फलानि बीजानि चैरण्डमहृशान्येव । दन्ती नागदन्तीति
केरलेषु बहवः । अथापि “नागदन्तीत्रिवृदन्तीद्रवन्तीस्तुक्पयः-
पलैः” इत्यादि संप्रह्वाक्यान्यप्यत्रानुस्मरणीयानि । दन्त्याः बीज-
मेव जैपालकम् । “जयपालो दन्तिबीजं विख्यातं तन्तिलीफलं”
इति भावमिश्रः । नागदन्ती पृथक्तया भाति केरलेषु । दन्तीत्युच्य-
माने सति तत्र तस्याः मूलमेव ग्राह्यम् । उन्मादप्रतिषेधाध्याये
“व्योषश्यामात्रिवृदन्ती”त्यत्र दन्तीस्थाने “बिंबी”त्येव संप्रहपाठः ॥

दन्ती । उ. १६. अतिशयितौ दन्तावस्य । गजः ॥

दन्तीमूलम् । चि. ३. दन्तीक्षुपस्य मूलम् । see दन्ती ॥

दुर्दुरः । सू. ६. शालिधान्यविशेषः । षष्टिकभेद इत्येके । दुर्दुर-
इति पाठः ॥

दर्पः । सू. ३. कस्तूरी । उक्तं हि—“दर्पो नाभिश्च कस्तूरी” इति ॥

दर्भः । सू. ६ etc. दृणाति पारुष्यादर्भः, दृभ्यते वा । ‘दृभी ग्रन्थे’ ।

कुशो नाम उलुपतृणम् ; N. O.—*Gramineae* । हिं.—कुशा ,
दाभ , डाभ ; बं.—कुश ; म.—दर्भ , बारीकदर्भ ; गु.—कुश ;
तै.—कुशदर्भालु , दुभ ; क.—कुदर्भ , दर्भ , दर्वेहुल्लु ;
कों.—दर्भ्यातण ; तु.—दर्भेपति ; सिं.—इलुप् , कुशतण ;
मल.—दर्भा ६६ ; पञ्चा.—चिङ्का ; इं.—Sacrificial
grass, Sacred kusagrass ; ल.—*Poa cynosuroides*,
Eragrostis cynosuroides । दर्भनामगुणाः—“कुशो दर्भस्त-
था बर्हिः सूच्यग्रो यज्ञभूषणः । ततो न्यो दीर्घपत्रः स्यात् क्षुरपत्रस्त-
थैव च । दर्भद्वयं त्रिदोषघ्नं मधुरं त्वरं हिमस । मूत्रकृच्छ्राश्मरी-

वृष्णावस्तिरुक्प्रदरासजित्" । भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् । कुशो
ह्रस्वो मृदुः सूचीपत्र इति डल्हणः । पित्ताश्मरीचिकित्सिते कुशा-
दिघृतयोगे “दर्भो विदारी वाराही”त्यत्र “दर्भ”स्थाने वरीति
दृश्यते सुश्रुतसंहितायाम् । कफवृष्णाचिकित्सायां “विल्वाढकी-
पञ्चकोलदर्भपञ्चकसाधित”मित्यत्र “विल्वाढकीकन्यकपञ्चमूली-
दर्भेषु सिद्ध”मित्येव सुश्रुतपाठः ॥

दर्भपञ्चकम् । चि. ६. तृणपञ्चमूलम् ॥

दर्भपूर्वकपञ्चमूलम् । चि. ६. तृणपञ्चमूलम् ॥

दर्भमूलम् । चि. ३. दर्भस्य मूलम् । दाभका मूल ॥

दलम् । सू. २५ etc. दाली । “स्फोटस्तु चणकादीनां दलीति
परिकीर्तिता” इति नृसिंहः । अन्यच्च—“दलितन्तु शमीधान्यं
दालिर्दाली स्त्रियामुभे” । बं.—दाल ; म.—डाल ; मल.—
परिप्लु ; इ.—Dholl, Peas । तत्पाकविधिः—“दाली तु स-
लिले सिद्धा लवणार्द्रकहिंशुभिः । संयुक्ता सूयनाम्नी स्यात् कथ्यन्ते
तद्गुणा अथ । सूपो विष्टम्भको रुश्चः शीतस्तु स विशेषतः । नि-
स्तुषो भृष्टसंसिद्धो लाघवं सुतरां व्रजेत्” । भा. प्र ॥

दलम् । उ. ५. तमालपत्रम् ॥

दशमूलम् । सू. १५ etc. दश मूलानि यत्र । दशानां मूलानां
समाहारः । विल्वादिदशविधवृक्षमूलम् । “शालपर्णीपृश्निपर्णी-
बृहतीद्वयगोक्षुरैः । विल्वाग्निमन्थस्योनाककाश्मरीपाटलायुतैः ।
दशमूलमिति ख्यातं सन्निपातहरो गणः” । घ. नि । गुणाः—
“दशमूलं त्रिदोषघ्नं आसकासशिरोरुजः । तन्द्राशोथज्वरानाह-
पार्श्वपीडा रुचिर्हरेत्” । भा. प्र । “गणः आसहरो ह्येष कफपित्ता-
निलापहः । आमस्य पाचनश्चैव सर्वज्वरविनाशनः” इति सुश्रुतः ।

“महान्ति यानि मूलानि काष्ठगर्भाणि यानि च । तेषां तु वल्कलं ग्राह्यं ह्रस्वमूलानि कृत्स्नशः” इति वङ्गसेनसंहितायाम् । महत्पञ्चमूलस्य काष्ठान्येव केरलेषु केचित् गृह्णन्ति । “अतिस्थूलजटा यः स्युस्तासां ग्राह्यास्त्वचो ध्रुवम् । गृह्णीयात् सूक्ष्ममूलानि सकलान्यपि बुद्धिमान्” । भा. प्र ।

दशमूलकम् । see दशमूलम् ॥

दशा । शा. ६. वर्तिः । हिं.—पलीता, कपडेकी बत्ती ; म.—वात, बत्ती ; त.—तुणित्तिरि ; सिं.—पान्तिरय ; मल.—तिरि ७०७० ; इं.—Wick । “दशा वर्तिरथ स्त्रियां” इति वैजयन्ती ॥

दशांगः । उ. ३. दशविधद्रव्यकृतधूपविशेषः । यथा—“वच-हिंगुविडंगानि सैन्धवं गजपिप्पली । पाठा प्रतिविषा व्योषं दशांगः परिकीर्तितः । अन्यच्च—“मधु मुस्तं घृतं गन्धो गुग्गुल्वगुरुशैलजम् । सरलं सिह्णसिद्धार्थं दशांगो धूप उच्यते” । अपि च, “पञ्चाशद् गन्धपाषाणात्तावान्माहिषगुग्गुलुः । चतुरंशं चन्दनञ्च जटामांसी च तावती । त्रिभागः सार्जकः सारः तावदेव हि वालकम् । उशीरं तु द्विभागं स्याद् घृतभृष्टनखं सप्तम् । कर्पूरो मृत्नाभिश्च एकभागौ प्रकीर्तितौ” । अयं धूपः सर्वग्रहाजित् ॥

दशांगी । उ. ३. दशाङ्गधूपः । see दशाङ्गः । कैवर्तमुस्तेत्रेके ॥

दहनः । सू. १५ etc. चित्रकः ॥

दाडिमः । सू. ६ etc. दाह्यते दाडिमः । डाडिम इति पाठः । स्वनामख्यातफलवृक्षः । N. O.—*Lythraceae* । हिं.—अनार, दाडिम, दारि ; उर्दु.—अनार ; बं.—डालिम, दाडिम ; म.—डालिब, दालिब ; गु.—डालिम, डालम ; कों.—डालिब ; दखा.—दाडिम ; काश्मी.—घाउन ; उत्.—डालिब ; तै.—दाडिममु, दानिम, दालिब ; क.—डालिबे, दाडिब ; तु.—डालिब ; त.—मा-

तुलै, मातळं, मातळै, तूचकं; सिं.—देहं; मल.—मातळं
 २००७०, ताळिमातळं, वरुमास्पळं; वर्मा.—साले-बिन्; ता-
 लिविन्; मलायी.—दालिमा; पा.—गुल्लनार्, अनार, तुरस;
 अ.—रुमान हामीज, रुम्मान्; फ्र.—Grenadier cultivate;
 जर्मन्.—Granatbaum; इं —Pomegranate; ल.—
Punica granatum । नामानि—“दाडिमः करको रक्तकुसुमः
 शुक्लवल्गुः । सुफलो रक्तबीजश्च रोचनो दन्तवीजकः” । स. नि ।
 पक्वफलं ग्रह्यम् । “दाडिमं द्विविधमरितमयैरम्लमेकमपरं
 मधुरञ्च” । रा. नि । स्वादुस्वाद्वम्लकेवलाम्लभेदेन त्रिभेदाभि-
 च्छति भावमिश्रः—“दाडिमं त्रिविधं स्वादु स्वाद्वम्लं केवलाम्ल-
 कम् । तत्तु स्वादु त्रिदोषघ्नं वृद्धाहृज्वरनाशनम् । हृत्प्लवङ्गमुखग-
 न्धघ्नं तर्पणं शुक्लं लघु । कषायानुरसं ग्राहि स्निग्धं भेषाबलाव-
 हम् । स्वाद्वम्लं दीपनं रुच्यं किञ्चित् पित्तकरं लघु । अम्लं तु
 पित्तजनकमम्लं वातकफापहम्” । दाडिमपुष्पादिगुणाः—“तत्-
 पुष्पं च पुनर्ज्ञेयं नासासृगतिनावनात् । दाडिमत्वक् क्रिमिघ्ना च
 ग्राही रक्तादिसारहा” । “न भवेद्दाडिमो यत्र वृक्षाम्लं तत्र दाप-
 येत्” ॥

दाडिमसाराम्लम् । चि. ९. see दाडिमाम्लम् ॥

दाडिमाम्लम् । चि. ९. दाडिमफलकेशरस्य रसम् । अनार-
 का रस ॥

दाडिमी । चि. ९. दाडिमः ॥

दात्यूहः । सू. ६ etc. द्वितीयं तृतीयं वा रूपं बहति दित्युवाच,
 तस्यापत्यं दात्यूहः । दातिं मारणमूहे इति वा । ‘ऊह वितर्क’ ।
 अन्धकाको नाम पक्षिविशेषः । बं.—डेओ; मल.—पकलिण्णा-
 मन् പകലിണ്ണാമൻ । क्षुद्रोल्बुक इति केरलेष्वेके । रायुक इति

लोके इति डल्हणः । डाहुक इत्यभिधीयते इति हाराणचन्द्रः ।
नामानि—“जलकाकस्तु दात्यूहः स च स्यात् कालकण्ठकः” ।
रा. नि । गुणाः—“दात्यूहः श्रमवातघ्नः वृध्यः शुक्रबलप्रदः” ।
Gallinule इति चरकांग्लेयानुवादकः । “दात्यूहः कालकण्ठके
चातकेऽपि” इति हैमः ॥

दारु । सू. १५ etc. दीर्यते । देवदारु । शरीरे बलातैलयोगे “सर-
लं देवदारु च” इत्येव दारुस्थाने सुश्रुतः पठितवान् ॥

दार्वी । सू. १५ etc. दीर्यते । ‘द्वि विदारणे’ । पिण्डहरिद्रातोऽन्या ।
दारुहरिद्रा नाम पीतकाष्ठविशेषः । N. O.—*Berberideae*;
Menispermaceae इत्येके । हिं.—दारुहलदी, जारकेहलदी ;
उ.—जरकी हलदी ; बं.—दारुहरिद्रा ; म.—दारुहळद,
जारके हळद ; गु.—दारुहलदर ; तै.—नानुपसुपु ; क.—दोड्ड-
मरदरसिन ; त.—मरमञ्जळ् ; मल.—मरमञ्जळ् २०२००००००० ;
सिं—वेनिवेल्लगेट, वनुवेल ; तु.—मरमञ्जळ् ; पा.—फिल-
झाबरह, दारचोव ; अ.—दारुहलद ; इं.—Indian barberry,
'Treeturmeric, Nepal or Ophthalmic Barberry, False
calumba ; ल.—*Berberis aristata*; *Coscinium fene-
stratum* । “अतिपीता प्रशस्ता तु ज्ञेया दारुनिशा बुधैः । यदि
न स्याद्दारुनिशा तदा देया निशा बुधैः” इति भावमिश्रः । नाम-
गुणाः—“दार्वी दारुहरिद्रा च पर्जन्या पर्जनीति च । कटं-
कटेरी पीता च भवेत् सैव पचंपचा । सैव काळीयकः प्रोक्तस्तथा
कालेयकोऽपि च । पीतद्रुश्च हरिद्रुश्च पीतदारु कपीतकम् । दार्वी
निशागुणा किन्तु नेत्रकर्णास्यरोगनुत्” । भा. प्र । अन्यच्च—
“तिक्ता दारुहरिद्रा तु कटूष्णा व्रणमेहनुत् । कण्डूविसर्पत्वग्दोष-
विषकर्णाक्षिदोषनुत्” । रा. नि । काष्ठं प्राह्यम् ॥

दार्वा । शा. १. “दार्वामधुकतोयेन मृजां च परिशीलयेत्” इत्यत्र
 “परिषेकः पुनर्मालतीमधुकसिद्धेनांभसा” इत्येव चरकसंग्रहयोः
 पाठः । पित्तकुष्ठनाशकतिक्तकघृतयोगे “दार्वापाठा” इत्यत्र “विफ-
 लाटरूषका” इति पठितवान् सुश्रुतः ॥

दार्वात्वक् । सू. २० etc. दार्व्याः त्वक् । हिं.—दारुहलदीकी
 छाल । अभावे काष्ठं ग्राह्यमिति श्रीकण्ठः ॥

दिव्यम् । सू. ५. गंगांशु । “दिव्योदकं खवारि स्यादाकाशसलिलं
 तथा । व्योमोदकं चान्तरिक्षजलं चेष्वाभिधाह्वयम्” ॥

दिव्यांशु । चि. ६. गंगांशु ॥

दिव्यांभः । चि. ८. गंगांशु । मेघसलिलमिति चरकः ॥

दीपनीयम् । शा. २ etc. पञ्चकोलम् ॥

दीप्यकः । शा. २ etc. अग्निदीपकः । यत्रानी ॥

दीर्घवृन्तः । सू. १७ etc. दीर्घं वृन्तमस्य । स्योनाकः ॥

दीर्घशूकः । सू. ६. दीर्घाः शूका यस्य स दीर्घशूकः । शुक्लाकार-
 शालिधान्यविशेषः । स सारामुखाद्धीनगुणः ॥

दुकूलम् । सू. २६ etc. दुह्यते क्षुमाया आकृष्यते दुकूलम् । सू-
 क्ष्मं सौमम् । “औमं सूक्ष्मं दुकूलं स्या” इति वैजयन्ती ।
 Woven silk । श्लक्ष्णवस्त्रभेद इत्येके ॥

दुग्धम् । सू. १५ etc. दुह्यते । क्षीरम् ॥

दुग्धिका । चि. ८ etc. दुग्धं क्षीरमिव निर्यासोऽस्यस्याः । क्षी-
 रिणी । अर्शश्चिकित्सते “दुग्धिकाकण्टकारीभ्यां” इत्यत्र दु-
 ग्धिका रक्तापामार्ग इति केचित् । “उक्तं हि राजनिघण्टौ—

“अन्यो रक्तो ह्यपामार्गः क्षुद्रापामार्गकस्तथा । आघट्टको दुग्धनि-
का रक्तविन्द्वल्पपहिका” ॥

दुग्धिनीका । उ. ३७ श्वेतदुग्धालाबुः । तोंबी । see अलाबुः ॥

दुरालभा । शा. २ etc. कृच्छ्रेण लभ्यते दृश्यते दुरालभा ।

ताम्रमूलसूक्ष्मदलदुस्पर्शकण्टकयुतः मरुजः करभाजादिभक्ष्यः
पृथुक्षुपविशेषः । शरपुंखाभ इति केचित् । N. O.—*Zygophy-
llae* । हिं.—धमासा, हिंगुणा ; बं.—दुरालभा ; म.—
धमासा, कांटे चुवूक, बेलिकामूली ; गु.—धमासो ; तै.—
पिलरेगटि, दुलगोडी ; क.—बल्लिदुरुवे, नेलइंगळ ; त.—
काञ्चोरि इत्येके ; सिं.—बेलकसांबिलिया ; मल.—चेङ्कोटिस्तूवा
ചെങ്കോടിത്തൂവ इत्येके ; पञ्चा.—सामादा ; सिन्धी.—द्रम-
महा ; कछी.—धारामा ; हिमालयेषु.—स्पलाघझयी ; पा.—
बादावर्द ; अ.—शुकाई ; ल.—*Fagonia arabica* । नामा-
नि—“धन्वयासो दुरालंभा ताम्रमूली च कच्छुरा । दुरालभा
च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः” । ध. नि । गुणाः—“यवा-
सस्य गुणैस्तुल्या बुबैरुका दुरालभा” । भा. प्र । अन्यच्च—
“दुरालभा कटुस्तिक्ता मधुरा रक्तशुद्धिकृत् । शीता चोष्णा विस-
र्पघ्नी विषमज्वरनाशिनी । तृट्छर्दिमेहगुल्मघ्नी मोहरकरुजापहा ।
वातं पित्तं कफं कुष्ठं ज्वरं चैव विनाशयेत्” । नि. र । मूलपत्र-
काण्डादिकं ग्राह्यम् । सा द्विधा स्थूलसूक्ष्मभेदात् । अभावाद्बृश्चि-
कालीमेव केरलेषु प्रायेणांगीकरोति ॥

दुरालंभा । चि. ३ etc. दुरालभा ॥

दुष्टयानम् । सू. २. दुष्टगजघोटकादि ॥

दुःस्पर्शकः । चि. ८. कण्टकित्वात् । दुरालभा ॥

दुःस्पर्शा । चि. ३ etc. दुरालभा ॥

दुःस्पर्शा । चि. ७. कण्टकारी । “दुःस्पर्शो धन्वयासे ना कण्टका-
र्यां स्त्रियां त्रिषु । खरस्पर्शे” इति मेदिनी ॥

दूर्वा । सू. १५ etc. दूरं वाति दूर्व्यते वा पशुभिर्दूर्वा । ‘दूर्वा हिंसा-
याम्’ । स्वनामख्यातघासविशेषः । N. O.—*Gramineae* ।
हिं.—दूब , हरीदूब , दुब ; बं.—नीलदूर्वा , दूर्वा ; उत्.—
दुब ; पञ्चा.—तल्ला , कव्वर् , दुब ; म.—निळीदूर्वा , हरळी ,
हरयाळी ; गु.—नीली ध्रो ; तै.—गरिके , हरयाळी , दूर्वाळु ;
क.—गरिके , करिके , अवटेहुल्लु , हसुगरुके ; त.—अरुकु , अ-
रुकंपुल्लु , मुयर्पुल्लु ; तु.—कदिकेपन्ति ; सिं.—वलत्तन , ही-
तन ; कों.—जिरवांकुर ; मल.—करिंकरुका കരിംകറുക് ,
बलिक्करुका , करुका , मुयल्लुपुल्लु ; इं.—*Hariali*, *Huriallee*
grass, *Doub grass*, *Couch grass*, *Creeping cynodon*,
Creeping panic grass ; फ्र.—*Chiendent* ; जर्मन्.—
Wucherndu hundzahn ; ल.—*Cynodon dactylon* ।
नामगुणाः—“नीलदूर्वा रुहाऽनन्ता भार्गवी शतपर्विका । शष्पं
सहस्रवीर्या च शतवल्ली च कीर्तिता । नीलदूर्वा हिमा तिका मधु-
रा तुवरा हरेत् । कफपित्तास्रवीसर्पतृष्णादाहत्वगामयान्” ।
भा. प्र । दूर्वा बहुधा श्वेतनीलमालागण्डभेदेन । सर्वांशो ग्राह्यः ।
वातशोणितचिकित्सिते मधुयष्ट्यादितैलयोगे दूर्वास्थाने ‘मूर्वा’
इत्येव चरकपाठः ॥

देवदारु । सू. १७ etc. देवानां प्रियं दारु यस्य तत्काष्ठचन्दनस्य
देवप्रियत्वात् । स्वनामख्यातसुगन्धिकाष्ठविशेषः । N. O.—
Coniferae । हिं.—देवदार , देवदारु ; उर्दु.—देवदार ; बं.—
देवदारु ; पञ्चा.—दियार , पहाडिकेलि ; म.—तेल्या देवदार ;

देवदाली । सू. १५ etc. लोमशवृत्तफलवान् लताविशेषः ।

अस्थाः खखासवत् फरुषुषवृन्तानि , फलञ्च कर्कोटकीवत्” इति
वैद्यकशब्दसिन्धुः । सा त्रिधा—उक्तं हि , “श्वेता रक्ता च पीता
च देवदाली गुणैः नमः” N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—
घघरवेल , बंदाळ , बिंदाळ , विंदाळी , कुकुडलता , सोनैया ,
सौनैया , सनैया , बन्दाळ डोढे ; बं.—देयाताडा , घोषकलता ;
म.—देवडंगरी , देवडांगरी , कांटे इन्द्रावण , घुले इन्द्रावण ;
गु.—कुकडवेल ; तै.—डानरगंडि ; क.—देवडंगर , देवडंगरी ;
सिं.—देवदालिय ; मल.—उण्टप्पीचि , परिप्पेट्टि ; इं.—
Bristly Luffa ; ल.—*Luffa Elchinata*, *L. Bindaal* ।
नामगुणाः—“देवदाली तु वेणी स्यात् कर्कटी च गरामरी । देव-
ताण्डी वृत्तकोशस्तथा जीमूत इत्यपि । पीता परा खरस्पर्शा विष-
घ्नी गरनाशिनी । देवदाली रसे तिक्ता कफार्शःशोफामण्डुनाः ।
नाशयेद्भ्रामनी तिक्ता क्षयद्विकृमिज्वरान् । देवदालीफलं तिक्तं
कृमिश्लेष्मविनाशनम् । संसनं गुल्मशूद्रघ्नमर्शोघ्नं वातजित् परम्” ।
भा. प्र । फलमूलादिकं ग्राह्यम् ॥

देवधूपः । सू. १५ etc. सर्जरसः ॥

देवाद्वयम् । सू. १५. नागबला पीतबला च । see देवाह्वयम् ॥

देवाह्वयम् । सू. १५ etc. देवदारु ॥

देवाद्वयम् । सू. १५. देवाद्वयमित्येव मुंबापुरमुद्रितसंग्रहपाठः ।

सुश्रुतसंहितायां विद्यार्यादिगणे 'विश्वदेवा सहदेवा' चेति पृथक् दर्शनादेवाद्वयपाठ एवात्राप्यनुयुज्यते । तद्युग्मं बलायुग्मविशेष एव । एका नागबला अन्या पीतबला । पीतबलास्थाने महाबलेति केचित् । श्वेतपीतपुष्पभेदाद् बलाद्वयमिति भाष्यकारः । विश्वदेवा गांगेरुकी प्रसिद्धा गुडशर्करेति पूर्वदेशे, अन्ये सितकुसुमां बलामाहुः । सहदेवी बलाभेदः पीतपुष्पा 'काङ्कसी' इति लोके, अन्ये बलां नीलपुष्पामाहुरिति डल्हणः । सहदेवा पीतपुष्पा दण्डोत्पला, विश्वदेवा अरुणपुष्पा दण्डोत्पला चेत्येके ॥

दौग्धिकः । नि. १४. अलावुः । "दौग्धिकपुष्पव"दित्यत्र "अलावुपुष्पसङ्काशानी"ति चरकपाठः । "तुंब्यलावूश्च दुग्धिका" इति इलायुधः ॥

द्रवन्ती । सू. १५. श्या. ग etc. द्रवति । 'द्रु गतौ' । स्थिरबहल-
ताम्रवर्णविशिष्टमूलो एरण्डतुल्यबीजो सक्षीरबृहत्पत्रो स्वनाम-
ख्यातवृक्षविशेषः । N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं.—बडी-
दंती, मुंगलाई अंड ; जंगलि एरण्डि ; बं.—सांवरी, बृहदन्ती,
वन-भेरण्डा, गब्-भेरण्डा ; म.—थोरदांती, मोंगली एरण्ड,
मोघलि एरण्डी ; रान एरण्डी ; गु.—मोटोनेपालो, रतनजोत,
जेपाल ; कों.—काडएरण्डि ; तै.—अडवि आगुदमु, कोण्टाम-
दमु, पेपालं ; क.—दोडुदंती, आडलुहरलु, दोडुहरलु, तुरुक-
हरलु, काडहरलु, मरहरलु, फरंगिहरलु, दुंडिगिनगिड, मर-

औडल ; तु.—काडळंबुडु ; त.—कटलामणककु , आतळै ,
करुपवरुणि ; मल.—कटलावणककु കടലാവണക്കു , काट्टामण-
ककु ; सिं.—बल्लएरण्डु ; गोवा.—गालामरक ; बर्मा.—केसुगि,
सिंबोकेसु ; पा.—दन्तीनाहरि , शकारहुजवा ; अ.—अबुखल-
सा ; फ्र.—Medicinier ; इं.—Angular leaved physic
nut, or Purging nut ; ल.—*Jatropha curcas* । पुत्रश्रेणी-
ति सुश्रुतपाठः । एरण्डसदृशफलपत्राल्पऽविटपा संवरीति लोके इति
उल्हणः । समुद्रैरण्ड इति केचित् । नामानि—“द्रवन्ती शंवरी
चित्रा न्यग्रोधा मूषिकाह्वया । प्रत्यक्षश्रेणी विषा चण्डा पुत्रश्रेण्याखु-
कार्णिका” । ध. नि । मूलं बीजं च ग्राह्यम् । गुणाः—दन्तीवत् ।
see दन्ती । “द्रवन्ती ग्रहणीतृष्णात्रिदोषशमनी हिता । अभि-
च्छिन्नतनौ ग्रन्थ्यां प्रमेहे जठरे गरे । कफपित्तामये पाण्डौ कृमि-
कोष्ठभगन्दरे । द्रवन्ती हृद्रोगहरा कफक्रिमिविनाशिनी” । ध. नि ॥

द्राक्षा । सू. ३ etc. द्राक्ष्यते । ‘द्राक्षि काङ्क्षायाम्’ । द्राति सरस-
त्वादिति वा । स्वनामख्यातलता । N. O.—*Ampalideae* । हिं.—
दाख , अंगूर , मुनक्का , किशमिश ; उर्दु.—मुनाखा ; बं.—
मनेक्का , आंगूर , किसमिस ; म.—द्राक्ष ; गु.—द्राक्ष , धराख ,
मुद्राका ; तै.—द्राक्षा ; क.—द्राक्षे ; कों.—द्राक्षा ; त.—
तिराक्षै , तिरादचैक्कोटि , मिनिरि ; सिं.—बेल्लमिदि , मुहिरप्प-
लं ; मल.—मुन्तिरि മുന്തിരി , मुन्तिरिङ्का ; दखा.—अंगूर ;
पा.—किशमिश , अंगूर , मुनक्का ; अ.—एनबजबीब , हबुस-
जबीब ; जर्मन्.—Edleweinrebe ; Rosinen ; फ्र.—Vigne
cultive ; इं.—Grapewine , Raisins ; ल.—*Vitis vini-
fera ; Uvae passae* । नामगुणलक्षणानि—“द्राक्षा स्वादुफ-
ला प्रोक्ता तथा मधुरसाऽपि च । मृद्वीका हारहूरा च गोस्तनी चा-
पि कीर्तिता । द्राक्षा पक्वा सरा शीता चक्षुष्या बृंहणी गुरुः । स्वा-

द्विपुनर्नवम् । चि. १२ etc. शुक्लपुनर्नवा रक्तपुनर्नवा च ॥

द्विबला । शा. २ etc. बलाद्वयम् ॥

द्विवृहती । सू. १५ etc. बृहतीद्वयम् ॥

द्विमेदा । शा. २ etc. मेदा महामेदा च । अभावे अश्वगन्धा
शारिबा च ग्राह्ये ॥

द्विरजनी । सू. १० etc. निशाद्वयम् ॥

द्विरदेन्द्रः । शा. ३. गजश्रेष्ठः । see गजः ॥

द्विलवणम् । चि. ८. लवणद्वयम् ॥

द्विवार्ताकी । उ. २. बृहतीद्वयम् ॥

द्विव्याघ्री । उ. २२. बृहतीद्वयम् ॥

द्विशारिबा । उ. ६. सारिबे । सारिबा उत्पलसारिबा च ॥

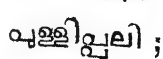
द्विस्थिरा । उ. ६. स्थिरे । पृश्निपर्णी शालपर्णी च । पर्णीनीति
सुश्रुतपाठः । तत्र पर्णीनीचतुष्कमवश्यं ग्राह्यमिति हाराणचन्द्रः ।
“सौम्या पृथक्पर्णीनी”चेति पठति कलिकाकारः ॥

द्विहरिद्रा । उ. १०. निशाद्वयम् ॥

द्वीपी । सू. ६ etc. द्वौ वर्णा वीयते द्वीपोऽस्य वा तन्निवासित्वाद्

द्वीपी । द्वीपं द्विवर्णं चर्म तदस्यस्य इति वा । चित्रकायो व्याघ्रः ।

हिं.—वैडुआ ; बं.—चितावाघ ; म.—चिता ; त.—चिरुतै-

पुलि ; सिं.—दिविया ; मल.—मुळिलपुलि ;

इं.—Panther, Leopard ; ल.—*Elis pardus* । नामानि—

“चित्रको वेगवांश्चित्रो द्वीपी स्याद्दीर्घदंष्ट्रकः” । म. पा । मांस-

गुणाः—“द्वीपी स्निग्धो भवेच्चोष्णो मधुरो लघुदीपनः । वातघ्नः

पित्तशमनो बल्यो वृष्यो रुचिप्रदः” । रा. नि ॥

द्वीपी । मू. १५ etc. चित्रकः । मुष्ककादिगणे 'चित्रक' इत्येव
सुश्रुतपाठः ॥

द्व्यंशुमती । उ. ३. अंशुमतीद्वयम् । पृश्निपर्णी शालपर्णी च ॥

—००००००—

ध ।

धत्तूरः । उ. ३८. धयति धातून् । घेद् पाने । उपविषजातीयस्व-
नामपसिद्धशुपविशेषः । N. O.—*Solanaceae* । हिं.—धत्तू-
रा, धतुर, धत्तूरा ; उर्दु.—धतूरा ; बं.—धुत्तूरा ; म.—धोत्रा,
धोतरा ; दखा.—धतूरा ; कों.—धुतुरो ; काश्मी.—दथिर ;
पञ्चा.—धतूरा ; गु.—धंतुरो, धुंतुरो ; तै.—उम्मेत्तचेद्दु,
दुत्तूरमु ; क.—दत्तूर, दुत्तूरि, उन्मत्त, उम्मत्त, महुगुणिके-
गिड, मदकुणिगे ; त.—ऊमत्तै, इलकं, तुत्तूरं ; तु.—उंवे ;
सिं.—अत्तन ; मल.—उम्मं २०००, उम्मत्तं ; पा.—तातुलह,
कौसमासाव ; तातूरहा ; अ.—जोजमासील ; जौझ-उला-मथिल ;
बर्मा.—पादयिन् ; मलायी.—कचुमङ्ग ; फ़.—*Datura fa-*
tesux ; जर्मन् —*Weichhaariger stechapfel* ; इं.—
Stramony, Thorn apple ; ल.—*Datura alba & D.*
Fustuosa । *Datura Stramonium* । “सितनीलकृष्णलोहि-
तपीतप्रसवाश्च सन्ति धत्तूराः । सामान्यगुणोपेतास्तेषु गुणाढ्यस्तु
कृष्णकुसुमः स्यात्” । रा. नि । नामगुणाः—“धत्तूरधूत्तधुत्तूरा
उन्मत्तः कनकाह्वयः । देवता कितवस्तूरी महामोही शिवप्रियः ।
मातुलो मदनश्चास्य फले मातुलपुत्रकः । धत्तूरो मदवर्णाग्निवात-
वृज्ज्वरकुष्ठनुत् । कषायो मधुरस्तिक्तो यूकालिश्राविनाशकः । उ-
ष्णो गुरुर्गणश्लेष्मकण्डूकृमिविषापहः” । भा. प्र । “धुत्तूरादेश्च
यद्बीजमन्यञ्चोपपिषञ्च यत् । क्षीरेण पाचयेद्दोलायन्त्रेण शु-

द्विमाप्नुयात्” इति सारकौमुदी । बीजपत्रमूलादिकं ग्राह्यम् ॥

धत्तूरकः । उ. २४. धत्तूरः ॥

धनञ्जयः । उ. २२. अर्जुनवृक्षः । see अर्जुनः । “धनञ्जयः

सर्पभेदे ककुभे देहमारुते । पार्थेऽग्नौ” इति ॥

धनिका । चि. ८. धनिवत् कायति । धान्यकम् ॥

धन्वनः । सू. २४. रक्तकुसुमस्वादुफलपिच्छिलत्वग्निशिष्टो ब-

दरीदलाकारदलो वृक्षभेदः । शाल्मलीषु मध्ये मरुदेशीयपर्वतस्था हि नितरां पिच्छिलनिर्यासो भवन्ति तदिदमुच्यते इति केचन वृद्ध-
वैद्याः । हिं.—धामिन, धाम्नी ; बं.—धामनागाल ; म.—धा-
मणी ; गु.—धामण ; क.—उदुवे ; सिं.—बलंगुणु ; उरणा इति
केरलेष्वके । विल्मरं इति मदननिघण्टुः । *Grewia elastica*
इत्यविनाशचन्द्रः । नामानि—“धन्वनो रक्तकुसुमो धनुवृक्षो म-
हाफलः । रुजापहः पिच्छिलको रूक्षः स्वादुफलश्च सः” । रा. नि ।
त्वक्पक्वफलानि ग्रह्याणि । गुणाः—“धन्वनः कटुकोष्णश्च
कषायः कफनाशनः । दाहशोषकरो ग्राही कण्ठामयशमप्रदः ।
रा. नि । “धन्वङ्गः कफपित्तास्रकासहृत्तुवरो लघुः । बृंहणो बल-
कृद्गृक्षः सन्धिबृद्धव्रणरोपणः” । भा. प्र ॥

धन्वमांसम् । सू. २० etc. निर्जलदेशपशुमांसम् । see जां-
गलम् ॥

धन्वयवासकः । चि. १. धन्वनो मरुभूमेर्यवासः तत्रोत्पन्नत्वात् ।
दुरालभा ॥

धन्वयासः । चि. १ etc. धन्वनो यासः । मरुभवत्वात् । दु-
रालभा ॥

धन्वयासकः । सू. १०. दुरालभा ॥

धन्वरसौदनम् । सू. १९. जांगलमांसोद्धवरसेन मिश्र मोदनम् ॥

धन्वोत्थरसः । सू. १६ etc. जांगलदेशसमुद्भूतमृगपक्षिणां मां-
साज्जातो रसः । जांगलजीवोंका मांसरस ॥

धमनी । शा. ४ etc. सिराभेदः । “धमानाद्धमन्यः” इति चरक-
सूत्रे । Arteries । “धमन्यो नाम हृदयाद्बहिर्मुखं रक्तवहाः प्र-
णालिकाः । ता जीवच्छरीरे अरुणाभाः, मृतके तु पाण्डुवर्णाः,
स्थूलप्राचीरिकाः, ईषत् कठिनम्पर्गाश्च । तासु सर्वत्र उज्ज्वललोहि-
तं रक्तं प्रवहति, अन्यत्र कुम्फुसाभिगाया धमन्यास्तच्छाखाप्रशा-
खाभ्यश्च । कुम्फुसाभिगा हि धमनी सिराभिरानीतमविशुद्धं रक्तं
प्राणवायुसंयोगाय कुम्फुसौ नयति स्वशाखाप्रशाखाभिरिति विशे-
षः” । प्र. शा ॥

धवः । सू. १५ etc. दृढशुष्कदारुमधुरत्वग्विशिष्टो पाण्डुवृक्षभे-
दः । N. O.—*Combretaceae* । हिं.—धय, धौ, धाय,
धउरा; बं.—धाऊया गाल; म.—धावडा; गु.—धावडो;
तै.—येल्लमुद्दि, चेरिमम् शेरतिनामु; नारिंजचेदट्ट; क.—
सिरिवरु, बेजुलु । वमा इति केरलेष्वेके; इं.—Crane tree;
ल.—*Conocarpus latifolius or Anogeissus latifolia* ।
नामानि—“ववो दृढतरुगौरः कषायो मधुरत्वचः । शुक्लवृक्षः
पाण्डुतरुर्वलः पाण्डुरो नव” । रा. नि । अस्य त्वग्निर्यासौ
ग्राह्यौ । पक्वफलं च प्रहर्णयित्वेके । गुणाः—“ववः शीतः प्रमे-
हार्शः पाण्डुपित्तकफापहः । मधुरस्तुवरस्तस्य फलं च मधुरं मनाक्”
भा. प्र । अन्यच्च—“धवः कषायः कटुकः कफघ्नो निलनाशनः ।
पित्तप्रकोपनो रुच्यो विज्ञेयो दीपनः परः” । रा. नि ॥

धातकी । सू. १५. etc. धातुं करोति । धातुकीति पाठः । धातुरका
धातुकी, धातुपुष्पीत्वात् इति क्षीरस्वामी । धातुं करोतीति रामा-

श्रमी । स्वनामप्रसिद्धत्वविशेषः । N. O.—*Lythraceæ* ।
 हिं.—यायके फूल, धावइ, धवा इयेके ; बं.—धाइफूल ; म.—
 धायटी फूल, पुलशाथि ; गु.—धावडीना फूल ; तै.—सेरिंगि,
 जार्गि, एर्रापुर्वु, आरेपुव्वु, धातुकीपुड ; क.—धायिफूल ;
 त —धातरिप्पुवु, काट्टात्तिप्पु ; सिं.—मथिलमल्ल, मलइत्तमल्ल,
 मलितमल्ल, मल.—धातिरिप्पुवु ^{అంబిలి} ; मुंबापुर्याम्.—
 धायातिस ; नेपाली.—दाहेरी ; उत्.—जातिकी ; पञ्चा.—
 गुलधावा ; ल.—*Woodfordia floribunda* । नामानि—
 “अग्निज्वाला सुभिक्षा च धातकी धातुपुष्पिका । मदहेतुः स्वादुपु-
 ष्पी पार्वती चेन्दुपुष्पिका” । स. नि । पुष्पं ब्राह्मम् । गुणाः—
 “धातकी कटुका शीता तुवरा मदकारिणी । तिक्ता लघ्वी च सं-
 प्रोक्ता गर्भस्थापनकारिणी । रक्तप्रवाहिकापित्तवृद्धिसर्पत्रणापहा ।
 कृम्यवीसारहननी रक्तदोषरुजापहा । पुष्पमस्याः स्वादु रूक्षं रक्त-
 पित्तातिसारजित् । विषनाशकरं चोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः” ।
 नि. र ॥

धातकीपुष्पम् । चि. २ etc. धातक्याः पुष्पम् । धायके फूल,
 धावेके फूल ॥

धातुः । सू. १ धारणाद्धातवः । देहधारकवस्तुविशेषः । प्रीणनजी-
 वनचालनस्नेहनधारणगर्भोत्पादनादिकराणि शरीरोपादानानि ता-
 नि धातवः । ते सप्तसंख्याः । “रसासृज्जांसमेदोऽस्त्रिमज्जशु-
 क्राणि धातवः” इति । “श्लेष्मादि रसरक्तादि रुहाभूतानि तद्गु-
 णाः । इन्द्रियाण्यश्मविकृतिः शब्दयोनिश्च धातवः” इत्यमरः ।

धातुः । सू. ७ etc. लोहादिः । “हेमताररनालाश्च ताम्रवंगे च
 तीक्ष्णकम् । कांस्यकं कान्तलोहञ्च धातवो नव कीर्तिताः” ॥

धातुकी । उ. १. धातकी ॥

धात्री । सू. ३ etc. धीयते । घेद् पाने । आमलकः । “धात्री स्या-
दुपमातापि क्षितिरप्यामलक्यपि” इत्यमरः ॥

धात्री । उ. १. धयन्त्येनां धत्ते च धात्री । उपमाता । “धात्री स्यादु-
पमाता” इति हलायुधः । हिं.—दूध पिलई दाई ; वं.—धाइमा ;
मल.—बलत्तेम्मा வலத்தேம்மா, आया । Foster-mother,
Wet-nurse ॥

धात्रीफलम् । सू. १० etc. आमलक्याः फलम् । हिं.—आंवले-
के फल ; मल.—नेल्लिका నెల్లికా । see आमलकः ॥

धानका । सू. १५ etc. धीयते । धान्यकम् । गुडूच्यादिगणे कु-
स्तुंभिविति सुश्रुतपाठः ॥

धाना । सू. ६ etc. धीयन्ते धानाः । भर्जितयवः । यवलजा ।
धानाः शुष्कभृष्टयवाः , उलुंवकाः सरसा भृष्टयवाः इति डल्हणः ।
धानालुञ्चकमित्येकपदमिति हाराणचन्द्रः । हिं.—भुने हुए यव
या गेहूं, बहुरी ; मल.—यवमलर् യവമലർ । Fried barley ।
“यवास्तु निस्तुषा भृष्टाः स्मृता धाना” इति भावमिश्रः । “ये के च
ब्रीहयो भृष्टास्ते लाजा इति कीर्तिनाः । यवादयश्च ये भृष्टा धानास्ते
परिकीर्तिताः” । रा. नि । “वाना भृष्टयवैऽकूरे धान्याके चूर्ण-
सक्तुषु” इति हैमः । गुणाः—“धानाः स्युर्दुर्जरा रुध्रास्तृप्प्रदा गु-
रवश्च ताः । तथा मेहकफछर्दिनाशिन्यः संप्रकीर्तिताः” । भा.
प्र । अन्यच्च—“वातलाः कफरोगघ्ना वातवर्च्चोनुलोमनाः । धाना-
संज्ञास्तु तेऽपीव दुर्जरा लेखनाः स्मृताः” । रा. व ॥

धान्यम् । सू. १४ etc. धान्यकम् । “धान्याकं धान्यकं धान्यं
कस्तुंबुरुः धनीयकं” इति रभसः ॥

धान्यकम् । शा. २ etc. धान्यमिवाकृति , धन्यते भक्षयार्थिभिरि-
ति वा । धन शब्दे । स्वनामख्यातपण्यद्रव्यम् । N. O.—*Umbe-
lliferæ* । हिं.—धनिया , कोथुंबुरि , कोत्तमिर ; उर्दु.—

धनिया; वं.—धने; म.—धने, कोथिंबीर; गु.—धाणा,
कोथमीर; कौ.—कोत्तुंबरी; तै.—कोतिमिरि, कोथुमिलु,
धनियालु; क.—कोत्तुंबरि, कोत्तंबरि; त.—कोत्तुमलि,
कोत्तमलि, उत्तंपरि; तु.—कोत्तंबरि; सिं.—कोत्तमलि,
कोत्तंबुरु; मल.—कोत्तंपालरि കൊത്തംപാലരി, मलि;
पा.—किन्निज, तुल्लमे कस्तीझि; अ.—कुसवरा, खजबुरा;
ग्रीक्.—कोरियुन्, Koriyun; फ्र.—Coriander cultivate;
जर्मन्.—Gemeiner coriander; इं.—Coriander; ल.—
Coriandrum sativum । नामानि—“धान्यकं धान्यका धा-
न्या धानी धानेयकं तथा । कुम्तुंबुरुश्चालका च छत्रधान्यं वितुन्न-
कम्” । ध. नि । फलं प्र. ह्यम् । गुणाः—“धान्यकं तुवरं स्निग्ध-
मवृष्यं मूत्रलं लघु । तिक्तं कटूष्णवीर्यञ्च दीपनं पाचनं स्मृतम् ।
ज्वरघ्नं रोचकं प्राहि स्वादुपाकि त्रिदोषनुत् । तृष्णादाहवार्निश्वासका-
सकार्श्यकिमिप्रणुत् । आर्द्रन्तु तद्गुणं स्वादु विशेषात् पित्तनाशि
तत्” । भा. प्र ॥

धान्या । उ. ३०. धान्यकम् । यवास इत्येके ॥

धान्यांबु । शा. १ etc. तण्डुल्लोदकम् । धान्यकक्वाथ इति के-
चित् ॥

धान्याम्लम् । सू. ५ etc. धान्येषु अभिषुतं अम्लम् । काश्चिक-
विशेषः । “तद्धान्ययोनि धान्याम्ल”मिति वैजयन्ती । हिं.—
कांजी; म.—तंदुळादि धान्याची पेजकरून आंबवितात ती;
मल.—त्रैपुकाटि ത്രैപുക്കാടി, काटि । Sour gruel made
of fermented grain । तत्साधनपणाली यथा—“धा-
न्याम्लं शालिजूणहिकोद्रवादिकृतं भवेत् । धान्याम्लं धान्य-
योनिस्वात् प्राणनं लघु दीपनम् । अरुचौ वातरोगेषु सर्वेष्व-
स्थापनेषु च” । भा. प्र । अन्यच्च—“प्रस्थं षष्टिकधान्यस्य नी-

रप्रस्थद्वये क्षिपेत् । आधारभाण्डं संरुध्य भूमेर्गर्भे निधापयेत् ।
पश्चादथ समुद्धृत्य वल्लपूतञ्च कारयेत् । ततो जातरसं योज्यं धान्या-
म्लं सर्वकर्मसु” । इति तन्त्रान्तरे ॥

धान्याम्लबीजम् । सू. ३०. अधोभागस्थितं कांजिकद्रव्यम् ।
अम्लकाञ्जिकबीजानीति सुश्रुतपाठः । मल.—काटिमददु ॐडी
ॐडु, काटियूरल्, काटियिलरि । see किण्वम् ॥

धान्वबैलरसः । चि. ३. धान्वा जांगलाः, बैला बिलेशयास्तन्मां-
सैः कृतो रसः ॥

धाम । सू. ७. तेजः । हिं.—चमक ; मल.—तेजस्सु ॐॐॐॐ,
ओजस्सु, शोभा । Lustre । “धाम शक्तौ प्रभावे च तेजोम-
न्दिरजन्मसु” इति विश्वः ॥

धामार्गवः । चि. १९. धाम ऋच्छति । ऋ गतौ । गोलाकारनील-
फला पीतपुष्पा, महाकोशातकी । “धामार्गवस्तु पुंसि स्यादपा-
मार्गे च घोषके” इति मेदिनी । N. O.—*Cucurbitaceae* ।
हिं.—घिया तोरई, नेनुआ ; बं.—हस्तिघोषा, धुन्दुल ; म.—
घोसालें, पारोसा, मिलके ; गु.—गलकां ; तै.—पुछाबीरका-
या, नुनिबीरा ; क.—करहीरे, तुप्पीरी ; मुंवापुर्याम्.—तुरी ;
त.—यानैपीक्कु ; सिं.—वेटकोलु ; मल.—आनप्पीञ्चि ॐॐॐ
ॐॐॐ, वन्पीञ्चि, पेहंपीरं ; पा.—खियार ; ओरीसा तरडि ;
नेपाली.—पालो ; सिन्धी.—लियासादा ; आसामी.—भदक-
रोला ; इं.—Smooth luffa, Wash-sponge ; ल.—*Luffa*
aegyptica, *L. Cyndrica*, *L. Pentandra* । नामगुणाः—
“महाकोशातकी प्रोक्ता हस्तिघोषा महाफला । धामार्गवो घोषकश्च
हस्तिपर्णश्च स स्मृतः । महाकोशातकी रिनग्द्धा रक्तपित्तानिलाप-
हा” । भा. प्र । अन्यच्च—“हस्तिकोशातकी स्निग्द्धा मधुराऽ

धमानवातकृत् । वृष्या कृमिकरी चैव व्रणसंरोपणी च सा” । रा.
नि । मध्यमफलं ग्राह्यम् ॥

धारणम् । सू. ७. उपस्तंभ इति चरकसंग्रहयोः पाठः । स्तंभः ।
हिं.—खम्भा ; म.—खांब ; सिं.—कणुव ; त.—तूणू ; मल.—
तूणू ॐम् । Pillar ॥

धारागृहम् । सू. ३. यत्र रचनाविशेषेण रचिता जलसीकराः प्र-
सरन्ति तद्धारागृहम् । जलके फुवारों वाले घर । धारागृहं नाम च-
तुस्तंभप्रतिष्ठितमदृश्यप्रसवाभिर्निर्व्यन्दिनीभिर्जलधाराभिः परिवृतं
मण्डपमितीन्दुः । A house furnished with artificial jets
of water ॥

धारोष्णम् । सू. ५ etc. सद्योदुग्धम् । दोहनकालधारापातोष्णं
क्षीरम् । धारायामुष्णमिति हेमाद्रिः । दुहनेके समय धारोंसे गिर-
ता हुआ गर्म दूध । Fresh warm milk; Warm milk as it
comes out of the udder (of the cow etc) । गुणाः—
“धारोष्णं गोपयो वल्यं लघु शीतं सुधासमम् । दीपनञ्च त्रिदो-
षघ्नं तद्धाराशिशिरं त्यजेत् । धारोष्णं शस्यते गव्यं धाराशीतन्तु
माहिषम् । शृतोष्णमाविकं पथ्यं शृतशीतमजापयः । आमं क्षीरम-
भिष्यन्दि गुरु श्लेष्मामवर्द्धनम् । ज्ञेयं सर्वमपथ्यं तु गव्यमाहिष-
वर्जितम्” । भा. प्र ॥

धावनी । चि. १. धावति प्रसरति धावनी । कण्टकारी । निदि-
ग्धिकेति चरकसंग्रहयोः पाठः । सिंहीति सुश्रुतः ॥

धावन्यौ । सू. २०. द्विवृहती । वृहतीद्वयमिति संग्रहपाठः ॥

धूमः । उ. २२. गृहधूमः ॥

धूमनेत्रकम् । सू. २१. धूमपाननालिका । Smoking tube ।

लक्षणम्—“धूमनाडी भवेत्तत्र त्रिखण्डा च त्रिपर्विका । कनिष्ठिकापरीणाहा राजमाषागमान्तरा” । भा. प्र ॥

धूमिका । सू. ६. चटकविशेषः । धूम्याः इति हेमाद्रिः । हिं,—गरगैया । Butcher bird, shrike । ल.—*Lanius collurio* । “भृङ्गः कुलिङ्गो धूम्याट” इति हलायुधः ॥

धूमौषधः । सू. २१. कुष्ठतगरवज्यो एलादिवर्गः । तथा च निमिः—“धूमो हि वक्रकुष्ठाभ्यां विलालयति शक्तिः । मस्तिष्कं तद्धि विष्यण्णं नाशाय प्रतिपद्यते” इति ॥

धेनुः । शा. ६ धयति सुतान् धेनुः । गौः ॥

धौतगुडम् । सुसंस्कृतविमलगुडम् ॥

ध्यामम् । चि. १. ध्यामकम् । “ध्यामं दमनके गन्धवृणे श्यामेऽभिधेयवत्” इति विश्वः ॥

ध्यामकम् । सू. १५ etc. ध्यायते पशुभिर्ध्यामं धूसरवर्णं वा । गन्धवृणः । कुशविशेष इत्येके । N. O.—*Graminaceae* । हिं.—रोहिस, रोहीवृण, सौधिया, गंधेजघास, हरीचाहा ; बं.—रामकर्पूर ; म.—सुगन्धरोहिषवृण, रोहिसगवत ; गु.—रोंस, रौसा ; गन्धबेला, लिलिचा ; तै.—निम्मगड्डि, चिप्पगड्डि, कामंचिगड्डि ; क.—कामंच, कावंचे, काचि, मज्जिगे, वासने, नेसे, लावंचिहुल्लु ; किरुगंजणि ; कों.—ताक्कातण ; त.—कावट्टंपुल्ल, मान्तपुल्ल, कर्पूरपुल्ल ; तु.—चातपु ; मल.—कोतिपुल्ल, संभारपुल्ल, कावट्टंपुल्ल, नान्मुकपुल्ल ; बर्मा.—मिक्कोतियु ; पा.—खवालमानून ; अ.—अजस्वर ; इं.—Lemon grass, Ginger-grass, Sweet-rush ; ल.—*Andropogon citratis*, *A. Schoenanthus* ।

नामानि—“कष्टृणं सकलं भूतिर्भूतिदं रौहिषं तृणम् । ध्वामकं
श्यामकं पौरं पाटलं देवदंशकम्” । ध. नि । सर्वांशो ग्रहणीयः ।
गुणाः—“रौहिषं तुवरं तिक्तं कटुपाकं व्यपोहति । हृत्कण्ठव्या-
धिपित्तास्रशूलकासकफज्वरान्” । भा. प्र । अभावे उशीरमित्येके ।
see भूस्तृणम् ॥

ध्वजः । सू. २. देवादीनां आरोपिता पताका । देवतागारमस्तके
शूलचक्रादिसंबद्धः पटेनोपलक्षित इति पदार्थचन्द्रिका । यूपादि-
रिति हेमाद्रिः ॥

न ।

नकुलः । शा. ५ etc. नास्ति कुलमस्य । स्वनामख्यातजन्तुः ।

“स्थूलपुच्छो रक्तनेत्रो बभ्रुदेहः स नाकुलः” इति । हिं.—न्यौला,
नेवला, नौला ; वं.—नेउल, वेजि ; म.—मुंगस ; तै.—नकु-
लमु ; क.—मुंगलि ; त.—कीरिप्पिळ्ळै ; सिं.—मुगटिया ;
मल.—कीरि ङीळी ; इं.—Mongoose, Mangoust, Ich-
neumon ; ल.—*Herpestes mungo*; *Viverra ichneumon* ।

नामानि—“नकुलः पिंगलो बभ्रुः सर्पारिः सर्पमक्षकः” । म. पा ।

गुणाः—“गुरूष्णं स्निग्धमधुरं बलोपचयवर्धनम् । वृथ्यं परं वा-
तहरं नाकुलं मांसमुच्यते” । मार्जारसमगुण इति मदनपालः ॥

नक्तकः । चि. १४. वस्त्रखण्डः । लक्तक इति केषांचन पाठः ॥

नक्तमालः । सू. १० etc. नक्तं रात्रौ आ अलति ; नक्तं मालो
धारणमस्य इति वा । करंजः । बृहत्करंज इत्येके ॥

नक्ताहः । उ. २५. करंजः ॥

नक्रः । सू. ६. क्रामति दूरस्थलम् इति रामाश्रमी । क्रमु पादवि-

क्षेपे । न क्रामति नक्रः इति श्रीरस्वामी । कुंभीरभेदः । हिं.—
घड़ियाल ; म.—बुखर ; सिं.—मोहय ; मल.—चीङ्कण
ചിങ്കണി, मण्णन् ; इं.—Alligator । नाका इति लोके ।
नक्रराज एव कुंभीरः । “भवेन्नक्रस्तु कुंभीरो गलप्राहो महाब-
लः” । रा. नि । “नक्रस्तु कुंभीरः” इत्यमरवचनमपि दृश्यते ॥

नखम् । चि. १ etc. नखनति । गन्धद्रव्यविशेषः । “नखं पुनर्गन्ध-
द्रव्ये नखः करजषण्डयोः” इति हैमः । “नखी पञ्चविधा ज्ञेया ग-
न्धार्थं गन्धतत्परैः । काकोदुंबरपत्राभा तथोत्पलद्वयायता । काचि-
दश्वखुराकारा गजकर्णसमा परा । वराहकर्णसंकाशा गन्धकर्मणि
गर्हिता” इति । “लवङ्गकुसुमं देयं नखस्याभावतः पुनः” इति भा-
वमिश्रः । हिं.—नख ; बं.—नखी ; म.—नखला ; गु.—नख-
ला ; तै.—नखमुचिष्य ; क.—नख ; सिं.—वक्त्रिनय ; मल.—
असुरनखं അസുരനഖം , नागुणं ; पा. — नाखूनपर्या ; अ.—
अजफारुत्तीव । Lid of the shells of Purpura and Murex ।
This being flat and something like a nail explains
the origin of its name ; ल.—*Unguis odoratus* ; *Helix*
aspera इत्येके । नामगुणाः—“नखं व्याघ्रनखं व्याघ्रायुधं तच्च-
क्रकारकम् । नखं स्वल्पं नखी प्रोक्ता हनुर्हृद्विलासिनी । नख-
द्रव्यं महश्लेष्मवातास्रज्वरकुष्ठहृत् । लघूष्णं शुक्लं वपर्थं स्वादु व्रण-
विषापहम् । अलक्ष्मीमुखदौर्गन्ध्यहृत् पाकरसयोः कटु” । भा. प्र ॥

नतम् । सू. १५ etc. तगरम् । कल्याणकघृतयोगे नतस्थाने ‘अ-
नन्ता’ इत्येव चरकपाठः । नतमित्येव शार्ङ्गधरः ॥

नदीमाषकम् । सू. ६. कन्दशाकभेदः । नन्दीमाषकमिति पाठः ।
चन्दीमासवक इति ख्यात इति चक्रः । नदीमाष इत्येव चरकप्रसा-
दनी । वानीरक इति हेमाद्रिः । जलालुकभेद इति पाठ्यकरः ।
नन्दी तुण्डेरिका माषको वास्तुल इति पदद्वयमित्यरुणदत्तः । बर्ब-

मानक इति गंगाधरश्वरकटीकायाम् । गुणाः—“विशदं गुरु शीतं च समभिष्यन्दि चोच्यते” । च. सू. २७ ॥

नन्दी । सू. ६ etc. अधोमुखपत्रशाखो अश्वत्थविशेषः । पार्श्वपि-
पल इति लोके इति डल्हणः । N. O.—*Urticaceae* । हिं. —
वेलिया पीपल ; वेलियापीपरा ; वं.—गथा अश्वत्थ ; गु.—वे-
लियो पीपलो ; तै.—वदिचेदु ; क.—काड अश्वत्थमर ; मल.—
चेलामरं ௪௮௮200 , कलरयात् ; नन्त्यार्वट्टं इति भास्करव्या-
ख्या । ल.—*Ficus arnottiana* । नामगुणाः—“नन्दीवृक्षोऽ
श्वत्थभेदः प्ररोही गजपादपः । स्थालीवृक्षः क्षयतरुः क्षीरी च
स्याद्वनस्पतिः । नन्दीवृक्षो लघुः स्वादुस्तिक्तस्तुवर उष्णकः । कटु-
पाकरसो ग्राही विषपित्तकफास्त्रजित्” । भा. प्र । अस्य त्वगादिकं
ग्राह्यम् । पटोलादिशाकवर्गव्याख्यायां मेषशृङ्गीति हेमाद्रिः । जय-
वृक्ष इत्यपरे ॥

नन्दीमाषकम् । see नदीमाषकम् ॥

नन्दीमुखी । सू. ६. नान्दीमुखीति पाठः । गोधूमविशेषः ।
हिं.—लंबी सफेद गेहूँ ; म.—खपले गहूँ ; मल.—नीळन्कोत-
म्पु ௯1௯௯௯௯௯௯௯ । नामगुणाः—“निःशूलो दीर्घगोधूमः
क्वचिन्नन्दीमुखाभिधः । शुक्रला बृहणी पथ्या तद्वन्नन्दीमुखी स्मृ-
ता” । भा. प्र । पुराणं ग्राह्यम् । दीर्घसूक्ष्मो गोधूम इति केचित् ।
मर्कटहस्तवृणभेद इत्यन्ये । यविका इति चक्रपाणिदत्तः । मधुर-
स्निग्धशीतलेति चरकः ॥

नन्दीवृक्षः । सू. १५ etc. see नन्दी । काश्मरी , अन्ये गर्दभा-
ण्डमाहुरिति डल्हणः । नन्द्यावर्त इत्येके । अश्वत्थाकारः क्षीरद्रुम-
विशेषस्तदभावे ‘वुँद’ इति ख्यातस्य व्यवहार इति भाष्यकारः ॥

नमस्करी । सू. १५. नमस्वरणशीला ; अञ्जलिरूपपत्रत्वात् ।

लज्जावन्ती । see समंगा । “लज्जालुस्तु नमस्कारी वदर्थञ्जलि-
कारिका” । इति वैजयन्ती ॥

नयनौषधम् । चि. ११. अक्षिमैषज्यम् । श्वेतरोध्रः । श्वेतधातुका-
सीसमित्येके । तन्न , सुश्रुतपाठोऽप्यत्र रोध्र इत्येव ॥

नलः । सू. १५. नडयत्यर्दयति नडः । नल गन्धे । दूर्वाकांरांकुरोऽ-
न्तःसुषिरः स्वनामख्याततृणविशेषः । N. O.—*Gramineae* ।
हिं.—नरमल ; नल ; वं.—नल ; म.—उधुदेवनल ; गु.—
नडगल , नाळी ; तै.—किक्केश गड्डि , भुंगुण्डुरु ; क.—देवना-
ल ; त.—कोरुकै , तण्डरुम्पुल्लु ; सिं.—वट ; मल.—ईष्टा
७७०० , ओटा ; इं.—Reed ; ल.—*Arundo karṣa* ।
नामानि—“नडो नटो नलश्चैव स च पोटगलः स्मृतः । धमनो
नर्वको रन्ध्री शून्यमध्यो विभीषणः” । ध. नि । मूलं ग्रह्यम् ।
गुणाः—“नलस्तु मधुरस्निक्तः कषायः कफरक्तजित् । उष्णो
द्वद्वस्तिथोन्यर्तिदाहपित्तविसर्पहृत्” । भा. प्र । “नलः पोटगले
राज्ञि पितृदेवे कपीधरे । कमलेऽपि च नट्यां च क्रमेण कृबियोषि-
तोः” इति मेदिनी ॥

नलकम् । उ. २७. नाडीवत्सरन्ध्रमस्थिपर्जनम् । नलीके समान छेद-
वाली हड्डी ॥

नलदम् । सू. २१ etc. नलं गन्धं ददाति , दयते वा । मांसी ।
भङ्गप्रतिषेधाध्याये ‘नलदवालक’ मित्यत्र मांसीत्येव सुश्रुतपाठः ।
तिमिरप्रतिषेधाध्याये ‘चूर्णितं नलदपत्रविमिश्रं’ इत्यत्र नलदं कम-
लमिति केचित् । “नलदं स्यात् पुष्परसोशीरमांसीषु न द्वयोः”
इति मेदिनी ॥

नलिका । सू. २५. वेण्वादिनाडी ॥

नलिका । चि. १७ etc. उत्तमारणी । see करंभा । विद्रुमलते-
तीन्दुः ॥

नलिनी । चि. ७. पद्मिनी ॥

नवधान्यादिवर्गः । सू. २९. 'नवधान्यमाषतिलकलायकुलत्थनिष्पा-
वहरितकशाकाम्ललवणकटुकगुडपिष्टविकृतिवल्लरशुष्कशकाजावि-
कानूपौदकमांसवसाशीतोदककृशरापायसदधिदुग्धतक्रप्रभृतीन् परि-
हरेत् । तक्रान्तो नवधान्यादिर्योऽयं वर्ग उदाहृतः । दोषसंजन-
नो ह्येष विज्ञेयः पूयवर्धनः' । सु. सू. १९ ॥

नवनीतम् । सू. ५ etc. दध्नो मथितान्नं तत्कालं नीतमुद्धृतं नवनी-
तं घृतयोनिः । दुग्धजसारः । हिं.—मक्खन, माखन, नौनी; बं.—
नुनी, माखन; म.—लोणी, मस्का; गु.—मांखण; तै.—
पेन्ना, फ.—बेणे, बेणि, वेणो; कौं.—लोणी; त.—वेण्णे;
सिं.—वेण्डरु; मल.—वेण्णा ; पा.—मस्का; अ.—
जुब्द; इ.—Butter; ल.—Butyrum । सद्यस्कं ग्राह्यम् ।
नामानि—“नवनीतं दधिभवं घृतहेतुः शिशुप्रियम् । दधिमण्डो-
द्भवं चैव मन्थनोद्भवमेव च” । ध. नि । गुणाः—“शीतं बला-
ढ्यं मधुराम्लवृष्यं श्लेष्मावहं पित्तमरुत्प्रणाशम् । शोफक्षयक्षीण-
कृशातिवृद्धबालेषु पथ्यं नवनीतमुक्तम्” । इति । “दुग्धोत्थं नवनीतं
तु चक्षुष्यं रक्तपित्तकृत् । वृष्यं बल्यमतिस्निग्धं मधुरं ग्राहि
शीतलम् । नवनीतं तु सद्यस्कं स्वादु ग्राहि हिमं लघु । मेध्यं
किञ्चित्कषायाम्लमीषत्तक्रांशसंक्रमात् । सक्षारकटुकाम्लत्वा-
च्छर्शःकुष्ठकारकम् । श्लेष्मलं गुरु मेदस्यं नवनीतं चिरन्तनम्” ।
भा. प्र । “पुराणं नवनीतं यदभक्ष्यमशुभप्रदम् । बुद्धिजाड्यकरं
तत्र निन्दितं व्याधिहृद् भवेत् । निष्टीवनं पुनः श्लेष्महिकादीन्

वर्धयेच्च तत् । अतो भक्ष्यमिदं त्याज्यं नवनीतं चिरोत्थितम्” ।
इति पाकदर्पणे । तन्नानादुग्धजत्वादशविधम् । अष्टविधमिदमेके ।
उत्तरस्थानप्रथमाध्याये “स्तन्यानुपातं द्वौ कालौ नवनीतं प्रयोजयेत्”
इत्यत्र नवनीतस्थाने मधुसर्पिरिति पठति सुश्रुतः ॥

नाहिका । उ. ३०. नलिकेति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

नाकुली । उ. ३६. नकुलानां प्रिया, न आकुलत्वं यया वा ।
स्वनामख्यातमहाकन्दशकविशेषः । N. O.—*Apocynaceae* ।
हिं.—नकुलकंद, चन्द्रा ; नाइ, छोटाचंद ; वं.—नाकुली,
चन्द्रा ; म.—मुंगुसकांदा, मुंगुसवेल, सांपसंद, नावळी ;
गु.—नकुलकंद, नोळवेल, नोरवेल ; कों.—नावळीचा वेल ;
तै.—पाताळगन्धि, पद्मपुचेदडु ; क.—विषमुंगरी, सूत्रनाभि ;
मुंवापुर्याम्.—हरकाइ ; सिं.—इन्केटिय ; पा.—विषमुंगरी,
छोटा चांदा ; उ.—छोटा चांदा ; त.—चिवन्त अमल्लपोरि ;
मल.—चुवन्न अमल्लपुरि ചുവന്ന അമൽപ്പൂരി, वण्डुवाळा
इति चिट्टरत्ता इति च केचित् व्याख्यातारः । ल.—*Ranvolfia*
serpentina । नामानि—“नाकुली सर्पगन्धा च सुगन्धा रक्त-
पत्रिका । ईश्वरी नागगन्धा चाप्यहिभुक् सुरसा तथा । सर्पादनी
व्यालगन्धा ज्ञेया चेति दशाह्वया” । रा. नि । गुणाः—“नाकु-
ली तुवरा तिका कटुकोष्णा विनाशयेत् । भोगिल्लतावृश्चिकाखुवि-
षज्वरकृमित्रणान्” । भा. प्र । कन्दो ग्राह्यः । नाकुली द्विधा—
नाकुली गन्धनाकुली च ॥

नाकुलीद्वयम् । चि. १ etc. नाकुली गन्धनाकुली च । सर्पाक्षी
सर्पगन्धा चेति केचित् । गन्धनाकुली ईश्वरमूलकश्चेति केरलेष्वेके ।
शारिवा ईश्वरमूलकश्चेति कैरली । गुणाः—“नाकुलीयुगलं तिक्तं
कटूष्णं च त्रिदोषनुत् । अनेकविषविध्वंसि किञ्चिच्छ्लेष्णं द्विती-
यकम्” ॥

नागः । चि. ११ etc. न अगः । नगे भवो वा । गजः । “ना-
गो मतंगजे सर्पे पुंनागे नागकेसरे । कूराचारे नागदन्ते मुस्तके
वारिदेऽपि च । देहानिलविशेषे च श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थितः । नागं रंगे
सीसपत्रे स्त्रीबन्धे करणान्तरे” इति हैमः ॥

नागः । उ. ५. नागकेसरः । नखमितीन्दुः ॥

नागकुसुमम् । चि. ५. नागकेसरः ॥

नागकेसरः । चि. ४. नागप्रियाणि केसरवन्ति पुष्पाण्यस्य नाग-
केसरः । स्वनामख्यातपुष्पवृक्षः । N. O.—*Guttiferae* ।
हिं.—नागकेसर, नागचंपा ; बं.—नागेश्वर ; म.—नागकेशर ;
गु.—नागकेशर ; कों.—नागचंपे ; तै.—नागकेसरालु, नाग-
केसरमुलु ; क.—नागसंपिगे, नागकेसरिमर ; तु.—नागसंपै,
केशर ; त.—नाकेचुरं, नाकप्पू ; वेळळैचम्पकं इत्येके ; मल.—
नागप्पूमरं ००००००००, नागचम्पकं, नागप्पूवु ; सिं.—ना-
केसुरु, नामल्रेणु ; बर्मा.—केंगन्, गुंगेन् ; अ.—नारमुष्क ;
फ़.—*Mesua Naghas* ; इं.—*Cobra's saffron* ; ल.—
Mesua ferrea । “क्रीटादिकेन रहितमभिनवमिह केवलं ब्राह्मं”
इति वृद्धवैद्याः । “अभावे नागपुष्पस्य पद्मकेसरमिष्यते” इति भा-
वमिश्रः । नामगुणाः—“नागपुष्पः स्मृतो नागः केशरो नागकेश-
रः । चापेयो नागकिञ्जल्कः कथितः कांचनाह्वयः । नागपुष्पं क-
षायोष्णं रुक्षं लघ्वामपाचनम् । ज्वरकण्डूतृषास्वेदरुद्धिहृल्लासना-
शनम् । दौर्गन्ध्यकुष्ठबीसर्पकफपित्तविषापहस्” । भा. प्र । पुष्पं
ग्राह्यम् ॥

नागदन्ती । सू. १५ etc. स्थूलमूला दन्ती । “नागदन्ती कटु-
स्तिक्ता रुक्षा वातकफापहा । भेधाकृद्विषदोषघ्नी पाचनी शुभद्रायि-
नी । गुल्मशूलोदरव्याधिकण्ठदोषनिकृन्तनी” । रा. नि ॥

नागपुरीषम् । उ. ३७. गजलिण्डः ॥

नागपुष्पम् । चि. ७. नागकैसरः ॥

नागबला । चि. ३ etc. नागानां बलकृत् । नागानामिव बलं यस्याः सा इति वा । गोरक्षतण्डुला नाम बलाविशेषः । N. O.—*Malvaceae* । हिं.—गंगेरन , गुलसकरी ; वं.—गोरखचाकुले , गोरखचाकुलिया ; म.—गांगेटी , गांडे धामण ; तुकाटीखरेटी ; गु.—गांगेटी , काण्टालो-बल ; दखा.—गुलसकरी ; कों.—लेंची ; क.—काडुभेन्थैया , वट्टगरुके ; पा.—शालेते-दशित ; सिं.—सिरिवेटिबेबिल ; मल.—बलिय ऊरकं വലിയ ഉറകം , आनस्तुत्ति ; ल.—*Sida spinosa* । नामानि—“गांगेरुकी नागबला खरगन्धिनिक्ता इषा । विश्वदेवा तथाऽरिष्टा खण्डा ह्रस्वगवेधुका” । ध. नि । मूलं ब्राह्मम् । गुणाः—“मधुराम्ला नागबला कषायोष्णा गुरुस्तथा । कण्डूतिकुष्ठवातघ्नी व्रणपित्तविकाराजित्” । रा. नि ॥

नागरम् । सू. ६ etc. नागराख्ये देशे भवम् । शुण्ठी । “नागरं मुस्तके शुण्ठ्यां विदग्धे नगरोद्भवे” इति मेदिनी ॥

नागरम् । चि. ९. मुस्ता । “हीबेरोत्पलनागरैः” । यदुक्तं जतूकर्णे “रक्तातिसारेऽजाक्षीरक्रोष्ट्रीघनजलोत्पलैः” इति ॥

नागरकम् । चि. ५. नागरम् ॥

नागविन्ना । उ. ६. दन्ती । “ज्योतिष्मतीं नागविन्ना”मित्यत्र “नागरं चे”त्येव बलहणपाठः । नागच्छत्रेति केचित् । इन्द्रवारुणी-भेद इति हाराणचन्द्रः । वृश्चिकपत्रिकेऽपरे ॥

नागाह्वम् । सू. १५ etc. नागकैसरपुष्पम् ॥

नागाह्वयम् । सू. १५ etc. नागकैसरपुष्पम् ॥

नागेन्द्रदिजम् । उ. ५. गजदन्तम् । हाथीदाँतका बुरादा । मल.—
आनप्पल्लु అంజులము । Ivory, tusk ॥

नाडी । सू. ६. कलंबभेदः । कालशाकम् । तिक्तपट्टशाक इति च-
रकोपस्कारे । “पट्टशाकस्तु नाडीको नाडीशाकश्च स स्मृतः” इति
भावमिश्रः । see नाडीकलायम् । “नाडीको रक्तपित्तघ्नो विष्टंभी
वातकोपनः” । भा. प्र ॥

नाडी । सिराभेदः । नाड्यः पीताभाः । “नाड्यो नाम मृदुसूक्ष्म-
सूत्रसंघातमया नीरन्ध्रास्तन्त्रयोस्मिन् शास्त्रे । ताश्च समाश्रित्य
संज्ञाचेष्टयोरभिप्रवृत्तिः । तासां भगवान् वायुरधिष्ठाता । स हि
विभुरचिन्त्यशक्तिरखिलान् शब्दादीन् विषयानादत्ते प्रवर्त्तयति च
नानाविधाश्चेष्टाः क्रमेण संज्ञावहाश्चेष्टावहाश्च नाडीरधिष्ठाय । ता-
सां च निखिलानां मूलं मस्तिष्कं सुषुम्ना च” । प्र. शा । Nerves ।
न्युरन्’ इति लत्तीन्भाषायां पारस्यभाषायां नर्ह, इति च संज्ञाः ॥

नाडीकलायम् । सू. ६. नाडीकलापमिति पाठः । मत्स्याक्ष इति
हेमाद्रिः । शकुलाख्यः सुवर्चलाभेद इति पदार्थचन्द्रिका । शकुला-
क्षक इतीन्दुः । सर्पाक्षीत्येके । कृष्णचण्डेति पाठ्यकारः । नाडी
नाडीचः, कलायं वर्तुलकलायमिति पदद्वयमिति सम्मतमेव चक्र-
पाणिदत्तप्रमुखानां । तन्त्रान्तरेऽपि कलाय इति व्यतिरिक्ततया
भाति । तस्मादप्यत्र कलायशब्दः पृथगित्यवश्यमवगन्तव्यः ॥

नारिकेलः । सू. ५ etc. नालिः केन वायुना जलेन वा इत्यति च-
लति । स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Palmaceae* । हिं.—
नारियल, नरियल, नारलके शब्दः; बं.—नारिकेल, नारिकोल;
उत्.—नडिया; मुंबापुर्याम्.—नारली; म.—नारळी, माड,
नारळ; गु.—नालीएर; कों.—नारल-मड्डो; तै.—टेङ्कायिचे-
दडु, नारिकेडमु; क.—तेंगिनमर; त.—तेन्नमरं, तेन्नै, तेंकु,

तेङ्काय् ; तु.—तारे ; सिं.—पोल् ; मल.—तेङ्कु ๑๓๓ ;
पा.—जोजहिन्दी , नारीयल ; अ.—नारजिल ; शजरातुना-
नारजिला ; जर्मन्.—Achte-kokospalme ; फ्र.—Cocotier ;
इं.—Cocoanut palm ; ल.—Cocos naci fera । नामानि—
“केरस्तुंगद्रुमः केली नारिकेली महाफलः । नालिकेरी जलफल-
स्यक्षिमश्चञ्चलांगुली” । स. नि । अन्यच्च—“नारिकेलो
दृढफलो लांगली कूर्चशीर्षकः । तुंगः स्कन्धफलश्चैव तृणराजः
सदाफलः” । भा. प्र । प्रधानतः पक्वफलं ब्राह्मम् । गुणाः—
“नालिकेरफलं शीतं दुर्जरं वस्तिशोधनम् । विष्टंभि वृंहणं वल्यं
वातपित्तास्रदाहनुत् । विशेषतः क्रोमलनालिकेरं निहन्ति पित्तज्वर-
पित्तदोषान् । तदेव जीर्णं गुरु पित्तकारि विदाहि विष्टंभि
मतं भिषग्भिः । तस्यांभः शीतलं हृद्यं दीपनं शुक्रलं लघु । पिपा-
सापित्तजित् स्वादु वस्तिशुद्धिकरं परम् । नारिकेलस्य तालस्य
खर्जूरस्य शिरांसि तु । कषाथस्निग्धमधुरवृंहणानि गुरूणि च” ।
भा. प्र । नारिकेलदुग्धगुणाः—“दुग्धं तु नारिकेलस्य वल्यं
रुच्यं गुरु स्मृतम् । पाके स्वादु समुद्दिष्टं स्निग्धं वृष्यं च दाहकम् ।
किञ्चिदुष्णं वातकफगुल्मकासविनाशकम्” । नि. र । पुष्पगुणाः—
“नारिकेलस्य पुष्पं तु शीतं रक्तातिसारहृत् । रक्तपित्तं प्रमेहं च
सोमरोगं च नाशयेत् । मलस्तंभकरं चापि प्रोक्तं पूर्वमनीषिभिः” ।
नि. र । ताडीगुणाः—“नारिकेलतरुतोयमतीव स्निग्धमाशु मद-
कृद् गुरु वृष्यम् । साम्लतामुपगमत्यपराहे श्लेष्मपित्तजनकं च कृमि-
घ्नम्” । फलतैलगुणाः—“नारिकेलफलोद्भूतं तैलं वाजीकरं गु-
रु । पोषणं क्षीणधातूनां वातपित्तप्रणाशनम् । मूत्राघाते प्रमेहे च
श्वासे कासे च यक्ष्मणि । मेघालोपे च हितदं क्षतानां भरणं त-
था” । मधुनारिकेलगुणाः—“मधुरं मधुनारिकेलमुक्तं शिशिरं
दाहवृषार्तिपित्तहारि । बलपुष्टिकरं च कान्तिमग्न्यां कुरुते वीर्य-

विवर्धनं च रुच्यम्” । रा. नि । खुबरगुणाः—“खुबरं नालिके-
रस्य स्निग्धं गुरु च दुर्जरम् । दाहविष्टंभदं रुच्यं बलवीर्यविवर्ध-
नम्” । रा. नि । खुबरं=Copra; हिं.—खोपडा; म.—खोबरें;
मल.—कोप्रा കൊപ്പ, कोप्परा ॥

नारिकेलशुक्तिः । उ. ३२. नालिकेरास्थि ॥

नालिका । सू. ६. जलजामिष्टपत्रशाकविशेषः । see कलंबः ।
कपोतचरणतीन्दुः । गौताडीच इति चक्रपाणिदत्तः । दीर्घनालरू-
पा कलंबुसंज्ञेयेके ॥

नालिकेरः । सू. ५ etc. नालिकान् नलयुक्तान् पुष्पादीनीरयति
नालिकेरः इति क्षीरस्वामी । नारिकेलः ॥

नालिकेरास्थि । उ. ११. नालिकेरफलस्य कपालम् । बं.—
नारिकेलेर खोल ; मल.—चिरट्टा ചിറട്ട | Coconut shell ॥

नालिकेरोदकम् । सू. ५. ईषत्प्रक्वाह्ननारिकेलफलान्तर्वर्ति स-
लिलम् । नारिकेलफले अन्दरका जल । गुणाः—“नारिकेलांबु
तरुणं तृष्णाघ्नं पित्तनाशनम् । बालस्य नारिकेलस्य जलं प्रायो
विरेचनम् । शीतं वमथुमूर्च्छाघ्नं पित्तज्वरविनाशनम् । नारिकेलो-
दकं जीर्णं त्रिष्टंभि गुरु शीतलम्” । रा. व ॥

नारीक्षीरम् । चि. ४. मानुषीक्षीरं, स्तन्यम् ॥

निकुंभः । सू. १५. etc. नियतः कुंभः । दन्ती । “निकुंभः कुं-
भकर्णस्य तनये दन्तिकौषधौ” । इति मेदिनी ॥

निकोचकम् । सू. ६. निकुच्यते । कुच शब्दे तारे । मिष्टफलवि-
शेषः । N. O.—Anacardiaceae । हिं.—पिस्ता ; बं.—
पेस्ता ; म.—पिस्ते ; गु.—रस्ता ; पा.—पिस्ता, गुलिपिस्ता ;
अ.—पिस्तक ; मल.—पिस्ता പിസ്ത, पिस्ताशियण्टि ; इं.—

Pistachio nut ; ल.—*Pistacia vera* । उत्तरापथिकं कोल-
कफलमुत्तरापथादवगन्तव्यमिति डल्हणः । अंकोलफलसदृशमिति
हेमाद्रिः । सरलफलमित्यरुणदन्तः । पक्वफळं ग्राह्यम् । नामानि—
“निकोचकं चारुफलमंकोठफलकोजसम्” । म. पा । गुणाः—
“निकोचकं गुरु स्निग्धं वृष्योष्णं धातुवर्द्धकम् । रक्तप्रसादनं स्वादु
बल्यं पित्तकरं मतम् । तिक्तं सरं च कफहृद्वातगुल्मत्रिदोषजित्” ।
नि. र । निकोठक इत्येव केषांचन पाठः । चिलगोजा इति चरक-
प्रसादनी ॥

नेचुलः । चि. १२ etc. निचोल्यातेंऽबुना । हिज्जलवृक्षः । “निचु-
लो रक्तमञ्जर” इति त्रिकाण्डशेषः । “निचुल्लोबुज इज्जलः” इति
वैजयन्ती । “निचुलो जलवेतसः” इति मदनपालः । N. O.—
Myrtaceae । हिं.—समुद्रफल , समुन्दरफल , इजर ; बं.—
समन्दर , हिजल ; म.—समुद्रफळ , परेळ , पर्यलु , पिवर ,
सतफल , मान्कुंब ; उत्.—किञ्जोली , किञ्जोले ; गु.—समु-
द्रफल , समुद्रशोष , जलजांबवो ; तै.—कनपुचेदुडु , कणिगि ,
व्यारंगचेदुडु ; क.—कैपुकणगिन , गणिगिलतोर , होळे कौवमर ,
तोरेगणगिले ; त.—नीर्कटम्बु , रतमि ; मल.—समुद्रफळम् ;
नीर्कटम्बु नीळऽम्बु इत्येके ; आसां.—हिन्दोल ; इं.—
Hijjal ; ल.—*Barringtonia Acutangula* । नामानि—
इज्जलो हिज्जलश्चापि निचुलश्चांबुजस्तथा । जलवेतसवद्वेद्यो हिज्ज-
लोयं विषापहः” । भा. प्र । गुणाः—“हिज्जलः कटुर्गुणश्च
पवित्रो भूतनाशनः । वातामयहरो नानाग्रहसंचारदोषजित्” ।
रा. नि । “फलं समुद्रस्य कटूष्णकारि वातापहं भूतनिरोधकारि ।
त्रिदोषदावानलदोषहारि कफामयभ्रान्तिविरोधकारि” । रा. नि ।
चन्द्राद्या विभागेनाहुः—“वेतसो विदुलो नम्रो वंजुलो दीर्घपत्त-
कः । नादेयी गन्धपत्रश्च जलौकाः सभृतस्तथा । नदीकूलप्रिय-

स्वन्यः सुशीतो घनपुष्पकः । जलजातस्तोयकामो विटुलो जलवे-
तसः । निचुलो वेतसादन्यो वक्ष्यते स्थलवेतसः” इति । “वानीरे
कविभेदे स्यान्निचुलः स्थलवेतसे” इति शब्दार्णवात् । जलवेतस
इतीन्दुः । फलं ग्रह्यम् ; श्वधुचिकित्सिते पटोलमूलादिक्वाथयो-
गे निचुलस्थाने वेतस इति मुंबापुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

निदिग्धिका । उ. ४०. कण्टकारी । निदिग्धिकेति शुद्धः पाठः ॥

निदिग्धिः । शा. २ etc. कण्टकारी । “निदिग्ध्याः फलमूला-
भ्याम्” ॥

निदिग्धिका । चि. २१. निदिह्यते स्म । दिह उपचये । क-
ण्टकारी ॥

निमर्दकः । चि. ७. विमर्दक इति पाठः । मांसस्य विविधव्यञ्ज-
नप्रकारम् । मल. —वरदूडुमांसम् ७७५२००.७७० । मांसहरितकव-
र्गादिनानारसोच्छगोधूमावेष्टितो वटकाकृत्या छिन्नो निमर्दक
उच्यते इतीन्दुः । “नानाद्रव्यैः समायुक्तः पक्त्वा बहिषु भार्जि-
तः । निमर्दको गुरुर्हृद्यो वृष्यो बलवतां हितः” इति चरकः ॥

निंबः । सू. ५ etc. निर्व्वति स्वास्थ्यम् । णिवि सेचने । तिक्तरस-
प्रधानो स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Meliaceae* । हिं.—
नीम, निम; उर्दु.—नीम; बं.—निम, निंब; म.—कडुनिंब,
कडुलिंब; गु.—लिंबडो; पञ्चा.—निम; कों.—वेवारूक्कु;
दखा.—निम; तै.—वेपा, निंबमु; क.—वेविनमर, बेबु;
त.—बेंपु; तु.—कैबेबु; सिं.—कोसंब; मल.—वेप्पु ७७५२००,
आर्यवेप्पु; बर्मा.—तामाबिन, कामाखा; मलयायी.—दावून
नंबु, बाय्पाय्; पा.—दरखहक, दरखतहक; फ़.—*Azadirac*
d' Inde, Margousier; जर्मन्.—*Indischer-zedrach*;
इं.—*Neem or Margosa tree, Indian Lilac tree*;

ल.—*Melia azadirachta* । नामानि—“निबः स्यात् पिचुमर्दश्च
पिचुमन्दश्च तिक्तकः । अरिष्टः पारिभद्रश्च हिङ्गुनिर्यास इत्यपि” ।
भा. प्र । त्वगादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“निबः शीतो लघुर्ग्राही
कटुपाकोऽग्निवातनुत् । भृहद्यः श्रमवृत्कासज्वरारुचिक्रिमिप्रणुत् ।
व्रणपित्तकफच्छर्दिक्कुष्ठहृल्लासमेहनुत् । निबपत्रं स्मृतं नेत्र्यं कृमि-
पित्तविषप्रणुत् । वातलं कटुपाकश्च सर्वारोचककुष्ठनुत् । निबफलं
रसे तिक्तं पाके तु कटु भेदनम् । स्निग्धं लघूष्णं कुष्ठघ्नं गुल्मार्गः-
कृमिमेहनुत्” । भा. प्र ॥

निबकुसुमम् । चि. १. निबस्य पुष्पम् । नीमके फूल ॥

निबछदनम् । चि. १. निबपत्रम् ॥

निबजम् । सू. ५. निबबीजतैलम् । नीमका तेल । मल.—वेत्पे-
ण्णा ெவலுக்கம் ॥

निबपत्रम् । चि. १. निबस्य पत्रम् । नीमके पत्र । बं.—निम
पाता । see निबः ॥

निबप्रसवम् । चि. ६. निबपत्रम् ॥

नियुद्धम् । सू. ३. निगृह्य नितरां वा युद्धम् । बाहुयुद्धम् ।
Close fight, Wrestling । हिं.—कुस्ति ; त.—मल्युत्तं ;
मल.—मल्युत्तुत्तं ெவலுக்கம், गुस्ति । “नियुद्धं बाहुयुद्धं
स्या”दिति वैजयन्ती ॥

निर्गुण्डी । चि. ३ etc. निष्क्रान्ता गुडा द्वेष्टनान्निर्गुण्डी निर्गुण्डी
च । नीलसिन्दुवारवृक्षः । N. O.—*Acanthaceæ* । हिं.—
नीलसम्हालु, काळा बार्बिब, मेउडीसम्हालु, न्यवारी इत्येके ;
बं.—नीलनिशिन्दा ; म.—काळीनिर्गुण्डी ; गु.—नीलीनगोड ;
तै.—नीलवाविलि, नल्लनोबिलि ; क.—करिनेकिगिड, नच्चु-

कडि, करिलोकि; त.—करुनोच्चि; तु.—करिनेकि; सिं.—
 कलुनिक; मल.—करिनोचि कलीकाम्प्री, वातङ्कोलि इत्येके;
 कौ.—कालोनेगुण्डु; दखा.—सान्बालि, कालिसुंबालि; मुंबा-
 पुर्याम्.—कलअडुलसा; उर्दु.—शेंबालि; पा.—मिसवान;
 अ.—वजरुल असलुक; इ.—Black chaste tree; ल.—
Gendarussa vulgaris, Justicia gendarussa; Vitea tri-
folia इत्येके । नामानि—“सुगन्धाऽन्या शीतसहा निर्गुण्डी नील-
 सिन्दुकः । सिन्दुकच्छपिका भूतकेशीन्द्राणी च नीलिका” । रा.
 नि । पत्रमूलादिकं प्राह्यम् । गुणाः—“कटूष्णा नीलनिर्गुण्डी
 तिका रुक्षा च कासजित् । श्लेष्मशोफसमीरार्तिप्रदराध्मानहारि-
 णी” । रा. नि । सा चतुर्धा—“श्वेता नीला आरण्या कर्तरी
 चेति ॥

निर्माल्यम् । उ. ५. देवोच्छिष्टद्रव्यम् । पुष्पादि । “विसर्जिते तु
 देवेशे निर्माल्यं भवति क्षणात्” इति । महादेवसंबन्धीत्यरुणदत्तः ।
 “निर्माल्यमुज्जिते” इति वैजयन्ती । शिवपर चट्हुआ जल” इति
 शिवदीपिकाकारः । गंगाजल इति वङ्गसेनभाषाटीकाकारः ।
 “व्युषिता च माला” इत्येकत्र कलिकाकारः । स्पृकेतीन्दुः ।
 Used and abandoned chaplet ॥

निशा । सू. २१ etc. हरिद्रा । दुर्विद्वचिकित्सायां “चूर्णैर्मधुक-
 मखिष्टाप्रपुण्ड्राहनिशोद्वै”रित्यत्र “प्रपौण्डरीकमधुकमखिष्टारज-
 नीद्वै”रित्येव सुश्रुतपाठः ॥

निशाद्वयम् । चि. १५ etc. हरिद्रा दारुहरिद्रा च ॥

निशायुक् । उ. ५. निशाद्वयम् ॥

निशे । सू. १४. निशाद्वयम् ॥

निष्पावः । सू. ६ etc. निष्पूयते तुषाद्यपनयनेन शोध्यते । श्वेत-
शिंबी । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—निष्पाव , भटवांसु ,
भेटरासु , भेटवासु ; वं.—भेटरासु , सीम ; म.—श्वेतपावटे ,
वालपापरि , वर्णे ; गु.—ओलिया , वाल , अवरि ; तै.—अनुसु ,
अडविचिककुडु ; क.—अवरे , होलदवरेबळिळ ; तु.—अवरे ;
त.—वेळळवरै , मोच्चकोट्टै ; सिं.—अवर ; मल.—अवरा *avara* ,
अमरा , वेळळवरा , मोच्चा ; फ्र.—*Chevaux defrise bean* ;
इं.—*Flat bean, Goabean, Cow gram* ; ल.—*Dolichos*
Lablab । **नामगुणाः**—“निष्पावो राजशिंबिः स्याद्वल्लकः श्वेत-
शिंबिकः । निष्पावो मधुरो रूक्षो विपाकेऽम्लो गुरुः सरः । कषायः
स्तन्यपित्तास्रमूत्रवातविबन्धकृत् । विदाह्युष्णो विषश्लेष्मशोथहृच्छु-
क्रनाशनः” । भा. प्र । मध्यमफळं ग्राह्यम् । “निष्पावफलमानीय
कोमलं क्रिमिवर्जितम् । त्वचमुत्सृज्य तद्वीजमाहरेच्छोधयेद् बुधः ।
पचेत्तत् प्रवणीभाण्डे क्षते नैव ततःपरम् । नारिकेलफलक्षीरं वट-
कान् पेषयेत्तिलान् । मरिचान् सर्षपान् पिष्ट्वा कल्कं तत्र विनि-
क्षिपेत् । पुनः क्षीरं समासिच्य सुगन्धञ्च निषिञ्चेत् । रामठं क्षी-
रमासिच्य तानि पक्वावतारयेत् । ततश्च घनसाराद्यैः सूदस्तान्य-
भिवासयेत् । ततस्तत्पूगपट्टेन वेष्टयित्वा प्रदापयेत् । इदं स्वादुतरं
हृद्यं कषायं गुरु पित्तकृत् । वृष्यं बल्यं कफहरं समीरणविवर्धनं”
इति पाकदर्पणे ॥

नीपः । चि. १९ etc. नयति सुखम् । महाकदंबः । see गिरिक-
दंबः । “नीपो धाराकदंबकः” इति त्रिकाण्डशेषः । गुह्यरोगप्रति-
षेधे “जंब्वाम्रसुमनोनीपश्चेतकांबोजिकांकुरान्” इत्यत्र “जंब्वाम्रसु-
मनानिबश्चेतकांबोजिपल्लवाः” इति सुश्रुतः पठति । “नीपो धूलि-
कदंबोऽन्यः सुवासो वृत्तपुष्पकः” । ध. नि ॥

नीलांभोजम् । सू. २६. नीलोत्पलम् ॥

नीलिका । चि. २१. नलिकेति चरकसंग्रहयोः पाठः । विद्रुमलते-
त्यत्रार्थः ॥

नीलिनी । सू. १५ etc. नीलोऽस्त्यस्याः । स्वनामख्यातक्षुपः ।

नीलपुष्पा श्रीफलिका । N. O.—*Leguminosæ* । हिं,—नील ,
लील ; बं.—नीलगच्छी ; म.—नीळ , गुळी , गु.—गळी ;
सिन्धी.—नीळ ; कों.—नीली ; तै.—अविरि , नीली ; क.—
ओळ्ळेनीलि , हेण्णुनीली , नीली ; तु.—नीलि ; त.—अवरि ,
अविरि , अवुरि , नीली ; सिं.—अवरिय ; मल.—अवरि
అవరి, अमरि ; पा.—दओरो खाट्-ए-निला ; अ.—निलाजा,
नावातुना मिलाजा ; फ़.—*Indigotier des teinturiers* ;
जर्मन्.—*Farbe-Indigop-flanze* ; इं.—*True Indigo*,
Indigo plant, Dyer's Indigo ; ल.—*Indigofera tinctoria* ।
नामानि—“नीलिनी नीलिका काला ग्राम्या तूणी विशो-
धनी । तुत्या श्रीफलिका मेला भारवाही च रञ्जनी” । ध. नि ।
गुणाः—“नीलिनी रेचनी तिका केश्या मोहभ्रमापहा । उष्णा
हृत्पुदरप्लीहवातरक्तकफानिलान् । आमवातमुदावर्त मदं च विष-
मुद्धतम्” । भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् । अभावे सर्वांशो ग्रहणीयः ।
उत्तराष्ट्रत्रिंशाध्याये “च्छर्दनं नीलिनीकवाथै”रित्यत्र “जालिनीकवा-
थै”रिति पाठः समीचीनः । काला दाना इत्येके ॥

नीली । क. २. नीलिनी । कालाञ्जनीत्येके । काला दाना इति शि-
वदीपिकाकारः ॥

नीलोत्पलम् । चि. १ etc. उत्पलम् । “नीलोत्पलस्याभावे तु
कुमुदं देयमिष्यते” इति भावमिश्रः ॥

नीवारः । सू. ६. नि त्रियन्ते । 'वृज् वरणे' 'नौ वृ धान्ये' इति
 धञ् । तृणधान्यविशेषः । उलिका नामाऽरण्यशालिः । "नीवारोऽ
 रण्यधान्यं स्यान्मुनिधान्यं तृणोद्भवम्" । रा. नि । हिं.—तीनी,
 नीवार, तिनी, पुनेरा, तीली; वं.—उडी धान; म.—देवभात;
 गु.—नानवी, वंटी; तै.—निवारिचेद्दु; क.—जरहुमेधे;
 मल.—वरिनेल्लु; इं.—Wild rice; Rice growing wild ।
 नीवारः द्विविधः एकं धान्यसदृशविटपं धान्यश्वेत्तजम् । अन्यत्
 महादलकाण्डं सलिलजम् । तत्र सलिलजं सलिलवृद्धिमात्रस्तंबप्र-
 रोहं रक्तशूकं इति चरकोपस्कारे । नीवारः प्रसाधिका धान्यमध्ये
 रक्तशूको भवति, उज्जीधान्यामिति लोके प्रसिद्ध इति डल्हणः ।
 पुराणं ब्राह्मम् । नामानि—"नीवारस्तापसश्चैव मुनिभक्तः प्रसा-
 धिका । अरण्यधान्यनामा च रसिकश्च प्रकीर्तितः" । ध. नि ।
 गुणाः—"नीवारो मधुरः स्निग्धः पवित्रः पथ्यदो लघुः" । रा.
 नि । "नीवारः शीतलो ग्रही पित्तघ्नः कफघातकृत्" । भा. प्र ॥

नृत्यकुण्डकः । चि. ११. नृत्यकुण्डल इति पाठः । तृणधान्यवि-
 शेषः । N. O.—*Graminaceæ* । हिं.—नर्तक, मडुआ, रागी-
 धान; वं.—मरुआ; म.—नाचणी, नाचण्या, नागली; गु.—
 नागली, नावतो; सिन्धी.—नागली; कों.—नाञ्चणो;
 पञ्चा.—चालोदरा; तै.—रागि, रागुलु, तमिदलु, चोलु;
 क.—रागि, टपिगुचणे; त.—इराकि, केळ्वरकु; सिं.—
 कुराखान; पा.—नण्डुआ, मकरा, रोटका; मल.—मुस्तारि
 ୯୩୩୩୩, रागि, कोरा, कूवरकु, पञ्जप्पुल्लु; इं.—Ragi;
 ल.—*Eleusine coracana* । नामानि—"नर्तको नृत्यकुण्डश्च
 भूचरा च मलीयसः । कठिनो गुच्छकणिशो लंछनो बहुपत्रकः" ।
 अन्यच्च—"रागी तु लाञ्छनः स्याद् बहुदलकणिशश्च गुच्छकणिश-

अ” । रा. नि । गुणाः—“नर्तकस्तुवरस्तिको मधुरस्तर्पणो लघुः ।
बल्यः शीतः पित्तहरास्त्रिदोषशमनो मतः । रक्तदोषहरश्चैव मुनिभिः
पूर्वमीरितः” । नि. २ । तुवरीत्यरुणदत्तः । “त्रिकण्टकस्य बीजा-
नां चूर्णं माश्विकसंयुतं” इत्येवात्र सुश्रुतपाठः । अन्ये तु मर्कटकस्य
बीजानामिति पठन्ति, ‘मकरा’ इति लोके । अपरे अनर्तकस्य
बीजानामिति पठन्ति । तत्रापि स एवार्थ इति डल्हणः । मुंवा-
पुरमुद्रितसंग्रहग्रन्थे “भृङ्गकण्टकबीजचूर्णं” इत्येव पाठः । नृत्यत्-
कोरणबीजचूर्णं” इति दृश्यते शिवपुरमुद्रितसंग्रहग्रन्थेषु । कतक-
बीजचूर्णं इति च पाठो विद्यते । पुराणं धान्यं ग्राह्यम् ॥

नृपतरुः । चि. १९. आरग्वधः ॥

नृपद्रुमः । चि. १ etc. द्रुमाणां नृपः । आरग्वधः ॥

नेपाली । उ. ५ etc. नेपाले भवा । मनःशिला । कस्तूरीत्यरुण-
दत्तः । नैमालीत्येव शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

नैपालः । सू. ५. इक्षुविशेषः । मिश्रवर्णकः । हिं.—मिश्रवर्णं ऊंस ;
वेष्णीदट्टकरिम्पु इति केरलेष्वेके । नेपालीति प्राकृताः । कृष्णेक्षु-
रिति केचित् ॥

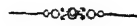
नैषधकः । सू. ६. निषधदेशीयः शालिधान्यभेदः । ‘कोरक’
इत्याख्यायते, स च धान्यविशेष इति डल्हणः ॥

न्यग्रोधः । सू. २ etc. न्यक् तिर्यग्गुणद्वि मार्गं मूलैरन्यग्रोहति वा ।
वटः ॥

न्यग्रोधप्ररोहः । उ. २२ see वटप्ररोहः ॥

न्यंकुः । सू. ६. नितरामञ्चति । बहुशृङ्गो मृगविशेषः । “न्यंकुस्तु
शंबराकारास्त्रिकेण विपुलान्नतः” इति वैजयन्ती । “न्यंकुर्वेदुविषा-
ण” इति भावमिश्रमदनपालौ । कुरंगसदृशो विकटबहुविषाण इति

हेमाद्रिः । न्यंगुण इति लोके इति उल्हणः । कटमान् इति केर-
लेखके । हिं.—वाराहसिंगा, वारहसिंगा । Any ordinary
deer of two horns इत्यविनाशचन्द्रः । मांसगुणाः—“न्यंकुः
स्वादुर्लघुर्वल्यो वृष्यो दोषत्रयापहः” । भा. प्र ॥

प ।

पकरसः । सू. ५. सीधुविशेषः । see सीधुः । इक्षुरसको पका-
कर वनायी हुई सीधु । गुणाः—“रोचनो दीपनो हृद्यः शोषशोफा-
र्शसां हितः । स्नेहश्लेष्मविकारघ्नो वर्ण्यः पक्वरसो मतः” । च.
सू. २७. । “पक्वो रसो गुरुः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत् ।
गुल्मानाहप्रशमनः किञ्चित् पित्तकरः स्मृतः” । भा. प्र ॥

पकाधानम् ! सू. १२. पक्वाशयः ॥

पकाशयः । सू. ६ etc. मलाशयः । “पच्यमानस्य विपक्वस्य
चाशयः अन्त्राणि नाभेरधः परितश्च । तत्र क्षुद्रान्त्राणि पच्यमा-
नाशयः, बृहदन्त्रं तु पक्वाशयो मलाशयो वा । सर्वान्त्राणां वा
पक्वाशयसंज्ञेत्यन्ये” । प्र. शा । क्षुद्रान्त्राणि पच्यमानाशयः=
Small Intestines । बृहदन्त्रं तु पक्वाशयो मलाशयो वा=
Colon (कोलन्) । “पक्वाशयस्त्वघोनाभेरूर्ध्वमामाशयः स्मृतः” ।
भा. प्र ॥

पङ्कजम् । उ. ३९. पङ्के जायते । कमलम् ॥

पचनम् । सू. ७. पात्रम् ॥

पञ्चकापित्थम् । उ. ३८. कपित्थवृक्षफलमूलपुष्पत्वक्पत्रकल्क-
षायसिद्धं घृतम् ॥

पञ्चकोलम् । सू. ३ etc. पिप्पल्यादिपञ्चद्रव्यम् । लक्षणम्—

“पिप्पलीपिप्पलीमूलचव्यचित्रकनागरैः । पञ्चभिः कोलमात्रं
यत् पञ्चकोलं तदुच्यते” इति भावमिश्रः । “कोलमाद्रोपयोगि-
त्वात् पञ्चकोलकसंज्ञितं” इत्येके । गुणाः—“पञ्चकोलं रसे पाके
कटुकं रुचिकृन्मतम् । तीक्ष्णोष्णं पाचनं श्रेष्ठं दीपनं कफघातनुत् ।
गुल्मप्लीहोदरानाहशूलघ्नं पित्तकोपनम्” । भा. प्र । कफवृष्णा-
चिकित्सायां “विल्वाढकी पञ्चकोल”मित्यत्र ह्रस्वपञ्चमूलार्थेन
कन्यकपञ्चमूलीति सुश्रुतपाठो दृश्यते । कण्टकपञ्चमूलीति पठन्ति
केचित् । पञ्चकोलपाठं कार्तिककृण्ठो नेच्छति , सर्ववृष्णासु पि-
त्तसद्भावेन पञ्चकोलस्यानुचितत्वात् ॥

पञ्चकोलकम् । सू. ६ etc. पञ्चकोलम् । “पञ्चकोलकिनीं मा-
त्रामनु चोष्णं गुडोदक”मित्यत्र “पिप्पलीपिप्पलीमूलहस्तिपिप्प-
लीचित्रकशृङ्गवेरचूर्ण”मित्येव सुश्रुतपाठः ॥

पञ्च पञ्चमूलानि । चि. ५ etc. पञ्चानां पञ्चमूलानां समाहारः ।
महतपञ्चमूलं लघुपञ्चमूलं मध्यमपञ्चमूलं जीवनपञ्चमूलं तृणप-
ञ्चमूलं च । उक्तं हि चरकेण ब्राह्मरसायनकथनारंभे,—“विदा-
रिगन्धां बृहतीं पृश्निपर्णीं निदिग्धिकाम् । विद्याद्विदारिगन्धाद्यं
श्वदंष्ट्रापञ्चमं गणम् । विल्वाग्निमन्थश्योनाकं काशमर्यमथ पाट-
लाम् । पुनर्नवां शूर्पपण्यौ बलामेरण्डमेव च । जीवकर्बभकौ मेदाः
जीवन्तीं सशतावरीम् । शरेक्षुदर्भकाशानां शालीनां मूलमेव च ।
इत्येषां पञ्चमूलानां पञ्चानामुपकल्पयेत्” । इति ॥

पञ्च पटूनी । पञ्चलवणम् ॥

पञ्चमूलम् । लघुपञ्चमूलम् ॥

पञ्चमूली । चि. १. लघुपञ्चमूलम् ॥

पञ्चमूल्यौ । चि. १९. दशमूलम् ॥

पञ्चलवणम् । चि. ३ etc. पञ्चानां लवणानां संयुक्तसमभा-
गः । हिं.—पांचों लवण ; मल.—अञ्चुप्पු ၁၆၈၅၂၂ । “सौ-
वर्चलं सैन्धवं च विडमौद्भिदमेव च । सामुद्रेण सहैतानि पञ्च स्युर्
लवणानि च” इति चरकः । अन्यच्च—“सैन्धवं रोमकं चैव
सामुद्रलवणं तथा । विडं सौवर्चलाख्यं च युक्तं लवणपञ्चकम्” ।
ध. नि । गुणाः—“लवणानां पञ्चकं तु शोषणं च रुचिप्रदम् ।
मलानुलोमकं दाहि नेत्र्यं वातं कफं हरेत् । शूलं च नाशयत्येव-
मुक्तं पूर्वैर्मनीषिभिः” इति ॥

पञ्चवल्कम् । पञ्चवृक्षाणां वल्कलानि । “न्यग्रोधोदुंबराश्वत्थ-
प्लक्षवेतसवल्कलैः । सर्वैरेकत्र संयुक्तैः पञ्चवल्कलमुच्यते” । ध. नि ।
केचित्तु वेतसस्थाने शिरीषं, पारीषं वा वदन्तीति शेषः । शिरी-
षपिप्पलवटप्लक्षवेतसानां पञ्चानां त्वगपि पञ्चवल्कलत्वेन व्यव-
हरन्ति । “सल्लकीझिझिणीजंयूधवशाल्मलिकात्वचः । पञ्चवल्क-
लसंज्ञोयं मुनिभिः परिकीर्तितः” इति विषाधिकारे । गुणाः—
“त्वक्पञ्चकं हिमं ग्राहि व्रणशोथविसर्पजित्” । भा. प्र ॥

पञ्चसारम् । सू. ३ etc. पानकभेदः । मध्वादिभिः पञ्चभिः
कृतं पानकम् । स चाभिनवमृतपात्रस्थोम्लरसमिश्रश्च । “मधुखर्जूर-
मृद्वीकापरूषकसितांभसा । मन्थो वा पञ्चसारेण स घृतैर्लाजस-
क्तुभिः” इति । अपि च—“द्राक्षामधूकमधुककोलदाडिमसाधि-
तम् । पानकं पञ्चसाराख्यं दाहवृष्णानिवृत्तकं” इति । “द्राक्षा-
खर्जूरकाश्मर्यसमधूकपरूषकैः । पञ्चसाराभिधं पानं चन्द्रसूर्याधि-
वासितं” इति मदनपालः । अन्यच्च—“काश्मरीमधुखर्जूरमृद्वी-
काफालसाफलम् । तेषां जलं गृहीत्वा तु एकीकृत्य श्लिपेदमून् । चा-
तुर्जातेन्दुमरिचशर्कराश्वार्द्रकादिकान् । वस्त्रेण गालयित्वा तत् प-
ञ्चसाराख्यपानकम् । गुरु वृष्यं धातुकरं पित्तवृद्धश्रमदाहनुत्” ।

नि. र । सुश्रुतस्त्वन्यथा पठितवान्, यथा—“शृतं पयः शर्करा च पिप्पल्यो मधुसर्पिषी । पञ्चसारमिदं पेयं मथितं विषमज्वरे । क्षतक्षीणे क्षये आसे हृद्रोगे चैतदिष्यते” इति । “घृतद्राक्षाक्षीरमधुगुडास्तु क्रमयोजिताः । प्रोक्तं द्वित्रिचतुःपञ्चषट्भागाः पञ्चसारकं” इति केचित् ॥

पञ्चांगी । सू. २८. पञ्चानामङ्गानां समाहारः । चतुर्षु चरणेषु मुखे च बन्धविशेषः । “मुखे खुचतुष्के च पञ्चांगीसंज्ञका मता” इति । “एवं वा शाखायां कल्पयेत्तरोः” इत्यत्र पञ्चांग्यामिति विशेषयन्त्येके । ते तु पञ्चांगीं पञ्चभिः शाखान्तरैर्युतां शाखां वदन्ति । अपरे तु पञ्चांगीं प्लक्षाश्वत्थोदुंबरन्यग्रोधवेतसानामिति कथयन्ति । अन्ये त्वेवं पठन्ति ‘अश्क्यमेवं वा बलवद्भिः सुपरिगृहीतस्य यन्त्रेण ग्राहयित्वा शल्यवारंगं प्रविभुज्य धनुर्गुणैर्बध्वैकतोऽश्वक्त्रकविके वप्रीयात्, अथैनं कशया ताडयेत् यथोन्नामयन् शिरो वेगेन शल्यमुद्धरति, नामितायां पञ्चांग्यां वृक्षशाखायां वा पूर्ववद्बध्वोद्धरेत्” इति ॥

पञ्चांगी । सू. २९. जत्रूर्ध्वबन्धविशेषः । यस्मिन् पट्टे चत्वारो बाहवः, एका चोर्ध्वे पट्टिका सा पञ्चांगी । “हन्वस्थिनी समानीय हनुसन्धौ विसंहते । स्वेदायित्या स्थिते सम्यक् पञ्चांगीं वितरेद्विषक्” इति सुश्रुतः । ऐन्ताड्डिकेदट्ट इति केरलेषु ॥

पञ्चांगुलः । सू. १५. पञ्च अंगुलय इव पत्राकारा यस्य । एरण्डः ॥

पटालिका । सू. ३. पंक्तिवत्तनुवस्त्रवृणादिरचिता भित्तिः । हिं.—

ट्टी ; म.—गडडा ; त.—गट्टि ; मल.—तट्टि, तट्टिका ७३३० ।

Screen ॥

पटु । सू. ८ etc. सैन्धवम् । कुष्ठचिकित्सिते ‘पटुतालविश्वै’रित्यत्र ‘हरितालविश्वै’रित्येव संप्रपाठः । “पटुर्दृशे च नीरोगे

चतुरेप्यभिधेयवत् । पटोले तु पुमान् क्लीबे छत्रालवणयोरपि”
इति मेदिनी ॥

पटुद्वयम् । चि. ४. लवणद्वयम् । सौवर्चलं सैन्धवं चेति चरक-
पाठः ॥

पटुपञ्चकम् । चि. १०. पञ्चलवणम् ॥

पटोलः । सू. ३ etc. पटति सरलत्वात् । तिक्तफलशकलताविशे-
षः । N. O.—*Cucurbitaceæ* । हिं.—परवल, कडवा परवल ;
उ.—किचुंडा ; बं.—पलता लता ; म.—कडुपडवल ; गु.—
कडवा परवल ; कौं.—काडपड्डुल ; कान्यकुब्जे.—मोरहडी ;
तै.—अडविपोदल, चेदुपोदल ; क.—कहिपडवल, सण्णपडव-
ल, काडाडुबळिळ ; सोगवल्ली इत्येके ; त.—कादटुपटोल, पेय-
पुटल, कादटुपेयपुटल ; तु.—कादटुपदलकायि ; सिं.—वनप-
टोल ; तिक्तपटोल ; मल.—कादटुपटोलं காடதுபட்டோல்,
कयपनपटोलं ; इं.—Wild snakegourd फ्र.—*Trichosanthes*
contourne ; जर्मन्.—*Schlangenfruchtige Haarblume* ;
लं.—*Trichosanthes dioica*, *T. Cucumerina* । नामानि—
“पटोलः कुलकस्तित्तः पाण्डुकः कर्कशच्छदः । राजीफलः
पाण्डुफलो राजनामामृताफलः” । ध. नि । मूलादिकं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“पटोलः कटुतिक्तोष्णो रक्तपित्तवलासजित् । कफकण्डू-
तिक्ष्णसृग्ज्वरदाहार्तिनाशनः” । रा. नि । पत्रगुणाः—“पटोल-
पत्रं पित्तघ्नं दीपनं पाचनं लघु । स्निग्धं वृष्यं तथोष्णं च ज्वरका-
सक्रिमिप्रणुत्” । भा. प्र ॥

पटोलम् । सू. ६. स्वादुपटोलफलम् । “पटोलं फलशाकेषु” इति
भावमिश्रः ॥

पटोली । सू. ८. स्वादुपटोललता । N. O.—*Cucurbita-
cocc* । हिं.—चचेंडा, मीठापरवल, झिङ्पोड़लि; बं.—
चिचिंडा; म.—गोडपडवल; गु.—पंडोलां, मीठा पटोल,
पडोलुं; तै.—पोद्लकायि; क.—पडवल, पट्ल, अड्लबाळिळ;
कों.—पड्डुल; तु.—पट्लकायि; त.—पुटोल्, पुटल्; सिं.—
दुन्मेह; मल.—कट्टापटोलं കട്ടാപ്പടോലം, पटवलं, पटो-
लं; पञ्चा.—गालारतोरि, पंडेल; इं.—Snake-gourd;
ल.—*Trichosanthes anguina* । नामानि—“ज्ञेया स्वादु-
पटोली च पटोली मण्डली च सा । पटोली मधुरादिः स्यात् प्रो-
क्ता दीर्घपटोलिका । स्निग्धपर्णी स्वादुपूर्वे; पर्यायैश्च पटोलिका” ।
रा. नि । मध्यमफलं ब्राह्मम् । गुणाः—“पटोली स्वादु पित्तघ्नी
रुचिकृज्ज्वरनाशिनी । बलपुष्टिकरी पथ्या ज्ञेया दीपनपाचनी । रा.
नि । “पटोलस्य भवेन्मूलं विरेचनकरं सुखात् । नालं श्लेष्महरं
पत्रं पित्तहारि फलं पुनः । दोषत्रयहरं प्रोक्तं तद्वत्तित्ता पटोलि-
का” । भा. प्र ॥

पटोली । सू. १० etc. पटोलः । चिकित्सितसप्तमाध्याये “पटो-
ल्युत्पलकन्दैर्वा” इत्यत्र “पाटली”ति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

पतंगः । सू. ६. रक्तवर्णशालिविशेषः । सुगन्धकाद्धीनगुणः । पुरा-
णं धान्यं ब्राह्मम् ॥

पतंगः । नि. ५. पतन् सन् गच्छति । शलभो नाम कीटाविशेषः । हिं.—
फर्तिगा; फणिग; बं.—फर्डि; म.—पिंगाणें; सिं.—इपिया; मल.—
इयान् ഇയൻ, इयान्पाट्टा; इं.—Moth । “पतंगः शलभे
शालिप्रभेदे पञ्चिसूर्ययोः” इति मेदिनी ॥

पतंगम् । उ. १८. पतङ्गचन्दनं, रक्तचन्दनभेदः । N. O.—

Leguminosae । हिं.—पतंग, पतर; वं.—वकम् काष्ठ; उत्.—वकमो; म.—पतंग; गु.—पतंग; तै.—बुकुपुचेट्टु, वकारु-चक्का, ओकनुकट्टु; क.—पतंग, सपंग, पतंगदमर; दखा.—पतंग; त.—वर्त्तकि, चप्पङ्कि, वेट्टेकु; तु.—चप्पंग; कौ.—सप्पंगु; सिं.—पतंगी; पा.—वकम्; अ.—वकं; मल.—चप्पङ्कं ചപ്പാങ്ങ, पत्तङ्कं; इं.—Sappan wood; Brasi-letto; ल.—*Caesalpinia sappan* । नामानि—“कुचन्दनं पतंगं च रक्तकाष्ठं सुरंगकम् । पत्रांगं पट्टरागं च पट्टरञ्जनमेव च” । ध. नि । काष्ठं ग्राह्यम् । गुणाः—“पतंगं मधुरं शीतं पित्तश्लेष्म-व्रणासनुत् । हरिचन्दनवद्वेद्यं विशेषाद्वाहनाशनम्” । भा. प्र । अन्यच्च—“पत्रांगस्तिककः शीतो रूक्षोऽम्लो मधुरः कटुः । व्रण-शुद्धिकरो वर्ण्यः सुगन्धिर्वातपित्तहृत् । उन्मादज्वरविस्फोटमूत्रकु-च्छव्रणाञ्जयेत् । कफाश्मरीरक्तदोषभूतवाधानिवारणः” । नि. र ॥

पतंगम् । सू. २७ etc. पतंगम् ॥

पत्तूरः । सू. ६ etc. मत्स्याक्षकः । “मत्स्याक्षकस्तु पत्तूरः पत्र-जः प्रिय इत्यपि” । इति । “जलपिप्पल्यं बुवल्ली पत्तूरः कञ्चटस्त-था” इति मदनपालः । शालिच इति चक्रः । शिरवालिकाभेदो महापत्र इति डल्हणः । पाचोदा इति महाराष्ट्रीयाः । शान्तिशाक इति शिवदीपिका । सर्वांशो ग्रह्यः ॥

पत्रम् । सू. ६ etc. तमालपत्रम् ॥

पत्रकल्कम् । चि. २१. सुगन्धवृद्ध्यर्थमवतरणसमये तैलादिषु दीय-मानानि परिमलद्रव्याणि । उक्तं हि—“गन्धनिर्यासपुष्पाणां सि-द्धे शीतेऽवतारिते । प्रक्षेपो गन्धवृद्ध्यर्थं पत्रकल्कन्तु तद्विदुः” इति । अन्यच्च—“पत्रपूनेऽप्युष्ण एव सम्यक्पेषितवर्तितम् । दीयते गन्धवृद्ध्यर्थं पत्रकल्कं तदुच्यते” ॥

पत्रभंगः । सू. १७ etc. पल्लवः । खण्डीकृतानि पत्राणीत्यर्थेन हे-
माद्रिः । छदसमूहमित्यरुणदत्तः ॥

पत्राढ्यः । सू. ७. मयूरः । मयूर इत्येव चरकसुश्रुतयोः पाठः ॥

पत्रोर्णम् । सू. २६. पत्रकृता ऊर्णा अस्त्यस्य । पट्टविशेषः । धौत-
कौशेयम् । “पत्रोर्णि धौतकौशेय”मित्यमरयादवौ । Bleached
silk । नारूपट्ट इति केरलेषु केचित् । पत्रोर्णो वल्कलाख्यः कं-
बल इति डल्हणः । अन्ये तु यैर्हरितादीनि देवांगानि उप्यन्ते ते प-
त्रोर्णाः , मागधपौण्ड्रकादिदेशेषु नागवृश्चादयश्चत्वारो वृक्षाः, तत्पत्रे-
भ्यो जातैर्हरिततन्तुभिरूर्णारूपैर्व्यूयते यत्तत्पत्रोर्णमित्येके । लकुच-
वटादिपत्रेषु कृमिलालोर्णाकृतं पत्रोर्णमिति क्षीरस्वामी ॥

पथ्या । सू. ८ etc. पथि साधुः । हरीतकी । “पथ्यत्वात् सर्वधा-
तूनां पथ्या” इति वृद्धवाग्भटः ॥

पथ्यावृन्तम् । चि. १६. हरीतक्याः पत्रबन्धनम् । हरीतकीपत्र-
मितीन्दुः ॥

पदत्राणम् । सू. २. पादुकादि । see उपानत् ॥

पद्मम् । सू. ७ etc. पद्यते लक्ष्मीरत्र पद्मम् । पद् गतौ । कमलम् ।
ईषच्छुक्रमित्येके ॥

पद्मम् । क. ४. पद्मकम् । see पद्मरेणु ॥

पद्मकम् । सू. ७ etc. पद्मकाष्ठम् । “पद्मकं स्यात् पद्मकाष्ठविन्दु-
जालकयोरपि” इति मेदिनी । चम्पकवृक्षविशेष इत्याढमल्लः । “प-
द्मकं सरलं मद्रं कीटदोषविवर्जितम्” । भै. २ । N. O.—*Rosa-*
ceae । हिं.—पद्माख, पद्माक, पद्म ; बं.—पद्मकाष्ठ ;
म.—पद्मकाष्ठ ; गु.—पद्मक, पद्मकथि ; पद्मकनुं लाकडूं ;
तै.—पद्मपुचेट्टु, एणुगुसहदेवि ; क.—पद्मक ; सिं.—

पदमकाष्ठ ; पञ्चा.—चामि आरि , अमलगुष्ठ ; मल.—पतिमुकं
പതിമുക്കം , पतिमुकं ; ल.—*Prunus padum* । नामानि—
“पद्मको मलयश्चारुः पीतरक्तो मरुद्भवः । सुप्रभः शीतवीर्यश्च
पाटलापुष्पवर्णकः” । ध. नि । गुणा.—“पद्मकं तुवरं तिक्तं
शीतलं वातलं लघु । वीसर्पदाहविस्फोटकुष्ठश्लेष्मास्रपित्तनुत् । ग-
र्भसंस्थापनं रुच्यं वमित्रणतृषापणुत्” । भा. प्र । काष्ठं ग्राह्यम् ॥

पद्मकर्णिका । सू. २५. पङ्कजबीजकोशः । गुणाः—पद्मस्य क-
र्णिका तिक्ता कषाया मधुरा हिमा । मुखवैशद्यकृद्दृष्टी तृष्णास्रकफ-
पित्तनुत्” । भा. प्र ॥

पद्मकेसरम् । चि. १ etc. कमलकिञ्जल्कम् । हिं.—कमलकेश-
र ; बं.—पद्मरेन् , म.—कमलकेसर ; तै.—तामरकेसरालु ;
सिं.—नेलुं बुदलि ; मल.—तामरयलि ; इं.—Filaments of
the lotus । नूतनं ग्राह्यम् । नामानि—“पद्मकेसरमापीतं कि-
ञ्जल्कं किञ्जमेव च । मकरन्दं तथा तुंगं गौरं काञ्चनकं च तद्” ।
ध. नि । गुणाः—किञ्जल्कः शीतलो वृष्यः कषायो ग्राहकोऽपि
सः । कफपित्ततृषादाहरकताशोविषशोथजित्” । भा. प्र ॥

पद्मबीजम् । उ. १६. कमलस्य बीजम् । हिं.—कमलगट्टा ; क-
मलगट्टा ; बं.—पद्मेरवीचि ; म.—कमळाक्ष ; क.—पद्माक्ष ,
तावरेबीज ; गु.—कमलकाकडी ; तै.—तामरकाया ; अ.—
वालके , कुवती ; मल.—तामरक्कुरु 02000000 ; इं.—Seed
of the lotus । नामानि—“पद्मबीजं तु पद्मार्क्षं गालोढ्यं
पद्मकर्कटी” । ध. नि । गुणाः—“पद्मबीजं कटु स्वादु पित्तछर्दि-
हरं परम् ॥ दाहास्रदोषशमनं पाचनं रुचिकारकम्” । रा. नि ।
अन्यच्च—“स्वादुतिक्तं पद्मबीजं गर्भस्थापनमुत्तमम् । रक्तपित्त-
प्रशमनं किञ्चिन्मारुतकृद्भवेत्” । ध. नि ॥

पद्मराजः । सू. १५. पद्मकेसरम् ॥

पद्मरागमणिः । चि. ७. पद्मस्येव रागो यस्य । रक्तवर्णो माणिक्य-
भेदः । “माणिक्यं पद्मरागः स्याच्छोणरत्नञ्च लोहितं” इति भा-
वमिश्रः । चतुर्विधमाणिक्यजातिः—“तद्रक्तं यदि पद्मरागमथ
तत् पीतातिरक्तं द्विधा जानीयात् कुरुविन्दकं यदरुणं स्यादेषु सौग-
न्धिकम् । तन्नीलं यदि नीलगन्धिकमिति ज्ञेयं चतुर्धा बुधैर्माणि-
क्यं कषधर्षणेप्यविकलं रागेण जात्यं जगुः” । रा. नि । “अन्ध-
कारे महाघोरे यो न्यस्तस्वप्नं महामणिः । प्रकाशयति सूर्याभः स
श्रेष्ठः पद्मरागकः । पद्मकोशेषु यो न्यस्तः प्रकाशयति तत्क्षणात् ।
पद्मरागवरो ह्येष देवानामपि दुर्लभं” इति तन्त्रान्तरे । “विधूमं
ज्वलदलनिभं पद्मरागं वदन्ति” इत्येके । सिंहले तु भवेद्रक्तं प-
द्मरागमनुत्तमं । पीतं काणपुरोद्भूतं कुरुविन्दमिति स्मृतम् । अ-
शोकपल्लवछायमसुं सौगन्धिकं विदुः । तुंवरे छायया नीलं नीलग-
न्धि प्रकीर्तितम् । उत्तमं सिंहलोद्भूतं निकृष्टं तुंवरोद्भवम् । मध्य-
मं मध्यजं ज्ञेयं माणिक्यं क्षेत्रभेदतः” । इति युक्तिकल्पतरौ ।
हिं.—मानिक , लाल , लालमणि , चुन्नी ; बं.—माणिक ,
चुनी ; पोखराज इत्येके ; म.—माणीक ; गु.—माण्यक , चुनी ;
तै.—माणिक्यं ; क.—माणिक ; सिं.—पद्मराग ; मल.—
माणिक्यं ॐ ; अ.—लाल ; पा.—लालवदप्रशान्ती ;
इं.—Ruby ; ल.—Rubeus । गुणाः—“माणिक्यं लेखनं
शीतं कषायं मधुरं सरम् । चक्षुष्यं मंगलं दाहदुष्टप्रहविषाहं”
इति । लक्षणम्—“स्निग्धं गुरु गात्रयुतं दीप्तं स्वच्छं सुरंगं च ।
इति जात्या माणिक्यं कल्याणं धारणात् कुरुते” । रा. नि ।
तोलनम्—“गुल्माफलसमाणस्तु दशसप्तति गुञ्जकात् । पद्मराग-
स्तुल्यति यथापूर्वं महागुगुः । बिम्बीफलसमाकारो षड्वसुदशतो-
लकः । पद्मरागस्तुल्यति यथोत्तरमहागुगुः । अतः परं प्रमाणेन

मानेन न च लक्ष्यते” । परीक्षा—“दुग्धे शतगुणे क्षिप्रो रंजये-
द्यः समंततः । वसेच्छिखां लोहितां वा पद्मरागः स उत्तमः” ।
धारणगुणाः—“सपल्लमध्येऽपि कृताधिवासं प्रमादवृत्तावपि वर्त-
मानम् । न पद्मरागस्य महागुणस्य अर्तारिमःपत्समुपैति काचित् ।
दोषोपसर्गप्रभवाश्च ये ते नोपद्रवास्तं समभिद्रवन्ति । गुणैः लघुर्द्वयैः
सकलैरुपेतो यः पद्मरागं प्रयतो विभर्ति” । नवग्रहरत्नक्रमः—
“माणिक्यं तरणेः सुजातममलं मुक्ताफलं शीतगोर्माह्वयस्य तु विद्रु-
मो निगदितः सौम्यस्य गारुदनतम् । देवेज्यस्य च पुष्परागमसु-
राचार्यस्य वज्रं शनेर्नालं निर्मलमन्ययोर्निगदिते गोनेद्वैदूर्ध्वके” ।
भा. प्र ॥

पद्मरेणु । क. ४ etc. पद्मकेसरध् । पित्तनाशकवृत्तियोंने “सितो-
पलाजीवकपद्मरेणु” इत्यत्र ‘पद्मरेणु’ स्थाने ‘रेणुपद्मका’विति पद-
द्वयमेव सुश्रुतसंहितायां दृश्यते । रेणुः पर्पटकः ॥

पद्मा । सू. १५ etc. पद्यते । ‘पद गतौ’ । पद्मचारिणी ।
N. O.—*Orchideae* । हिं.—स्थलकवल, वेढतामर ; वं.—
स्थलपद्म ; म.—स्थलकमलिनी ; गु.—स्थलकवल ; क.—
नेलतावरे, ओरलेतावरे, कलुतावरे ; त.—ओरितळतामरै ;
मल.—ओरिलत्तामरा ७००१७०००२० , कलत्तामरा, करत्ताम-
रा ; इं.—Ground-lotus; Round-leaved Habenaria;
ल.—*Habenaria rotundifolia* । नामानि—“पद्मचारि-
ण्यतिचरा पद्मा पद्मवतीति च । चारटी गन्धमूला च लक्ष्मीः
श्रेष्ठा सुपुष्करा” । य. नि । सर्वांशो ग्रह्यः । गुणाः—“शीता
तिक्ता च तुवरा स्तनदार्यकरी मता । लघ्वी कट्वी च विज्ञेया
कफपित्तस्य नाशिनी । मूत्राश्मरीमूत्रकुच्छ्वातशूलातिसारहा ।
वान्ति दाहं मोहमेहौ रक्तरुग्थासहा मता । अपस्मारं विषं कासं
नाशयेत् पद्मचारिणी” । नि. र । पद्मचारिणीतीन्दुः । भार्गविति

हेमाद्रिः । सुश्रुतसंहितायां प्रियंग्वादिगणे पद्माशब्दार्थो न विद्यते ॥

पद्माद्रजः । सू. १५ see पद्मरजः ॥

पद्मिनी । सू. ३ etc. पद्ममस्त्यस्याः । कमललता । “मूलनालद-
लोत्फुल्लपुष्पैः समुदिता पुनः । पद्मिनी प्रोच्यते प्राज्ञैर्विसिन्यादि
च सा स्मृता” । भा. प्र । गुणाः—“पद्मिनी शीतला गुर्वी म-
धुरा लवणा च सा । पित्तासृक्कफनुद्रूक्षा वातविष्टंभकारिणी” ।
भा. प्र । The root, stem, leaves and flowers taken
together are called Padmini । “पद्मिनी योषिदन्तरे ।
अव्जेऽब्जिन्यां सरस्यां च” इति हैमः ॥

पद्मिनीकर्दमः । चि. १८. विसपङ्कः । पद्मिनीपुष्पका शीतलक-
ल्क इत्येके ॥

पद्मिनीपुटः । सू. ३. कमलपत्रम् ॥

पनसः । सू. ६ etc. पद्यते स्तूयते पनसः । बहिःकण्टकमहाफल-
वृक्षः । N. O.—*Urticaceae* । हिं.—कटहल, कटहर, कठार,
कठैल, फनस; बं.—कांढाल; म.—फणस; गु.—फनस;
मनफनसा; कों.—पणसु; दखा.—फणस; तै.—पनसा;
क.—इलसिनमर, हलसु; त.—पिलामरं; पलाचु इत्येके; ची-
रा; सिं.—इदुनुकोस्; तु.—पेला; मल.—पिलावु പിലാവു,
प्लावु; चक्का (fruit); फ्र.—Jaquier; जर्मन.—Indischer
Brodbaum; इं.—Indian jack tree; ल.—*Artocarpus*
integrifolia । नामानि—“पनसस्तु महासर्जः फालिनः फलवृ-
क्षकः । स्थूलः कण्टफलश्चैव स्यान्मूलफलदः स्मृतः । अपुष्पफलदः
पूतफलो ह्यङ्कमितस्तथा” । रा. नि । आमफलं पक्वफलं च ग्राह्ये ।
गुणाः—“पनसं शीतलं पक्वं स्निग्धं पित्तानिलापहम् । तर्पणं

बृंहणं स्वादु मांसलं श्लेष्मलं भृशम् । बल्यं शुक्रप्रदं हन्ति रक्तपित्तक्षतत्रणान् । आमं तदेव विष्टंभि वातलं तुवरं गुरु । दाहकृन्मधुरं बल्यं कफमेदाविवर्धनम् । पनसोद्भूतबीजानि वृष्याणि मधुराणि च । गुरूणि बद्धाविट्कानि सृष्टमूत्राणि संवेदेत् । अन्यच्च—मज्जा पनसजो वृष्यो वातपित्तकफापहः । विशेषात् पनसो बज्ज्यो गुलिमभिर्मन्दवाह्निभिः” । भा. प्र । “तद्बीजं सर्पिषा युक्तं स्निग्धं हृद्यं बलप्रदं” इति राजवल्लभः” ।

पयः । सू. ५ etc. पीयते पयते वा रसत्वान् । क्षीरम् ॥

पयस्या । शा. २ etc. क्षीरकाकोली । अर्कपुष्पौलेके । उत्तरचत्वारिंशत्तमाध्याये शरमूलीये राजादन इतीन्दुः ॥

परपुष्टः । सू. ३. परया काक्या पुष्टः । कोकिलः ॥

परभृत् । सू. ७. काकीपुष्टत्वात् । कोकिलः ॥

परमान्नम् । उ. ५. परमं च तदन्नं च । यद्वा परमाणामुत्तमानामन्नम् । दुग्धपक्वमन्नम् । देवादिप्रियत्वात् परमत्वमस्य । दुग्धतण्डुलसिद्धः कृतान्नविशेषः । हिं.—खीर, तस्मै ; म.—दूध घालून केलेला पदार्थ खीर इत्यादि ; त.—पाल्पायचं ; मल.—पाल्पायसं पाल्पोयम् , पाल्पोरु । A kind of pudding or frumenty ; a dish made of milk, rice and sugar । तत्साधनप्रणाली यथा—“पायसं परमान्नं स्यात् क्षीरिकापि तदुच्यते । शुद्धेऽर्धपक्वे दुग्धे तु घृताकृतांस्तण्डुलान् पचेत् । ते सिद्धाः क्षीरिका ख्याता ससिताज्ययुतोत्तमा” । भा. प्र । गुणाः—“क्षीरिका दुर्जरा प्रोक्ता बृंहणी बलवर्धिनी । विष्टंभिनी हरेत् पित्तरक्तपित्ताग्निमारुतान्” । भा. प्र । अन्यच्च—“तण्डुलात्त्रिगुणं दुग्धं तदर्धं जीवनं प्रिये । तदर्धं तु गुडं कान्ते पाचितं परमान्नकम् । परमान्नं वातपित्तहरं वृष्यं बलप्रदम् । कफप्रकोपनं

वाले वृत्तिकृच्च प्रकीर्तितम् ॥

परिपेलवम् । सू. १५ etc. परितः पेलवं मृदुता यस्य । जल-
मुस्ता । कैवर्तमुस्तकम् । शैवलमध्ये जायमानो मुस्ताकारपदार्थ इ-
त्येके । हिं.—केवटी मोथा ; वं.—केउटमुथा, जलेरमूता ; म.—
केवडीमोथा ; गु.—केवडीमोथ ; क.—कोमठी मोथा ; त.—
नीमुस्तकाचु ; मल.—नीमुस्तङ्का नीमुस्तङ्का, करीयका,
कयिमुस्तङ्का । लक्ष्णम्—“मुस्तावत् पेलवपुटं शुक्राभं स्याद्वि-
तुन्नकम्” । नामानि—“कुटन्नटं दाशपुरं वानेयं परिपेलवम् । प्लव-
गोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च” इत्यमरः । अन्यच्च—“परिपेल-
वं प्लवं वन्यं तत् कुटन्नटसंज्ञकम् । जायते मण्डूकाकारं शैवालदल-
संचये । कैवर्तीमुस्तके लीवं शोणके वा कुटन्नटः” इत्यजयः ।
गुणाः—परिपेलं कटूष्णं च कफमारुतनाशनम् । व्रणदाहामशूल-
न्नं रक्तदोषहरं परम्” । रा. नि । कन्दो ग्राह्यः । रोध्रादिगणे परि-
पेलवशब्दस्य कुटन्नट इति सुश्रुतपाठः । स्योनाक इति डल्हणहा-
राणचन्द्रौ । क्षुद्रमुस्तेति हेमाद्रिः ॥

परुषः । चि. १ see परुषकः ॥

परुषकः । सू. ६ etc. स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Tiliaceae* ।

हिं.—फालसा, परुषा, फलूरे, फरुषा, शुक्री ; बं.—
परुषफलेरगाछ, फठसा ; सिन्धी.—फालसा ; पञ्चा.—फाल-
ना, फहआ ; म.—फालसा, पर्पका ; गु.—फालसा ; तै.—
पुटिकी ; क.—वेट्टहा, दोगलि ; ल.—*Grewia Asiatica* ।
परुषको धन्वपत्रकः स्वनामैव प्रसिद्धः, स द्विविधो वृक्षविटपभेदा-
दिति डल्हणः । धन्वनसदृशं मृद्वल्पास्थिफळमिति हेमाद्रिः ।
नामानि—“परुषकं परु प्रोक्तं नीलवर्णं परापरम् । परिमण्डलम-
ल्पास्थि परुषं चापि नामतः” । ध. नि । आमपक्वफळानि ग्राह्या-

णि । गुणाः—“परूषकं कषायाम्लमामं पित्तकरं लघु । तत्पक्वं मधुरं पाके शीतं विष्टंभि वृंहणम् । हृद्यन्तु पित्तदाहास्रज्वरश्वय-
समीरहृत्” । भा. प्र । “परूषकत्वक् प्रमेहघ्नी योनिभेड्मदाहनुत् । मूत्रदोषप्रशमनी शीतपित्तानिलापहा” । आ. सं । “परूषमम्लं कटुकं कफार्तिजिद्वातापहं तत्फलमेव पित्तलम् । सोष्णं च पक्वं मधुरं रुचिप्रदं पित्तापहं शोफहरं च पीतम्” । र. नि । शारि-
वादिगणे परूषकस्थाने पद्मकमित्येव सुश्रुतपाठः ॥

पर्णशाकम् । नि. १४. पत्रशाकम् । वास्तुककालशाकादीनि ॥

पर्णिनी । चि. ५. शालपर्णी । अत्र तु “पर्णिनीनां चतसृणां” इति पठति चरकः ॥

पर्णिनीचतुष्कम् । चि. १. शालपर्णी पृश्निपर्णी मुद्गपर्णी मा-
षपर्णी च ॥

पर्णिन्यः चतस्रः । सू. १० etc. पर्णिनीचतुष्कम् ॥

पर्णिन्यौ । उ. ३९. मुद्गपर्णी माषपर्णी च ॥

पर्णी । उ. १८. शालपर्णी । “घातक्युत्पलपर्णिभि” रित्यत्र “घात-
की शिलपर्णिभि” रिति सुश्रुतपाठः । शिला मनःशिला, पर्णी
शालपर्णी इति डल्हणः ॥

पर्पटः । सू. ६ etc. पर्पटकः । सद्योत्रगचिकित्सायां “कालानु-
सार्यगुर्वेला जातीचन्दनपर्पटै” रित्यत्र पर्पटस्थाने “पद्मक” इत्येव
सुश्रुतपाठः ॥

पर्पटकः । शा. २ etc. स्वनामख्यातहृस्वश्रुपः । N. O.—

Rubiaceae । *Fumariaceae* इत्येके ; *Ficoideae* इति केचित् ।

हिं.—पित्तपापडा , दवनपापडा ; बं.—श्वेतपापडा , उर्दु.—

हसरधाना ; उत्.—जड़पाँपुडा ; म.—पित्तपापडा ; गु.—

खडसलियो, पीतपापडो ; काश्मी. — शहतेरह ; पा. — श्यातरह ,
 शहतेरह, शातरा ; अ. — बकलत-एल-मालिक ; मुंबापुर्याम्. —
 पित्तपापडा ; तै. — पर्पटकमु ; क. — पर्पटक ; कौ. — पर्पट-
 टक ; त. — पर्पटकं ; तु. — कोरपंति ; सिं. — पत्पाडगं , वेपि-
 लिय ; मल. — पर्पटकपुलु പ്പടകപ്പുലു , पर्पटकं ; इं. —
 Common fumitory; Rangiarepinse इत्येके ; ल. — *Olden-
 landia herbacea*; *Fumaria parviflora* इति केचित् ;
Mollugo cerviana इत्यपरे । The *Oldenlandia herbacea*
 is a “small, weak, straggling delicate plant, appear-
 ing in the rainy season” in fields and low ground on
 the banks of water courses. The entire plant is used
 in medicine, and is regarded as a valuable bitter
 tonic and febrifuge. इत्युदयचन्द्रदत्तः । नामानि — “शी-
 तप्रियः पर्पटको ज्वरघ्नः सूक्ष्मपत्रकः । वरतिक्तः पित्तघाती कब-
 रो रेणुनामकः” । स. नि । गुणाः — “पर्पटो हन्ति पित्तास्रभ्र-
 मवृष्णाकफज्वरान् । संग्राही शीतलस्तिक्तो दाहनुद्वातञ्चो लघुः” ।
 भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः । “एकः पर्पटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाश-
 नः” इति ॥

पलम् । सू. ३ etc. मांसम् ॥

पलंकषा । चि. १ etc. गुग्गुलुः । गोक्षुर इति केचित् । उत्तर-
 षष्ठाध्याये “अतिष्ठत्वा पलंकषा” इत्यत्र पलंकषा लाञ्छेतीन्दुः ॥

पललम् । चि. १४ etc. तिलकल्कः । भृष्टतिलचूर्णमित्यरुणदत्तः ।
 पिष्टकमिति जेज्जटः । तिलकल्कमितीन्दुः । शुष्कमांसचूर्णमित्येके ।

पललम् । उ. ३१. मांसम् । “पललं तिलचूर्णे स्यात् पललं पि-
 शितेपि च” इति शाश्वतः । मांसरस इत्येके ॥

पलाण्डुः । सू. ६ etc. पिपतिं धातून् पलःण्डुः । पलं मांसमण्डति इति वा । पलति । ‘पल रक्षणे’ । बाहुलकाद् आण्डुप्रत्ययः इति रामाश्रमी । मूलशाकविशेषः । N. O.—*Liliaceae* । हिं.—पियाज , प्याज ; बं.—पेयाँज ; म.—कांदा , श्वेतकान्दा ; गु.—डुंगरी ; कों.—पियावु ; तै.—नीरुळिळ ; क.—नीरुळिळ , ईरुळिळ ; तु.—नीरुळिळ ; त.—ईरवेङ्कायं , ईरुळिळ , वेङ्कायं ; मल.—ईरुळिळ ७७७७७७, वसोळा , सावाळा , वलिय वेळ्लुळिळ ; वङ्काळनुळिळ इत्येके ; पा.—प्याज ; अ.—वसल ; बर्मा.—Kyet-th-woni-ni (क्यत्त्वोनि-नि) इं.—Onion, Bulb onion ; ल.—*Allium cepa* ; फ्र.—Oignon । स श्वेतहारिद्रवर्णभेदेन द्विधा । तयोर्हारिद्रो रक्तो वा राजपलाण्डुरित्युच्यते । स्थूलनालाग्रपत्रो गुन्द्रालिकाभेदः स एव सक्षीरो मधुररसः क्षीरपलाण्डुरित्युच्यते इति डल्हणः । लशुनभेद इत्येके । गृज्जनकभेद इति केचित् । नामानि—“पलाण्डुर्यवनेष्टश्च सुकन्दो मुखदूषणः । हरितोऽन्यः पलाण्डुश्च लतार्को दुद्रुमः स्मृतः” । घ. नि । गुणाः—“पलाण्डुस्तु गुणैर्ज्ञेयो रसोनसदृशो गुणैः । स्वादुः पाके रसेऽनुष्णः कफकृन्नातिपित्तलः । हरते केवलं वातं बलवीर्यकरो गुरुः” । भा. प्र । “पलाण्डुः कटुको बल्यः कफपित्तहरो गुरुः । वृष्यश्च रोचनः स्निग्धो वान्तिदोषविनाशनः” । रा. नि । “पलाण्डुर्धवलाख्यश्च दुर्गन्धो मुखदूषकः” इति मदनपालः । धवलाक्षक इत्यरुणदत्तचन्द्रनन्दनौ । “मरकतमणिनील” मित्यादिभिर् हृदयंगमकवनतल्लजैस्सुचिन्नितोस्ति रसायनाधिकारे पलाण्डुर्वृद्धवाग्भटेन । कन्दो ग्राह्यः ॥

पलाण्डुकन्दः । उ. ५. पलाण्डुः कन्दः । पलाण्डुः । प्याजंका कन्द ॥

पलाशः । सू. १५. अ. ग. तमालपत्रं यस्मिन्नुत्पद्यते सः । तमा-

लपत्रवृक्षः । see पलाशम् ॥

पलाशः । सू. १५. रो. ग etc. प्रशस्तानि पलाशानि सन्त्यस्य

पलाशः, पलमश्नुते रक्तपुष्पत्वाद्वा । स्वनामख्यातरक्तवर्णपुष्पो

महातरुवर्गीयवृक्षः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—ढाक,

टेसू, केसू, केशु, धारा, कांकरिया, छिउल; बं.—पलाशगाल;

म.—पलस; गु.—खाखरो; कौ.—फलसारुकु; उत्.—

पराशु; तै.—मोदुगा, मूदुगा, पलादुल; क.—मुत्तगा, मुत्त-

लमर; त.—पलाचु, पुरचमरं; तु.—पलाश; सिं.—कूल;

मल.—प्लाशु , पिलाशु, चमता; पा.—दाराखटेपला-

शा; फ़.—Butee-feuillue; इं.—Bastard teak, Bengal

kino, Pulas kino tree; ल.—*Butea frondosa* । नामा-

नि—“पलाशः किंशुकः पर्णो यज्ञियो रक्तपुष्पकः । क्षारश्रेष्ठो

वातहरो ब्रह्मवृक्षः समिद्धरः” । भा. प्र । गुणाः—“पलाशो दी-

पनो वृष्यः सरोष्णो व्रणगुल्मजित् । कषायः कटुकस्तिक्तः स्नि-

ग्द्वो गुदजरोगजित् । भग्नसन्धानकृदोषग्रहण्यर्शः कृमीन् हरेत् ।

तत्पुष्पं स्वादु पाके तु कटु तिक्तं कषायकम् । वातलं कफपित्तास्र-

कृच्छ्रजिद् ग्राहि शीतलम् । वृद्धाहशमकं वातरक्तकुष्ठहरं परम् ।

फलं लघूष्णं मेहार्शः कृमिवातकफापहम् । विपाके कटुकं रूक्षं कुष्ठ-

गुल्मोदरशृणुत्” । भा. प्र । “रक्तः पीतसितो नीलः कुसुमैस्तु

विभज्यते । किंशुको गुणसाम्येऽपि सितो विज्ञानदः स्मृतः” । रा.

नि । रोध्रादिगणव्याख्यायां शठीत्यरुणदत्तः । कफवातनाशकव-

स्तियोगे ‘पलाश’ इत्यत्र निशाछद इति सुश्रुतपठः । शठीति

डल्हणः । “एरण्डमूलात्त्रिपलं पलाशात्तथा पलाशं लघुपञ्चमूलं”

इत्यत्र “एरण्डमूलात्त्रिपलं पलानि हृत्त्वानि मूलानि च यानि प-

ञ्च” इत्येव चरकपाठः । त्वग्बीजादिकं ग्राह्यम् ॥

पलाशम् । सू. १५, चि. ९, चि. २१ etc. तमालपत्रम् । असनादिगणे पलाशस्थाने कालस्कन्ध इति सुश्रुतपाठः, तस्मात्तत्र तमालपत्रवृक्ष इत्यवश्यमवगन्तव्यम् । किंशुक इत्येवारुणदत्तचन्द्रनन्दनौ । अतीसारसामान्यचिकित्सायां “पलाशहृदपुषाजार्जी” इत्यत्र गन्धपलाशमित्येव संग्रहपाठः ॥

पशुगन्धा । सू. १५ etc. अजगन्धा ॥

पांशुवाष्पः । सू. ६. पांसुवाप्यः, पांसुवाष्प इति पाठौ । पांसुभू-
मिवापितशालिधान्यविशेषः । हायनादधिकगुणः । पांसुः वाप्यश्चे-
ति पदद्वयमिति केचित् । पुराणं धान्यं ग्राह्यम् ॥

पांसुजम् । सू. १०. लवणविशेषः । मल.—पोटियुप्प *potash* ;
ॐ३५ ; बं.—पांगा ; म.—वापेसुखर्लेर्मी ; क.—वयलुगड्डेय
उप्पु ; त.—चवुदुदुप्पु ; सिं.—पांशुलुणु ; इं.—Fossil salt ।
औद्भिदमस्य पर्यायमिति केचित् । “औद्भिदं पांशुलवणं यज्जातं
भूमितः स्वयं” इति भावमिश्रः । पूर्वसमुद्रजमिति चक्रपाणिदत्तः ।
गुणाः—“पांसुजं तिक्तमत्युग्रं व्यवायि कटुपाचितम्” । घ. नि ।
शोधितं ग्राह्यम् ॥

पांसूत्थम् । सू. ६. पांसुजम् ॥

पाकलम् । उ. ३६. व्याधित्वान्, पाकं लाति वा । कुष्ठम् । “पा-
कलं कुष्ठभैषज्ये पुंसि स्यात् कुज्जरज्वरे” इति मेदिनी ॥

पाञ्चमूलिकम् । चि. ८. “निरूहं वा प्रयुंजीत सक्षिरं पाञ्चमू-
लिकं” इत्यत्र “दाशमूलिक”मित्येव चरकपाठः ॥

पाटलः । सू. ६. पाटं लाति । पाटला वणोऽस्यास्तीति वा । वर्षापा-
कित्रीहिमेदः, आशुधान्यम् । “पाटलः पाटलापुष्पवर्णको त्रीहि-
रुच्यते” । भा. प्र । गुणाः—“बद्धमूत्रपुरीषोष्णास्त्रिदोषस्त्वेत

पाटलः” । च. सू. २७ । “अत्युष्णो बद्धनिष्यन्दी पाटलस्तु त्रिदोषकृत्” । रा. व । “आशुब्रीहौ पाटलो ना श्वेतरक्तेऽगलिंगवान्” इति रुद्रः ॥

पाटला । सू. ३ etc. ताम्रपुष्पत्वात् । “पाटला पाटलौ स्त्री स्यादस्याः पुष्प पुनर्न ना । आशु धान्ये पुमान् श्वेतरक्तवर्णेऽपि वाच्यवन्” इति मेदिनी । स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Bignoniaceae* । हिं.—पाढल, पाडर, पाडरि, पद्; बं.—पारुलगाळ; म.—पाढळ, पाडळ, पाडली; गु.—पाडल, काकच, पान्दन; कों.—कुसगो; उत्.—पाडुडि; तै.—कलिगोट्टु, कलगोरु, कलगोरिपादरी; क.—पादरी, पुरुळिमर; हादरी; त.—पातिरिमरं; तु.—पुरुळि; सिं.—पलोल्; मल.—पातिरि पालीली, पूप्पातिरि; इं.—Trumpet flower; ल.—*Stereospermum suaveolens*, *S. chelonoides*; *Bignonia suaveolens* । नामानि—“पाटली ताम्रपुष्पी च कुंभाका रक्तपुष्पिका । वसन्तदूती चामोघा स्थाली च विटवल्लभा । स्थिरगन्धांबुवासा च कालवृन्तीन्दुभूहया” । रा. नि । घण्टापाटलकाष्ठपाटलभेदेन सा द्विधा । मूलकाष्ठं ग्राह्यम् । मूलत्वगिलेके । गुणाः—“पाटला तुवरा तिकानुष्णा दोषत्रयापहा । अरुचिश्वासशोथासच्छर्दिहिकारुषाहरी । पुष्पं कषायं मधुरं हिमं हृद्यं कफास्रनुत् । पित्तातिसारहृत् कण्ठ्यं फलं हिक्रासपित्तहृत्” । भा. प्र ॥

पाटलिः । सू. १५. पाटला ॥

पाटली । चि. ११. पाटला । मुष्कर इति केचित् ॥

पाठा । सू. ६. etc. पठ्यते । ‘पठ व्यक्तायां वाचि’ । पाठस्तु पठने ख्यातो विद्वकर्ण्यो तु योषिति” इति मेदिनी । ईषद्रोमशा श्वेतपुष्पपुच्छा विद्वकर्णीलता । N. O.—*Menispermaceae* । हिं.—पाढ, पाठ, निमुका, हरजोरि; बं.—आकनादि; म.—पहाडमूल; गु.—पाड, कालीपाट, करेडियुं; करन्धिस;

कौ.—पहाड, पाडावाळि; पञ्चा.—पिलाजुर, पिलिजारी;
दखा.—निर्विमिः उत्.—अकान्विन्धि; तै.—पाडचेदु;
क.—पाडावळिबळिळ, अगरसुटि, अगलुशुटी; न.—पाटै;
वट्टिचिर्पि; मिन्धी.—तिकरी, कटोरी; मि.—दियमित्त;
तु.—तिपले; मुंबापुर्याम्.—वेनिवित, पहाडवेळ, मल.—
पाटवळिळ ७०९७७७, पाटकिळड्डु, पाटा; इ.—Velvet-
leaf, Parrotroot; ल.—*Cissampelos pereira*; *cyclea*
burmanni इत्येक । नामानि—“पाठांश्चा विद्वकर्णं स्थापनी
श्रेयसी रसा । एकाग्रिला पापवेली प्राचीना वनतिक्का” । स.
नि । मूलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“पाठोष्णा कटुका तीक्ष्णा वा-
तश्लेष्महरी लघुः । हन्ति शूलज्वरच्छर्दिक्पृष्ठातीसारहृदुजः । दा-
हकण्डूविषश्वासकृमिगुल्मगरव्रगान्” । भा. प्र । कफजोष्ठरोगचि-
कित्सायां “पाठाक्षारमधुव्योषै”रित्यत्र “पाठा”स्थाने विडामित्येव
सुश्रुतपाठः ॥

पाठीनः । सू. ६. बहुदंष्टृत्वात् पाटयतीति, भक्ष्यत्वेन पच्यते वा ।
पाठीं पृष्ठं नमयतीति वा । वातालो नाभ मस्त्यविशेषः ।
“मीने वदालः पाठीन” इति त्रिकाण्डशेषे । हिं.—पठिना,
बुआरी; बं.—बोयालमाल; म.—पाठीन; मल.—
चेरुमीन् ७७७७७७, चेरन्विराल; वाका इति केचित् । ल.—
Silurus boalis । रूप्योदरः कृष्णवर्णकः कण्टकमञ्जरिरिति हेमा-
द्रिः । “निद्रायुक्तो मांसभुक् स्यात् स पाठीनः स्मृतो बुवै”रिति
निघण्डुरत्नाकरे । “सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः कृष्णवर्णो महाशिराः” इति
मदनपालः । अश्लकल एव दीर्घो निर्मलः सोपि ‘बोयाल’ इति
लोके प्रसिद्ध एवेति उल्हणः । “पाठीनः श्लेष्मलो वृष्यो
निद्रालुः पिशिताशनः । दूषयेद्रक्तपित्तं तु कुष्ठरोगं करोत्यसौ”
इति सुश्रुतः । “पाठीनः श्लेष्मलो बल्यो निद्रालुः पिशिताशनः ।
दूषयेद्बुधिरं पित्तं कुष्ठरोगं करोति च” । भा. प्र ॥

पादत्रम् । चि. १३. उपानत् ॥

पादत्राणम् । सू. २. उपानत् ॥

पानकम् । चि. ६. मत्स्यण्डिकादिमिष्टद्रव्यकृतपानीयम् । हिं.—

शरबतः मल.—सर्वत्तु *شربت* । Sherbet । सिं.—रसपा-
नयक्, सर्वत् ॥

पायसः । सू. ७ etc. पयसि संस्कृतम् । परमान्नम् । “पायसस्तु
क्षीवपुंसोः श्रीवासपरमान्नयोः” इति मेदिनी ॥

पारदः । उ. ३२ etc. पारं ददाति । पारत इति पाठः । पारं तनो-

ति । तनु विस्तारे । “रसेन्द्रः पारदः प्रोक्तः पारतोपि निगद्यते”

इति तारपालः । स्वनामख्यातो खनिजतरलधातुविशेषः । “मू-

र्छितो हरते व्याधीन् बद्धः खेचरसिद्धिदः । सर्वसिद्धिकरो लीनो

निरुद्धो देहसिद्धिदः । विविधव्याधिभयोदयमरणजरासङ्कटेऽपि म-

र्त्यानां । पारं ददाति यस्मात्तस्मादयमेव पारदः कथितः” । रा.

नि । हिं.—पारा; बं—पारा; म.—पारा; गु.—पारो;

तै.—पारदरसमु, पादरसमु; क.—पारदरस, पादरस; त.—

प्रातरचं, इरचं; कों.—पारदरस; सिं.—रसदिय; मल.—

रसं *شربت*; पा.—सिमाव, डसीवक; अ.—अबुक, सिबख;

फ़.—Mercure; जर्मन्.—Merkur; इं—Mercury,

Quicksilver; ल.—Hydrargyrum । नामानि—“पारदो

रसधातुश्च रसेन्द्रश्च महारसः । चपलः शिववीर्यं च रसः सूतः शि-

वाह्यः” । भा. प्र । शोधितमारितं ग्राह्यम् । गुणाः—“पारदः

षड्रसः स्निग्धस्त्रिदोषघ्नो रसायनः । योगवाही महावृष्यः सदा

दृष्टिबलप्रदः । सर्वायुहरः प्रोक्तो विशेषात् सर्वकुष्ठनुत्” । भा.

प्र । दोषाः—“संस्कारहीनं खलु सूतराजं सेवेत यस्तस्य करोति

बाधाम् । देहस्य नाशं विदधाति नूनं कुष्ठदिदोषाञ्जनवेज्जराणाम्” ।

ध. नि । हिंशुलाद्रसाकर्षणविधिः—“निवृत्तसैर्निवृत्तपत्रसैर्वा या-
ममात्रकम् । घृष्ट्वा द्रुदमूर्ध्वं तु पातयेत् सूतयुक्तिवत् । तत्रोर्ध्वपिठ-
रीलघ्नं गृहणीयाद्रसमुत्तमम् । शुद्धमेव हितं सूतं सर्वकर्मसु योज-
येत्” । भा. प्र ॥

पारावतः । चि. २. परं जीवमवति । पराच्छत्रोर्गहंकाराद्वा ज्ञानोप-
देशेन । अव रक्षणदौ । “पारावतः कपोतः स्यात् कपोतो विह-
गान्तरे” इति विश्वः । कपोतजातिभेदः गृहदेवकुलालयः ।
हिं.—परेवा ; बं.—पायरा , पारवा ; म.—पारवा ; तै.—
पारुवापिट्ट ; त.—माटपुरा ; सिं.—परविय ; मल.—माटप्रा-
वु ২০১৬০৫ , वलर्तुप्रावु ; इं.—Pigeon ; ल.—*Columba*
livia । नामानि—“पारावतो कश्चरवोऽरुणलोचनश्च पारावतो
मदनकाकुरवश्च कामी । रक्तेक्षणो मदनमोहनवाग्विलासी कण्ठी-
रवो गृहकपोतक एष उक्तः” । रा. नि । मांसगुणाः—“रक्त-
पित्तप्रशमनः कषायविशदोऽपि च । विपाके मधुरश्चापि गुरुः पारा-
वतः स्मृतः” । सु. सू. ५६ । “कषायविशदाः शीता रक्तपित्त-
निवर्हणाः । विपाके मधुराश्चैव कपोता गृहवासिनः” । च. सू.
२७ । “पारावतो गुरुः स्निग्धो रक्तपित्तानिलापहः । संग्राही
शीतलस्तजैः कथितो वीर्यवर्धनः” । भा. प्र ॥

पारावतकः सू. ६ ब्रीहिधान्यविशेषः । पारावतवत् शुक्लतण्डुलः ।
लावाक्षाद्धीनगुणः ॥

पारिभद्रः । चि. ११. परितो भद्रमस्यस्य । रक्तकुसुमः कण्टकी-
वृक्षविशेषः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—फरहद , फररु-
द , पांगरा ; जलनीम इत्येके ; बं.—पालदे मान्दारगाल ; पालि-
थार ; म.—पांगारा , पानारा , पारिंगा ; गु.—पारिंगा , फर-
हद , पानारावास , पारारु ; कौं.—पंगिरो ; दखा.—पञ्जीर ;
तै.—बाडिसेवेददु , मुबिकर , बारिजमु , मोदुगो , बारिदावे-

ट्टु, बादचिपाचेट्टु ; मुलमोतिचेट्टु ; क.—होंगरा, हंगरक, पोंगरा, हालिवान, वार्जीपेमर, हारावाना, हरिवाल, पारवाल-दमर ; तु.—पोंकरदमर ; त.—कलियाणमुरुक्कु, मुरुक्कु ; सिं.—एरवट्टु, बट्टु ; मल.—मुरिक्कु 20000, मुळ्मुरुक्कु, मन्दारं ; फ्र.—Arbre immortel ; जर्मन्.—Indischer korallenbaum ; इं.—Indian coral tree; Moochy wood tree ; ल.—*Erythrina indica* । नामानि—“पारिभद्रो निंबतरुमन्दारः पारिजातकः । रोहितो रक्तपुष्पी च किंशुकः प्ली-हनाशनः” । स, नि । पारिभद्रः फलभद्रो रक्तकुलुमः कण्टकी रोहिणीसदृशपत्रः पूर्वदेशे प्रसिद्ध इति डल्हणः । त्वगादिकं ग्रा-ह्यम् । गुणाः—“पारिभद्रः कटूष्णः स्यात् कफवातनिकृन्तनः । अरोचकहरः पथ्यो दीपनश्चापि कीर्तितः । रा, नि । “पारिभद्रोऽनिलश्लेष्मशोथमेदःकृमिप्रणुत् । तत्पत्रं पित्तरोगघ्नं कर्णव्याधिवि-नाशनम्” । भा, प्र । “पुष्पं पित्तरुजं हन्ति कर्णव्याधिं विनाश-येत्” इत्येके ॥

पारिभद्रकः । सू. ३० etc. पारिभद्रः । क्षारक्रियायोगे देवदारु-रिति डल्हणः । कृमिचिकित्सिते “पारिभद्रककेवुकात्” इत्यत्र पर्वत-निंब इत्येव डल्हणः ॥

पारियात्रः । सू. ५. पर्वतविशेषः । One of the Principal mountain chains in India. It is probably the same as the Sewalik mountains which run parallel to the Himalaya and guard the Gangetic Doab on the north-east.

पार्थः । उ. २२. अर्जुनवृक्षः । “पार्थस्तु ककुभे जिष्णौ” इति विश्वः ॥

पार्थी । सू. १५. वे. ग ; आदित्यभक्ता । see सुवर्चला ।

कपोतवंकति सुश्रुतपाठः । ब्राह्मिणि भाष्यकारः । अन्ये शिरीष-
सदृशपत्रा स्वल्पविटपेति द्रव्यान्तरमाहुः । पार्थ इत्यर्जुनद्रुमत्वेन
केरलेष्वेके ॥

पालक्या । मृ. ६. वस्तुकाकारशकविशेषः । पालक्या इति पाठः । “पालक्या तण्डुलीयव” इति सुश्रुतः । पालक् इति लोके इति डल्लहः । “पालक्या वास्तुकाकारा” इति भावमिश्रः । ईष-
लोहितचीरितपत्रा वस्तुकसदृशा इति हेमाद्रिः । हिं.—पालक,
पालकी, पलकी; बं.—पालकशाक; म.—पालखः गु.—
टांको, पालखनी भाजी; क.—पालक्य; मल.—तैचीरा
১১০০০০ ; ल.—*Beta bengalensis* । नामानि—“पालक्यं
तु पलक्यायां मधुरा क्षुरपत्रिका । सुपत्रा स्निग्धपत्रा च ग्राभीणा
ग्राम्यवल्लभा” । रा. नि । पत्रं ग्राह्यम् । गुणाः—“पालक्या वा-
तला शीता श्लेष्मला भेदिनी गुरुः । विष्टंभिनी मदश्वासपित्तरक्त-
कफापहा” । भा. प्र । “पालक्यमषित्कटुकं मधुरं पथ्यशीत-
लम् । रक्तपित्तहरं ग्राहि ज्ञेयं सन्तर्पणं परम्” । रा. नि । “पा-
लक्या पिच्छिला गुर्वा श्लेष्मला भेदिनी हिमा” इति मंत्रहे ॥

पालनिका । चि. १. त्रायमाणा । ब्राह्मीति पाठ्यकारः ॥

पालनी । चि. १. त्रायमाणा । त्रायमाणेत्येव चरकसुश्रुतसंग्रह-
बंगसेनसंहितासु पाठः । कृष्णशारिबेत्येकं ॥

पालाशवृन्तम् । चि. २. पलाशकुसुमस्य वृन्तम् । पलाशके फू-
लोंकी दंडियों । मल.—प्लाशिनपूविन् वेट्टि ಪ್ಲಾಶಿನಬಿಡುಯಿನ್
ಎಣ್ಣೆ ॥

पालिदी । उ. ३८, पालयति । 'पाल रक्षणे' । त्रिवृत् । श्यामा त्रि-
वृद्धिर्निन्दः ॥

पालेवतम् । मू. ६ etc. पारावतमिति पाठः । फलविशेषः ।

पारावतं फलं कामरूपे प्रसिद्धं पाककाले घवललोहितं , तिन्दुका-
कारि च ; तद्विविधं मधुरमम्लं चेति । “पालेवतं सितं पुष्पैस्तिन्दु-
कामफलं मतम्” । ध. नि । रैवातमिति केचिन् । हिं.—पारेवत ;
बं.—पेयारा ; म. —पालेवत , उत्तरी ; गु. —पालेवत ; क.—
उत्तरिगे ; उत्. —पाण्ड । पक्वफलं ग्राह्यम् । नामानि—“पारे-
वतं तु रैवतमारैवतकञ्च किञ्च रैवतकम् । मधुफलममृतफलाख्यं
पारेवतकञ्च सप्त हव” । रा. नि । गुणाः—“पारेवतं तु मधुरं
कृमिवातहारि वृष्यं तृषाज्वरविदाहहरं च हृद्यम् । मूर्छाभ्रमश्रमवि-
शेषविनाशकारि स्तिग्धं च रुच्यमुदितं बहुवीर्यदायि” । रा. नि ।

Wilson thinks it implies the fruit of the *Anona reticulata* ॥

पाषाणभेदः । चि. ११. अश्मभेदः ॥

पिचुकः । चि. ११. नीलोत्पलम् । चिञ्चुक इति मुंबापुरमुद्रित-
संग्रहपाठः । शितिवारक इत्यरुणदत्त इन्दुश्च । पिचुकः पक्वकरी,
कार्पासफलं इत्येके इति डल्हणः ॥

पिचुका । उ. ३६. पिचुकीति चरकपाठः । मणिरुत्तारापथे प्रसिद्ध
इति चक्रपाणिदत्तः । रत्नपुष्पिकेति काचिदौषधिरितीन्दुः ॥

पिचुनक्तकः । शा. २. वल्लखण्डः ॥

पिचुमन्दः । चि. १ etc. पिचुं कुष्ठं मन्दयति , मृद्वाति वा ।
निबः ॥

पिच्छनलिका । मू. २२. पक्षिपिच्छनाडीति हेमाद्रिः । मल.—
तृवल्त्तण्डु തൃവൽത്തണ്ടു ॥

पिण्डालुः । मू. ६. पिण्डाकार आलुः । कन्दशाकविशेषः ।
N. O.—*Convolvulaceae* । हिं.—पिंडालु , शकरकन्दी ;

रतालु ; बं.—चुवडि आलु , गोलअ लु ; म.—रताळें , पेडालु ;
 गु.—रतालु , शकरकन्द ; कों.—चीनिकणंग : तै.—गेनुसु .
 चिलगडमु , मोहनमु ; क.—सीगेणसु , गेणसुगड्डे , विलियहेंडल ;
 उत्.—वराअलु ; तु.—केरेंग् ; न.—चकरैवाळिल , वळिल्लकि-
 ळंकु ; मल.—चकरवळिल्लकिळङ्कु ചക്കവള്ളിക്കിഴങ്ങ് , च-
 करकिळङ्कु , मधुरकिळङ्कु , चीनिकिळङ्कु , कप्पकिळङ्कु ;
 पा.—जरदाक्लाहोरी ; फ़.—Truffle douce: Potato de
 malaga ; जर्मन्.—Batate : Bataten Trichterwinde ;
 ई.—Sweet potato ; ल.—*Ipomoea Batatus. Batatas*
edulis | *Dioscorea globosa* इत्यविनाशचन्द्रः । नामानि—
 “पिण्डालुः स्याद् मन्थिलः पिण्डकन्दः कन्दमन्थी रोमशो रोमक-
 न्दः । रोमालुः स्यात् सोपि तांबूलपत्रो नानाकन्दः पिण्डकोयं दशा-
 ह्वः” । गुणाः—“पिण्डालुर्मधुरः शीतो मूत्रकृच्छ्रमशपहः ।
 दाहशोषप्रमेहघ्नो वृष्यः सन्तर्पणो गुरुः” । रा. नि । कन्दो प्राह्यः ।
 वाराहीकन्द इति केचित् । उक्तं ह्यायुर्वेदप्रकाशे—“वाराहीकन्दः
 पिण्डालुस्तथा शबरकन्दकः । प्रोक्तो मूलकमूलामो वक्त्रालुस्त्वक्-
 छदस्तथा” इति । गोलालुक इति हाराणचन्द्रः । तुण्डालुरिति
 समर्थयति हेमाद्रिः । यथा—“बहुभिः पठ्यमानस्य पाठस्येयं स-
 मर्थना । हेमाद्रिणा कृता किं तु तुण्डालुरिति पठ्यताम्” ॥

पिण्डितः । चि. ६. मदनः । पीडित इति केचित् पठन्ति । पि-
 ण्डीतक इति चरकपाठः ॥

पिण्डीतकः । उ. ५. पिण्डीं स्वल्पापिण्डं फलपुष्पद्वारा तनक्ति अ-
 नुकरोति । मदनः । “पिण्डीतकः स्यात्तगरे मदनारूपमहीरुह” ।
 कृष्णपुष्पो मदन इत्येके । मरुवा इति बंगसेनभाषाटीकाकारः ॥

पिण्याकः । सू. ६ etc. पीड्यते पिण्याकः । “पिण्याकोऽस्त्री ति-

लकस्के हिंगुवाह्लीकसिह्लके" इति मेदिनी । उद्धृततैलतिल्लादि-
पिण्डः । हिं.—तिल्लोकी खल, पीना ; बं.—खइल ; म.—ति-
ल्लांची पेंड ; गु.—खोल ; मल.—पिण्याककु പിണ്ണാക്കു ; इं.—
Oil-cake । “पिण्याको ना खलिः स्त्रिया”मिति वैजयन्ती ।
नामगुणाः—“तैलकिट्टं तु पिण्याकः खलः स्यात्तैलकल्कजः ।
पिण्याकः कटुको गौल्यः कफवातप्रमेहनुत्” । रा. नि । “पिण्याको
लेखनो रूक्षो विष्टंभी दृष्टिदूषणः” । भा. प्र ॥

पिण्याकविकृतिः । सू. ६. पिण्याकस्य विकारो व्यञ्जनत्वेनोपयो-
गः । पिण्डीवटिकादि देशीय इति हेमाद्रिः ॥

पित्तम् । कालखण्डलग्नस्थगिकामध्यगतनीलजलम् । मल.—कट्टु
കുട്ടു, कट्टु । Bile ॥

पित्तधरा । शा. ३. शरीरकलाविशेषः । “षष्ठी पित्तधरा नाम
या कला परिकीर्तिता । पक्वामाशयमध्यस्था ग्रहणी परिकीर्तिता”
इति दृश्यतः । Duodenum । ग्रहणीपदं क्वचित् समग्रक्षुद्रान्त्रा-
भ्यन्तरीयां कलामपि लभ्यति वैद्यकग्रन्थेषु, साऽसौ ‘पित्तधरा’
कलासंज्ञाऽपि । see ग्रहणी ॥

पित्ताशयः । शा. ३. पित्तकोषः । Gall-bladder । “पित्तको-
षो नाम क्षुद्रतुंवीसमाकार ऊर्ध्वमुखः कोषो यकृद्दधस्तले संलग्नः ।
तस्य तलभागो यकृतुरोधारास्पर्शी नवमोपपशुंकाप्रदेशे वर्तते ।
ऊर्ध्वभागस्तु तस्य मरालग्रीवावद् वक्राभूतमुखो यकृद्द्वारसीतां या-
वत् प्रसृतः । तत्र च तलिकारूपेण परिणतमस्य मुखं प्रतिहारिणीं
सिरामनुवर्तते” । प्र. शा ॥

पिपीलिका । नि. ११ etc. क्षुद्रजन्तुविशेषः । हिं —चींटी,
चिऊंटी ; बं.—क्षुदे पिँडः ; म.—मुंग्या ; सिं.—दिमिया ,

वेया ; मल.—उरुमु २४७५, वीरु ; इ.—Ant ; ल.—*Ecophylla smaragdina* । “पिपीलिकः पिपीलश्च स्त्रीसंज्ञा च पिपीलिका” । रा. नि ॥

पिप्पलः । मू. १५. पिप्पलानि देश्यां पत्राणि , तानि सन्त्यस्य ।
पिप्पलं जलमस्यास्ति मूले सिक्तत्वादिति रामाश्रमी । अश्वत्थः ।
“पिप्पलं सलिले बल्लहेदमेदे च ना तरौ । इति मेदिनी ॥

पिप्पली । मू. ६ etc. पिपतिं पिप्पली । पृ पावनपूरणयोः ।
स्वनामख्यातपण्यद्रव्यम् । N. O.—*Piperaceae* । हिं.—
पीपल , पिपर , पिपलि ; वं.—पिपुल , पीपुल ; उर्दु.—पिप्पि-
लि ; म.—पिपळी ; गु.—पीपर ; कों.—हिपली ; दखा.—
पिपलिअना ; तै.—पिप्पली , पिप्पल्लु ; क.—हिप्पालि , तिप्प-
लि ; त.—तिप्पालि ; तु.—इप्पुलि ; सिं.—तिप्पालि ; मल.—
तिप्प लि लोप्पली ; पा.—मघस-पिपल , पिढनिलदराज ; अ.—
दारफिलफिल ; इं.—Long pepper, Dried catkins । ल.—
Piper longum । नामानि—“पिप्पली मागधी कृष्णा वैदेही
चपला कणा । उपकुल्योषणा शौण्डी कोला स्यात्तीक्ष्णतण्डुला” ।
भा. प्र । शुष्कफलं पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“पिप्पली दीपनी
वृष्या स्वादुपाका रसायनी । अनुष्णा कटुका स्निग्धा वातश्लेष्म-
हरी लघुः । पिप्पली रेचनी हन्ति श्रामकासोदरज्वरान् । कुष्ठप्रमे-
हगुल्मार्शःप्लीहशूलाममारुतान् । आर्द्रा कफप्रदा स्निग्धा शीतला
मधुरा गुरुः । पित्तप्रशमनी सा तु शुष्का पित्तप्रकोपिणी । पिप्प-
ली मधुसंयुक्ता मेदःकफविनाशिनी । श्वासकासज्वरहरा वृष्या
मेध्याग्निवर्धिनी । जीर्णज्वरेऽग्निमान्द्ये च शस्यते गुडपिप्पली । का-
साजीर्णारुचिश्चासहृत्पाण्डुकमिरोगनुत् । द्विगुणः पिप्पलीचूर्णाद्
गुडोत्र भिषजां मतः” । भा. प्र । कासचिकित्सिते “त्वक्क्षीरीपि-
प्पलीलाजचूर्णे”रित्यत्र पिप्पलीस्थाने शर्करैरेव चरकपाठः ॥

पिप्पलीकः । चि. ५ etc. पिप्पली । पटोलादिघृतयोगे “सपि-
प्लीकै” रित्यत्र “सव्योषचव्यै” रिति पठति वृद्धवाग्भटः ॥

पिप्पलीकणा । चि. ५. पिप्पल्याः तण्डुलम् । “पिप्पलीकणे” ह-
त्वा “पिप्पली शुभे” ति चरकपाठः । तालीसाद्ये शुभा इति विशेषणं
पिप्पल्याः इति चक्रपाणिदत्तः । उक्तं हि हारीते—“तालीसमरि-
चं शुण्ठी पिप्पल्योक्षांगको भवः । त्वगेलाधीशके दद्यात् शर्करा-
ष्टपलं भवे” दित्यादि ॥

पिप्पलीद्वयम् । चि. ३ etc. पिप्पली गजपिप्पली च ॥

पिप्पलीमूलम् । सू. ६ etc. स्वनामख्यातह्रस्वलतामूलम् ।

हिं.—पीपरामूल, पीपलामूल ; बं.—पीपुलमूल ; म.—पिप-
लमूल ; गु.—पीपरीमूल ; तै.—पिप्पलीबेरु, पिप्पलीदुम्प ;
क.—हिप्पलियबेरु ; त.—तिप्पलिकटै, मोटि ; सिं.—तिप्प-
लिमुल् ; मल.—तिप्पलिवेरु തിപ്പലിമുൾ ; पा.—फिल्फिल्-
मोषा ; अ.—असलुल फिल्फिल् ; इं.—Piper root ; ल.—
Piper officinarum । नामगुणाः—“अन्धिकं पिप्पलीमूलमूष-
णं चटकाशिरः । दीपनं पिप्पलीमूलम् कटूष्णं पाचनं लघु । रुक्षं
पित्तकरं भेदि कफवातोदरापहम् । आनाहृष्टीहगुल्मघ्नं कृमिश्वास-
क्षयापहम्” । भा. प्र ॥

पियालः । सू. १४. पियति सरलत्वात् । पियालः ॥

पिष्टम् । सू. ३ etc. तण्डुलगोधूमादिचूर्णम् । मल.—मावु
മാവു ; बं.—पिटे ॥

पिष्टान्नम् । चि. १७. तण्डुलादिपिष्टकृतमन्नम् । पिष्टमित्येव च-
रकपाठः । मिठाई इति शिवदीपिका ॥

पीततैला । सू. १५. पीतं तैलं यस्याः । ज्योतिष्मती । अलवणा

इति सुश्रुतपाठः । ज्योतिष्मती चतुर्लपक्वरक्तफला पीततैला 'का-
कमर्दनिका' इति लोके प्रसिद्धा इति डल्हणः । हरीतकीति हारा-
णचन्द्रः । काकादनीति चन्द्रनन्दनारुणदत्तौ ॥

पीतदारुः । चि. १३. पीतं च तदारु च । दार्वी । "पीतदारु पचं-
पचा" इति निघण्टुः । सरलदेवदार्विति केचित् । दारुहरिद्रेतीन्दुः ।
पीतदारुस्थाने केचिद्देवदारुं पठन्तीति डल्हणः । "दार्वी दारुह-
रिद्रा स्यात् पीतदारुश्च पर्जनी" इति वैजयन्ती ॥

पीतद्रुः । चि. ६ etc. पीतदारुः । कल्पपञ्चमाध्यायव्याख्यायां
"रास्नापीतद्रुनैलिकै"रित्यत्र 'सरल' इतीन्दुः । हरिद्रेत्यरुणदत्तः ।
अपस्मारप्रतिषेधाध्यायव्याख्यायां देवदार्वीति चक्रपाणिदत्तः ॥

पीतांगा । उ. २८. पीतमंगमस्यः । हरिद्रा । पीतांगीति पाठः ।
पीतरोहिणीति पाठ्यकारः ॥

पीयूषम् । सू. ५. पीयति । पीयते अनेन वा । 'पीयू श्रीतौ' । नवक्षीरम् ।
नवप्रसूतायाः गोः सप्तदिनाभ्यन्तरीणदुग्धम् । हिं.—पेवसी, पे-
यूषे । तत्काल व्याई हुई गायया भैंसीके दूधको पीयूष कहते हैं ।
The milk of a cow or buffalo during the first seven
days after calving । प्रसूतिदिनमारभ्य यावन्मलिनघनं क्षीरं
तावत्पीयूष इति हेमाद्रिः । "पीयूषं सप्तदिवसावधिक्षीरे तथा मृते"
इति विश्वमेदिन्यौ । "क्षीरं तत्कालसूताया घनं पीयूषमुच्यते"
इति भावमिश्रः । "आसप्ताहात्तु पीयूष"मिति वैजयन्ती । अपिच—
"क्षीरं सद्यः प्रसूतायाः पीयूषमिति संज्ञितम् । सप्तरात्रात् परं क्षीर-
मप्रसन्नं च मोरटम्" । गुणाः— "मधुरौ बृंहणौ वृष्यौ तद्वत् पीयू-
षमोरटौ" इति सुश्रुतः । सद्यः सूतायाः क्षीरकृतं दधि इतीन्दुः ।

पीलुः । चि. ४ etc. पीयते माधुर्यात् पीलुः पीड्यते वा । पीलति ।
'पील प्रल्लिष्टमे' । इति रामाश्रमी । "पीलुः पुमान् प्रसूने स्यात्

परमाणौ मतंगजे । अस्थिखण्डे च तालस्य काण्डपादपभेदयोः ।
 औत्तरापथिके मधुरफलवृक्षः । N. O.—*Salvadoraceae* ।
 हिं.—पीलु, झल; वं.—पीलुगाल; म.—लघुपीलु; गु.—
 पीलु; तै.—वरगोगु, गोलुगुचेद्दु; क.—गोणिमर, मिरीये
 ऊगनि; मुंवापुर्याम्.—पिलवा, कखाम; त.—उकायिपुट्टै,
 उकामरं; सिं.—मस्मोर; मल.—उकमरं ७०००, पीलु;
 अतन्द्रीति केरलेष्वेके प्रस्यलन्ति; अ.—ईराक; पा.—दरखते
 मिस्वाक्; इं.—Tooth brush tree; ल.—*Salvadora*
persica; फ़.—*Salvadore de persa*; जर्मन्.—*Persische*
salvadore । नामानि—“पीलुः शीतः सहस्रांशी धानी गुडफल-
 स्तथा । विरेचनफलः शाखी श्यामः करममल्लभः” । रा. नि ।
 पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—“पीलु श्लेष्मसमीरघ्नं पित्तलं भेदि
 गुल्मनुत् । स्वादु तिक्तञ्च दत् पीलु तन्नात्युष्णं त्रिदोषहृत्” ।
 भा. प्र ॥

पीलुपर्णी । उ. ३०. पीलेरिव पर्णान्यस्याः । मूर्वा । “पीलुपर्णी
 चिंचिकायां मूर्वायामौषधीभिदि” इति मेदिनी ॥

पुण्डरीकः । चि. ८. पुण्डरीकेण सदृशम् । “साधुपुष्पं स्थलपद्मं
 दृष्टिकृत् पुण्डरीककं” इति रभसः । गजमनुष्याणां चक्षुर्हितकार-
 को शालपर्णीतुल्यपत्रको ह्रस्ववृक्षभेदः । स्वनामख्यातं यष्टीमधुद्र-
 व्यादीषत्स्थूलं मधुररसं नेत्राश्चोतनार्हं द्रव्यमिति डल्हणः । अन्ये
 श्रीपुष्पमाहुः । हिं.—पुण्डरिया, पुण्डेरी, पंड्यारा; वं.—
 पौण्डरीया गाल, पुण्डरिया; म.—पुण्डरीकवृक्ष; गु.—पुण्डरिया;
 पांडेरवा; क.—पुण्डरिक; त.—वरळत्तामरै; सिं.—पोण्डरु;
 मल.—वीरपुण्डरि වීරපුණ්ඩරි; मुमीरा इति युनानीवैद्याः ।
 नामानि—“प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पुण्डर्यं पुण्डरीयकम् । सितपुष्पं
 सुपुष्पं स्याच्छ्रीपुष्पं सानुजानुजम्” । ध. नि । सर्वांशो ग्राह्यः ।

गुणाः—“पौण्डर्यं मधुरं तिक्तं कषायं शुक्लं हिमं । चक्षुष्यं मधुरं पाके वर्णं पित्तकफघ्नम्” । अन्यच्च—“प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं मधुरं तिक्तशीतलम् । पित्तरक्तघ्नान् हन्ति उवरदाहृषापहम्” । रा. नि । कमलमित्येके । तत्र, “यष्ट्याह्वपुण्डरीकेण” तत्र “प्रपौण्डरीकं मधुकं” इत्येव चरकपाठः ॥

पुण्डरीकम् । क. ४. पुण्डयति । ‘पुडि भूपायाम्’ । अतिश्वेतकमलम् । हिं.—सफेद कमल ; बं.—श्वेतपद्म ; म.—पांढरं कमल ; गु.—धोळां कमल ; क.—विलिय तावरे ; सिं.—डेलनेलुं ; मल.—वेळळतामरा १०५७७०२० ; इं.—White lotus । “पुण्डरीकं सिताम्बोजे सितछत्रे च भेषजे । पुंसि व्याघ्रेऽग्निदिग्गतागे कोशकारान्तरेपि च” इति मेदिनी । see कमलम् ॥

पुण्ड्रः । इक्षुविशेषः । see पौण्ड्रकः । “पुण्ड्रो दैत्यविशेषेष्कुभेदयो रतिमुक्तके । चित्रे कृमौ पुण्डरीके पुंभूम्नि नीवृदन्तरे” इति मेदिनी ॥

पुण्ड्रः । सू. १५ etc. पुण्डरीकवृक्षः । see पुण्डरीकः । पद्मकादिगणे प्रपौण्डरीकमिति सुश्रुतपाठः ॥

पुण्ड्राह्वः । सू. २० etc. पुण्डरीकवृक्षः । see पुण्डरीकः ॥

पुनर्नवः । शा. २ etc. पुनर्नवा ॥

पुनर्नवा । सू. ६ etc. पुनर् नवेव (छिन्नापि) विशाखत्वात् ।

पुनरभिक्षणं नवा । नूयते वा । स्वनामख्यातपत्रशाकभेदः । सा त्रिधा श्वेता रक्ता नीला चेति । “पुनर्नवा च रक्तायां” इति वैजयन्ती । N. O.—*Nyctagineae* । हिं.—सांठ, शान्त, गदहपूर्णा, गदहपुरेना, विषखरा, तिकरी ; बं.—तुण्या, रांगा गांदावन्ते ; उर्दु.—पीसकोपरा ; म.—घेंडुळी, खपरा, वासु ; गु.—साटोडी, घेडुली, वखाखपरो, कों.—खपरी, सांठ ; तै.—अडतमामिडि, गलिजेरु, अतिकममेदि ; क.—

सनाढिका, बलेवडकिंगिड, केम्पिनबेल्लडकिलु, गज्जेरु, गोनाजाली; तु.-नेलवसले; त.- मूकिरट्टै, कटियिरत्तं, चट्टरणै, चारट्टै, चारणै; सिं.-सारण; मल.-तलुतायमा ௧௪௦௦௦௦, तमिळामा; अ.—इंदकूकी; इं.—Hog's weed; Spreading Hogweed; ल.—*Boerhaavia diffusa* । नामगुणाः—“पुनर्नवा श्वेतमूला शोथघ्नी दीर्घपात्रिका । कटुः कषायानुरसा पाण्डुघ्नी दीपनी परा । शोफानिलगरश्लेष्महरी व्रण्योदरप्रणुत् । पुनर्नवाऽपरा रक्ता रक्तपुष्पा शिवाटिका । शोथघ्नः क्षुद्रवर्षाभूर्वृषकेतुः कठिलकः । पुनर्नवाऽरुणा तिक्ता कटुपाका हिमा लघुः । वातला माहिणी श्लेष्मपित्तरक्तावेनाशिनी” । भा. प्र । “श्वेता पुनर्नवा सोष्णा तिक्ता कफविषापहा । कासहृद्रोगशूलाम्लपाण्डुशोफानिलातिनुत्” । रा. नि । “रक्ता पुनर्नवा तिक्ता सारिणी शोफनाशिनी । रक्तप्रदरदोषघ्नी पाण्डुपित्तप्रमर्दनी” । रा. नि । मूलं माह्यम् । अभावे सर्वांशो ग्राह्य इत्येके ॥

पुन्नागः । सू. १५. पूजितः पुमान् पुन्नागः स इव प्राधान्यात् । तुंगो रक्तकेसरारुख्यो वृक्षविशेषः । अन्ये सुरपर्णिका सुगन्धिपुष्पा दक्षिणापथे सुरपतीति प्रसिद्ध इति डल्हणः । N. O.—*Guttiferae* । हिं.—पुन्नाग, सुलतानचम्पक; बं.—पुन्नांगाल, राजचम्पक; म.—गोडी उंडीण, कड ती उंडीण, उण्टग, पुमाग; गु.—पुन्नाग; तै.—पेन्ना, पुन्नागमु; क.—सुरहोन्ने, बोमा, ऊमगिड; दखा.—ऊण्ड; कों.—उण्टीरुक्कु; उत्.—पुणां; मुंबापुर्याम्.—ऊदि; त.—पुनै; सिं.—दोंब; मल.—पुन्ना ൧൩൦, पोन्नकं; इं.—Alexandrian Laurel; Pinnay oil tree; ल.—*Calophyllum inophyllum* । नामानि—“पुरुषारुख्यो रक्तवृक्षः पुन्नागो देववल्लभः” । बृ. नि. र । पुष्पं ग्राह्यम् । गुणाः—“पुन्नागो मधुरः शीतः सुगन्धिः पित्तनाशकृत् ।

देवप्रसादजनको रक्तरुक्तापित्तजित् । कफं पित्तं भूतबाधां नाश-
येदिति कीर्तितम् । पुष्पं वृष्यं वातशूलकफदोषाञ्जयत्यलम्” ।
नि. २ ॥

पुरः । चि. १ etc. पुरति । ‘पुर अप्रगमने’ । गुग्गुलुः । “पुरं
पाटलिपुत्रेऽग्रे गुग्गुलौ तु पुमानयम्” इति रभसः । see मुरा ॥

पुरुषकः । शा. १. पुरुषप्रतिकृतिः, पुत्तलकः ॥

पुलाकम् । उ. ३७. पुलाकोदकम् ॥

पुलाकांबु । उ. २५. पुलाकोदकम् ॥

पुलाकोदकम् । नि. ७. अप्राप्तपाकं धान्यं पुलाकशब्दवाच्यम् ।
आगमः—“धान्यं पुलाको निष्पन्न”मिति । अथवा पुलाकः कुत्सितं
धान्यं तस्योदकम् । अन्ये तु यवगोधूमादिस्वेदः पुलाकोदकमित्या-
हुरित्यरुणदत्तः । तुच्छधान्यक्वथितजलमित्येके । पुलाकोदकं गवे-
धुकोदकं, गवेधुकस्तृणविशेषः, जलगोधूम इति लोके; अन्ये तु
पुलाकशब्देनाप्राप्तपाकं धान्यमाहुरिति डल्हणः । हिं.—पलाव ।
‘धुसरा’ इति विज्ञायते इति भाष्यकारः । बं.—आगडा; मल.—
पतिर्पत्नी, चण्डु । Chaff । “पुलाकस्तुच्छधान्ये स्यात्
संक्षेपे भत्तसिक्थके” इति वैजयन्ती ॥

पुष्करम् । चि. ४. पुष्णाति, पुष्यति वा । ‘पुष पुष्टौ’ । पुष्करमू-
लम् । पौष्करमिति संग्रहपाठः । “पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयःक-
रिकराग्रयोः । ओषधिद्वीपविहगतीर्थरागोरगान्तरे । पुष्करं तूर्यव-
क्त्रे च काण्डे खड्गफलेऽपि च” इति विध्वः ॥

पुष्करजटा । उ. ७ etc. पुष्करमूलम् ॥

पुष्करबीजम् । सू. ७. कमलस्य बीजम् । कमलगट्टे ॥

पुष्करमूलम् । चि. ३. कुष्ठभेदः । पुष्करदेशे स्वनाम्ना प्रसिद्धं मूलम् । पातालपद्मिनीति ख्यातो काश्मीरदेशप्रसिद्धः कन्दविशेषः । हिं.—पोहकरमूल, पोकरमूल, पुहकरमूल, पोहोकरमूली ; बं.—पुष्करमूल ; गु.—पोकरमूल ; त.—अल्लिकिळंकु, मेददुत्तामरैक्किळंकु इत्येके ; सिं.—पोकरमुल् ; मल.—पुष्करमूलं ; वेळळकोट्टं इति केचित् । This root is not available; the root of *Aplotaxis auriculata* is substituted for it । “अभावात् पौष्करे मूले कुष्ठं सर्वत्र गृह्यते” इति । नामानि—“उक्तं पुष्करमूलं तु पौष्करं पुष्करञ्च तद् । पद्मपत्रञ्च काश्मीरं कुष्ठभेदमिमं जगुः” । भा. प्र । गुणाः—“पौष्करं कटुकं तिक्तमुक्तं वातकफज्वरान् । हन्ति शोथारुचिश्चासान् विशेषात् पार्श्वशूलनुत्” । भा. प्र । “पुष्करं कटु तिक्तोष्णं कफवातज्वरापहम् । आसारोचककासघ्नं शोफघ्नं पाण्डुनाशनम्” । रा. नि ॥

पुष्कराख्यम् । चि. ८. पुष्करमूलम् ॥

पुष्कराह्वम् । चि. ३ etc. पुष्करमूलम् ॥

पुष्पम् । सू. १५ etc. नागकेसरः । see पुष्पाञ्जनयुग्मम् ॥

पुष्पकासीसम् । उ. १६ etc. किञ्चित्पीतकासीसम् । “द्वितीयं पुष्पकासीसं वत्सकं च मलीमसम् । ह्रस्वं नेत्रौषधं योज्यं विशदं नीलमृत्तिका” । ध. नि । “भस्मवन्मृत्तिकाम्लं च कासीसं धातु इत्यपि । तदेव किञ्चित् पीतं तु पुष्पकासीसमुच्यते” । इति । “श्वेतं कृष्णं च कासीसं पुष्पकासीसमुच्यते” इति रत्नमाला । “अरं पुष्पकासीसं तुवरं वस्त्ररागघृक्” इति मदनपालः । हिं.—पुष्पकासीस ; बं.—पुष्पकासीस ; म.—श्वेतनीळी ; निळा हिराकस ; गु.—धोली हिराकशी । पूनीलमिति केरलेश्वेके । पुत्रञ्चारीत्यपरे । पुष्पका, सीसमीनि पदद्वयमिति केचित् । पुष्पका

दार्वी इति । दशपुष्पमित्यन्ये । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—“पुष्प-
कासीसकं तिक्तं शीतं नेत्रामयापहम् । लेपेनात्यामकुष्ठादिनाना-
त्वग्दोषनाशनम्” । रा. नि । “पुष्पादिकासीसमातिप्रशस्तं सोष्णं
कषायाम्लमतीव नेत्र्यम् । विषानलश्लेष्मगद्व्रणघ्नं छिन्नशूयघ्नं कच-
रञ्जनं च” । ध. नि । “पुष्पकासीसचूर्णं वा सुरसारसभावितः”
इत्यत्र “पुष्पकासीसशब्देन धातुकासीसभ्रान्तिनिवृत्ति”रितिन्दुः ।
गुह्यरोगप्रतिषेधे “हरेणुपुष्पकासीससौराष्ट्रीलवणोत्तमै”रित्यत्र पुष्पं
पुष्पाञ्जनमिति उल्लेखः ॥

पुष्परसम् । उ. २. मधुः ॥

पुष्पाञ्जनम् । उ. १६. कृत्रिमाञ्जनं, रीतिपुष्पम् । सितवर्णमञ्ज-
नमित्येके । “पुष्पाञ्जनं सितं स्निग्धं हिमं नेत्रामयापहम्” इति ।
हिं.—पुष्पाञ्जन, फूलाहुआ जिस्त, जस्तका सुरमा, पुट्टी ;
वं.—पुष्पाञ्जन, कोम्काजल ; म.—पित्तलवें कीट ; गु.—
कसांजण, जसता भस्म, जसता-ना-फुला ; तै.—पुष्पाञ्जनम् ;
मल.—पिचळकिट्टं पीयूषकीडं, पिचळपूवु ; पा.—
तुतिआ जिस्त ; इ.—Brass calx, White zinc; flowers
of zinc ; ल.—Zinci oxidum । नामानि—“पुष्पाञ्जनं
पुष्पकेतुः कौसुमं कुसुमाञ्जनम् । रीतिञ्जं रीतिकुसुमं रीतिपुष्पं
च पौष्पिकम्” । ध. नि । गुणाः—“पुष्पाञ्जनम् हिमं प्रोक्तं
पित्तहिक्काप्रदाहनुत् । नाशयेद्विषकासारिषर्वनेत्रामयापहम्” ।
रा. नि ॥

पुष्पाञ्जनयुग्मम् । सू. १५. प्रि. ग. नागपुष्पं अञ्जनयुग्मं च ।
नागपुष्परसाञ्जनस्रोतोञ्जनातीति सुश्रुतपाठः । पुष्पं प्रियंगुपुष्प-
मिति पदार्थचन्द्रिका । हेमाद्रिरपि स्रोतोञ्जनं रसाञ्जनं चेति
व्याख्यायति । “पुष्पाञ्जनं रीतिपुष्पम् । युग्मेत्यन्नानुवृत्तिकृतेन

संबन्धेनांजनमिति संबध्यते । तेनांजनयुग्मं स्नानोञ्जनमेकमन्यत्
सौवीरमित्यर्थोऽवतिष्ठते” इत्यरुणदत्तः ॥

पुस्तस्त्री । सू. ३. दार्वीदिमयो स्त्रीरूपः । पाषाण या काष्ठादिसे व-
नीदुई स्त्रीमूर्ति । “मृदा वा दारुणा वापि वस्त्रेणाप्यथ चर्मणा ।
लौहरत्नैः कृतं वापि पुस्तमित्यभिधीयते” ॥

पूगः । उ. ११. पवते, पुनाति, वा । “पूज् पवने” । क्रमुकः ।
“पूगः क्रमुकसंघयोः इति हैमः । श्वेतरोध्र इति केचित् ॥

पूतना । उ. ६. पूतं करोति पूतना विरेचनीत्वात् । “पूतना तु ह-
रीतक्यां दानवीरोगभेदयोः” इति मेदिनी । हरीतकी । पथ्येति
चक्रपाणिदत्तारुणदत्तौ । गन्धमांसीतीन्दुः । “जटिला पूतना-
केशी”त्यत्र पदद्वयमित्येके । “द्वितीया गन्धमांसी स्यात् केशी भूत-
जटा स्मृता । पिशाची पूतनाकेशी भूतकेशी च लोमशा” ।
ध. नि । see महापुरुषदन्ता ॥

पूतनाकेशी । उ. ६. सुगन्धजटामांसी । गोलोमीति जतूकर्णः ।
पदद्वयमिति बहवः । see पूतना ॥

पूतिकरंजः । चि. ८. पूतीकरंजः ॥

पूतिःकीटः । चि. २०. दुर्गन्धिकीटविशेषः । “चायि” इति के-
रलेषु ; कुम्पळकोत्तन् इति केचित् । May bug । पूतिःकीटः
शस्यादः वर्षाकाले कर्तुरकः नलिनीति प्रसिद्धः , पूर्वदेशे पुण्डा-
लिकेति इति डल्हणः । अधोवातवत् पूतिगन्धिः कीटः पूतिकीट
इति हाराणचन्द्रः । तेनैव सुश्रुतोत्तरपञ्चाशत्तमाध्यायव्याख्यायां
“स च ‘गाँधि’ इति पादुराकीट इति च नाम्ना विज्ञायते” इति
व्याख्यातम् । ‘मोंदुलिका’ इति तत्र डल्हणः । पूतीकीटः कर्कटी-
कारवल्लीवद् दुर्गन्धी कृमिविशेषः प्रसिद्ध इतीन्दुः । वर्षाकालोद्भवः
पिलिंदिकेति लोके प्रसिद्ध इत्यरुणदत्तः । पूतीकीट इति पाठः ॥

पूतिमत्स्यः । उ. २४. पूतिमत्स्यकः । मत्स्यगन्धा इति शिवदी-
पिका ॥

पूतिमत्स्यकः । उ. २०. छिन्नमत्स्य इतीन्दुः । दुर्गन्धीभूतो मत्स्य
इति भाष्यकारः । विट्खदिर इति पाठ्यकारः । मल.—चीञ्च-
मीन् ചീഞ്ചമീൻ । जलपीपल इति शिवदीपिका ॥

पूतिवल्कः । चि. ८. पूतीकरंजस्य त्वक् ॥

पूती । उ. ३. पूतीकरंजः । पूतिःकीट इति कैरली ॥

पूतीकः । सू. ३० etc. पूतीकरंजः । करंज इतीन्दुः । कण्टकी-
करंज इत्यपरे ॥

पूतीकरंजः । चि. ३ etc. पूतियुक्तः करंजः । चिरिबिल्वः ।
“शोफघ्नमुष्णवीर्यन्तु पत्रं पूतिकरंजं” इति सुश्रुतः । कण्टकिकरं-
ज इत्येके । करंज एवेत्यपरे ॥

पूषा । see शूषा ॥

पृथक्पर्णी । चि. ३. पृथक् पर्णान्यस्याः ङीप् । पृथ्विपर्णी ॥

पृथुकः । सू. ६. प्रथते । ‘प्रथ प्रख्याने’ । आर्द्रं भृष्टं सस्यं तद्विपा-
कात् पृथूभवति चिपिटीभवति च , नीलधान्यं वा भृष्टमूलखल-
क्षोदाच्चिपिटीभूततण्डुलमिति क्षीरस्वामी । “पृथुकश्चिपिटेऽर्भके”
इति हेमचन्द्रः । चिपिटको नाम भक्ष्यविशेषः । हिं.—चिडवे ,
चिवडा , चूडा , चौले ; वं.—चिडा ; म.—पोहे ; त.—अर-
ल् ; मल.—अविल् അവिल् ; इं.—Flattened rice । Pa-
ddy unhusked is boiled, and while still soft, is fla-
ttened by pressure. It is then exposed to the sun
and dried । आर्द्रशालिधान्यं मृदुभृष्टं मुषलाघातचिप्पटीभूतः-
वयवं पृथुकाः इत्युच्यते इति डल्हणः । नामगुणाः—“शालयः

सतुषा आर्द्रा भृष्टा अम्फुटिताश्च तत् । कुट्टिताश्चिपिटाः प्रोक्तास्ते
स्मृताः पृथुका अपि । पृथुका गुरवो वातनाशनाः श्लेष्मला अपि ।
सक्षीरा बृंहणा वृष्या बल्या भिन्नमलाश्च ते” । भा. प्र ॥

पृथ्वीका । सू. १५ etc. ईषच्छ्यामवर्णः स्थूलजीरकः । N. O.—

Umbelliferae । हिं.—कलौजी , मगरेल ; बं.—मोटाकेले जी-
रे ; म.—कलौजी जिरें ; गु.—कलौजी जीरुं ; तै.—नेलजिर-
करा ; क.—करिदोडुजीरगे ; त.—चौमैचीरकं , पिळपुचीरकं ;
सिं.—महदुरु ; मल.—पेरुंजीरकं പെരुഞ്ചീരക്കം ; पा.—
श्यादाने , शोनिडु ; अ.—हवतुस्सौदा ; फ्र.—Anis ; ज.—
Anis-biberrell ; इं.—Anise, Sweet fennel ; ल.—
Anethum foeniculum; Pimpinella anisum इत्येके ।

नामानि—“उपकुञ्चिका चोपकुञ्चिका कालिका चोपकालिका । सुषवी
कुञ्चिका कुञ्चिका पृथ्वीका स्थूलजीरकः” । घ. नि । बीजं ग्राह्यम् ।

गुणाः—“उत्तोपकुञ्चिका तिक्ता कट्वी चोष्णा च दीपनी ।
वृष्या चाजीर्णशमनी गर्भाशयविशोधिनी । आध्मानवातगुल्मं च
रक्तपित्तं कृमीस्तथा । कफं पित्तं चामदोषं वातं शूलं च नाश-
येत्” । वै. नि । हिं गुपत्रीत्यरुणदत्तः । हरेणुरित्येके । धूमपानवि-
ध्यां जीरक इत्येके । सूक्ष्मैलेयपरे । ज्वरचिकित्सायां ‘पृथ्वीका-
शिगुसुरस’ इत्यत्र “हिं गुपत्रिके”तीन्दुः ॥

पृथ्वीका । चि. १४ etc. बाष्पिका । बाष्पिकेति संग्रहपाठः ।

पृश्निपर्णी । शा. २ etc. पृश्नि स्वरूपं पर्णमस्याः । पृश्निश्चित्रगवी-

व पर्णान्यस्याः इति वा । स्वनामख्यातः क्षुपविशेषः । वर्तुलपत्रा
सिंहपुच्छीति चक्रपाणिदत्तः । N. O.—*Rubiaceae* । हिं.—
पिठवन , पिठौनी , पिठवनी , पिथिवन , पीठवन , पीतवन ,
पठौनी , पृष्ठपत्ता , पिष्ठवत्ता , पिठपत्ता ; बं.—चाकुलिगा ,

चाकुले ; म.—पिठवण , सेवरा , देवरा ; उत्.—कष्टपणि ;
 गु.—पृष्टिपरणी , पिठवन , नाहानो समेरवो , रानागञ्जा ;
 तै.—कोलाकुपन्ना ; क.—तोरेमोड , नवियलबोने ; मुंबापु-
 र्याम्.—दोवला ; त.—चित्तामल्लि , पेहुमल्लिकै ; सिं.—पुस्वे-
 न्न ; मल.—ओरिला *Oreola* ; ल.—*Uraria lagopoides* ।
 “अभावे पृश्निपर्ण्याश्च सिंहपुच्छी विधीयते” इति भावमिश्रः ।
 नामानि—“पृष्टि (श्नि) पर्णी पृथक्पर्णी कलशी धावनी गुहा ।
 शृगालविन्नाग्निवला पर्णी क्रोष्टुकपुच्छिका” । ध. नि । मूलं प्राह्यम् ।
 गुणाः—“पृष्टि(श्नि)पर्णी त्रिदोषघ्नी वृष्योष्णा मधुरा सरा ।
 हन्ति दाहज्वरश्वासरक्तातीसारवृद्ध्वर्माः” । भा. प्र ॥

पृषतः । सू. ७. पृषताः सन्त्यस्य । यद्वा पर्षति । ‘पृषु
 सेचने’ । “पृषन् मृगे पुमान् बिन्दौ न द्वयोः पृषतोऽपि ना ।
 अनयोश्च त्रिषु श्वेतबिन्दुयुक्तेऽप्युभावपि” इति मेदिनी ।
 श्वेतबिन्दुचित्रितहरिणः । हिं.—चित्तालमृग , चित्तरि ; बं.—
 चीतल ; मल.—पुळिलमान् *Pulilman* ; इं.—Spotted
 deer; Axis ; Hog deer इत्येके ; Porcine deer इत्यविनाश-
 चन्द्रः । ल.—*Cervus axis* । “पृषतस्तु स बिन्दुमान्” इति
 वैजयन्ती । “पृषतश्चन्द्रबिन्दुः स्याद्वरिणात् किञ्चिदल्पकः” इति
 भावमिश्रः । “पृषतो बिन्दुचित्रकः” इति मदनपालः । रक्तबिन्दु-
 हरिणविशेष इत्येके । बिन्दुचित्रितः ‘चित्तल’ इति लोके इति ड-
 ल्हणः । घुग्गी इति शिवदीपिका । अपस्मारप्रतिषेधाध्याये “पृषत-
 र्क्षगवा”मित्यत्र “वृषभर्क्षगवा”मिति प्रस्रवति केषांचन पाठः ।
 मांसगुणाः—“पृषतस्तु भवेत् स्वादुर्ग्राहकः शीतलो लघुः । दीप-
 नो रोचनः श्वासज्वरदोषत्रयास्रजित्” । भा. प्र ॥

पेया । सू. ६ etc. अल्पसिक्था । सा च पञ्चदशगुणैर्जलैः सि-
 द्ध्यति । म.—पेज ; मल.—कञ्जि *Kanji* । “पेया सिक्था-

न्विता तोये चतुर्दशगुणे कृता” इति मदनपालः । “द्रवाधिका स्वरूप-
सिक्थया चतुर्दशगुणे जले । सिद्धा पेया बुधैर्ज्ञेया” इति शार्ङ्गधरः ।
“भक्तं पञ्चगुणे तोये यवागूं षड्गुणे पचेत् । चतुर्दशगुणे पेयां
विलेपीं च चतुर्गुणे” इत्येके । “मण्डश्चतुर्दशगुणे” इति केचित् ।
“तण्डुलेभ्यस्तिथिगुणे वैकादशगुणैर्भसि । साधिता स्वरूपसिक्थया
तु पेया विज्ञैरुदीरिता” इति नावनीतके । गुणाः—“पेया लघु-
तरा ज्ञेया ग्राहिणी धातुपुष्टिदा” ॥

पेशी । मांसरज्जुविशेषः । Muscles । पेश्यो नाम प्राणभृतां स-
कलचेष्टासाधनानि । ताः मांसमय्यः स्वरूपेण प्रायः स्थूलमध्या
रज्ज्वाकाराः क्वचित् प्रच्छदाद्याकाराश्च । ता द्विविधाः स्वतन्त्राः
परतन्त्राश्च , क्रियाविशेष्यात् । तत्र परतन्त्राणां प्रायः सर्वासाभेव
पेशीनामेकैकस्या द्वौ द्वावन्तौ रजतवर्णावस्थिनिबद्धौ चोभयतः प्रा-
येण । आकुञ्चनप्रसारणाभ्याञ्च पेशीनां नानाविधचेष्टाभिनिवृ-
त्तिः” । प्र. शा ॥

पैष्टिकम् । सू. १३ etc. पिष्टस्य विकारः । पैष्टीति पाठः । “पै-
ष्टी हेमन्तवर्षयोः” इति । पिष्टेन कृतं मद्यम् । “कृता बहुविधैर्धा-
न्यैः पैष्टीति मदिरोच्यते” इति । Spirit distilled from diffe-
rent sorts of grain । प्रस्तुतविधिर्यथा—“शङ्कुलीमर्धसिद्धा-
न्नमुष्णोदकसमन्वितम् । वह्नौ मन्तापयेत् किञ्चित् स्थापयित्वा दि-
नद्वयम् । शेषेऽहनि तु संप्राप्ते शैबलं तत्र निश्चिपेत् । शृङ्गवेरं मरी-
चञ्च मातुलुंगं तथैव च । एतेषामेव सन्धानात् पैष्टीमद्यं प्रकीर्ति-
तम्” । गुणाः—“पैष्टी सन्दीपनी रुच्या कफकृद्वातनाशिनी ।
पित्तला पाण्डुरोगाणां कारिणी बहुधा मता” । आ. सं । अ-
न्यच्च—“पैष्टी सुरा तु मधुरा तीक्ष्णाम्ला कटुका गुरुः । दीपनी
स्तन्यकफहृदा मेदःपुष्टिकरी मता” । नि. र । एषा मादकत्वे ही-
नत्वा ॥

पैष्टिकम् । चि. १०. पिष्टानां समूहः तेन निर्वृत्तः । पिष्टकृतमधु-
रखाद्यविशेषः । हलुवा इति शिवदीपिका ॥

पोटगलः । चि. १३. पोटेन संश्लेषेण गलति । ‘गल अदने’ ।
नलः । “अथ पोटगलः पुंसि नले च काशमत्स्ययोः” इति मे-
दिनी ॥

पौण्ड्रकः । सू. ५. पुण्ड्रदेशजत्वात् । पुण्ड्र इति पाठः । इक्षुविशेषः ।
श्वेतेश्वुरिति हेमाद्रिः । श्वेतरक्तेखायुक्तेक्षुरित्येके । म.—श्वेत ऊंस ,
पुण्डा उंसा ; हिं.—सफेद ईख , पौंडा ; क.—बिलियकबु ,
वासरकबु ; मल.—वेळळकरिम्पु വെള്ളക്കരിമ്പ് ; इं.—
White sugarcane । तुलामुँडी इति प्राकृताः । चित्रवर्णेश्वुरिति
केचित् । पौण्ड्रकः विख्यातः इक्षुविशेषः , इक्षुः सामान्यः स च
लौहितेश्वुप्रभृतिको यथालाभं ग्राह्य इत्याढमलः । स्वरसो ग्राह्यः ।
गुणाः—“वातपित्तप्रशमनो मधुरो रसपाकयोः । सुशीतो बृंहणो
बल्यः पौण्ड्रको भीरुकस्तथा” । भा. प्र ॥

पौष्करम् । चि. ३ etc. पुष्करमूलम् । “पौष्कराभावतः कुष्ठं”
इति भावमिश्रः ॥

पौष्करं मूलम् । चि. १ etc. पुष्करमूलम् ॥

प्रकीर्यः । सू. १५. प्रकीर्यते । ‘कृ विश्लेषे’ । पूतीकरंजः । “प्रकी-
र्यः पूतिकरजे विप्रकीर्णे तु वाच्यवत्” ।

प्रकीर्या । सू. १५ etc. पूतीकरंजः । करंज इति चन्द्रनन्दनः ।
कण्टकीविटपकरंज इति उत्तहणः । चिकित्सितप्रथमाध्यायव्याख्या-
यां ‘रीठे’ति शिवदीपिका ॥

प्रतिविषा । चि. ९ etc. प्रतीपा विषस्य प्रतिविषा , अगदत्वात् ।
प्रतिषिद्धं विषं यया इति वा । अतिविषा । श्यामकन्दा अतिवि-
षाभेद इत्येके ॥

प्रतुदः । सू. ६. पक्षिणां वर्गविशेषः । प्रतुद्य तुण्डेनाहत्य शास्त्र्या-
देर्भक्षणात् प्रतुदः । ये चोंचसे पदार्थको निखोल कर खाते हैं इ-
ससे इनको प्रतुद कहा है । A bird which strike or take
food with its beak as pigeons, wagtails, cuckoos etc ।
see जांगलम् ॥

प्रत्यक्पुष्पी । सू. १५ etc. प्रत्यञ्चि पुष्पाण्यस्याः । अपामार्गः ॥

प्रपुण्ड्राहम् । उ. १८. पुण्डरीकवृक्षः ॥

प्रपुनाटः । चि. १९ etc. प्रपुनाति प्रपुणति वा । एडगजः ॥

प्रपुन्नाटः । उ. २४. एडगजः ॥

प्रपौण्डरीकः । चि. ३ etc. प्रकर्षेण पुण्डरीकस्येदं दाहहृत्त्वात् ।
पुण्डरीकवृक्षः । see पुण्डरीकः । स्थलपद्ममिति गौडाः इति क्षी-
रस्वामी ॥

प्रवालः । सू. १० etc. प्रवलते प्ल(प्र)वते वा—अब्देरूर्ध्वं प्रवालम् ।
समुद्रजातोऽत्यन्तरक्तो वल्लीविशेषः, स्वनामख्यातो रत्नभेदः । “प्र-
वालो वल्लकीदण्डे विद्रुमे नवपल्लवे” इति शाश्वतः । विद्रुमः । “माहे-
यस्य तु विद्रुमः” इति ज्योतिर्विदः । प्रवाललक्षणम्—“शुद्धं दृढ-
घनं वृत्तं स्निग्धगात्रं सुरंगकम् । समं गुरु शिराहीनं प्रवालं धा-
रयेच्छुभम्” । कुप्रवाललक्षणम्—“गौररङ्गं जलाक्रान्तं वक्रं सू-
क्ष्मं सकोटरम् । रूक्षं कृष्णं लघु श्वेतं प्रवालमशुभं त्यजेत्” ।
प्रवालपरीक्षा—बालार्ककिरणरक्ता सागरसलिलोद्भवा प्रवालल-
ता । या न त्यजति निजरुचिं निकषे वृष्टापि सा स्मृता जात्या” ।
रा. नि । Class—*Polypi* । हिं.—मुँगा, परवारा ; बं.—
पला, मुँगा, मुगा ; दखा.—गुलि ; कों.—पोवाले ; म.—
पोंवळें ; गु.—परवाली, परवाला ; तै.—पागडालु, पागडमु ;
क.—हवाला, अवलेहवत ; त.—पवळं ; सिं.—कोरल्,

पबलु ; मल.—पविळं ७५०१० ; बर्मा.—Ky-a-ve-khet ;
पा.—मिरजान्, वेखमिरजां ; अ.—वसद , बुस्सुद , एहेमस्सु-
स्सुद ; इत्ताली.—Corallo ; जर्मन.—Korallian ; फ्र.—
Corail ; इ.—Coral ; ल.—*Corallium rubrum* । नामा-
नि—“प्रवालोलङ्गारकमणिर्विद्रुमोभोधिपल्लवः । भौमरत्नं च रक्तां-
गो रक्तांकूरो लतामणिः” । रा. नि । शोधितमारितं ब्राह्मम् ।
गुणाः—“प्रवालो मधुरोऽम्लश्च कफपित्तादिदोषनुत् । वीर्यकान्ति-
करः स्त्रीणां धृतो मङ्गलदायकः” । रा. नि । “प्रवालकं सरं शीतं
वातपित्तत्रिदोषनुत् । दृष्टिदोषविघाताय विषनाशाय चेष्यते । क्षय-
पित्तास्रकासघ्नं दीपनं पाचनं लघु । विषभूतादिशमनं विद्रुमं ने-
त्ररोगनुत्” । ध. नि ॥

प्रवेणी । सू. ३. प्रवयत्येनां प्रवेणी । सूचीबाणाख्यो वस्त्रविशेषः ।
गोणीति प्रसिद्धा इति चक्रपाणिदत्तः । रजाई इति शिवदीपिका-
याम् । हिं.—दरी , कालीन , जाजम ; म.—जमखाना , गा-
लिचा ; त.—जमुकाळं ; मल.—चौकाळं ७५०७००७० , जम-
काळं ; वीणियप्पदट्ट इति भास्करव्याख्या । Sack carpet ;
Thick hempen cloth इत्यविनाशचन्द्रः । “प्रवेणी तु कुथावे-
प्यो”रिति वैजयन्ती । “प्रवेण्यास्तरणं” इत्यमरः ॥

प्रसन्ना । सू. ७ etc. प्रसीदति स्म । अच्छसुरा । “प्रसन्ना स्त्री
सुरायां स्यात् स्वच्छसन्तुष्टयोस्त्रिषु” इति मेदिनी । “तावरं इति के-
रलेष्वेके । “प्रसन्ना स्त्री सुरायां स्यादच्छसन्तुष्टयोस्त्रिषु” इति मेदि-
नी । “प्रसन्ना स्यात् सुरामण्डः तस्मात् कादंबरी घना । मद्यस्या-
व्यविभागोऽसौ प्रसन्ना प्रोच्यते बुधैः” इति । गुणाः—“छर्धरो-
चकहृत्कुम्भितोद्दशूलप्रमर्दनी । प्रसन्ना कफवातार्शोविबन्धानाह-
नाशिनी” इति सुश्रुतः । Prasanna, is the clear upper
portion of sura । According to some it is liquor disti-

lled from rice with the addition of medicinal herbs ॥

प्रसहः । सू. ६. प्रसह्यापहृत्य भक्षणात् प्रसहः । प्रसह्यभक्षणशीलमृ-
गपक्षिणां वर्गविशेषः । “प्रसहाः कीर्तिता एते प्रसह्याच्छिद्य भ-
क्षणा”दिति नरहरिः । ये बलात्कारसे छीनकर खाते हैं इससे इ-
नका नाम प्रसह है । The animals have been called
Prasahas in consequence of the suddenness and force
with which they seize their food and eat it । “गोखरा-
श्वतरोष्ट्राश्वद्वीपिसिंहर्क्षवानराः । वृको व्याघ्रस्तरक्षुश्च बभ्रुमार्जार-
मूषिकाः । लोपाको जंबुकः श्येनो वान्तादश्चाववायसौ । शशघ्नी
मधुहा भासो गृध्रोल्हककुलिंगकाः । धूमिका कुररश्चेति प्रसहा मृग-
पक्षिणः” इति चरकः । “एते सिंहादिभिः सर्वे समाना वायसाद-
यः । रसवीर्यविपाकेषु विशेषाच्छोषिणे हिताः” । सु. सू. ४६ ।
see जंगलम् ॥

प्रसारिणी । चि. २१. प्रसार्यतेऽङ्गमनया । स्वनामख्यातलता ।
N. O.—*Rubiaceae* । हिं.—गन्धप्रसारिणी, पसरन, चांद-
बेल, खीम, नारी, गन्धालि, गन्धालि, खिप ; बं.—गांधा-
ल, गंधभादली, गन्धभादाल, गन्धभादुले, गन्धभादुलिया ;
म.—चांदबेल, नितणवेली, हिरनवेल ; गु.—नारी, प्रसारण-
वेल्य, गन्धाना ; आसाम्.—बेदोलि सुत्ता ; सिक्किं.—पदेविरि ;
तै.—प्रविरेला, गोन्तेमगोरुचेदु ; क.—हेसरणे, हसरणि ;
त.—मुतिथार्कन्तल् ; सिं.—आपसुमदु ; मल्ल.—तलनीळि
लक्ष्मीछी, प्रसारणि, चकरपुल्लु ; ल.—*Pæderia foetida* ।
नामानि—“प्रसारणी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका । सरणी सा-
रणी भद्रा बला चापि कटभरा” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः ।
गुणाः—“प्रसारिणी गुरुवृक्ष्या बलसन्धानकृत्सरा । वीर्योष्णा वा-
तहृत्तिका वातरक्तकफापहा” । भा. प्र । “प्रसारिणी गुरुश्वोष्णा

तिका बल्या सरा मता । भग्नास्थिसंधानकरी कान्तिकृद्वातुव-
र्धका । वातार्शःशोफकफहा मलमूतंभकरी मता । वातरक्तं त्रिदोषं
च नाशयेदिति कीर्तिता” । नि. र ।।

प्राच्यः । सू. ५. जनपदविशेषः । “प्राग्दक्षिणशरावत्याः प्राच्यः”
इति वैजयन्ती । शरावत्या नद्या मर्यादायाः प्राक्सहचरितो दक्षिणो
देशः प्राच्यः । उक्तं हि क्षीरस्वामिणा—“प्रागुदञ्चौ विभजते हंसः
क्षीरोदके यथा । विदुषां शब्दसिद्ध्यर्थं सा नः पातु शरावती” ।
The Country south-east of the river Saravathi ।
गौड इत्येवारुणदत्तादयः ॥

प्राजनम् । नि. २. प्राज्यते (प्रवीयते) प्रेर्यतेनेन प्राजनम् ।
प्रतोदः । हिं.—आँकुस, कोजक ; म.—अंकुश ; बं.—पाँचनी ;
सिं.—केषिट , हेण्डुव ; मल्ल.—आनत्तोष्ट्रि 𑂔𑂗𑂢𑂰𑂩𑂱𑂲𑂳𑂴𑂵𑂶𑂷𑂸𑂺𑂹𑂻𑂼𑂽𑂾𑂿𑃀𑃁𑃂𑃃𑃄𑃅𑃆𑃇𑃈𑃉𑃊𑃋𑃌𑃍𑃎𑃏𑃐𑃑𑃒𑃓𑃔𑃕𑃖𑃗𑃘𑃙𑃚𑃛𑃜𑃝𑃞𑃟𑃠𑃡𑃢𑃣𑃤𑃥𑃦𑃧𑃨𑃩𑃪𑃫𑃬𑃭𑃮𑃯𑃰𑃱𑃲𑃳𑃴𑃵𑃶𑃷𑃸𑃹𑃺𑃻𑃼𑃽𑃾𑃿𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄𑄅𑄆𑄇𑄈𑄉𑄊𑄋𑄌𑄍𑄎𑄏𑄐𑄑𑄒𑄓𑄔𑄕𑄖𑄗𑄘𑄙𑄚𑄛𑄜𑄝𑄞𑄟𑄠𑄡𑄢𑄣𑄤𑄥𑄦𑄧𑄨𑄩𑄪𑄫𑄬𑄭𑄮𑄯𑄰𑄱𑄲𑄳𑄴𑄵𑄶𑄷𑄸𑄹𑄺𑄻𑄼𑄽𑄾𑄿𑅀𑅁𑅂𑅃𑅄𑅅𑅆𑅇𑅈𑅉𑅊𑅋𑅌𑅍𑅎𑅏𑅐𑅑𑅒𑅓𑅔𑅕𑅖𑅗𑅘𑅙𑅚𑅛𑅜𑅝𑅞𑅟𑅠𑅡𑅢𑅣𑅤𑅥𑅦𑅧𑅨𑅩𑅪𑅫𑅬𑅭𑅮𑅯𑅰𑅱𑅲𑅳𑅴𑅵𑅶𑅷𑅸𑅹𑅺𑅻𑅼𑅽𑅾𑅿𑆀𑆁𑆂𑆃𑆄𑆅𑆆𑆇𑆈𑆉𑆊𑆋𑆌𑆍𑆎𑆏𑆐𑆑𑆒𑆓𑆔𑆕𑆖𑆗𑆘𑆙𑆚𑆛𑆜𑆝𑆞𑆟𑆠𑆡𑆢𑆣𑆤𑆥𑆦𑆧𑆨𑆩𑆪𑆫𑆬𑆭𑆮𑆯𑆰𑆱𑆲𑆳𑆴𑆵𑆶𑆷𑆸𑆹𑆺𑆻𑆼𑆽𑆾𑆿𑇀𑇁𑇂𑇃𑇄𑇅𑇆𑇇𑇈𑇉𑇊𑇋𑇌𑇍𑇎𑇏𑇐𑇑𑇒𑇓𑇔𑇕𑇖𑇗𑇘𑇙𑇚𑇛𑇜𑇝𑇞𑇟𑇠𑇡𑇢𑇣𑇤𑇥𑇦𑇧𑇨𑇩𑇪𑇫𑇬𑇭𑇮𑇯𑇰𑇱𑇲𑇳𑇴𑇵𑇶𑇷𑇸𑇹𑇺𑇻𑇼𑇽𑇾𑇿𑈀𑈁𑈂𑈃𑈄𑈅𑈆𑈇𑈈𑈉𑈊𑈋𑈌𑈍𑈎𑈏𑈐𑈑𑈒𑈓𑈔𑈕𑈖𑈗𑈘𑈙𑈚𑈛𑈜𑈝𑈞𑈟𑈠𑈡𑈢𑈣𑈤𑈥𑈦𑈧𑈨𑈩𑈪𑈫𑈬𑈭𑈮𑈯𑈰𑈱𑈲𑈳𑈴𑈶𑈵𑈷𑈸𑈹𑈺𑈻𑈼𑈽𑈾𑈿𑉀𑉁𑉂𑉃𑉄𑉅𑉆𑉇𑉈𑉉𑉊𑉋𑉌𑉍𑉎𑉏𑉐𑉑𑉒𑉓𑉔𑉕𑉖𑉗𑉘𑉙𑉚𑉛𑉜𑉝𑉞𑉟𑉠𑉡𑉢𑉣𑉤𑉥𑉦𑉧𑉨𑉩𑉪𑉫𑉬𑉭𑉮𑉯𑉰𑉱𑉲𑉳𑉴𑉵𑉶𑉷𑉸𑉹𑉺𑉻𑉼𑉽𑉾𑉿𑊀𑊁𑊂𑊃𑊄𑊅𑊆𑊇𑊈𑊉𑊊𑊋𑊌𑊍𑊎𑊏𑊐𑊑𑊒𑊓𑊔𑊕𑊖𑊗𑊘𑊙𑊚𑊛𑊜𑊝𑊞𑊟𑊠𑊡𑊢𑊣𑊤𑊥𑊦𑊧𑊨𑊩𑊪𑊫𑊬𑊭𑊮𑊯𑊰𑊱𑊲𑊳𑊴𑊵𑊶𑊷𑊸𑊹𑊺𑊻𑊼𑊽𑊾𑊿𑋀𑋁𑋂𑋃𑋄𑋅𑋆𑋇𑋈𑋉𑋊𑋋𑋌𑋍𑋎𑋏𑋐𑋑𑋒𑋓𑋔𑋕𑋖𑋗𑋘𑋙𑋚𑋛𑋜𑋝𑋞𑋟𑋠𑋡𑋢𑋣𑋤𑋥𑋦𑋧𑋨𑋩𑋪𑋫𑋬𑋭𑋮𑋯𑋰𑋱𑋲𑋳𑋴𑋵𑋶𑋷𑋸𑋹𑋺𑋻𑋼𑋽𑋾𑋿𑌀𑌁𑌂𑌃𑌄𑌅𑌆𑌇𑌈𑌉𑌊𑌋𑌌𑌍𑌎𑌏𑌐𑌑𑌒𑌓𑌔𑌕𑌖𑌗𑌘𑌙𑌚𑌛𑌜𑌝𑌞𑌟𑌠𑌡𑌢𑌣𑌤𑌥𑌦𑌧𑌨𑌩𑌪𑌫𑌬𑌭𑌮𑌯𑌰𑌱𑌲𑌳𑌴𑌵𑌶𑌷𑌸𑌹𑌺𑌻𑌼𑌽𑌾𑌿𑍀𑍁𑍂𑍃𑍄𑍅𑍆𑍇𑍈𑍉𑍊𑍋𑍌𑍍𑍎𑍏𑍐𑍑𑍒𑍓𑍔𑍕𑍖𑍗𑍘𑍙𑍚𑍛𑍜𑍝𑍞𑍟𑍠𑍡𑍢𑍣𑍤𑍥𑍦𑍧𑍨𑍩𑍪𑍫𑍬𑍭𑍮𑍯𑍰𑍱𑍲𑍳𑍴𑍵𑍶𑍷𑍸𑍹𑍺𑍻𑍼𑍽𑍾𑍿𑎀𑎁𑎂𑎃𑎄𑎅𑎆𑎇𑎈𑎉𑎊𑎋𑎌𑎍𑎎𑎏𑎐𑎑𑎒𑎓𑎔𑎕𑎖𑎗𑎘𑎙𑎚𑎛𑎜𑎝𑎞𑎟𑎠𑎡𑎢𑎣𑎤𑎥𑎦𑎧𑎨𑎩𑎪𑎫𑎬𑎭𑎮𑎯𑎰𑎱𑎲𑎳𑎴𑎵𑎶𑎷𑎸𑎹𑎺𑎻𑎼𑎽𑎾𑎿𑏀𑏁𑏂𑏃𑏄𑏅𑏆𑏇𑏈𑏉𑏊𑏋𑏌𑏍𑏎𑏏𑏐𑏑𑏒𑏓𑏔𑏕𑏖𑏗𑏘𑏙𑏚𑏛𑏜𑏝𑏞𑏟𑏠𑏡𑏢𑏣𑏤𑏥𑏦𑏧𑏨𑏩𑏪𑏫𑏬𑏭𑏮𑏯𑏰𑏱𑏲𑏳𑏴𑏵𑏶𑏷𑏸𑏹𑏺𑏻𑏼𑏽𑏾𑏿𑐀𑐁𑐂𑐃𑐄𑐅𑐆𑐇𑐈𑐉𑐊𑐋𑐌𑐍𑐎𑐏𑐐𑐑𑐒𑐓𑐔𑐕𑐖𑐗𑐘𑐙𑐚𑐛𑐜𑐝𑐞𑐟𑐠𑐡𑐢𑐣𑐤𑐥𑐦𑐧𑐨𑐩𑐪𑐫𑐬𑐭𑐮𑐯𑐰𑐱𑐲𑐳𑐴𑐵𑐶𑐷𑐸𑐹𑐺𑐻𑐼𑐽𑐾𑐿𑑀𑑁𑑂𑑃𑑄𑑅𑑆𑑇𑑈𑑉𑑊𑑋𑑌𑑍𑑎𑑏𑑐𑑑𑑒𑑓𑑔𑑕𑑖𑑗𑑘𑑙𑑚𑑛𑑜𑑝𑑞𑑟𑑠𑑡𑑢𑑣𑑤𑑥𑑦𑑧𑑨𑑩𑑪𑑫𑑬𑑭𑑮𑑯𑑰𑑱𑑲𑑳𑑴𑑵𑑶𑑷𑑸𑑹𑑺𑑻𑑼𑑽𑑾𑑿𑒀𑒁𑒂𑒃𑒄𑒅𑒆𑒇𑒈𑒉𑒊𑒋𑒌𑒍𑒎𑒏𑒐𑒑𑒒

प्राणदा । चि. १ etc. प्राणं बलं ददाति शक्तिं वा । हरीतकी । अ-
तीसारचिकित्सिते “प्राणदा प्राणदा दोषे विबद्धे संप्रवर्तिनी” इय-
त्र अभयेत्येव चरकपाठः ॥

प्राणाचार्यः । सू ७. वैद्यः । “शीलवान् मतिमान् युक्तो द्विजाति-
श्शास्त्रपारगः । प्राणिभिर्गुरुवत्पूज्यः प्राणाचार्य इति स्मृतः” इति
चरकः । पितृवत्पूज्य इति संग्रहे । “ब्रह्मा मूर्धाभिषिक्तश्च वैद्यश्चत्र-
विशा अपि । अभी पञ्चद्विजाः प्रोक्ता गुरवः स्युर्यथोत्तरं” इति
हारीतः । “विद्यासमाप्तौ ब्राह्मं वा सत्त्वमार्षमथापि वा । ध्रुवमा-
विशति ज्ञानात्तस्माद्वैद्यो द्विजः स्मृतः” इति चरकः । “ब्राह्मणाः
क्षत्रिया वैश्या शूद्राश्चैव विशेषतः । सर्वे प्रलयमायान्ति वैद्यवृत्ति-
परिग्रहा” इत्यग्निपुराणे ॥

प्रापुनाटम् । चि. १९. चक्रमर्दबीजम् । पनवाडके बीज । see
एडगजः ॥

प्रावारः । सू. ३. प्रात्रियतेऽनेनाङ्गम् । कार्पासरोमवान् धनः पटः ।

Woollen cloth । Thick cloth इत्यविनाशचन्द्रः । कार्पासो
रोमवान् धनः पटस्तूलपटकादिरित्यरुणदत्तः । वर्णकंबलमिति पदा-
र्थचन्द्रिका । गुरु प्रावरणं कंबलादि इति चक्रपाणिदत्तः । हिं.—
रोमयुक्त मोटा वस्त्र 'गुदमा' ; मल.—करिस्पटं कौम्यसो,
चकलासु । “द्वौ प्रावारोत्तरासङ्गौ समौ” इत्यमरः ॥

प्रियंगुः । सू. ६. कंगुः । “प्रियंगुः कंगुवृक्षयोः” इति शाश्वतः ॥

प्रियंगुः । सू. १५ etc. प्रियं गच्छति । स्वनामख्यातसुगन्धल-

ता । “प्रियंगुः स्त्री राजिकाकणयोरपि । फलिन्यां कंगुसस्ये च”
इति मेदिनी । “या किञ्चित् पाण्डुरा श्यामा कीटदोषविवर्जिता ।
सा प्रियंगुर्मता भद्रा विपरीता तु निन्दिता” । भै. २ । हिं.—
प्रियंगु , फूलप्रियंगु ; बं.—प्रियंगु , गन्धप्रियंगु ; म.—गह्वला ;
गु.—घऊँला ; तै.—प्रेगणचेट्टु ; क.—नेर्पिलगु ; त.—
वाळल्ल ; सिं.—पुवंगु , मूणमल्ल ; मल.—वाळल्ल ७७०७९° ;
इति केचित् । ल.—*Aglaia Roxburghiana* । *Prunus ma-*
haleb इत्येके । नामानि—“प्रियंगुः फलिनी कान्ता लता च म-
हिलाह्वया । गुन्द्रा गुन्द्रफला श्यामा विष्वक्सेनांगना प्रिया” । भा.
प्र । त्वगफलादिकं ब्राह्मम् । गुणाः—“प्रियंगुः शीतला तिक्ता तु-
वरानिलपिचहृत् । रक्तातियोगदौर्गन्ध्यस्वेददाहज्वरापहा । गुल्म-
तृद्द्विषमोहघ्नी तद्वद्वन्धप्रियंगुका । तत्फलं मधुरं रुक्षं कषायं शी-
तलं गुरु । विबन्धाध्मानबलकृत्संग्राहि कफपित्तजित्” । भा. प्र ॥

प्रियंगुका । चि. २. प्रियंगुः ॥

प्रियंगुपुष्पम् । सू. १५. प्रियंग्वादिगणे “प्रियंगुपुष्पाञ्जनयुग्म”
मित्यत्र प्रियंगुर्गन्धप्रियंगुस्तथा; पुष्पमिति पदार्थचन्द्रिका । तन्न ।
see पुष्पाञ्जनयुग्मम् ॥

प्रियवादी । शा. ६. सारिका । “जीवजीवकसारङ्गसारसप्रियवा-
दिना” इत्यत्र “जीवजीवकसिद्धार्थसारसप्रियवादिना”मित्येव च-
रकपाठः । प्रियवादी चातक इति चक्रपाणिदत्तः । तन्न समीची-
नमिति मन्ये । सारङ्गशब्दोपि चातकार्थेनैव स्फुटतयात्र भासते ॥

प्रियालः । सू. ६ etc. प्रियाय अलति पर्याप्नोति । चारवृक्षः ।
मधुराम्लफलः प्रायशः मगधेषु जायते इति चरकोपस्कारे ।
N. O.—*Anacardiaceæ* । हिं.—चिरौंजी , पियाल , नियो-
वेरु ; बं.—पियाल , पियासाल ; म. —चारोली , चार , चौर ;
गु.—चारोली ; पश्चा.—चिरौली ; दखा. —चारकी-चारोली ;
तै.—चारुमामिडि , चारप्पु ; क.—मोरवे , मुर्कळि , तूर्कळमर ,
चार्वळ , मोराप्पि , चारनीज ; तु.—मोरंटे ; त.—चारप्परुप्पु ;
मल.—मुरळ् २०७ इत्येके ; बर्मा.—लोनेफे ; लिंवा ; पा.—तुकले
खाजा ; अ.—हबुस्समाना ; ई.—Piyal ; ल.—*Buchanania*
latifolia । नामानि—“प्रियालोथ खरस्कन्धश्चारो बहुलवल्कलः ।
स्नेहबीजश्चापवटो ललनस्तापसप्रियः” । ध. नि । गुणाः—“चा-
रः पित्तकफास्रघ्नस्तत्फलं मधुरं गुरु । स्निग्धं सरं मरुत्पित्तदाहज्व-
रतृषापहम् । प्रियालमज्जा मधुरो वृष्यः पित्तानिलापहः । हृद्यो-
तिदुर्जरः स्निग्धो विष्टंभी चामवर्धनः” । भा. प्र । पक्वफलं
प्राह्यम् ॥

प्रियाह्वा । उ. ५. कंगुः । कंगुणिकेत्यरुणदत्तः । प्रियंगुरित्येके ॥

प्लक्षः । सू. १५ etc. प्लक्ष्यते कीटैः । प्लक्ष्यधोगच्छति मूलैरिति
वा । पर्कटीवृक्षः । “प्लक्षो जटीगर्दभाण्डद्वीपमित्कुञ्जराशने” इति

मेदिनी । N. O.—*Urticaceæ* । हिं.—पाखर , पिलखन , पाकर , पाकड़ि , पखर , पकरिया , पाकरी , गजदन्तसहोरा ; बं.—पाकुडगाल ; म.—पिंपरी , बसरी , पाकरी ; गु.—पीपर्य ; तै.—कलजुव्वि , जेवि , गङ्गरयजुव्वि ; क.—बसुरी , जुव्विमर , करि ; त.—इच्चि , इत्ति , इरळिमरं ; सिं.—पुलिल ; मल.—इत्ति ह्ण्ण्णी , चकिला । इं.—Wave-leaved fig tree ; ल.—*Ficus Tsiela*, *Thespasia populuca* । नामानि—“प्लक्षो जटी पर्करी च पर्कटी च स्त्रियामपि” इति भावमिश्रः । त्वग्पक्वफलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“प्लक्षः कषायः शिशिरो व्रणयोनिगदापहः । दाहपित्तकफास्रघ्नः शोथहा रक्तपित्तहृत्” । भा. प्र । “प्लक्षः शीतो व्रणश्लेष्मपित्तशोथविसर्पजित्” । म. पा । न्यग्रोधादिगणे “प्लक्षाम्न” इत्यत्र “वृक्षाम्ल” इति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठोऽशुद्धतया दृश्यते । पूतनारोगचिकित्सिते “त्रिफला-बदरीप्लक्षत्वग्नि”त्यत्र “त्रिफलाकोलखदिर”मित्येव सुश्रुतपाठः ॥

प्लवः । सू. ६. प्लवते । जलचरपक्षिविशेषः । हिं.—माहीखोर , हवासील ; म.—गणकोळी ; त.—नीर्वातु ; सिं.—करवेलकोका ; मल.—कुटन्नवात् *കുടന്നുവ* , उरक्कोक्कन् इत्येके ; नावा इति भास्करव्याख्या । इं.—Pelican; ल.—*Pelecanus onocrotalus* । The pelican is in shape and habit a swimming bird somewhat like a large goose । महाप्रमाणः प्रसेवकगलः सगड इति लोके इति डल्हणः । कारण्डवभेद इति हाराणचन्द्रः । “वस्तेरभावे प्लवजो गलो वा” इति चरकसंहितायां दृश्यते । शुभ्रोपि “गलचर्म तु पक्षिणां” इति पठितवान् । “प्लवः प्लुतौ कपौ । शब्दे कारण्डवे म्लेच्छजप्तौ भेलकभेकयोः । क्रमनिम्नमहीभागे कुलके जलवायसे । जलान्तरे प्लवं गन्धवृणे मुस्तकभिद्यपि” इति हेमचन्द्रः ॥

पुवम् । सू. २० etc. प्लवते लघुत्वात् । परिपेलत्रम् । क्षुद्रमुस्तमिति हेमाद्रिः । अणुतैलयोगे 'वन्य'मिति चरकपाठः । वातव्याधिचिकित्सिते "वचामदनकप्लवै"रित्यत्र "वचामदनपल्लवै"रिति चरकपाठो दृश्यते । पल्लवं कैवर्तमुस्तेति चरकमसादनीकारः । see पुवः ॥

प्लीहा । ग्रेहते । 'प्लिह गतौ' । आमाशयवामभागस्थो रज्जुकपित्तप्रभवोऽवयवविशेषः । "शोणिताज्जायते प्लीहा वामतो हृदयादधः । रक्तवाहिसिराणां स मूलं ख्यातो महर्षिभि"रिति भावमिश्रः" । हिं.—तिल्ली ; मलं.—मण्णीरल् *मण्णीरल्* । Spleen । "प्लीहा नाम निःस्रोतस्कप्रन्थिषु मुख्यो बृहत्तमश्च प्रन्थिः उदरगुहायां वामानुपार्थिकभागे वर्तमानः । स प्रायेण सप्तष्टांगुलदीर्घः, चतुरंगुलवस्थः, द्वाव्यंगुलस्थूलः, किञ्चिद्विवृत्तकायः, स्थूलकपालिकाकारः पक्वजंबूफलश्यामश्च । तस्य गुरुत्वपरिमाणं प्रायेण पञ्चदशतोलकमात्रम् । ज्वरादिहेतोस्तु तस्य आयतनं गुरुत्वञ्च क्रमाद्विवर्धते । प्लीहोदरे पुनः स एवाभिप्रवृद्ध आवंश्चणं प्रसृतः प्रायः समग्रामपि उदरगुहामधिकरोति" । प्र. शा ॥

फ ।

फेजी । चि. ९. भार्गी । पाठाभेद इति डल्हणः ॥

फणिज्जः । सू. ६ etc. फणी जातोऽस्मात् । फणाभपत्रपुष्पत्वात् । फणी उज्झको वर्जकोऽस्य, इति केचित् । पर्णासभेदः । तीक्ष्णगन्धतुलसी । मरिचक इत्यरुणदत्तमुख्याः । फणिज्जकस्तीक्ष्णगन्धो 'मरुवक' इति लोके इति डल्हणः । फणिज्जकस्तुलसभेदः 'रामतुलसी' इति प्रसिद्ध इति हाराणचन्द्रः । N. O.—*Labiatae* । हिं.—मरुआ, मरुवा, गोला तुलसी इत्येके । बं.—गन्धतुलसी, मरुयाफुल ; म.—मरवा ; गु.—मरवो ; तै.—रुद्रजाड ; क.—मरुवा, मरगुपत्रि ; त.—मरुकोलुन्तु, किटारै ; मल.—कर्पूर-

तुळसि कृष्णोत्तुल्लसि, मणिक्ज्वकम् ; इ. — Sweet mar-
joran ; ल. — *Ocimum caryophyllatum* । नामानि—
“जंबीरः खरपत्रश्च फणी चोक्तः फणिज्जकः । मरुत्तको मरुवको
मरुर्मरुवकस्तथा” । ध. नि । “द्विधा मरुवकः प्रोक्तो श्वेतश्चैव सि-
तेतरः । श्वेतो भेषजकार्ये स्यादपरः शिवपूजने” । रा. नि । गुणाः—
“मरुदग्निप्रदो हृद्यस्तीक्ष्णोष्णः पित्तलो लघुः । वृश्चिकादिविषश्ले-
ष्मवातकुष्ठक्रिमिप्रणुत् । कटुपाकरसो रुच्यस्तिक्तो रुश्चः सुगन्धि-
कः” । भा. प्र । “मरुवः कटुतिक्तोष्णः कृमिकुष्ठविनाशनः । वि-
ड्वन्धाध्मानशूलघ्नो मान्द्यत्वग्दोषनाशनः” । रा. नि । पत्रं माह्वम् ॥

फणिज्जकः । चि. ३. फणिज्जः ॥

फलम् । सू. ८ etc. मदनवृक्षस्य फलम् । see मदनः । वस्ति-
कल्पाध्याये “पूतो यवानीफलविल्वकुष्ठवचाशताह्व घनपिप्पलीनां”
इत्यत्र ‘फल’ स्थाने ‘प्रियंगु’रिति पठति सुश्रुतः ॥

फलकम् । सू. २९. काष्ठपट्टिका । हिं.—खन्ता ; म.—फळी,
तळा ; सिं.—गनपोरुव ; त.—पलकै ; मल.—पलका பலக.
Plank ॥

फलत्रयम् । सू. २१ etc. त्रिफला ॥

फलत्रिकम् । उ. ३६. त्रिफला । “त्रिफला तु फलत्रिक” मित्यमरः ॥

फलत्रिका । उ. ५. त्रिफला ॥

फलपिप्पली । क. १. मदनफलस्य बीजम् । भैरवफलोंके अन्दरकी
बीज ॥

फलरसः । चि. १ etc. द्राक्षादाडिमादिकलनिष्पादितजलम् । दाख
अनार आदि फलोंका रस । ज्वरचिकित्सिते “ज्वरापहैः फलरसै”-
रित्यत्र “द्राक्षादाडिमकाश्चपर्यपध्यापीलुपरूकैः । सप्तधूकैः सब-

दरैः सधौद्रान् ससितोपलान् । ज्वरघ्नैस्तोयमृदितैरद्भिर्वा लाजतर्प-
णान् । पिबे"दिति संग्रहे सुव्यक्ततया दृश्यते । दाडिमफलरस
इत्येके ॥

फलस्नेहः । see स्नेहफलसारः ॥

फलांबु । चि. २ etc. फलरसः ॥

फलाम्लम् । चि. ४ etc. बीजपूरदिवातानुलोमनाम्लफलानां केश-
रैरम्लीकृतम् ॥

फलाह्वयतैलम् । क. ४. मदनफलकल्केनाम्लैश्च पक्वं तैलम् ।
फलबिल्वत्रिवृत्कुण्ठारास्नाभूनिवदारुभिः सिद्धं तैलं फलतैलं,
केचित्तु मदनफलैरण्डतैलम् फलतैलमभित्याहुरिति उल्लेखः ॥

फलिनी । सू. १५ etc. प्रियंगुः । “फलिनी प्रियंगवाह्वयपादपे”
इति केशवस्वामी ॥

फलगुः । सू. ६ etc. फलति फलगुः । काकोदुंबरिक । “फलगुः
काकोदुंबरिके वृक्षे निरर्धक्रेऽपि च” इति हैमः । फलगुसारेऽभि-
धेयवत् । नदीभेदे मलय्यां स्त्री” इति मेदिनी । कैवरी इति श्वित्र-
कुमिचिकित्सिताध्यायव्याख्यायां शिवदीपिकाकारः ॥

फाणितम् । सू. ५ etc. फाण्यते द्रवत्वात् । गुडविकृतिविशेषः ।
द्रवगुडः । हिं.—राब, सीरा ; बं.—फेणी ; म.—काकवी ;
त.—वेल्पाकु ; सिं.—उम्पेनि ; मल.—तालिसर्करा తాలిசர்க்க, 000000000,
नीरुर्करा, पावु, पानि । Molasses । Thickened juice of
sugar-cane ; Phanitha or sugar-cane juice boiled
down to one-fourth. It can be drawn out in threads.
Syrup । लक्ष्मणम्—“इक्षो रसस्तु यः पक्वः किञ्चिद्वाहो बहु-
द्रवः । स एवेक्षुविकारेषु ख्यातः फाणितसंज्ञया” । भा. प्र । अक-

लुषं प्राह्यम् । गुणाः—“फाणितं गुर्वभिष्यन्दि बृंहणं कफशुक्-
कृत् । वातपित्तश्रमान् हन्ति मूत्रवस्तिविशोधनम्” । भा. प्र ॥

फालः । मू. १७ etc. शस्त्रपट्टः । शस्त्रमयमिति पदार्थचन्द्रिका ।

हिं.—धार, फल ; मल.—अलकु ୱାලକ । Blade । लांगल-
मुखस्थलौहखण्ड इत्येके । Ploughshare । “फाल उत्प्लुतौ ।
कृवं सीरोपकरणे पुंसि शङ्करसीरिणोः” इति मेदिनी । “फालः
कुशिक उच्यते” इति हलायुधः ॥

फुस्फुसः । शा. ३ etc. फुप्पुस इति पाठः । शोणितफेनप्रभवो
हृदयनाडिकालम्बो यन्त्रविशेषः । हिं.—फेफडे ; त.—चुवाचलै,
वेण्णीरल् ; मल.—चेम्परात्ति ୱେம்பராத்தி । Lungs ।
तद्विवरणं यथा—“फुस्फुसश्च द्विधा भिन्नो वामदक्षिणभेदतः । पे-
श्यां वक्षःस्थलस्थायां समासन्नोऽणुशीर्षकः । अधो विशालो बहु-
भिः कोषैरिव मधुकमः । दुष्टशोणितसंशुद्धिकोषोऽयं परिकीर्तितः ।
तरुणास्थिमयी नाडी जिह्वामूलात् प्रधाविता । अधःशाखाद्वयवती
फुस्फुसद्वयमागता । ततः शाखाद्वयात्तस्मात् बह्व्यः शाखा वि-
निःसृताः । कोषेषु फुस्फुसस्थेषु सुसूक्ष्मा समुपस्थिताः । नासामुख-
समाकृष्टः पवनः श्वासकर्मणः । श्वासनाड्या तया सर्वास्तान् को-
षान् प्रविशत्यसौ” इति । “हृदयाद्वामतोऽधश्च फुस्फुसो रक्तफेनजः”
इति भावमिश्रः । “फुस्फुसौ नाम श्वासनकर्मणः प्रधानसाधनं य-
न्त्रद्वयं उरोगुहान्तरवस्थितम् । तयोरेकैकमेकैकार्थे उरसः । तदन्त-
राले च हृदयं, ह्योमनलिका, सिराधमनीनाड्यादयश्च विशेषाः ।
तौ च फुस्फुसौ पुस्फुसधराभ्यां (Pleura) कलाभ्यां सर्वत्र प्रावृता
मसृणकोमलस्पर्शौ वायुकोषबहुलत्वाल्लघुभारौ जलप्रतरणाहौ च ।
तौ ह्योमनलिकया फूत्कारेण वातप्रवेशनाद् विचित्रविशालाकारौ
भवतः, अंगुल्या प्रीडनाद् मृदुमर्मरशब्दौ च । तत्र पुंसो दक्षिण-

कुम्फुसः प्रायेण पञ्चपञ्चाशत्तोलकमात्रः, वामस्तु पञ्चाशत्तोलक-
मितः । स्त्रियास्तु प्रत्येकं तोलकपञ्चकेन न्यूनः । तौ च जातमा-
त्रस्य बालस्य पद्मवर्णौ, प्राप्सवयसस्तु क्रमात् श्यामकर्तुर्वरच्छायौ ।
आकृतितस्तु—एकैकस्य कुम्फुसस्य परिणाह ऊर्ध्वं संकुचितः,
अधस्तादायतः । स बहिःपार्श्वे वृत्तप्रायः, अन्तःपार्श्वे कोरोदरश्च ।
तस्य पुरोधारा तन्वी शिथिला स्तोकेन हृदयावरणी चोभयतः” ।
प्र. शा ॥

फेनः । सू. २४ etc. समुद्रफेनः ॥

फेनकः । चि. १९ etc. समुद्रफेनः ॥

फेनिकः । उ. १३. समुद्रफेनः ॥

व ।

वकः । सू. ६ etc. वङ्कते । ‘वकि कौटिल्ये गतौ च’ । पुवजा-
तीयपक्षी । पाण्डुरपक्षः प्रसिद्ध इति हेमाद्रिः । “वकस्तु वकपुष्पे
स्यात् कहे श्रीदे च रक्षसि” इति मेदिनी । हिं.—बगुला । बं.—
वक् पाखी, वकोट, म.—बगला ; क.—बेलकी ; त.—कोक्कु ;
सिं.—कोक्कुय, विकुरुला ; मल.—कोक्कु ௭௭௭௭, कोच्चा,
कोट्टि Kotti, मुण्टि ; इं.—Paddy bird । ल.—*Ardeola
grayi* । नामानि—“वकः कङ्को वकोटश्च तीर्थसेवी च तापसः ।
मीनघाती मृषाध्यानी निश्चलांग्रिश्च दांभिकः” । रा. नि । गुणाः—
“तथा वकवलाकाद्या गुरवो मांसभक्षणात्” ॥ “प्लवाः पित्तहराः
स्निग्धा मधुरा गुरवो हिमाः । वातश्लेष्मप्रदाश्चापि बलशुक्रकराः
सराः” । रा. नि । “रक्तपित्तहराः शिताः स्निग्धा वृष्या मरु-
जितः । सृष्टमूत्रपुरीषाश्च मधुरा रसपाकयोः” । सु. सू. ४६ ॥

वकरः । सू. ६. पक्षिविशेषः । वकसदृश इति हेमान्द्रिः । अवकर-
वृकराविति पाठौ । वरक इत्येव मुद्रितसंग्रहपाठः ॥

बदरः । चि. १ etc. बदरी । कासचिकित्सिते ‘पिबेत् बदरमज्ञो
वा’ इत्यत्र “पिबेत् खदिरसारं वा” इत्येव चरकपाठः ॥

बदरम् । सू. ६. बदरीफलम् । see सौवीरबदरम् ॥

बदरकः । चि. १५. बदरी ॥

बदरी । चि. १. बदति बदरी । ‘बद स्थैर्ये’ । बृहत्कोलीवृक्षः ।
“बदरी पुनः । अजगन्धाह्वयस्तंवे कुवलीसंज्ञपादपे । ईश्वरस्थान-
भेदे च स्त्रियां” इति केशवस्वामी । “बदरी कोले, क्लीवं तु तत्फले”
इति मेदिनी । N. O.—*Rhamneæ* । हिं.—बेर, वैरी, बेर,
वयेर, उन्नाव, उनाव, उन्नाभ ; बं.—कुल, वडकुल गाछ ;
म.—बोर ; गु.—बोरडी, चणिवोर ; पञ्चा.—बयर, बैर ;
कों.—बोरिरूक्कु ; उत्.—कुड़ि ; तै.—रेगुचेददु, गंगेरुगेददु ;
क.—बोगरि, बोरे, एलाचि, इलिचि, येरनु ; तु.—बोगोरि ;
त.—इलन्तै, कल्लरि ; सिं.—इलन्दय, डेवर, मसं ; मल.—
लन्तमरं ൧൦൦൦൦൦, लन्ता, लन्तक्कुरु ; पा.—कुनार ; अ.—
सीदरनवक ; जर्मन्.—*Stumpfblattriger judendorn* ।
फ्र.—*Jujubier cotonneux* ; इं.—*Jujube*, Bhere fruit
tree, Indian plums ; ल.—*Zizyphus jujuba* । नामानि—
“पुंसि स्त्रियां च कर्कन्धूर्वदरी कोलमित्यपि । फेनिलं कुवलं घांटा
सौवीरं बदरं महत् । अजप्रिया कुहा कोली विषमोऽभयकण्टका” ।
भा. प्र । पक्वफलमूलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“कोलन्तु बदरं
ग्राहि रुच्यमुष्णञ्च वातलम् । कफपित्तकरं चापि गुरु सारकमीरि-
तम्” । भा. प्र । “बदरी शीतला रूक्षा तिक्ता पित्तकफापहा ।
फलमस्यास्तु मधुरं तुवरं चाम्लघोरितम् । तच्च पक्वं तु मधुरमम्लमु-

ष्णकफवदम् । ग्राहकं लघु रुच्यं च वाय्वतीप्रारशोषहृत् । रक्तश्र-
महरं प्रोक्तं पण्डितैश्चरकादिभिः” । नि. र । “बदरस्य पत्रलेपो
ज्वरदाहविनाशनः । त्वचा विस्फोटशमनी बीजं नेत्रामयापहम्” ।
रा. नि । “बदरीफलमज्जा तु तुवरा मधुरा मता । शुक्रदा बलदा
वृष्या कासश्वासवृषापहा । वातघ्नी छर्दिदाहघ्नी पित्तहा मुनिभि-
र्मता” । नि. र । बदरश्च सौवीरकोलकर्कन्धूमेदेन त्रिविधम् । सौ-
वीरं महत्तममामपक्वावस्थासु मधुरं मरुदेशजमिति डल्हणः ।
पञ्चधा इत्येके । उक्तं हि—“कर्कन्धु बदरं कोलं सौवीरं सिञ्च-
तीफलम् । यथोत्तरं महत् स्वादु पञ्चधा बदरीफलं” इति । सौवी-
रबदरं कर्कन्धूश्चेति बदरी द्विधा इत्यपरे ॥

बन्धूकः । उ. १५. वध्नाति चित्तं बन्धूकः । “बन्धूकं बन्धुजीवे
स्याद् बन्धूकः पीतशालके” इति मेदिनी । मध्याह्नपुष्पको नाम
पुष्पवृक्षविशेषः । N. O.—*Sterculiaceae* । हिं.—दुपहरिया,
दोपहरिया, गेजुलिया ; गोजुनिया ; बं.—बान्धुलि फूलेर गोछ ;
बान्धूली ; पञ्चा.—गुलदुपरिया ; म.—दुपारी, बान्दुजा ;
गु.—वपोरिया ; तै.—पकिनचेट्टु, वेगसिनचेट्टु, नितिमल्ली ;
कों.—तांबडी दुपारी ; क.—बन्दूरे ; त.—उच्चित्तिलकं ;
सिं.—बन्दुवद ; मल.—उच्चमलरि ๑๒๒๒๐० ; ल.—*Pen-
tapetes Phoenicea* । अस्य पुष्पं मध्याह्ने विकसति, पराह्ने च
सूर्योदये शुष्यति । नामानि — “बन्धूको बन्धुजीवः स्यादोष्ठपुष्पोऽ
कैवल्लभः । मध्यंदिनो रक्तपुष्पो रागपुष्पो हरिप्रियः । असित-
सितपीतलोहितपुष्पाविशेषास्तुर्विधो बन्धूकः” । रा. नि । पुष्पं प्र-
सन्नम् । गुणाः—“बन्धूकः कफकृद् ग्राही वातपित्तहरो लघुः” ।
भा. प्र । “ज्वरहारी विविधग्रहपिशाचशमनः प्रसादनः सवितुः
स्या” इति नृसिंहः ॥

बभ्रुः । सू. ६. नकुलः । “बभ्रुर्ना नकुले विष्णौ विपुले पिंगले त्रिषु”

इति बलशर्मा । “नारायणः स्मृतो बभ्रुर्वभ्रू नकुलपिंगलौ” इति शाश्वतः । “बभ्रुः स्यान्नकुलेपि च” इति हलायुधः । “बभ्रुर्विशाले नकुले कृशानावजे मुनौ शूलिनि पिंगले च” इति विश्वः । “नकुलस्तु महान् बभ्रु” इति वैजयन्ती । जाह्नक इत्येके । अतिलोमशः कुकुरः पर्वतोपकण्ठे भवतीति चक्रपाणिदत्तश्चरकटीकायाम् । अच्छभल इति हेमाद्रिः ॥

बभ्रुः । क. ४. बृहत् । “मृगाणां लघुबभ्रूणां” इत्यत्रास्मिन् वृष्यवस्तियोगे मयूरहंसकुक्कुटानेव गृह्णाति चरकः । अथापि सोनन्तरं “मृगविष्किरानूपविलेशयानामेतेनैव कल्पेन वस्तयो देयाः” इति कथितवान् ॥

बर्हिणः । चि. २. बर्हिमस्तस्य । मयूरः । “मयूरो बर्हिणो बर्हिनीलकण्ठो भुजंगभुक् । शिखावलः शिखी केकी मेघनादानुलास्यपि” इत्यमरः ॥

बर्हिशिखा । चि. ११. क्षुपविशेषः । मयूरशिखा । N. O.—*Filices* । हिं.—मोरशिखा ; बं.—मयूरशिखा ; म.—मोरशेंडा , मण्यारशिखा ; गु.—मोरशिखा ; तै.—मयूरशिखिने ; क.—होरेयसूबुव , नविलिनबाल ; त.—मयिलिकोण्टै ; मल.—मयिलोशिका *Mallophaga* ; पा.—असनाने , असलान ; इं.—Peacock-tailed Adiantum ; ल.—*Adiantum melanacaulon* । सर्वांशो ग्राह्यः । नामगुणाः—“मयूराह्मशिखा प्रोक्ता सहस्राहिर्मधुच्छदा । नीलकण्ठशिखा लघ्वी पित्तश्लेष्मातिसारामित्” । भा. प्र । “बर्हिचूडा रसे स्वार्दुमूत्रकृच्छ्रविनाशनी । बालग्रहादिदोषघ्नी वश्यकर्माणि शस्यते” । रा. नि ॥

बर्हि । शा. २. etc. बर्हि पिच्छमस्यास्ति । बर्हिति नृत्येनोर्ध्वीभवति । बर्हम् । मयूरः ॥

बला । सू. ६ etc. बलत्वनया बला । 'बल संवरणे' । बलमस्तस्याः

इति वा । स्वनामख्यातक्षुपविशेषः । "बलयुक्तेऽन्यलिङ्गः स्याद् ब-
ला वाच्यालके स्त्रियां" इति मेदिनी । N. O.—*Malvaceae* । हिं.—
खिरैटी, वरियारा, खरहटी, खरैटी, खरैहटी, बीजवन्द ; वं.—
वेहेला ; बालियाडा इत्येके ; म.—लघुचिकणा, खिरहटी ; गु.—
बलदाणा, खरेटी, खपाट ; उ.—वरियार ; तै.—मुप्पिडी,
लुंजपदनल्चेदट्ट, चित्तामुट्टि, पाचितोगे, मुत्तुवपुलगमु ; मयि-
लुमाणिक्यं इत्येके ; क.—क'दिरबेरु, वेणेगरग, कलंगडले गिड,
बवियारा ; त.—चित्तामुट्टि ; मयिर्माणिक्यं इति केचित् ; तु.—
कडीर ; कों.—तुप्कडि ; सिं.—बेबिल ; मल.—कुरुन्तोट्टि
കുറുന്തോട്ടി ; इं.—Heart leaved sida ; ल.—*Sida co-
rdifolia* । नामानि—"बला भद्रौदनी वाटी समंगा खरयष्टि-
का । महासमङ्गौदनिका शीतपाकयोदनाह्वया" । ध. नि । मूलं
प्राह्यम् । गुणाः—"बला स्निग्धा हिमा स्वादुर्वृष्या बल्या त्रिदोष-
नुत् । रक्तपित्तक्षयं हन्ति बलौजो वर्धयत्यपि" । ध. नि । "बला-
तित्तिका मधुरा पित्तातीसारनाशनी । बलवीर्यपुष्टिदात्री कफरोध-
विशोधनी" । रा. नि । सा चतुर्था बलामहाबलातिबलानागव-
लाभेदेन । "बलाचतुष्टयं शीतं मधुरं बलकान्तिकृत् । स्निग्धं प्रा-
हि समीरास्रपित्तास्रक्षतनाशनम्" । भा. प्र ॥

बलाका । see बलाका ॥

बलात्रयम् । सू. १० etc. बला अतिबला नागबला च । बला
अतिबला श्रेतबला चेतोन्दुः । गुणाः—"बलात्रयं स्वादुशीतं
स्निग्धं वृष्यं बलप्रदम् । आयुष्यं वातपित्तघ्नं माहि मूत्रग्रहापहम्" ॥

बलात्रितयम् । उ. १३. बलात्रयम् ॥

बलाद्वयम् । सू. १५ etc. बला अतिबला च । बलातिबले शुक्लपी-
तपुष्पमिति उल्हणः ॥

बष्कयणी । क. ६ etc. बष्कतेतिक्रामति बष्कयाश्चिरकालः, सो-
स्तस्याः । बष्कयिणी इति पाठः । बष्कयस्तरुणवत्सः । सोस्तस्याः
इति रामाश्रमी । ‘बष्कयस्त्वेकहायनो वत्सः’ इति शाकटायनः ।
चिरप्रसूता गौः । प्रौढवत्सा गौः । बहुदिनप्रसूता गौः । “चिरप्रसूता
बष्कयणी गृष्टिस्सूतवती सकृत् । समासमीना सा गौर्या प्रतिवर्षं
प्रसूयते” इति वैजयन्ती । “बष्कयणी प्रौढवत्सा स्या” इति हलायु-
धः । हिं.—बाखरी गाय, जवान बछड़े वाली गौ ; म.—
फार दिवसांची व्यालेली गाय ; त.—बल्लीट्टुप्पचु ; A cow
that has already grown up calves । क्षीरगुणाः—“बष्क-
यिण्यास्त्रिदोषत्रं तर्पणं बलकृत्पयः” इति भावमिश्रः ॥

वस्तः । चि. ८ etc. वस्तयति । ‘वस्त अर्दने’ । अजः ॥

वस्तगन्धा । चि. १७. अजगन्धा । अजगन्धेत्येव संग्रहपाठः ॥

वस्तमूत्रम् । उ. ३ etc. अजायाः मूत्रम् । बकरीके मूत्रम् ॥

वस्तवारि । उ. ५. वस्तमूत्रम् ॥

वस्ताण्डः । उ. ४०. अजस्य मुष्कः । बकरके अण्डकोषः ॥

वस्तान्त्री । सू. १५. श्या. ग. वस्तस्येवाण्डान्यस्थीन्यस्याः । व-
स्ताण्डीति पाठः । लताविशेषः । छगलान्त्रीती सुश्रुतपाठः । वृद्ध-
दारकभेद इति उल्हणः । बुध्राभेद इत्येके । हिं.—बोकडी ;
म.—बोकडी ; गु.—पुंगळ ; त.—कटल्प्पालै ; मरुतुटरी इति
केरलेष्वेके । नामानि—“वस्तान्त्री वृषगन्धाख्या मेषान्त्री वृत्तप-
त्रिका । अजान्त्री बोकडी चैव स्यादित्येषा षडाह्वया” । रा. नि ।
मूलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“वस्तान्त्री स्यात् कटुरसा कासदोष-

विनाशिनी । बीजदा गर्भजननी कीर्तिता भिषगुत्तमैः” । रा. नि ।
 वृद्धदारुक इति हेमाद्रिः । N. O.—*Convolvulaceae* । हिं.—
 विधारा, भिदारा ; बं.—बीजताडक, वितारक ; म.—व-
 रधारा ; गु.—वरधारो ; तै.—समुद्रपाल, चन्द्रपुंडि ; क.—
 एरडुमुष्टे, समुद्रपाल, समुद्रबल्लिळ ; त.—पोत्तिकीरै ,
 चमुत्तिरप्पालै ; मल.—मरिक्कुन्नि மரிக் குன்றி ; समुद्रजों-
 गमित्येके ; इं.—Elephant creeper ; ल.—*Argyrea*
speciosa । वृद्धदारुलक्षणं यथा—“त्रिकोणकाण्डा सुबहुपता-
 ना फलेषु पीता कुसुमेषु रक्ता । पत्रैः सदुर्गैर्मृदुरोमवद्भि-
 स्तांबूलतुल्यैर्धनकन्दमूला । पवनविवस्वदंशुवनितादिषु कामचरा
 विविधमनःशरीरगदवृन्दनिवृत्तिकरी । भुवि परमौषधिर्महिषवल्लिरि-
 ति प्रथिता क्वचिदपि वृद्धदारुक इयन्त्वपि वेल्लरिका” इति संग्रहे ।
 नामगुणाः—“वृद्धदारुक आवेगी जुंगको दीर्घवालुकः । वृद्धः
 कोटरपुष्पी स्यादजान्त्री छागलान्द्रयपि । वृद्धदारुकः कटुस्तिक्तस्तथो-
 ष्णः कफवातजित् । श्वयथुक्रिमिमेहास्रवातोदरहरः परः” । घ.
 नि । पत्रादिकं ग्राह्यम् । This is a huge climber, commonly
 found in thickets and jungles, especially near the sea.
 Stem and lower side of leaves covered with white,
 silky hairs. Leaves large and cordate. We choose this
 plant as a type of the lianas, a name given to clim-
 bing and winding plants in tropical forests ॥

वस्तांबु । उ. २०. वस्तमूत्रम् ॥

बहलपल्लवः । सू. १५. शिशुः । शिशुरित्येव सुश्रुतपाठः । वरणा-
 दिगणे मधुशिशुरित्यपरशब्दोपि सुश्रुतसंहितायां दृश्यते ॥

बहलबहुरसः । सू. १५. इक्षुः । “घनभूरिरसस्त्विक्षुर्गुडमूलोऽसि-
 पत्रकः” । बहलः शिशुः बहुरस इक्षुश्चेति पदद्वयमित्येके ॥

कच्ची मूली ; बं.—कच्ची मुला ; म.—कौवळा मुळा । मल.—
इल्लय मुळळळि ७७७ ७७७ळी । Tender radish । गुणाः—
“वालं तु मूलकं तिक्तं कटूषणं च रुचिप्रदम् । लघ्वग्निदीपकं हृद्यं
तीक्ष्णं तु पाचकं सरम् । मधुरं ग्राहकं वल्यं मूत्रदोषार्शनाशनम् ।
गुल्मक्षयश्वासकासनेत्ररोगविनाशकम् । नाभिशूलं कफं वातं कण्ठरो-
गविनाशकम् । त्रिदोषदद्गुलत्रभुदावर्तप्रणुत्परम् । पीनसं च व्रणं
चैव नाशयेदिति कीर्तितम्” । नि. र ॥

बालोदुंबरम् । शा. २. उदुंबरस्य कोमलफलम् । कच्चे गूलड ।

गुणाः—“कोमलं चास्य च फलं स्तंभकृतुवरं मतम् । हितकारि
तृपापित्तकफरक्त रुजापहम् । मध्यमं कोमलं स्वादु शीतलं तुवरं म-
तम् । पित्तं तृषामोदकरं रक्तस्रुतिवमीहरम् । प्रदरत्रं समुद्दिष्टम-
पक्वं तुवरं मतम् । रुच्यं चाम्लं दीपनं स्यान्मांसवृद्धिकरं मतम् ।
रक्त रुकारकम् चैव दोषलं च जडं मतम्” । नि. र ॥

बाष्कयणम् । क. ६. बष्कयणीक्षीरम् । बाखरी गायका दूध ।

मल.—अरुपाल ७००७०७० । see बष्कयणी ॥

बाष्पिका । सू. ७ etc. हिंगुपत्री । हिं.—हिंगुपत्री ; बं—
रांदुनी ; म.—बाफळी ; गु —बाफली , बहुफली ; क.—हिंगु-
पत्री ; त.—करिप्पेरुंकायं ; मल.—करिकायं ७००७००० ;
नामानि—“हिंगुपत्री तु कवरी पृथ्वीका पृथुला पृथुः । बाष्पि-
का दीर्विका तन्वी बिल्विका दारुपत्रिका” । घ. नि । शोभितं
प्राह्यम् । गुणाः—“हिंगुपत्री कटुस्तीक्ष्णा तिक्तोष्णा पाचका
मता । रुच्या पथ्या दीपनी च हृद्या सौगन्धकारिणी । तुवरा
कफवातामवास्तिपीडां च नाशयेत् । बद्धविट्कार्शगुल्मादिप्लिहा-
मेदोपचीविषान्” । नि. र ॥

बाह्लीकम् । उ. ३४. बह्लीकदेशजम् । कुंकुमम् । हिंग्विति कै-
रली । “बाह्लीकं हिंगु कुंकुमं” इति हैमः ॥

विडम् । सू. ६ etc. विलति भिनत्ति मलं विडम् । लवणभेदः ।

हिं.—विड्मक , विरियासंचरनोत्त , कबीलनोत्त ; मनयारी न-
मक इति वंगसेनभाषानुवादकः ; वं.—विट्मून ; म.—विडलो-
ण ; गु.—विडल्लण ; त.—वळैयलुण्णु ; सिं.—वल्लुण्णु ;

मल.—वळयलुण्णु வலையலுணு , विळयुण्णु । Vit is black salt
with a strong odor. “Vit lavana is an artificially pre-
pared salt occurring in dark-red shining granules.
It is also called sanchal or black salt. It has a mild,
saline and somewhat nauseous taste. It is manufa-
ctured thus.—56 lbs. of sambar salt are mixed with
20 ounces of dried emblic myrobalans; $\frac{1}{4}$ of these
materials is put into a round earthen pot with a
narrow mouth, which is put in a fireplace made of
clay. The fire-place has a hole at the bottom for
introducing the firewood. After the fire has been
lighted about an hour, and the materials in the pot
appear to be heated, the rest of the materials are
added by degrees. The whole is then exposed to a
strong red heat for about 6 hours. The fire is then
allowed to die away, and the pot to cool; which upon
being broken is found to contain about 48 lbs. of

Vitlavan.—” The Indian materia medica । नामानि—
“विडं कृत्रिमकं धूर्तं क्षारं द्रावणमासुरम् । सुपाक्यं खण्डलवणं
कृतकं चेति नामतः” । घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—

“विडं सक्षारमूर्ध्वाधःकफवातानुलोमनम् । दीपनं लघु तीक्ष्णो-
ष्णं रूक्षं रुच्यं व्यवायि च । विबन्धानाहविष्ट्रं भृष्टगुणैरवशूलनुत्” ।

भा. प्र । विडं कृत्रिमं स्वनाम्ना ख्यातं , तच्च प्रसारणीकत्कभक्त-
लवणसंयोगादग्निदाहेन निर्वृत्तमिति डल्लणः ॥

विडालः । शा. ६ etc. वेडति । विड्यते वा । ‘विड आक्रोशे’ ।

मार्जारः । “विडालो नेत्रपिण्डे स्याद् वृषदंशकके पुमान्” इति मेदिनी ॥

विडालकः । उ. १६. नेत्रललाटयोर्वहिलेपः । हिं. —लेपकरना ; मल. —पुरवलयं ५०५७७० । “विडालको बहिलेपो नेत्रपक्ष्म-विवर्जितः । तस्य मात्रा परिज्ञेया मुखलेपविधानवत्” इति शार्ङ्गधरः । “सेक आश्रोतनं पिण्डी विडालस्तर्पणं तथा । पुटपाकोऽननं चैभिः कल्पैर्नेत्रमुपाचरेत्” इति भावमिश्रः ॥

विभीतकः । see विभीतकः ॥

बिंबी ! सू. १० etc. तुण्डिकेरी नाम लताविशेषः । N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—कंदूरी, कुन्दरू, कुंदोरी ; बं.—तेलाकुचा, कुदरका ; म.—गोडतोंडली ; गु.—घोली टीडोरी, टिंडोराँ ; तै.—दोंडतीगे, काकिदोंड ; क.—तोंडे, कोण्टेबळिळ, सीहिदोंडे ; कों.—तेंडले ; तु.—मणोलि ; त.—कोवै ; सिं.—कोवका, केंवेल् ; मल.—कोवा, तोण्टि ; इं.—Kayidonda । Large flowered Bryonia । ल.—*Cephalandra Indica* । कटुतुण्डिकेरीति हेमाद्रिः । नामानि—“बिंबी रक्तफला तुण्डी तुण्डिकेरी च बिंबिका । ओष्ठोपमफला प्रोक्ता पीलुपर्णी च कथ्यते” । भा. प्र । मध्यमफलं प्राह्यम् । गुणाः—“बिंबीफलं स्वादुशीतं गुरुपित्तास्रवातजित् । स्तंभनं लेखनं रुच्यं विबन्धाध्मानकारकम्” । भा. प ॥

बिलेशयः । सू. ६ etc. बिले बाहुल्येन शयनात् बिलेशयः । बिलो भूगर्तः । प्राणिनां वर्गविशेषः । Animals living in holes under ground as serpents, Porcupines etc । गणनागुणाश्च—“गोघाशशभुजङ्गाखुशलक्याद्या बिलेशयाः । बिलेशया वातहरा मधुरा रसपाकयोः । वृंहणा बद्धविण्मूत्रा वीर्योष्णाश्च व-

कीर्तिताः” । भा. प्र । “श्वासानिलकासहरं तन्मांसं पित्तदाह-
हरम्” । रा. नि । see जाङ्गलम् ॥

विल्वः । सू. ६ etc. विलति । ‘विल भेदने’ । स्वनामख्यात-
वृक्षः । “विल्वं फले श्रीफले ना” । इति मेदिनी । N. O.—*Ru-
taceae* । हिं.—बेल, सीफल ; वं.—बेलगाछ, विल्व ; पञ्चा.—
विलगिरि ; म.—बेल, विल, वेला ; गु.—विली ; कों.—बेलफल ;
तै.—विल्वमु, मारेडुचेट्टु ; क.—बेलपत्ते, बेलविनमर, विलु,
विलपत्ति, बेलदमर, बेलवत्त, विल्व ; तु.—बेलपत्रे ; त.—
विल्वं, पिल्वं, कूविलम्, कूविलै, अलुवीकं ; सिं.—बेलि ;
मल.—कूवळं ॐ५७० ; पा.—शुल ; अ.—अनार हिंदी ;
सिन्धी.—कटोरी ; इं.—Bael tree, Bengal quince ; ल.—
Aegle marmelos । नामानि—“मालूरः श्रीफलो विल्वः शा-
ण्डिल्यो नीलमल्लिका । महाकपित्थः शैलूषो मङ्गलयः पूतिमारुतः ।
कर्कटः श्रीद्रुमो रुद्रः श्रीसंज्ञो बहलत्वचः” । स. नि । मूलत्वक्-
वालफलादिकं ग्राह्यम् । मूलकाष्ठमपि ग्राह्यमित्येके । **गुणाः**—“बालं
विल्वफलं ग्राहि दीपनं पाचनं कटु । कपायोष्णं लघु स्निग्धं तिक्तं
वातकफापहम् । पक्वं गुरु त्रिदोषं स्वाद् दुर्जरं पूतिमारुतम् ।
विदाहि विष्टंभकरं मधुरं बाह्मेमान्यकृत् । फलेषु परिपक्वं यद्
गुणवत्तदुदाहृतम् । विल्वादन्यत्र विज्ञेयमाहं तद्धि गुणाधिकम् ।
द्राक्षाविल्वशिवादीनां फलं शुष्कं गुणाधिकम्” । भा. प्र । मूल-
गुणाः—“विल्वमूलं तु मधुरं त्रिदोषच्छर्दिशूलनुत् । लघु कृच्छ्रहरं
वातकफपित्तस्य नाशकम्” । नि. र । पत्रपुष्पगुणाः—“तत्पत्रं
कफवातामशूलघ्नं ग्राहि रोचनम् । निहन्याद् विल्वजं पुष्पमतिसारं
तृषां वमिम्” ॥

विल्वकः । उ. २०. पित्तप्रतिश्यायनस्यथोगे “धवत्वक्त्रिफलाश्या-

माश्रीपर्णायष्टिविल्वकै"रित्यत्र "विल्वक'स्थाने 'तिल्वक' इत्येव
सुश्रुतपाठ इत्यनुस्मारयामि ॥

विल्वकर्कटिका । चि. ८. बालविल्वम् ॥

विल्वपेशिका । सू. १५ etc. बालविल्वफलस्य मज्जा । हिं.—कञ्चे
बेलकी गिरू ; विल्वकी गिरी , बेलफलका सूखा गूदा ; बं.—
बेलगूड । अंबष्ठादिगणे—विल्वपेशिका बालविल्वगिर इति ङ-
ल्लहणः । शुष्कविल्वपेशिकेति हेमाद्रिः । "बालं विल्वफलं विल्वक-
र्कटी विल्वपेशिका" इति भावामिश्रः । गुणाः—"कफवातामशूल-
घ्नी ग्राहिणी विल्वपेशिका" । रा. व ॥

विल्वमज्जा । सू. २१. विल्वपेशिका ॥

विल्वमध्यम् । चि. २ etc. विल्वपेशिका । चिकित्सिताष्टमाध्या-
ये "गजकणादि" पेयायोगे 'विल्वमध्यं'मित्यत्र "विल्वं कर्कटक"
मित्येव मुद्रितचरकपाठः । तदेकपदेनावश्यमवधारणीयम् ॥

विल्वशलाटुः । चि. ९. बालविल्वम् । "आमे फले शलाटुः स्या"
दित्यमरः ॥

विल्वादिः । क. ४. महत्पञ्चमूलम् ॥

विल्वादिपञ्चकम् । शा. २. महत्पञ्चमूलम् ॥

विल्वादिपञ्चमूलम् । क. ४ etc. महत्पञ्चमूलम् ॥

विल्वासवम् । शा. १. विल्वं वारिणा आसुत्य धान्यराशौ धारितं
तच्छीतकषायो विल्वज आसव उच्यते । "यूषेण वा कुलत्थानां
विल्वजेनासवेन वा" इत्यत्र "कुष्ठतालीसकलं वल्वजयूषेभैरेयसु-
रामण्डे तीक्ष्णे कौलत्थे वा मण्डूकपिप्पलीसंपाके वा संप्लाव्य पाय-
येतैनां" इत्येव चरकपाठः । वल्वजस्तृणविशेषः । "कुष्ठतालीसक-
लं विल्वञ्चल्वजयूषभैरेयासवसुरामण्डान्यतमेन व्योषतीक्ष्णोष्णेन

मादळ, मादवाळ, महाफलगिड; तु.—मापल; त.—कोटि-
मातळं, मातुळै, तुरिञ्चुनारत्तं, कुम्भट्टिमातुळै; सिं.—लप्नारं;
मल.—वळिळनारकं *vallināraṅka*, मातळनारकं; पा.—
तुरंज; अ.—उतरंज; इं.—Citron tree; ल.—*Citrus medica* । नामानि—“मातुलुङ्गश्च रुचको बीजाह्वः फलपूरकः ।
लुङ्गोऽम्लकेसरो बीजपूरकः सुमनःफलः” । स. नि । पक्वफलं
ग्राह्यम् । गुणाः—“बीजपूरफलं स्वादु रसेऽम्लं दीपनं लघु ।
रक्तपित्तहरं कण्ठजिह्वाहृदयशोधनम् । श्वासकासारुचिहरं हृद्यं
तृष्णाहरं स्मृतम्” । भा. प्र । “त्वक्किक्का दुर्जरा स्यात् कृमिकफ-
पवनध्वंसिनी स्निग्धमुष्णं मध्यं शूलार्तिपित्तप्रशमनमखिलारोचक-
न्नं च गौल्यम् । वातार्तिन्नं कटूष्णं जठरगदहरं केसरं दीप्यमम्लं
बीजं तिकं कफार्शःश्वयथुशमकरं बीजपूरस्य पञ्चम्” । रा. नि ।
“मातुलुङ्गफलं हृद्यमम्लं लघ्वग्निदीपनम् । श्वासकासारुचिहरं
तृष्णाघ्नं कण्ठशोधनम् । विबद्धे चैव हिक्कायां शूले छर्द्या च शस्य-
ते” । रा. व । भगन्दराचिकित्सिते “सबीजपूरछदनै” रित्यत्र “सु-
धावचालांगली” इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

बीजपूरकः । चि. ६ etc. बीजपूरः ॥

बीजपूरजटा । चि. ६. फलपूरमूलमित्येव चरकपाठः ॥

बीजाह्वः । चि. ६. बीजपूरः । मातुलिङ्ग इत्येवात्र चरकपाठः ॥

बुसम् । शा. ६. तुच्छधान्यम् । फलरहितधान्यम् । हिं.—भूसा,
छिलका; बं.—आगड़ा; म.—भुसा, भूस; सिं.—पतुर;
मल.—चण्डु *chanḍu*, पतिर् । Chaff । “बुसः कडङ्गरः प्रोक्तः
कणः स्यात् क्षुद्रतण्डुलः” इति हलायुधः ॥

वृकः । सू. १५. वे. ग. वाति वृकः । वृकबकाविति पाठौ । “शिवम-

ह्यां तु ना बुकः" इति केशवस्वामी । बृहद्वकुलवृक्षः । हिं.—वनहुला, वामना, बडी मौलमिरी ; बं.—पझवक ; म.—थोर वकुळ ; गु.—मोटी बोलसरी, वरशोली ; क.—बगेटाहु ; तै.—अविसि ; त.—कोक्कुमन्तारै ; मल.—कोक्कुमन्तारं ൧൯൦൯൧൦൦൦, वलिय इलङ्गि ; नामानि—"बुको वसुक इत्युक्तः शिवाङ्गः शिवशेखरः । महापाशुपतश्चैव सुव्रतः शिवमल्लिका" । ध. नि । गुणाः—"बुकोऽनुष्णः कटुस्तिक्तः कफपित्तविषापहः । योनिशूलवृषादाहकुष्ठशोथास्रनाशनः" । भा. प्र । "वसुकः कटुतिक्तोष्णः श्लेष्मोद्भूतव्यथापहः । व्रणान् समस्तान् हरति प्रलेपादिप्रयोजितः" । ध. नि । म्थूलपुष्पः ईश्वरमल्लिकेति पदार्थचन्द्रिका । बकपुष्प इति हेमाद्रिः । वसुक इत्येव सुश्रुतपाठः । वसुको बकः 'बकपुष्प' इति लोके इति डल्हणः । अगस्त्यवृक्ष इत्येके ॥

वूकः । उ. ३०. एरण्डः । पूग इति केचित् ॥

बृहती । सू. ६ etc. कण्टकबाहुल्यात् । आमलकीफलाकारफला क्षुद्रवार्ताकुः । "बृहती क्षुद्रवार्ताक्यां कण्टकार्या च वाचि च । वारिधान्यां महत्यां च छन्दोवसनभेदयोः" इति विश्वः । N. O.—*Solanaceae* । हिं.—बडी कटेरी, बडी भटकटैया, बडी कठाई, वार्हण्टा, बडी कटेली ; बं.—व्याकुड, भांटा तितवेगुन ; म.—मोठी डोरली, थोर डोरली, मोठी रानवांगी, मोठी रिंगनी । गु.—उभीभोरिंगणी, उभीरिंगणी ; तै.—तेल्लमुलक, पेदामुलंगा ; कुकमाचि इत्येके ; क.—किरिगुळ्ळ, केंपुगुळ्ळ, हबुगुळ्ळगिड ; त.—मुळ्ळिकत्तिरि, करिमुळ्ळि, चिरुवल्लुतणै ; कों.—कल्लांटा ; तु.—कल्लंटे ; सिं.—तिव्वडु ; मल.—वन्चुण्टा ൧൯൦൯൧൦൦൦, आनच्चुण्टा, चेरुवल्लुतिना ;

पा.—वादंजानः । अ.—वाल्किहितुं जङ्गलीः । इ.—Indian Nightshade ; ल.—*Solanum indicum* । बृहती द्विधा—सिंह्री व्याघ्री च । क्षविका श्वेता चेत्येके । नामानि—“बृहती सिंहिका क्रान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली । विषदा स्थूलभण्डाकी महती तु महोटिका” । ध. नि । मूलं ग्राह्यम् । अभावे सर्वांशो ग्राह्य इति केचित् । गुणाः—“बृहती ग्राहिणी हृद्या पाचनी कफवातहृत् । कटुतिक्तस्यैरस्यमलारोचकनाशिनी । उष्णा कुष्ठज्वरश्वासशूलकासाग्निमान्द्यजित्” । भा. प्र । “फलानि बृहतीनां च कटुतिक्तलघूनि च । कण्डूकुष्ठमिन्नानि कफवातहराणि च” । “बृहती कटुतिक्तोष्णा वातजिज्जरहारिणी । अरोचकामकासघ्नी श्वासहृद्रोगनाशिनी” । रा. नि । कल्याणघृतयोगे बृहतीस्थाने बृहत्यावित्येव सुश्रुतपाठः ॥

बृहतीद्वयम् । सू. ६ etc. स्थूलबृहती महोटिकाख्या, क्षुद्रबृहती कण्टकारिकाख्या, एका स्थूलफला द्वितीया ह्रस्वफला ॥

बृहत्यादिगणः । चि. ९ etc. लघुपञ्चमूलम् ॥

बृहत्याद्यः । चि. १४. लघुपञ्चमूलम् ॥

बृहत्यौ । सू. १४ etc. बृहतीद्वयम् । विषप्रतिषेधे “पुनर्नवे त्रिकटुकं बृहत्यौ सारिबे बला” इत्यत्र ‘पुनर्नवे हरेणुश्च त्रिकटुः सारिबे बला’ इत्येव सुश्रुतपाठः । ‘सारिबे बला’ इत्यत्र ‘सारिबोत्पलै’ इति च पठन्ति ॥

बोटः । चि. ३. जातीरसः । बोल इति पाठः । अलंबुषेत्यरुणदस्तः । शकदेशे मुण्डिकेति प्रसिद्धा इत्यर्थेन बोटस्थविरशब्दमेकपदमित्यन्तुः ॥

बोधिः । उ. ३७. बोधिसत्वाख्यः सर्वोपकारित्वात् । अश्वत्थः ।

“बोधिवृक्षस्तु पिप्पलः” इति नरहरिः । “पिप्पलो बोधिरश्वत्थः”

इति रत्नकोषः । “बोधिः समाधिभेदे स्याद् बोधिः पिप्पलपादपे”
इति विश्वः ॥

ब्रध्नः । नि. १४. see वध्नः ॥

ब्रह्मचारिणी । सू. २९. श्रावणी । ब्रह्मयष्टिकेत्यरुणदत्तहाराण-
चन्द्रौ । मुण्डितिकेति डल्हणः । ब्राह्मीति हेमाद्रिः । पत्तंगकाष्ठभि-
त्यपरे । अलंबुषेति पाठ्यकारः ॥

ब्रह्मसुवर्चला । उ. ३९. दिव्यौषधिभेदः । “ब्रह्मसुवर्चला नामौ-
षधिर्या हिरण्यक्षीरा पुष्करसदृशपत्रा” इति चरकचिकित्सितायुर्वे-
दसमुत्थानीयरसायनपादे । सुवर्चलाभेद इत्येके । गण्डकपर्णी-
तन्दिः । ब्राह्मीत्यपरे ॥

ब्रह्मसोमा । उ. १. श्वेतवृद्धदारकः । सफेद विधायरा । see
वस्तान्त्री । पश्येति पाठ्यकारः ॥

ब्राह्ममुहूर्तः । सू. २. ब्रह्मा देवतास्य । ब्रह्मज्ञानाध्ययनादियोग्यो
मुहूर्तः । अरुणोदयकालः । अरुणोदयात् प्राग्वर्त्ती दण्डद्वयात्मको
कालः । रात्रेरुपान्यो मुहूर्त इति हेमाद्रिः । “रात्रेश्च पश्चिमे यामे
मुहूर्तो ब्राह्म उच्यते” इति । रात्रेश्चतुर्घटिकावशेषः काल इत्यरुणद-
त्तः । सरस्वतीयाम इति केचित् । ब्रह्मदेवताकोऽभिजिन्नामको
मुहूर्त इति मल्लिनाथसूरिरर्घुवंशपञ्चमसर्गषट्त्रिंशत्तमपद्यव्याख्या-
याम् । Two hours before sunrise ॥

ब्राह्मी । चि. {९ etc. पावनीत्वात् । स्वनामख्यातक्षुपविशेषः ।

“ब्राह्मी तु भारती सोमवल्लरी ब्रह्मशक्तिषु” इति मेदिनी । N. O.—
Scrophularineae । हिं.—ब्रह्मी, वरमी, सफेद कम्मि,
वरंभी ; बं.—ब्रह्मीशाक, अधविरणि, ब्राह्मी ; म.—ब्राह्मी,
बाम्बा ; गु.—ब्राह्मी ; तै.—सांज्राणिचेदुदु ; क.—नीरुब्राह्मी,

ब्रह्मि ; को.—ब्रह्मि ; त.—पिरमि , नीर्पिरमि ; सिं.—लणु-
विल , बेमितिरिय ; मल.—ब्रह्मि ; इ.—Thyme-
leaved Gratiola ; ल.—*Herpestis monniera* । नामानि—
“ब्रह्मी सोमा विनिर्दिष्टा दिव्यतेजा महौषधी । कपोतवंका त्वाष्ट्री
च सैव ब्रह्ममुवर्चला” । घ. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—
“ब्राह्मी हिमा सरा तिक्ता लघुर्मेध्या च शीतला । कषाया मधुरा
स्वादुपाकायुष्या रसायनी । स्वर्या स्मृतिप्रदा कुष्ठपाण्डुमेहास्रका-
सजित् । विषशोथज्वरहरी तद्वन्मण्डूकपर्णिनी” । भा. प्र । मण्डू-
कपर्णीत्येके ॥

—००७३५—

भ ।

भण्डी । सू. १५. शिरीषः । शिरीष इत्येव सुश्रुतपाठः । भूशिरी-
ष इत्यर्थेन पाठ्यकारः ॥

भद्रकाष्ठम् । उ. १८. देवदारु ॥

भद्रदारु । सू. १५ etc. देवदारु ॥

भद्रमुस्ता । चि. ७. नागरमुस्ता । “अनूपदेशे यज्जातं मुस्तकं
तत्प्रशस्यते । तत्रापि मुनिभिः प्रोक्तं वरं नागरमुस्तकम्” इति भाव-
मिश्रः । N. O.—*Cyperaceae* । हिं.—नागरमोथा ; बं.—नाग-
रमुता , भद्रमुथा , मादलामोथा ; म.—भद्रमोथे , नागरमोथ ;
गु.—भद्रमोथ्य ; तै.—सकहतुङ्ग , कालातुङ्ग ; क.—नागर-
मुस्ता , कोन्नारिगड्डे ; दखा.—नागरमोथा ; त.—पेरुमुत्तकाचु ;
सिं.—महकलान्दु ; मल.—पेरुमुत्तङ्का ; इ.—Indian Cy-
perus ; ल.—*Cyperus pertenuis* । नामानि—“गांगेयं कुरु-
विन्दं च भद्रमुस्तं कुटन्नटम्” । वृ. नि. र । गुणाः—“तिक्ता

नागरमुस्ता कटुः कषाया च शीतला कफनुत् । पित्तज्वरातिसारा-
रुचितृष्णादाहनाशिनी श्रमहृत्” । रा. नि । मूलं प्राह्यम् ॥

भद्रश्रीः । उ. ३०. भद्रा श्रीरस्य । चन्दनः ॥

भद्रादिवर्गः । चि. १३. भद्रदार्वादिगणः ॥

भद्रैला । उ. ६. बृहदेला । वडैला इति पाठः । “रोधैला” इत्येव
मुंबापुरमुद्रितसंग्रहपाठः । N. O.—*Scitamineæ* । हिं.—बडी
इलायची, वड एलाइच, लाल इलायची । बं.—बड एलाइच ;
म.—थोरवेला, थोरवेलदोडा, मोटो एलदोरि, एलदोडे ; गु.—
मोठी एलची, जाडी एलची ; तै.—पेइ एलकायलु ; क.—
दोडु एलकि ; त.—पेरेलं ; मल.—वलिय एलत्तिरि ಎಲಿ
ಎಲಿ, पेरेलं ; पा.—हैलकलां ; अ.—काकलेकिवार ;
इं.—Large cardamom ; ल.—*Amomum subulatum* ।
नामानि—“भद्रैला बृहदेला तु त्रिपुटा त्रिपुटोद्भवा । स्थूलैला
त्वक्सुगन्धा च पृथ्वीका कन्यका पुटा” । ध. नि । बीजं प्राह्यम् ।
गुणाः—“स्थूलैला कटुका पाके रसे चानलकृलघुः । रूक्षोष्णा
श्लेष्मपित्तास्रकण्डूश्वासतृषापहा । हृल्लासाविषवस्त्यास्यशिरोरुग्गमि-
कासनुत्” । भा. प्र । कल्याणघृतयोगे “एलयुग्म”मिति श्रीवाग्भट्टैरे-
वावतारितम् । भद्रैलास्थाने ‘कौन्ती’ इत्यर्थेनैव चरकमुश्रुतशार्ङ्ग-
धरभावमिश्रतावनीतककारप्रमुखानां पाठः । कलिकायामपि हरेणु-
रित्येव दृश्यते ॥

भरद्वाजः । शा. ६. भारद्वाज इति केषांचन पाठः । भरन् भारको
वाजोऽस्य । यद्वा भरद्वाजस्यापत्यम् । “भारद्वाजो गुरोः पुत्रे
व्याघ्राटाख्यविहंगमे” इति मेदिनी । व्याघ्राटनामपक्षिवि-
शेषः । हिं.—भरदूल ; बं.—भारुइ पाखी ; म.—कुक्कु-
डकुंभा ; त.—चैम्पोतु, मल.—चैम्पोतु ചൈമ്പോത്തു ;

उत्पन्; ई.—Coucal, crow-pheasant; Snake-bird ।
Skylark इत्येके । ल.—*Centropus Sinensis* । नामानि—
“भरद्वाजः कृकराटो व्याघ्राटः पुण्यदर्शनः” । घ. नि । मांसगु-
णाः—“वातघ्नोऽनलपित्तघ्नो भारद्वाजः कफास्रजित्” । रा. नि ॥

भल्लातः । सू. १५ etc. भल्लं भल्लास्त्रमिवातति स्पर्शिना । स्वनाम-
ख्यातवृक्षः । N. O.—*Anacardiaceæ* । हिं.—भिलावा, मि-
लाए, भिलावन्; उर्दु.—भिलावा; बं.—भेला; म.—बिबवा;
भिलावा, बिब्वा, बिब्बे; गु.—भिलामां, भिअमु; दखा.—
भिलावन, भिलवना; कों.—बिब्वयि; तै.—जीडिचेददु, जीडि-
वित्तुलु; क.—केरमर, रेकर्णयि, गेरुबीज; तु.—तेरेदमर,
गेर्कायि; उत्.—भल्लिय; त.—चेरांकोट्टैमरं, चेङ्कोट्टैमरं, चेङ्को-
ट्टै; सिं.—बदुल, सेङ्कोट्टम्; मल.—चेर्भरं ६२१०२००, तेंब्राकु,
चेर्कुुरु; पा.—बिलादुर; अ.—बेलादिन, हबुलकलव; फ़.—
Anacardier; जर्मन्.—Ostindische Dintenbaum;
ई.—Marking nut tree; ल.—*Semecarpus Anacar-
dium* । “क्षिप्तांभसि निमज्जेद्या भल्लातक्यस्तथोत्तमाः” इति भाव-
मिश्रः । नामानि—“भल्लातकं त्रिषु प्रोक्तमरुष्कोऽरुष्करोऽग्निः ।
तथैवाग्निमुखी भल्ली वीरवृक्षश्च शोफकृत्” । भा. प्र । पक्वफलं
ग्राह्यम् । गुणाः—“भल्लातकफलं पक्वं स्वादुपाकरसं लघु । कषा-
यं पाचनं स्निग्धं तीक्ष्णोष्णं छेदि भेदनम् । मेध्यं वह्निकरं हन्ति
कफवातव्रणोदरम् । कुष्ठार्शोऽग्रहणीगुल्मशोफानाहज्वरक्रिमीन् ।
तन्मज्जा मधुरो वृष्यो बृंहणो वातपित्तहा । वृन्तमारुष्करं स्वादु
पित्तघ्नं केश्यमग्निकृत् । भल्लातकः कषायोष्णः शुक्रलो मधुरो लघुः ।
वातश्लेष्मोदरानाहकुष्ठार्शोऽग्रहणीगदान् । हन्ति गुल्मज्वराश्छिन्न-
वह्निमान्द्यकृमिब्रणान्” । भा. प्र । शोधनविधिः—“भल्लातकानि
पक्वानि समानि प्रक्षिपेज्जले । मज्जन्ति यानि तत्रैव शुद्ध्यर्थं तानि

योजयेत् । इष्टकाचूर्णनिचयैर्वर्षणान्निर्विषं भवेत्” । आ. सं ।
 “भल्लातकासहत्वे तु रक्तचन्दनमिव्यते” इति वृद्धवैद्याः । “भल्ला-
 ताभावतश्चित्रः” इति भावमिश्रः ॥

भल्लातकः । सू. ६ etc. भल्लातः ॥

भल्लातकास्थि । नि. ९. भल्लातफलस्य बीजम् । भिलावेकी
 गुठली । “भल्लातकास्थ्यग्निसमं त्वङ्मांसं स्वादु शीतलं” इति
 चरकः ॥

भल्लूकः । सू. १५ etc. स्योनाकः ॥

भव्यम् । सू. ६ etc. फलविशेषः । “भव्यं शुभे च सत्ये च यो-
 ग्ये भाविनि च त्रिषु । कर्मरङ्गतरौ पुंसि” इति मेदिनी ।
 N. O.—*Dilleniaceae* । हिं.—ओट, चालता, रोमफल ;
 बं.—चालिता, चालता ; म.—नीव, नहीव ; गु.—ओटफल,
 करमल ; आसां.—चालिता, ओटेनीह ; उरिया.—रायि,
 ओऔ ; नेपाली.—रांफा ; तै.—पेदकलिङ्गा ; क.—बेटुकाना-
 गाला ; कों.—कडुकानागाला, वडिलकरमल ; त.—उवा ;
 सिं.—होन्दापारा, वाम्पारा ; पा.—चर्की ; ल.—*Dillenia*
Indica । नामानि—“भवं भव्यं भविष्यं च भावनं वक्त्रशो-
 धनम् । तथा पिच्छिलबीजं च तच्च रोमफलं मतम्” । ध. नि ।
 गुणाः—“भव्यमम्लकट्ठं च बालं वातकफापहम् । पक्वं तु
 मधुराम्लं च रुचिकृत्सामशूलहृत्” । रा. नि । “स्वादु हृद्यं कषा-
 याम्लं भव्यमास्यविशोधनम् । पित्तश्लेष्महरं प्राहि गुरु त्रिष्टंभि
 शीतलम्” इति सुश्रुतः । पक्वफलं प्राह्यम् । भव्यमारु-
 कं कार्तिकेयपुरे प्रसिद्धं, अन्ये तु कर्मरङ्गफलं भव्यमाहुः,
 भव्यं तालफलोपमं केवलवल्कलसंहितमात्रमित्यपरे इति डल्हणः ।
 “कर्मरंगं नागफलं भव्यं पिच्छिलबीजकं” इति मदनपालः ॥

भस्मशर्करा । सू. ३०. काष्ठरसो भस्मनि गलितो दग्धः शर्करा-

सदृशत्वाद् भस्मशर्करा । तथा च निघण्टुः,—“मुष्ककाद्व्य-
मानात्तुः रसः प्रच्यवने हि यः । भस्मना सह संयुक्तः काठि-
न्यमुपगच्छति । तां भस्मशर्करामाहु”रिति । द्रव्यमानार्द्रकाष्ठरसा-
च्छर्करैवान्योन्यसंहता भस्मशर्करेत्युच्यते इति डल्हणः । भस्मश-
र्करास्तु क्षारद्रव्यैः सह दग्धाश्चूर्णपाषाणा इति केचित् । भस्मीभूत-
शर्करेति हाराणचन्द्रः ॥

मार्गी । सू. १५ etc. भृज्जति मार्गी, भृगुजेयेके । स्वनामख्या-
तक्षुपः । एषा श्वेतनीलपुष्पा इति द्विधा । N. O.—*Verbenaceae* ।
हिं.—भारङ्गी, भांडगी, ब्रह्मनेटी, वरङ्गी ; बं.—वामनहाटी ;
भूइ जां इत्येके ; म.—भारङ्ग, भारङ्गी ; नेपा.—चूया ; गु.—
भारङ्गी ; तै.—भंटभारङ्गी, गंटुभारङ्गी, गुण्टभारिङ्ग ; क.—
गंटुभारिङ्ग, नायित्-गंगा, किरुदेगु ; कों.—निर्विष ; त.—
चिरुतेक्कु, कण्डुपाराङ्गी ; सिं.—इमदेव्सुदु, सिरितेक्कु ;
मल.—चेरुतेक्कु ൧൧൨൫൦൦൦० । पारङ्गी इत्येके । ल.—
Premna herbacea । *Clerodendron siphonanthus*
इति केचित् । नामानि—“मार्गी गर्दभशकं च पद्मा ब्राह्मणय-
ष्टिका । अङ्गारवल्ली फञ्जी च सैव ब्रह्मसुवर्चसा । शुक्रमाता च
कासघ्नी भृगुजा भार्गवा मता” । ध. नि । सर्वांशो ग्राह्यः ।
गुणाः—“मार्गी रूक्षा कटुस्तिक्ता रुच्योष्णा पाचनी लघुः ।
दीपनी तुवरा गुल्मरक्तनुन्नाशयेद् ध्रुवम् । शोथकासकफश्वास-
पनिसञ्जरमारुतान्” । भा. प्र । “भार्ग्यभावे तु तालीसं कण्टका-
रजटाथवा” इति भावमिश्रः । भार्ग्यैव “पाणल्” इति ताम्रा प्र-
सिद्धा इति केरलेषु केचित् ॥

भार्ङ्गनिर्यासः । उ. ३९. भृङ्गराजस्वरसः क्वाथो वा । भङ्गरेका
क्वाथ ॥

भाङ्गी । see भार्गी ॥

भासः । सू. ६ etc. गोकुलचारी गृध्रविशेषः । “भासः पुंसि प्र-
भायां स्याद् विशेषे विहगस्य च” इति मेदिनी । सफेद चील इ-
त्येके । मल.—वेण्चूट्टन्कल्लു വെണ്ണച്ചുട്ടൻകല്ല് । कुतळा इति
भास्करव्याख्या । Griffon इति केचित् । Fish-eating kite
इति अविनाशचन्द्रः । श्वेतशिखावान् गृध्रसदृशो गोपृष्ठचारी इति
हेमाद्रिः । “भासः शिखावान् भासन्तो गृध्राकारो रजःप्रभः” इति
मदनपालः । भस्मवर्णपक्षी इति चक्रपाणिदत्तः । गोष्ठकुक्कुट इति
शिवदासः । गृध्रविशेषः स्वल्पतुण्डो धूसरवर्णः इति डल्हणः । गिधा-
डीकावळा इत्येके । मांसगुणाः—“काकभासभवं मांसं चक्षुष्यं
दीपनं लघु । आयुष्यं वृंहणं बल्यं क्षतदोषक्षयापहम्” । ध. नि ॥

भुजगम् । उ. १३. सीसम् ॥

भुजङ्गम् । उ. १३. सीसम् ॥

भूकदंबः । चि. १२ etc. श्रावणीभेदः । महाश्रावणी नाम भूमि-
कदंबक्षुपः । N. O.—*Compositae* । हिं.—बडी मुंडी , गोर-
खहंटी ; बं.—बड़ थुलकुडी ; म.—मोठी मुंडी , गोरखमुंडी ;
गु.—मोठी मुंडी , कलार ; क.—हिरियबोंडयर ; मल.—
वलिय अटय्क्कामणिगन् വലിയ അടയ്ക്കമണിയൻ । see श्रा-
वणी । नामानि—“महाश्रावणिकान्या तु सा स्मृता भूकदंबिका ।
कदंबपुष्पिका च स्यादव्यथाऽतितपास्विनी” । भा. प्र । गुणाः—
“महामुण्डी तु मधुरा तिक्ता चोष्णा रसायनी । रुच्या स्वर्या
प्रमेहघ्नी वातनाशकरी मता । अन्ये गुणास्तु मुण्डीवज्ज्ञेया वैद्यैश्च
सूरिभिः” । नि. २ । यवानीतीन्दुः ॥

भूकन्दः । सू. ६. शिलीन्ध्रः । “उक्तं संस्वेदजं शाकं भूमिछत्रं
शिलीन्ध्रकम् । क्षितिगोमयकाष्ठेषु वृश्चादिषु तदुद्भवेत् । श्वेतांशुभ्र-

स्थलीकाष्ठवंशगोत्रजसंभवाः । नातिदोषकरास्ते स्युर्दोषास्तेभ्यो विगर्हिताः” इति भावमिश्रः । हिं.—सांपकी छत्री, छतोना ; बं.—छातकुड, छातोना ; म.—मुईफोड ; क.—नायिकोटे, आलिंबे ; त.—काळान् ; मल.—कूण् ॐ ; इं.—Mushroom ; ल.—*Agariciasis campestris* । “भूवल्लूरमहिच्छत्रं भूस्फोटं भूमिकन्दकं” इति वैजयन्ती । सूरण इत्येके ॥

भूतकेशी । सू. १५ etc निर्गुण्डी । “शुक्लाऽन्या श्वेतसुरसा भूतकेशी च कथ्यते” । ध. नि । “सिन्दुकच्छपिका भूतकेशीन्द्राणी च नीलिका” । रा. नि । पुत्रंजारीति पदार्थचन्द्रिका । सुरसादिगणे मांसीत्येके । नीलनिर्गुण्डीत्यपरे । भूतप्रतिषेधाध्यायव्याख्यायां शुक्ला निर्गुण्डीतीन्दुः । अत्र बालकमिति कैरली । मांसीति डल्हणः । श्वेतवचेति हाराणचन्द्रः ॥

भूतिकम् । चि. ४ etc. ध्यामकम् । महापञ्चगव्यघृतयोगे “भूर्वाभूतिकभूर्निंब” इत्यत्र भूतिकस्थाने ‘पूनीक’ इति सुश्रुतपाठः । भूतीक इति पठति चरकः ॥

भूतिक्तः । चि. २. भूतीक इत्येव मुंबापुरमुद्रितसंग्रहपाठः । पूनीक इत्येके ॥

भूतीकः । चि. १ etc. यवानी । भूतिक्त इति पाठः । कल्पचतुर्थाध्याये “पटोलनिंबभूतीकरास्नासप्रच्छदांससः” इत्यस्मिन् पञ्चतित्तकषाये “भूर्निंब” इत्येव ‘भूतीक’ स्थाने पठितव्यश्चरकमतानुसारिणा । “भूतीकमपि भूर्निंबे दीप्यभूस्तृणकत्तृणे” इति मेदिनी ॥

भूतीकम् । चि. ६ etc. ध्यामकम् । “सप्ततिर्दारुबीजाह्” इत्यत्र ‘सप्तति’स्थाने “भूतीक”मित्येव चरकपठः । खोरासानी यमानी-त्येके ॥

भूतीकम् । चि. ९. क. ४ etc. यवानी । अतीसारचिकित्तिसे
 “भूतीकपिप्पलीशुण्ठी”त्यत्र “भूतीक”स्थाने ‘मुस्त’मिति पठत्या-
 चार्यसुश्रुतः । कल्पचतुर्थाध्याये “गुडूच्यैरण्डभूतीकभार्गीवृषकरो-
 हिष”मिति चरकपाठ एवावतारितः । कत्तृणमिति चक्रपाणिदत्तः ।
 भूतिकमिति सुश्रुतपाठः । कत्तृणापरपर्यायमिति डल्हणः । भूतिकं
 यवानी, रोहिषो गन्धतृणमिति हाराणचन्द्रः ॥

भूतोदनम् । उ. ५. मासौदनम् । भूतानामोदनः सोपहारो बलिः ।
 भूतोदनमिति पाठः । A pap with meat । ओदनविशेष
 इत्येके । उक्तं हि—“तिललाजादधियवहरिद्रायुक्तमोदनम् । भूतो-
 दनं तु संप्रोक्तं गुणाः सर्वे पदार्थवत्” । नि, र ॥

भूनिंबः । सू. १० etc. भुवो निंब इव । किराततित्तः ॥

भूर्जः । सू. १५ etc. भृणाति भूर्जः, भूर्जोऽस्य इति वा । हि-
 मालयादिपर्वतोपरिस्थो स्वनामख्यातवृक्षविशेषः । फटक इति
 हिमालयप्रान्तेषु प्रसिद्धः । भूर्जस्थाने स्फूर्जक इति पठन्त्येके ।
 हिं.—भोजपत्र, भुजपत्र ; वं.—भूजिपत्र ; म.—भूर्जपत्र ;
 सिं.—भुजपत्र, रुक्बुरुद ; मल.—भूर्जमरं ॐ०००, गु.—
 भोजपत्र ; क.—भूर्जपत्र ; इं.—Birch tree, the bark of
 which was used for writing, and for winding round
 the Hooka-snake; ल.—Betula Bhojpatra । नामानि—
 “भूर्जो बल्कद्रुमो भूर्जः सुचर्मा भूर्जपत्रकः । चित्रत्वग्विन्दुपत्रश्च
 रक्षापत्रो विचित्रकः । भूतघ्नो मृदुपत्रश्च शैलेन्द्रस्थो द्विभूमितः” ।
 रा. नि । त्वग्रःह्या । गुणाः—“भूर्जः कटुकषायोष्णो भूतरक्षा-
 करः परः । त्रिदोषशमनः पथ्यो दुष्टकौटिल्यनाशनः । पित्तरक्त-
 रुजां हन्ता मन्त्रकार्येषु सिद्धिदः” । रा. नि ॥

भूर्जग्रन्थिः । उ. १८. भूर्जवृक्षस्य ग्रन्थिः । भोजपत्रकी ग्रंथि ॥

भूर्जपत्रः । उ. ३. भूर्जः । भूर्जवृक्षस्य पत्रमित्येके ॥

भूवेश्मन् । सू. ३. भूम्यन्तर्वर्तिगृहम् । पा.—तहखाना ; म.—
तळघर , भुयार ; सिं.—बिम्गे , यटगबडाव ; मल.—निलयरा
नील००० । Cellar, under-ground chamber, any subte-
rranean chamber ॥

भूशयः । सू. २४. भूमौ बिले शेरनि इति भूशयः । बिलेशयः ।
“भूशया बिलवासित्वा”दिति चरकः ॥

भूस्तृणम् । सू. ६ etc. भुवस्तृणम् । गन्धबहुलो तृणविशेषः ।
आन्ध्रदेशप्रसिद्ध इति वैद्यकशब्दसिन्धुः । N. O.—*Grami-
neae* । हिं.—भूतृण , शरबाण ; बं.—गन्धतृण , गन्धबेना ;
म.—पाण्यांतील वाळा , रोष् ; गु.—सुगन्धरांस , भूतृण ; तै.—चि-
प्पगड्डि ; क.—चाहुल्लु , शुंठि , बोदे , परिमलदगंजाणि , संवारहु-
ल्लु ; त.—चुक्कुनारिपुल्लु ; पटर्पुल्लु इत्येके ; सिं.—सुवन्द-
तने ; इं.—Roussa grass, Roosa gras, Ginger grass,
Grass of nemaur; ल.—*Andropogon martini* । चायप्पु-
ल्लु इति केरलेस्वेके । अङ्कणंपुल्लु इत्यपरे । पूतणक्कपुल्लु इति
केचित् । नामानि—“गुह्यबीजं तु भूतीकं सुगन्धं जंबुकप्रियम् ।
भूतृणं तु भवेच्छत्रा मालातृणकमित्यपि” । भा. प्र । कतृणस्य
भूस्तृणस्यापि गुणवीर्यविपाकादिषु किञ्चित्प्रामाण्यत्वं विद्यते । उक्तं
हि राजनिघण्टौ—“कतृणं दशनामाढ्यं कटुतिक्तकफापहम् ।
शस्त्रशल्यादिदोषघ्नं बालप्रहविनाशनं” इति । तथा—“भूतृणं कटु
तिक्तं च वातसन्तापनाशनम् । हन्ति भूतप्रहावेशान् विषदोषांश्च
दारुणान्” इति । सर्वांशो ग्राह्यः । मूलमित्येके । अंगुदाकनामधेयो
द्रोणपुष्पसदृश इति डल्हणः । छातिया इति प्रसिद्ध इति सुश्रुत-
भाष्यकारः ॥

भृङ्गः । चि. ३ etc. मार्कवः । see भृङ्गराजः । उत्तरद्वितीयाध्याये
 “शृङ्गवेरनिशाभृङ्ग”मित्यत्र “शृङ्गवेरनिशाकुष्ठ”मित्येव शिवपुर-
 मुद्रितसंमहपाठः ॥

भृङ्गम् । क. २ etc. काष्ठ्यैतैक्षण्याभ्याम् । त्वक् । “भृङ्गैलाभ्यां
 समा नीली”त्यत्र “त्वगेलाभ्या”मिति केषांचन पाठः । “भृङ्गैला-
 भ्यां समं नील”मिति भाति मुद्रितचरकपाठः । “मधुव्रते भृङ्गरा-
 जे पुंसि भृङ्गं गुडत्वचि” इति मेदिनी ॥

भृङ्गरजः । उ. ३९. भृङ्ग इव रजोऽस्य । भृङ्गराजः ॥

भृङ्गराजः । उ. २४. भृङ्गवद्राजते रज्जयति कृष्णीकरोति च भृङ्ग-
 राजः । स श्वेतपीतनीलकुसुमभेदात्त्रिधा । स्वनामख्यातपत्र-
 शाकविशेषः । “अथ भृङ्गराज उक्तः पश्चिविशेषे च मार्कवे भ्रम-
 रे” इति मेदिनी । N. O.—*Composite* । हिं.—भांगरा ,
 भङ्गरा , भांगरी , भांगरो , भङ्गरिया , भङ्गरैया , भेगरिया ,
 घमिरा ; उर्दु.—भृङ्गरा , भृङ्गराज ; बं.—भीमराज , केशुरे ,
 केशुरिया ; म.—माका ; गु.—भङ्गरो ; दखा.—भांगरा ;
 कों.—काजलमावु , माको ; पश्चा.—माका , दोधक , बाबरि ;
 उत्.—कलाकेशदुरा ; मुंवापुर्याम्.—पिबलभांरा ; तै.—गुंटग-
 लिजेरु , गुंटकलगरचेदुदु ; क.—गरुग , गर्ग , अजागर ,
 गरुगलुगिड , काटिगे गरगे , भङ्गरैया ; त.—करिचलाङ्गणि ,
 करिप्पान्तलै , करचनांकणि , कैयान्तकरै , करिक्ण्टु , करिय-
 लाङ्गणि , करिकै , करिबान्पूण्टु , करि(य)चालै ; मल.—कञ्जुणि
 കഞ്ഞി , कञ्जुणि , कय्योन्नि , कय्यन्नि , कय्यान्तकरा ,
 कय्येण्णा , कय्यन्यं , कैतोन्नि ; सिं.—कीकिरिन्दिया ; पा.—
 जमर्दर ; अ.—हजीज , रदिम-एल-बिन्त ; इं.—*Traling*
eclipta ; ल.—*Eclipta alba*, *E. Erecta*, *E. Prostrata* ।
 नामानि—“मार्कवस्तेकराजश्च भेषाक्षः केशरज्जनः । भृङ्गराजो

महानीलो भृङ्गपर्यायवाचकः" । स. नि । अपि च—“भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कवो भृङ्ग एव च । भृङ्गारकः केशराजो भृङ्गारः केशरञ्जनः" । भा. प्र । गुणाः—“भृङ्गारः कटुकस्तीक्ष्णो रुक्षो-
ष्णः कफवातनुत् । केश्यस्त्वच्यः कृमिश्वासकासशोथामपाण्डुनुत् ।
दन्त्यो रसायनो बल्यः कुष्ठनेत्रशिरोर्तिनुत्" । भा. प्र । सर्वांशो
ग्राह्यः । “अथ भृङ्गराज उक्तः पक्षिविशेषे च मार्कवे भ्रमरे” इति
मेदिनी ॥

भृङ्गारः । शा. ६. नालमुखजलपात्रविशेषः । हिं.—झारी, झञ्जर
इत्येके ; अ.—सुराही ; त.—कूजा , किण्टि इत्येके ; सिं.—
कोण्डिया , गुरुलेतुव ; मल.—कूजा ॐ० , पिटिमोन्ता ; पो-
न्किण्टि इत्यन्ये । बं.—झारी ; गाडु इति केचित् ; म.—
झारी । Long-nocked ewer, goglet । “भृङ्गारो हैमकरकः”
इति वैजयन्ती । “भृङ्गारः कनकालुका” इत्यमरहलायुधौ ॥

भृङ्गाहः । सू. ६ etc. भीमराजपक्षी । “भृङ्गाद्याः क्षुद्रपक्षिणः”
इति वैजयन्ती । कृष्णवर्णचटकसदृशः शिखावान् गोप्रेरक इति हे-
माद्रिः । भृङ्गराजो भ्रमरको धूम्याटसदृशः ‘पक्षिराज’ इति लोके
इति डल्हनः । “मुनौ हरे तटे शुके भृङ्गो धूम्याटपिङ्गयोः” इति
मेदिनी । ‘किंरा’ इत्यभिधीयते इति भाष्यकारो यन्त्रविधिव्या-
ख्यायाम् । कालचटक इति पारियात्रीयाः कान्यकुब्जास्तु ‘पेगी’
इति । भृङ्गराज इति चरकपाठः । भ्रमरवर्ण इति चक्रपाणिदत्तः ।
भृङ्गवत् कृष्णपक्षी इति क्षीरस्वामी । मल.—करिङ्गिलि ॐ० ॐ० ॐ० ,
करिंकुरिकिल् । Bhimraj, Drongo, Big king-crow । A
kind of bird of deep black colour । ल.—*Dicrurus*
macrocerus ॥

भृष्टतण्डुलम् । सू. ६ etc. भृष्टतण्डुलैः कृतमोदनम् । मुने ह्ये

चावल्लोका भात । Fried rice, Muri । “भृष्टतण्डुलजं चान्नं
लघु वह्निमदीपनं” इति राजवल्लभः ॥

भेकः । सू. ६ etc. मण्डूकः । “भेको मण्डूकमैघयोः” इति मेदि-
नी । हिं.—मेंढक, मेघा ; बं.—व्याङ् ; म.—बेङ्क ; त.—
तवळै ; सिं.—गेमटिया ; मल.—तवळा ठळ, मेकान्, मा-
क्रि ; इं.—Frog, Rana ; ल.—*Rana esculenta* । नामा-
नि—“मण्डूकः प्लवगो भेको वर्षाभूर्दुर्दुरो हरिः” । भा. प्र ।
गुणाः—“मण्डूकः श्लेष्मलो नातिपित्तलो बलकारकः” ।
भा. प्र ॥

भौमम् । चि. ६. कूपोदकादिजलम् ॥

भ्राष्ट्रः । सू. ६. भृज्यतेनेन अस्मिन् वा । अपूपपचनपात्रविशेषः ।
भर्जनपात्रम् । हिं.—कड़ाही ; खपरी इत्येके ; बं.—भाज्ना, खो-
ला ; सिं.—ताच्चुव ; ताश्चिय, बदिन आतिलिय ; म.—तळणी,
कढई ; त.—चिरुवाणलि ; मल.—कारा कू, कनल्कारा,
वरवुचट्टि । Frying pan । “भ्राष्ट्रः पुंस्यंबरीषोऽस्त्री”रिति वैज-
यन्ती । सछिद्रखर्परमिति हेमाद्रिः ॥

—०००००—

म ।

मकरः । सू. ६ etc. मनुष्यं कृणाति हिनस्ति, मं विषं किरति वा ।
मत्स्यविशेषः । मगर इति लोके । “मकरो यादसो भेदे निधिरा-
शिप्रभेदयोः” इति मेदिनी । हिंस्रदंष्ट्रक इति डल्हणः । मल.—
सावु ७७०५ । Shark । ल.—*Carcharias gangeticus* ।
“मकरस्तिमिदंष्ट्रकः” इति मदनपालः । नामानि—“जलरूपस्तु
मकरो मरोलिरसिदंष्ट्रकः । मीनरः” इति त्रिकाण्डशेषे । गुणाः—

“मत्स्यानां मकरः श्रेष्ठो दीपनो वातनाशनः । रुचिप्रदः शुक्रकर-
श्चाश्मरीदोषनाशनः” । अ. सं ॥

मकुष्टकः । सू. ७. मङ्कति, मङ्क्यते वा । “मकि मण्डने’ वन-
मुद्रः । “मकुष्ठो वनमुद्रे स्या”दिति नरहरिः । N. O.—*Legumi-
nosae* । हिं.—मोठ, मठ, मुहट, मोट, मुगानी ; बं.—वन-
मूंग, मुगानि ; म.—मटक्या, मठ ; गु.—मठ ; कों.—काडु-
मुगु ; तै.—वनमुद्रचेदडु, अडविपेसलु ; क.—मडिके, काडहे-
सरुबळिळ ; तु.—काट्टुपदेक्कि ; त.—काट्टुपयरु ; मल.—
काट्टुपयर् ॐॐॐॐॐॐ ; पा.—माष हिंदी ; इं.—Tapery
beans ; ल.—*Phaseolus Aconitifolius*, *P. adenanthus* ।
नामानि—“मकुष्ठो वनमुद्रः स्यान्मकुष्ठकमुकुष्ठकौ” । भा. प्र ।
गुणाः—“मकुष्ठो वातलो प्राही कफपित्तहरो लघुः । वह्निजि-
न्मधुरः पाके कृमिकृज्ज्वरनाशनः” । भा. प्र । “मकुष्ठकः कषायः
स्यान्मधुरो रक्तपित्तजित् । ज्वरदाहहरः पथ्यो रुचिकृत् सर्वदोष-
जित्” । रा. नि । पुराणं ब्राह्मम् । संप्रहसूत्रसप्तमाध्याये “शिबि-
जा मुद्रमङ्गल्यवनमुद्रमकुष्टकाः” इत्यत्र ‘वनमुद्रस्तु वने जायते कृ-
ष्णमुद्र इति प्रसिद्धः, मुद्रिकेति लोके इति उल्लङ्घनमतमेवांगीकरणी-
यम् ॥

मक्षिका । सू. ७ etc. मक्षन्ति रुच्यन्त्यस्यै । मधुमाक्षिका । हिं.—
मकखी ; बं.—माचि ; म.—माशी ; त.—ई ; सिं.—मेस्सा ;
मल.—तेनीच्चा ๐๐๐๐๐๐, इं.—Honey bee ॥

मगधा । चि. ७ etc. पिप्पली ॥

मज्जा । सू. ५. अस्त्रां मध्यवर्ती षष्ठो धातुः । अस्थिसारम् ।
Marrow । “स्थूलास्थिषु विशेषेण मज्जा त्वभ्यन्तराश्रितः” इति
सुश्रुतः । ‘तदेव च शिरासि कपालप्रतिच्छन्नं मस्तिष्काख्यं मस्तुल-

ङ्गाख्यं च' इत्यष्टाङ्गसंग्रहेऽधिकः पाठो दृश्यते । “बलशुक्रसंश्ले-
षममेदोमज्जविवर्धनः । मज्जा विशेषतोऽभ्यां च बलकृत् स्नेहने हि-
तः” इति चरकः । “मज्जा स्त्री कौशिकं सूक्ष्ममस्थितेजोस्थिसंभ-
वम् । अस्थिस्नेहो वीर्यकरो मज्जतेजस्विनौ बली” इति वैजयन्ती ।
“मज्जा नाम-अस्थिमध्यगतः स्नेहः । स द्विविधः पीतो रक्तश्च ,
तत्र पीतो नलकास्थामन्तः, रक्तस्त्वितरास्थिषु प्रान्तभागेषु च नल-
कास्थाम् । सोऽयं स्थूलस्वरूपेण मेदसोऽभिन्नोऽपि कर्मवैशेष्यात्
पृथगेव धातुः” । प्र. शा । “अस्थि यत् स्वाग्निना पक्वं तस्य सारो
भवेद् घनः । यः स्वेदवत् पृथक्भूतः स मज्जेत्यभिधीयते” इति
स्वरूपम् ॥ कल्पतृतीयाध्याये “मज्जासृक्शर्करोदक”मित्यत्र बिल्व-
मज्जेति शिवदीपिकाकारः । तत्र , ‘अजासृक्शर्करोदक’मित्येवात्र
शुद्धः पाठः । see असृक् ॥

मञ्जिष्ठा । शा. १ etc. मञ्जौ मनोज्ञे वर्णे तिष्ठति । स्वनामख्यात-
लता । “बोलस्तु योजनी कौची भाहिली च चतुर्विधा । मञ्जिष्ठा
चैव सा प्रोक्ता त्रिलोमे चोत्तमोत्तमा” । रा. नि । N. O.—
Rubiaceæ । हिं.—मजीठ , मञ्जिठ ; उ.—मंजिठ ; बं.—
मंजिष्ठा ; म.—मंजिष्ठ ; गु.—गजीठ ; मुंबापुर्याम्.—इटा-
री ; तै.—ताम्रबलि , मंजिष्ठतीटी , मंजिष्ठ ; क.—मंजिष्ठ ,
इष्टमधुक ; त.—मञ्जिष्टि ; सिं.—वेल्मदट ; मल.—मञ्जिष्टि
मण्डली, पूवस्तु ; पा.—रुनास ; अ.—कुबहगुसिबग ; इं.—
Madder root, Indian madder, Manjeet ; जर्मन्.—
Farberwurzel ; ल.—*Rubia cordifolia* । नामानि—
“मंजिष्ठा कालमेषी च समङ्गा विकसारुणा । मञ्जुका रक्तयष्टी च
भाण्डी योजनवल्ग्वपि । क्षेत्रिणी विजया रक्ता रक्तांगी वस्त्रभूषणा ।
जिङ्गी भण्डी तथा काला गण्डाली कालमेषिका” । घ. नि । मूलं
ग्राह्यम् । गुणाः—“मंजिष्ठा मधुरा तिक्ता कषाया स्वरवर्णकृत् ।

गुरुहृणा विषश्लेष्मशोथयोन्यश्लिकर्णरुक् । रक्तातसारकुष्ठस्त्र-
वीसर्पत्रणमेहनुत् ॥ भा. प्र ॥

मण्डः । सू. ६ etc. मण्डयति । यषादिसाधितसिक्थकरहितद्रव्य-
विशेषः । हिं.—मण्ड ; बं.—माड ; म.—शिथां वांचून पेज ;
सिं.—केन्द ; मल.—कज्जिबेळळं कण्ठोव्यञ्ज्, तेळिक-
ज्जि । Barm of barley or rice । “सिक्थैर्विरहितो मण्डः
पेया सिक्थसमन्विता । विलेपी बहुसिक्था स्याद्यवागूर्विरलद्रवा”
इति दुश्रुनः । “मण्डश्चतुर्दशगुणे सिद्धस्तोये त्वसिक्थकः” इति
मदनपालः । गुणाः—“मण्डो ग्राही लघुः शीतो दीपनो धातु-
साम्यकृत् । स्रोतोमार्दवकृच्चापि पाचनः श्रमवातनुत् । त्रिदोष-
ज्वरतृदपित्ताश्मरीश्लेष्मातिसारहा” । इति ॥

मण्डूकपर्णी । सू. ६ etc. मण्डूकाकृति पर्णमस्याः । स्वनामख्या-
तंशाकः । “मण्डूकपर्णी मञ्जिष्ठाब्राह्मण्योर्ना तु शोणके” इति मेदि-
नी । N O.—*Umbelliferae* । हिं.—ब्रह्ममांडूकी, खुलखुडि,
वल्लारि ; बं.—थालकुडि, थालकुनि, थुलकुडि ; म.—ब्र ह्मी ;
करिवना, उन्दरि ; गु.—खडभरामी, कडब्रह्मि ; तै.—मण्डूक,
ब्र ह्मिचेदट्ट, बोककुडुचेदट्ट, भीकपर्णमु, सारस्वतकु, मण्डूक-
ब्रह्मि ; क.—ओंदेलग, इलीकिविवळिळ, तिमरे, वोन्देलग ;
कों.—एकपानि ; मुंवा.—करिंगा ; काश्मी.—ब्रह्मबुति ; दखा.—
वल्लरि, ब्रह्ममण्डूकि ; त.—वल्लरै ; तुं.—तिमरे ; सिं.—मकु-
लुवेन्न, गोडकोळ ; मल.—मुत्तिळ, कुटकं, कुटकन्, कुटङ्क-
ल ; बर्मा.—मिन्खुबिन्, Minkhuabin ; मलायी.—Da-
woopungah-gah दवूपुंगह ; अ.—अरतनिया-ए-हिन्दि ;
पां.—जरनव ; फ्र.—Bevilacque ; जर्पन्.—Asiatischer
Wassernabel ; इं.—Indian pennywort ; ल.—*Hydro-*

प्रवारं पुनः पुनः । चूर्णयित्वा ततः क्वाथैर्द्विगुणैस्त्रिफलोद्भवैः ।
आलोड्य भर्जयेद्ब्रह्म मण्डूरं जायते वरम्” । र. चि । नामानि —
“लोहोच्छिष्टं च मण्डूरं किट्टं चैव मलोद्भवम् । लोहोत्थं लोहनिर्या-
समयः शिष्टं च कीर्तितम्” । घ. नि । गुणाः—“लोहकिट्टं तु
मधुरं कटूष्णं कृमिवातनुत् । पक्तिशूलं मरुच्छूलं मेहगुल्मार्तिशो-
फनुत्” । रा. नि । “स्वर्णाद्यभावे लोहं स्यान्मण्डूरं तदभावतः ।
ये गुणा मारिते लौहे ते गुणा लौहकिट्टके । तस्मात् सर्वत्र मण्डूरं
रोगशान्त्यै प्रयोजयेत्” । भा. प्र ॥

मत्स्यः । सू. ७ etc. मीनः । हिं.—मछली ; बं.—पाछ ; म.—
मासा ; क.—मीनु ; कों.—मस्ली ; त.—मीन् ; सिं.—मत्स्य-
य ; मल.—मीन् मीन ; इं.—Fish ; ल.—*Pisces* । नामा-
नि—“मत्स्यो मीनोऽथ शकुनी कण्ठी माङ्गल्यदर्शनः । रोहितः
कण्ठकालश्च पाठीनो शकुली तथा” । घ. नि । गुणाः—“म-
त्स्या बलप्रदा वृध्या गुरवः कफपित्तलाः । उष्णाभिष्यन्दिनः
स्निग्धा बृंहणाः पवनापहाः” । रा. नि ॥

मत्स्यण्डिका । सू. ५ etc. मंदं स्यन्दते । द्रवखण्डः । हिं.—
मीजां ; बं.—मिछ्खरि, राव ; मल.—मीन्कण्णिशर्करा । This
is sugarcane juice boiled down to a solid consistence
but which still exudes a little fluid on drawing ।
लक्षणम्—“इक्षो रसो यः संपक्वो घनः किञ्चिद् द्रवान्वितः ।
मन्दं यत् स्यन्दते तस्मात्तन्मत्स्यण्डी निगद्यते” । भा. प्र । मत्स्य-
ण्डिका खण्डमध्ये पाकाद् घनीभूता मत्स्याण्डनिभा भवतीति च-
क्रपाणिदत्तः । गुड इतीन्दुः । अकलुषं ग्रह्यम् । गुणाः—“मत्स्य-
ण्डी भेदिनी बल्या लघ्वी पित्तानिलापहा । मधुरा बृंहणी वृध्या
रक्तदोषापहा स्मृता” । भा. प्र । “मत्स्यण्ड्य भावतो दग्धुर्भिषज-
स्सितशर्करा” इति भावमिश्रः । “सिता मत्स्यण्डिकाभा” इत्यन्य-
त्रापि दृश्यते ॥

मत्स्यण्डिका । चि. ३. उ. ३९. सिता ॥

मत्स्यतालः । सू. २५. मत्स्यत्य गलप्रदेशे बहिर्विद्यमानस्तालाका-
रो घनशल्कलविशेषः । मीनपकिरि इति केरलेषु ॥

मत्स्यनिस्तलनम् । सू. ७. मीनभर्जनम् ॥

मत्स्यपचनम् । सू. ७. मत्स्याः पच्यन्ते यस्मिन् पात्रे तन्मत्स्य-
पचनम् । मछली पकानेके पात्र ॥

मत्स्याक्षकः । उ. १ etc. पत्तूरः, ब्राह्मीभेदः । गण्डदूर्वेत्येके ।
जलपिप्पली उपरे । सोमलताभेद इयन्ये । सुश्रुतशरीरान्तिमाध्या-
यव्याख्यायां मत्स्याक्षकः ब्राह्मीति डल्हणहाराणचन्द्रौ । मच्छुरि-
ति लोके ख्यात इत्यैन्द्रीरसायनव्याख्यायां चक्रपाणिदत्तः । रक्त-
पुष्पमानूपं 'मत्स्याक्षक' इति लोके प्रासिद्धमिति केचित् । हिं.—
मछेछी ; बं.—कांचडा शाप ; म.—गांठर दूर्वा, गांठी हरळी ;
हज्जी ; गु.—गांठवालो ध्रो ; तै.—पोन्नगंठी ; क.—होन्नगुंदी,
मीनमत्ते ; सिं.—मुगुणुवेन्न । मीनङ्काणि इति केरलेश्वेके ।
नामगुणाः—“मत्स्याक्षी बाहिलका मत्स्यगन्धा मत्स्यादनीति
च । मत्स्याक्षी प्राहिणी शीता कुष्ठपित्तकफास्रजित् । लघुस्तिक्ता
कषाया च स्वाद्वी कटुविपाकीनी” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः ॥

मत्स्याण्डम् । उ. ३०. मीनाण्डम् । हिं.—मछलीका अण्डा ;
बं.—माछेर डिम ; मल.—पलिञ्जन् पलीण्णलीण्ठे, पत्ति-
ञ्जिण्ण । Roe of fish । गुणाः—“मत्स्यगर्भो भृशं वृष्यः स्नि-
ग्धः स्तैर्यकरो गुरुः । कफमेदःप्रदो बल्यो ग्लानिकृन्मेहनाशनः” ।
म. पा ॥

मथितम् । चि. ८ etc. तक्रम् । निर्जलतक्रमित्येके ॥

मदनः । सू. १५ etc. मदयति मदनः । स्वनामख्यातवमनक-

लवृक्षः । शुक्लकृष्णपीतपुष्पभेदात् स त्रिविधः । एतत्फलं वामनं
अर्थात् अपक्वपित्तश्लेष्माणौ ऊर्ध्वं नयेत् । “मदनः स्मरवसन्तद्वृ-
भिद्वत्तूगसिक्थके” इति मेदिनी । N. O.—*Rubiaceae* । हिं.—
मैनफल, करहर, मेन्दफल ; वं.—प्रयनाफल ; दखा.—मेन्द-
फल ; उत्.—पातर ; नैपा.—मैदल ; पञ्चा.—मिण्डकोल ;
दक्षि.—मेठहाल ; म.—गेळा ; गु.—मोढोळ, ढोल ; तै.—
मङ्ग, मङ्गकायलु, मण्डचेद्दु, उन्मेत्तचेद्दु, वसन्तकडिमिचे-
द्दु ; क.—मङ्गरि, मङ्गारे, करेकायिगिड, गेल, बोनगरे ;
त.—मरुकारै, मरुक्काळंकाय्, पूङ्कारै ; सिं.—कुकुरुमुवन् ;
मल.—मलङ्कारा ๒๒๙๐๐, करच्चुळिळ, मङ्ककायि, करळि-
काय ; अ.—जौजुळि ; कौसला ; पा.—सुस्-उल्-कुच ; इं.—
Emetic nut; Bushy gardenia इत्येके ; ल.—*Randia*
dumetorum । नामानि—“मदनः शल्यको राटः पिण्डी पिण्डी-
तकः फलः । गालश्च करहाटश्च च्छर्दनो विषपुष्पकः” । ध. नि ।
फलं ग्राह्यम् । गुणाः—“मदनो मधुरस्तिक्तो वीर्योष्णो लेखनो
लघुः । वान्तिकृद्धिद्रधिहरः प्रतिश्यायप्रशान्तकः । रुक्षः कुष्ठक-
फानाहशोथगुल्मत्रणापहः” । भा. प्र । “मदनः कटुकस्तिक्तस्तथा
चोष्णो व्रणापहः । श्लेष्मज्वरप्रतिश्यायगुल्मेषु विद्रधीषु च । शो-
फस्यापि हरो वस्तौ वमने चेह शस्यते” । ध. नि ॥

मदनम् । सू. २१ etc. मधूच्छिष्टम् । see सिक्थकम् । भगन्दरप्रतिवे-
धे “मदनसर्जरसामयरोधका” इत्यत्र ‘मधूच्छिष्ट’मित्येव सुश्रुतपाठः ॥

मदनकम् । चि. २१. सिक्थकम् ॥

मदनीयहेतुः । सू. १५. धातकी । सुश्रुतपाठोप्येवमेव दृश्यते ॥

मदयन्तिका । चि. २. नखरञ्जको नाम वृक्षविशेषः । यस्याः
पिष्टैः पत्रैर्नखानां रागं क्षिय उत्पादयन्ति । “पत्रं च दद्यान्मदय-

न्तिकाया लेपोङ्गरागो नरदेवयोग्यः” इति सुश्रुतः । N. O.—*Lythraceae* । हिं.—मेहदी , मेंदी , मयिन्दिण ; बं—मेंहदी , मेदी ; म.—मेंदी ; गु.—मेदी ; पञ्चा.—मेंदी ; दखा.—मेंदी ; काश्मी.—मोहुस् ; पा.—हिना ; अ.—योरन्ना , हिन्ना अकान् काकलयुन ; तै.—गोरंटचेदुदु , मैद , क्रोम्मि , कुरवकमु ; क.—मदरङ्गि , गोरण्टि , गोरंदलुगिड ; तु.—मदरेंगि ; कों.—मे-लेझाड ; त.—मरुतोन्निर , ऐवनं , कुरवकं ; सिं.—मेरितोण्टि ; मल.—मैलाञ्चि ১১২৩৪৫৬৭৮ , पोयत्तलचि ; बर्मा.—दंबिन् ; मलायी.—हिनिण ; फ्र.—Henne ; इं.—Henna, Samp-hire ; ल.—*Lawsonia alba* । नामानि—“तिमिरः कोकदन्ता च द्विवृन्तो नखरंजकः” । गुणाः—“रक्तरङ्गा दाहहन्त्री वान्ति-कृच्छ्रलेष्मकुष्ठहा । बीजमस्या ग्राहकं तु शोषकं च प्रकीर्तितम् । भूतग्रहाणां दोषं च ज्वरं चैव विनाशयेत्” । मल्लिकेति बहवः । नवमल्लिकेलेके ॥

मदयन्ती । उ. ७. नखरञ्जकः । धातकीतीन्दुः । ‘काठमल्लिका’ इति परिचीयते इति हाराणचन्द्रः । see मदयन्तिका ॥

मदा । चि. ८. धातकी ॥

मदिरा । चि. ३ etc. मद्यम् । शालिषष्टिकपिष्टादिकृतं मद्यमित्येके ॥

मद्गुः । सू. ६. मज्जति । जलकाकः । “मद्गुः पानीयकाकिका” इति रभसः । बं.—पानकौडि , पानकोडी ; म.—पाणकावळा ; क.—नीरुकागे ; सिं.—दियकबुडु ; मल.—कटल्काका ১১২৩৪৫৬৭ , नीर्काका ; इं.—Gull ; ल.—*Larus cachinnans* । Shag इत्यविनाशचन्द्रः । ‘पानिकाउर’ इत्यभिधीयते इति हाराणचन्द्रः । “मद्गुस्तु जलकाकः स्या”दिति वैजयन्ती । see शरारिः ॥

मद्यम् । तरलमादकद्रव्यविशेषः । “पेयं यन्मादकं लोकैस्तन्मद्य-
मभिधीयते” इति भावमिश्रः । हिं.—मदिरा ; बं.—मद् ;
म.—दारु ; गु.—दारु ; तै.—कल्लु ; क.—साराइ , शरे ;
त.—कळ , मतु ; इं.—Spirituos liquor । “तस्यानेकप्रका-
रस्य मद्यस्य रसवीर्यतः । सौक्ष्म्यादौष्ण्याच्च तैक्ष्ण्याच्च विकासि-
त्वाच्च वह्निना । समेत्य हृदयं प्राप्य धमनीरूर्ध्वमागतम् । विक्षो-
भ्येन्द्रियचेतांसि वीर्यं मदयतेऽचिरात्” इति सुश्रुतः । “नवं मद्य-
मभिष्यन्दि गुरु वानादिकोपनम् । अनिष्टगान्धि विरसमहृद्यं च
विदाहि च” । सु. सं । “चिरस्थितं जातरसं दीपनं कफवातजिन् ।
रुच्यं प्रसन्नं सुरभि मद्यम् सेव्यं मदावहम्” । स. सं. । “तदम्लं
रसतः प्रोक्तं लघु रोचनदीपनम् । केचिल्लवणवज्यास्तु रसानत्रादिश-
न्ति हि” । सु. सं ॥

मधु । मू. ३ etc. मन्यते । ‘मन ज्ञाने’ । पुष्परसः । “मधु पुष्पर-
से क्षौद्रे मद्ये ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिचैत्रे स्याज्जीवन्यां तु
योषिति” इति विश्वमेदिन्यौ । “गव्याऽप्रसह्यं रुच्यं गन्धं मधु
वरं मृतं” इति भावमिश्रः । “तद्युक्तं विविधैर्योगैर्निहन्यादामयान्
बहून् । नानाद्रव्यात्मकत्वाच्च योगवाहि परं मधु” इति सुश्रुतः ।
“नानापुष्पप्रकाराणां रससारात्मकं मधु । तच्छैत्यात् सौकुमार्याच्च
सर्वैरुष्णैर्विरुध्यते” इति हारीते । “मधु यत्र न लभ्येत तत्र जीर्ण-
गुडो मतः” इति भावमिश्रः । (Class.—*Hymenoptera*) ।
हिं.—मधु , शहद , सहत ; बं.—मधु ; पञ्चा.—सहत ;
काश्मी.—महल ; दखा.—शहद ; म.—मध ; गु.—मध ;
कों.—महौ ; तै.—तेनी , तेनु ; क.—जेनुतुप्प ; त.—तेन् ;
सिं.—मीपेणि ; मल.—तेन् ७७७७ ; बर्मा.—प्या-या ; मला-
यी.—आयुर्-मदेर् ; पा.—षहद-अङ्गबिन ; अ.—इन्नुबिन ;
असतल-नहि , असल ; इं.—Honey ; ल.—*Mel* । नामानि—

“मधु क्षौद्रं पुष्परसं माक्षिकं सीधु सारधम् । मकरन्दं पुष्परसो
मक्षिकालयमीरितम्” । स. नि । गुणाः—“मधु शीतं लघु स्वादु
रूक्षं ग्राहि विलेखनम् । चक्षुष्यं दीपनं स्वर्थं व्रणशोधनरोपणम् ।
सौकुमार्यकरं सूक्ष्मं परं स्रोतोविशोधनम् । कषायानुरसं ह्लादि
प्रसादजनकं परम् । वर्ण्यं मेधाकरं वृष्यं विशदं रोचनं हरेत् ।
कुष्ठार्शःकासपित्तास्रकफप्रेहकृमकिमिन् । मेदस्तृष्णावमिश्रासहि-
क्कातीसारविड्महान् । दाहश्चतक्षयास्तत्तु योगवाह्यत्पवातलम्” ।
भा. प्र । “मध्वामात् परतस्त्वन्यदामं कष्टं न विद्यते । विरुद्धो-
पक्रमत्वात्तत् सर्वं हन्ति यथा विषं” इति सुश्रुतः । मधुभेदाः—
“माक्षिकं भ्रामरं क्षौद्रं पौत्तिकं छात्रमित्यपि । आढ्यमौद्दालकं
दालमित्यष्टौ मधुजातयः” । भा. प्र । “माक्षिकं भ्रामरं क्षौद्रं
पौत्तिकं मधुजातयः” इत्येव चरकसंहितायाम् । “भ्रामरं पौत्तिकं
क्षौद्रं माक्षिकं च यथोत्तरम् । वरं जीर्णं च तेष्वन्त्ये द्वे एव ह्युपयो-
जये”दिति संग्रहमधुवर्गेऽपि दृश्यते । पुराणं ग्राह्यम् ॥

मधु । सू. ३, सू. ७. मार्द्वीकम् । “मध्वरिष्टं चिरन्तनम्” । “म-
धुमैरेयशार्करम्” ॥

मधु । उ. ४०. मद्यम् । “मधु सुखमिव सोत्पलं प्रियायाः” ॥

मधुः । चि. २. उ. ५. म. भूत. घृ; मधूकः । रक्तपित्तचिकित्सि-
ते “मधुखर्जूरमृद्वीकापरूषकसितामसा” इत्यत्र “जलं खर्जूरमृ-
द्वीकामधूकैः स परूषकै”रित्येव चरकपाठः । “मधु पुष्परसक्षौद्र-
मथे ना तु मधुद्रुमे । वसन्तदैत्यभिर्बैवे स्याज्जीवन्त्यां तु योषिति”
इति मेदिनी ॥

मधुकम् । सू. ९. etc. मध्विव । यष्टीमधु । “मधुकं क्लीतके खगे ।
वन्द्यन्तरे ना” इति मेदिनी । योनिरोगचिकित्सायां शतावर्यादि-
वृतयोगे “मधुकद्वि बलान्वितै”रित्यत्र “द्वियष्टिमधुकै”रित्येव च-

रकपाठः । द्वियष्टिमधुकैरिति द्विभागमधुयष्टिकैः किं वा जलस्थ-
लयष्टिमधुकद्वययुक्तैरिति चक्रपाणिदत्तः ॥

मधुकरीगृहम् । उ. १८. मक्षिकालयम् । हिं.—भृङ्गीका घर
(अञ्जनहारी) ; मल.—तेनीचक्कडु తెనిచక్కడు ॥

मधुकांबु । चि. ५. यष्टिमधुकसिद्धजलम् । मुलहठीके क्वाथ ॥

मधुकोदकम् । चि. २. मधुकांबु ॥

मधुपर्णिका । शा. २. यष्टीमधु । गंभारीति भावप्रकाशव्याख्याता ।
जीवन्तीतिन्दुः । मधुयष्टिकेति डल्हणः । गुडूचीत्येके ॥

मधुपर्णी । चि. १९ etc. मधूनि पर्णान्यस्याः । गुडूची । “मधुप-
र्णा तु काश्मर्यगुडूचीनीलिनीषु च” इति केशवस्वामी ॥

मधुफला । चि. ८. द्राक्षा ॥

मधुमाधवम् । चि. ५. मधूकपुष्पमद्यम् । धातकीपुष्पमद्यमिति
केचित् । see मध्वासवः ॥

मधुयष्टिः । शा. २ etc. मधुरा यष्टिः काण्डम् । यष्टीमधु ॥

मधुयष्टिका । शा. २ etc. यष्टीमधु ॥

मधुरकः । उ. २४. जीवनीयगणः । काकोल्यादिरिति डल्हणः ॥

मधुरकचूर्णः । चि. ५. मधुररसप्रधानस्य जीवनीयगणस्य वस्त्रगा-
लितं सूक्ष्मचूर्णम् ॥

मधुरगणः । उ. ३ etc. जीवनीयगणः । हेमगुडादिरिति कैरली ॥

मधुरवर्गः । चि. ७. जीवनीयगणः ॥

मधुरसा । सू. १५ etc. मधुरो रसोऽस्याः । मूर्वा ॥

मधुरौषधः । उ. २७. जीवनीयगणः ॥

मधुशर्करा । सू. ५. मधूत्पन्नशर्करा । मधुजातम्वण्डभेदः । पुराणं
 ग्राह्यम् । हिं.—सहतकी बनी हुई चीनी ; मालखण्डीति प्रसिद्ध-
 मिति वैद्यकशब्दसिन्धु ; बं.—सिताखण्ड ; म.—मधाची साखर ;
 मल.—कट्टितेन् കട്ടിത്തേൻ, तेन्कट्टा । Honeysugar ।
 साष्टविधा । ताश्च मधूनामष्टविध्यादष्टविधा भवन्ति । तच्छर्करा-
 गुणा अपि तस्तन्मधुगुणतुल्याः ज्ञेयाः । पाकात् कालान्तरशोषणा-
 द्वा घनीभूतावयवं मधु शर्करातुल्यत्वात् मधुशर्करा इत्युच्यते इति
 डल्हणः । वह्निपाकात् कालपाकाद्वा शर्करारूपतां गतं मधु मधु-
 शर्करा इति हेमाद्रिः । मधुमिश्रितेश्वरसपाकोद्भूतो शर्कराविशेष
 इति केरलेष्वेके । नामगुणाः—“माध्वी सिता मधूत्पन्ना मधुजा
 मधु शर्करा । माक्षीकशर्करा चैषा क्षौद्रजा क्षौद्रशर्करा । यद्गुणं
 यन्मधु प्रोक्तं तद्गुणा तस्य शर्करा । विशेषाद् बलवृध्यं च तर्पणं
 क्षीणदेहिनाम्” । रा. नि ।

मधुशिग्रुः । चि. १०. रक्तशोभाञ्जनवृक्षः । हिं.—लालसैजिना ;
 बं.—लाल सजिनागाछ ; म.—रक्तशेगुवा ; क.—केम्पिनेयनुगि ;
 त.—चेम्पुरुङ्कै ; सिं.—वेल्मुङ्गा ; मल.—चेम्पुर्ङ्का ൨൧൩൩൩
 ൩൩ । मूलादिकं ग्राह्यम् । मधुशिग्रुः रक्तशिग्रुर्लोहितकुसुमोऽल्पवि-
 टपः शोभाञ्जनकभेद इति डल्हणः । नामानि—“रक्तेऽस्मिन् म-
 धुशिग्रुस्सुभञ्जनः” इति वैजयन्ती । “मधुशिग्रुः सलोहितः” इति
 भावमिश्रः । गुणाः—“मधुशिग्रुः प्रोक्तगुणो विशेषादीपनः
 सरः” इति भावमिश्रः । “मधुशिग्रुः सरस्तिक्तः शोफघ्नो दीपनः
 कटुः” इति सुश्रुतः । श्वेतशिग्रुरिति राजनिघण्टौ । see शिग्रुः ॥

मधुस्रवा । सू. १५. मधुरूपं रसं स्रवति । मूर्वा । सुरङ्गीत्यरुण-
 दत्तः । मूर्वेत्येव सुश्रुतपाठः ॥

मधुहा । सू. ६. प्रसहजातीयपक्षिभेदः । महुआ इति वङ्गेषु इति
 गङ्गाधरः ॥

मधूकः । सू. १० etc. स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Sapota-
ceae* । हिं.—महुवा, महुया; बं.—पोल, मौल, मउल, मौया;
म.—मोह, मोवदा; गु.—महुदा, मुहुडा, महुडो; तै.—
इप्पचेट्टु, मधूकमु, पिन्ना; कों.—पोहटी; क.—इप्पेमर;
तु.—इप्पेमर, नानिलदमर; त.—इलुप्पै, इरुप्पै; सिं.—मी;
मल.—इरुप्पा ஐஐஐ, इलिप्पा; पा.—इप्पिवा, मोहेवा,
चकां; इं.—Indian butter tree, Mahwa tree; ल.—
Bassia latifolia । नामानि—“मधूकस्तीक्ष्णसारश्च वानप्रस्थो
मधुस्रवः । ढोलाफलः स्वादुपुष्पो मधुष्ठीलः स्थिरद्रुमः” । स.
नि । पक्वफलं पुष्पं च ग्राह्यम् । “मधूको गुडपुष्पः स्यान्मधुपुष्पो
मधुस्रवः । वानप्रस्थो मधुष्ठीलो जलजेऽत्र मधूलकः” । भा. प्र ।
“गुणाः—“मधूकपुष्पं मधुरं शीतलं गुरु बृंहणम् । बलशुक्रकरं
प्रोक्तं वातपित्तविनाशनम् । फलं शीतं गुरु स्वादु शुक्रलं वातपि-
त्तनुत् । अहृद्यं हन्ति तृष्णास्रदाहश्वासक्षतक्षयान्” । भा. प्र ॥

मधूक(ज)म् । सू. ६. मधूकफलम् । महुएका फल ॥

मधूकपुष्पम् । चि. १. मधूकस्य पुष्पम् । महुएका फूल । ज्वर-
चिकित्सिते “मधूकपुष्पं मृद्वीका” इत्यत्र “मधूकमुस्तमृद्वीका”
इत्येव मुद्रितचरकपाठः ॥

मधूकसारः । उ. ५. मधूकट्टसस्य सारदार । महुएके सार ।
मल--इरिप्पकातल् । मधूकरस इत्येके । महु-
वेका गोंद इति शिवदीपिका । “मधूकसारो नस्येन भूतादिकफवा-
तजित्” इति ॥

मधूच्छिष्टम् । चि. ३ etc. मधुन उच्छिष्टमवशिष्टम् । सि-
क्थकम् ॥

मधूदकम् । सू. ८ etc. मधुना मधुरीकृतमुदकम् । शहदको पानी , मधुयुक्तशीतलजल ॥

मधूलिका । क. १. नृत्यकुण्डको नाम तृणधान्यविशेषः । मर्कट इति ख्याता इति चक्राणिदस्तः । डल्हणोपि मर्कटहस्ततृणमिति कथितवान् । मधूलिका गुडतृणः , स एव नृत्यकुण्डो मलिञ्चक इतीन्द्रुः । “मधूलिका गुडतृणो नृत्यकुण्डो मलिञ्चकः” इत्याभिधानोपि दृश्यते । मधुकमित्येके । जलयष्टीत्यपरे । मध्यदेशज-गोधूम इति भावमिश्रः । “मधूली तु ततः किञ्चिदल्पा सा मध्य-देशजा” इति ॥

मधूली । चि. ४. मधूलिका ॥

मध्यमपञ्चमूलम् । सू. ६. बलापुनर्नवैरण्डगालपर्णीपृश्निपर्ण्यः । “बलापुनर्नवैरण्डशूर्पपर्णीद्वयेन च । एकत्र योजितेनैतन्मध्यमं पञ्चमूलकम्” । रा. नि । गुणाः—“मध्यमं कफवातघ्नं नाति-पित्तकरं सरम्” । रा. नि ॥

मध्वंबु । सू. ३ etc. मधूदकम् ॥

मध्वंभः । चि. २. मधूदकम् ॥

मध्वासवः । सू. ५. माध्वीति पाठः । आसवविशेषः । मधूकपुष्पं मधु । तस्यासवः । “शरद्व्रीष्मवसन्तेषु माध्वी ग्राह्या न चान्यथा” इति । मधूकपुष्पकृतः मध्वासव इति डल्हणचक्रपाणिदत्तौ । घातकीपुष्पमधुसंहितो मधूकपुष्पासवः । “मध्वासवः स विज्ञेयो घातकीक्वाथमाक्षिका” इति वृद्धशौनकः । मधुकृतं मद्यमिति केचित् । “मध्वादिविहिता या तु माध्वी सा मदिरोच्यते” इति । आसवशब्दोत्र मद्यमात्रवचनमिति ते । पुराणं ग्राह्यम् । Spirit distilled from the flowers of Madhooka and treacle ॥

मनःशिला । चि. ३ etc. मनःशब्दवाच्या शिला । स्वनामख्या-
तखनिजोपरसभेदः । “तालकस्यैव भेदाऽस्ति मनोगुप्तेव चान्य-
का । तालकं त्वतिपीतं स्याद् भवेद्रक्ता मनःशिला” । भा. प्र ।
“श्यामा रक्ता च गौरा च भाराढ्या श्यामिका मता । तेजस्विनी
च निर्गौरा ताम्राभा करवीरिका । चूर्णभूता तु रक्ताङ्गी समारा
खण्डपूर्विका । त्रिविधासु च श्रेष्ठा स्यात् करवीरा मनःशिला”
इति । हिं.—मनसिल, मैनशिल, लाल हरताल ; बं.—मन-
छाल, मच्छल ; म.—मनशील ; गु.—मणशील ; तै.—मानु-
शिला ; क.—मनशिले ; त.—मनचिलै, मनोचिलै ; कुतिरप्पल्-
पाषाणमित्येके ; सिं.—मनोशील, रक् ; मल्ल.—मनयोला மனயோல,
मनोला ; कों.—मनसिल ; अ.—सुनैक सुरखह ; पा.—यर-
निखी सुर्खा ; फिरङ्गी.—Rosalgar ; जर्मेन्.—Arsensulphur ;
फ़.—Sulphure rouged arsenic ; ईं.—Realgar, Red
orpiment; Red arsenic ; ल.—*Arsenicum sulphidum*,
A. Rubrum, *Bisulphuret of arsenic* । Manassila
is artificially prepared by fusing arsenious acid
5 parts with sulphur 3 parts. It is purified by be-
ing rubbed with the juice of lemons or of ginger ।
“इन्द्रपुष्पप्रतीकाशा मनोह्रा चोत्तमा मता” इति भावमिश्रः ।
नामानि—“मनःशिला मनोगुप्ता मनोह्रा नागाजिह्विका । नैपाली
कुनटी गोला शिला दिव्यौषधिः स्मृता” । भा. प्र । गुणाः—“गुर्वी
मनःशिला वर्ण्यं सरोष्णा लेखनी कटुः । तिका स्निग्धा विषश्वासका-
सभूतकफास्रनुत्” । भा. प्र । शोधितं ग्राह्यम् । शुद्धिर्यथा—“ज-
यन्तिकाद्रवे दोलायन्त्रे शुध्येन्मनःशिला । दिनमेकं त्वजामूत्रे शृङ्ग-
राजरसेपि वा । अगस्त्यपत्रतोयेन भाविता सप्तवासरम् । शृङ्ग-
वेररसैर्वापि विशुध्यति मनःशिला” । इति सारकौमुदी ।
अशुद्धमनःशिलादोषाः—“मनःशिला मन्दबलं करोति जन्तुं ध्रुवं

नीलकण्ठकः । शुक्लापांगः कलापी च मेघनादानुलास्यपि” । भा.
प्र । मांसगुणाः—“मयूरमांसं सुस्निग्धं वातघ्नं शुक्रवर्धनम् ।
बल्यं मेधाकरं प्रोक्तं चक्षुरोगविनाशनम् । कषायो मधुरः स्वर्यो
लवणो वातहा शिखी” । ध. नि । “मयूरः श्रोत्रनेत्राग्निमेधावर्ण-
स्वरायुषाम् । हितो बल्यो गुरुश्चोष्णो वातघ्नः शुक्रमांसदः” । मयूर-
मांसभक्षणकालः—“हेमन्तकाले शिशिरे वसन्ते सेव्यं हि मायूर-
मुशन्ति मांसम् । उष्णो हि बर्ही विषभोजनाच्च वर्षाशरद्वर्षाष्म-
मुखेष्वपथ्यम्” । रा. व । “बर्हभारः कलापः स्याद् बर्हनेत्राणि
चन्द्रकाः । प्रचलाकः शिखा ज्ञेया ध्वनिः केकेति कथ्यते” ।
रा. नि ॥

मयूरकः । चि. ८ etc. मयूरप्रतिकृतिः । अपामार्गः । “मयूरकोऽ
न्यपामार्गे क्लीबं तुत्थाञ्जने पुनः” इति मेदिनी ॥

मयूरपत्रम् । उ. ३. चन्द्रकं नाम मयूरस्य पुच्छम् । हिं.—मोर-
की पूंछके छद्, मोरके चंदो, मोरपंख; मल.—मयिल्पाळि
മയിലപ്പാലി; सिं.—मोनरपिल् । Peacock's tail-feather ।
अपामार्गपत्रमिति शिवदीपिकाकारः ॥

मयूरपिच्छः । उ. ५. मयूरपत्रम् । मयूरपत्रमिति संग्रहपाठः ॥

मरकतम् । उ. ३६. मरकं तरन्त्यनेन । पञ्चविधमहारत्नान्यतमं
रत्नम् । हरिन्मणिविशेषः । उक्तं हि—“यच्छैवालशिखण्डिश-
द्वलहरित्कवैश्च चाषलदैः खद्योतेन च बालकीरवपुषा शैरीष-
पुष्पेण च । छायाभिः समतां दधाति तदिदं निर्दिष्टमष्टात्मकं जा-
त्यं यत्तपनातपैश्च परितो गारुत्मतं रक्षयेत्” । रा. नि । लक्षणम्—
“स्वच्छं गुरु सुच्छायं त्निग्धं गात्रे च, मार्दवसमेतम् । अव्यङ्गं
बहुरङ्गं शृङ्गारि मरकतं शुभं विभ्रयात् । शर्करिलकलिलरुभं मालि-
नं लघु हीनकान्ति कल्माषम् । त्रासयुतं विकृताङ्गं मरकतममरोपि

नोपभुञ्जीत” । रा. नि । हिं.—पत्रा ; बं.—पान्ना ; म.—पाच ; पत्रा ; गु.—पानां ; तै.—नीलम् ; क.—पाचिष्पच्चै ; त.—मरकतं , पञ्चकल्लु ; सिं.—पञ्चगल , गरुडपाषाणय ; मल.—पञ्चकल्लु , मरतकं ; पा.—जुमुरईद ; अ.—जुमुईद ; ई—Emerald । नामानि—“गारुतमतं मरकतं रौहिणेयं हरि-
न्मणिः । सौपर्णं गरुडोत्पीर्णं बुधरत्नाश्मगर्भजम् । गरलारिर्वा-
यवालं गारुडं रुद्रसंमितम्” । ध. नि । गुणाः—“मरकतं विष-
घ्नं च शीतलं मधुरं रसे । आमपित्तहरं रुच्यं पुष्टिदं भूतनाश-
नम्” । रा. नि । ग्रन्थान्तरे—“ज्वरच्छर्दिविषश्वासकासशूलाम्नि-
मान्द्यजित् । दुर्नामशोफपाण्डुघ्नं ताक्ष्यमोजोविवर्धनम्” ॥

मरिचम् । सू. ६ etc. म्रियते विषमनेन । म्रियते जिह्वानेन इति
वा । स्वनामख्यातवणिग्द्रव्यम् । N. O.—*Piperaceae* ।
हिं.—कालीमिरिच , गोलमिरिच , काली मिरिच , काला मिरि-
चि , मिरी , हबुष ; बं.—गोल मरिच , मरिच ; म.—मिरी ,
मिरें , कालामिरी ; गु.—कालो मिरिच , मरि , तीखां ; कौ.—
मिरी , मीरें ; पञ्चा.—काली मिरिच ; काश्मी.—मारतस
Martz ; तै.—मिर्यालतीगे ; मिरियालु ; क.—ओळळे मेणसिन
वळ्ळिळ , ओळळेमेणसु ; त.—मिळकु , नल्ल मिळकु ; सिं.—
गम्मिरिस् , कलुमिरिस् ; तु.—येड्डे मुण्चि ; मल.—कुरुमुळकु
 ; बर्मा.—नायुकोन् ; मलायी.—लदाहितम् ; पा.—
फिलफिल अस्वद ; अ.—फिलफिल अस्वद ; फ्र.—Poivre ;
जर्मन्.—Schwartze pfeffer ; ई.—Pepper vine ; Black
pepper ; Round pepper ; ल.—*Piper nigrum* । This pere-
nnial, climbing shrub is indigenous to Malabar and
Travancore coasts । नामानि—“मरिचं वल्लिजं कृष्णमूषणं
रुचिरं घनम् । मरिचा रोचिनी तीक्ष्णं खण्डितं लेखनं कटु” ।

स. नि । शुष्कफलं ग्राह्यम् । गुणाः—“मरिचं कटुकं तीक्ष्णं दीपनं कफवातजित् । उष्णं पित्तकरं रूक्षं श्वासशूलकृमीन् हरेत् । तदार्द्रं मधुरं पाके नात्युष्णं कटुकं गुरु । किञ्चित्तीक्ष्णगुणं श्लेष्म-प्रसेकि स्यादपित्तलम्” । भा. प्र ॥

मरिचकम् । चि. ७. मारिचकमिति पाठः । मरिचेन संस्कृतम् । मरिचमेवेति केचित् ॥

मरीचम् । चि. ७ etc. मरिचम् ॥

मर्कटी । उ. ६. कपिरोमफलत्वात् । कपिकच्छुः । “कपिकच्छुश्च मर्कटी” इत्यमरः । अपामार्ग इति भाष्यकारः । see जटिला ॥

मर्कोटः । चि. १५. कृष्णवर्णमहापिपीलिका । हि.—मकोड़े ; म.—हणजे मुङ्गला ; मल.—कट्टुरुम्पु கட்டुरुम्பு ; इ.—Black ant । नामानि—“उलंकलो महान् कृष्णस्सा मर्कोट-पिपीलिका । या कृष्णाल्पाथ सूक्ष्मान्या जातिः कन्यापिपीलिका” इति वैजयन्ती । “मर्कोटैर्दशयेच्छिद्र”मित्यत्र “कालपिपीलिकाभिर्दशयेत” इत्येव सुश्रुतपाठः । “छिद्राण्यन्त्रस्य तु स्थूलैर्दशयित्वा पिपीलिकै”रिति चरकसंहितायामपि दृश्यते ॥

मलयः । सू. ५. पर्वतविशेषः । One of the seven principal chains of mountains in India. It is most probably to be identified with the southern portion of the Ghats running from the south of Mysore, and forming the eastern boundary of Travancore ॥

मलयूः । चि. २०. मलपूरिति सुश्रुतपाठः । मलं छिन्नं पावयति मलपूः, यु जुगुप्सायाम् । काकोदुंबरिका । सोमराजीतीन्दुः । बा-कुचिकेल्यरुणदत्तः । “भद्रासंज्ञोदुंबरीमूलतुल्यं दत्त्वा मूलं क्षोदयित्वा मलपूः” इत्यत्र “उदुंबरी भद्रनामा काष्ठोदुंबरिका महती, मलपूः सैबालपविटपा” इति डल्हणः । भद्रा उदुंबरी मलपूश्चेति

पदत्रयेण भाष्यकारः । उदुंबरी ह्रस्वोदुंबरः , मलपूः काकोदुंब-
रिका ॥

मल्लकः । उ. १६. शरावः । मल. — चट्टि ۞۞۞ ; त. — अकल् ;
बं. — शरा । Pan । An earthen shallow dish । “मल्लः पात्रे
कपोले च मत्स्यभेदे बलीयसि” इति मेदिनी ॥

मल्लिका । सू. २४ etc. मल्लयते मूर्ध्नि मल्लिका । ‘मल्ल धारणे’ ।
स्वनानख्यातपुष्पक्षुपः । N. O. — *Oleaceae* । हिं. — मोतिया-
बेला , बेलमोतिया ; बं. — मल्लिकाफूलेर गाछ , बेलफुल , मो-
तिया ; म. — मोगरी , बेलमोगरा ; गु. — बेल्ह , डोलर ; तै. —
महे ; क. — मल्लिगे , दुण्डुमल्लिगे , बल्लिमल्लिगे ; कों. — दोड्डे
मोप्पे ; तु. — दुण्डुमल्लिगेदै ; त. — मल्लिकै , इरुवाट्टुचि ; सिं. —
इइ ; मल. — मुल्ला ۞۞۞ , नल्लमल्लि , वाळिल्लमुल्ला ; अ. — सुमाना ,
जेसमाना , वरदा अव्यसा ; पा. — गुले सुपादा , समबक ;
जर्मन्. — Arabischer jasmin ; फ्र. — Jasmine d' arabie ;
इं. — Arabian jasmine ; ल. — *Jasminum sambac* ।
नामानि — “मल्लिका शीतभीरुश्च मद्यन्ती प्रमोदिनी । मदनीया
गवाक्षी च भूपद्यष्टपदी तथा” । घ. नि । पुष्पं ग्राह्यम् । गुणाः —
“मल्लिका कटुतिक्ता स्याच्चक्षुष्या मुखपाकहृत् । कुष्ठविस्फोटकण्डू-
तिविषत्रणहरा परा” । रा. नि । “मल्लिकोष्णा लघुवृष्या तिक्ता
च कटुका हरेत् । वातपित्तास्यहरव्याधिकुष्ठारुचिषित्रणान्” ।
भा. प्र । “मल्लिका तृणशून्येऽपि मीनमृत्पात्रभेदयोः” इति
मेदिनी ॥

मसूरः । सू. ६ etc. मस्यति , मस्यते वा । ‘मसी परिणामे’ ।
“वेश्यायां ब्रीहिभेदे च मसूरा मसुरा स्त्रियाम् । मसूरमसुरौ पुंसि
द्वावेतावपि चैतयोः” इति रभसः । स्वनामख्यातशिबीधान्यम् ।

“रागदालिर्बहिःकृष्णो मसूरः सहरेणुकः” । मसूरा द्विविधाः—
 कृष्णाः पाण्डुराश्च , तत्र कृष्णवर्णा मसूराभिधानाः , पाण्डुवर्णा
 मङ्गल्यकाभिधानाः इति डल्हणः । N. O.—*Leguminosae* ।
 हिं.—मसूर ; बं.—मसूरी , मसूरि कलाय ; मं.—मसूरा , च-
 णई ; गु.—मसुर ; तै.—मिसूरपपु , चिरिशनमलु ; क.—
 चणगी ; त.—चिरुकटलै , मिचुरप्परुपु ; मल.—चेरुकटला
 చెருகடலா , चुवन्न परिपु ; पा.—मिराजु माका ; बुनोसुखै ;
 अ.—अदासा , अदम ; इं.—Lentils ; ल.—*Lens esculenta*,
Vicia lens । नामानि—“मसूरो रागदालिस्तु मङ्गल्यः पृथुबी-
 जकः । शूरः कल्याणबीजश्च गुरुबीजो मसूरकः” । रा. नि ।
 पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“मसूरो मधुरः पाके संप्राही शीतलो
 लघुः । कफपित्तास्रजिदूक्षो वातलो ज्वरनाशनः” । भा. प्र । “म-
 सूरो मधुरः शीतः संप्राही कफपित्तहा । वातामयकरश्चैव मूत्रकृ-
 च्छहरो लघुः” । ध. नि ॥

मसूरदलम् । सू. २५ etc. मसूरस्य दाली । मसूरकी दाल ॥

मस्तिष्कम् । मस्तकस्नेहः । Cerebrum (Brain) । “मस्तिष्कं
 मस्तकस्नेह” इति हलायुधः । हिं.—भेजा ; मल.—तलच्चोर्
 తலச்சொல் ॥

मस्तु । सू. ३ etc. मस्यति परिणमते । दधिमस्तु । हिं.—दहीका
 पानी , दहीका तोड ; बं.—मात् ; मं.—दह्यांतील पाणी , मट्टा ;
 सिं.—ईपेरलिदिय ; क.—मोसर नीर ; मल.—तयिर्वेळळम्
 ತಯಿರ್ವೆಳ್ಳಂ । Whey, the liquid part of curdled
 milk । दध्न उपर्यच्छो भागः । “दध्नो मण्डस्तु मस्तिव”ति भाव-
 मिश्रः । “उक्तं दधि द्विगुणवारियुतन्तु मस्तु” इत्येके । गुणाः —
 “दध्नाम्लं रुचिपक्तिर्दुग्धमहरं बल्यं कपायं सरं भुक्तिच्छेदकरं वृ-

षोडशगदप्लीहाशसां नाशनम् । स्रोतःशुद्धिकरं कफानिलहरं विष्टंभ-
शूलापहं पाण्डुश्वासविकारगुल्मशमनं मस्तु प्रशस्तं लघु” ।
रा. नि । अन्ये तु दधितकजभेदेन मस्तु द्विविधमिच्छन्ति ॥

मस्तुलङ्गम् । उ. २६ etc. मस्तिष्कम् ॥

महत्पञ्चमूलम् । सू. ६ etc पञ्चमहातरूणां मूलानि । उक्तं
हि—“वित्त्वोष्मिन्मन्थः स्योनाकः पाटली दुण्डुकस्तथा । सर्वेस्तु
मिलितैरेतैः स्यान्महापञ्चमूलकम्” । रा. नि । गुणाः—“सतिकृतं
कफवातघ्नं पाके लघ्वग्निदीपनम् । मधुरानुरसं चैव पञ्चमूलं महत्
स्मृतम्” । सु. सू । “श्रीपणिनीज्वलनमन्थवसन्तदूतीटिण्टूकवि-
त्वमिति तत्पृथुपञ्चमूलम् । श्लेष्मानिलामयहरं हितमेतदेव मेदस्वि-
नामलसकोपहतात्मनां हि” इति चिकित्साकलिकायाम् । see द-
शमूलम् ॥

महाद्रोणा । उ. ३६. द्रोणपुष्पीविशेषः । हिं.—बडागोमा;
बं.—बड़ गलघसिया ; म.—देवकुंभा ; क.—देवतुंबे ; मल.—
करितुम्पा कूली०७७७, वन्तुम्पा । श्वेतवैकुण्ठमितीन्दुः । नामा-
नि—अन्या चैव महाद्रोणा कुतुंबा देवपूर्वका । दिव्यपुष्पी महा-
द्रोणी देवीकाण्डा षडाह्वया” । रा. नि । गुणाः—“देवद्रोणी क-
टुस्तिक्ता मेध्या वातार्तिभूतनुत् । कफमान्द्यापहा चैव युक्त्या पा-
रदशोधनी” । रा. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । *Anisomeles mala-*
barica इत्येके ॥

महान् । सू. ६. शालिधान्यविशेषः । हिं.—बडे धान ; रक्तशा-
लि चावल्लोकी अपेक्षा मोटे शालिचावल ; हंसराज , वांसमती
इत्यादि ; म.—थोरसालि । नामानि—“स्थूलशालिर्महाशालिः
स्थूलांगः स्थूलतण्डुलः” । रा. नि । गुणाः—“महाशालिः स्वा-
दुर्भक्षुरशिशिरः पित्तशमनो ज्वरं जीर्णं दाहं जठररुजमन्त्राय श-

मयेत् । शिशूनां यूनां वा यदपि जरतां वा हितकरः सदा सेव्यः
सर्वैरनलबलवर्याणि कुरुते” । रा. नि । “महाशालिर्गुरुवृक्ष्या च-
क्षुष्या बलवर्धनी” । अ. सं ॥

महापिचुमन्दः । चि. ८. पर्वतनिंबो नाम निंबसदृशबृहत्पत्रवृ-
क्षः । ग्रामनिंब एव पर्वतभवत्वेन पर्वतनिंब इत्युच्यते इति केचित् ।
एतस्य त्वगेव ग्राह्या । N. O.—*Meliaceae* । हिं.—बकाइन,
बकायन, बकास ; बं—घोड़ा निम, महानिम, वननिम ;
म.—बकाणी निंब, बिलायती निम ; कवड्या निंब ; डोंरांचा
निंबाचा झाड ; गु.—बकान ; कों.—फिराङ्गि निंब ; दखा.—
गौरि निम ; पञ्चा.—द्रेक ; तै.—पेदवेप, तुरुकवेप, गङ्गरावि
चेदड्ड, कोण्ट वेप ; क.—तुरुकबेवु, महाबेविनमर, महाबेड,
हुचुबेवु, चिकबेवु ; बेत्तडाबेवु, अरेबेवु, गरडबेवुमर ; त.—
मलैवेम्बु, मलै वेप्पमरं ; मल.—मलवेप्पु மலவேப்பு ; पेरुमरं
इत्येके ; पा.—तुजा कुनार्य, तक ; अ.—हब-उल-बान ; जर्मन.—
Gemeiner zedrach ; फ्र.—Azedarak commun; Cyro-
venne ; ई.—The persian lilac; Common bead tree ;
ल.—*Melia Azedarach* । नामानि—“महानिंबः स्मृतो द्रेकी
कार्मुको विषमुष्टिकः । केशमुष्टिर्निंबवरो रम्यकोऽभीर एव च” ।
ध. नि । गुणाः—“महानिंबस्तु शिशिरः कषायः कटुतिक्तकः ।
अस्त्रदाहबलासघ्नो विषमज्जरनाशनः” । रा. नि । “महानिंबो रसे
तिक्तः शीतपित्तकफापहः । कुष्ठरक्तविनाशी च विषूर्चां हन्ति शी-
तलः” । ध. नि । त्वक् अतितिक्ता अतिसेविता मादकगुणा,
पुष्पं शिरःशूले हितं, फलं पत्रञ्च विषवत् कुष्ठमञ्च । द्रव्यगुणः ॥

महापुरुषदन्ता । उ. ६. महापुरुषस्य विष्णोः दन्ता इव महत्वात्
मूलान्यस्याः । शतावरी । “सहस्रवीर्याऽभीरुश्च तुङ्गिनी बहुप-

त्रिका । महापुरुषदन्ता च शतावर्यूर्ध्वकण्टका” । ध. नि । शंख-
पुष्पी महाशतावरी महामेदा वा इति केचन । महापैशाचिकघृतस्य
द्रव्यसंकेतमेवमाह केचित्—“जटिला शतपुष्पी स्यान्मांसीभेदोपि
चेष्यते । पूनना अभया केशी मांसी भूकेश एव च । चारटी ब्र-
ह्मिका ज्ञेया मर्कटी शूकशिबिका । वीरा तु पृश्निपर्णी स्याच्चण्डा
स्यादिह चोरकः । कायस्था सिन्दुवारस्तु सूक्ष्मैला वाथ सूकरी । वा-
राहीकन्दकाऽभावाच्चर्मकारालुको मतः । छत्राजाजी त्वतिच्छत्रा
शतपुष्पा परे त्विमे । द्रोणपुष्पीद्वयं प्राहुः पलङ्कषा तु गुग्गुलुः ।
महापुरुषदन्ता तु विष्णुकान्ताऽथवा वरी । वयस्था त्वमृता ज्ञेया
नाकुलीद्वयमत्र तु । सर्पगन्धाह्वयं प्राहु रास्नाद्वयमथापि वा । कटं-
भरा तु कटभी प्रसारण्यथवाऽमृता” । इति ॥

महामर्म । उ. ७. हृदयम् ॥

महामृगः । सू. ६. प्रमाणतो महान् मृगः ॥

महामेदा । उ. २४. अष्टवर्गोक्त औषधिभेदः । गौडदेशीयः स्व-
नामख्यातकन्दविशेषः । महामेदेति सर्वत्र । सि. —महामेदन् ;
ल.—*Leptadenia spartum* or *Gymnema spartum* ।
अभावे शतावरी प्राह्या । “महामेदे तु सारिवा” इति केचित् ।
महामेदाऽष्टछिद्रान्विता काष्ठविशेषः, स च दक्षिणोत्तरपथे पर्वतेषु
प्रसिद्धः । तत्र देवमणिरिति प्रसिद्ध इत्याढमलः । उत्पत्तिलक्षण-
नामगुणाः—“महामेदाभिधः कन्दो मोरङ्गादौ प्रजायते । महा-
मेदा खनीभेदा स्यादित्युक्तं मुनीश्वरैः । शुक्लार्द्रकानिमः कन्दो लता-
जातः सुपाण्डुरः । महामेदाभिधो ज्ञेयो मेदालक्षणमुच्यते । शु-
क्लकन्दो नखच्छेद्यो मेदोधातुमिव सवेत् । यः स मेदेति विज्ञेयो
जिह्वासातत्परैर्जनैः । शल्यपर्णी मणिच्छिद्रा भेदा मेदोभवाध्वरा ।
महामेदा वसुच्छिद्रा त्रिदन्ती देवनामणिः । मेदायुगं गुरु स्वादु

वृष्यं स्तन्यकफावहम् । बृंहणं शीतलं पित्तरक्तवातज्वरप्रणुत' ।

भा. प्र । see मेढा । कन्द एव ग्रह्यः ॥

महावृक्षः । सू. ३०. स्नुही । स्नुहीति सुश्रुतपाठः ॥

महाव्रीहिः । सु. ६. व्रीहिविशेषः । षष्टिकाद्धीनगुणः ॥

महाशालिः । शालिधान्यविशेषः । see महान् ॥

महाश्वेता । उ. ३. नीलपुष्पी गिरिकर्णिका । “नीलायां तु महा-
श्वेता निष्ठ्यांता स्थूलपुष्पिका” इति वैजयन्ती । कटभीत्यरुणदत्तः ।
N. O.—*Leguminosae* । हिं.—नीली कोयल ; बं.—नीलाप-
राजिता ; म.—काळी गोकर्णी ; गु.—नीलगरणी ; तै.—नील
दिटेन ; क.—नीलगिरिकर्णिके ; त.—करुकाकणं ; सिं.—कलु
कटुरोडु ; मल.—करुत शंखुपुष्पं कटुण्णं लोभुपुष्पं ; इं.—
Black elitoria ; ल.—*Clitoria marina* । नामानि—
“नीलपुष्पा महाश्वेता गिरिकर्णी गवादनी । बल्ली चान्युग्रगन्धा च
नीलस्पन्दा प्रकीर्तिता” । ध. नि । मूलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—
“नीलाद्रिकर्णी शिशिरा सतिक्ता रक्तातिसारज्वरदाहहन्त्री ।
विच्छर्दिकोन्मादमदभ्रमार्तिश्वासातिकासामयहारिणी च” । रा.
नि । see अद्रिकर्णी । श्वेतवचेति कैरली ॥

महासहा । उ. २. मुद्रवर्णः सहाया भिन्नेयम् । माषवर्णी ।
 “महासहा माषवर्णमम्लानेऽपि च योषिति” इति मेदिनी । शा-
 लवर्णीति कैरली ॥

महारस्नेहः । चि. ६ etc. घृतं तैलं वसा मज्जा च । “सर्पिः
शरदि पातव्यं वसा मज्जा च माधवे । तैलं प्रावृषि नात्युष्णशीते
स्नेहं पिवेन्नरः” इति । अनुपानमाह—“जलमुष्णं घृते पेयं यूष-

सैलेऽनुशस्यते । नखामल्लोस्तु मण्डः स्यात् सर्वेष्टुणमथात्र वा”
इति चरकः ॥

महास्रोतः । सू. १२ etc. आकण्ठपायुपर्यन्ता महानाडिका ।
Great stream, Alimentary canal । “कोष्ठः पुनरुच्यते
महास्रोतः शरीरमध्यं महानिम्नमामपक्वाशयश्चेति पर्यायशब्दैः त-
न्त्रे स रोगमार्ग आभ्यन्तर इति चरकः । उक्तं च कोष्ठाविवरणे—
“स्थानान्यामाग्निपक्वानां मूत्रस्य रुधिरस्य च । दृढण्डुकः फु-
फ्फुसश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते” इति । “तत्र मुखं, प्रमनिका, अ-
न्ननलिका, आमाशयः, क्षुद्रान्त्राणि, बृहदन्त्रं चेत्येतेषां मिलि-
तानां महास्रोत इति संज्ञा प्राचाम्” । प्र. शा ॥

महिषः । सू. ६ etc. महति, मध्यते वा । ‘मह पूजायाम्’ । मद्यां
जेते इति वा । यद्वा मंहते । ‘महिष् वृद्धौ’ । महामृगजातीयपशु-
विशेषः । हिं.—भैंसा ; म.—टोणगा, ह्यैसा ; तै.—लुभपोतु ;
क.—यमी, कोण ; त.—परुमैकटा, परुमै ; सिं.—मीमा ;
मल.—पोस्तु ॐ००००००० ; इं.—Buffalo; ल. *Bos bubalus* ।
नामानि—“महिषो घोटकारिः स्यात् कामरश्च रजस्वलः । पीत-
स्कन्धः कृष्णकायो ललायो यमवाहनः” । भा. प्र । मांसगुणाः—
“महिषस्यामिषं स्वादु स्निग्धोष्णं वातनाशनम् । निद्राशुक्रप्रदं
वर्त्यं तनुदाढ्यकरं गुरु । वृष्यश्च मृष्टविण्मूत्रं वातपित्तास्रनाश-
नम्” । भा. प्र । “स्निग्धोष्णमधुरो वृष्यो महिषस्तर्पणो गुरुः ।
निद्रापुंस्त्वबलस्तन्यवर्धनो मांसदाढ्यकृत्” । सु. सू. ४६ । स
च ग्राम्यारण्यभेदेन द्विविधः । “वनमहिषामिषं स्यादीपलघु दीपनं
च बलदायि । ग्रामीणमहिषमांसं स्निग्धं निद्राकरं च पित्तहरम्” ।
रा. नि । “स्निग्धोष्णो महिषस्तिको निद्राशुक्रबलप्रदः । मधुर-
स्तर्पणो वृष्यो गुरुर्मांसस्य दाढ्यकृत् । तद्वदरण्यजो ज्ञेयो विशेषा-
च्छोषिणे हितम्” । ध. नि । १८० महिषी ॥

महिषाक्षः । उ. २३. माहिषस्याक्षीव अच् । गुग्गुलुविशेषः । see गुग्गुलु । महिषाक्ष इति पाठः । “भृङ्गाञ्जनमवर्णस्तु महिषाक्ष इति स्मृतः” इति । मैसा गुग्गुल ॥

महिषी । सू. ५. महिषस्त्री । “महिषी कृताभिषेकासैरिभ्योरोषधीभि-
दि” इति मेदिनी । हिं.-मैम ; म.-हैम ; क.-एम्मे ; त.-एह-
मै ; मिं.-मीवोय ; मल.-एरुमा ८१)७७ ; ईं.-She-buffalo ।
नामानि—“महिषी मन्दगमना महाक्षीरा पयस्विनी । लुलायकान्ता
कलुषा तुरङ्गद्वेषिणी च सा” । ध. नि । मांसगुणाः— see महिषः ।
दुग्धगुणाः—“माहिषं मधुरं गव्यात् म्लिग्धं शुक्रकरं गुरु । नि-
द्राकरमभिष्यन्दि क्षुधाधिक्यकरं हिमम्” । भा. प्र । “माहिषं
बलवर्णाग्निनिद्राशुक्रकफप्रदम् । तीक्ष्णाग्निशमनं स्वादु रमे पाके
च पुष्टिदम् । व्यायामश्रान्तदेहस्य श्रमघ्नमनिलापहम् । निष्काम-
स्यातिवृद्धस्य स्त्रीषु कामप्रदायकम् । बलेन तरुणस्यापि विषेष्वात्
कफदायकम्” । सुषेणः । दधिगुणाः—“माहिषं दधि सस्निग्धं
श्लेष्मलं वातपित्तनुत् । स्वादुपाकमभिष्यन्दि वृष्यं गुर्वस्रदूषकम्” ।
भा. प्र । “घनं माहिषमुद्दिष्टं मधुरं रक्तदोषकत् । कफशोफहरं स्वस्थं
पित्तकृद्वातकोपनम्” । अ. सं । “कालेकासकविता नवं वयो
माहिषं दधि सज्जरं पयः । एणमांममवला च कोमला संभवन्तु
मम जन्मजन्मनि” इति भावुकः । तक्रगुणाः—“माहिषं कफकृत्
किञ्चिद्घनं शोफकरं नृणाम् । शस्तं प्लिहाजोग्रहणीदोषेऽनीसा-
रिणामपि” । अ. सं । नवनीतगुणाः—“नवनीतं महिष्यास्तु
वातश्लेष्मकरं गुरु । दाहपित्तश्रमहरं मेदःशुक्रविवर्धनम्” । भा.
प्र । “माहिषं नवनीतस्तु कषायं मधुरं रसे । शीतं वृष्यप्रदं बल्यं
ग्राहि पित्तघ्नतुन्दम्” । रा. नि । घृतगुणाः—“माहिषं तु घृतं
स्वादु पित्तरक्तानिलापहम् । शीतलं श्लेष्मलं वृष्यं गुरु स्वादु वि-
पच्यते” । भा. प्र । “सर्पिर्माहिषमुत्तमं घृतिकरं सौख्यप्रदं कान्ति-

कृद्वातश्लेष्मनिबर्हणं बलकरं वर्णप्रदानं क्षमम् । दुर्नामप्रहणीविकार-
शमनं मन्दानलोदीपनं चक्षुष्यं नवगठ्यतः परमिदं हृद्यं मनोहारि-
च" । रा. नि । मूत्रगुणाः—“माहिषं मूत्रमानादशोकगुल्माक्षि-
दोषनुत् । कटूष्णं कुष्ठकण्डूतिशूलोदररुजापहम्" । रा. नि ।
“क्षारं सतिर्क्तं कटुकं कषायं प्रभेदि वातस्य शमं करोति । पित्त-
प्रकोपं कुरुते सदा च कुष्ठार्गपाण्डूदरशूलनाशनम्" । अत्रि, सं ।
“गोजाविमहिषीणां च स्त्रीणां मूत्रं प्रशस्यते" । भा. प्र ॥

महेन्द्रः । सू. ५. पर्वतविशेषः । One of the seven principal chains of mountains in India identified with Mahendra Male which divides Ganjam from the valley of the Mahanadi and probably included the whole of the eastern Ghats between the Mahanadi and Godavari :

महौषधम् । चि. ५ etc. महश्च तदौषधम् च । “महौषधं तु शुण्ठीं
स्याद्विषायां लघुनेऽपि च" इति विश्वमेदिन्यौ । शुण्ठी ॥

**मांसधावनम् । सू. १८ etc. मांसधावनेन स्नतं जलपु । मांसो-
दकमिति चरकपाठः ॥**

मांसरसः । सू. ८ etc. मांसयूषः । हिं.- सुरुवा, मोरुआ ,
शोरवा , मांसका जूम ; म.—मासा चें कढण ; सिं.—मस्तुमबु-
दिय ; मल.—सूपु मूळु, इरच्चिच्चार ; इं.—Broth । “पि-
शितेन रसस्तत्र यूषो धान्यैः खलः फलैः । मूत्रैश्च तिलकल्कास्ल-
प्रायः कांबलिकः स्मृतः" इति संप्रहं । गुणाः -- “रसो मांसस्य
चक्षुष्यो बृंहणः प्राणवर्धनः । वृष्यो वातविकारघ्नः स्मृत्योजःस्वर-
वर्धनः । भग्नविश्लिष्टसन्धीनां कृशानां त्रिणिनां हितः" । रा. व ।
“रसद्रव्यविशेषोक्तौ ज्ञेयो मांसभवो रसः" इति दृश्यते ।
तत्पाकविधिः—“प्रस्थेऽभसि पलं साध्यं मांसं पादस्थिते रसः ।
कंसाप्सु कुडवं मांसं पक्त्वा पादावशेषिते । तेन क्वाथेन विपचेत्

यवागू प्रोक्तकर्मसु” । नलः । “मांसक्वाथापरिप्राप्तौ यूषा मौद्रः
प्रदीयते” इति वैद्यके ॥

मांसी । मू. १५ etc. समांसत्वात् मांसी । “मांसी तु स्त्र्यामिषीसं-
ज्ञगन्धद्रव्ये” इति केशवस्वामी । “मांसी ककौलीजटयोरपि”
इति विश्वः । स्वनामख्यातगन्धद्रव्यविशेषः । जटामांसी ।
“ससूक्ष्मकेसरा स्निग्धा मांसी ग्लिजटाकृतिः” । मै. र । N. O.—
Valerianeae । हिं.—जटामांसी, बालछड; कनुचर; बं.—
जटामांसी; म.—जटामांसी; गु.—जटामांसी, बालछड;
दखा.—जटामांसी; काश्मी.—भूतजट, कुकिलिपाट; पश्चा.—
जडमांसी, बालचिड; तै.—जडामांसी; क.—सुगंधमुस्ते,
बहुलगन्ध, गणिलगन्धमुस्ते, जटामांसी; तु.—जटामांसी;
त.—चटामांसी, नलत्तं, नमत्तं; सिं.—जटामांस; मल.—
जटामांसी; पा.—सुबुलुतिव, सुबूल, सुबुल; उर्दु.—
सुबुलु तीव; अ.—सुबुल-हिन्द. सुबुलतीख; ग्रीक्.—*Narde*
Indike; जर्मन.—*Achte Narde*; फ्र.—*Nard Indien*;
इं.—*Musk-root*; *Indian spikenard*; ल.—*Nardosta-*
chys jatamansi । This herb is growing at great
elevations up to 17000 feet on the Alpine Hi-
malaya, in Nepal, Butan and Sikkim । नामानि—
“मांसी कृष्णजटा हिंसा नलदा जटिला मिशी । जटा च पिशि-
ता पेशी कव्यादी च तपस्विनी” । ध. नि । गुणाः—“मांसी
तिक्ता कषाया च मेघ्या कान्तिबलप्रदा । स्वाद्वी हिमा त्रिदोषस्र-
दाहवीर्यप्रकुष्ठनुत्” । भा. प्र । “सुरभिस्तु जटामांसी कषाया कटु-
शीतला । कफहृद् भूतदाहघ्नी पित्तघ्नी मोदकान्तिकृत्” । रा. नि ।
मूलं प्राह्यम् । अजनादिगणे नलदमिति सुश्रुतपाठः । तदुशीरमिति
भाष्यकारः । मांसीत्येव डल्हणः । कार्पासास्थ्यादिधूपनयोगे मांसी-
स्थाने वांशीति सुद्रितसंग्रहग्रन्थेषु दृश्यते ॥

माक्षिकम् । सू. ७ etc. मक्षिकाभिः कृतम् । मधु । “नानापुष्प-
रसाहाराः कपिला वनमक्षिकाः । याः स्थूलास्ताभिरुत्पन्नं मधु मा-
क्षिकमुच्यते” । उक्तं हि—“माक्षिकं मधुषु श्रेष्ठम् नेत्रामयहरं
लघु । कामलार्शः श्वेतश्वासकासक्षयविनाशनम्” । भा. प्र ॥

माक्षिकधातुः । चि. १६. ताप्यम् ॥

मागधिका । चि. ८ etc. मगधभवत्वान्मागधी । पिप्पली ।
“मगधी स्त्री कणायूथ्योर्वाच्यवन्मगधोद्भवे” इति मेदिनी ॥

मागधिकाकणा । उ. २८. पिप्पलीतण्डुलम् ॥

माचीकम् । उ. ३४. देवदार्विलेके । कुटजफलमितीन्दुः । वान्य-
कमिति पाठ्यकारः । माचीकेति केचित् । माचीकमुत्तरापथे प्रासि-
द्धमेव इति जेजटः । “शुण्ठीमिधूकमाचीकरक्तचन्दनकटफल”
मित्यत्र “शुण्ठीमारिचसृङ्गीकारक्तचन्दनकटफल” मित्येव संशुद्धः
पाठः ॥

माणिमन्थम् । सू. १९ etc. मणिमन्थपर्वते भवं अण् । सै-
न्धवम् ॥

मातङ्गः । चि. २०. गजः । “मातङ्गः श्वपचे गजे” । इति मेदिनी ॥

मातुलिङ्गः । चि. १ etc. बीजपूरः ॥

मातुलुङ्गः । सू. ६ etc. बीजपूरः ॥

मातुलुङ्गी । उ. ३६. सुरभीफला वनजा । अरण्यबीजपूरकः ।
शान्तारा नाम जंभीरभेद इति केचित् । बीजपूर इत्यन्ये ॥

माद्री । चि. ६ etc. अतिविषा । कृष्णतिविषेयके ॥

माधवः । सू. ६ etc. मध्वासवः । मदात्ययचिकित्सिते मद्यमिति
पठन्ति चरकः ॥

माधवी । सू. ३. मधौ वसन्ते भवा । सुगन्धश्चेतपुष्पविशिष्टो
मालतीतुल्यपत्रो लताभेदः । “माधवोऽजे मधौ राधे वसन्ते न
स्त्रियां मिसौ । वासन्तीकुट्टनीमद्यमधुशर्करासु स्त्रियां” इति मे-
दिनी । “वैशाखं माधवः कृष्णे माधवी चातिमुक्तके” इति रन्ति-
देवः । “वासन्ती माधवीलते” लमरः । हिं.—माधवी ; वं.—मा-
धवीलता ; म.—पथुमाधवी , वीख्वंती ; गु.—मधुमाधवी ; तै.—
माधवतोमे , पुव्वुलगुरिविन्द ; क.—इन्द्रगोक्षे , विरवंतिगे , इ-
रुवन्तिमल्लिगे , गुरुविन्द ; सिं.—योहोबु ; मल.—वसन्तमुल्ला
malavallage ; मुल्ला ; इं.—Clustered liptage, Spring
creeper ; ल.—*Liptage madhabikala* । नामानि.—“मा-
धवी चन्द्रवल्ली च सुगन्धा भ्रमरोत्सवा । भृङ्गप्रिया भद्रलता
भूमिमण्डपभूषणी” । रा. नि । गुणाः—“माधवी कटुका तिका
कषाया मद्गन्धिका । पित्तकासत्रणान् हन्ति दाहशोकविनाशिनी” ।
रा. नि । “माधवी मधुग शीता लघ्वी दोषत्रयापहा” । भा. प्र ।
पुष्पं ब्राह्मम् ॥

माधुतैलिकः । क. ४. निरूहणवस्तिविशेषः । “यस्मान्मधु च
तैलं च प्राधान्येन प्रदीयते । माधुतैलिक इत्येवं भिषग्विर्वस्ति-
रुच्यते” इति सुश्रुतः ॥

माधूकसारः । सू. १५. मधूकवृक्षस्य सारदारु । बहुएका गोंद
इति शिवदीपिका ॥

मानदुमः । सू. १५. शालमली । शालदुम इति शिवपुरमुद्रितसंप्र-
हपाठः । सारदुम इति हेमाद्रिपाठः । सुश्रुतसंहितायां प्रियंग्वादिगणे
मानदुमस्थाने ‘कुंभीक’ इति पाठो दृश्यते । कुंभीकः श्लक्ष्णत्वको
रोमशः कुंभी नामा वृक्षो यस्य त्वग् वस्त्राकारा भवति , अन्ये
पाटलमाहुः , अन्ये स्वरूपविटपमाहुरिति डल्हणः । वारिपर्णी

‘पाना’ इत्याख्यायते इति भाष्यकारः ॥

मानसी । उ. ३६. ब्राह्मी । मण्डूकपर्णीतीन्द्रुः ॥

मानुषम् । सू. ५. मानुषीक्षीरम् । see स्तन्यम् ॥

मानुषीक्षीरम् । चि. ७. स्तन्यम् ॥

मारिचकः । चि. ७. मरिचविश्वादयः ॥

मार्कवः । चि. ५. मर्वति संपृच्यते । मारि केशशैक्ल्यनाशने वृ-
यते वा । ‘कुङ् शब्दे’ । भृङ्गराजः । “स्यान्मार्कवां भृङ्गराजः भृङ्ग-
राजः सुजागरः” इति रभसः ॥

मार्जनी । शा. ६. गृहसंशोधनी । हिं. — झाडा, बढनी; बं. — झाँटा; म.—झाडणी, केरसुणी; त.—खुटैप्पे, वारियत्कट्टै;
सिं.—मुस्त, इदल; मल.—चूल् गुडी, माषिल्ल; इं.—
Besom, Broom ॥

मार्जारः । सू. ६ etc. माष्टिं मुखम् । ‘मृजू शुद्धौ’ । बिडालः ।
“मार्जार ओतौ खट्वांग” इति मेदिनी” । हिं. —बिलाव, बि-
ल्ली; बं.—बिडाल; म.—मांजर; तै.—मार्जारगु; क.—
बेकु; त.—पूने; सिं.—बल्ल; बलला; मल.—पूषा गुड्डा;
इं.—Cat; ल.—*Felis domestica* । नामानि—“बिडालो
मूषकद्वेषी वृषदंशो बिडालकः । शालावृकश्च मार्जारी मायावी दी-
प्तलोचनः” । ध. नि । मांसगुणाः—“मार्जारो मधुरः स्निग्धो
वीर्योष्णः कफनातजित् । कृशताश्वासकासघ्नो नकुलोऽपि समो
गुणैः” । प्राण्यादिभेदेन षट्प्रकारा मार्जाराः, तथा च—“प्रा-
म्यो वन्यस्तोयजातः पक्षिमार्जारविज्जकौ । सुगन्धवृषणश्चेति मा-
र्जाराः षट् प्रकीर्तिताः” इति ॥

माद्वीकम् । सू. ३ etc. द्राक्षाणसेन कुतं पथम् । माद्वीकमिति

पाठः । अंगूरी शराव । Spirit distilled from grapes ।
 “मार्द्वीकमविदाहित्वान्मधुरान्वयतस्तथा । रक्तपित्तेऽपि सत्ततं
 युधैर्न प्रतिषिध्यते । मधुरं तद्धि रूक्षञ्च कपायानुरसं लघु । लघुपा-
 कि सरं शोषविषमज्वरनाशनम्” । सु. सू ॥

मारिषः । मू. ६. पत्रशाकविशेषः । तण्डुलीयकभेदः । हिं.—मरसा ,
 नवड्डा ; बं.—कांटा नटेरशाक ; म.—माठाची भाजी ; गु.—डामो ;
 चत्.—नेउटाशाग ; तै.—डुगलकुरा ; त.—अरैकीरै ; मिं.—कुर ;
 मल.—मधुरचीरा ७०००२१७०; ल.—*Amaranthus oleraceus* ।
 नटे इति प्रसिद्ध इति चरकोपस्कारे । गांधारीतीन्दुः । गंधारिकैलस
 णदत्तः । मण्टक इति हेमाद्रिः । मारिष इति पाठः । “मारिषे
 जीवशाकः स्याद्वारुणं तण्डुलीयकः” इति वैजयन्ती । स द्विविधः
 श्वेतो रक्तश्च स स्मृतः । मारिषो मधुरः शीतो विष्टंभी पित्तनुद्-
 गुरुः । वातश्लेष्मकरो रक्तपित्तनुद्विषमाग्निजित् । रक्तमार्षो गुरु-
 र्नाति सक्षारो मधुरः सरः । श्लेष्मलः कटुकः पाके स्वरूपदोष उ-
 दीरितः” । भा. प्र ॥

मालती । मू. १७ etc. मालयलामोदैर्मालती । “मालती युवतौ
 काकमाच्यां जातिविशल्ययोः । ज्योत्स्नायां निशि नद्यां च” इति
 हैमः । जाती । कल्याणधृतयोगे मालतीमुकुलस्थाने मालतीपुष्प-
 मिल्येव सुश्रुतपाठः । मालतीकुसुमं नवमिति पठति चरकः । माल-
 तीत्येव वङ्गसेनसंहितायाम् । जातीपुष्पमिति कलिकाकारः । मा-
 लतीसुममिति नावनीतकपाठः ॥

माषः । मू. ३ etc. शिबीधान्यविशेषः । N. O.—*Leguminosae* ।
 हिं.—उडद , उरद , उरीद , उडीद ; बं.—माषकलाय ; म.—
 उडिद ; गु.—अडद ; तै.—मिनुमुलु ; क.—उडदु ; त.—

उलुन्तु ; सिं.—उन्दु ; तु.—उर्दु ; कौ.—उडिदु ; मल.—
 उलुन्तु *uluna* ; पा.—माष ; अ.—माषा ; फ्र.—Haricot
 Radie ; जर्मन.—Strahlfruchtige Bohne ; इं.—Black
 gram, Kidney bean ; ल.—*Phaseolus rosburghii*, *P.*
Radiatus । नामानि—“माषस्तु कुरुविन्दः स्याद्वान्यवीरो
 वृषाङ्कुरः । मांसलश्च बलाढ्यश्च पित्र्यश्च पितृभोजनः” । रा. नि ।
 पुराणं प्राज्ञम् । गुणाः—“माषो गुरुः स्वादुपाकः स्निग्धो
 रुच्योऽनिलापहः । संसनस्तर्पणो बल्यः शुक्रलो बृंहणः परः । भि-
 न्नमूत्रमलः स्तन्यो मेदःपित्तकफप्रदः । गुदकीलार्दितश्चासपक्षितशूला-
 नि नाशयेत् । कफपित्तकरा माषाः कफपित्तकरं दधि । कफपित्तक-
 रा मत्स्या वृन्ताकं कफपित्तकृत्” । भा. प्र ॥

माषद्वयम् । सू. ११. माषो राजमाषश्च ॥

माषपर्णी । चि. ३. माषस्यैव पर्णान्यस्याः । स्वनामख्यातलता ।

N. O.—*Ileguminosæ* । हिं.—माषोर्णी, मासवणी, माषव-
 नी, मषवन, मगवन, वनउडद ; बं.—माखानी, माषानी ;
 म.—रान उडीद, राणउडदी ; गु.—जङ्गली अडद ; तै.—का-
 रुमिनुमुलु ; क.—रानो डिडि, रालोडिडु, काउडु ; त.—पेरु-
 वाडुकोळु ; सिं.—बलुउन्दु, मसूवेन ; मल.—कादुलुन्तु
kaduluna, पेरुकाणं ; ल.—*Glycine labialis*, *Teramnus*
labialis । मार्जारमोदिनीति माषपर्णी च कृष्णनाला हयपुच्छि-
 काकारा पर्वतोद्भा मधुरा चेत्याढमलः । अरण्यमाषस्तंब इत्येके ।
 मूलं सर्वांशो वा ग्राह्यः । नामानि—“माषपर्णी तु कांबोजी कृ-
 ष्णवृन्ता महासहा । आर्द्रमाषा सिंहविज्जा मांसमासाऽथपुच्छिका” ।
 ध. नि । गुणाः—“माषपर्णी हिमा तिकता रूक्षा शुक्रबलासकृत् ।
 मधुरा ग्राहिणी शोथवातपित्तज्वरास्रजित्” । भा. प्र । “माषप-

र्णां रसे तिक्ता वृष्या दाहज्वरापहा । शुक्रवृद्धिकरी बल्या शीत-
ला पुष्टिवर्धिनी” । रा. नि ॥

माषसूपम् । सू. ७ etc माषस्य दाली । हिं.—उड़दकी दाल ;
मल.—उळुन्निरपरिपु உழுந்நிரப்பரிப்பு ॥

माहिषम् । सू. ५. महिषीक्षीरम् । हिं.—मैसीका दूध ; म.—
ह्यशीचें दूध ; क.—एम्मेय हालु ; त.—एरुमैप्पाल् ; मल.—
एरुमप्पाल् ஏரुமப்பால் ; इं.—Buffalo's milk ॥

मिशिः । सू. २२ etc. शतपुष्पा । “मिसिः स्त्री मधुरामांस्योः
शतपुष्पाजमोदयोः” इति मेदिनी ॥

मिश्रकम् । चि. ३. घृतं तैलं च ॥

मिश्रकोदनम् । उ. ५. कशरा । मिलेहुए खिचडी आदि अन्न ।
मांसमिश्रमोदनमित्येके ॥

मिसिः । सू. १५ etc. मस्यते । ‘गन्धी परिमाणे’ । शतपुष्पा ।
“म्यान्मांस्यां शतपुष्पायां मधुरायां मिसिः स्त्रियां” इति रभसः ॥

मुकूलकम् । सू. ६. औत्तरापथिको मिष्टफलविशेषः । “मुकूलक-
गुणाः सर्वे वादामवत् प्रकीर्तिताः” । नि. र । “मुकूलकं ज्ञेयं द-
न्तीफलसमाकृति” । म. पा । निकोचकभेद इत्येके । अशोडभेद
इति केचित् । दन्तीफलमित्यरुणदत्तः । मुकूलक इति पाठः ॥

मुक्ता । सू. ३ etc. मुच्यते स्म । ‘मुच्लु मोक्षणे’ । “मुक्ता स्त्री मौ-
क्तिके त्रिस्तु विसृष्टेऽतीतसंस्तौ” इति केशवस्वामी । “मुक्ता मौ-
क्तिकपुंश्चल्योः” इति हैमः । मौक्तिकम् । “मुक्ताफलं शीतगो”
रिति ज्योतिर्विदः । Class.—Mollusca । हिं.—मोती, मति ;
बं.—मुक्ता, मति ; म.—मोती ; गु.—मोती ; कों.—मोती ;
तै.—मोत्यालु ; क.—मौक्तिक, मुत्तु ; त.—मुत्तु ; सिं.—

मुपु ; मल.—मुपु ५००० ; य.—लोह, लह, लोला ; पा.—
 मखारीद ; इं.—Pearl ; ल.—*Avicula, mytilus margariti-*
tiferus । नामानि—“मौक्तिकं शुक्तिजं स्फोटशुक्तिजं शुक्ति-
 संभवम् । भूषणार्हतमं श्रेष्ठं तौक्तिकं शौक्तिकं तथा” । य. नि ।
 शोधितमारितं प्राह्यम् । तद्योनिगुणाः—मौक्तिकं शौक्तिकं मुक्ता तथा
 मुक्ताफलञ्च तत् । शुक्तिः झंखो गजः क्रोडः फणी मन्थश्च दर्दुरः ।
 वेणुरेते समाख्यातास्तत्रैवमौक्तिकयोनयः । मौक्तिकं शौतलं वृक्षं
 चक्षुष्यं बलपुष्टिदम्” । भा. प्र । अन्यञ्च—“मुक्ता कषाया
 स्वाद्वी च बलपुष्टिप्रदायिनी । वृक्षा नेत्रहिता राजयक्ष्मघ्नी विष
 नाशिनी । स्त्रीणां कान्तिरतिकरी धारणाद् गहपापनुत्” । आ.
 सं । “मातंगोरगर्भानपोत्रिशिरसस्त्ववसारशंखांशुभृच्छुक्तीनामुद
 राश्च मौक्तिकमणिः स्पष्टं भवत्यष्टधा । छायाः पाटलनीलपीतधवल-
 स्तत्रापि सामान्यतः सप्तानां बहुशो न लब्धिरितरप्यष्टौक्तेयकं तूख-
 णम्” । रा. नि । मौक्तिकपरीक्षा—“लवणक्षारक्षोदिनि पात्रे
 गोमूत्रपूरिते क्षिप्तम् । मर्दितमपि शालितुषैर्यदविकृतं तत्तु मौक्तिकं
 जात्यम्” । रा. नि । “अभावे मौक्तिकस्यापि मुक्ताशुक्ति प्र-
 योजयेत्” इति भावमिश्रः ॥

मुञ्जातः । सू. ६. स्वनामप्रसिद्धो औत्तरापथिककन्दविशेषः ।

काश्मीरे प्रसिद्ध इति हेमाद्रिः । स्वनामख्यातः स्वल्पकन्द उत्तरा-
 पथे इति डल्हणः । मुजाराकन्द इत्येके । काश्मीरेषु महोयक इती-
 न्दुः । युंजात इति पाठः । “नित्यं युंजातकाभावे तालमस्तकामि-
 व्यते” इति ॥

मुञ्जातकः । क. ४. मुञ्जातः ॥

मुत्तौली । क. १. मूटिका नाम वृणकृतपात्रविशेषः । हि. —

डलिया, गठरी ; त.—कूटै ; मल.—कूटा ५५, मूटा ॥

मुद्गः । सू. ३ etc. स्वनामख्यातशर्माधान्यविशेषः । N. O.—

Leguminosae । हिं.—हारिमुं, मूङ्ग ; बं.—मुग ; पञ्चा.—
मूजि, मूङ्ग ; म.—मूग ; गु.—मग ; कों.—मूगु, मूग ; तै.—
पच्चपेसलु ; क.—पच्चे हेसरु ; त.—पच्चैप्पयरु, मूंगु, पाच्चिप्प-
यरु ; तु.—पदेङ्गि ; सिं.—मुंगु, मुण्ट ; मल.—चेरुप्पयर्
ചെറുപയർ, कञ्जिप्पयर् ; पा.—बुनुमास ; अ.—मज ;
फ़.—Haricot mungo ; जर्मन्.—Rauhhaarige bohne ;
ईं.—Green gram ; ल.—*Phaseolus mungo* । नामानि—
“मुद्गस्तु सूपश्रेष्ठः स्याद्वर्णाहंश्च रसोत्तमः । भुक्तिप्रदो हयानन्दो
भूबलो वाजिभोजनः” । रा. नि । गुणाः—“मुद्गो रुक्षो लघुर्मा-
ही कफपित्तहरो हिमः । स्वादुरल्पानिलो नेत्र्यो ज्वरघ्नो वनज-
स्तथा । मुद्गो बहुविधः श्यामो हरितः पीतकस्तथा । श्वेतो रक्तश्च
तेषां तु पूर्वपूर्वो लघुः स्मृतः । सुश्रुतेन पुनः प्रोक्तो हरितः प्रवरो
गुणैः । चरकादिभिरप्युक्त एव एव गुणाधिकः” । भा. प्र । पुराणं
ग्राह्यम् ॥

मुद्गदलम् । चि. ६. मुद्गस्य दाली । मूङ्गकी दाल । म.—मुङ्गा-
चें वरण ॥

मुद्गपर्णी । चि. ३. मुद्गवत् पर्ण यस्याः सा मुद्गपर्णी । व-
नमुद्गविशेषः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—मुगवन,
मुगवनी, माठ मुगानी ; बं.—मुगानी, वनमाषा ; मं.—
मुगवेल, रानमूग ; गु.—जङ्गली मग ; तै.—कारुपेसलु,
पिल्लपेसरचेट्टु ; क.—काहेसरु ; त.—नरिप्पयरु, एलि-
प्पयरु ; सिं.—मुंवेन्न, वल्मू ; मल.—काट्टुचेरुप्पयर् കാ-
ട്ടുചെറുപയർ ; फ़.—Haricot a trois lobes ; जर्मन्.—
Dreilappige bohne ; ईं.—Wild bean ; ल.—*Phaseolus*

trilobus । नामानि—“मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिबी मार्जारगन्धिका । वनजा रिङ्गिणी ह्रस्वा शूर्पण्याबुभे स्मृते” । ध. नि । गुणाः—“मुद्रपर्णी हिमा रूक्षा तिक्ता स्वादुश्च शुक्ला । चक्षुष्या क्षतशोथघ्नी प्राहिणी ज्वरदाहनुत् । दोषत्रयहरी लघ्वी ग्रहणशोऽतिसारजित्” भा. प्र । मूलं सर्वांशो वा प्राह्यः ॥

मुद्रमाषपर्ण्यौ । सू. १५ etc. मुद्रपर्णी माषपर्णी च ॥

मुद्रयूषः । चि. ३. चतुर्भागांबुसाधितमुद्ररसः । मूंगकी दालका यूष । Gruel of mudga । “मुद्रयूषो लघुग्रीही कफपित्तहरो हिमः । स्वादुर्नेत्र्योऽनिलहरः कुल्माषः शुक्रवर्धनः । रक्तपित्तज्वरहरस्तुवरस्तृप्तिकारकः । सन्निपातज्वरहरो ग्लानिनाशकरः स्मृतः” । द्रव्यगुणः ॥

मुद्रसूपम् । सू. ५. मुद्रस्य दाली । मुद्रयूषमित्येव चरकपाठः । “दधि मुद्रयूषेण संयुक्तं दद्याद्रक्तानिलापह”मिति ॥

सुरा । गुर्जरदेशे स्वनामप्रसिद्धं द्रव्यम् । ज्वरचिकित्सायां “नखरास्नामुरवचा’ इत्यत्र ‘पुरवचा’ इत्येव संप्रहपाठः । पुरः गुग्गुलुः । उन्मादप्रतिषेधे ‘व्योषं हिं गुजटां मुरां’ इत्यत्र ‘व्योषं हिं गु मुरां जटा’मित्येव सुश्रुतपाठः । सुरा सुराहं, अन्तलोपात् ; अन्ये तु इन्द्रसुरा इन्द्रवारुणी, इन्द्रशब्दलोपादिति डल्हणः । सुरा, सुराहं देवदार्विति यावदिति हाराणचन्द्रः ॥

सुरुङ्गी । शिगुः । सुरुगी । मुरङ्गीत्येके । “मुरुङ्गी भ्रतभरिचा मधु-शिमुः सुतीक्ष्णकः” । स. नि ॥

मुशली । उ. ३२. मुष्णा(स्य)ति खण्डयति दोषान् । तालमूली नाम कन्दशाकः । मूषकपुच्छाकारशिफा इत्येके । “मुसलं स्यादयोमे च पुनपुंसकयोः स्त्रियाम् । तालमूल्यामासुपर्णीगृहगोधिकयो-रपि” इति मेदिनी । N. O.—*Amaryllideae* । हिं.—मुसली,

मूसली, कालीमुषली, नियामुसि, सिया; बं.—तालमूली, तालुर; म.—मुसली; गु.—मुसली; कों.—भूंयिमाडि; तै.—नेलताडिचेदु, मुसलि; दखा.—कालीमुषली; क.—नेलदाळि; त.—निलप्पनै, तिरक्कस्तारु, तलत्तादु; तु.—नेलमुंद; सिं.—बिन्तल; मल.—निलप्पना *नीलप्लम*; इं.—Black musale; ल.—*Curculigo orchinoides* । सा श्वेतकृष्णभेदाद्विधा । नामानि—मुसली तालमूली च सुवहा तालमूलिका । गोधापदी हेमपुष्पी भूताली दीर्घकन्दिका” । रा. नि । मूलं ग्राह्यम् । गुणाः—“मुसली मधुरा वृष्या वीर्योष्णा बृंहणी गुरुः । तिक्ता रसायनी हन्ति गुदजान्यानि लं तथा” । भा. प्र । मुसली मधुरा शीता वृष्या पुष्टिबलप्रदा । पिच्छिलला कफदा पित्तदा ह्रमहरा परा । मुसली स्याद् द्विधा प्रोक्ता श्वेता चापरसंज्ञका । श्वेता स्वल्पगुणोपेता अपरा च रसायनी” । रा. नि । कन्दो ग्राह्यः ॥

मुष्ककः । मू. १५. मुष्णाति रोगान् क्षारकत्वान्मुष्ककः । “मुष्को मोक्षकवृक्षे स्यात् सङ्घाते वृषणेऽपि च” इति भेदिनी । पलाशवत् पर्वतवृक्षः । N. O.—*Oleaceae* । हिं.—मोखा, फरवाह, मोषा; बं.—वण्डापारुल; म.—मोखा, मोखाडा; गु.—मरखो; तै.—मूकोडि, मकं, मोक्षपुचेदु, तोण्टमुक्किडि; क.—मग्गाति, मकार्तिमर, मोखदलाइ; त.—मोक्कलिङ्क; सिं.—तेलंबु; मल.—मलंपिळाशु *मलंपिळाशु*, मग्ग(क)मरं; इं.—Weaver's beam tree; ल.—*Schrebera swietenoides* । नामानि—“मोक्षस्तु मोक्षकोपि स्याद् गोलीडी गोलिहस्तथा । क्षारश्रेष्ठः क्षारवृक्षो द्विविधः श्वेतकृष्णकः” । भा. प्र । गुणाः—“मोक्षकः कटुकस्तिक्तो ग्राह्यः कफवातहृत् । विषमेदोगुल्मकण्डूवस्तिरुक्कमिश्रकनुत्” । भा. प्र । “मुष्ककः कटुकोऽम्लश्च रोचनः

पाचनः परः । स्नीहगुल्मोदरार्तिघ्नो द्विधा तुल्यगुणान्वितः” ।

रा. नि । मूलत्वगादि ग्राह्यम् ॥

मुष्ककः । सू. ३० कृष्णवर्णपुष्पो मुष्ककवृक्षः ॥

मुसली । see मुशली ॥

मुस्तम् । सू. १० etc. मुस्ता ॥

मुस्तकम् । उ. २४. महामायूरघृतयोगे मुस्तकमित्यत्र मस्तकमित्य-
वश्यं पठनीयम् । “तालखर्जूरमस्तकै” । मस्तकं शिरोमज्जा ॥

मुस्ता । सू. १५ etc. मुस्यति खण्डयति रोगान् मुस्ता, लक्ष्ये
त्रिलिङ्गा स्वनामख्यातसुगन्धकन्दतृणविशेषः । N. O.—*Cy-
peraceae* । हिं.—मोथा ; बं.—मुथा, मुता ; म.—मोथा,
मोथे ; गु.—मोथ, मोथ्य ; तै.—उज्जमुस्तल, उज्जमुस्ते ; क.—
कोरनारिगड्डे, गेकिनगड्डे, अब्दहुल्लु, तुङ्गेहुल्लु, भद्रमुस्ते ;
कों.—भद्रमुष्टि ; त.—कोरैकिळंकु ; सिं.—वंमुतु, कलान्दुरु ;
तु.—तारिपन्ति ; पा.—मुश्कजमीन् ; अ.—शादकोफी ; मल.—
मुत्तङ्का कण्ठण्डा, करिमुत्तङ्का ; इं.—Nut-grass ; ल.—
Cyperus rotundus । नामानि—“मुस्तकं न स्त्रियां मुस्तं त्रिषु
वारिदनामकम् । कुरुविन्दश्च संख्यातोऽपरः कोडकसेरुकः” । भा.
प्र । “मुस्ता चांबुधरो मेघो घनो राजकसेरुकः । भद्रमुस्तो वरा-
हाब्दो गांगेयः कुरुविन्दकः । जीमूतोऽथ वृषध्वांश्चौ जलदोऽथ ज-
लावहः । नादेयः पिण्डमुस्तोऽन्यो नागरः परिकीर्तितः” । ध. नि ।
गुणाः—“मुस्तं कटु हिमं प्राहि तिक्तं दीपनपाचनम् । कषायं क-
फपित्तास्रतृङ्ग्वरारुचिजन्तुहृत् । अनूपदेशे यज्जातं मुस्तकं तत्प्र-
शस्यते । तत्रापि मुनिभिः प्रोक्तं वरं नागरमुस्तकम्” । भा. प्र ।
“मुस्ता तिक्तकषायाऽग्निशिशिरा श्लेष्मरक्तजित् । पित्तज्वराति-
सारघ्नी तृष्णाकृमिविनाशनी” । ध. नि । कन्दो ग्राह्यः ॥

मूती । उ. १६. पोटांलिका । हिं.—गठरी ; मल.—कियि ऋषी ;

त.—मूट्टै ; इं.—A small bundle ॥

मूर्वा । सू. १० etc. मूर्वति बध्नाति मूर्वा । अत एवास्या विकारो

मौर्वी । स्वनामख्यातक्षुपः । कदलीसदृशस्वल्गविटपा । धनुर्गु-
णोपयोग्या 'दूधउड' इति लोके, अन्ये चोरस्नायुमाहुरिति डल्हणः ।

यया पूर्वदेशे गुणान् कुर्वन्ति धनुषाम् । "मूर्वाभावे त्वचा ग्राह्या जि-
ङ्गिनीप्रभवा बुधै" रिति । अभावे पिप्पलीमूलमित्येके । N. O.—

Haemodoraceae । हिं.—चुरनहार , चूर्णहार, मुरहरी, मरोरफ-

ली, मुररफली ; बं.—मुरहर, मूर्वा, शोचमुखी ; म.—मोर-

वेल, मुहुरसी ; गु.—मोरवेल ; तै.—विषमकोण्ट, चाग,

साङ्ग ; क.—मरुग, मंजिननारुगिड, सौगवली, हेग्गुरुटिके ;

मुहुरसि ; त.—अरलै, मरुळ् ; पेरुंकुरुम्पै ; सिं.—मुरुवा ;

मल.—कुरुम्पा കരമ്പ, पेरुंकुरुम्पा ; इं.—Bow-string

hemp ; ल.—*Sansevieria zeylanica* । नामानि—"मूर्वा

मधुरसा देवी मोरटा तेजनी स्रवा । मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी

पीलुपर्ण्यपि" । भा. प्र । गुणाः—"मूर्वा सरा गुरुः स्वादुस्तिक्ता

पित्तास्रमेहनुत् । त्रिदोषतृष्णाहृद्रोगकण्डूकुष्ठज्वरापहा" । भा. प्र ।

"मूर्वा तिक्ता कषायोष्णा हृद्रोगकफवातहृत् । वमिप्रमेहकुष्ठारिर्वि-

षमज्वरहारिणी" । रा. नि । मूलं ग्राह्यम् ॥

मूलम् । चि. ३. पिप्पलीमूलम् । "मूलामलकपौष्करै" रित्यत्र

'पिप्पलीमूलपौष्करै' रित्येव चरकपाठः । न पठन्त्यामलकमित्यत्र

चरकविदः ॥

मूलकम् । सू. ६ etc. स्वनामख्यातमूलशाकविशेषः । N. O.—

Cruciferae । हिं.—मूली, सलजम ; शलगम इत्येके ; बं.—

मूली, मुला ; म.—मुळा ; गु.—मुला ; कों.—मूले, मूल-

ङ्गिः तै.—मुळळङ्गि, सूतिदंपा ; क.—मूळङ्गि, मुळङ्गि गड्डे ;
 त.—मुळळङ्गि; सिं.—मुल अळ, राबु ; मल.—मुळळङ्गि
 मूळळी, मूलेरि, कनकप्पाला ; पा.—तुर्वे ; अ.—फजल् ;
 सिन्धी.—मुरो ; जर्मन्.—Rubenrettig ; फ्र.—Raifort
 cultivate; Rave ; इं.—Garden radish; Long podded ra-
 dish, Radish; Turnip इत्येके ; ल.—*Raphanus sativus* ।
 नामानि—“मूलकं हरिपर्णं च मृत्तिकाक्षारमेव च । नीलकण्ठं
 महाकन्दं रुचिष्ठं हस्तिदन्तकम्” । ध. नि । मूलादिकं ग्राह्यम् ।
 भेदगुणाः—“मूलकं द्विविधं प्रोक्तं तत्रैकं लघुमूलकम् । शालमर्क-
 टकं विस्रं शालेयं मरुसंभवम् । चाणक्यमूलकं तीक्ष्णं तथा मूल-
 कपोतिका । नेपालमूलकं चान्यत्तद्भेदजदन्तवत् । लघुमूलं कटु-
 षणं स्यादुच्यं लघु च पाचनम् । दोषत्रयहरं स्वर्थं ज्वरश्वासविनाश-
 नम् । नासिकाकण्ठरोगघ्नं नयनाभयनाशनम् । महत्तदेव रूक्षोष्णं
 गुरु दोषत्रयप्रदम् । स्नेहसिद्धं तदेव स्याद्दोषत्रयविनाशनम् । पाचनं
 लघु रूक्षोष्णं पत्रं मूलकजं नवम् । स्नेहस्निग्धं त्रिदोषघ्नमसिद्धं क-
 फपित्तकृत्” । भा. प्र ॥

मूलकपोता । चि. ९. बालमूलकम् ॥

मूषकः । सू. ६. आसुः ॥

मृगः । सू. ६ मृग्यते व्याघ्रैः । ‘मृग अन्वेषणे’ । “मृगः पशौ कु-
 रङ्गे च करिणश्च त्रभेदयोः । अन्वेषणायां याचकायां मृगी तु वनि-
 तान्तरे” इति विश्वमेदिन्यौ । हरिणः । हिं.—हिरण ; म.—
 हरण ; त.—मान् ; सिं.—मुवा ; मल.—मान् 20000 ; इं.—
 Deer ॥

मृगः । चि. ७. कस्तूरी ॥

मृगमातृका । सू. ६. लंबोदरमृगः । A big-bellied deer of

the vaccine shape । गुणाः—“शीतासृक्पित्तशमनी विज्ञे-
या मृगमातृका । सन्निपातक्षयश्वासकासहिकारुचिभणुत्” । सु. सू.
४६ अ । लघुपृथूदरा इति हेमाद्रिः । “शशतुल्या विजातिश्च रक्ता-
भा मृगमातृका” इति वैजयन्ती । “मुण्डिनी मृगमातृका”
इति मदनपालः । कुरङ्गस्त्रीरित्यर्थेन च डल्हणः । मृगमातृ-
का पृथूदरो गवाकृतिर्बृहदाकारो हरिणभेद इति हाराणचन्द्रः ।
सुश्रुतज्वरचिकित्सिते ‘मृगमात्रिक’ इति केषुचित् ग्रन्थेषु दृश्यते ।
हाराणचन्द्रस्तु ‘अत्र मात्रशब्दोत्पत्त्यर्थ’ इत्युक्त्वा क्षुद्रो मृग इति
व्याख्यायति । कस्तूरीमृग इति केचित् । मान्तामान् इति केरले-
ष्वेके । मृगमातृक इति पुलिङ्गपाठः समीचीन इत्यन्ये ॥

मृगलिण्डिकम् । सू. ६. फलविशेषः । मृगलिण्डिकं मृगलिण्डिका
मृगलिण्डिकं चेति पाठान्तराणि । बृहत्तूतफलमित्येके । विभीतक
इति चक्रपाणिदत्तः । ‘ओटप्पळं’ इति पाठ्यकारः । मृगविट्सदृ-
शं कर्पटाख्यमिति हेमाद्रिः । “गङ्गेरुकं कर्कटकं कारकं मृगलिण्ड-
िकम् । तोदनं क्रन्दनं चान्यत् मृगविट्सदृशं तथा” । म. पा ॥

मृणालम् । सू. ३ etc. मृण्यते । ‘मृण हिंसायाम्’ । “मृणालं
नलदे क्लीबं पुनर्पुंसकत्रोर्विसे” इति मेदिनी । कमलनालम् । कमल-
कोमलदण्डम् । मृणालं पद्ममूलात् स्थूलप्ररोहः, अन्ये तु सूक्ष्मं
नालमाहुः । विसाङ्कुरमितीन्द्रुः । “पद्मनालं मृणालं स्या” इति ।
हिं.—भसीडा, कमलकी डंडी, भिसें, कमलके नीचकी दण्डी ;
म.—कमळाची देंठी ; गु.—कमळनुं नाल ; तै.—तामरकाडा,
तामरतुंड ; क.—कमळदनूलु ; त.—तामरैत्तण्डु ; सिं.—नेलु
दण्ड ; मल.—तामरत्तण्डु ॐॐॐॐॐॐॐॐ ; इं.—Stalk of the
lotus plant । सूक्ष्मं कमलमूलमित्येके । “बहुकण्टकिनी सूची-
कन्दलं नलिनीरुहः । पद्मनालं पद्मदण्डं मृणालमिति चोच्यते”

इति मञ्जरी । पद्ममूलात् स्थूलप्ररोहांकुर इति उत्हणः । स्थूलं सूक्ष्मं वा ग्राह्यम् । गुणाः—“मृणालं शीतलं वृष्यं पित्तदाहास्रजिदगुरुः । दुर्जरं स्वादुपाकञ्च स्तन्यानिलकफप्रदम् । संग्राहि मधुरं रूक्षं शालूकमपि तद्गुणम्” । भा. प्र ॥

मृणाली । उ. १३. मृणालम् ॥

मृत । चि. २ see कृष्णमृत । सौगष्टमृत्तिकेति केचित् । “प्रसाद-
श्चन्दनांभोजसेव्यमृतभृष्टलोष्टजः” इत्यत्र “उशीरपद्मोत्पलचन्द-
नानां पङ्कस्य लोघ्रस्य च यः प्रसादः” इत्येव चरकपाठः ॥

मृत्कपालम् । सू. २७. खर्परम् । हिं.—मिट्टीका डला ;
मल.—मारोदु २००००५ ॥

मृद्धीकजम् ! चि. २. “मधुमृद्धीकजांभोजकृतोत्तंसं च तद्गुण”
मित्यत्र “मधुमृद्धिकजांभोजकृतोत्तंस”मित्येव शुद्धः पाठः । अंभो-
जशब्दस्थाने उत्पलमिति सुश्रुतः ॥

मृद्धीका । सू. ८ etc. सौकुमार्यात् । द्राक्षा ॥

मेदका । चि. ३. मेदा ॥

मेदा । चि. १ etc. अष्टवर्गप्रसिद्धौषधिमेदः । “मेदा तु स्योष-
धीमेदे मेदने ना द्वयोः पुनः । वैदेहकनिषादीजे मर्त्यजात्यन्तरे भ-
वेत्” इति केशवस्वामी । स्नानामख्यातलताजातशुक्लकन्दवि-
शेषः । सा च मध्यदेशजाता लघुमेदा इति गौढदेशे प्रसिद्धा ।
सिं.—मेवनृत्य । “मेदकर्षभजीवकै”रित्यत्र केषुचित् ग्रन्थेषु “मे-
दर्षभकजीवकै”रिति पाठो दृश्यते । मेदा स्वल्पपर्णी मेदगन्धोल्पवृक्ष-
संज्ञकः, स च काष्ठविशेषो नखच्छेद्यो देशान्तरादवगन्तव्य इति
शार्ङ्गधरसंहिताव्याख्यायामाढमल्लः । मेदे काकोल्यौ जीवकर्षभका-
विति राज्ञामपि दुर्लभाः, उत्तरापथे त्वसन्दिग्ध एव इत्येके ।

“मेदार्जावककाकोलीऋद्धिद्वन्द्वेऽपि चासति । वरीविदार्यश्वगन्धा-
वाराहीञ्च क्रमात् क्षिपेत्” । भा. प्र । “मेदाभावेऽश्वगन्धा स्या”दिति
तन्त्रान्तरे । see महामेदा । ल—*Gymnema Aurantiacum* ।
Not yet identified. It is described as “endued with a
dry bulbous root, which is capable of being divided
by the nails, and which, when so divided, emits a
secretion like animal fat. Both Meda and Mahameda
are said to grow on the breast of the Himalayas,
particularly, in Morung or Nepal” ॥

मेदाद्वयम् । चि. ३. एका मेदा मणिच्छिद्रसंज्ञा अन्या महामेदा
वृक्षसहासंज्ञा । “मेदाभावे अश्वगन्धा महामेदा तु सारिवा” ।
अभावे शतावरी ग्राह्येत्येके । see मेदा ॥

मेदायुग्मम् । चि. ३ etc. मेदाद्वयम् ॥

मेदे । सू. १० etc. मेदाद्वयम् ॥

मेषः । सू. ११ etc. मेषति । ‘मिष स्पर्धायाम्’ । पशुविशेषः ।
अविः ॥

मेषविषाणः । उ. २४. मेषस्य शृङ्गः । मेढेके सीङ्ग ॥

मेषविषाणी । उ. १४. अजशृङ्गी ॥

मेषशृङ्गी । सू. १५ etc. अजशृङ्गी ॥

मैरेयम् । सू. ७ etc. मिरादेशजातो आसवः । सुराविशेषः ।

“मैरेयं धातकीपुष्पगुडधान्याम्लसाधितम् । स चातुर्जातकाजाजीम-
कुष्ठोषणनागरं” इति वाचस्पतिः । मैरेयो धातकीपुष्पगुडधात्र्य-
श्चसहितमिति माधवकरः । खर्जूरसव इतीन्द्ररुणदत्तश्च । “आ-
सवस्य सुरायाश्च द्वयोरेकत्र भाजने । सन्धानं तद्विजानीयान्मैरेय-
मुभयाश्रयं” इति वृद्धशौनकः । धान्यासव इति चन्द्रनन्दनः ।

सुरा पैष्टी , आसवश्च गुडयोनिः , मधु च देयमिति त्रियोनित्वम् ।
यदि वा पैष्टी मध्वासवो गुडश्चेति सन्धानात्त्रियोनित्वेन मैरेयो
द्विविधो भवतीति डल्हणः । “मालूरमूलं बदरी शर्करा च तथैव
च । एषामेकत्र सन्धाना मैरेयी मदिरा मता” । भा. प्र । कोद्रवैः
सह जायते इतीन्द्रेकत्र । “मैरेयो धान्यजासव” इत्येके । अक-
लुषं ग्राह्यम् । गुणाः—“तीक्ष्णः कषायो मदकृद्गुर्नामकफगुल्म-
हृत् । कृमिमेदनिलहरो मैरेयो मधुरो गुरुः” । सु. सू. ४५ अ ॥

मोचः । चि. ९. शाल्मली । शिग्रुरिति केचित् ॥

मोचम् । सू. ३. त्वक् । “मोचचोचदलैर्युक्तम्” । कदलीफलामल-
रुणदत्तादयः ॥

मोचम् । सू. ६ etc. कदलीफलम् । हिं.—केलेके फल ; त.—
वालैप्पळम् ।

मोचजः । उ. ३४. मोचरसः । “समङ्गामोचसर्जजः” ॥

मोचरसः । सू. १५ etc. शाल्मलीवेष्टः । “निर्यासो यस्तु शाल्म-
ल्याः स मोचरससंज्ञकः” । हिं.—सेमरका गोंद, शेमरका आठा ,
लबाब , संभलके गूद ; बं. —शिमुलेर आठा ; म. सांवरी चा
डीक ; गु.—सेमलानो गून्द ; त.—इलवम्पिचिन् ; मल.—
इलविन्नाशा ഇലവിൻനാശ . The exudation of the
Salmali; Silk cotton tree's gum । नामानि—“मोचकः
स्यान्मोचरसः शाल्मलीवेष्टकः स्मृतः” । म. पा । गुणाः—
“मोचरसस्तु कषायः कफवातहरो रसायनो योगात् । बलपुष्टि-
वर्णवीर्यप्रज्ञायुर्देहसिद्धिदो ग्राही” । रा. नि .

मोचा । सू. १५. शल्लकी । शल्लकीति रोध्रादिगणे सुश्रुतपाठः ॥

मोदकः । सू. ८. लड्डुको नाम सुस्वादुखाद्यविशेषः । हिं —

लड्डु ; मिठाई इत्येके ; वं. — लाडू ; मोआ इति केचित् ; म. — लाडु ; त. — लट्टु ; मल. — लड्डु లుల్లు । “मोदका लड्डुकाः प्रोक्तास्ते चानेकविधा मताः” । म. पा ॥

मोरटः । सू. १५ ७७७. मुरति । ‘मुर वेष्टने’ । मूर्वाभेदा वृक्षविशेषः । हिं. — क्षीरचूरीनि, नहाह ; वं. — लताकराड ; म. — क्षीरमोरवेल ; क. — हालुसोगे ; मल. — पाल्ककुरुम्पा పొలకకुरुంపా । अङ्गोलपुष्प इति उल्हणः । हस्तिकर्णपलाश इत्येके । इक्षुमूलमिति चिकित्सितैकादशाध्यायगतकुशाद्यधृतयोग-व्याख्यायां उल्हणः । नामानि — “मोरटः कीर्णपुष्पश्च पीलुपुष्पो मधुस्रवः । तेजिनी दीर्घमूला च पुरुषः क्षीरमोरटः” । ध. नि । मूलं ग्राह्यम् । गुणाः — “मोरटः क्षीरबहुलो मधुरः स कषायकः । पित्तदाहज्वरान् हन्ति वृष्यो बलविवर्धनः” । रा. नि ॥

मोरणम् । सू. ५. क्षीरविकृतिविशेषः । फटे हुए दूधके पानीकां मोरण या मोरट कहते हैं । फटे दूधकाजल ; रबडी ; म. — नास-लेलें दूध ; मल. — नाल्तेलि పొల्लెలి । Milk of seven days standing, that is, when it has lost its milky nature इति A. C. Kaviratna । “सप्तरात्रात् परं क्षीरमप्रस-न्नं तु मोरटम् । नष्टदुग्धं भवेन्मस्तु मोरटं जेज्जटोऽब्रवीत्” इति मदनपालः । “छीवं तु मोरटम् । इक्षुमूले प्रसूत्यादिसप्ताहादूर्ध्व-जे गवाम् । क्षीरे मोरकसंज्ञेऽन्ये पुनर्गौरस ऊचिरे” इति केशव-स्वामी । “मोरटं गोर्नवे क्षीरेऽङ्गोलपुष्पेक्षुमूलयोः” इति त्रिकाण्ड-शेषे । कूर्चिकायाः क्षीरशकस्य वा घनभागव्यतिरिक्तः द्रवभागो मोरण इति हेमाद्रिः । मोरकं मोरटं चेति पाठौ । “क्षीरतुल्येन त-र्केण युक्ता मोरट इरितः” इत्येके । मोरटः क्षीरमदः ; किलाटिका-पीडन उत्तरापथे प्रसिद्ध इतिान्दुः । प्रसूतिर्दिनमारभ्य सप्ताहात् परतो यावत् प्रसन्नतां न गच्छति तावन्मोरटमित्युच्यते इति ड-

लहणः । गुणाः—“मुखशोषतृपादाहरक्तपित्तज्वरप्रणुत् । लघुर्बल-
करो रुच्यो भोरटः स्वात्सितायुनः” । भा. प्र । see पीयूषः ॥

मोहनवल्ली । उ. ५. वृषादनी । ब्राह्मी शिरीषश्च इतीन्दुः । बट-
पत्रिकेति डल्हणः । धुस्तूरपात्रिकाव्यवहारस्तु धुस्तूरेणैव इति हा-
राणचन्द्रः । मंदाक इत्यरुणदत्तः । रक्तवल्लीति पाठ्यकारः । त्रिपु-
रमल्लीति शिवदीपिकायाम् । गंजेति कश्चित् केरलीयानुवादकः ॥

मौक्तिकम् । सू. ७ etc. मुक्ता ॥

मौक्तिकफलम् । उ. १४. मुक्ता ॥

मौद्रः । सू. ६. मुद्रयूषः ॥

मौलकः । चि. ५. बालमूलकेण कृतो यूषः ॥

मौशली । उ. ३२. मुशली । शालमलीत्यरुणदत्तः ॥

य ।

यकृत । दक्षिणकुक्षेरधःस्थशरीरावयवविशेषः । हिं. — जिगार,
कलेजा ; मल.—करक् ७०७°, कलीरल् । Liver । तत्स्वरूपं
यथा—“अधो दक्षिणतश्चापि हृदयाद्यकृतः स्थितिः । तत्तु रज्ज्व-
पित्तस्य स्थानं शोणितजं मतम् । प्लीहामयस्य हेत्वादि समस्तं
यकृदामये । किन्तु स्थितिस्तयोर्ज्ञेया वामदक्षिणपार्श्वयोः” । भा. प्र ।
“यकृत् नाम बृहत्तमः प्रधानतमश्च ग्रन्थिरीषद्गर्भ आशयो वा शरी-
रे । स उदरगुहायां दक्षिणानुपार्श्विकदेशे प्रच्छन्नो भूम्ना, प्रसृतश्च
हृदयाधरिकदेशे (क्वचिद् वामानुपार्श्विकदेशे च) स्तोकेन । सोऽयं
बाहिः स्निग्ध-मसृण-संहताकृतिभिर्त्रिकोणप्रायो ग्रन्थिर्महायतनः,
पक्वतालफलवर्णश्च । आरुणावर्णे चारौ बहिर्भागे प्रायः सन्वेत
प्रतनुना उदर्याल्यकलाभागेन । तस्य च कलाकोपस्य याकृतकोप

इति संज्ञा । दैर्घ्यं तु यकृतो वितस्तिप्रमाणं प्रायेण , अस्थं मध्ये षडं-
गुलं प्रान्तयोस्तु न्यूनम् । गुरुत्वपरिमाणं सार्धशरावं शरावद्वयं
वा । तदायतनस्य हासवृद्धी तु रोगकृते” । प्र. शा ॥

यमानी । see यवानी ॥

यवः । सू. ३ etc. यौनि । यूयते वा । स्वनामख्यात शूकधान्य-
भेदः । भेदाः—“यवस्तु सितशूकः स्यान्निःशूकोऽतियवः स्मृतः ।
तोक्मस्तद्वत्स हरितस्ततः स्वल्पश्च कीर्तितः” । आ. प्र । “यवः
सशूकनिःशूकहरितभेदैस्त्रिधा मतः” । नि. र । N. O.—*Gra-
mineae* । हिं.—जौ , जवे ; बं.—यव ; घ.—जव , जौ ;
कों.—वाजि ; तै.—यवलु ; क.—जवेगोचि , यव ; मुंडजय-
व ; त.—यवैकोतुमै , पार्थिवगिचि ; सिं.—यवसाल् ; मल.—
यवं ॐॐॐ , वाल्कोतम्पं ; पा.—जओ ; जर्मन.—*Sachszeilige
Gerste* ; फ्र.—*Orge anguleuse* ; इं.—*Barley* ; ल.—
Hordeum vulgare । नामानि—“यवस्तु मेध्यः सितशूकमं-
जो दिव्योऽध्वतः कंचुकिधान्यगजौ । स्यात्तीक्ष्णशूकस्तुरगप्रिय-
श्च शक्तुर्हृष्टश्च पवित्रधान्यम्” । गुणाः—यवः कषायो भक्षुरः
शतलो लेखनो मृदुः । त्रणेषु निलक्ष्यो रूक्षो मेधाप्रिवर्धनः ।
कटुपाकोऽनभिष्यन्दी स्वर्यो बलकरो गुरुः । बहुवातमलो वर्ण-
स्थैर्यकारी च पिच्छिलः । कण्ठत्वगामयश्लेष्मपित्तमेदःप्रणाशनः ।
पीनसश्चासकासोरुस्तंभलोहितवृद्धप्रणुत् । अस्मादतियवो न्यूनस्तो-
कमो न्यूनतरस्ततः” । आ. प्र । पुराणं ब्राह्मम् ॥

यवकः । सू. ६ etc. शूकधान्यविशेषः । तस्य च यवाकारास्तण्डु-
लाः इति डल्हणः । यवकः शूकधान्यानामपथ्यतमत्वेनाप्रकृष्ट-
तमो भवति । Yavaka is a kind of paddy that yields
a very hard and undigestible rice. Yavaka is not

yava or wheat, but a kind of small grain which the
Rishis included in the class called paddy ॥

यवक्षारः । चि. ३ etc. यवभस्मजक्षारः । हिं.—जवाखार, खार;

उर्दु.—यवक्षार, साजी; बं.—यवक्षार; म.—जवाखार;

गु.—जवाखार; तै.—यवक्षारमु, यवखार; क.—यवक्षार;

त.—चवुक्षारं, मरुडणु; सिं.—यवकारलुणु; मल.—चवुक्षारं

ചവുക്ഷാരം ; पप्पटक्षारं इत्येके ; दस्वा.—झस-का-नमक ;

कौं.—पापडखार; अ.—जवाखार, खार; इं.—Impure

carbonate of potash, Salt of Tartar, Pearl ash; लं.—

Potassium carbonas Impura । यवशूकोद्भवः 'शीतलिका'

'यवक्षार' इति च लोके इति डल्हणः । It is prepared by

reducing to ashes the green spikes of the barley,

dissolving the ashes in water, straining the solution

through thick cloth and evaporating it over the

fire. The resulting salt is a clear amorphous powder

with a saline and partly acid taste. (Chemically

it is carbonate of potash with some impurities.

नामानि—“यवक्षारः स्मृतः पाक्यो यवजो यावशूकजः । यवाह्वः

शूकजो यव्यो यावशूको यवाप्रजः” । ध. नि । सुमंस्कृतं ग्राह्यम् ।

गुणाः—“यवक्षारो लघुः स्निग्धः सुसूक्ष्मो वृद्धिदीपनः । निहन्ति

शूलवातमश्लेष्मश्वासगलामयान् । पाण्डुर्वर्शोप्रहणीगुल्मानाहप्लीह-

हृदामयान् । स्वार्जिकाल्पगुणा तस्माद्विशेषाद् गुल्मशूलहृत्” । भा.

प्र । “यवक्षारः कटूष्णश्च कफवातोदरार्तिनुत् । आमशूलाश्मरी-

कृच्छ्रविषदोषहरः सरः” । रा. नि ॥

यवविकृतिः । चि. ११. यवकृतापूपादिः । यवान्नमित्येके ।

see यावकः ॥

यवशाकः । सू. ६ etc. यवक्षेत्रोद्भूतो गौडवास्तुविशेषः । ह्रस्व-

पत्रा चिल्लीति पदार्थचन्द्रिका । “तदेव तु बृहत्पत्रं रक्तं स्याद् गौ-
डवास्तुकम् । प्रायशो यवमध्ये स्याद्यवशाकमतः स्मृतम्” । भा.
प्र । चिल्लीसदृशं लघुपत्रमिति हेमाद्रिः । क्षेत्रवास्तुकमिति चक्रपा-
णिदत्तः । मल.—तोदृचीरा ७७०३ श्री०० । पत्रं ग्राह्यम् ॥

यवशूकजः । सू. ६ etc. यवक्षारः ॥

यवसक्तुः । उ. ३९, भृष्टयवकृतचूर्णम् । हिं.—जौके सत्तू ।

गुणाः—“यवानां सक्तवो रूक्षा लेखना वह्निवर्धनाः” । रा. व ॥

यवसुरा । सू. ५. यवपिष्टकृतं मद्यम् । हिं.—यवोंसे बनायी हु-
ई सुरा ; म.—जवांचें मद्य । Beer इत्येके । गुणाः—“सुरा स-
मण्डा रूक्षोष्णा यवानां वातपित्तला । गुर्वी जीर्यति विष्टभ्य”
इति चरकः ॥

यवाख्यम् । चि. १५. यवशाकः ॥

यवागूः । चि. १. यूयते पिष्टादिना । विरलद्रवा बहुसिक्था
पेयाविशेषः । वं.—याउ ; म.—पातळ भात ; मल.—कञ्जि
कण्ठली । “यवागूः षड्गुणे तोये संसिद्धा विरलद्रवा” इति
भदनपालः । “स्वाभ्यस्तखाद्यमात्रायास्तण्डुलैस्तुर्यभागिकैः । षड्गु-
णैर्भभि संसिद्धा यवागू विनिगद्यते” इति नावनीतकात् । see
मण्डः । नामानि—“यवागूरुष्णिका श्राणा पिच्छा सा तु घन-
द्रवा” इति वैजयन्ती । गुणाः—“यवागूर्ज्वरघृष्णाग्नी लघ्वी व-
स्तिविशोधनी । अतीसारे ज्वरे दाहे हिता वह्निप्रदीपनी” रा. व ॥

यवागूमण्डः । चि. १४. मण्डः ॥

यवाग्रजक्षारः । चि. ८. यवक्षारः ॥

यवानकः । चि. ८ etc. अजमोदा । तकारिष्टयोगे अजमोदेत्येव
चरकपाठः ॥

यवानी । सू. १४ abc. यमानीति पाठः । यच्छल्यमिमान्यम् ।

स्वनामख्यातपण्यद्रव्यम् । अजमोदाभेदः । N. O.—*Solanaceae* । हिं.—खुरासानी अजवायन; अजवा इन, अजमान; बं.—खुराशानी योयान, यमानी, जोयानि, बुम्बूल; म.—खुरासनी ओवा, ओवा, खुरमाण; गु.—खुरसाणा अजमा, अजमा, जवाइन; तै.—कुरासाणि ओमं; खुरसाणवाम्; क.—कुरासाणि ओम; त.—कुराचानि ओमं; सिं.—कोरामानि; मल.—कुराशाणि, कुरोसाणि; काश्मी.—वगारभङ्ग, इम्किरस; सिरिया.—अजमलुस; पा.—नानरध्वा; नानुखा; अ.—बुरानी कतिया, कमून मुल्की, बस्ति-उला-बन्जा; ग्री.—Afiyum; फ्र.—Jusquiame noire; इं.—Henbane; ल.—*Hyoscyamus niger* । अजमोदाबीजादृम्बमेवास्य बीजम् । सा चतुर्धा—यमानीवनयमानीपारसीकखोगासानीभेदेन । नामानि—“यवानी दीपको दीप्यो यवसाहो यवाग्रजः । यवानि-कोन्नगन्धा च दीपनीया च दीपनी” । घ. नि । बीजं प्राह्यम् । गुणाः—“यवानी पाचनी रुच्या तीक्ष्णोष्णा कटुका लघुः । दीपनी च तथा तिक्ता पिप्पला शुक्रश्लक्ष्ण । यान्त्रोर्मोदराभाह-गुन्मर्द्दीहृक्मिप्रणुत्” । भा. प्र ॥

यवानीकः । चि. ६. यवानी । कफजहृद्रोगचिकित्सायां “सैला-यवानीककणा” इत्यत्र यवानीकस्थाने यवानक इत्येव संग्रहपाठः ॥

यवान्नम् । चि. ६. यवकृताहारः । हिं.—यवोंका अन्न; म.—जवांचा भात; मल.—यवचोर् *ᳵ᳚᳚᳚᳚᳚᳚* । Barley rice ॥

यवासः । चि. ८. यौति यवासः । दीर्घमूलसूक्ष्मपत्रबहुकण्टकः धन्वयासविशेषो मरुजः पृथुक्षुपविशेषः । यासः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—जवासा, डुलाह; बं.—यवासा, हवा-

सा ; म.—जवासा ; गु.—जवासो ; तै.—पिलरेगटि ; क.—
 तारे इंगुल ; त.—पेरुकाञ्चोरि ; सिं.—यवास , वेल्कसाविलिया ;
 मल.—वेण्कोटित्त्वा வெண்கொட்டிത്തුව ; पा.—फाराक्युशन् ,
 खार्-ए-शुत्रा ; अ.—अलगुल्हाज ; संकुला-जमाला ; हाजा
 अक्कुला ; इं.—Camel's thorn, Khorasan thorn ; ल.—
Hedysarum alhagi or Alhagi maurorum । नामानि—
 “यासो यवासकोऽनन्तो बालपत्रोऽतिकण्टकः । दूरमूलः समुद्रा-
 न्तो दीर्घमूलो मरुद्भवः” । व. नि । मूलं ब्राह्मम् । गुणाः—
 “यासः स्वादुः क्षरस्तिक्तस्तुवरः शतिलो लघुः । कफमेदोमदभ्रान्ति-
 पित्तासृक्कुष्ठकासजित् । वृष्णाविसर्पवातास्रवमिज्वरहरः स्मृतः” ।
 भा. प्र । वृश्चिकालीति केरलेष्वेके ॥

यवासकः । उ. २२. यवासः ॥

यवोद्भवः । उ. ३ etc. यवक्षारः ॥

यवोद्भवक्षारः । चि. ३. यवक्षारः ॥

यष्टिमधुकम् । शा. २. यष्टीमधु ॥

यष्टी । सू. १५ etc. यष्टीमधु ॥

यष्टीमधु । सू. २१. यष्ट्यां मधु अस्य । स्वनामख्यातमधुर-
 काष्ठम् । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—मुलहठी , मीठी
 लकडी ; मुलैठिका ; बं.—यष्टीमधु ; म.—व्येष्टीमधु ; गु.—
 जेठीमधु , जेठीमधनोशीरो ; उर्दु.—मिति लकदि , असैल सुस ;
 तै.—अतिमधुरम् , यष्टिमधुकम् ; कों.—गोडकाष्ठ ; क.—
 अतिमधुर , व्येष्टमधु , यष्टीमधु , शीय्कट्टगे ; त.—अतिमतुरं ;
 सिं.—बेलमी ; मल.—इरट्टिमधुरं ഇരട്ടിമധුരം ; अ.—
 असलुस सुस , अल्लुरिस एमा ; पा.—वेखमहक , औसरेहा

महाका, बिखे महाका; जर्मन्.—Sussholz; फ्र.—Bois doux; इ.—Sweetwood, Liquorice; ल.—*Glycyrrhiza glabra*, *G. Glandulifera* । नामानि—“मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुस्रवा । यष्टीकं मधुकं चैव यष्ट्याहं मधुयष्टिका” । घ. नि । मूलं ब्राह्मम् । गुणाः—“यष्टी हिमा गुरुः स्वाद्वी चक्षुष्या बलवर्णकृत् । सुस्निग्धा शुक्रला केश्या स्वर्या पित्तानिलाः स्रजित् । व्रणशोथविषच्छर्दितृष्णाग्लानिभ्रयापहा” । भा. प्र ॥

यष्टीमधुकम् । चि. ५. यष्टीरूपं मधुकम् । यष्टीमधु ॥

यष्ट्याहम् । सू. १५ etc. यष्टीमधु ॥

यष्ट्याह्वयम् । उ. ७ etc. यष्टीमधु ॥

यष्ट्याह्वा । उ. १८. यष्टीमधु ॥

यान्त्रिकः । सू. ५. यन्त्रपीडित इक्षुरसः । हिं.—कोल्हूसे निकाला हु आ ईखका रस ; म.—चरकांत काढलेला उंसाचा रस ॥

यावकः । शा. ६. चि. १४ etc. यवानम् । यवापूप इत्येके । वाय्वसंज्ञकः गृत्वासंज्ञको वेति केचित् । दूतादिविज्ञानीये “यावकाञ्जनभृङ्गारे”त्यत्र ‘यावक’स्थाने ‘प्रणीताग्नि’रित्यर्थेन ‘पावक’ इति पठन्ति केचित् । याचक इति पठति चरकप्रसादनी ॥

यावशूकः । चि. १ etc. यवश्वारः ॥

यासशर्करा । सू. ५. यवासशर्करा । हिं.—तुरंजबीन, म्याना ; शीरखेस्ता इत्येके ; करंजवीरा इति चरकप्रसादनी ; म.—तवराजसाकर , धमाशाची साखर ; क.—तवराज । शीरखिस्त इति पारसीकाः । Turanjabin (the manna or the sugary exudation) । यवासशर्करेति सुश्रुतपाठः । यवासकवाथपाकघनीभावाच्छर्कराकृता यवासशर्करा इति डल्हणः । केचित् ब्रुवन्ति

दुरालभारसेन सा क्रियत इत्येवमिन्दुः संग्रहटीकायाम् । या दुराल-
लभाकवाथसम्मितेनेक्षुरसेन किंराकमूलमिन्धनीकृत्य क्रियते सा
यासशर्करा इति केरलेषु । किंपाकोऽत्र पारिभद्र इति पाठ्यकारः ।
अकलुषं ग्राह्यम् । “यवासशर्करा चान्या निर्दिष्टा यासशर्करा ।
स्वेदनी ह्लादनी रूक्षा कषाया स्वादुपाकिका” । ध. नि । “ना-
र्याश्चासन्नसत्वाया दुर्बलस्य तथा शिशोः । रेचनार्थं प्रयोज्येयं क्षी-
णस्य स्थविरस्य च” इति ॥

युक्तरथः । क. ४. निरुहवस्तिभेदः । “रथेष्वपि च युक्तेषु हस्त्य-
श्चे चापि कल्पिते । यस्मान्न प्रतिषिद्धोऽयमतो युक्तरथः स्मृतः”
इति सुश्रुतः ॥

युक्ता । सू. १५ etc. रास्ना । युक्तास्थाने फज्जीति सुश्रुतसंहि-
तायां रोध्रादिगणे ॥

यूका । शा. ५. etc. केशकीटः । “यूकस्तु शिरसि क्रिमि”रिति
वैजयन्ती । हिं.—जूं, जूबें, चिलर; बं.—उकुण; म.—टां-
ण्या; सिं.—उकुगा; त.—पेन्; मल.—पेन् ௪௮௦௦; इं.—Louse । “यूका तु केशकीटः स्यात् स्वेदजः षट्पदः
स्मृतः” । रा. नि ॥

यूथिका चि. ९. यूथो जालकमस्याः । पुष्पक्षुपविशेषः । “यूथि-
काम्लानके पुष्पविशेषेऽपि च योषिति” इति भेदिनी । N. O.—
Jasminaceae । हिं.—जूही, यूही; बं.—जुई; यूँइ फुल,
म.—पांङ्गरी जुई; तै.—जुइपुष्पलु; क.—यरडुमोले; सिं.—
बोलिइ; मल.—कुरुमुळिमुल्ला ௬௨௨௪௪௪௪; ल.—*Jasminum*
auriculatum । नामानि—“यूथिका बालपुष्पा तु पुष्पगन्धा
गणोज्ज्वला । गणिका चारुमोदा च शिखण्डी स्वर्णपुष्पिका” ।

ध. नि । यूथिका श्वेतस्वर्णभेदेन द्विधा इति भावमिश्रः । सुश्रुत-
सूत्रषट्चत्वारिंशत्तमाध्यायन्याख्यायामेकत्र, यूथिका वृक्षविशेषः,
सा द्विधा (ईषच्छ्वेतपुष्पा) अतिश्वेतपुष्पा, पीतपुष्पा इति डल्ह-
णः । “यूथिका त्रिप्रकारा स्या” इति निघण्टुरत्नाकरे । “सित-
पीतनीलमेचकनाम्न्यः कुसुमेन यूथिकाः कथिताः । सर्वासां यूथि-
कानां तु रसवीर्यादिसाम्यता । सुरूपं तु सुगन्धाढ्यं स्वर्णयूथ्या
विशेषतः” । रा. नि । पुष्पं ग्राह्यम् । गुणाः—“यूथीयुगं हिमं
तिक्तं कटुपाकरसं लघु । मधुरं तुवरं हृद्यं पित्तघ्नं कफवातलम् ।
प्रणासमुखदन्ताक्षिशिरोरोगविषापहम्” । भा. प्र ॥

यूषः । सू. ३ etc. यूषति । ‘यूष बन्धे’ । धान्यक्वाथः मुद्गादिदा-
लिकृतः । “यूषः किञ्चिद्घनः स्मृतः” । हिं.—त्रोर, जूस;
म.—कढण; त.—कुलंपु, रचं; सिं.—होद; मल.—चारु;
इं.—Soup । Yusha is water prepared by boiling
pulses in it । see रसः । “भृष्टमुद्गदलानां तु पलैकेन विपाचितः ।
पूतापनीतविदलः तनुर्यूषः कृताकृतः । वृद्धवैद्याः पलं द्रव्यं ग्राह-
यन्ति जलाढके । भेषजस्यातिबाहुल्यात् कदाचिदरुचिर्भवेत् । पेया-
मण्डादियोगेषु भेषजं यत् प्रकीर्तितम् । तत्तथैव प्रयोक्तव्यमरुचि-
र्न भवेद्यथा” । तोड़नानन्दोद्धृतनलात् । “वैदलान् विवुषान् भृष्टान्
चतुर्भागांबुसाधितान् । निष्पीड्य तोयभेतेषां संस्कृतं यूष उच्यते”
इति च दृश्यते । “अष्टादशगुणेनेह वारिणा खलु साधितः ।
मुद्गादिभिः स्मृतो यूषो निर्यूहश्च स एव वै” इति नावनीतके ॥

योजनवल्ली । सू. १५. दूरपसरा । योजनं व्याप्य वल्लीव ।
मज्जिष्ठा ॥

र ।

रक्तः । सू. ६. शालिधान्यविशेषः । लोहितक इति सुश्रुतपाठः ।

हिं.—लालरङ्गके शालिचावल ; वं.—लालधान ; म.—तांबडी साळी ; मल.—चेन्नैरुळ ചെറുനല്ലു । Red paddy । दाऊ दखानी इति मगधदेशे प्रसिद्धः । नामगुणाः—“रक्तशालिस्ताम्र-
शालिः शोणशालिश्च लोहितः । रक्तशालिः सुमधुरो लघुः स्निग्धो
बलावहः । रुचिकृदीपनः पथ्यो मुखजाड्यरुजापहः । सर्वामय-
हरो रुच्यो पित्तदाहानिलास्रजित्” । रा. नि । “रक्तशालिर्वरस्तेषु
बल्यो वर्ण्यस्त्रिदोषजित् । चक्षुष्यो मूत्रलः स्वर्यः शुक्रलस्त्वृद्ध्वराप-
हः । विषव्रणश्वासकासदाहनुद्रहिपुष्टिदः । तस्मादल्पान्तरगुणाः
शालयो महदादयः” । भा. प्र । पुराणं ग्राह्यम् । see शालिः ॥

रक्तचन्दनम् । सू. १५ etc. रक्तवर्णो सुगन्धिकाष्टविशेषः ।

“रक्तचन्दनमत्यन्तं लोहितं प्रवरं मतं” इति भावमिश्रः । N. O.—
Leguminosae । हिं.—लालचन्दन ; उर्दु.—सन्दलै सुरुक ;
वं.—रक्तचन्दन ; म.—रक्तचन्दन ; गु.—रतांजली ; कों.—
रचंदन ; तै.—रक्तचन्दनमु, एर्रचन्दनमु, एर्रगंधपुचेक्क, कु-
चन्दनमु ; क.—रक्तचन्दन ; त.—चेञ्चन्तनं, चिकप्पु चन्तनं ;
सिं.—रत्सन्दुन् ; मल.—रक्तचन्दनं രക്തചന്ദനം, चेञ्च-
न्दनं, चुवन्न चन्दनं ; मुंवापुर्याम्.—रतानिलि ; पा.—सन्दले
सुर्ख ; अ.—संदले अहमर ; दखा.—लालचन्दन ; जर्पन्.—
Dunkelrothe flugalfrucht ; फ़.—Santal Rouge ; इं.—
Red Sandalwood or Red sanders ; ल.—*Pterocarpus santalinus*, *P. Lignum* । This small tree is generally
met with in the forests of southern India । काष्ठं
ग्राह्यम् । नामानि—“रक्तचन्दनमप्यन्यल्लोहितं हरिचन्दनम् ।

रक्तसारं ताम्रसारं निर्दिष्टं क्षुद्रचन्दनम्” । ध. नि । गुणाः—
 “रक्तं शीतं गुरु स्वादु च्छर्दितृष्णास्रपित्तहृत् । तिक्तं नेत्रहितं वृ-
 ष्यं ज्वरव्रणाविषापहम्” । भा. प्र । अन्यच्च—“रक्तचन्दनमतीव
 शीतलं तिक्तमीक्षणगदास्त्रदोषनुत् । भूतपित्तकफकाससज्जरभ्रान्ति-
 जन्तुवमिजित्त्वषापहम्” । रा. नि । तत्त्रिधा—“आकृष्णमुत्तमं
 नूनं रक्तचन्दनं मध्यमम् । आरक्तमधमं विद्धि रक्तचन्दनकं त्रि-
 धा” । भै. र । “कषायलेपयोः प्रायो युज्यते रक्तचन्दनम् ।
 रक्तचन्दनकाभावे नवोशीरं विदुर्वुधाः” । भा. प्र ॥

रक्तपथः । शा. ३. आर्तवप्रवर्तनमार्गः । रक्तवहमिति सुश्रुतपाठः ।
 स्मरातपत्रस्याध आर्तववहं, स्मरातपत्रं भगस्योपरितने भागे ।
 उक्तं च—“विपुलपिप्पलपत्रसमाकृतेरवयवस्य शिरस्तलमाश्रितम् ।
 सकलकामसिगमुखचुंबितं निगदितं मदनातपवारणं” इति । स्मरा-
 तपत्रमेव भगशिश्निकेति प्रसिद्धा । Clitoris । “भगशिश्निका
 नाम—भगपीठाधो मध्यरेखायां त्वगन्तर्निगूढो वटप्ररोहवद् नीर-
 न्ध्रोऽवयवः । तस्याग्रभागमात्रं शिश्रमुण्डवत् लघुभगोष्ठसन्धाने
 दृश्यम् । छाद्यते च तत् स्तोकेन तन्व्या शिश्रिकाच्छदाख्यया
 त्वचा । सेयं भगशिश्निका तनूकः शिश्रावशेष इति गर्भव्याकर-
 णविदः” । प्र. शा ॥

रक्तयष्टिका । सू. २१. रक्तवर्णा यष्टिरस्याः । मञ्जिष्ठा ॥

रक्तवर्त्मककुक्कुभः । सू. ६. कुक्कुभपदस्य विशेषण एव रक्त-
 वर्त्मकः । रक्ते वर्त्मनी यस्य स रक्तवर्त्मक इत्यरुणदत्तः । “कु-
 क्कुभो रक्तवर्णकः इति चरकपाठः । चक्रपाणिदत्तोपि रक्तवर्णकः
 कुक्कुभविशेषण इति । उक्तं हि—“नीलच्छविः कृष्णगलः स्याद्
 ग्रामचटकाकृतिः । कर्कुभः कर्कुभारावः स्थलजो रक्तवर्त्मकः” इति ।
 कर्कुभ इति हेमाद्रिपाठः । “रक्तपद्माकर्कर” इत्येव केरलीया-

नां पौराणिकपाठः । “कुक्कुभो रक्तवर्तक” इति पठन्यपरे ।
रक्तवर्त्मककर्कर” इति च केषांचन पाठः । पदद्वयमित्यन्ये ।

see कुक्कुभः ॥

रक्तशालिः । सू. ६ etc. शालिधान्यविशेषः । see रक्तः ॥

रक्ता । चि. १९ etc. मञ्जिष्ठा । “रक्ता तु मञ्जिष्ठायां” इति
नरहरिः ॥

रक्तैरण्डः । सू. ५. रक्तवर्णैरण्डवृक्षः । N. O.—*Euphorbiaceæ* ।

हिं.—ठाल अरंड ; बं.—लालभेरेंडा ; म.—तांबडा सुती एरंड ;
गु.—रातो एरंडो ; तै.—अमिदमुचेदु ; त.—चेन्नामणकु ;
सिं.—रत् एण्डरु ; मल.—चुवन्नावणककु ചവന്നാവണക്കു ;
पा.—तुस्मेवेदंजीर ; अ.—हबुल खिरवा ; इं.—Red castor
oil plant । नामानि—“रक्तोऽपरो रुवूकः स्यादुरुवूको रुबु-
स्तथा । व्याघ्रपुच्छश्च वातारिश्चञ्चुरुत्तानपत्रकः” । भा. प्र ।
अस्य मूलं तैलञ्च ग्राह्ये । गुणाः—“रक्तो रुवूकस्तुवरो रसे क-
दुर्लघुः स्मृतः । तिक्तो वातकफश्वासकामकृम्यश्वधर्महा । रक्त-
दोषं पाण्डुरुजं भ्रान्त्यरोचकनाशनः । प्रायस्त्वन्ये गुणाश्चास्य श्वेत-
वच्च समीरिताः” । see एरण्डः ॥

रक्तोत्पलम् । उ. ५. रक्तोत्पलमिव पुष्पमस्त्यस्य । रक्तकमलम् ।

हिं.—लालकमल ; बं.—लालपद्म , कोकनद ; म.—रक्तकमल ,
तांबडेंलघुकमल ; गु.—रातो कमल ; क.—केम्पुताबरे ; त.—
चेन्तामरै ; सिं.—रत्नेलुं ; मल.—चेन्तामरा ചെന്താമര .
Red lotus । लघुरक्तपद्ममिति केचित् । उक्तं हि—“रक्तो-
त्पलं रक्तनाली अग्निकेतं शशिप्रभम् । श्रीनिकेतं कोकनदमुत्पलं
श्रीकरं तथा” । स. नि । पुष्पं ग्राह्यम् । see कमलम् ॥

रक्षोभिः । उ. ५. श्वेतसर्षपः । “रक्षोभिस्तु पुमाञ्छ्वेतसर्षपे त्रि तु

हन्तरि । अमनुष्ये रक्षसः स्या"दिति केशवम्बामी । १०० सिद्धार्थः ॥

रजतम् । सू. ५ etc. रौप्यम् । रजतलक्षणम्—“दाहच्छेदनिका-
शेषु सितं स्निग्धं च यद् गुरु । सुधर्पेपि च वर्ण्यलक्ष्यमुत्तमं रौप्य-
मीरितम्” । अन्यच्च—“गुरु स्निग्धं मृदु श्वेतं दाहच्छेदघनश्रमम् ।
स्वर्णादिरहितं स्वच्छं तारं नवगुणं शुभम्” । भा. प्र । द्वि. —
चांदी, रूपा ; वं.—रूपा, रूपा ; म.—रूपे, चांदी ; गु.—
रूपुं ; तै.—वेण्डि ; क.—बेल्लि ; कों.—रूपे ; त.—बेल्लि ;
मल.—बेल्लिळ १०५७७७ ; सिं.—रिदी ; पा.—नुकरा ;
अ.—फिदा ; बर्मा.—Ngway ; जर्मन्.—Silber ; फ्र.—
Arzgent ; इं.—Silver ; ल.—Argentum । नामानि—
“दुर्वर्णं रजतं रूप्यं जातरूपं जनेहितम् । तारं श्वेतं च खजूरं
कलघौतमिहोच्यते” । स. नि । गुणाः—“रूप्यं शीतं कपायास्त्रं
स्वादुपाकरसं सरम् । वयसः स्थापनं स्निग्धं लेखनं वातपित्तजित् ।
प्रमेहादिकरोगांश्च नाशयत्यचिराद्भुवम् । तारं शरीरस्य करोति
तापं विद्धं घनं यच्छति शुक्रनाशनम् । वीर्यं बलं हन्ति तनोश्च
पुष्टिं महागदान् पोषयति ह्यशुद्धम्” । भा. प्र । अन्यच्च—“तारं
च तारयति रोगसमुद्रपारं देहस्य सौख्यकरणं पलितं बलिं च ।
वर्ण्यं विषघ्नममलं हरति प्रसह्य वृष्यं पुनर्नवकरं कुरुते चिरात् ।
अपक्वतारं प्रकरोति तापं विड्बन्धनं यच्छति शुक्रनाशनम् । अपाटवं
वीर्यबलप्रहानिदं महागदान् पोषयति प्रसिद्धम्” । रा. नि । शो-
धनञ्चास्य स्वर्णवत् ॥

रजनकः । सू. १५. इया. ग. कम्पिलः । रजनिकेति शिवपुरमुद्रित-
संग्रहपाठः ॥

रजनी । उ. ३७. हरिद्रा । “रजनी नीलिनीरात्रिहरिद्राजतुका-
सु च” इति मेदिनी ॥

रजनीद्वयम् । उ. ५. निशाद्वयम् ॥

रजन्यौ । चि. १९ etc. निशाद्वयम् । महानिक्तकयोगे द्विरजनी-
ति संग्रहपाठः । हरिद्वेयैकपदेन सुश्रुतः । अथापि तन्त्रान्तरद-
र्शनाद्धरिद्राद्वयं ग्राह्यमिति उल्हणः ॥

रम्यकम् । चि. २१. पटोलमूलम् । “पटोलं स्याद्राजफलं तस्य
मूले तु रम्यकं” इति त्रिकाण्डशेषः । पटोलमूलमित्येव भाष्यकारः ।
पर्वतनिव इति उल्हणः । महानिच इत्यरुणदत्तः । शम्याक इति
वहः ॥

रल्लकः । चि. १. रोमकंवलः । Blanket of sheep wool ।
“समौ रल्लककंवलो” इति वैजयन्ती । “एकार्था आविकौरभ्र-
रल्लकोर्णायुकंवलाः” इति हलायुधः । see आविकम् ॥

रविवल्ली । see सूर्यवल्ली ॥

रसः । सू. १ etc. शरीरस्थममृतातुषु प्रथमधातुः । “सम्यक्
पक्वस्य भुक्तस्य सारो निगदितो रसः” । तस्य स्थानम्—
“सर्वदेहचरस्यापि स्थानं हृदयमेव च । रसस्तु हृदयं याति समा-
नमरुतेरितः । स तु व्यानेन विभ्रितः सर्वान् धातून् विवर्धयेत्” ।
भा. प्र । “रसो नाम—चतुर्विधस्य पदूषस्य द्विविधवीर्यस्याहारस्य
सम्यक्परिणतस्य तेजोभूतः सारः सौम्यः । रस गतौ धातुरहर-
हर्गच्छतीति रसः । स खल्वाप्यो रसो भुक्तमार्गस्थैरिति सूक्ष्मैः
स्रोतोभिराकृष्यमाणो यकृतप्लीहानौ प्राप्य पाकरागातुषैति रक्त-
संज्ञास्थानान्तरं लभते । भवति चात्र—“रजितास्तेजसा त्वापः
शरीरस्थेन देहिनाम् । अत्र्यापन्नाः प्रसन्नेन रक्तमित्यभिधीयते” ।
(सु. सू. १४ अ.) इति प्रत्यक्षशरीरात् । “रसो गन्धरसे जले ।
शृङ्गारादौ विषं वीर्यं निकृतादौ द्रवरागयोः । देहधातुप्रभेदे च
पारदम्बादयोः पुमान्” इति भेदिनी ॥

रसः । सू. ३ etc. मांसरसः ॥

रसम् । शा. २ etc. बोलम् । see जातीरसः । “यष्टावरारसैः”,
“पलाशरसकस्तूरीनलिकाजातिकोशकैः” । शरीरे बलानैल्यो-
गे ‘रस’स्थाने सर्जरसमित्येव सुश्रुतपाठः ॥

रसकौदनः । उ. ३९. मांसरसयुक्तमाहारम् । “श्रमोपवासानिल-
जे हितो नित्यं रसौदनः । उपवासश्रमकृते ज्वरे वाताधिके तथा ।
दीप्ताग्निं भोजयेत् प्राज्ञो नरं मांसरसौदनम्” । च. ६ । “रसौदनो
गुरुर्बुध्यो बल्यो वातज्वरापहः” । भा. प्र ॥

रसक्रिया । फाणिताकृतिः, काकवीति लोके । Solid extract
रसक्रियाकल्पना चेयम्—द्रव्यापेक्षयाऽष्टगुणं षोडशगुणं वा ज-
लं दत्त्वाऽष्टभागावशेषः षोडशभागावशेषो वा क्वाथः कार्यः, ततः
पूतं कषायं पुनस्तावत् पचेद्यावत् फाणिताकृतिः । उक्तं हि—“गृ-
हीत्वा क्वाथकल्पेन क्वाथं पूतं पुनः पुनः । क्वाथयेत् फाणिता-
कारामेषा प्रोक्ता रसक्रिया” इति । क्षुद्राञ्जनमित्येके ॥

रसस्कंधः । उ. १३. मधुरवर्गः ॥

रसाञ्जनम् । सू. २ etc दारुहरिद्राक्वाथेन कृत्रिमं पीतलोहि-
तम् । “दार्वाक्वाथसमं क्षीरं पादं पक्त्वा यदा घनम् । तदा रसा-
ञ्जनाख्यं तन्नेत्रयोः परमं हितम्” । भा. प्र । अजाक्षीरमिति के-
चित् । “पीतचन्दननिर्यासं रसाञ्जनमितीरितम् । तत्क्वाथजं वा
भवति पीताभं वक्त्ररोगनुत्” इत्येके । “रीत्यान्तु ध्मायमानायां
तत्किट्टन्तु रसाञ्जनं” इत्यन्ये । हिं.—रसोत्, रशोत्; बं.—
रसवत्; म.—रसाञ्जन; गु.—रसवती; सिं.—रसन्दुत्;
अ.—हुजूज; इं.—Extract of Indian Barberry ।
नामगुणाः—“रसाञ्जनं तार्क्ष्यशैलं रसगर्भञ्च तार्क्ष्यजम् ।

रसाञ्जनं कटु श्लेष्मविपनेत्रविकारनुत । उष्णं रसाञ्जनं तिक्तं
लेदनं त्रणदोषहत । रसाञ्जनस्वाभाव तु सम्यग्दुर्वा प्रयुज्यते” ।
भा. प्र । रसाञ्जनं द्विविधमिति केचिन । “Galena or the
sulphide of lead ore is sometimes called ‘rasanjana’
in Sanskrit and some physicians in Bengal use the
lead ore or ‘rasanjana’, whenever this term occurs
in a prescription. In the upper provinces however,
‘rasanjana’ is invariably translated rasot in the
vernacular. This, no doubt, is the correct practice.
The mistake on the part of the Bengali physicians,
probably occurred from their not being acquainted
with rasot, which is the produce of plants indigen-
ous to the Himalayan range.” *The materia medica
of the Hindus.*

रसाला । सू. ३ etc. रममलात । शिखरिणी । “रसाला रसना-
दुर्वाधिदारीमार्जिकासु च” इति मेदिनी । हिं.—भिखरन,
शिखरण; दुर्हमे खाण्ड और काली मिर्च, जीरा, इलायची
आदि मिलाकर रसाला बननी हैं । म.—श्रीखण्ड । Curds
made fragrant by admixture । तत्साधनविधिः—“वस्त्रे
बद्ध्वाथ गलितं दधि द्विप्रस्थमानकम् । तस्मिन् घृतं माक्षिकञ्च
प्रत्येकं च पलं पलम् । निक्षिप्य शर्करां तस्मिन्मानिकाद्वितयं तथा ।
नागकंशरमेलात्वक्पत्रन्त्वामलमंजकम् । अवर्कष क्षिपेद्विधां मरि-
चाद्वपलं तथा । सर्वमेकीकृतं तत्सु भाण्डे कर्पूरवासिते । गृहीत्वा
चैव वस्त्रेण मुखं बद्ध्वाथ गालयेत् । हस्तेनालोड्य यत्नेन सा रसा-
लाभिधा स्मृता । गुणैस्तुल्या मार्जिकायाः शिखरिण्याः स्मृता
बुधैः” । वै. नि । अपिच, “शर्करामरिचाक्रान्तं निरंबुमयितं
दधि । शुण्ठीजीरकसंयुक्तं रसालेसमिधायते” । अन्यच्च —“अप-
कृतकं सव्याधचतुर्जोतगुडाद्रिकम् । सर्जरकं रसालस्यान्मार्जिता

शिखरिण्यपि” इति वैजयन्ती । नामानि- “मजिका शिखरिण्यु-
क्ता रसाला सुरभिस्तथा । उल्लवणी खाण्डवरमा चातुर्जातकमङ्गता” ।
रसालाः बहुधा ॥

रसेन्द्रः । उ. १३. रसः द्रवीभूतः इन्द्र इव श्रेष्ठत्वात् । पारदः ।
“असाध्यो यो भवेद्भोगो यस्य नास्ति चिकित्सितम् । रसेन्द्रो
हन्ति तं रोगं नरकुञ्जरवाजिनाम्” । भा. प्र ॥

रसोत्तमम् । उ. २५. घृतम् । पारद इति बहवः । रसाञ्जनमिति
शिवदीपिका ॥

रसोनः । सू. १०. पञ्चरसत्वात् । लघुनः । “रसानो लघुनं स्मृतः”
इति नरहरिः । “पञ्चभिश्च रसैर्युक्तो रसेनाम्लेन वर्जितः । तस्मा-
द्रसोन इत्युक्तो द्रव्यानां गुणवेदिभिः” । भा. प्र । “लवणरस-
वियोगादादुरेनं रसोनं लघुन इति तु संज्ञा चास्य लोकप्रतीता”
इति च दृश्यते । see लघुनः ॥

रागः । सू. ३ etc. पानकपेदः । हिं.—शर्वतविशेष । म.

मुरांवा, मोरांवे । मधुराम्ललवणं पानकं रागः, मधुराम्ललवण-
कटुकषायकं खाण्डव इति हेमाद्रिः । रागो—द्राक्षादिमधुरद्रव्यकु-
तो लोहितप्राय इति पदार्थचन्द्रिका । “सितामध्वादिमधुरा रागा
स्तत्राच्छकान्तयः । ते साम्लाः खाण्डवा लेह्याः पेयाश्चांशुकगालिताः”
इति तन्त्रान्तरे । अपि च—“द्राक्षाक्वाथः शालिसक्तूपपत्रां
मध्वांशाढ्यस्सत्रिजातस्सधान्यः । गौलोपेतः शर्करापांसुमिश्रो रागो
ज्ञेयः षाडवो डाडिमाम्लः” । “सितारुचकासिन्धूत्यैः सप्तक्षाम्ल
परूषकैः । जंबूफलरसैर्युक्तो रागो राजिकया कृतः” इति च दृश्य-
ते । रागखाण्डवमेकपदमित्येके । यदाह बलः “क्वथितस्तु
गुडोपेतं सहकारफळं नवम् । तैलनागरसंयुक्तं विज्ञेयां रा-
गषाडवः” ॥

राजकोशातकी । उ. ३७. राजप्रिया कोशातकी । पीतघोषा नाम
 धागयुक्तथेतफला पीतकुमुमा लताविशेषः । “कर्कोटकी कटु-
 फला महाजालिनिरेव च । धामार्गवस्य पर्याया राजकोशातकी
 तथा” इति चरकः । N. O. *Cucurbitaceae* । हिं. —घिया-
 तकड़, तोरई, तुरै; वं. —घोषालता; म. —शिरोली, दोडकी;
 गु. —शुमखड़ा; तै. —गोरकाय; क. —हौरबज्जि, धारवित-
 रोई; तु. —पीरे, दारेपीरे; कों. —घोसाळे; त. —पीरुं,
 पीरकायि; मल. —पीचि ०.११०५१, पीचकं, पीरं, वरिष्पीचि;
 मि. —वेटकाळ; नेपा. —राम तोरई; सिन्धी. —तुरी; उरिया. —
 जुन्दि; इं. —*Luffa, Ribbed luffa*; ल. —*Truja acutan-*
gula, Cucumis Acutangulus; जर्मन. —*Searfeekige*
Gurke । नामानि—“धामार्गवः पीतपुष्पो जालिनी कृतवेधना ।
 राजकोशातकी चेति तथोक्ता राजिमत्फला” । भा. प्र । गुणाः—
 “राजकोशातकी शीता मधुरा कफवातकृत् । पित्तघ्नी दीपनी
 धासज्वरकासकुमिप्रणृत्” । भा. प्र । मध्यमफलं आलम् ॥

राजक्षवः । सू. ६. कृष्णमर्षपः । कृष्णराजिकेति ब्रह्मणः । राजमर्ष-
 प इति हाराणचन्द्रः । दुग्धिकेति चक्रपाणिदत्तो हेमाद्रिश्च । बृहत्-
 पत्रः श्वश्रुकारक इत्यन्ये । वनतुलसीति पाठ्यकारः । राजशाक
 इत्यरुणदत्तः ॥

राजतम् । सू. ५. राजतपात्रम् । चांदीके पात्र । मल. —वेज्जि-
 प्पात्रम् ०.०११०५१००० ॥

राजद्रुमः । उ. २२. द्रुमाणां राजः । आरग्वधः ॥

राजमाषः । सू. ६. माषेषु राजा श्रेष्ठत्वात् । माषविशेषः । यस्य
 च व्रीह्या वैरातरा लोबिया इत्यादयो भेदाः । “धवलो राजमाषकः”
 इति मदनपालः । N. O. *Leguminosae* । हिं. —लोबिया ,

रसै, बीड़ा ; बं.- -वरवटीकलाय ; म. साधारणश्चेतचवळया , चवळया , अळसुंदा ; नील उरीडु इत्यपरं ; गु.—चोला ; तै.— अलचंदलु , दंटुपेसलु , बोबेर्लु , अलुमुन्दि ; क.—अलमंदि , तदगणि , वरवट ; नीलउण्डु इति केचित् ; तु. लत्तनेः त. कागामणि ; कोत्तवरैकाय् इत्येके ; सि.—लीमु , महउन्दु ; मल. कुरुत्तोलपयर् ௬௮௯௯௯௯௯௯ ; कोट्टपयर् इत्यन्ये ; पेसंपयर् इति भास्करव्याख्या ; कों.—अळमंदे ; आमाप्. उरोहि- महोर-प्रट् ; पा.—लेंविया ; अ.—फरीका ; इ.—Abramdi bean, cow gram; chinese Dolichos: ल. *Vigna catiangu*, *Dolichos catiangu*, *D. sinensis* । नामानि—“क्षुवः क्षुधा- भिजननश्चपलो दीर्घशिञ्जिकः । सुकुमारो वृन्वीजो मधुरः क्षु- कश्च सः” । रा. नि । “राजमाषो महामाषश्चपलश्चलः स्मृतः । श्वेतो रक्तस्तथा कृष्णस्त्रिविधः स प्रकीर्तितः” । भा. प्र । पुराणं प्राह्यम् । गुणाः—“राजमाषः सरो रुच्यः कफशुक्राम्लपित्तकृत् । तत्स्वादुर्वातलो रूक्षः कषायो विशदो गुरुः” । च. सू. २७ । “राजमाषो गुरुः स्वादुस्तुवरस्तर्पणः मरः । रूक्षो वातकरो रुच्यः स्तन्यो भूरिबलप्रदः । यो महांस्तेषु भवति स एवोक्तो गुणाधि- कः” । भा. प्र । “क्षुवः कषायमधुरः शीतलः कफपित्तजित् । वृध्यः श्रमहरो रुच्यः पवनाध्मानकारकः” । रा. नि । “कषाय- भावान्न पुरीषभेदो न मूत्रलो नैव कफस्य कर्त्ता । स्वादुर्विपाके मधु- रोऽलसान्द्रः सन्तर्पणः स्तन्यरुचिप्रदश्च” इति सुश्रुतः । अलसा- न्द्रो राजमाष इति चक्रादयः । अस्य च विपाके मधुरस्यापि प्रभा- वादेव बद्धविण्मूत्रवत्त्वं कफहारित्वमवृष्यत्वं चेति गयदासः । अन्ये तु तत्स्वादुरिति माषवत्स्वादुरित्याहुः, ये तु सर इत्यस्य वर्चो- भेदार्थत्वं वर्णयन्ति , तन्मते सुश्रुतविरोधोऽपरिहार्य इति शिव- दासः ॥

राजवृक्षः । चि. १९. etc. वृक्षाणां राजः, रोगराजं वृश्चति वा ।

आरम्बधः ॥

राजादनः । मृ. ६. etc. राजामदनं सिद्धवान् । स्वादुफलवृक्ष-
विशेषः । N. O. *Sapotaceae* । टि.- खित्री, खिरनी,
क्षीरीः वं. -काशरनी, क्षीरिणी, क्षीरखेजूर, खिरखेजूर ;
म.---खिरणी, राजणी ; गु. -रायण, रायणी ; क. -खैर-
णीमारा, खेणेमारिले, ह्यदरी ; त.---तित्तिप्पुपालै, पळमुणिण-
प्पालै. धानम्बेयम्, पालै, दीनपालै ; मि.---किरिपळ ; मल.
पळमुण्णाला ता (කුඹුල්ලා), पळमृणिप्पाला ; ल. *Mimusops*
Hexandra or *M. Indica* । नामानि “क्षीरी चोक्तस्तु रा-
जन्यः सक्षीरशुक्रको नृपः । राजादनो दृढस्कन्धः कपीष्टः प्रिय-
दर्शनः” । ध. नि । पक्वफलं घ्राण्यम् । गुणाः “राजादनो रसे
स्वादुः पाकेऽम्लः शीतलस्तथा । रुचिकारी भवेद्वातनाशनश्च प्र-
कीर्तितः” । ध. नि । “क्षीरिकायाः फलं वृष्यं बल्यं स्निग्धं हिमं
गुरु । नृणांमूर्च्छांमदभ्रान्तश्चयदोषत्रयाञ्जितम्” । भा. प्र ।
“राजादनः पियालद्रौ क्षीरिकायां त्रिपत्रके” इति हैमः ॥

राजाह्वः । मृ. १५. राजादनः । कर्णिकार इत्यरुणहतः । राजा-
दन इत्येव मुश्रुतपाठः ॥

राजिका । उ. ३१. आमुरी । कृष्णसर्षप इति भावभिन्नः ।
“आमुरी रक्तिका राजक्षवकः कृष्णवर्णकः । सिद्धार्थकः सितश्चे-
ति सर्षपान्नय ईरिताः” इति दृश्यते । “राजिकाऽपि च केदारे
राजसर्षपरेख्योः” इति मेदिनी ॥

राजी ! मृ. ६. सामुद्रभीनभेदः । राजीव एव राजी ; बह्वयतः
स्वनामप्रसिद्ध इति उल्लङ्घनः । राज्यः सन्त्यस्य राजीवो वज्राभ
इति क्षीरस्वामी ॥

राटः । क. १. मदनः । राट इति पाठः ॥

राठः । चि. ८ etc. मदनः ॥

राठपुष्पम् । उ. २. मदनपुष्पम् ॥

राठपुष्पफलम् । क. १. मदनवृक्षस्य पुष्पाणि फलानि च ॥

राठमध्यम् । उ. ३७. बालमदनफलस्य मज्जा ॥

रामः । उ. २४. अशोकः । मदन इत्येके । स्त्रीलिङ्गमिति केचित् ।
उमेति कैरली ॥

रामठम् । उ. ३. द्विगु ॥

रासभः । चि. ११ etc. रासते रासभः, रासु शब्दे । गर्दभः ।
शर्कराचिकित्सिते “रासभास्त्री”त्यत्र श्वेतकमलबीजमिति समर्थ-
यति शिवदीपिकाकारः ॥

रास्ना । मू. १५ etc. रम्यते रास्ना । स्वनामख्यातनरुजौषधिः ।

“रास्नाभावे च वन्दाकः” इति भावमिश्रः । N. O. *Orchi-
deae* । हिं.—रासयन, रायसन, रासना ; रहसनी ; वं.

रास्ना ; म.—नावलीच्या मुळ्या, रासना ; गु.—रासना ;

तै.—सन्नराष्ट्रमु, किरस्मिचक्कु, अंतरदामर, रासना, कान-
पचेदट्ट, बादानिके ; क.—रसगड्डे, रसना ; मरवाळे इत्येके ;

त.—अरत्तै ; सिं.—अरत्त ; मल.—अरत्ता *Arrotta* ; पा.—

रासुन ; अ.—जंजीरलशामी ; ल.—*Vanda Rosburghii* ।

Rasna is an orchid growing on trees in Bengal, Behar, Guzerat, and Koonan to Travancore । नामा-

नि—“रास्ना युक्तरसा रस्या सुवहा रसना रसा । गुलापर्णी
च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा” । भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् ।

गुणाः—“रास्नाऽमपाचिनी तिक्ता गुरुणा कफघ्नान्निन ।

शायश्वाससर्भारास्रवातशूलोदरापहः । कासज्वरावपाशीतिधाति
कामयसिध्महृत्” । भा. प्र । “रास्ना तु त्रिविधा प्रोक्ता मूलं
पत्रं तृणं तथा ।” ज्ञेयं मूलदले श्रेष्ठे तृणरास्ना च मध्यमा । रास्ना
गुरुश्च तिक्तोष्णा विषवातास्रकामजिन । श्रोफकंपोदरश्लेष्मशमनी
पाचनी च सा” । रा. नि ॥

रीतिपुष्पम् । उ. १६. रीतिः पित्तलस्य पुष्पमिव । “पित्तले त्वारः
कृदं स्यादागो रीतिश्च कल्प्यते” इति । पुष्पाञ्जनम् ॥

रुचकम् । शा. ६. ग्रीवाभरणम् । मणिकसंज्ञम् । वलयमिति
बहवः । रोचिष्क इति लवणार्थेन पठन्ति केचित् । “सौवर्चलं
मातुलुङ्गं शिला चन्दनपेषणा । ग्रीवाभरणकं चैषु चतुर्षु रुचकं
स्मृतम्” इत्यनेकार्थे ॥

रुजाकरः । सू. १५. अर्तगल इति सुश्रुतपाठः । अर्जुनमेद इति
केचित् । ककुभः सुगन्धमूलः “कौहा” इति नाम्ना पूर्वदेशे प्रसिद्ध
इति ललहणः । नीलशिर्डीति भाष्यकारः । हिताग्निरियरुणदत्तः ।
रुजाकरस्वार्तगल इति पदार्थचन्द्रिका । “रुजाकरस्वार्तगला
हिन्तालां भीषणाक्षयः” इति निघण्टौ । भलात्क इति पाठ्यकारः ।
द्विपयलेति चिकित्साकलिकायाम् ॥

रुरुः । सू. ६. रौति रुरुः । कूलचरमृगमेदः । बहुशृङ्गा हरिण इति
चक्रपाणिदत्तः । बहुविषाण इति हेमाद्रिः । “रुरुगौरमुखः प्रो-
क्तः” इत्येके । “रुरुर्महान् कृष्णसारः” इति वैजयन्ती । “ताम्रकः
करभू रुरुः” इत्यन्ये । बारहसिंघा इति चरकप्रसादनीकारः ।
“रुरुनां मृगदैत्ययोः” इति मेदिनी । “विकटबहुविषाणः शंभरा-
कारदेहः सलिलतटवरत्वाच्छंबरेभ्यो विचित्रः । त्यजति शरदि
शृङ्गं रौत्यतोऽसौ रुरुः स्यात् पृथुलमृगविशेषः प्रायशश्चेदिदेशे”
इति सुश्रुतटीकायाम् । मांसगुणाः—“रुरोर्मांसं सपधुरं कषा-

यानुरसं स्मृतम् । वातपित्तोपशमनं गुरु शुक्रविवर्धनम्” । सु. सू. ४६. अ । अन्यच्च—“रुरुकव्यं गुरु स्निग्धं मन्दवद्वित्रलप्रदम् । रा. नि ॥

रुहा । उ. २५. छिन्नापि रोहति । दूर्वा । गुडूचीति केचित् । कटुरोहिणीति भावप्रकाशहिन्दीव्याख्याता ॥

रूपिका । उ. १८ etc. अलर्कः । अर्क इति केचित् । महार्कवृक्ष इत्येकं । उत्तराष्ट्रविंशाध्याये ‘रूपिका’ इति पाठो न शुद्धः ॥

रूप्यम् । सू. २३ etc. रजतम् । “रूप्यः स्यात् सुन्दरे त्रिषु । आयतस्वर्णरजते रजते च नपुंसकम्” इति मेदिनी ॥

रूपिका । उ. २८ ४०० रूपिका ॥

रेणुः । क. ४. पर्पटकः । “रेणुः स्त्रीपुंसयोर्ध्रुवौ पुलिङ्गः पर्पटे पुनः” इति मेदिनी । see पद्मरेणुः ॥

रेणुकः । सू. १९ etc. मरिचाकृति सुगन्धिद्रव्यम् । हरेणु ।

तज्जातिः—“रेणुको मुद्रतुल्यो यो भद्रः स सम्मतः सताम ।

स्थूलो मरिचसङ्काशः गन्धकर्मणि गर्हितः । आनूपदेशसंभूतः

मुद्रवज्जातिशोभनः । मिश्रिते मध्यमः प्राक्तो जांगलस्त्वधमो

मतः” । मैष । हिं.—रेणुका, सम्भालुकं बीज, सम्भालु

बीज ; बं.—रेणुक ; म.—रेणुकबीज ; गु.—रेणुका ; न.—

अरेणुकं ; मल.—अरेणुकं ७१०३००७१०७०७० ; ल.—*Piper Auran-*

tiacum । निर्गुण्डीविजातिरेणुकाशब्दवाच्यानीत्येके । अपरे

नखरजन्याः बीजमिति । नामानि—“रेणुका राजपुत्री च नन्दि

नी कपिला द्विजा । कपिलोला पाण्डुपत्री स्मृता कौन्ती हरेणुका” ।

घ. नि । बीजं प्राह्यम् । गुणाः—“रेणुका तु कटुः शीता खज्जं-

कण्डूतिहारिणी । तृष्णादाहविषव्री च मुखवैमल्यकारिणी” ।

ग. नि । अपिच—“रेणुका कटुका पाके तिग्माऽनृणा कन्दर्जपुः ।

पित्तला दीपनी मेध्या पाचनी गर्भपातिनी । वलासवातवैकुण्ठ्य-
वृट्कण्डूविषदाहनुनः । भा. प्र ॥

रेणुका । नि. ३ etc. रेणुकः । “रेणुकापि हरेणौ च जामदग्न्यस्य
मातरि” इति मेदिनी । श्रयथुचिकित्सते शैलेयादितैलयोगे हरे-
णुकेति संप्रहपाठः । कौन्तीति चरकः ॥

रोचना । नि. ९ etc. गोरोचना । “रोचना रक्तकह्लारे गांपित्त-
वारयोषितोः” इति मेदिनी ॥

रोध्रः । सू. १५ etc. रुणद्धि व्रणं रोध्रः, रलघोरैक्याल्लोध्रोपि ।
“रोध्रो ना सावरे लुपिमपराधे च किल्विषं” इति मेदिनी ।
स्वनामख्यातवृक्षः । लाक्षाप्रसादनः रक्तः । अंबष्ठादिगणं रोध्रः
सावररोध्रश्चेति भाष्यकारपाठः । रोध्रस्य विरेचनकत्वादाचार्य-
डल्हणस्य तन्नाममतः । N. O. *Styracaceae* । हिं.—पठानी-
लोध ; गुलाचीन इत्येकं ; बं—लोधगाल, पाटिया लोध ; म.—
तांबडा लोध्र ; गु.—पठानी लोदर ; तै.—तेललोददुगचेट्टु,
लुड्डुगचेट्टु ; क.—बाललोदुगिनमर, लोध, पाञ्चददु ; त.—
चैव्वलोत्ति ; सिं.—लोत् ; मल.—पाञ्चोट्टि ൧൦൦൦൧൦൦൦ इत्येकं ;
अ.—मुगाम ; इं.—Lodh tree ; ल.—*Symplocos Ra-
cemosae* । नामानि—“लोध्रो रोध्रः शाबरकस्तित्रकस्तित्रकस्त-
रुः । तिरिटकः काण्डहीनो भिल्ली शंबरपादपः” । ध. नि । त्वग्
प्राह्य । स द्विविधः वल्कसामान्यमेदात् । तत्र विशिष्टो वल्करोध्रः ।
गुणाः—“रोध्रो प्राही लघुः शीतश्चक्षुष्यः कफपित्तनुत् । कषा-
यो रक्तपित्तासृग्ज्वरातीसारशोथहत” । भा प्र । “लोध्रयुग्मं
कषायं तु शीतं वातकफासृजित् । चक्षुष्यं विषहत्तत्र विशिष्टो
वल्करोध्रकः” । रा. नि । रोध्रासवस्य मध्वासव इत्येव चरक-
पाठः ॥

टुकारोहिणी'मथवा 'कटुरोहिणी'मित्येकपदमिति वृद्धवैद्याः । "त्रायमाणाश्चरोहिणी"रित्यत्र 'कटुके'त्येव सुश्रुतपाठः ॥

रोहिणी । चि. २१. काश्मरी । "रोहिणी सोमवल्के मे कण्ठरोगो-
मयोर्गवि । लोहिताकटुरोहिण्योः" इति हेमचन्द्रः ॥

रोहिणीतिक्ता । चि. १० etc. तिक्तरोहिणी । कटुका ॥

रोहितः । सू. ६. रक्त्वान् । रोहीत इति पाठः । हरिणविशेषः ।
"रोहितं कुङ्कुमे रक्ते कज्जुशकशरासने । पुंसि स्यान्मीनमृगयोर्भेदे
रोहितकट्टुमे" इति मेदिनी । लोहितवर्ण इति हेमाद्रिः ।
रोहितः लोहितवर्णो मृगजातिः, अन्ये तु 'रोहिष' इति पठन्ति
न्याख्यानयन्ति च-कच्छशूकर इत्यर्थः, अपरे फलशूकरमाहुरिति
डब्धः । नामानि "रोहिणो रोहितो रोही अश्वगन्धो
विषाणिकः" । घ. नि । "रोहितः श्वेतराजिमान" इति वैजयन्ती ।
Deer with white stripes ॥

रोहितः । सू. ६. मत्स्यविशेषः । "रोहितः सर्वमत्स्यानां वरः"
इति । हिं.—रोहू; वं.—रुइमाल; म.—रोही; तै.—परमी-
नु; मल.—बिराल् व्यीळ्, वराल्, ब्राल्, कण्णन्; इं.—
Lampern; ल.—*Ophicephalus striatus* । *Cypenus*
denticulatus इति नगेन्द्रनाथसेनः । *Cyprinus Rohita*
इत्यविनाशचन्द्रः । तल्लक्षणं यथा—"यस्योदरं मुखं नेत्रं पक्षौ
च रक्तवर्णकौ । किं वा पक्षौ कृष्णवर्णौ कुक्षौ श्वेता प्रकीर्तिता ।
अङ्गचर्म भवेत् कृष्णं मुखं च वर्तुलं मतं" इति निघण्टुरत्नाकरे ।
"कृष्णः शल्को श्वेतकुक्षिस्तु मत्स्यो यः श्रेष्ठोऽसौ रोहितो वृत्तव-
क्त्रः" इति नरहरिः । "रक्तोदरो रक्तमुखो रक्ताक्षो रक्तपञ्चतिः ।
कृष्णपुच्छो भ्रष्टश्रेष्ठो रोहितः कथितो बुधै"रिति भावमिश्रः । "र-

क्लोदरो रक्तमुखो रोहितः मत्स्यपुङ्गवः” इति मदनपालः । रोहितो रक्तांगः कृष्णपृष्ठो मत्स्य इति दैमाद्रिः । घनशल्कलः प्रसिद्ध इति डल्हणः । “प्रतिस्त्रोतोविचारिवादाकाशप्रवनेन च । रोहितः प्रवरस्तेषां” इति संग्रहे । “शैवालादारभोजित्वात् स्वप्नस्य च विवर्जनात् । रोहितो दीपनीयश्च लघुपाको महाबलः” इति चरकः । गुणाः— “रोहितः सर्वमत्स्यानां वरो वृष्योऽर्दितातीजित् । कषायानुरसः स्वादुर्वातघ्नो नातिपित्तकृत् । ऊर्ध्वजम्बगतान् रोगान् हन्याद्रोहितमुण्डकम्” । भा. प्र ॥

रोहिषः । चि. १२ etc. पारिभद्रः । ग्रीहापह इतीन्द्रः ॥

रोहिषम् । चि. १ etc. यत्र तत्र रोहिति । ध्यामकम् । “रोहिषं कर्तृणे क्लीबं पुंसि म्याद्धरिणान्तरे” इति मेदिनी ॥

रोहीतकः । चि. ६ etc. दाडिमपुष्पको नाम कूटशाल्मलिवृक्षः ।

दाडिमपुष्पतुल्यपुष्प इति डल्हणः । स रक्तः श्वेतश्च । हिं. — रोहेडा, रोहिडा; वं.—रोडा, रयना; म.—रक्तरोहिडा; गु.—रगात् रोहिडो; तै.—मुलुमोटुगचेदुदु; क.—मलुमुत्तलु; यरडुमलु; चेम्मरं इति केरलेष्वेके; ल.—*Amoora rohitaka* । नामानि—“रोहीतको रोहितको रोही दाडिमपुष्पकः । कुशाल्मलिः शाल्मलिको रोचनः कूटशाल्मलिः” । घ. नि । गुणाः— “रोहितकौ कटुस्निग्धौ कषायौ च सुशीतलौ । कृमिदोषघ्नणग्रीह-रक्तनेत्रामयापहौ । रा. नि । “कूटशाल्मलिकस्तिक्तः कटुकः कफवातनुत् । भेषुष्णः ग्रीहजठरयकृद्गुल्मविषापहः । भूतानाह-विवन्धास्रमेदःशूलकफापहः” । भा. प्र । मूलत्वक् ग्राह्यम् । पारि-भद्र इति केचित् ॥

रोहीतकलता । चि. १३. रोहीतकवृक्षस्य शाखा ॥

रौध्रः । चि. २. रौध्रः ॥

रौप्यमलम् । चि. १६. तारमाक्षिकम् । ८०० ताप्यम् । “ताप्या-
द्विजतुरौपायोमलाः” इत्यत्र रौप्यमिति पृथगिति केचित् ॥

रौहीतकः । रोहीतकः ॥

[illegible]

५।

लकुचः । मृ. ६ etc. लक्ष्यते आम्नायते लकुचः । दहकवृक्षः ।

N. O. *Urticaceae* | हिं. बडहर, बडहल, डह ; बं. ---

उहुयागाळ , मादार , डेभो ; म. --क्षुद्रफणस , ओट , वठारफळ ,

पातपणसु ; कों.—पातपणसारूह ; गु.—भुद्रफनस , लकुष ;

तै.---तक्रोनु, काह्यनसचेदुदु; क.---वाट्टेहुळि, आंजणु,

हेद्यन्मसिनमर; तु. - प्रेज; त. - प्रंचलि, आयिनि, कादहु-

पिला, आचिनि, ईरपला; सिं. कोसगोत्रा; मल.:-

अग्निनि, अग्निनि, अग्निनि, कादट्टपिल्लवु,

अग्रिणि ; इ. - Jungle jack tree ; ल. - *Artocarpus*

hirsuta | नामानि—“लकुचो लिकुचो शालः कषायी दृढ-

वलकलः । दृढः कार्यश्च शूरश्च स्थूलस्कन्धो नवाह्वयः” । रा.

नि । आमपक्वफलानि ग्राह्याणि । गुणाः—“आमं लक्ष्मणं

च गुरु विश्रंभकृत्तथा । मधुरं च तथाम्बुं च दोषत्रितयरक्वकृत् ।

शुक्राग्निनाशनं वापि नेत्रयोरहितं स्मृतम् । सुपक्वं तत्तु मधुरम-

मूलं चानिलपित्तहृत । कफवद्विकरं रुच्यं वृष्यं विशृम्भकं च तत्” ।

भा. प्र ॥

लक्ष्मणा । सू. ६ etc. लक्ष्मीरस्यस्याः । स्वनामख्यातकन्दल-

ताविशेषः । रक्तविन्दुच्छदा । “पुत्रकाकाररक्ताल्पविन्दुभिर्ला-

छितलदा । लक्ष्मणा पुत्रजननी वस्तगन्धाकृतिर्भवे"दिति । "गो-
क्षीरसदृशं पुष्पं रोमवल्लिसमन्वितम् । रक्तविन्दुसमं पुष्पं लक्ष्म-
णाकारमुच्यते" इति मदनपालः । "लक्ष्मणा त्वोषधीभेदे सारस्याम-
पि योषिति । रामभ्रातरि पुंसि स्यात् सश्रीके चाभिधेयवत्" इति
मेदिनी । "लक्ष्मणाया अभावे तु नीलकण्ठशिखा मता" इति
भावमिश्रः । N. O.—*Atropaceae* । हिं.—लक्ष्मणा , भागेनेर ;
म. —लक्ष्मणा ; गु.—हनुमानवेलो ; क.—पुरुषगङ्गे ; सिं.—
रसतेल् ; पा.—मरदमि , गिअत्याबुझ ; अ.—अखड्क , दस्तम
हर्यह् ; मल.—तिरुताळि लीळल०७३ इत्येके ; मलायी .
लुफाहत (Lufahat) इं.—Mandrake ; ल.—*Mandragora*
officinalis । नामानि . "लक्ष्मणा पुत्रजननी रक्तविन्दुलदा
तथा । नाशिनी शूलिनी नागवती मर्मक्रमा मता" । स. नि ।
गुणाः—“लक्ष्मणा मधुरा शीता स्त्रीवन्धत्वविनाशनी । रसाय-
नकरी बल्या त्रिदोषशमनी परा" । रा. नि । मूलं प्रात्यम् । सूत्र-
षष्ठाध्यायव्याख्यायां मधुकमिति केचित् । श्वेतकण्टकारीत्यपरे ।
उत्तरप्रथमाध्याये “द्वितीये लक्ष्मणासिद्ध” इत्यत्र लक्ष्मणा यष्टीत्येके ।
उक्तं हि—“मधुकं मधुद्रवं स्यान्मधुयष्टी यष्टिका च यष्ट्याहम ।
यष्टीमधुकं मधु च क्लीतनिका लक्ष्मणा चेति” इति मञ्जरी ॥

लक्ष्मीः । सू. २९. पञ्चा । “लक्ष्मीः सम्पत्तिशोभयोः । कर्द्वयौष-
धे च पद्मायां वृद्धिनामौषधेऽपि च” इति मेदिनी । क्षमीति डल्ह-
णः । पद्मचारिणीत्यरुणदत्तः । तुलसीति शिवदीपिका । लक्ष्मणेति
केचित् । विष्णुकान्ता इत्यन्ये ॥

लघुपञ्चमूलम् । शा. २ etc. स्वल्पपञ्चमूली । शालपर्ण्यादिप-
ञ्चपुपानां मूलानि । “हृस्वं बृहत्तं शुमती द्वयगोक्षुरकैः स्मृतं” इति ।
“शालपर्णी पुष्पपर्णी बृहती कण्टकारिका । तथा गोक्षुरकश्चैव

पञ्चमूलमिति स्मृतम्” । ध. नि । गुणाः—“पञ्चमूलं लघु स्वादु
बल्यं पित्तानिलापहम् । नात्युष्णं बृंहणं प्राहि ज्वरश्वासाश्मरी-
प्रणुत्” । भा. प्र । ४०० दशमूलम् । “व्याघ्री बृहत्यतिगुहा स-
गुहा श्रद्धंष्ट्रा संयुक्तमेभिरिति तत्र कथितं कनीयः । पित्तानिलोत्त्र-
णाविकारहरं गणाभ्यामाभ्यां भवेदिति गणो दशमूलसंज्ञः” इति
चिकित्साकलिकायाम् ॥

लट्वा । सू. ६. लटति । ‘लट् बाल्यं’ । पक्षिविशेषः, पेक्षीतकः ।
फेज्जाको रक्तपुच्छाधोभाग इति चक्रपाणिदत्तः । भरद्वाजभेद
इत्येके । ग्राम्यचटक इत्यपरे । लट्वा इत्येव चरकोपस्कारपाठः ।
‘लट्’ इति लोके इति उल्हणः । “लट्वा करञ्जभेदे स्यात् फले
वाद्ये खगान्तरे” इति मेदिनी ॥

लट्वा । उ. २२. कुसुंभः । “लट्वा स्त्री पक्षिभेदे च कुसुंभेऽपि”
इति केशवस्वामी । लंघेतीन्दुः ॥

लट्वाकः । सू. ६. पत्रशाकविशेषः । लोट्टाक इति चरकपाठः ।
लोहृमारिष इति चक्रः । गुग्गुलुरितीन्दुः ॥

लट्वाबीजम् । चि. ११. कुसुंभबीजमित्येव चरकसंग्रहयोः पाठः ॥

लता । शा. २. लतति । ‘लत आघाते’ । प्रियंगुः । गन्धप्रियंगुरि-
त्यरुणदत्तः । श्रेतसारिव्येति केचित् । उत्पलसारिवेत्यपरे । “लता
प्रियंगुशाखयोः । पृक्काज्योतिष्मतीवल्लीलताकस्तूरिकासु च ।
माधवीदूर्वयोः” इति मेदिनी ॥

लता । उ. ५. प्रियंगुः । शतपुष्पेत्येके । शारिवाचेतीन्दुः ॥

लता । उ. २५. प्रियंगुः । दूर्वेतीन्दुः । नतेति मुद्रितचरकपाठः ।

प्रियंगुरित्येव चक्रपाणिदत्तः ॥

लंबा । सू. १५. लग्नो लवि + अच् । कटुकालाबुः । इक्ष्वाकुरिति

कन्दशाकः । रसोनः । “कटुकश्चापि मूलेषु तिक्तः पत्रेषु संस्थितः । नाले कपाय उद्दिष्टो नालाग्रे लवणः स्मृतः । बीजे तु मधुरः प्रोक्तो रसस्तद्गुणवेदिभिः” इति भावमिश्रः । N. O. *Liliaceae* । हिं.—लम्पन, लम्न ; बं.—रसुन ; म.—लसूण ; कौ.—लसुण ; गु.—उमण, शुनम ; नै.—लेङ्गट्ट, वेल्कुळि ; क.—वेल्कुळि ; तु.—वेल्कुळि ; न.—वेल्कुळिपूण्टु, वेल्कुळि ; सिं.—सुडुलु, वेल्कुळु ; मल.—वेल्कुळि वयल्लुळी ; पा.—गीर ; । अ.—मुमड्कुर्दार्थुन ; इं.—Charlie ; ल.—*Allium sativum* । नाथानि —“लशुनस्तु रसोनः स्यादुग्रगन्धो महौषधम् । अग्निष्टो म्लेच्छकन्दश्च यवनेष्टो रसोनकः” । भा. प्र । कन्दो धास्यः । गुणाः —“रसोनो बृंहणो वृष्यः स्निग्धोष्णः पाचनः मरः । रमे पाके च कटुकस्तीक्ष्णो मधुरको मतः । भग्नसन्धानकृत्कण्ठयो गुरुः पित्तास्रवृद्धिदः । बलवर्णकरो मेधाहितो नेत्र्यो रमायनः । हृद्रोगजीर्णज्वरकुक्षिशूलविबन्धगुल्मारुचिकासंशोकान् । दुर्नामकुष्ठानलसादजन्तुसमीरणश्वासकफांश्च हन्ति । मशं मांसं तथा म्लञ्च हितं लशुनसेविनाम् । व्यायाममातपं रोषमतिनीरं पयो गुडम् । रसोनमश्रन् पुरुषस्य जेदेतात्रिरन्तरम्” । भा. प्र । see रसोनः ॥

लशुनकन्दम् । चि. १४. लशुनस्य कन्दम् ॥

लसीका । मांसांतरगत रसविशेषः, जलसदृशी । पित्तेन स्विन्नमांसात् स्रवद्दुदकं ‘लसीका’ इत्युच्यते । “यत्तु मांसत्वगन्तरे उदकं तल्लसीकाशब्दं लभते” इति चरकः । “तस्य च रक्तस्य पाञ्चभौतिकस्यापि द्विविधमुपादानं प्राधान्येन आप्यं पार्थिवम् । तयोरायं जलवद्-उत्तरलं-लसीका नाम” इति प्रत्यक्षशरारात् । Lymph । पुल्लुतिर इति केरलपु । “लसीका लसिका” इति वैजयन्ती ॥

लाक्षा । सू. २१ etc. लक्ष्यतेऽनया । रंजकद्रव्यविशेषः । “लाक्षा च नूतना ग्राह्या मृत्तिकादिविवर्जिता” इति । हिं.—लाख, लाही ; बं.—लाहा, गाला, ला ; म.—लाख ; गु.—लाख ; कौ.—लाख ; तै.—लक्का, लाका, लत्तुक ; क.—अरगु ; त.—कोम्परकु ; अरक्कु ; सिं.—लाकड ; मल.—कोलरक्कु കോലരക്കു, अरक्कु ; पा.—लाक ; अ.—लुक, लुकमकमुल ; इं.—Shell lac, lac ; ल.—*Coccus Lacca* । नामानि — “लाक्षा पलंकषा रक्ता दीप्तिश्च कृमिजा जतु । क्षतघ्नी रङ्गमाता च द्रुमव्याधिरलक्तकः” । घ. नि । गुणाः—“लाक्षा तु तिक्ता तुवरा भग्नसन्धानकारिका । स्निग्धा लघ्वी च बल्या च शीता वर्णप्रदा मता । कफं पित्तं च शोषं च विषं रक्तविकारकम् । हिक्कां कासं ज्वरं चैव विषमं च विनाशयेत् । उरःक्षतं च वीसर्पनासारोगकृर्मास्तथा । कुष्ठं व्रणं च त्वदोषं दाहं चैव विनाशयेत्” । नि. र । शोधितं ग्राह्यम् । अतीसारचिकित्सिते “लाक्षानागरवैदेही” यत्र ‘लाक्षा’ स्थाने द्राक्षेत्येव चरकपाठः ॥

लाक्षारसः । शा. १. लाक्षानिःसृतो रसः द्रवः । लाक्षाजलं क्वाथो वा । हिं.—लाखके रस ; मल.—चेम्पन्निच्चार् ചെമ്പൻചിറ, अरक्किर्नार् । तत्साधनविधिः—“षड्गुणैर्नामसा लाक्षा दोलायन्त्रे ह्युपस्थिता । त्रिसप्तधा परिस्त्राव्य लाक्षारसमिदं विदुः” ॥

लाङ्गलिका । सू. ३० etc. लाङ्गलं पुष्पविशेषोऽस्त्यस्याः । लाङ्गली ॥

लाङ्गलिकी । शा. १ etc. लाङ्गली । “अग्निज्वाला लाङ्गलिकी” इति वाचस्पतिः ॥

लाङ्गली ! चि. ८ etc. लांगलवद्भेदनान्, लांगलाकारः पुष्पमस्य-

स्याः इति वा । गर्भपातिनी । N. O.—*Liliaceae* । हिं.—
कलिहारी, कलियारी, करिहारी, कलहिंस; वं.—ईशलाङ्गला,
विषलाङ्गला, विषलाङ्गुलि; म.—कळलावी, वागचवका, ख-
ड्यानाग, नागकरिया, करियानाग; गु.—कलगारी, खड्या-
नाग; कों.—वागानाङ्कटा, शिवशक्ति; दखा.—नटका-वचना-
ग; तै.—अग्निशिख, लांगलि, अटविनाभि; क.—कोळिकुटुम,
नांगुलिक, शिवशक्ति, तोटिल्, शिवरक्तिवळिळ, करडिकणि-
नगट्टे, राडागारी; त.—कान्तळ्, अक्किनिच्चिलं; कार्त्तिकैप्पू,
कार्त्तिकैक्किळंकु, तौदि, वेन्तोन्निर, कल्पैक्किळंकु; सिं.—निय-
ङ्गला; तु.—वलिपप्, केंकण्णुप्; मल.—मेत्तोन्नि മേൽക്കോ-
ന്നി, कान्तळ्; इं.—*Gloriosa*, *Superb lily*; *Wolf's*
bane, *Glory lily*; ल.—*Gloriosa or methonica superba* ।
The poisonous root of this elegant climbing plant is
used generally by poor women for suicide in Kerala ।
Its bulb is one of the seven minor poisons of
Sanskrit writers । नामानि—“लाङ्गल्यग्निशिखा सीरी ह-
लिनी गर्भपातिनी । विशुल्लता विशल्या च विषा रक्तेन्दुपुष्पि-
का” । स. नि । मूलं प्राद्यम् । गुणाः—“कलिहारी सरा कुष्ठ-
शोफार्शोव्रणशूलजित् । सधारा श्लेष्मजित्तिक्ता कटुका तुवरापि
च । तीक्ष्णोष्णा कृमिहृल्लघ्वी पित्तला गर्भपातिनी” । भा. प्र ।
“पौष्कराभावनः कुष्ठं तथा लाङ्गल्यभावतः” इति भावमिश्रः ॥

लाजचूर्णम् । क. ३. सक्तुः ॥

लाजतर्पणम् । चि. १ etc. पानीयालोडितलाजचूर्णम् । उक्तं
हि—“द्रवेणालोडितास्ते म्युस्तर्पणं लाजसक्तवः” इति ॥

लाजपेया । चि. १. अल्पलाजाकृतपेया । मल.—मलर्कञ्चि
മലർകഞ്ചി । खिलोकी पेया, लाजासे बनाया हुआ मण्डरूप-
पेया ॥

लाजसक्तुः । चि. २ etc. खधिचूर्णम् । धानकी खीलके सक्तु ।

म.—लाह्यां चै पीठ ॥

लाजा । सू. ६ etc. लज्जन्ते लाजाः, 'लज्ज भर्जते' । "खदिका लाजाः" इति त्रिकाण्डशेषे । "लाजः स्यादाद्रितण्डुले । नपुंसक-
मुशीरेऽथ स्त्रियां पुंभूम्नि चाक्षते" इति मेदिनी । भृष्टानां शालीनां
तण्डुलाः । खधिका । हिं.—खील, धानकी खील, लावा;
बं.—खइ; म.—साळीच्या लाह्या; त.—नेन्पोरि; सिं.—
पोरि, विलन्द; मल.—मलर् ७२१०, पोरि; ई.—Fried
paddy । *Laja* is paddy fried in a sand bath । The
husks open out and the rice swells into a light
spongy body । "शालयः सतुषा भृष्टाः प्रकुट्टनिस्तुपीकृताः ।
लाजाख्या" इति । अपि च—"येषां म्युस्तण्डुलास्तानि धान्यानि
सतुषाणि च । भृष्टानि स्फुटितान्यादुर्लाजा इति मनीषिणः"
इति भावमिश्रः । "लाजाः पुंभूम्नि परिवारकः" इति वैजयन्ती ।
सद्यस्कं ग्राह्यम् ॥

लावाक्षः । सू. ६. व्रीहिधान्यविशेषः । व्रीहेर्हीनगुणः । लावाक्षि-
सदृशतण्डुलः । लावाख्यः लावाक्ष इति पाठौ । कुक्कुटाण्डकाहीन-
गुणः । पुराणं ग्राह्यम् ॥

लावः । सू. ६ etc. लाति (लावयति) लूयते वा । स्थलचरपक्षि-
विशेषः । "लावको लघुजङ्गल" इति त्रिकाण्डशेषः । हिं.—
लवा; बं.—लाउया भाँटा, लाओया पार्या; म.—पाकोळी,
लाबुगे; सिं.—औलेयियो; मल.—मीवन्याक्षि श्रीलङ्कीलाजा,
चीवल्, मेवल्; नारायणपक्षि इत्येके; त.—वानम्वाटि इति
केचित्; ई.—Swallow; ल.—*Hirundo javanica* । *Perdix*
chinensis इत्यविनाशचन्द्रः । चित्रयोधीनि हेमाद्रिः । "लावा

त्रिपिकरवर्गेषु ते चतुर्धा मता बुधैः । पांशुलो गौरकोन्यस्तु पौण्ड्र-
को दर्भरस्तथा” इति भावभिन्नः । गौरक इत्यत्र गैरिक इत्येव
केषांचन पाठः । गैरिकपांशुलौ प्रसिद्धौ, पौण्ड्रकदर्भरौ देशान्तरे
लोकाद्व्यगन्तव्यौ उति बल्हणः । नामानि—“लावा तु लावकः
प्रोक्तो लावः स च लवः स्मृतः” । रा. नि । गुणाः—“लावा
वद्विकराः स्निग्धा गरव्ना प्राहिका हिताः । पांशुलः श्लेष्मलस्तेषु
वीर्योष्णोनिलनाशनः । गौरो लघुतरो रूक्षो वद्विकारी त्रिदोषजित् ।
पौण्ड्रकः पित्तकृत् किञ्चिद्लघुर्वातकफापहः । दर्भरो रक्तपित्तघ्नो
हृदामयहरो हिमः” । भा. प्र । “पक्षिणाञ्च महाश्रेष्ठो लावको
जाङ्गलात्मकः । संप्राही दीपनः प्रोक्तः कषायो मधुरो लघुः ।
तथा विपाके मधुरः सन्निपातेऽतिपूजितः” । अत्रि ॥

लावाक्षः । see लावाक्षः ॥

लिक्षा । नि. १४. वस्त्रोत्थयूकाभेदः । हिं.—लीख ; बं.—लि-
खि ; म.—लिखा ; सिं.—लेद्धिया ; मल.—कूरपेन् ॐ०३५००,
शीलपेन्, कोट्टेरुमा ; इं.—(Cloth-louse, body-louse,
Wood-louse । नामानि—“श्वेतयूकाङ्गवस्त्रोत्था लिक्षा यूकाण्ड-
वस्त्रके” । रा. नि ॥

लृता । मृ. ५ etc. लृथते लृता । विपात्मिका अष्टपात् नाम
क्षुद्रवृत्तजन्तुः । “लृता तु रोगे पिपीलिकोर्णनाभयोः” इति हेम-
चन्द्रः । हिं.—मकड़ी ; बं.—माकड्सा ; मल.—ऊरास्पुलि
ৗৗৗৗৗৗৗৗ, उरुमायुलि, चेट्टियान् । Tarantula । “बहुप-
द्रवरूपा तु लृतेकैव विपात्मिका” इति दृश्यते । विपात्मिकायाः
पादपट्टमिति केचित् । “लृतास्तीक्ष्णविषा हन्युः सप्ताष्टनवभिर्दि-
नैः । एकादशाहात् परतो विषं यासां तु मध्यमम्” इत्यलंबायनः ॥

लेलीतकवसा । चि. १९ etc. गन्धकः । गन्धकतैलमिति बहवः ।

गन्धकका तेल इति शिदीपिका । गन्धकविशेष इत्येके । “वटसौ-
गन्धिको गन्धो गन्धको गन्धमादनः । लेलीनो गन्धपाषाणो लेली-
तश्च निकृन्तकः” । रा. नि । see गन्धपाषाणः । गन्धक एवेति
मदनपालः । पाषाणभेदः औत्तरापथिक उच्यत इति निघण्टौ इति
चक्रपाणिदत्तः । लि्लीहक इति पाठः । उक्तं हि—“आसीदैत्यो
महाबाहुर्लिलिहानो महासुरः । योजनानां त्रयस्त्रिंशत् कायेनाच्छा-
द्य तिष्ठति । विष्णुचक्रेण संलिङ्गो पपात धरणीतले । वस्रा तस्य
समाख्याता लि्लीहक इति श्रितौ” इति । उत्तरापथे रसरूपा
प्रसिद्धा इतीन्दुः । अजगरवसा इत्येव केरलीयपौराणिकाभिप्रायः ।
सौवर्चललवणतैलमित्यरुणदत्तः । अपचीव्रणघ्नमित्यजगरवसां वृद्ध-
वाग्भटः पठति ॥

लोणिका । चि. ९. लोणीका ॥

लोणीका । सू. ६. पत्रशाकविशेषः । N. O.—*Portulacaceae* ।

हिं.—नोनिया, नोनिया, कुल्फा, लुनियाशाक, खुरका ;
सलूनक इति शिवदीपिका ; वं.—णुनी ; म.—घोळ, भूईंघोळी ;
गु.—लुणी झिणी, लोनी ; तै.—पइलकुर, पेइ पविलकुरा ;
क.—गोली, दुद-गोरेय्, तुच्चुगोळीपल्य, दोडुगोणिसोप्पु ;
त.—परप्पुक्कीरै, उप्पुक्कीरै, पचिरि ; मल.—भणालि ७-
amali, उप्पुक्कीरा ; उरिया.—पुरुणी शाग् ; पश्चा.—लो-
नक ; पा.—खुरफा ; अ.—खुरफा, वल्कतुलहुमका ; इं.—
Common Indian parselane ; ल.—*Portulaca Oleracea* ।
नामानि—“लोणा लोणी च कथिता बृहलोणी तु घोट्टिका” इति
भावमिश्रः । पत्रं ग्रहम् । गुणाः—“लोणी रूक्षा स्मृता गुर्वी
वातश्लेष्महरी पटुः । अर्शोघ्नी दीपनी चाम्बला मन्दाग्निविषनाशि-
नी । भा. प्र ॥

लोध्रः । see रोध्रः ॥

लोघ्रशूकः । रोघ्रशूकः ॥

लोपाकः । सू. ६ etc. लाङ्गलकमृगो नाम महालांगूलो ह्रस्व-
शृगालः । “लोपाको लोमशः स्मृतः” इति । लोआ इति लोके ।
हिं.- लोमडी ; मल.- कुरुनरि ௮௮௮௮, चेरुकुरुकन् ; म.—
लोगहाख्य शृगालभेदः ; त.- नरि ; इ.—Fox ; ल.—*Vulpes bengalensis* । The fox has the size and shape of a middle-sized dog, but its head is pointed and its legs are shorter than those of the dog. The tail is long and bushy with a black tip and the fur of a grayish colour । स्वल्पशृगालो महालांगूल इति चक्रपाणिदत्तः । लोपा-
कः शृगालभेदः ‘लाङ्गलक’ इति लोङ्क इति दल्हणः । जंबुकसद-
श इति हेमाद्रिः । पृथुजंबुक इति वैजयन्ती । लोपाश इति पाठः ॥

लोमशम् । चि. २२. तमालपत्रम् । मांसीत्येके ॥

लोमशा । चि. २ etc. लोमानि बाहुल्येन सन्त्यस्थाः । मांसी ।

“लोमशो मुनिमेषयोः । लोमान्विते स्त्रियां काकजंघामांसीवचासु
च । शूकशिबिमहामेदाकाशीशे डाकिनीभिदि” इति मेदिनी ॥

लोलनम् । नि. २. चालनं, इतस्ततोऽनयनम् । लोठनमिति
मुद्रितचरकपाठः ॥

लोष्टम् । सू. २. मृत्पिण्डः । कपालमित्येव चरकमुश्रुतयोः पाठः ।
घटादीनां खर्परम् । शिरोस्थीत्यर्थेन Skulls इति चरकांग्लेयानु-
वादकः । see मृत्कपालम् ॥

लोहम् । चि. ४ etc. अगुरु । “लोहं तेजसपात्रे च मरिचे
हेमन्यस्यपि । गन्धद्रव्येऽप्यगुर्वारुष्ये” इति केशवस्वामी । कफ-
नाशकधूमपानयोगे ‘लोघ्र’मिति पठति चरकः । तस्मिन्नेवाध्याये
जीवन्त्यादिचूर्णयोगे घातशोणितचिकित्सिते मधुयष्ट्यादितैलयोगे
चागर्वित्येव चरकपाठः ॥

**लोहम् । उ. ११. लोहति, लुहते, वा । 'लुह गाध्यं' । स्वनाम-
ख्यातधातुः । अयस् । "लोहोऽस्त्री शस्त्रके लौहे जोंगके सर्वतै-
जसे" इति मेदिनी । तद्धि स्थावरमप्ययस्कान्तसान्निध्यात् चलति ।
हिं.—लौहा, लोओया; वं.—लोहा, लोया; म.—लोखंड;
गु.—लोहुं; उर्दु.—लोहचन; दखा.—लोहा; कों.—लोखंड;
तै.—इनुमु; त.—इरुम्पु, अयं; सिं.—यकड; मल.
इरुम्पु ୟ൬൬; मलायी.—वासि; बर्मा.—थान; अ.
इदीद; पा.—आहन; इं.—Iron; लै.—Ferrum । नामानि
“लोहं शस्त्रं घनं पिण्डं तीक्ष्णं पारशवं शिवम् । अयः कृष्णायमं
वीरं भ्रमरं कृष्णलोहकम्” । ध. नि । शोधितमारितं ग्राह्यम् ।
मुण्डतीक्ष्णभेदेन सामान्यतस्तद्विविधम् । गुणाः—“लौहं तिक्तं
सरं शीतं मधुरं तुवरं गुरु । रूक्षं वयस्यं चक्षुष्यं लेख्यं वातलं
जयेत् । कफं पित्तं गरं शूलं शोथार्शः प्रीहपाण्डुताः । भेदोभेह-
कुमीन् कुष्ठं तत्किट्टं तद्वदेव हि” । भा. प्र । अशुद्धलौहदोषाः
“खञ्जत्वकुष्ठामयमृत्युकारी हृद्रोगशूलौ कुरुतेऽश्मरीञ्च । नानारु-
जानां च तथा प्रकोपं कुर्याच्च हृल्लासमशुद्धलौहम्” । भा. प्र ।
शोधनविधिः—“पतलीकृतपत्राणि लोहस्याग्नौ प्रतापयेत् । नि-
षिञ्चेत्तप्तपत्रानि तैले तक्ने च कांजिके । गोमूत्रे च कुलत्थानां
कषाये च त्रिधा त्रिधा । एवं लौहस्य पत्राणां विशुद्धिः संप्रजाय-
ते” । भा. प्र । “कूष्माण्डं तिलतैलञ्च माषान्नं राजिकां तथा ।
मद्यमम्लरसं चापि त्यजेल्लोहस्य सेवकः” । भा. प्र ॥**

**लोहितगैरिकम् । उ. १३. स्वर्णगैरिकम् । पदद्वयमिति केचित् ।
लोहितं पतङ्गमिति । कुंकुममित्यपरे ॥**

**लोहितयष्टिका । चि. १९ ccc. मज्झिमु । “नलद्वयान्कलाहंग
यष्टिका” इत्यत्र मज्झिष्ठेत्येव सुश्रुतपाठः ॥**

लोहिता । चि. २१ etc. मञ्जिष्ठा ॥

लोहितिका । क. ४. मञ्जिष्ठा ॥

लोहम् । see लोहम् ॥

व ।

वंशः । सू. १७ etc. वमति । ‘दुवम उद्विरणं’ । वनति, वन्यते वा । ‘वन’ शब्दे । “वंशः पुंसि कुले वेणौ पृष्ठावयववर्गयोः” इति मेदिनी । पुष्पघातको नाम पत्रशाकवृक्षः । N. O.—*Graminaceae* । हिं.—वांस, भासा; वं.—वांश; म.—वांबू, वंश, वेतू, वामा, भरीव वेतू; गु.—वांश, वांस; तै.—वेदुरु; क.—विदिरु, विदुरु, गळ; कौ.—वासो; दखा.—वांस; तु.—वेट्; त.—मूंकिल्; मिं.—उनगम्; मल.—मुळा वृक्ष, मूकिल्, इलि; पा.—कसव; फ़.—Bambou-commun; जर्मन.—Gemeiner Bambos; इं.—Common prickly Bamboo, Bamboo; ल.—*Bambusa Arundinaceae* । नामानि—“वंशो वेणुर्वयवफलः कार्मुकस्तृणकेतुकः । त्वक्सारः शतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा” । रा. नि । गुणाः—“वंशः सरो हिमः स्वादुः कषायो वस्तिशोधनः । छेदनः कफपित्तघ्नः कुष्ठाम्नघ्नश्शोथजित्” । भा. प्र । म द्विधा सामान्यो रन्ध्रवंशश्च । मूलं प्राण्यम् ॥

वंशः । शा. ४. पृष्ठवंशः । मल.—तण्टलेल्लु തണ്ടലല്ലു । Backbone, Spine ॥

वंशकरीरः । सू. ६ etc. वंशमूलांकुरः । वंशो वेणुः करीरौंकुरः ।

हिं.—वाँसका कलं, वाँसके छडका; वं.—कोड; म —वेतूचें

कौब; क.—बदिरकलिल; सिं.—किंलिङ्ग; मल.—मुलया-
ण्डलू ५७७०००३७, इलिककूम्पु; इं.—Young shoot of the
bamboo । नामानि—“वंशाग्रं तु करीरः स्याद्वंशांकुरपरः
स्मृतः” । ध. नि । गुणाः—“वंशकरीराः श्लेष्मत्राः सकषायवि-
दाहिनः” । रा. व । “तत्करीरः कटुः पाके रसे रूक्षो गुरुः
सरः । कषायः कफकृत्स्वादुर्विदाही वातपित्तलः” । भा. प्र ।
उत्तरद्वादशाध्याये “तालवंशकरीरज”मित्यत्र पदद्वयमिति केचित् ॥

वंशजः । उ. १२. वंशकरीरः ॥

वंशजो यवः । वंशयवः ॥

वंशत्वक् । उ. १८. वंशनिर्लेखः । बांसके छिलक, बांसकी
छाल, छल्ली; मल.—मुलमोरि ५७७०००० ॥

वंशनिर्लेखः । उ. ३७. वंशत्वक् ॥

वंशबीजः । उ. ३६. वंशयवः ॥

वंशयवः । मू. ६. वंशवृक्षजातो यवाकारः द्रव्यविशेषः । वेणुजधा-
न्यम् । हिं.—बांसके चावल; म.—वेळूचें बीज; तै.—वेदुरुविरयमु;
क.—बिदरकी; वं.—वांशेर धान; त.—मूङ्गिलरिचि; मल.—
मुलयरि ५७७०००; इं.—Seed of the bamboo । नामानि—
“वेणुजो वेणुबीजश्च वंशजो वंशतण्डुलः । वंशधान्यं च वंशाहो
वेणुवंशद्विधायवः” । रा. नि । पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“तद्यवा-
स्तु सरा रूक्षाः कषायाः कटुपाकिनः । वातपित्तकरा उष्णा बद्धमू-
त्राः कफापहाः” । भा. प्र । “शीतः कषायो मधुरस्तु रूक्षो मेहक्रि-
मिश्लेष्मविपापहश्च । पुष्टिं च वीर्यं च बलं च दत्ते पित्तापहो वेणु-
यवः प्रशस्तः” । रा. नि । भेदांहरमिति चरकः । तच्च दशभेदा-
द्बहुविधम् ॥

वक्रम् । उ. १६ ७७०. नगरम् । नगरमित्येव मंत्रहपाठः । “वक्रो

ना विष्णावपि जलेश्वरे । अङ्गारके च ऊर्ध्वं तु मन्वद्भूत्यान्तरे वि-
दुः । तगराख्ये” इति केशवस्वामी । मूषिकविषप्रतिषेधे” शिरीषरज-
नविककुङ्कुमामृतवालिभिः” इत्यत्र ‘वक्र’ स्थाने कुष्ठमिति सुश्रुतपाठः ॥

वङ्गम् । उ. १३. वङ्गनि । ‘वर्णि गतौ’ । रङ्गधातुः । “वङ्गं सीस-
करङ्गयोः । तार्ताकेऽपि च कार्पासे पुंभूम्नि नीवृदन्तरे” इति मेदि-
नी । “वङ्गः कार्पासे वृन्ताके वङ्गा जनपदान्तरे । वङ्गं त्रपुणि सी-
से च” इति हैमः । “खुरकं मिश्रकं चेति द्विविधं वङ्गमुच्यते ।
खुरकं च गुणैः श्रेष्ठं मिश्रकं नरसेवितं” इति । तत्शोधनविधि-
र्यथा,—“रङ्गनागौ प्रथमौ च गलितौ तौ निषेचयेत् । त्रिधा त्रिधा
विशुद्धिः स्याद्रविदुग्धेऽपि च त्रिधा” । अशोधितवङ्गदोषा यथा,—
“वङ्गं विधत्ते खलु शुद्धिहीनं तथाह्वयक्वञ्च किलासगुल्मौ ।
कुष्ठानि शूलं किल वानशोथं पाण्डुं प्रमेहञ्च भगन्दरज्ज । विशेषमं
रक्तविकारवृन्दं क्षयञ्च कृच्छ्राणि कफं ज्वरञ्च । मेहाश्मरीविद्रधि-
मुख्यरोगान् नागोऽपि कुर्यात् कथितान् विकारान्” । हिं.—रांगा,
कथीर, कथल, वङ्ग ; बं.—रांग, बंगा ; म.—कथील, कलो-
यी ; गु.—कथीर, कलई ; दखा.—कथिल ; तै.—वेन्दि,
तगरमु ; क.—तवरे, तवर ; काँ.—तवरे ; त.—वेळ्ळियं,
तकरं ; सिं.—सुट्टु ईयं ; मल.—वेळ्ळियं ௪௮௫௯, वेळुचीयं ;
बर्मा.—खायि-माफ्यन् (Khai-maphyn) अ.—रसास्,
रसास्, अब्रुस ; पा.—जरबीज, उझिञ्ज ; इं.—Tin, Pewter-
calx ; ल. Stannum । नामानि—“श्वेतसीसं ज्वलं तूलं
राजार्हं भरभं त्रपु । रङ्गं यङ्गं च शुभ्रं च वङ्गपर्यायवाचकः” ।
म. नि । धोयिनमारिने माह्यम् । गुणाः—रङ्गं लघु सरं स्वल्पमुष्णं
मेहकफक्रिमीन् । निहन्ति पाण्डुं सन्धांसं चक्षुष्यं पित्तलं मनाक् ।
सिंहो यथा हस्तिगणं निहन्ति तथैव वङ्गोऽखिलमेहवर्गम् । देहस्य
सौख्यं प्रबलेन्द्रियत्वं नरस्य पुष्टिं विदधाति नूनम्” । भा. प्र ॥

वचा । सू. १० etc. वक्यनया वचा, वाक्पाटवकृत् । स्वनाम-
ख्यातपण्यद्रव्यम् । “वचः कीरे वचौषधी । सारिकायाश्च वा-
ग्वाचे भारत्यां वचने स्त्रियौ” इति मेदिनी । N. O.—*Aroideae* ।
हिं.—वच, घोरवच ; बं.—वच ; म.—वेखंड ; गु.—गोड-
वज, वज ; कों.—एखंड ; तै.—वस, बडज, नल्लवस ; क.—
बजेगिड, नारुवेरु, वच ; दखा.—वच ; तु.—वजे ; त.—
वचंपु, चटकोतन्, चटिनं ; सिं.—वदकह ; मल.—वयम्पु
வயம்பு ; पा.—सोसनजई ; अ.—उदलबुज ; इं.—Sweet-
flag root ; Orris root इत्येके ; ल.—*Acorus calamus* ।
“अत्युग्रापि सरागापि ग्रन्थिलापि परा भवेत् । अन्तःशुचित्व-
मात्रेण वचा कर्मणि गर्हिता” । गोमूत्रे पञ्चपल्लवोदके पक्त्वा
पश्चात् सुगन्धजलेन स्वेदनात् वचा हरिद्रा च शुद्धा भवति ।
नामानि—“वचोप्रगन्धा षड्प्रन्था गोलोमी शतपर्विका । क्षुद्रपत्री
च मङ्गल्या जटिलोग्रा च लोमशा” । भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“वचोप्रगन्धा कटुका तिकोष्णा वान्तिवह्निक्वत् । विबन्धा-
ध्मानशूलप्री शकृन्मूत्रविशोधिनी । अपस्मारकफोन्मादभूतजन्त्व-
निलान् हरेत्” । भा. प्र । वचाद्भुतगुणाः “अद्विषीं पयसा-
ज्येन मासमेकं तु सेविता । वचा कुर्यान्नरं प्राज्ञं श्रुतिधारणसंयुतम् ।
चन्द्रसूर्यग्रहे पीतं पलमेकं पयोन्वितम् । वचायास्तत्क्षणं कुर्यान्म-
हाप्रज्ञान्वितं नरम्” । हृद्रोगचिकित्सायां “यवानीलवणश्चारवचा-
जाज्यौषधै” रित्यत्र ‘वचा’ स्थाने ‘द्विवचा’ इत्येव चरकपाठः ।
कल्पचतुर्थाध्याये “सुरदारुवचारास्ने” त्यत्र ‘वचा’ स्थानेऽवश्यं ‘व-
रा’ इति पठितव्यं सुश्रुतमतानुसारिणा । तस्मिन्नेव पद्ये वचार्थेन
‘षड्प्रन्था’ मपि दृश्यते ॥

वज्रः चि. १९. भेदकत्वात् । स्नुही । “वज्रः स्नुक्स्नी स्नुही
गुडा” इत्यमरः ॥

वज्रम् । उ. ३६. महारत्नान्यतमं रत्नम् । हीरकम् । “वज्रोऽस्त्री हीरकास्त्रयोः” इति वैजयन्ती । हिं.—हीरा ; वं.—हिरे ; म.—हिरा ; गु.—हिरो ; क.—वज्र ; सिं.—दियमन्ति ; मल.—वैरक्कल्लु ; पा.—इल्माश ; इं.—Diamond ; ल.—*Adamos* । नामानि—“वज्रो वज्रमणिर्वज्रा वज्रमाणिक्यकं मतम्” । स, नि । अशुद्धहीरकदोषाः—“अशुद्धं कुरुते वज्रं कुष्ठं पार्श्वव्यथां तथा । पाण्डुतां पंगुलत्वं च तस्मात् संशोध्य मारयेत्” । मारितस्य वज्रस्य गुणाः—आयुः पुष्टिं बलं वीर्यं वर्णं सौख्यं करोति च । सेवितं सर्वरोगघ्नं मृतं वज्रं न संशयः” । भा. प्र । अन्यच्च—“हीरकः सारकः शीतः कषायो मधुरस्तथा । चक्षुष्यो वान्तिकृत् पापालक्ष्मीनाशकरो धृतः” ॥

वज्रप्रोक्ता । उ. ५. स्नुही । सुधेतीन्दुः । वज्रकन्द इति डल्हणः । ऋष्यप्रोक्तेति शतावरीत्यर्थेन हाराणचन्दः । श्वेतकुश इति शिवदीपिकायाम् । अस्थिशृङ्खलेति पाठ्यकारः ॥

वंजुलः । सू. १५. अशोकः । “वञ्जुलः पुंसि विनिशे वेतसाशोकयोरपि” इति मेदिनी । वेतस इति डल्हणारुणदत्तप्रभृतयः । दीर्घपत्रो वेतस इत्येके । न्यग्रोधादिगणे वेतसादशोक एव सर्वथा समीचीनः । भाष्यकारोपि तन्मतमनुसरति ॥

वटः । सू. २४ etc. वट(य)ति वेष्टयति मूलैर्वटः । न्यग्रोधो नाम छायावृक्षविशेषः । “वटी त्रिषु गुणे पुंसि स्यान्न्यग्रोधकपर्दयोः” इति मेदिनी । N. O.—*Urticaceae* । हिं.—बड, वर, वर्गट, वरगद ; वं.—बट ; म.—बड ; गु.—बड ; उत्.—वोरु ; कों.—गोइलिरुकु, वोडरुकु ; तै.—मरिचेदु, पेदमरि ; क.—आलदमर, गोळीमर ; तु.—गोळिदमर ; त.—आलमरं, एक-वाचं ; सिं.—नुग ; मल.—पेराळ ७५००७, आल्गरं ;

वर्मा.—पियि-न्यौङ्ग ; फ्र.—Figuier due Bengal ; इ.—Banyan tree ; ल.—*Ficus Bengulensis, F. Indica* ।
 नामानि—“वटो रक्तफलः शृङ्गी न्यग्रोधः स्कन्धजो ध्रुवः ।
 श्रीरी वैश्रवणावासो बहुपादो वनस्पतिः” । घ. नि । गुणाः—
 “वटः कषायो मधुरः शिशिरः कफपित्तजित् । ज्वरदाहवृषामो-
 हत्रणशोफापहारकः” । रा. नि । “वटः शीतो गुरुर्माही कफपि-
 त्तत्रणापहः । वण्यो विसर्पदाहघ्नः कषायो योनिदोषहृत्” । भा.
 प्र । त्वगादिकं पक्वफलं च ग्राह्यम् ॥

वटप्ररोहः । चि. २. वटस्य शाखाधोभागनिःसृतकोमलारुणतनु-
 दीर्घमूलम् । म.—पारंवी ; वडाच्या पारंव्या ; मल.—पेराल्
 वेटु ๑๒๐๐๒ ๑๒५ । वटारोहा इति लोके इत्याढमलः । वटाव-
 रोह इति चरकपाठः ॥

वटशुङ्गा । शा. १ etc. वटवृक्षस्य प्रथमोद्भूतमुकुलितपल्लव-
 प्रायतरुणदलविशेषः । मल.—पेराल्मोदटु ๑๒००२ १२०५ ;
 हिं.—वटके नवीनकोमलपत्ते ; तोतेके चोंचके समान निकलने
 वाली वटकी कोंपल इति शिवदीपिका । वटस्य कोमलपल्लवमित्याढ-
 मलः । शुङ्गा नूतनपत्रांकुर इति डल्हणः । अविकसितनववटपल्लव
 इति चक्रपाणिदत्तः । प्रथमोद्भिन्नपत्रांकुरमितीन्दुः । पित्तजल्लर्दि-
 चिकित्सायां “जंब्वाभ्रपल्लवोशीरवटशुङ्गावरोहजः” इत्यत्र “जंब्वा-
 भ्रपल्लवोशीरवटाश्वत्थांकुरोद्भवः” इत्येव संग्रहपाठः ॥

वडवा । शा. ६. तुरङ्गमस्त्री हिं.—घोड़ी ; म.—घोडी ; त.—
 पेण्कुतिरै ; मल.—पेण्कुतिरा ๑२००२ १२०१० ; इ.—Mare ।
 “वम्यश्चा वडवार्वती” इति वैजयन्ती । “वडवा द्वित्रयोपिनि ।
 अश्वायां कुंभदास्या नारीजात्यन्तरेऽपि च” इति मेदिनी ॥

वडैला । उ. ६ see भद्रैला ॥

वत्सकः । सू. १० etc. वस्ते त्वचम् । कुटजः । “वत्सः संवत्सरे वृक्षभेदे कुटजसंज्ञके । ऋषिभेदे च” इति केशवस्वामी ॥

वत्सकबीजम् । चि. ९ etc. कुटजफलम् ॥

वत्साख्यम् । उ. ३५. वत्सनाभो नाम कन्दविषभेदः । “प्रीवा-
स्तंभो वत्सनाभं पीतविण्मूत्रनेत्रता” इति सुश्रुतः । “सिन्दुवारस-
द्वक्पत्रो वत्सनाभ्याकृतिस्तथा । यत्पार्श्वे न तरोर्वृद्धिर्वत्सनाभः
स भाषितः” इति ॥

वध्रम् । सू. २५, नि. १४. वध्रीति पाठः । वरत्रा, चर्मरज्जुः ।
“वध्रं त्रपुवरत्रयोः” इति मेदिनी । A leathern strap or thong ।
मल.—तोल्नाटा *tolnatas*, तोल्वार; हिं.—तसमा,
चमडेकी पट्टी; सिं.—वरपट; म.—वादी; त.—तोल्वार ।
केरलेषु केचिदसिरिति सप्रमादं व्याख्यायन्ति । वध्र इत्येव चर-
कपाठः । मांसपेशीति चक्रपाणिदत्तः । चर्मलतेति चरकोपस्कारे ।
“वध्री नध्री वरत्रा च” इति वैजयन्ती ॥

वनतिक्तकः । सू. ६. किराततिक्तः । किराततिक्त इत्येव सुश्रुत-
पाठः । किराततिक्तकमिति हेमाद्रिः । कुटज इति बहवो व्या-
ख्यातारः । कासघ्नी नाम बृहतीभेद इति केरलेष्वेके । पथ्यसुन्दर-
मिति चक्रपाणिदत्तः । तद्धरीतकीति समर्थयति केचित् । नलख-
ण्डक इतीन्दुः । उत्पलशकमित्यपरे ॥

वनमहिषः । उ. ३९. वनसञ्चारी महिषः । मल.—काट्टुपोत्तु
kattpottu; इं.—Gaur, or Bison; ल.—*Bos gaurus* ॥

वनितपयः । उ. ३०. स्तन्यम् ॥

वन्यम् । सू. १५ etc. परिपेलवम् । श्वयथुचिकित्सिते शैलयादि-
तैलयोगे प्लव इति चरकपाठः । शिरोरोगप्रतिषेधे “वन्यामरतरु-
भ्यां वा” इत्यत्र “मद्रदारुकुटजदाभ्यां वा” इति संप्रहपाठः ॥

वमनी । चि. १९. शणपुष्पी । अर्क इति पाठ्यकारः ॥

वयस्था । चि. ४ etc. रसायनत्वात् । आमलकः । “वयस्था तु त्रि-
यां ब्राह्मी गुडूच्यामलकीषु च । सूक्ष्मैलायाञ्च काकोल्यां पथ्यायां
तरुणे त्रिषु” इति मेदिनी । महापैशाचिकघृतयोगे वयस्थेत्यत्र
ब्राह्मीति केचित् । सूक्ष्मैलेति चक्रपाणिदत्तः । क्षीरकाकोलीत्येके ।
sec महापुरुषदन्ता ॥

वयस्था । चि. ६, उ. ५. गुडूची । क्षीरकाकोलीत्येके । आमलको-
त्यरुणदत्तः । हृद्रोगचिकित्सायां “शुण्ठीवयस्थालवणकायस्था-
हिंगुपौष्करैः । पथ्यया चे”त्यत्र ‘वयस्थाकायस्था’ इति पदद्वयस्था-
ने ‘वयःकयस्था’ इत्येव चरकपाठः । वयःकयस्थेत्यत्र गुडूचीस्व-
रसग्रहणमिति चक्रपाणिदत्तः । उत्तरपञ्चमाध्याये “वज्रप्रोक्ता
वयस्था च” इत्यत्र हरीतकीति हाराणचन्द्रः ॥

वयस्था । चि. ४. आमलकः ॥

वरम् । सू. १०. लवणश्रेष्ठत्वात् । सैन्यवम् ॥

वरकः । सू. ६ etc. तृणधान्यविशेषः । स्थूलप्रियंगुः । पष्पिकभेद
इति केचित् । वरको वरटिका शकंभरीभूमौ प्रायशः । हिं.—
वटी, चीनाभेद ; बं.—चीनाविशेषः, बोरो ; म.—वर्या ;
गु.—वर्यो ; मल.—वन्तिना *antennae* ; करिकुरुवा इति
भास्करव्याख्या ; इं.—Great millet । नामगुणाः—“वरकः
स्थूलकंगुश्च रूक्षः स्थूलप्रियंगुकः । वरको मधुरो रूक्षः कषायो
वातपित्तकृत्” । रा. नि । पुराणं ग्राह्यम् ॥

वरणः । सू. ६ etc. वरुणः । “वरणो वरणद्रुमे । प्राकारे वरणं
वृत्त्यां” इति हैमः । “वरणे वरुणः सेतुस्तिकशाकः कुमारकः”
इत्यमरः । वरणो माल इति सुन्दरापदार्थचन्द्रिके । तमाल इति

वरुणवृक्षस्यापि पर्यायो विद्यते । सेतुवृक्ष इति हेमाद्रिः । वरुण इत्येव सुश्रुतपाठः” ॥

वरलवणम् । उ. १३. सैन्धवम् ॥

वरा । सू. १४ etc. त्रिफला । शारीरप्रोक्तबलातैलयोगे सुश्रुत-
संहितायां त्रिफलार्यो यत्र कुत्रापि न विद्यते । अणुतैलयोगे वरेत्यत्र
वरीति पाठः समीचीनश्रमकमतानुसारिणाम् ॥

वराङ्गम् । चि. ५ etc. वरमङ्गं त्वग्रूपमस्य । त्वक् । “वराङ्गं
योनिमातङ्गमस्तकेषु गुडत्वचि” इति मेदिनी ॥

वराहः । सू. ६ etc. वराय अर्भीष्टाय मुक्तादिलाभाय आहन्ति
खनति भूमिम् । शूकरः । “वराहो नाणकं किरौ । मेघे मुक्ते
गिरौ विष्णौ” इति हेमः । हिं.—सूअर; बं.—शूकर; म.—
डूकर; त.—पन्नरि; सिं.—ऊरा; मल.—पन्नि *panni*;
ईं.—Pig, hog, boar; ल.—*Sus cristatus* । नामानि—
“शूकरो रोमशः पोत्री कोलो घोणिः किरिः किरिः । दंष्ट्री क्रोष्टु-
स्तूष्णरोमा भूदारश्च वराहकः” । म. पा । स ग्राम्यवन्यभेदाद्विवि-
धः । “अन्यस्तु विड्वराहः स्याद् ग्रामीणो ग्रामसूकरः । ग्राम्य-
कोटो ग्राम्यकोलो विष्टाशी दारकश्च सः” । रा. नि । गुणाः—
“वराहमांसं गुरु वातहारि वृष्यं बलस्वेदकरं वनोत्थम् । तस्माद्-
गुरु ग्रामवराहमांसं तनोति मेदोबलवीर्यवृद्धिम्” । रा. नि ।
अन्यच्च—“सौकरं पिशितं स्नातु बल्यं वातापहं गुरु । स्निग्धो-
ष्णं शुक्लं रुच्यं निद्रास्थूलत्वदाढ्यकृत्” । ध. नि । “स्वेदनं
बृंहणं वृष्यं शीतलं तर्पणं गुरु । श्रमानिलहरं स्निग्धं वाराहं बल-
वर्धनम्” । सु. सू. ४६ ॥

वरी । शा. २ etc. शतावरी ॥

वरुणः । वृणोति वरुणो वरणश्च पर्णिकवृक्षत्वात् । तिक्तशाकद्रुमः ।

“वरुणस्तरुभेदेऽप्यु पश्चिमाशापतावपि” इति मेदिनी । N. O.—*Capparidaceae* । हिं.—वरना, वरुन, तपिया, बिलासि, विलि; बं.—वरुणगाल, तिकोशाक; म.—वायवरणा, भाटवर्णा; गु.—वायवारणो; तै.—उरुमट्टि, जाजिचेट्टु, उलिमिरिचेट्टु, उसकिया; क.—नारुवेळे, मवलङ्ग, होळेनेकि, नीर्वालमर; मदवसले इत्येके; कों.—नारवाला; भाटवरणा; त.—माविलिंकु, अतिचारणं, माविलिङ्के; सिं.—लुणुवरण; तु.—तुदेनेकि; मल.—नीर्मातळं १११७२००७७०, नीर्वाल्; इं.—Three leaved caper; ल.—*Crataeva nurvala*, *C. Religiosa* । वरण इति पाठः । नामानि—वरुणः श्वेतपुष्पश्च तिक्तशाकः कुमारकः । श्वेतद्रुमो गन्धवृक्षस्तमालो मारुतापहः” । घ. नि । त्वगादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“वरुणः कटुरुष्णश्च रक्तदोषहरः परः । शीर्षवातहरः स्निग्धो दीप्यो विद्रधिवातजित्” । रा. नि । “वरुणः पित्तलो भेदी श्लेष्मकृच्छ्राश्ममारुतान् । निहन्ति गुल्मवातास्त्रकृर्माश्चोष्णोऽग्निदीपकः । कपायो मधुरस्तिक्तः कटुको रूक्षको लघुः” । भा. प्र ॥

वर्तकः । सू. ६ etc. वर्तत इति वर्तकः । पक्षिविशेषः । वर्तीरादल्पः । वर्तीरभेद इति उल्हणः । “वर्तकस्तु खुरेऽश्वस्य विहगे वर्तिका द्वयोः” इति मेदिनी । हिं.—वटेर; बं.—वाटेर; भारुइ इत्येके; म.—गांजीणपक्षी; त.—काटै; सिं.—वटु; मल.—काटा ७०५; इं.—Quail; ल.—*Coturnix* । Partridge इति केचित् । नामानि—“वर्तको वर्तिको वर्तिर्गाञ्जिकायश्च कथ्यते” । रा. नि । गुणाः—“वर्तको विशदो वृष्यो यथा लावस्तथैव च” । अत्रि । “मेध्योऽग्निवर्धनो वृष्यो ग्राही वर्णपसाद-

कृत् । वर्तिकः कटुकः पाके कषायो वातजिह्वुः” । ध. नि ।
वट्टही ख्याता इति चक्रपाणिदत्तः । “वर्तीको वर्तकश्चित्रस्ततोल्पा
वर्तका मता” इति च दृश्यते ॥

वर्तिका । सू. ६. वर्तकसदृशः पक्षिविशेषः । न वर्तकस्य योषित् ।
द्रभिडभापायां ‘विन्चुळिळ’ इति केचित् । वर्तिकावर्तकावाकार-
तारतम्येन ‘वारइ’ इति ‘भारइ’ इति च शब्दितौ द्वौ पक्षिणाविति
हाराणचन्द्रः । “वर्तिका विष्णुलिङ्गी स्या”दिति त्रिकाण्डशेषे ॥

वर्तीकः । सू. ६. स्वल्पप्रमाणो पक्षिविशेषः । वातीक इति चरक-
पाठः । वातिक इति शिवपुरमुद्रितसंग्रहपाठः । वनचटक इति
हंसाद्रिः । स्वल्पः संप्रातचागी चटकभेदः वगडा इति लोके इति
डल्हणः । टिट्ठिभ इति केगलेप्पेके । “वालीको वर्तिचटको वार्ता-
कश्चैव स स्मृतः” इति भावमिश्रः ॥

वर्तीरः । सू. ६. क्षुद्रपक्षिविशेषः । कपिञ्जलादलो वर्तीकानः
किञ्चिन्महान् वर्तिकसदृश एवेति डल्हणः । कपिञ्जलभेद इति
चक्रपाणिदत्तः । घर्घरा इत्याख्यायते इति हाराणचन्द्रः । वातीर
इति पाठः ॥

वर्मिः । सू. ६. etc. उरगाकृतिर्दीर्घो मत्स्यविशेषः । हिं.—
वांधी; वं.—वाइम्; म.—वावी; मल,—मलिञ्जीन् मली-
ण्णळीळ, मनिन्चिळ्; इं.—Eel; Ban fish इत्येके; ल.—
Murocnidoe. The Eel has an elongated snake-like
body and a flattened tail, bordered by a fin-band ।
गुणाः—“वर्मिमत्स्यो गुरुवृष्यः कषायो रक्तापित्तहा” । राज.
व । अपिच,—“वर्मिमत्स्यो हरेद्वातं पित्तं रुचिकरो लघुः” ।
भा. प्र । सर्पाकारो मत्स्य इति डल्हणः । “मयूरवर्मिकूर्माश्च”
इत्यत्र चरकपाठे “रोहितो मत्स्यानां” इति वचनात् वर्मिः रोहित

इत्येके । ‘आरल्लमीन्’ इति पाठ्यकारः । तत्र । ‘वर्मिमत्स्यवदाय-
ता’ इत्येकत्र सुश्रुतसंहितायाम् । वर्मिमत्स्येषु, वर्मा रोहितक इत्येके,
“रोहितो मत्स्यानां” इति चरकवचनात्, अन्ये सर्पाकारमत्स्य-
माहुः, श्रीब्रह्मदेवस्तु वर्मा महाशकलो रोहितभेदोऽत्र न पुनः
सर्पाकारमत्स्य इत्याहुरिति डल्हणः । सुश्रुतषट्चत्वारिंशत्तमाध्याय-
व्याख्यायाम् । “काकांस्तित्तिरिशब्देन वर्मिशब्देन चोरगान्” इत्या-
दिचरकचिकित्सिताष्टमाध्यायवाक्यान्यत्रावश्यमनुस्मरणीयानि ॥

वर्षाभूः । चि. १ etc. वर्षासु भवति । रक्तपुनर्नवा । “मेकयां
पुनर्नवायां स्त्री वर्षाभूर्देर्दुरे पुमान्” इति यादवः । उदरचिकित्सि-
ताध्याये “वर्षाभूधान्यकुष्ठाश्च” इत्यत्र “वर्षाभू”स्थाने भूतीकेति
चरकपाठः । see पुनर्नवा ॥

वर्षाभ्वौ । सू. ६. ह्रस्वमहृत्यौ रक्तश्वेतपुनर्नवे । “श्वेतमूलो वर्षके-
तुर्मेहावर्षाभुरुच्यते” इति ॥

बलाका । सू. ६ etc. बलाहकान् कायति बलेनाकति यानि वा
बलाका । बिसकण्ठिका । श्वेतवर्णविशिष्टो बकभेदः । “बलाका
तूदिता सर्वैर्बिसकण्ठ्याख्यपक्षिणि” इति केशवस्वामी । बगुली
इति लोके इति डल्हणः । ‘कानाचकी इत्येके । मल.---बेल्लको-
क्कु ௭௮௪௪௭௭௭௭௭ | इ.---Common crane; small crane
इत्यन्ये; ल.—*Grus communis* । नामानि—“बलाका बिस-
कण्ठी स्याच्छुङ्गांगी दीर्घकन्धरा” । रा. नि । एतद्गुणाः प्रवमां-
सवदिति सुश्रुतः ॥

बल्गुजबीजम् । चि. २०. बाकुची ॥

बल्लः । सू. ७ etc. निष्पावः । व्रणप्रतिषेधे “सकोलतिलबल्लोमा”
इत्यत्र ‘बल्ल’स्थाने निष्पाव इत्येव संप्रहपाठः ॥

बल्लकः । निष्पावः ॥

वल्लूरम् । नि. १३ etc. आतपादिना शुष्कं मांसम् । हिं.—

सूखे मांस; मल.—उणक्कयिराच्च ௨௪௪௪௪௪; Dried

meat । “वल्लूरा त्रिषु संशुष्कमांसशूकरमांसयो”रिति मेदिनी ।

“धानावल्लूरसमशनमथ” इयत्र “धानावल्लूरं समशनमथ”

इत्यवश्यं पठनीयम् । “धानावल्लूरमशनमथ” इति मुद्रितचरक-

संहितायामप्यशुद्ध एव पाठः । तस्मिन्नेव पद्ये “स्वप्नं रात्रौ”

इयत्र “स्वप्नं चागत्रा”विति च शोधनीयम् ॥

वशिरः । चि. ११. वसिरवसीराविति पठौ । अपामार्गः । “का-

ण्डकण्ठः शैखरिको मर्कटी दुरभिप्रहः । वशिरश्च पराक्कुष्पी

कण्ठी मर्कटपिप्पली” । रा. नि । समुद्रलवणमित्यरुणदत्तः ।

मर्कटमंजृष्टृणजातिविशेषः, सूर्यावर्तभेद इत्यन्ये इति डल्हणः ।

सूर्यावर्त इति भाष्यकारः । गजपिप्पलीति केचित् ॥

वसा । मू. ३ etc. शुद्धमांसभवस्नेहः । “शुद्धमांसस्य यः स्नेहः

सा वसा परिकीर्तिता” इति सुश्रुतः । वसा तनुमेदोरूपा

क्वथितमांसस्योपरिगतोऽच्छस्नेहभाग इति केचित् । वसा तु—

मांसान्तरनुप्रविष्टः स्नेहस्तस्या मेदस्यनुप्रवेशस्तुल्योपादानत्वात् ।

प्र. शा । हिं.—चर्बी ; म.—चरबी ; क.—कोवु ; त.—को-

लुप्पु ; तै.—कोवु ; मल.—कोलुप्पु ௧௯௦௪, नेम्बला ;

इं.—Fat, Omentum, Caul । नामानि—“वस्ना वसा पी-

तधरा मेदोमांससमुद्भवा । सर्वस्नेहप्रधाना च वसाऽस्थिजननी

तथा” । ध. नि । “विद्धमग्राहतभ्रष्टयोनिकर्णशिरोरुजि ।

पौरुषोपचये स्नेहे व्यायामे चेष्यते वसा” इति चरकः ॥

वसिरः । see वशिरः ॥

वसुकः । चि. ११, वस्ते लावयति । वक्पुष्पवृक्षः । see वृक्षः ।

ईश्वरमल्लिकैयरुणदत्तः । केदारगिरौ 'वगहुल' इति प्रसिद्ध इति
उल्हणः । शकुलादनलिके ।

वस्तिः । सू. १२ etc मूत्राशयः । Bladder । “वस्तिर्मूत्राशये
नामेश्वाधोदेशे” इति केशवस्वामी । “वस्तिर्मूत्राशयो वा नाम—क्षु-
द्रालाबुफलसमाकारो मूत्राधारो वस्तिगुहायां भगास्थिसन्धिपृष्ठ-
तोऽवस्थितः, स पुंसो गुदनलकस्य पुरोवर्ती स्त्रियास्तु योनेर्गर्भाशय-
स्य च । आच्छाद्यते चासौ ऊर्ध्वं पश्चिमतश्च उदर्याख्यया कलया ।
संबध्यते च वस्तेरूर्ध्वं तनुशिखराकारा कलामयी प्रबन्धनी आना-
भिप्रसृता, सा वस्तिशीर्षिका नाम । मेयं प्राचां “वस्तिशिरः-
संज्ञा” इति प्रत्यक्षशरीरात् ॥

वस्त्रकाञ्चनम् । उ. ५. सुवर्णमूत्राञ्चलवस्त्रम् । सुनहरे वस्त्र ।
मल.—कसवुवस्त्रम् കസവുവസ്ത്രം । Gold laced cloth । धौतव-
स्त्रोपरिन्यस्तमाभरणमिति कंचित् । काञ्चनश्रीरीति केरलेष्वेके ॥

वस्त्रचुंभलः । चि. ११. वस्त्रकृतो वलयविशेषः । वस्त्रगारक इति
सुश्रुतपाठः । विडा इति वज्जेषु । वस्त्रमयमासनमितिन्दुः । चुंभल-
स्तृणमयो घटादीनां चलनरक्षणार्थमाधारविशेषो यः क्रियते स
उच्यते इत्यरुणदत्तः । मल.—तिरिका തിരിക , तिरिकटा ,
तिरोटा , तिरिया , वळयल् । A ring-like pad of cloth ,
generally used as a stand to keep earthenware vessels
etc. from shaking.

वह्निः । चि. ८ etc चित्रकः । “चित्रको वह्निसंज्ञकः” इत्यमरः ॥

वांशिकः । सू. ५. वंशाकारो इक्षुविशेषः । Sugarcane rese-
mbling bamboo । मल.—मुळकरिम्पु മൂലക്കരിമ്പു । नीले-
क्षुरिति हेमाद्रिः । वंशक इति सुश्रुतपाठः । ‘खाग्दी’ इति प्राकृ-
ताः । ‘वडी पोई वाला’ इत्येके । “दीर्घपोरः सुकठिनः सश्वरो
वंशकः स्मृतः” इति भावमिश्रः । गुणाः—“सुशीतो मधुरः

स्निग्धो बृंहणः श्लेष्मलः सरः । अविदाही गुरुवृष्यः पौण्ड्रको
भीरुकस्तथा । आभ्यां तुल्यगुणः किञ्चित्सञ्चारो वंशको मतः ।
सु. सु. ४५ ॥

वांशी । चि. ३. त्वक्क्षीरी ॥

वांसी । त्वक्क्षीरी ॥

वाकुची । चि. १९. वातं संकोचयतीति निर्वचनाद्वाकुची । सो-
मराजाक्षुषः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—वावची,
वुकची, वकुर्वा, वावर्वा, वायची, वापची, भावज ; उ.—
ववन्चा, वावची ; वं.—हाकुच्, सोमराज ; म.—वांवचा,
वाउची ; गु.—वावची ; तै.—भवञ्चि वित्तुलु, बोगि वित्तुलु,
ववन्चलु ; निष्पतोगे इत्येके ; नेलवयलिये इत्यपरे ; क.—वाउ-
चिगे, ववुचिगे ; त.—कार्पोकरिचि, आदलांकोटि ; सिं.—
वोदि पट ; मल.—कार्कोकिल् ॐ०००००००००००, कार्पोकिल् ;
इं.—Babchi seeds, Esculant Flacourtia ; ल.—
Psoralea corylifolia । अस्याः भाषान्तराण्यन्यथा च दृश्यन्ते ।
यथा—N. O.—*Compositae* । तै.—अडविजीलकर ; विपक-
ण्टकलु ; क.—काडजीरिगे, कालजीरिगे ; कों.—कालजीरे ;
तु.—कालजीर्दरि ; त.—काट्टुचीरकं ; सिं.—पन्निनायिगं ;
वल्दुरु ; मलायी.—जुस्तान्हुटन् ; मल.—काट्टुजीरकं ॐ०००००
००० ; इं.—Purple Fleabane ; ल.—*Vernonia anthel-
mintica, Serratula anthelmintica* । “अभावे सोमराज्या-
स्तु प्रपुञ्जाटफलं मतं” इति भावमिश्रः । नामानि—“वाकुची
सोमराजी तु सोमवल्ली सुवह्यपि । अवल्गुजा कृष्णफला सैव
पूतिकला मता । चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा मता च सा ।
पूतिकर्णी कालमेपी दुर्गन्धा कृष्णनाशिनी” । ध. नि । बीजं ग्रा-

ह्यम् । गुणाः—“बाकुची कटुतिकतोष्णा कृमिकुष्ठकफापहा ।
त्वग्दोषविषकण्डूतिखर्जूरप्रशमनी च सा” । रा. नि । “बाकु-
ची मधुरा तिक्ता कटुपाका रसायनी । विष्टंभहृद्धिमा रुच्या
सरा श्लेष्मास्रपित्तनुत् । रुक्षा हृद्या श्वासकुष्ठमेहज्वरकृमिप्रणुत् ।
तत्फलं पित्तलं कुष्ठकफानिलहरं कटु । केश्यं त्वच्यं वामिश्वासकः-
सशोथामपाण्डुनुत्” । भा. प्र ।

वाजिगन्धा । चि. ४ etc. अश्वगन्धा ॥

वाजिस्थानम् । उ. २५. मन्दुरा । हिं.—तबेला , अस्तबल ,
घुडघाल ; त.—कुतिरैकळ कट्टुमिटं ; म.—चोडशाला ;
मल,—कुतिरप्पन्ति கூதிப்பள்ளி । A Horse-stable । “वा-
जिशाला तु मन्दुरा” इति हलायुधः ॥

वाजी । सू. २८ etc. अश्वः । “वाजी वाणाश्वपक्षिषु” इति
मेदिनी ॥

वाट्यः । चि. १ etc. यवकृतो पेयाविशेषः । मल.—यवकान्जि ಯವ-
ಕಾಣ್ಣಿ । मुने हुवे जौंका माँड । Barli Kanji; Gruel made
of barley । “सुकण्डितैस्तथा भृष्टैर्वाट्यमण्डो यवैर्भवेत्” इति
शार्ङ्गधरः । “वाट्यमण्डो यवैर्भ्राष्टैर्मुनिभिः परिकीर्तितः” । नि.
र । भृष्टयवकृतो भक्ष्य इति हाराणचन्द्रः । ईषद्भृष्टयवमण्ड इति
तृष्णाचिकित्सितव्याख्यायां चक्रपाणिदत्तः । यवौदन इतीन्दुः ।
यवगोधूमादिभिर्दलितैः कृत इति डल्हणः । “वाट्यश्चामयवैः शीतः
शर्करामाक्षिकान्वित” इति च दृश्यते । गुणाः—“वाट्यमण्डो
विवन्धघ्नः शूलानाहविनाशनः । रोचनो दीपनो हृद्यः पित्तश्लेष्मा-
निलापहः । राज. व ॥

वाट्याभिधानम् । चि. १४. पुष्करमूलम् । बलेत्येके ॥

वाट्याहम् । चि. १४. पुष्करमूलम् । बलेति केरलेष्वेके ॥

वातघ्नः । उ. २४ etc. भद्रदावादिगणः । “वातघ्नदशमूलादि-
सिद्धक्षीरेण सेचनम्” ॥

वातामम् । सू. ६. फलविशेषः । स्निग्धमधुरमज्जं दीर्घाकारं फलम् ।

N. O.—*Rosaceae* । हिं.—बादाम ; बं.—बादाम ; म.—
बदाम ; गु.—बदाम ; तै.—वेदम , बादामवित्तुलु ; क.—
बादामु ; त.—वातुमै , वातांकोट्टै ; सिं.—अनोदा ; मल.—
बदां ७७४०० ; पा.—बदामशीरी , बादामतल्वा ; अ.—लोज-
लहलु , लोजलमुर ; इं.—Almond ; ल.—*Prunus amygdalus* , *Amygdalus communis* । नामानि—“वातादो वा-
तवैरी स्यान्नेत्रोपमफलस्तथा” इति भावमिश्रः । पक्वफलं माह्वम् ।
गुणाः—“वाताद उष्णः सुस्निग्धो वातघ्नः शुक्रकृद् गुरुः । वा-
तादमज्जा मधुरो वृष्यः पित्तानिलापहः । स्निग्धोष्णः कफकृन्नेष्टो
रक्तपित्तविकारिणाम्” । भा. प्र ॥

वानरः । सू. ६ etc. वानं वनसंवन्धिफलादिकं राति गृह्णाति ।

वने रमते वनरस्तस्यायं वानरः , पक्षे नरो वा इति श्रीरस्वामी ।

कपिः ॥

वान्तादः । सू. ६. वान्त आदरो येन । One who swallows

his vomit । कुक्कुरः । वान्ताद इत्येव चरकपाठः । “कुक्कुरे
दीर्घसुरतो वान्तादरसनालिहौ” इति त्रिकाण्डशेषः । see आ ॥

वाप्यम् । चि. १९. वाप्यां भवम् । कुष्ठम् । व्याप्यमित्यंके ॥

वायसः । सू. ६ etc. वय एव वायसः , वयते वा । काकः ।

“वायसोऽगुरुवृक्षे च श्रीवासध्वांश्चयोः पुमान्” इति मेदिनी ॥

वायसजंघा । चि. १९. काकजंघा ॥

वायसी । उ. ३९. काकमाची । “काकोदुंबरिकायां च काकमा-

च्यां च वायसी” इति मेदिनी ॥

वायसीशाकम् । चि. ३. काकमाच्याः पत्रम् ॥

वारङ्गम् । सू. २८. शस्त्रमुष्टिः, शस्त्रनालम्, शल्यवृन्तम् ।
Hilt । मल.—पिटि બીડી, कटा ; हिं.—मूठ, खब्जा ;
म.—मूठ । Loop-handle इत्येके । शस्त्रमस्तके शिखाकारोऽव-
यव इति हेमाद्रिः ॥

वारटा । सू. ६. पक्षिविशेषः । वरटा, वारटः, वरटः, वारडः,
वराहा चेति पाठान्तराणि । हंससदृश इति हेमाद्रिः । हंसीति
केचित् । खञ्जन इति पाठ्यकारः ॥

वारणः । सू. ६ etc. गजः । “वारणं प्रतिषेधे स्याद्वारणस्तु मतं-
गजे” इति मेदिनी ॥

वारणदन्तः । उ. २५. गजस्य दन्तः । मल.—आनપ્પલ્લ
જીભણ્ણ । हिं.—हाथीके दान्त । Elephant's tooth ॥

वारणमौक्तिकम् । उ. ३६. वारणस्य मस्तकोद्भूतं मौक्तिकम् ॥

वाराहम् । सू. ७. सूकरमांसम् । हिं.—सुअरका गोश्त ; म.—
डुकराचे मास ; सिं.—ऊरुमस् ; मल.—पन्निमांसં બાળીચોળાઓ ।
Pork, the flesh of swine । see वराहः ॥

वाराही । चि. ११ etc. महाकन्दशाकविशेषः । मानकन्दाकारः क-
न्दविशेष इत्येके । “वाराही मातृभेदे स्याद्विष्वक्सेनप्रियौपधौ” इति
मेदिनी । N. O.—*Dioscoreaceae* । हिं.—गेठी, मिर्बोलीक-
न्द ; बं.—चामालु, चामारआलु, चुवडि आलु ; म.—डुकर-
कन्द, वाराही कन्द ; गु.—डुकरकन्द ; तै.—ब्राह्मदंडिचेददु,
पाचितोके, नेलताडिचेददु ; क.—कुन्तगेणसु, हंदिगड्डे ; त.—
मुळ्किळंकु, मरुळ्किळंकु ; सिं.—ऊरल ; मल.—मु(ळ्)किळ-
ङ्कु મ(હ્)ભીજળં ; ल.—*Dioscorea sativa* । तल्लक्ष्णं
यथा—“ताबूलसदृशैः पत्रैर्मन्थिभिः समलंकृता । सर्जार्जुननिभैः

पुष्पैः शोभते च सुगन्धिभिः । वराहलविवर्णेन पिच्छलेन सुवर्च-
सा । कन्देन कटुतिकेन नीलोत्पलसुगन्धिना । जायते सा गिरौ
रम्ये विन्ध्ये श्रीपर्वते तथा” इति । वृन्दे तु—“वराहमूर्ध्ववत्-
कन्दो वाराहीकन्दसंज्ञितः । भिषजां तदभावे च चर्मकारालुको
मतः” । इति । “वाराहीकन्दसंज्ञस्तु पश्चिमे गृष्टिसंज्ञकः । वारा-
हीकन्द एवान्यैश्चर्मकारालुको मतः । अनूपसंभवे देशे वराह
इव लोमवान्” इति भावमिश्रः । नामानि—“गृष्टिर्विष्वक्सेनका-
न्ता वाराही गृष्टिका च सा । माधवी सौकरी कान्तिः कान्ता च
वनमालिनी” । भ. नि । कन्दः ग्राह्यः । गुणाः—“वाराही ति-
क्तकटुका विषपित्तकफापहा । कुष्ठमेहकृमिहरा वृष्या बल्या रसा-
यनी” । रा. नि । “वाराही पित्तला बल्या कट्वी तिक्ता रसा-
यनी । आयुःशुक्रामिकृन्मेहकफकुष्ठानिलापहा” । भा. प्र ॥

वारुणी । सू. ५ etc प्रसन्ना नाम मद्यविशेषः । श्वेतसुरेति हेमाद्रिः ।
प्रसन्नेत्युच्यते इति पदार्थचन्द्रिका । “वारुणी गण्डदूर्वायां प्रतीची-
सुरयोः स्त्रियाम्” इति मेदिनी । कतोलीति प्रसिद्धा इति डल्हणः ।
Varuni is the fermented juice of the palm and date
trees etc । “यत्तालखर्जूरसैराश्रुता सैव वारुणी” । इति ।
पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“श्रमज्वरातुरे शोषे शोफपाण्डामये क्षये ।
मतेः कुमेऽपस्मारे च पक्षाणाञ्च भ्रमेषु च । श्रान्ते वा विषपीते
वा सर्पदष्टे जलोदरे । रक्तपित्ते तथा श्वासे वारुणी न हिता मता ।
शुद्धम्फटिकसंकाशा सुस्निग्धा चैव वारुणी” । अत्रि । “पुनर्नवा-
शालिपिष्टैर्वारुणी विहिता स्मृता” इति केचित् । भूरिजलाल्प-
क्षौद्रांशकृतमद्यविशेष इति केरलेष्वेके ॥

वारुणीमण्डम् । चि. ४. अच्छसुराविशेषः । प्रसन्ना । मदिरेति
चरकपाठः ॥

वार्ताकः । सू. ६ etc. वार्ताकी । बर्तुलफलः वङ्गण इति लोके

इति उत्कृष्टः । “वार्तिगणस्तु वार्तागो वार्ताकः शाकबिस्वकः”

इति रमसः ॥

वार्ताकिनी । उ. ३४. वार्ताकी । कण्टकारीत्येके । बृहतीतीन्द्रुः ॥

वार्ताकी । चि. ५ etc. वार्तमारोग्यमाकथति । ‘अक कुटिलायां

गतौ’ । स्वनामख्यातफलशाकविशेषः । N. O.—*Solanaceae* ।

हिं.—बैंगन, भैंगन, भंटा ; बं.—बेगुन ; म.—बांगे, बायिंगे ;

गु.—रिङ्गणी, बैंगना ; कों.—बायिङ्गणा ; दखा.—भंटा ;

तै.—बंकायि ; क.—बदने, काञ्चीगिड ; तु.—बदने ; त.—

कत्तिरि, वल्लुतलै ; सिं.—बंबटु ; मल.—वल्लुतिना *malati* ,

कत्तिरि ; पा.—बादंगान् ; अ.—बादंजान् ; इं.—Brinjal,

Egg plant, Aubergine ; ल.—*Solanum melongena* ।

नामानि—“वार्ताकी कण्टवृन्ताकी कण्टालुः कण्टपत्रिका ।

निद्रालुर्मांसलफला वृन्ताकी च महोटिका । चित्रफला कण्टकिनी

महती कटूफला च सा । मिश्रवर्णफला नीलफला रक्तफला तथा ।

शाकश्रेष्ठा वृत्तफला नृपप्रियफलस्मृतिः” । रा. नि । मध्यमफलं

प्राह्मम् । गुणाः—“वृन्ताकं स्वादु तीक्ष्णोष्णं कटुपाकमपित्तलम् ।

ज्वरवातबलासत्रं दीपनं शुक्लं लघु । तद्बालं कफपित्तघ्नं वृद्धं पित्त-

करं लघु । वृन्ताकं पित्तलं किञ्चिदङ्गारपरिपाचितम् । कफभेदोऽ

निलामघ्नमस्यर्थं लघु दीपनम् । तदेव हि गुरु स्निग्धं सतैलं लवणा-

न्वितम् । अपरं श्वेतवृन्ताकं कुक्कुटाण्डसमं भवेत् । तदर्शः सु

विशेषेण हितं हीनं च पूर्ववत्” । भा. प्र । “निद्राकरं प्रीतिकरं

गुरु स्यात् सवातलं कासाविकारकारि । श्रेष्ठं सुदीर्घं कफवर्धनं

सन्धासकासारुचिवर्धनम्” । अत्रि ॥

वार्तीकः । see वर्तीकः ॥

वार्तीरः । सू. ६ see वर्तीरः ॥

वालम् । सू. २९. चामरम् । वालव्यजनामिति सुश्रुतपाठः ॥

वालकम् । सू. १० etc. वालयति । 'वल संवरणे' । 'बालो ना कुन्तलेऽश्वस्य करिणश्चापि बालधौ । नारिकेले हरिद्रायां मल्लिकाभि-
द्यपि स्त्रियाम् । वाच्यलिङ्गोऽर्धके मुखे ह्रीवरे पुंनपुंसकम् । अलंका-
रान्तरे मेध्ये बाला बाला त्रुटौ स्त्रियाम्' इति मेदिनी । ह्रीवरेम् ।
N. O.—*Malruceae* । हिं.—सुगन्धबाला , गन्धबाल ; नेत्रबा-
ला ; बं.—गन्धबाला , बाला ; म.—वाळा , काला बा-
ला ; गु.—बालो धोलो ; मुंवापुर्याम्.—कालो बालो ; तै.—
वाट्टिवेल्लु , मुत्तुपलगमु , एर्रा कुटि ; क.—खसमुष्टिवाल ,
वालदेवरू , बाला रक्तसिगिड ; त.—कुरुवेर् , वेट्टिवेर् , इरुवेलि ,
अविपत्तं ; पेगमुट्टै इत्येके ; सिं.—इरिवेरिय ; मल.—इरुवेरि ,
इरुवेलि ஐக்காவளி ; पा.—असारं ; फ़.—*Pavonia Odora-*
nthe ; ल.—*Paronia odorata* । उक्तं हि—“सूक्ष्ममूलो
वरः केशोऽनूतनः सरलस्तथा । नूतनः स्थूलमूलश्च वर्जनीयः प्र-
यत्नतः” इति । नामानि—“बालकं वारि तोयं च ह्रीवरे जल-
मंबु च । केश्यं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमाचमनं कचम्” । ध. नि ।
पत्रादिकं प्राक्यम् । गुणाः—“बालं ह्रीवरेबर्हिषोदीच्यं केशांबुनाम
च । बालकं शीतलं रूक्षं लघु दीपनपाचनम् । हृत्तासारुचिवीसर्प-
हृद्रोगामातिसारजित्” । भा. प्र ॥

वालचामरम् । शा. ६. चामरम् । “वालव्यजनमोजस्यं मक्षिका-
दिनिवारणम् । व्यजनस्यानिलः शोषमूर्लास्वेदश्रमापहः” । म. पा ॥

वासा । सू. ६ etc. वासयति , वस्ते आच्छादयति वा । वाशा
इति पाठः । “वासो गृहेऽप्यवस्थाने वासा स्याददरूपके” इति
रुद्रः । “येन केन प्रकारेण वासकः कासनाशकः” । इति वैयकम् ।
स्वनामप्रसिद्धकामहरवृक्षः । आटरुषः । N. O.—*Acantha-*

लघु शुक्रबलप्रदम् । सरं व्रीहाम्नापित्तार्शःकृमिदोषत्रयापहम्” ।

भा. प्र । पत्रं ग्राह्यम् ॥

विकङ्कतः । चि. ३. विकङ्कते प्रसरति । कंटकीवृक्षः । N. O.—

Flacourtia । हिं. —कंटाई, वेहकल, बिलांगरा, वञ्ज, किङ्किणी, रामवृक्ष; कटेर इत्येके; बं.—बईचि गाल, वैची, बुंचः म.—वेहेकल, गुलबोटी; गु.—विकळो; उत्.—वइच-कुडि; तं.—कानवेगुचेट्टु; क.—हलुमाणिका, हलसानिका; पञ्चा.—कुकाया; कॉ.—जाफरन; उरिया.—बैओ; मुंबा-पुर्याम्.—कैकुन; तं.—नरुमुरुङ्कै; सिं.—बोरलुदमबु; मळ.—वयङ्कनकुळ, मोतिरक्कणि; इं.—Mauritius plum; ल.—*Flacourtia Ramontchi* । नामानि—“विकङ्कतः

सुवावृक्षः प्रस्थिलः स्वादुकण्टकः । स एव यज्ञवृक्षश्च कण्टकी उवाग्रपादपि” । भा. प्र । वृक्षकण्टकारिकेति प्रसिद्धा, ‘कांइक’ इति लोके इति इल्लणः । मूलत्वगुणक्वफलदिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“विकङ्कतोऽम्लो मधुरः पाकेऽतिमधुरो लघुः । दीपनः कामला-सत्रः पाचनः पित्तनाशनः” । रा. नि । “विकङ्कतफलं पक्वं मधुरं सर्वदोषजित्” । भा. प्र ॥

विकसा । चि. ५. विकसति दूरम् । मञ्जिष्ठा ॥

विकाणिका । उ. ५. क्षीरकाकोली । भेषष्टङ्गीलेके । श्वेतगुंजेति केरलेषु केचित् ॥

विकेशिका । सू. २९. व्रणान्तःप्रवेशयोग्या वर्तिः । तिलकल्क-मधुघृताक्तवस्त्रस्य सूत्रस्य वा वर्तिर्विकेशिका, सा च सपूतिमांसो-त्सङ्गगतिपूयगर्भेषु व्रणेषु निक्षिप्यते । उक्तं हि—“तिलकल्का-ज्यमधुभिर्यथास्वं शेषजेन तु । दिग्धां वर्ति ततो दद्यात्तैरेवाच्छा-दयेच्च तं” इति । अन्तर्वर्तिरिनीन्दुः ॥

विजया । चि. ३ etc. विशिष्टो जयांऽस्याम् । “विजयस्तु जये
पुंसि तथा मध्यमपाण्डवे । खड्गे च स्त्री तु विजया हरीतक्यां”
इति केशवस्वामी । “यस्माद्विजयते व्याधीन् समग्रान् विजया हि
तत्” इति संग्रहे । हरीतकी । अशोचिकित्सिते “कुलीरशृङ्गी
विजया” इत्यत्र विजया ‘भांग’ इति शिवदीपिका । हृद्रोगचिकित्सा-
यां “विजयाशठिपौष्करै” रित्यत्र “पलाशशठिपौष्करै” रित्येव च-
रकसंग्रहादिपाठः ॥

विडम् । see विडम् ॥

विडङ्गम् । सू. १४ etc. विलति भिनत्ति विडङ्गं विलङ्गति वा ।

कृमिघ्नपण्यद्रव्यविशेषः । “विडङ्गस्त्रिष्वभिज्ञे स्यात् क्रिमिघ्ने
पुंनपुंसकं” इति मेदिनी । N. O.—*Myrsineae* । हिं.—वाय-
विडङ्ग, वायभिरङ्ग, बावेरङ्ग, वाविरां, वाविराङ्; बं.—विड-
ङ्ग; उर्दु.—वायविडङ्ग; म.—वावडिङ्ग; गु.—वावडङ्गि;
कार्कणनी इत्येके; मुंबापुर्याम्.—अम्टि, अंबट्, वायवरङ्ग;
नेपा.—हिमालचेरि; तै.—वायुविडङ्गलु; क.—वायुविडङ्गं;
त.—वाय्विटङ्गं; सिं.—वलङ्गसाल्; मल.—विषालरि *wal-
lari*, वियालरि; पा. & अ.—विराङ्गि-इ-कनुलि, वरङ्गकावली;
इं.—Babreng; ल.—*Embelia ribes* । नामानि—“पुंसि
छीबे विडङ्गः स्यात् कृमिघ्नो जन्तुनाशनः । तण्डुलश्च तथा वेल्लम-
मोषा चित्रतण्डुला” । भा. प्र । बीजं य ह्यम् । गुणाः—“विडङ्गं
कटु तीक्ष्णोष्णं रूक्षं वह्निकरं लघु । शूलाध्मानोदरश्लेष्मकृमिवात-
विवन्धनुत्” । भा. प्र । “विडङ्गा कटुरुष्णा च लघुर्वातकफतिनुत् ।
अग्निमान्द्यारुचिभ्रान्तिकृमिदोषविनाशनी” । रा. नि ॥

विडङ्गतण्डुलम् । चि. २० etc. विडङ्गसारः ॥

विडङ्गमूलम् । चि. १९. विडङ्गसार इत्येव संग्रहपाठः ॥

विडङ्गसारः । चि. १९. विडङ्गफलबीजम् । *see* विडङ्गम् ॥

विडालः । चि. १. विशन्-आलात्याखन् विडालः, विलालो वा, विलान्थलति पर्याप्नोति वा, बिलति भिनत्ति-आखन् वा, विड् आलमस्या शुचित्वाडा, विड आक्रोश इत्यस्माद्वा । मार्जारः । *see* विडालः ॥

विडालकः । *see* विडालकः ॥

वितुन्नकम् । चि. २२. जलमुस्ता, कैवर्तमुस्तकम् । *see* परिपेलवम् । घातकीफलमिर्तान्दुः । मधुयन्त्रादितैलयोगन्याख्यायां वितुन्नकं घान्यकमिति चक्रपाणिदत्तः ॥

विदलम् । शा. ५ *etc.* दालिः । “मसूरविदलप्रल्या” । *see* दलम् ॥

विदलितम् । उ. २६. सयात्रणभेदः । पिञ्चितमिति सुश्रुतपाठः ॥

विदारिगन्धा । चि. २ *etc.* विदार्याः भूमिकूष्माण्डस्येव गन्धो यस्याः । शालपर्णी । वृश्चिकविषचिकित्सायां “विदारिगन्धासिद्धेन” इत्यत्र लघुपञ्चमूलार्थेन ‘विदारिगन्धादिगणसिद्धेन’ इत्यवश्यं ग्रहणीयम् ॥

विदारिवर्गः । चि. १३. विदार्यादिगणः ॥

विदारी । मू. ६ *etc.* विदार्य भक्ष्यते विदारी । महाकन्दशाक-विशेषः । “विदारी शालपर्ण्याञ्च रोगभेदेऽश्रुगन्धयोः” इति मे-नी । N. ().—*Convolvulaceae* । हिं.—विलाईकन्द ; बं.—भुईकुमडा, भुईकुम्हडा ; उर्दु.—विलायिकन्द ; कों.—भुईकोहला, पट्टाना, भुयिन्कुवाळे ; म.—भूयकोहोळ, भुइकोहळा ; गु.—भोकोलु, फगवेलानो कन्द ; उत्.—भूइकखारु ; तै.—

नेलगुम्बुडु, भूचक्रगड्ड, मट्टपलतिग; क.—नेलकुंबळ, गुडुगेण-
सु, बुजगुंबला; तु.—नेलकुंबुड; त.—निलप्पूचिनिक्किळंकु,
पल्मोतिका; सिं.—चडु; मल.—मुतुक्कु २७७, मुतलक्किळ-
ङ्कु; ल.—*Ipomoea Digitalis*, *I. Paniculata* । नामानि—
“विदारी स्वादुकन्दा च सा तु क्रौष्टी सिता स्मृता । इक्षुगन्धा
क्षीरवल्ली क्षीरशुक्ला पयस्विनी । वराहवदना गृष्टिर्वरदेत्यपि कथ्य-
ते” । भा. प्र । गुणाः—“विदारी मधुरा स्निग्धा बृंहणी स्तन्य-
शुकदा । शीता स्वर्वा मूत्रला च जीवनी बलवर्गदा । गुरुपित्ता-
स्रपवनदाहान् हन्ति रसायनी” । भा. प्र । विदारी विषादिकक-
न्दः कोहलाकारो लोहितकुसुमः, स च द्विविधः—दीर्घकन्दो
बहुक्षीरः, हस्तिपादको महाल्पक्षीर इतीति डल्हणः । कन्दः
प्राज्ञः ॥

विदारीगन्धा । चि. २ etc. शालपर्णी । रक्तपित्तचिकित्सितं
स्थिरेति चरकपाठः ॥

विदारीवर्गः । चि. १३. विदार्यादिगणः ॥

विदुलः । सू. १५ etc. विदोत्यते वेगेन विदुलः । जलवेतसः ।
“विदुलो जलवेतसः” इत्यभिधानः । see निचुलः । “विदुलस्तु
पुमानंबुवेतसे वेतसेऽपि च” इति मेदिनी ॥

विद्रुमः । नि. ७ etc. प्रवालः । “विद्रुमः पादपं च स्याद् प्रवा-
लेऽप्यजयः पुनः । ब्रूते किसलये चापि तथैव मणिभूरुहे” इति
केशवस्वामी ॥

विभीतकः । सू. ५ etc. विगतं भीतं रोगभयमस्मात्; विशिष्टं
भीतमस्माद्वा, भूतकल्पोराश्रयत्वात् । प्रसिद्धवृक्षविशेषः ।
N. O.—*Combretaceae* । हिं.—बहेडा, बहेरा, भैरा, बहे-
डे, तिनास, बरडा; उ.—बल्ला; बं.—बेहरो, बहेडा, बयडा;

कौ.—गोटिङ्ग ; म.—वेहेडा , बेहडा , बहेडा , धाटीङ्गवृक्ष ;
 गु.—बेहेडा , वेडां , बेरङ्ग ; तै.—ताडि , बह्ना , विभीतकमु ;
 तान्द्रकाय , तांडेचेद्दु ; क.—तरि , तारि , शान्तिमर , तोरे ;
 तु.—दांदिमर , शान्तिमर ; त.—तान्रिमरं , अक्कण्टं , अंपल-
 त्ति ; सिं.—बुलु ; मल.—तान्नि लम्मी , तान्निक्का ; पा.—
 बलेले ; अ.—बलेलज ; इं.—*Beleric myrobalan* ; ल.—
Terminalia belerica । नानानि—“विभीतकस्त्रिलिङ्गः स्या-
 त्नाश्वः कर्षफलस्तु सः । कलिद्रुमो भूतवामस्तथा कलियुगालयः” ।
 भा. प्र । पक्वफलं ग्राह्यम् । गुणाः—“विभीतकं स्वादुपाकं क-
 पायं कफपित्तनुत् । उष्णवीर्यं हिमस्पर्शं भेदनं कासनाशनम् । रू-
 क्षं नेत्रहिनं केश्यं कृमिवैस्वर्यनाशनम् । विभीतमज्जा तृदछर्दिक-
 फवातहरो लघुः । कपायो मदकृच्छाथ धात्रीमज्जापि तद्गुणः” ।
 भा. प्र ॥

विमर्दकः । उ. ३९. निमर्दकः । घृतसुक्तकान्वितद्रव्यमिति के-
 चित् ।

विमार्गः । चि. १४. “विमार्गाजपदादर्शैर्यथाळाभं प्रपीडयेत्” इ-
 त्यत्र “विमार्गजं यदा पश्येद्यथाळाभं प्रपीडये”दित्येवावश्यं पठनी-
 यः । अनुयन्त्रविशेषेण विमार्ग इति पदच्छेदं कृत्वा “मोचकानां
 चर्मणि रेखाकरणं काष्ठमयमितीन्दुः । दारुमयः शस्त्राकृतिर्वस्तु-
 विशेषश्चर्मकारसंबन्धीत्यरुणदत्तः ॥

विरला । मू. १७. तिन्दुकः । तिन्दुकीत्येव सुश्रुतपाठः । बिंबरु-
 यणि इति लोके इति उल्हणः ॥

विरूढकम् । मू. ६ etc. अंकुरितधान्यम् । हिं.—अंकुर , कोंप-
 ल ; म.—कोंब , मोड ; त.—मुळै ; सिं.—रिक्किड ; मल.—
 मुळा , कम्पु ; इं.—Shoot, Sprout । विरूढकं ताळास्थि-

मज्जेति गौडः, —वयं तु क्षेत्रोद्भूतस्य कलमूलादेः सेकात्रयो-
द्विज्ञानंकुरान् विरूढान् मन्यामहे इत्यमरकोशोद्घाटने क्षीरस्वामी ।
तालबीजांकुरास्थिमज्जादीति क्षीरस्वामी ॥

विलेपी । सू. ६ etc विलिंपति । यवागूविशेषः, बहुसिक्थः ।
म.—आटवल ; गिलहथी इत्येके ; सिं.—तल्प ; मल.—कट्टि-
क्कञ्चि क्कड्डीक्कण्णळी । “चतुर्गुणे तु संसिद्धा विलेपी वनसिक्थ-
का” इति मदनपालः । गुणाः—“विलेपी दीपनी वृष्या हृद्या
संमाहिणी लघुः । व्रणाभिरोगिणां पथ्या तर्पणी तृड्ज्वरापहा ।
आमशूलहरा म्वादुः दीपनी रुचिप्रुष्टिकृत” । वै. वि । ३००
मण्डः ॥

विल्वः । see विल्वः ॥

विशल्या । सू. १५. अर्का. ग etc. विगतं शल्यं तत्प्रहारवेदना
यस्याः । लांगली । इन्द्रपुष्पीति मुश्रुतपाठः । कण्टकी कृष्णपुष्प-
करंज इति डल्हणः । लाङ्गलिकेति भाष्यकारः । “सुवर्चलां विश-
ल्यां वे”त्यत्र पाटलेति डल्हणः । गुडूचीति हाराणचन्द्रः । उन्मा-
दप्रतिषेधाध्याये “रास्नां विशल्यां लशुन”मित्यत्र गुडूचीति डल्ह-
णहाराणचन्द्रौ । लाङ्गलीत्यरुणदस्तः । गर्भपातनीतीन्दुः । “वि-
शल्या लाङ्गलीदन्तीगुडूचीत्रिपुटामु च । शल्येन रहितायां च प्रि-
यायां लक्ष्मणस्य च” इति हेमचन्द्रः ॥

विशाला । सू. १० etc. महेन्द्रवारुणी नाम तिक्तलताभेदः ।

N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—बडी इन्द्रायण ; म.—मोठी
इन्द्रवारुणी, थोर इन्द्रायण ; क.—हिरियहामेके, काकैमंदलि, अ-
वगूदे, कागेमारेबलिळ ; बं.—बडवाकाल, माकाल ; कों.—कवं-
डळ ; गु.—मोटो इन्द्रायणां ; तै.—पापरबुडमा, अव्वगूद, का-
किदोण्ट, आवबुव ; त.—कुरट्टै, चवरि ; दस्वा.—गुडपाण्डु ;

अ.—अंबघोला, हन्सल-ए-अहमारा, हंजलम्हर; पा.—हन्स-
ल-इ-सुर्वा; मल.—वलय पेक्कुम्मट्टि வலிய பெக்कुமட்டி (का-
दटुवेळळरि); काकतोण्टि इत्येके; इ.—Bitter apple; ल.—
Trichosanthes palmata । नामानि—“अन्ये-द्रवारुणी प्रोक्ता
विशाला च महाफला । आत्मरक्षा चित्रफला त्रपुसी त्रपुसा च
सा” । घ. नि । “वारुणी च पराप्नुता सा विशाला महाफला ।
श्रेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगैर्वारु मृगादनी” । भा. प्र । गुणाः—
“महेन्द्रवारुणा ज्ञेया पूर्वोक्तगुणमागता । रसे वायं विपाके च
किंचिदेषा गुणाधिका” । रा. नि । see इन्द्रवारुणी । छर्दनगणे
मृगैर्वारुणिति सूत्रनपाठः । श्रयशुचिकित्सते “विशाला त्रिफला
रोध्रे” सत्र विशालास्थाने दशपत्रिकेति पठति वृद्धवाग्भटः । “वि-
शाला त्विन्द्रवारुण्यामुज्जयिन्यां तु योषिति” इति मेदिनी ॥

विशाले द्वे । चि. १२. इन्द्रवारुणी महेन्द्रवारुणी च । गुणाः—
“गवादिनीद्वयं तिक्तं पाके कटु सरं लघु । वीर्योष्णं कामलापित्त-
कफहृद्वाहोदरापहम् । आसकासापहं कुष्ठगुल्मप्रन्थिव्रणप्रणुत् ।
प्रमेहमूतगर्भासगण्डामयविषापहम्” । भा. प्र । रोध्रासवे “द्वे
विशाले” इत्यत्र ‘विशाला इन्द्रमाद्धा’ चेति पदद्वयमेव चरकेनाव-
तारितम् ॥

विश्वम् । चि. १९. विशति । ‘विश प्रवेशने । शुण्ठी । “विश्वा
त्वतिविषायां स्त्री जगति स्यान्नपुंसकम् । न ना शुण्ठ्यां पुंसि देव-
प्रभेदेष्वाखिले त्रिषु” इति मेदिनी । बिल्वमिति मुंबापुरमुद्रितसं-
ग्रहपाठः ॥

विश्वभेषजम् । चि. १ etc. विश्वेषां भेषजम् । अनेकदोषजित् ।
शुण्ठी ॥

विश्वौषधम् । चि. ३. विश्वेषु रोगेषु वा औषधम् । शुण्ठी ।

मज्जेति गौडः, —वयं तु क्षेत्रोद्धृ(द्र)तस्य फलमूलादेः सेकान्नवो-
द्भिन्नानंकुरान् विरूढान् मन्यामहे इत्यमरकोशोद्घाटने क्षीरस्वामी ।
तालबीजांकुरास्त्रिमज्जादीति क्षीरस्वामी ॥

विलेपी । सू. ६ etc विलिपति । यवागूविशेषः, बहुसिक्थः ।
म.—आटवल ; गिलहथी इत्येके ; सिं.—तल्प ; मल.—कटि-
क्वञ्चि कड्डीकण्ठली । “चतुर्गुणे तु संसिद्धा विलेपी घनसिक्थ-
का” इति मदनपालः । गुणाः—“विलेपी दीपनी वृष्या हृद्या
संप्राहिणी लघुः । व्रणाभिरोगिणां पथ्या तर्पणी वृद्ध्वरापहा ।
आमशूलहरा म्वादुः दीपनी रुचिपुष्टिकृता” । वै. नि । ३००
मण्डः ॥

विल्वः । see विल्वः ॥

विशल्या । सू. १५. अर्का. ग etc. विगतं शल्यं तत्प्रहारवेदना
यस्याः । लांगली । इन्द्रपुष्पीति मुश्रुतपाठः । कण्टकी कृष्णपुष्प-
करंज इति डल्हणः । लाङ्गलिकेति भाष्यकारः । “सुवर्चलां विश-
ल्यां वे”त्यत्र पाटलेति डल्हणः । गुडूचीति हाराणचन्द्रः । उन्मा-
दप्रतिषेधाध्याये “रास्तां विशल्यां लशुन”मित्यत्र गुडूचीति डल्ह-
णहाराणचन्द्रौ । लाङ्गलीत्यरुणदस्तः । गर्भपातनीतीन्दुः । “वि-
शल्या लाङ्गलीदन्तीगुडूचीत्रिपुटासु च । शल्येन रहितायां च प्रि-
यायां लक्ष्मणस्य च” इति हेमचन्द्रः ॥

विशाला । सू. १० etc. महेन्द्रवारुणी नाम तिक्तलताभेदः ।

N. O.—*Cucurbitaceae* । हिं.—बडी इन्द्रायण ; म.—मोठी
इन्द्रवारुणी, थोर इन्द्रायण ; क.—हिरियहामेके, काक्रेमंदलि, अ-
वगूदे, कागेमारेबळिळ ; बं.—बडवाकाल, माकाल ; कों.—कवं-
डळ ; गु.—मोटो इन्द्रायणां ; तै.—पापरबुडमा, अव्वगूद, का-
किदोण्ट, आबबुव ; त.—कुरट्टे, चवरि ; दस्सा.—गुडपाण्डु ;

अ.—अंबवोला, हन्सल-ए-अहमारा, हंजलम्हर; पा.—हन्स-
ल-इ-सुर्खा; मल.—बलिय पेक्कुम्मट्टि වඩවන වෙහෙර (का-
दुवेळळरि); काकतोण्टि इत्येके; इ.—Bitter apple; ल.—
Trichosanthes palmata । नामानि—“अन्ये-द्रवारुणी प्रोक्ता
विशाला च महाफला । आत्मरक्षा चित्रफला त्रपुसी त्रपुसा च
सा” । ध. नि । “वारुणी च पराप्युक्ता सा विशाला महाफला ।
श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगैर्वारु मृगादनी” । भा. प्र । गुणाः—
“महेन्द्रवारुणा ज्ञेया पूर्वोक्तगुणभागीनी । रसं वायं विपाके च
किञ्चिदेषा गुणाधिका” । ग. नि । see इन्द्रवारुणी । लृदनागणे
मृगैर्वारुणिति सुश्रुतपाठः । अयमुच्चिकित्तिमते “विशाला त्रिफला
संघ्रे” सत्र विशालास्थाने दशपत्रिकेति पठति बृद्धवाग्भटः । “वि-
शाला त्विन्द्रवारुण्यामुज्जयिन्यां तु योषिति” इति मेदिनी ॥

विशाले द्वे । चि. १२. इन्द्रवारुणी महेन्द्रवारुणी च । गुणाः—
“गवादिनीद्वयं तिक्तं पाके कटु सरं लघु । वीर्योष्णं कामलापित्त-
कफह्रीहोदरापहम् । आसकामापहं कुष्ठगुल्मग्रन्थिव्रणप्रणुत ।
प्रमेहमूढगर्भासगण्डासयविषापहम्” । भा. प्र । रोध्रामवे “द्वे
विशाले” इत्यत्र ‘विशाला इन्द्रमाद्या’ चेति पदद्वयमेव चरकेनाव-
तारितम् ॥

विश्वम् । चि. १९. विशति । ‘विश प्रवेशने । शुण्ठी । “विश्वा
त्वतिविषायां स्त्री जगति स्यान्नपुंसकम् । न ना शुण्ठ्यां पुंसि देव-
प्रभेदेष्वखिले त्रिषु” इति मेदिनी । बिल्वमिति मुंबापुरमुद्रितसं-
ग्रहपाठः ॥

विश्वभेषजम् । चि. १ etc. विश्वेषां भेषजम् । अनेकदोषजित् ।
शुण्ठी ॥

विश्वौषधम् । चि. ३. विश्वेषु रोगेषु वा औषधम् । शुण्ठी ।

“शुण्ठी महौषधं विश्वं नागरं विश्वभेषजम् । विश्वौषधं शृङ्गवेरं
कटुभद्रं तथाऽऽर्द्रकम्” । घ. नि ॥

विषम् । उ. ३०. स्थावरविषभेदः । वत्सनाभः । “चत्वारि
वत्सनाभानि” इति सुश्रुतः । N. O.—*Ranunculaceae* ।
हिं.—वचनाग, मीठाविष ; बं.—काटविष ; म.—वचनाग ;
गु.—विष, वछनाग, छिङ्गडियो ; तै.—नाभी ; क.—वशन-
बी ; त.—नापि ; सिं.—वचनामि ; मल.—वत्सनाभि *Antennaria*
officinalis ; अ.—विष ; पा.—जहर, विषनाग ; फ्र.—*Char-de-*
Venus ; इं.—*Aconite*, a poisonous plant like monk's
hood ; ल.—*Aconitum ferox* । Root of the *Aconite*
ferox brought from Nepal । लक्ष्णं यथा—“सिन्दुवा-
रसदृक्पत्रो वत्सनाभ्याकृतिस्तथा । यतपार्श्वे न तरोर्वृद्धिर्वत्सनाभः
स माषितः” । घ. नि । नामानि—“अमृतं स्याद्वत्सनाभो वि-
षमुधं महौषधम् । गरलं मरणं नागं स्तोककं प्राणहारकम्” । घ.
नि । गुणाः—“वत्सनाभोऽतिमधुरः सोष्णो वातकफापहः ।
कण्ठरूक्षमंनिपातघ्नः पित्तमंशोषणोऽपि च” । रा. नि । मूलं शो-
धितं ब्राह्मम् । शारीरान्तिमाध्याये “छत्रादर्शविषामिपं” इत्यत्रा-
पि विषशब्दस्य वत्सनाभ इत्यरुणदत्तः ॥

विषग्रन्थिः । चि. १. मृणालपर्वन । विषग्रन्थिरिति चरकपाठः ॥

विषघ्ना । उ. ६. विषं हन्ति । हरिद्रा । विषघ्नीति सुश्रुतपाठः ।
‘निर्विषी’ इति प्राच्यैरुपदिश्यते इति हाराणचन्द्रः । सोमराजी-
तान्दुः । अतिविषेयरुणदत्तः । श्वेतवचेति कैरली । निर्गुण्डीत्येके ॥

विषमुष्टिः । सू. १५. कारस्करः । कुचिला इत्यरुणदत्तः । स्वना-
मप्रसिद्धस्तदभावे कुचिला इति प्रसिद्धबीजव्यवहार इति भाष्य-
कारः । केशमुष्टिरिति पदार्थचन्द्रिका । द्रेका राजनिंब इति

प्रसिद्धः, बृहदलबुधामपरे, कर्कोटीमित्यन्ये इति उल्लेखः ।
N. O. *Loganiaceae* । हिं.—कुचिला, कुचला, जहर ;
बं.—कुंचिलागाल ; म.—कुचला, काजरा ; गु.—क्षैरकोचला ;
तै.—मुसिडि, मुष्टिचंददु, काचोरालु ; क.—कासर्क, कासर-
कायि, हेम्मुष्टि, नेजिन कोरडिनमर ; कां.—कायर्गारूकु ; न.—
एष्टिमरं, विषमुष्टि, काकोडि ; सिं.—गोडकदुह ; तु.—काये-
र्मर ; मल.—काञ्जिरं कञ्जली०० ; पञ्चा.—कागफुल ;
बर्मा.—खाबौंग ; अ.—हुब्-उल्-जरब् ; पा.—इफराकी ; फ्र.—
Noix Vomique ; जर्मन.—Gemeiner Brechnussbaum ;
इं.—Vomitnut, Poison nut, Strychnine tree, Nux-
vomica ; ल.—*Strychnos nux-vomica* । नामानि—
“कारस्करस्तु किंपाको विषतिन्दुर्विषहृत् । गरदुमो रम्यफलः
कुपाकः कालकूटकः” । रा. नि । पत्रमूलफलादिकं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“कुपीलुः शीतलम्बिका वातलो मदकृद्बुधः । पादव्य-
थाहर्गो ग्राही कर्फापत्ताम्रनाशनः” । भा. प्र । “कारस्करः कट्ट-
णश्च तिक्तः कुप्रविनाशनः । वातामयास्रकण्डूतिकफकार्श्यत्रणा-
पहः” । रा. नि ॥

विषमूषिका उ. ३६. विषहरद्रव्यविशेषः । विषमाणरिति च-
कपाणिदत्तः । विषक्कल्लु इति केरलेष्वेकं । तन्नामधेयो परमौषधि-
रितिन्दुः । विषमुष्टिकेति पाठः ॥

विषा । चि. २१. लाङ्गली । “मज्झिमासुत्तिविषया विषया”
इत्यत्र अतिविषाभेद इति केचित् ॥

विषा । उ. ५. ववेष्टि विषा । अतिविषा । काकोलीत्यरुणदत्तः ।

“विषं जलेऽतिविषायां स्त्रियां क्ष्वेडे तु न स्त्रियां” इति मेदिनी ॥

विषाख्या । सू. १५. अतिविषा । मुस्तादिगणं अतिविषेत्येव
सुश्रुतपाठः ॥

विषाख्या । उ. ५. लाङ्गली (इन्दुः) । अतिविषेल्यरुणदन्तः ॥

विषाणिका । सू. १५ etc. अजशृङ्गी । अजशृङ्गीति पठति सुश्रु-
तः । सुश्रुतसंहितायां वरुणादिगणे मेषशृङ्गी अजशृङ्गी चेति
पदद्वयं विद्यते । तत्र मेषशृङ्गी कर्कटशृङ्गीति उल्हणः । कर्कटकः
विषाणिका चेति कलिकापाठः । कर्कटकः कर्कटशृङ्गी , विषाणिका
अजशृङ्गी उत्तरवारुणीति लोके विख्याता इति चन्द्रटाचार्यः ।
“लेपोजगन्धातिविषाविशल्यासविषाणिकाः” इत्यत्र ऋषभक इती-
न्दुः ॥

विषाणी । सू. २. महिषादिशृङ्गयुक्तजन्तवः ॥

विषाणी । उ. ६. ऋषभकः । “वीराद्विमेदाकाकोलीकपिकच्छु-
विषाणिभि” रित्यत्र “वीराद्विमाषकाकोलीस्व(यं)गुप्तपंभकद्धिभि”
रित्येव चरकपाठः ॥

विषाद्वयम् । उ. ३९. अतिविषा प्रतिविषा च । एका शुलुकन्दा
अन्या पीतवर्णा ॥

विष्किरः । सू. ६ etc. पक्षिवर्गभेदः । विकीर्य यः धान्यादिकं
भक्षयति स विष्किरः । “वर्तका लाववर्तीरकपिञ्जलकतितिराः ।
कुलिङ्गकुक्कुटाद्याश्च विष्किराः समुदाहृताः । विकीर्य भक्षयन्त्येते
यस्मात्तस्माद्वि विष्किराः” । रा. नि । “लावतित्तिरिक्पिञ्जल-
वर्तीरवर्तिकावर्तकनष्टकावार्तीकचकोरकलविङ्कमयूरककरोपचक्रकु-
कुटसारङ्गशतपत्रकुत्तित्तिरिक्कुरुवाहकयवालकभृत्तयस्याहला वि-
ष्किराः इति सुश्रुतः । A bird which take its food
after tearing or scattering it as cocks, peacocks
quails, partridges etc । ये जीव कुरेद कुरेदकर खाते हैं
इससे इनकी विष्किर संज्ञा है । see जाङ्गलम् ॥

विष्टा । चि. ४. see शमलम् ॥

विसग्रन्थिः । see विमग्रन्थिः ॥

वीरणकः । सू. १७. वरुणः । वरुण इत्येव संप्रहपाठः । वारुण
इति पठति चरकः । वारणक इति पाठ्यकारपाठः । कण्टककरंज
इति हेमाद्रिः ॥

वीरणमूलम् । उ. ४०. उशीरम् । ‘वीरणस्य तु मूलं स्यादुशीरं
नलद्वयं तत् । अमृणालञ्च सेव्यञ्च समग्रन्धिकमित्यपि’ इति
भावमिश्रः । “स्याद्वीरणं वीरवृणं मूलेस्योशीरमस्त्रियां” इति वैज-
यन्ती ॥

वीरा । सू. ६ etc. काकोली । “अभीरुवीराजीवन्ती” इत्यत्र
“वीरा”स्थाने ‘मेदा’ इत्येव चरकपाठः ॥

वीरा । चि. ३ etc. क्षीरकाकोली । भूस्यामलकीति कंचित् ॥

वीरा । क. ४. उ. ४०. क्षीरविदारी । “वीरो रसविशेषं पुंस्युत्तरे
सुभटे त्रिषु । स्त्री सुराक्षीरकाकोलीतामलक्येलवालुके । पतिपुत्रव-
तीरंभागेभारीदुग्धिकासु च । मलयूक्षीरविदार्योः क्षीवं शृंग्यां
नलेपि च” इति मेदिनी ॥

वृकः । सू. ६ etc. ईहां वर्कते—ईहावृक एवैकदेशेन वृक इत्युक्तः ।
कुक्कुराकारो हरिणघातकः क्षुद्रव्याघ्रविशेषः । हिं.—हुण्डार,
भेडिया; विग इत्येके; वं.—घोष; म.—लांडगा; क.—तोळ;
त.—ओनाय्; मल.—चेन्नाय् ७२१०००००; इ.—Lupus,
Wolf; जर्मन.—Lykos; ल.—Canis lupus । The wolf
resembles somewhat a sheep-dog, but reaches the
height of a bull-dog and bears a grey or blackish fur
which is thicker and longer in those of northern
countries than in those of the south. It is met with

throughout northern Europe and Asia. A smaller species is found throughout the Indian peninsula :
 नामानि—“ईहामृगस्तु कोकः स्याद्वृको वत्सादनोऽविभुक्” ।
 घ. नि । “अरण्यश्चा बुधैर्ज्ञेयः कोक ईहामृगो वृकः” इति
 हलायुधः ॥

वृकः । सू. ६ etc. कटिपार्श्वस्थमूत्रप्रभवकोशविशेषः । वृक इति
 केषांचन पाठः । “भेदःशोणितयोः साराद्वृकयोर्युगलं भवेत् ।
 तौ तु पुष्टिकरौ प्रोक्तौ जठरस्थस्य भेदसः” । भा. प्र । “वृकौ
 नाम—महाशिबीबीजसमाकारे मुख्ये मूत्रप्रजनन-यन्त्रे स्त्रीपुंस-
 योस्तुल्ये । तयोरवस्थानमुदरगुहायां कटिप्रदेशे पृष्ठवंशमुभयत ए-
 कादश-द्वादशपशुकयोरुपकण्ठे । तत्र दक्षिणवृकस्य स्थितिर्वामवृ-
 कात् स्तोकेन निम्नतरा, दक्षिणपार्श्वे यकृदवस्थानात् । उदर्या कला
 च वृकयोः पुरस्थैव (न परितश्छादनी)” इति प्रत्यक्षशरीरात् ।
 Kidneys । हिं.—गुर्दे ; मल.—मूत्रयरिप्पा ୩୭୭୭୭୭୭ । ॥

वृक्षकः । सू. ३० etc. कुटजः । क्षारविध्यां कुटज इत्येव सुश्रुत-
 पाठः ॥

वृक्षादनी । सू. १५ etc. जन्मवृक्षमत्ति नाशयति । वन्दा । “वृ-
 क्षादनी तु वन्दायां विदारीकन्दकेऽपि च” इति विश्वमेदिन्यौ ।
 N. O.—*Loranthaceae* । हिं.—वान्दा, वन्दाल ; बं.—
 परगाछा, वांदरा, वान्दडा ; म.—वादांगुल, वांदे ; गु.—
 गुन्दी, वान्दो ; तै.—वाजिनीके, वन्दा ; क.—वन्दनिगे ;
 त.—पुल्लुरुवि ; मल.—इत्तिकण्णि ୩୭୭୭୭୭୭, पुल्लुण्णि ;
 ई.—Parasite ; ल.—*Loranthus coriaceous* । नामानि—
 “वन्दका स्याद्वृक्षरुहा शेखरी कामरूपका । वृक्षादनी तरुहृ
 कामिनी पद्मरूपिणी” । घ. नि । सर्वांशो प्राह्यः । गुणाः—
 “वन्दाकः स्याद्धिमस्तिक्तः कषायो मधुरो रसे । माक्कल्यः कफ-

वाताक्षरक्षेत्रगविषापहः” । भा. प्र । कवलेख् इति लोके इति
उल्हणः ॥

वृक्षाम्लः । सू. ६ etc. अम्लफलविशिष्टो वृक्षविशेषः । N.O.—

Guttiferae । हिं.—कोकम, विषांविह, महादा ; बं.—महा-
दा ; म.—आमसोल ; गु.—कोकम, बिरंटेल् रतंबा ; कों.—
वीरुंटा ; गोवा.—त्रिण्टौ ; क.—मुर्गिनहुळिमर ; तु.—पुणर-
पुळि ; त.—मुर्कल्मरं ; मल.—पिणम्पुळि *पिणम्पुळी*,
पुनम्पुळि ; मरम्पुळि इत्येके ; इं.—*Mate mangosteen*, Ko-
kam butter tree, Red mango ; ल.—*Garcinia purpur-*
ea, *G. Indica* । An acid jungle-fruit used for tamar-
ind । तित्तिडीकमिति हेमाद्रिः । महार्द्रकमितीन्दुश्चक्रपाणिदत्तश्च ।
नामानि—“वृक्षाम्लं तित्तिडीकं च शाकाम्ठं रक्तपूरकम् । अ-
म्लवृक्षोऽम्लशालः स्यादपरोऽम्लमहीरुहः” । ध. नि । गुणाः—
“वृक्षाम्लमामम्लोष्णं वातघ्नं कफपित्तलम् । पक्वन्तु गुरु संप्रा-
हि कटुकं तुवरं लघु । अम्लोष्णं रोचनं रूक्षं दीपनं कफवातकृत् ।
वृष्णाशोमहृणीगुरुप्रशूलहृद्रोगजन्तुजित्” । भा. प्र । आमफलं
पक्वफलं च प्राह्यम् । चिञ्चेति सरस्वतीनिघण्टुः । अम्लवेतस इ-
त्येके ॥

वृक्षाम्लकः । उ. २२. वृक्षाम्लः ॥

वृद्धपञ्चमूलम् । उ. ३. महत्पञ्चमूलम् ॥

वृद्धिः । सू. १५ etc. स्वनामख्यातौषधिः । कन्दविशेषः । “वृ-
द्धिस्तु वर्धने योगेऽप्यष्टवर्गौषधान्तरे” इति मेदिनी । गुणाः—
“वृद्धिर्गर्भप्रदा शीता बृंहणी मधुरा स्मृता । वृष्या पित्तास्रशमनी
क्षतकासक्षयापहा” । भा. प्र । “अथ वृद्धिर्वर्धनीया महाश्रावणि-
का बुधा” इति वैजयन्ती । “वृद्ध्यभावे महाबला” इति पौराणि-

काः । वाराही वा ग्राह्या । वृद्ध्यभावे पञ्चसालमिति केचित् ।

see कृद्धिः ॥

वृद्धिर्द्विः । चि. १७. वृद्धिर्द्विरिति पाठः समीचीनः । वृद्धिरृद्धिश्च ।
श्रावणीयुगमित्येके ॥

वृश्चिकः । चि. ७ etc. वृश्चति । कीटविशेषः । हिं.—विच्छू ,
वीछी ; बं.—विछा ; म.—विंचू ; सिं.—गोनुस्सा ; त.—तेळ् ;
मल.—तेळ् ६००० ; इं.—Scorpion ; ल.—Scorpionina ।
“वृश्चिको द्रुण आलिः स्या”दिति बोधालितः । “वृश्चिकस्तु द्रुणे
राशौ शूककीटौषधीभिदोः” इति मेदिनी ॥

वृश्चिकाली । सू. १५ etc. वृश्चिक इवालति पर्याप्नोति स्पर्शने
त्रेदनायै अच् । स्वनामख्यातक्षुपविशेषः । कण्टकितमेषशृङ्ग-
तुंगाकारफला पाठापत्रा ईषद्रोमशा श्वेतपुष्पगुच्छा दक्षिणावर्तवल्ली
मेषशृङ्गीभेद इति उल्हणः । मेषशृङ्गीभेद इत्येव मदनपालः ।
“अन्या तु दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका” इति । चरकसूत्रा-
ष्टादशाध्याये “अहितपत्रलतागुल्मसंस्पर्शनै”रित्यत्र “अहितपत्रल-
तागुल्माः वृश्चिकाल्याद्याः” इति चरकोपस्कारकारः वृश्चिकालीद-
लस्पर्शनमात्रकण्डूशोथोदयादीननुस्मारयति । वृश्चिकाल्येव हस्ति-
शुण्ठीति केरलेष्वेके । N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं.—
विछवाघास , बर्हण्टा ; बं.—विछुटी , विछाती ; दखा.—का-
कुरि ; कों.—खाजकोटली ; खाजकुली ; म.—खोजकोलती ;
आग्या , विचवा ; गु.—खाजवणी ; तै.—दूलगोण्टि , तेलुम-
णिचेट्टु ; क.—दूलगोण्टि , तुरचिबळिळ , हलिलिळु ; त.—
कांचोरि ; तु.—पञ्चरेङ्गि , तुनुसु , तुनुसे ; मल.—कोटित्तूवा
കോടത്തൂവ , चोरिङ्कणं , चोरियणं ; इं.—Nettle ; ल.—
Tragia involucrata । नामानि—“वृश्चिकाली विषाणी च

विषग्री नेत्ररोगहा । उष्ट्रिकाऽप्यलिपर्णा च दक्षिणावर्तकी तथा” ।
रा. नि । गुणाः—“वृश्चिकाली कटुस्तिक्ता सोष्णा हृदयत्रशुद्धि-
कृत् । रक्तपित्तहरा बल्या विबन्धारोचकापहा” । रा. नि-
मूलं ग्राह्यम् ॥

वृश्चीवः । मू. १५ etc. श्वेतपुनर्नवा । वृश्चीरवृश्चिकाविति पाठौ ।
“श्वेतायां वृश्चिकोऽल्पायां दीर्घपत्री विटाटिका” इति वैजयन्ती ।
हिं.—सफेद पुनर्नवा, विषग्वपरा ; वं.—श्वेतपुण्या ; म.—
वैटुली पांडरी ; गु.—घोळी साटोडो ; तै.—गालजरु ; क.—
बिलियदुप्रेलडकिलु ; त.—वेळ्ळेचारटै ; सिं.—पिटसुदुसारण ;
मळ.—वेलुत तलुतायमा ; इं.—White spreading hog-
weed । नामगुणाः—“पुनर्नवा श्वेतमूला शोथग्री दीर्घपत्रिका ।
कटुः कषायानुरसा पाण्डुर्ना दीपनी परा । शोथानिलगरश्लेष्महरी
त्रण्योदरप्रणुत्” । भा. प्र । अन्यच्च—“श्वेता पुनर्नवा सोष्णा
तिक्ता कफविषापहा । कासहृद्रोगशूलस्रपाण्डुशोफानिलार्तिनुत्” ।
रा. नि । मूलं ग्राह्यम् ॥

वृषः । मू. ६ etc. वर्षति मधु । वासा । “वृषो गव्यासुवर्मयोः ।
पुंराशिभेदयोः शृंग्यां वासके शुक्लेऽपि च । श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च”
इति हैमः । महातिककघृतयोगे आटरूपक इत्येव सुश्रुतपाठः ।
यास इति मुद्रितचरकग्रन्थेषु दृश्यते । वासैव यास इति मुद्रण-
स्खालित्यात् प्रमादाद्वा परिवर्तित इति मन्ये ; धन्वयवास इति त-
त्रापरशब्ददर्शनाच्च ॥

वृषः । मू. १५. अपामार्गः । वीरतरादिगणे वृषशब्दस्थाने ‘वसिर’
इत्येव सुश्रुतपाठः । मर्कटमञ्जरीति वृद्धवाग्भटः पठति । तत्र मु-
स्तकमञ्जरीति केषांचन पाठः । गजपिप्पलीति केचित् । अपामार्ग
इति डल्हणः । सूयावर्तभेद इत्यपरे ॥

वृषः । उ. ६. वलीवर्दः । “वृषो धर्मे वलीवर्दे शृंग्यां पुंराशिभेदयोः ।
 श्रेष्ठे स्यादुत्तरस्थश्च वासामूषिकशुक्ले । तथा वास्तुस्थानभेदे पुमानयं
 प्रकीर्तितः” इति मेदिनी । हिं.—बैल ; म.—बैल ; तै.—यद्दू ;
 त.—एरुतु ; सिं.—गोना , हरका ; मल.—मूरि ठुठी , काळा ;
 इं.—Bull, Ox । नामानि—“वलीवर्दस्तु वृषभ ऋषभश्च तथा
 वृषः । अनङ्वान् सौरभेयोपि गौरुक्षा भद्र इयपि” । भा. प्र ।
 तन्मूत्रगुणाः—“वृषमूत्रञ्च शोफघ्नं कृमिदोषविनाशनम् । काम-
 लाग्रहणीपाण्डुनाशनञ्चाग्निदीपनम्” । अत्रि । see गौः । “शृ-
 गालशल्यकोल्लूकजल्लूकावृषवस्तजै” रित्यत्र “शृगालशल्यकोल्लूकमा-
 र्जारवृकवस्तजै” रिति पाठस्समीचीनश्चरकहितत्वात् ॥

वृषकः । चि. ११ etc. वसुक इति पाठः समीचीनः । पाषाणभेद-
 क इत्यरुणदत्तः । “पाषाणभेदं वृषकं श्वदंष्ट्रा” इत्येकत्रैव चरकपाठ-
 दर्शनात्तत्र साधुः । “वृषकं त्रपुसैर्वारुलट्वावीजानी” त्यत्र ‘वृषक’
 स्थाने ‘वसुक’ इति समर्थयन्ति बहवः ॥

वृषकः । चि. २१. वासा ॥

वृषकर्णी । सू. १५. आखुकर्णी । उन्दुरुकर्णिकेति पठति सुश्रुतः ।
 द्रवन्तीमाहुरन्ये , अपरे दन्तिनीमाहुरिति डल्हणः । दन्तीभेद इति
 भाष्यकारः । सुदर्शनेति शिवदीपिका ॥

वृषदंशः । उ. ३ etc. वृषानाखन् दशति । मार्जारः । वनमार्जार
 इत्येके । वृकदंश इति पाठो न शुद्धः ॥

वृषपर्णी । चि. १७. आखुकर्णी । मूषिकपर्णीति संग्रहपाठः ।
 वृषकर्णीतीन्दुः । पुञ्जीपत्रेति प्रसिद्धा इति चक्रपाणिदत्तः ॥

वृषभः । उ. ७. “वृषभर्क्षगवामपी” त्यत्र “वृषतर्क्षगवामपी” त्येव
 सुश्रुतसंग्रहयोः पाठ इत्यनुस्मारयामि ॥

वेणी । क. १. देवदाली । “वेणी केशस्य बन्धने । नद्यादेरन्तरे
 देवताडे” इति मेदिनी ॥

वेणुः । सू. १९ etc. वेणन्ति व(वि)यन्ति वानेन वेणुः । वंशः ।

“वेणुर्नृपान्तरे । त्वक्सारोऽपि च पुंसि स्या”दिति मेदिनी ॥

वेतसः । चि. ६ etc. वेत्यम्भोनुवर्तते वितस्यत वा वेतसः । शाक-
लताविशेषः । N. O. *Palmeae* । हिं.—बेंत ; बं.—बेंत्र ,
वेत ; म.—वेत ; गु.—नेतर ; कों.—वेत ; तै.—पेमु , पेप ,
वेतसमु ; जीतयुरकुली इत्येके ; क.—वेत्त ; त.—पिरंपु ; सिं.—
वे ; तु.—सूरोल् , तूरोलुवेत्त ; मल.—चूरल् *मु०* , पिरम्पु ;
वञ्जि इत्येके ; इं.—*Itattan*, Cane ; ल.—*Calamus rotang* ।
मूलं शाखाग्रञ्च ग्राह्यम् । नामानि—“वेतसो नम्रकः प्रोक्तो वानीरो
वंजुलस्तथा । अभ्रपुष्पश्च विदुलो रथशीतश्च कीर्तितः” । भा. प्र ।
गुणाः—“वेतसः कटुकः स्वादुः शीतो भूतविनाशनः । पित्तप्र-
कोपनो रुच्यो विज्ञेयो दीपनः परः” । रा. नि । अन्यच्च—“वे-
तसः शीतलो दाहशोथार्शोयोनिरुक्प्रणुत् । हन्ति वीसर्पकृच्छ्रा-
मपित्ताश्मारिकफानिलान्” । भा. प्र । see निचुलः ॥

वेतसाम्लः । चि. १४. अम्लवेतसः ॥

वेत्रः । चि. १. महान् वेतसः । हिं.—बडा बेंत । see वेतसः ॥

वेत्रलता । वेतसः ॥

वेत्राग्रम् । सू. ६. वेत्रस्य अग्रम् । हिं.—बेंतकी कोपल ; म.—
वेताचे कोंब ; मल.—चूरल्कलुत्तु । 'The soft sprouts of the
Calamus Rotang । वेतसप्रान्तमिति पदार्थचन्द्रिका । वेत्रकरी-
रमित्येव सुष्ठुतपाठः । गुणाः—“वेत्राग्रं दीपनं रुच्यं तिक्तं पि-
त्तकफापहम्” । रा. व । नाडीशकविशेष इत्येके ॥

वेल्मम् । सू. १५ etc. वेल्मति । विडङ्गम् । “अथ वेल्मं कृमिघ्नपण्डु-
लौ इति रभसः ॥

वेल्लन्तरः । सू. १५. विल्वान्तरवृक्षः । वीरतरुरिति सुश्रुतपाठः ।

वीरतर इति वृद्धवाग्भटः । जाङ्गलदेशे नर्मदातटे चर्मण्वतीनदी-
समीपे च स्वनाम्ना प्रसिद्धः । तल्लक्षणं यथा—“वेल्लन्तरो जगति
वीरतरुः प्रसिद्धः श्वेतासितारुणविलोहितपीतपुष्पः । स्याज्जाति-
तुल्यकुसुमः शमिसूक्ष्मपत्रः स्यात् कण्टकी विजलदेशज एव वृक्षः”
इति भावमिश्रः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—वखेल, व-
रखेल, बिल्वांतर; बं.—बिल्वांतर, वीरतरु; म.—वेलतूर,
सेगुम्कटि; गु.—वेलतूर, गलतोरो; तै.—वेणुतुरु, वेलुतुरु;
क.—एडतरि, वदविन, वडुवारदमर, ओडण्ड; त.—विटत्तेरै; वि-
टत्तेर्, विटत्तलै, विटत्ताळि; सिं.—अन्दर; राजपुटाना.—खेरि;
मल.—विटत्तलळ ω is ω ल्ल ω ; मुळ्मरं इत्येके; ल.—*Dichr-*
ostachys cinerea; *Mimosa cin* । नामानि—“वेल्लन्तरो
दीर्घपत्रो वीरद्वुर्वहुवारकः” । म. पा । त्वगादिकं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“वेल्लन्तरो रसे पाके तिक्तस्त्वृष्णाकफापहः । मूत्रावा-
ताश्मजिद्ग्राही योनिमूत्रानिलार्तिजित्” । भा. प्र । अर्जुनवृक्ष इति
हाराणचन्द्रः । शवर इति डल्हणः ॥

वेशवारः । see वेसवारः ॥

वेशमधूमः । उ. ३०. गृहधूमः ॥

वेसवारः । सू. ६ *etc.* मांसव्यञ्जनविशेषः । वेसवारं विशिष्टसं-
स्कारसंस्कृतं मांसं खानिष्कापरपर्यायम् । “वेसवारः पिष्टमांसं”
इति वैजयन्ती । “मांसं निरस्त्रि सुस्विन्नम् पुनर्द्रव्यं चूर्णितम् ।
पिप्पलीशुण्ठिमरिचगुडसर्पिःसमन्वितम् । एकत्र पाचयेत् सम्य-
ग्वेसवार इति स्मृतः” इति सुश्रुतः । स्विन्नं पिष्टं धान्यकनागरा-
जाजिलवणहिंशुघृतादिसंस्कृतं मांसमित्येके । नागरधनिकाजाज्या-
दिसंस्कृतं सूक्ष्मछिन्नं मांसमितिन्दुः । चटनी इति भाषेति डल्हणः ।

नुण्णिरञ्चि इति केरलेषु केचित् । “निरस्थि पिशितं पिष्टं स्विन्नं
घृतगुडान्वितम् । कृष्णामरिचसंयुक्तं वेशवार इति स्मृत” इति च-
रकोपस्कारटीकायाम् । अपि च — “अ्यूषणं जीरकद्वन्दं शतपुष्पा च
धान्यकम् । त्वगेलापत्रकं नागकेशरं च तिलान् तथा । दाडिमत्व-
क्निशाकासमर्दपत्राणि हिङ्गुकम् । रूक्षं चार्द्रं नारिकेलं सिद्धार्थ-
रण्डमूलकम् । बृहद्रक्तं च मरिचं द्वाविंशं बाफलीफलम् । एते सर्वे
यथायोग्यं घृते भर्ज्य विचूर्ण्य च । यथायोग्यं मेलिताश्चेद्वेशवारः
स वातहा । यस्मिन् पदार्थे दत्तोऽयं सोम्रेर्वीर्यस्य वर्धकः” । नि. र ।
कासमर्द इति च पर्यायो दृश्यते । “हिङ्ग्वार्द्रमरिचं जीरं हरिद्रा
धान्यकं तथा । क्रमेण वर्धितं सर्वं वेशवारमिदं शुभम् । स्तोकेन
वारिणा सर्वं वण्टितं वस्त्रगालितम् । मात्रया व्यञ्जने देयं कासमर्दं
च तत् स्मृतं” इति श्लेष्मकुतूहले ॥

वैकंकतः । उ. ३७. विकङ्कतः ॥

वैगंधिकः । उ. ३६. गन्धकः । see गन्धपापाणः । त्रिजातक-
श्चतुर्जातको वा इति जेजटः । शंखविषमित्येके ॥

वैजयन्ती । उ. ३. अग्निमन्थः । “वैजयन्त्यां तु तर्कारी नादेयी च
जयन्त्यपि” इति वैजयन्ती । “वैजयन्ती पताकायां जयन्तीपादपे
स्त्रियां” इति मेदिनी ॥

वैडूर्यम् । उ. ३६. विदूरभूमिजो कृष्णपीतवर्णो विडालनेत्राभो
मणिभेदः । “वैडूर्यं वालवायजं” इति वैजयन्ती । “सितञ्च धूम्र-
सङ्काशमीषत्कृष्णसितं भवेत् । वैडूर्यनाम तद्रत्नं रत्नविद्वद्बुद्धाह-
तं” इति युक्तिकल्पतरुः । उक्तं हि भोजेन — “अस्ति शैलो विदू-
राख्यः पर्यन्ते तत्र काचन । मही रत्नाकरीभूता वैडूर्यं तत्र जाय-
ते । मेघशब्देन जायन्ते तत्र रत्ननवाङ्कुराः । क्रमात् परिणतास्ते
भुर्भणयो राजपूजिताः” इति । “एकं त्रेणुपलाशपेशलरुचा मा-

यूरकण्ठविषा मार्जारिक्षणपिङ्गला च विदुषा ज्ञेयं त्रिधा लायया ।
 यद्वात्रे गुरुतां दधाति नितरां स्निग्धं तु दोषोज्झितं वैदूर्यं विमलं
 वदन्ति सुधियः स्वच्छं च तच्छोभनं” इति तन्त्रान्तरं । हिं.—
 वैदूर्यमणि, लहसुनिया; बं.—वैदूर्य; म.—वैदूर्यरत्न; लस-
 प्या; गु.—लसणीयो; सिं.—वैरोडी; मल.—वैदूर्यकल्लु
 බෞද්ධ; इं.—Turquoise, Beryl, Catseye; ल.—
Beryllus, Lapis lazuli । नामानि—“वैदूर्यं दूरजं रत्नं स्यात्
 केतुग्रहवल्लभम्” । उत्तमवैदूर्यलक्षणम्—“वैदूर्यं श्यामशुभ्राभं
 समस्वच्छम् गुरु स्फुटम् । भ्रमच्छुभ्रान्तरीयेण गर्भितं शुभमीरि-
 तम्” । गुणाः—“वैदूर्यमुष्णमम्लं च कफमारुतनाशनम् । गुन्मा-
 दिदोषशमनं भूषितं च शुभावहम्” । रा. नि ॥

वैदूर्यम् । शा. ५. वैदूर्यम् ॥

वैदेहिका । उ. ३९. पिप्पली । पिप्पलीति चरकपाठः ॥

वैदेही । चि. ३ etc. विदेहदेशे भवा । पिप्पली । “वैदेही पिप्प-
 ली प्रोक्ता वैदेही जनकात्मजा” इति शाश्वतः । “वैदेही रोचना-
 सीतावणिक्स्त्रीपिप्पलीपु च” इति मेदिनी । उत्तरैकादशाध्याये
 “कुर्यान्मरिचवैदेहीशिरीषफलसैन्धवै”रित्यत्र वैदेहीस्थाने पिप्प-
 लीति सुश्रुतपाठः ॥

वैभीतकी । विभीतकबीजमज्जाकृतं मद्यम् । विभीतकवल्कलयुक्त-
 शालिपिष्टकृता इति हेमाद्रिः । आक्षिपीति चरकपाठः । बन्धनीति
 प्रसिद्धेति शिवदासः । बहेडोंसे बनायी हुई सुरा ॥

व्यजनम् । सू. २७ etc. तालवृन्तम् । हिं.—वेना, पंखा ॥

व्यञ्जनम् । सू. ७ etc. तेमनम् । “व्यञ्जनं तेमने चिह्ने श्मश्रु-
 प्यवयवेऽपि च” इति मेदिनी । मल.—कूटान् ௮5000, करि;

म. —कढी, तोंडी लावणें ; हिं.—चटनी ; इं.—Sauce, Con-
diment । “व्यंजनं सूपशाकादि मिश्राजं तेमनं स्मृतम् । उपदंशो
विदंशः स्यात् संधानो रोचकश्च सः” । ग. नि ॥

व्याघ्रः । मू. ६ etc. व्याजिघ्रति । ‘व्रा गन्धोपादाने’ । व्याजिघ्रन्
हन्तीति वा । प्रमहजातीयमृगविशेषः । “व्याघ्रः स्यात् पुंसि
शार्दूले रक्तैरण्डकरश्च योः । श्रेष्ठे नराद्युत्तरस्थः कण्टकार्यो तु यो-
षिति” इति मेदिनी । हिं.—वाघ, बघेरा ; वं.—पुण्डरीक,
वाघ ; म.—वाघ ; तै.—पूलि ; क.—हुलि ; त.—पुलि ;
मिं.—कोटिया ; मल.—कट्वा ௭௭௦1, वरियन्, वळिळनरि,
पुलि ; इं.—Tiger ; ल.—*Belis tigris* । The Royal
Tiger inhabits Southern and Eastern Asia. The red
or yellow colour of its fur is tinted with black tran-
verse stripes. It is not inferior to the lion either in
size or strength, while in ferocity and fearlessness it
surpasses the “king of beasts” । विकृतमुखो निद्रालुः
हिंस्र इति डल्हणः । नामानि—“व्याघ्रो मृगारिशार्दूलो हिंसा-
रुश्चन्द्रकी मृगात्” इति वैजयन्ती । “मिहशार्दूलयोर्मसमुष्णं वा-
क्षिरंगजित्” । see प्रसहः ॥

व्याघ्रनखम् । मू. १५ etc. व्याघ्रस्य नखोऽस्त्रस्य आकारे अच् ।
नखी नाम गन्धद्रव्यम् । हिं.—नखी ; वं.—छोट नखी ;
म.—वाघनख ; गु.—नखली ; क.—वाघनख ; त.—पुलियु-
किर् ; मल.—नाकुणं ௮௮௮௮ । बृहन्नख इति एलादिगण-
व्याख्यायां डल्हणः । अश्वखुराकारा नखी इति भाष्यकारः ।
नामानि—नखमन्यद् व्याघ्रनखं पुटं व्याघ्रायुधं मतम् । अखं
व्याघ्रतलं पादं कूटस्थं चक्रकारकम्” । घ. नि । गुणाः—“ग्रह-
भूतोपशमनं पवित्रं द्वीपिजं नखम् । व्याघ्रनखस्तु तिकोष्णः क-

षायः कफवातजित् । कण्डुकुष्ठव्रणघ्नश्च वर्ण्यः सौगन्ध्यदः परः” ।
घ. नि । see नखम् ॥

व्याघ्री । चि. १ etc. हिंस्रत्वात् । कण्टकारी । “व्याघ्री तु क-
ण्टकार्या स्त्री”रिति केशवस्वामी । पाषाणभेदादिघृतयोगे व्याघ्री-
स्थाने बृहतीद्वयमिमेव संग्रहपाठः । बृहती कण्टकारिका चेति
सुश्रुतसंहितायाम् ॥

व्याघ्री । चि. १. व्याघ्रस्त्री । “हिंस्रसमा व्याघ्रीवसा” ॥

व्याघ्र्यौ । सू. १०. बृहतीद्वयम् ॥

व्याधिघातः । सू. १५ etc. व्याधिं हन्ति । आरग्वधः । श्यामा-
दिगणे राजवृश्च इति सुश्रुतपाठः । “पूतीकार्कव्याधिघातस्नुहीनां
मूत्रे पिष्टाः पल्लवा जातिजाश्च” इत्यत्र “पूतीकार्कस्नुग्गरेन्द्रद्रुमा-
णां मूत्रैः पिष्टाः पल्लवाः सौमनाश्च” इत्येव सुश्रुतः ॥

व्यालः । सू. २. नि. ६. दुष्टगजः । दुष्टगजादिरिति हेमाद्रिः ।
“स बालः कलभो ज्ञेयो दुर्दान्तो व्याल उच्यते” । घ. नि । “व्या-
लस्तु चित्रकव्याघ्रसिंहदुष्टद्विपादिषु” । रा. नि । सिंहादय इति
पदार्थचन्द्रिका । दुष्टः क्षुद्र इतीन्द्रुः ॥

व्यालः । सू. ६ etc. अहिः । “व्याललालादिदूषितम्” । “व्या-
लो दुष्टगजे सर्पे श्वापदे च पुमान्” इति वैजयन्ती ॥

व्योषम् । सू. १४ etc. त्रिकटु । “व्योषं स्यात् त्रिकटुद्रव्ये करि-
भेदे पुमानयम्” इति मेदिनी ॥

व्रणकृत् । उ. ३९. व्रणं करोति । भल्लातकः ॥

व्रीहिः । चि. १. प्रावृट्कालजाशुधान्यम् । “व्रीहयस्त्वाशवः
ख्याताः प्रावृट्कालसमुद्भवाः” इति । “क्षुण्णास्मितः स्मृतः शाली
रक्तो व्रीहिरुदाहृतः” इत्येके । व्रीहयः षष्टिकादय इति कोचित् ।

“वार्षिकाः कण्डिताः शुक्ला व्रीहयभिरपाकिनः” इति भावमिश्रः ।
तद्भेदा यथा—“कृष्णव्रीहिः पाटलश्च कुक्कुटाण्डक इत्यपि ।
शालामुखो जतुमुख इत्याद्या व्रीहयः स्मृताः” इति । अन्य-
च्च—“कृष्णव्रीहिशालामुखजतुमुखनन्दीमुखलावाश्रकत्वरितकुकु-
टाण्डकपारावतकपाटलप्रभृतयो व्रीहयः” इति सुश्रुतः । गु-
णाः—“व्रीहयः कथिताः पाके मधुरा वीर्यतो हिमाः । अल्पा-
भिष्यन्दिनो दृढवर्चस्काः षष्टिकैः समाः । कृष्णव्रीहिर्वरस्तेषां त-
स्मादल्पगुणाः परे” । भा. प्र । मल. विरिषु लीला, पुष्प-
नेल्लु इति भास्करव्याख्या । see शालिः । Crop, different
kinds of paddy sown in April and reaped in August ।
“व्रीहिः सामान्यधान्ये स्यादाशुधान्ये तु पुंम्यं” इति मेदिनी ॥

श ।

शकुनाहतः । शालिधान्यभेदः । Brought by birds from a
distant country । कुशलाहतशकुलाहताविति पाठौ । शकुना-
हतो यो मगधेषु बुद्धोत्पादकाल उत्तरकुरुभ्यो हंसैरानीतो मृगारि-
मात्रा विशाखाख्यया वापितो विस्तरं गतः । अत एव शकुनाहत
इत्यन्वयस्य संज्ञेयगुणदत्तः । “द्वीपान्तरात् समानीतो गरुडेन
महात्मना । शकुनाहतः स शालिर्गुडापरनामकः” इति सुश्रुतटी-
कायां डल्हनः । अवन्तीनगर्या वक्रनाम्ना प्रसिद्धः । मगधेषु पाशक
इति । तूर्णकाद्धीनगुणः ॥

शकुलादनी । सू. ६. शकुलैरघते । जलपिप्पली । N. O.—
Verbenaceae । हिं.—जलपीपल, पनिसिगा, गङ्गातिरिया,
मुयिओकरा ; बं.—कांचडा घास ; म.—जलपिप्पली, बेकन ;
गु.—रतबेलियो ; तै.—बोकेना ; त.—तलैपोटस्, पोदुतलै ;

क. — तेलहिप्पलि, केरोहिप्पलिसोप्पु, होसुगुलु; पा. पीपल आवा; अ. — फिलफिलमाय; मल. — नीर्त्तिप्पलि *नीर्त्तिप्पलि*, आनकोलुप्पा इत्येके; इ. — Purple Lippa; ल. — *Lippia Nodiflora* । नामानि — “जलपिप्पल्यभिहिता शारदी शुकुलादनी । मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाङ्गलीत्यपि कीर्तिता” । गुणाः — “जलपिप्पलिका हृद्या चक्षुष्या शुक्ला लघुः । संप्राहिणी हिमार्कश्च रक्तदाहव्रणपापहा । कटुपाकरसा रुच्या कषाया बद्धिवर्धिनी” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः । कंचटशाक इति चरकप्रसादनी । कटुकेति बहवो व्याख्यानारः । “शकुलादनी स्त्रियां कृष्णभेदाकचटशाकयो” गिति मेदिनी ॥

शक्रयवः । चि. १ etc. इन्द्रयवः ॥

शक्राह्वयः । नि. ५ etc. कुटजः । “शक्रः सुमान देवराजे कुटजा-
र्जुनभूरुहो” गिति मेदिनी ॥

शंखः । मृ. ६ etc. सामुद्रकोपस्थजन्तुविशेषः । “शंखः कंचौ न योपिन्ना भालास्थिनिधिभिन्नखे” इति मेदिनी । “शंखश्च विमलः श्रेष्ठश्चन्द्रकान्तिसमप्रभः । अशुद्धो गुणदो नैव शुद्धश्च स गुणप्रदः” । Class:—*Mollusca* । हिं. — शंख, शाकुच; वं. — शाँक, शंख; तै. — शंखमु; सिं. — सक्य; मल. — शंखं *ശംഖം*, चंकु; इ. — *Conch*; ल. — *Tritonium* । नामानि — “शंखो वारिभवः कंबुर्जलजो दीर्घनिस्वनः । सुस्वरो दीर्घनादश्च धवलः श्रीविभूषणः” । घ. नि । गुणाः — “शंखकूर्मादयः स्वादुरसपाका मरुन्नुदः । शीताः स्निग्धा हिताः पित्ते वर्चस्याः श्लेष्मवर्धनाः” । सु. सू. ४६ ॥

शंखः । उ. १. शंखपुष्पी । “हेममत्स्याक्षकः शंखः” इत्यत्र “मत्स्याक्षकः शंखपुष्पी मधुमर्षिः सकाञ्चनं” इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

शंखकुसुमा । उ. ३९. शंखपुष्पी ॥

शंखनाभिः । सू. १० etc. शंखः ॥

शंखपुष्पी । चि. ३ etc. शंख इव पुष्पमस्याः । ऊषरभूमिजातो

शंखाकारकुसुमो भूलग्नक्षुद्रलताविशेषः । विष्णुक्रान्ताभेदः ।

N. O. *Gentianaceae* | हिं.—शंखाहुली, सुंखाहुली, की-
डीयाला, कोडिला, कौडिला; बं.—शंखाहुली, शंखाली, डा-
नकुनी; म.—शंखोली, सांखवेल; गु.—शंखावली; क.—

अंखपुष्पी; सिं.—वेल्देहि; पञ्चा.—भूतभारक; मल.—

शंखमूली ७००।१०१, शंखमलरी ; ल.--(*Cantharia decussata*)

मूलं पत्रं च ग्राह्यम् । सर्वांशो वा ग्राह्या । नामानि--“शंखपुष्पी सुपुष्पी च शंखाह्वा कंबुमालिनी । सितपुष्पी कंबुपुष्पी मेध्या वनविलासिनी । चिरिण्डी शंखकुसुमा भूलग्रा शंखमालिनी । इत्येता शंखपुष्पी स्यादुक्ता द्वादशनामभिः” । रा. नि । गुणाः--

“शंखपुष्पी सरा मेध्या वृष्या मानसरोगहृत् । रसायनी कषायो-
 ण्णा स्मृतिकान्तिबलाग्निदा । दोषापस्मारभूताश्रिकुष्ठकिमिवि-
 पयणुत्” । सा. प्र । “शंखपुष्पी हिमा तिका मेधाकृत्स्वरकारि-

णी । ग्रहभूतादिदोषघ्नी वशीकरणसिद्धिदा” । रा. नि । श्वेतारुण-
नीलपुष्पभेदेन शंखपुष्पी त्रिविधा । नीलवर्णकुसुमैव विष्णुकान्तोति

प्रसिद्धा । उक्तं हि—“विष्णुकान्ता हरिकान्ता नीलपुष्पाऽपरा-
जिता । नीलकान्ता सतीना च विकान्ता छर्दिका च सा” । रा.

नि । अद्रिकर्णीत्येव केरलष्वके ॥

शंखिनी । सू. १५. यवतिक्ता नाम लताभेदः । श्वेतबुध्नीति केचित् ।

“शंखिनी श्वेतबुध्नायां चोरपुण्यां वधूभिदि” इति मेदिनी । N.O.---

Cucurbitaceae | हिं.-शंखिनी, बंखवेल; बं.-यवोची, श्वेतवो-
ना; म.-यवोची, टिटवी, शंखवेल; गु.-शंखवेल; तै.-पोट्टि-

बुडमु, कूदुरुबुडा ; क.—मणीतोण्टे, काडपावट्टेवळिळ ; तु.—
 नुत्तेङ्गि ; कों.—हयिसिकार्ट्टे ; मल.—मुक्का(ल्)प्पीरं ७०००(२१)
 ११०० ; कीरिवळिळ इत्येके ; ल.—*Mukia scabrella*, *Bryo-*
nia scabrella । नामानि—“यवतिक्ता शंखिनी तु दृढपादा
 विसर्पिणी । नाकुली चाक्षपीडा च नेत्रमीला यशस्करी” । ध.
 नि । मूलादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—“यवतिक्ता सतिक्ताम्ला दीप-
 नी रुचिकृत्परा । कृमिकुष्ठविषामास्रदोषघ्नी रेचनी च सा” । रा.
 नि । अन्यच्च—“यवतिक्ता महातिक्ता साम्रिकृद्बलवर्धिनी ।
 तिक्ता ज्वरातिसारघ्नी बालानां शुभदा सदा” । आ. सं । कालां-
 जनीसदृशा श्वेतपुष्पा इति हेमाद्रिः । यवतिक्ताभेदः सुदुग्धा
 बृहत्पत्रेति द्रव्हणः । शंखिनीह यवतिक्ता ‘कालमेघ’ इत्याख्यायते
 इति भाष्यकारः । शंखपुष्पल्लिके ॥

शटी । सू. ६ etc. शटति । ‘शट रुजादौ’ । हरिद्रापत्राकृतिः प्र-
 सिद्धा । N. O.—*Scitamineae* । हिं.—कचूर, कालीहलदा ;
 गन्धमस्ति ; बं.—कचूर, शठी, एकाङ्गी ; उ.—कचोर ;
 दखा.—कदचूर ; कों.—कचोरा ; म.—कचोरा ; गु.—
 कचूरा ; तै.—कचोरालु, कचूरमु, कचोरमु ; क.—शटि,
 कचोर, सप्पङ्कगिड ; त.—कचूरं, कञ्जोलं, किञ्चिलिक्किळंकु,
 पूळक्किळंकु ; कस्तूरिमञ्जळ् इत्येके ; सिं.—म्रिकुरुपियलि ;
 मल.—कचूरं ७०००, कञ्जोलं ; बर्मा.—थानु-वेन् ; अ.—
 एरकुलकाफुर ; पा.—जरंवाद, जदवार खता ; इं.—*Long*
zedoary, *Round zedoary* ; ल.—*Curcuma Zedoaria*
or Zerumbet । नामानि—“कचूरो गन्धमूलश्च द्राविडः काश्य
 एव च । वेधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित् संमतः शटी” । ध. नि ।
 मूलं ग्राह्यम् । गुणाः—“शटी तिक्ता च कटुका चोष्णा तदिष्णा-
 पिदीपनी । सुगन्दिरुचिरा लब्धी मुखस्वच्छकरी मता । कोप-

नी रक्तपित्तस्य गलगण्डादिरोगहा । कुष्ठाशोत्रणकासघ्नी श्वास-
गुल्मकफापहा । त्रिदोषक्रिमिवातघ्नी ज्वरप्लीहादिनाशकृत्” । नि.
२. “कच्चर्चूरो दीपनो रुच्यः कटुकस्तिक्त एव च । सुगन्धिः क-
टुपाकः स्यात् कुष्ठाशोत्रणका-नुत् । उष्णो लघुर्हरेच्छ्वासं गुल्म-
वातकफक्रिमीन्” । भा. प्र ॥

शठी । मू. ६ etc. see शटी ॥

शणः । चिं. ९ etc. स्वनामख्यातक्षुपः । N. O.—*Leguminosae* ।

हिं.—सन; बं.—शण; दखा.—जनब; म.—ताग; गु.—
शण; कों.—सोणबु; तै.—गिलिगिञ्ज, जनपनार; क.—
सणबुगिड; त.—चणल्, कुतिरं; सिं.—सन; मल्ल.—चना
चण, वयल्वक्कु; ई.—Sun or Bengal hemp, Sunn
hemp plant, Indian hemp; फ.—Crotalaria jonci-
forme; ल.—*Crotalaria juncea*, *C. Bengalensis* ।
नामानि—“शणस्तु माल्यपुष्पः स्याद्वमनः कटुतिक्तकः । निशा-
वनो दीर्घशाखस्त्वक्सारो दीर्घपल्लवः” । रा. नि । मूलं त्वक् च
प्राह्यम् । गुणाः—“शणस्त्वम्लः कषायश्च मलगर्भास्रपातनः ।
वान्तिकृद्वातकफनुज्ज्ञेयस्तीव्रांगमर्दजित्” । रा. नि ॥

शणपुष्पी क. १. शणस्येव पुष्पाण्यस्याः । शणसदृशवितपो क्षुपः,
परिपाके सस्वनफला । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—शणहु-
ली, झुनझुनिया, पटसन, बनसन, वनशण, घागरी; बं.—
झनझने, वनशणई, शोणोर गाछ; पा.—छादना; म.—रान-
ताग, खुळखुळा; गु.—खुळखुळा; तै.—वेळाघेरिण्टा, शण-
मतुवेळ, रेलवेदुडु; क.—गिलिगिजि, गिजट्टे, गिजिगिजि,
तब्रेलेवुळुळ गिड; तु.—गिजिगिजिदै; त.—वेळळैकिलुकिलुप्पै,
नरिमुहुट्टि, चितुडु; सिं.—अण्डनहिरिय; मल्ल.—किलुकिलुप्पा
कीलुकीलुप्पा, तन्तलकोट्टि; ई.—Flax hemp; ल.—

Crotalaria verrucosa, *C. Angulosa* । नामानि—“शण-
पुष्पी बृहत्पुष्पी सा चोक्ता शणघण्टिका । महाशणा मात्यपुष्पी
वमनी कटुतिक्ता” । ध. नि । बीजादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—
“शणपुष्पी रसे तिक्ता कषाया कफवातजित् । अजीर्णज्वरदोषघ्नी
वामनी रक्तदोषनुत्” । रा. नि । अन्यच्च—“शणपुष्पी स्मृता घ-
ण्टा शणपुष्पसमाकृतिः । शणपुष्पी कटुस्तिक्ता वामिनी कफपित्त-
जित्” । भा. प्र ॥

शतपत्रम् । उ. ३२. शतं बहूनि पत्राण्यस्य । कमलम् । “शतपत्रः
शिखण्डिनि । दार्वाघाटे सारसे च कमले तु नपुंसकं” इति
मेदिनी ॥

शतपर्विका । सू. ७. शतं पर्वाणि ग्रन्थयो यस्याः । वचा । “श-
तपर्विका दूर्वायां वचायामपि योषिति” इति मेदिनी ॥

शतपुष्पा । शा. १ etc. शतं पुष्पाणि यस्याः । बहुपुष्पा । शताह्वा ।

N. O.—*Umbelliferae* । हिं.—सोया, सोआ, सोये, सुवा ;
बं.—शुल्फा ; म.—बाळंतशोप, शेपु ; गु.—शूवादाणा ; शुवा-
नी भाजी, सुवा-नु-बि ; पञ्चा.—सोया ; दखा.—सोयि ;
काश्मी.—त्रोयि-बिओल् ; बर्मा.—समिन् ; मलायी.—अडस्-
पुडुस् ; पा.—शूत्, तुळ्मे शूत् ; अ.—शिब्वत् वजरुल, सी-
व्वत ; तै.—शतकुपि, सदापचेदुटु ; क.—सन्वसिगे, सलुफ-
गिड ; त.—चतकुपि, चतकुपै ; सिं.—यहवु ; मल.—
चत(तु)कुप्पा ചത(തു)കുപ്പ, शतकुप्पा ; फ़.—*Persil des*
marais ; जर्मन्.—*Garter dill* ; ई.—*Dill seed* ; ल.—
Peucedanum graveolens । नामानि—“शतपुष्पा मिशिर्घो-
षा पोतिका माधवी शिफा । अतिलत्रा त्ववाक्पुष्पी शताह्वा कार-
वी स्मृता” । ध नि । गुणाः—“शताह्वा तु कटुस्तिक्ता स्निग्धा

श्लेष्मातिसारनुत् । ज्वरनेत्रव्रणघ्नी च वस्तिकर्मणि शस्यते” ।
रा. नि । बीजं ग्राह्यम् । “शतपुष्पा लघुस्तीक्ष्णा पित्तकृदीपनी
कटुः । उष्णा ज्वरानिलश्लेष्मव्रणशूलक्षिरोगहृत्” । भा. प्र ।
शतपुष्पा वातपित्तहरेति राजवल्लभः । त्रिदोषघ्नीति भगवानात्रेयः ॥

शतपोनकः । उ. २८. चालनी । बहुच्छिद्रो शस्यादिचालनपा-
धनः पदार्थः । हिं.—चलनी ; पिसी चीज़ छानने का बर्तन ।
म.—चाळणी ; सिं.—पेनेरय ; त.—चल्लटै ; मल.—अरिप्पा
అరిప్ప, चलटा, पेनेरा ; इं.—Sieve । अश्वपुच्छवालरचितं
शताश्रकमित्यन्ये । “शुद्रच्छिद्रशतोपेतं चालनं तितउः स्मृतः” इति
कालः ॥

शतवीर्या । चि. ५. शतं वीर्याणि यस्याः । शतावरी । श्वेतदूर्वे-
त्येके ॥

शतावरी । मू. ६ etc. शतमावृणोति आ + वृ-अच् गौं ङीष् ।
मधुरवर्गीयमूलविशेषः । महदल्पभेदेन शतावरी द्विविधा । “श-
तावरी तु शक्यां स्यादिन्दीवर्यामपि स्त्रियं” इति मेदिनी ।
N. O.—*Liliaceae* । हिं.—शतावर, सतावर, सदबोरि ;
उ.—सफेद मूसली ; बं.—शतमूली ; काश्मी.—सेजहाना ;
म.—लघुशतावरी, शतमूली ; आसवली ; गु.—शतावरी, से-
मूखा, शापनाशुवा ; तै.—शतावरि, पिल्लिपेसर, पिल्लिपीचर,
चल्ल, चल्लगड्डुलु ; क.—आषाडि, किरिय आसडी, शतमूळि,
हल्लुमकळतायिबळिळ, हल्लुमुमकळतायिवेरु ; कों.—सितेचवरि ;
तु.—उदुरिबूरु ; त.—तण्णीर् वि(मु)ट्टान् किळंकु, चतावरि,
पणियनाक्कु ; सिं.—सातावारिय ; मल.—शतावरी అతావారి;
अ.—गुर्जदस्ती ; पा.—शकाकुलमिश्री ; ल.—*Asparagus*
racemosus, *A. Sarmmentosus* । नामानि—“शतावरी बहु-

मुताऽभीरुर्निदीवरी वरी । नारायणी शतपदी शतवीर्या च पीवरी ।
महाशतावरी चान्या शतमूल्यूर्ध्वकण्टका । सहस्रवीर्या हेतुश्च क्र-
व्यप्रोक्ता महोदरी” । भा. प्र । मूलं प्राणम् । गुणाः—“शतावरी
गुरुः शीता तिक्ता स्वाद्वी रसायनी । मेधामिपुष्टिदा स्निग्धा ने-
त्र्या गुल्मातिसारजित् । शुक्रस्तन्यकरी बल्या वातपित्तास्रशोथ-
जित्” । भा. प्र । अन्यच्च—“शतावरी हिमा तिक्ता रसे स्वादुः
क्षयास्रजित् । वातपित्तहरा वृष्या रसायनवरा स्मृता” । ध. नि ॥

शताह्वा । सू. १७ etc. शतं आह्वा यस्याः । शतपुष्पा ॥

शफरी । सू. ६. शफान् राति शीघ्रगत्वाच्छफरी । “प्रोष्ठी तु
शफरी स्मृता” इति नरहरिः । प्रोष्ठी नाम क्षुद्रमत्स्यः ।
हिं.—पुंठी ; बं.—पुंटी ; मल.—करमत्स्यं *Caranx* ;
ल.—*Cyprinus Sophe* इत्येके । गुणाः—“प्रोष्ठी तिक्ता
कटुः स्वादुः शुक्रला कफवातजित्” । इति राजवल्लभः । “श्लेष्मका-
री तु शफरी” इत्यत्रिः ॥

शबरदेशजः । उ. १६. श्वेतरोध्रः ॥

शबरोद्भवः । उ. ३०. श्वेतरोध्रः ॥

शमलम् ! उ. ३५. शकृत्, विष्टा । Excrements । Faeces ।

“उच्यते वर्च उच्चारो वर्चस्कोऽवस्करः शकृत् । गूयं कीटं च विद
विष्टा पुरीषं शमलं मलं” इति हलायुधः ॥

शमी । सू. ६ etc. शमयति दोषान् शमी शिवत्वात् । “शमी स-
क्तुफलायाश्च शिबिकायाश्च वल्गुलौ” इति मेदिनी । “शमी तु
स्यात् सक्तुफलासंज्ञवृक्षान्तरे खियां” इति केशवस्वामी । स्वना-
मख्यातसकण्टकवृक्षः । “शमीराः साल्पिका स्मृता” इति भावमि-
श्रः । हिं.—समी, छिकुर, छोटकर, सफेद कांकर ; जंङ्ग इति

शिवदीपिका ; गुयाबाव्ला इति हाराणचन्द्रः ; बं. — शॉई, शॉई ;
म. — शमी ; गु. — खीजडि ; तै. — शमीचेदट्टु : उत्. — शुमी ;
क. — वन्नि, कावन्नि ; त. — वन्निमरं ; सिं. — सूम ; मल. —
वन्निमरं ८८०० ; इं. — Sponge tree ; ल. — *Prosopis*
spicigera । नामानि — “शमी शंकुफला तुङ्गा केशहन्त्री शिवा-
फला । ईशानी शंकरी लक्ष्मीर्मङ्गल्या पापनाशिनी” । ध. नि ।
मूलत्वक् पक्वफलं च प्राहम् । गुणाः — “शमी तिक्ता कटुः शी-
ता कषाया रेचनी लघुः । कफकासभ्रमश्वासकुष्ठार्शःकुमिजित्
स्मृता । तत्फलं पित्तलं रूक्षं मेध्यं केशविनाशनम्” । भा. प्र ।
“शमी रूक्षा कषाया च रक्तपित्तातिसारजित् । तत्फलं तु गुरु
स्वादु रूक्षोष्णं केशनाशनम्” । रा. नि । “नखकेशनुत्” इति च
पाठः ॥

शंबरः । सू. ६. शं वृणोति । मृगविशेषः । “शंबरं सलिले पुंसि
मृगदैत्यविशेषयोः” इति मेदिनी । हिं. — साबर, बारहसिंगा ;
बं. — शंबर ; म. — सांबर ; सिं. — गोना ; मल. — कलमान्
८८००० ; (सरिमान् इत्येके) ; इं. — Sambar ; ल. —
Cervus unicolor । विकटबहुविषाण इति हेमाद्रिः । “शंबरो
गवयाकृतिः” इति भावमिश्रः । “शंबरो गवयो महान्” इत्येके ।
“शंबरः शोण उच्यते” इति केचित् । वैजयन्ती तु “शंबरः स्व-
ल्पहरिण” इति ॥

शंबुकः । उ. २८. शंबुकः । आवर्तयुक्तो मत्स्यविशेष इतीन्दुः ॥

शंबूकः । सू. ६. जलजन्तुविशेषः । आवर्तकोशः । “शंबूको गज-
कुंभाग्रे घोंघे च शूद्रतापसे । जलजन्तुविशेषे च” इति मेदिनी ।
हिं. — घोंघी ; जलकी छोटी सीप इत्येके ; सीक्षे हुये शंख इति

केचित् । बं. —शामुक ; म. —क्षुद्रशंख ; त. —नक्षै ; मिं. —
बेल्लोय ; मल. —बवणिक्का வவணிக்கு , बमज्जिब , नत्तय्क्का ;
इं. —Snail ; ल. —Gastropoda । नामानि—“क्षुद्रकः क्षु-
द्रशंखः स्याच्छंखको नखशंखकः” इति नरहरिः । गुणाः—“क्षु-
ल्लकः कटुकस्तिक्तः शूलहारी च दीपनः” । रा. नि ॥

शम्याकः । सू. १५ etc. शमीं शिबीमकति शम्याकः । आरग्वधः ।
“सम्पाकस्तार्किके धृष्टे त्रिषु ना चतुरंगुले” इति मेदिनी । “शम्या-
काशोकयोरपी”त्यत्र “रम्यकाशोकयोरपी”ति पठनीयः । सुश्रुतसं-
ग्रहयोरपि “तिल्वकविधिरेवाशोकरम्यकयोर्द्रष्टव्यः” इति स्फुटतया
प्रतिभाति ॥

शरः । सू. ६ etc. शृणाति पारुष्यात् । स्वनामख्यातवृणः ।
“शरस्तेजनके बाणे दध्यमे ना शरं जले” इति मेदिनी ।
N. O.—Gramineae । हिं. —कांडा , रामशर , शरपत् , सर-
पन , मूंज ; बं. —सरपत , शरगाछ , मुंज ; म. —तिरकांडें ;
पश्चा. —गर्भगण्ड , कंड , कर्काना , पालावार ; तै. —बेल्लुपोनिक् ,
काकिवेदुरु ; क. —अंबलिनगणे ; त. —नालल् , चिरुमृङ्गिल् ;
सिं. —रणहुन ; मल. —अमा 0000 , अम्पोट्टल् ; इं. —Pen-
roed grass ; ल. —Saccharum sara । स द्विविधः स्थूल-
सूक्ष्मभेदेन । नामानि—“शरो बाण इषुः काण्ड उत्कटः सायकः
क्षुरः । स्थूलोऽन्य इक्षुकः प्रोक्त इक्षुरश्चापि नामतः” । ध.
नि । मूलं प्राह्वम् । गुणाः—“शरद्वयं स्यान्मधुरं सतिक्तं कौ-
ष्णं कफघ्नान्तिमदापहारि । बलं च वीर्यं च करोति नित्यं निषे-
वितं वातकरं च किञ्चित्” । ध. नि । “मुञ्जद्वयन्तु मधुरं तुवरं
शिशिरं तथा । दाहवृष्णाविसर्पाममूत्रकुच्छ्राक्षिरोगजित् । दोषत्र-
यहरं वृष्यं मेखलासूपयुज्यते” । भा. प्र । “शरेक्षुकशकाशाना”
मित्यत्र बाजीकरणाध्याये “शरमूलेक्षुमूलानि काण्डेक्षुः सेक्षुवा-

लिका” इत्येव चरकपाठः । शरः काण्डेऽसुरितीन्दुश्वरकसंहितायाम-
त्रैवापरकाण्डेश्वोरदर्शनाद्वा स्खलितवान् ॥

शरकाण्डः । शा. ३. शरो नाम वृणविशेषस्तस्य काण्डस्तंबः ।

Penreed stick । हिं.—सरपतेकी सीक ; मल.—अमत्तण्डु
ശരകാണ്ട ॥

शरपुंखः । उ. ३०. शरस्यैव पुंखो यस्य । क्षुपविशेषः । स श्वेत-
पीतभेदेन द्विधा । N. O. --*Leguminosae* । हिं.—सरफोंका ,
बं,—वननीलगाल ; म.—उन्हाळी , गानटी नीळ ; गु.—झिला ,
शरपुंखा , शरपुंखो ; तै.—वेम्पालि , पांपाराचेदट्टु ; दखा.—
उन्हाळी , जलिकुलथि ; क.—फंकि , वज्रदनीलिगिड , कगिग ;
येरडुकोगिग ; त.—काट्टुकोळिञ्चिल , कोळुक्काय्नेळै ; सिं.—
पिला ; मल.—कोळिञ्चिल കൊഴിഞ്ഞില Kozhinjil ;
पञ्चा.—वनमा ; इं.—Purple Tephrosia ; ल.—*Tep-
hrosia purpurea, Galega purpurea* । नामगुणाः—“श-
रपुंखा स्निहशत्रुनीलीवृक्षाकृतिश्च सः । शरपुंखो यकृत्स्निहगुल्मत्र-
णविषापहः । तिक्तः कषायः कामास्रश्चातज्वरहरो लघुः” ।
भा. प्र । मूलं ग्राह्यम् ॥

शरपुंखा । उ. ३८. शरपुंखः ॥

शरभः । सू. ६. शृणाति । ‘शृ हिंसायाम्’ । “शरभः सिंहशत्रौ
स्यादष्टपातंजके मृगे । मृगान्तरे च रभसः करभे चांकृतवानमुम्”
इति केशवस्वामी । “उत्पादकस्तु शरभः शार्दूलोऽष्टापदश्च सः”
इति त्रिकाण्डशेषे । “शरभस्तु पशोर्भेदि । करभे वानरभिदि”
इति मेदिनी । महार्सिंहो नाम काश्मीरदेशीयो हरिणविशेषः ।
“अष्टपादूर्ध्वनयन ऊर्ध्वपादचतुष्टयः” इति । स उच्चो विशालशृं-
ङ्गश्च । तल्लक्ष्णं हथा—“काश्मीरदेशे शरभोऽष्टपात् स्यादुत्साह-

युक्तश्चतुर्ध्वपादः । उष्ट्रप्रमाणः स महाविषाणः ख्यातो वनस्थः
स मृगो महाख्यः” इति मदनपालः । लटीसरा इत्येके । ण्टटि-
मान् इति केरलेषु । नामानि—“महाशृङ्गस्तु शरभो मेघस्कन्दो
महामनाः । अष्टपादो महासिंहो मनस्वी पर्वताश्रयः” । रा. नि ।
A fabulous animal ॥

शरारिः । सू. २६. शृणान्त्येनां शरारिः । शरालिरिति पाठः ।
धवलस्कन्धो दीर्घचञ्चुः स्वनामख्यातप्लवजातीयपक्षी । शरारि-
राटिः पक्षिविशेष इति सर्वांगमुन्दरा । शरारिर्नाम पक्षी ‘सरल’
इति विज्ञायते इति भाष्यकारः । शरारी द्विधा धवलस्कन्धो रक्त-
शीर्षश्च , धवलस्कन्धस्य शरारीति संज्ञा इति डल्हणः । “आडिः
शरालिराटिश्च विचित्रजलचारिणी” इति मदनपालः । गुणाः—
“शरारिमद्गुकादंबवलाकाः पवनापहाः । स्निग्धाः सृष्टमला वृ-
ष्या रक्तपित्तहरा हिमाः” । रा. व । see आटिः । A species of
water-fowl that is supposed to drive away all other
fowl from the tank in which it lives and to eat up
all the fish in it. “A. C. Kaviratna” ॥

शर्करा । सू. २. शिलाचूर्णखण्डः । उत्कर इत्येव चरकमुश्रुतयोः
पाठः । कङ्कर इति लोके ख्याता इति चरकोपस्कारकारः । अ-
वकर इत्यर्थेन Sweepings and rubbish इत्यनुवादयत्यविना-
शचन्द्रः । “शर्करा खण्डविकृतानुपलाकर्षरांशयोः । शर्करान्वित-
देशेऽपि रुग्मेदे शकलेऽपि च” इति मेदिनी ॥

शर्करा । सू. ३ etc. शीर्यते । सिता ॥

शलाटुः । क. १. बालफलम् । “आमे फले शलाटुः स्या” दित्यमरः ।
हिं.—ताजे कबे फल ; तै.—पिण्डे ; म.—कौवल्लं फल ;
क.—कसुगायि ; त.—पिञ्चुकाय् ; मल.—इळय काय ॐॐ
ळॐॐ ; इ.—Young fruit ॥

शल्यकः । चि. ४ etc. शलति शल्यानि किरति वा । बृहत्गो-
धाकारमृगविशेषः । हिं.—साहिल ; बं.—शजारु ; म.—
खवल्ले मांजर ; सिं.—कबल्लूवा ; मल.—इत्तिळ्पान्नि ஐந்திட்டு-
ய்ளி, इत्तळ्मुळळन्, कुरुमुळळन्, उरुम्पुतीनि, अळ्ळान्,
अळ्ळुवन् ; इं.—Hedgehog ; Manis, Armadillo ; ल.—
Erinaceus । It is provided with a prickly armour
covering the upper portion of its body. On the app-
roach of danger it rolls itself together into a ball,
the head, the legs and the under side of the body,
which are without spines, are drawn inside covered by
the spiny skin of the back ; thus the animal can pres-
ent a thousand tiny spears towards its assailants ।
नामगुणाः—“शल्यकः म्यान्ल्लयमृगो वज्रशुक्तिर्विलेशयः ।
शल्यमांसं गुरु स्निग्धं दीपनं श्वासकासजित्” । रा. नि । “श-
ल्यकः स्वादुपित्तत्रो लघुः शीतो विपापहः” । सु. सू. ४६ ।
वज्रशकलो बृहद्गोधानुकारी ‘माला’ इति लोके इति उल्हणः ।
शल इति ख्यात इति चक्रपाणिदत्तः ॥

शल्लकी । मू. २९ etc सत्कृत्य लक्ष्यते स्वाद्यते गजः सल्लकी ।
सल्लकीति पाठः । निंबसदृशपत्रो त्रिरेखफलवान् बृहद्बृक्षविशेषः ।
अस्या निर्यास एव कुन्दुरकः । शालविशेष इत्येके । गजभक्ष्या
साल इति लोके इति उल्हणः । “शल्लकी पशुवृक्षयोः” इति मेदि-
नी । N. O.—*Burseraceae* । हिं.—सालई, सलई, शलाइ,
लोभन ; बं.—शलई, लुवान, कुन्द्रे ; म.—सालयी, पहादि-
धूप, विशेषधूप ; गु.—शालेडुं, धूपगुगलि ; कों.—विशेषधूपु ;
दखा.—कुन्दुर ; मुंवापुर्याम्.—गन्धविरोद्ध ; तै.—पराङ्गिसा-
म्प्राणि ; क.—विशेषधूप, मादिमर, गुग्गुलु ; त.—कुन्दुरुकं,
चांपिगाणि, यानैकोन्ति, यानैवणङ्कि ; मल.—साम्प्राणिमरं

மலபாளம் 200, कुन्दुरुकं, परक्किसाम्प्राणि, उलुवान्; इन्तु इत्येके; इं.—Benzoin, Indian olibanum or Frankincense; फ्र.—Boswellie-dentee; जर्मन.—Indischer-weihrauch-baum; ल.—*Boswellia thurifera*, *B. Glabra* or *B. Serrata* । नामानि—“शलकी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा । महेरुणा कुन्दुरुकी वलकी च बहुस्रवा” । भा. प्र । गुणाः—“शलकी तुवरा शीता पित्तश्लेष्मातिसारजित् । रक्तपित्तत्रणहरी पुष्टिकृत्समुदीरिता” । भा. प्र । मूलत्वगादिग्राह्या ॥

शशः । सू. ६ etc. शशति प्लुत्वा गच्छति । विलेशयमृगभेदः । हिं.—खरगोश, खरहा, चौगड़ा; बं.—खरगोश; म.—ससा; क.—मला; तै.—चेबुलपिलि; त.—मुयल; सिं.—सावा, हावा; मल.—मुयल ௨௦௦; इं.—Rabbit; ल.—*Lepus cuniculus* । नामानि—“लंबकर्णः शशः शूली लोमकर्णो विलेशयः” । भा. प्र । मांसगुणाः—“शशः शीतो लघुर्माही रूक्षः स्वादुः सदा हितः । वह्निकृत्कफपित्तघ्नो वातसाधारणः स्मृतः । ज्वरातीसारशोषास्रश्वासामयहरश्च सः” । भा. प्र ॥

शशघ्नी । सू. ६. प्रसहजातीयपक्षिभेदः । चिल्लाकारः महाचरण-नखः प्रहारेण शशाहरणशीलः शशघ्नीति प्रसिद्धः । शशघाती इति चरकसुश्रुतयोः पाठः । शशारिरिति डल्हणः । शशघाती शशादः पीनः श्येन इति यावत्, श्येनस्तु ततो हीनः, तावुभौ भेदेन ‘वाज’ इत्याख्यायेते इति सुश्रुतसूत्रसप्तमाध्यायव्याख्यायां भाष्यकारः । पाञ्चिरिति चक्रपाणिदत्तः । हिं.—शिकरा; बं.—पाजी; म.—बहिरी ससाणा; सिं.—उकुसा; मल.—प्राप्पिटियन् பூப்பி-டியன், वेट्टन्, एरिवेळ्ळाटन्, इरुळ्ळाळन्; इं.—Hawk, Kestrel; ल.—*Tinnunculus alaudarius* । Literally, the animal that kills rabbits ॥

शशाङ्ककिरणः । सू. ३ etc. खण्डखाद्यविशेषः । कर्पूरपांसुना
सुरभीकृतः खण्डविशेष इति केचित् । शशाङ्कः कर्पूरः कीर्यते
विक्षिप्यते येषु ते शशाङ्ककिरणाः—कर्पूरनलिकादय इति हेमाद्रिः ।
कर्पूरनलिकालक्षणं यथा—“घृताढ्यया समितया कृत्वा लंबपुटं
ततः । लवङ्गोषणकर्पूरयुतया सितयान्वितम् । पचेदाज्येन सिद्धैषा
ज्ञेया कर्पूरनालिका । संयावमदृशी ज्ञेया गुणैः कर्पूरनालिका”
इति । अन्यथाप्युक्तमस्ति—“प्रक्षिप्य शर्करां क्षोरे पक्वेऽतिघन-
तां गते । निवर्तिता ये भक्ष्यास्ते शशाङ्ककिरणाह्वयाः” इति
पाठ्यकारः ॥

शशाङ्कलेखा । चि. १९. वाकुची ॥

शशी । चि. ७. कर्पूरम् । शशिबोधितं नाम पानकमितीन्द्रुः ॥

शङ्कुली । शा. ६. अपूपविशेषः । चणकादिपिष्टकृता सतिला
तैलभृष्टा शङ्कुलीत्युच्यते इति डल्हणः । हिं.—खस्तापूरी ; पुडी
इत्येके ; वं.—पुली ; म.—करज्या , कानवले । “सुधौतानां त-
ण्डुलानां पिष्टं सूक्ष्मं विधाय च । तत् प्रमाणं तत्र जलं स्थाप्यं
चुल्यां तु तत् पचेत् । अल्पमल्पं विकीर्याथ मेलयित्वा घनं पचेत् ।
घनीभूते ततोऽतार्यं तत्-पर्पट्यां सुयुक्तितः । पूरणञ्च विधायथ
सिताश्रीफलजं तथा । त्रिवृत्प्रान्तामर्धचन्द्रसमानां कारयेत् सुधीः ।
एवं शङ्कुलयः कार्याः पाच्याः स्वेदनयन्त्रके । एवञ्च मोदकाः
कार्यास्ते वृष्या गुरवो मताः । वातपित्तप्रशमनाः मलावष्टंभकार-
काः । कफदा गुरवः प्रोक्तास्तथा तृप्तिकरा मताः” । वै. नि ।
अन्यच्च—“तिलजीरकसंयुक्तैः पिष्टैर्या तण्डुलादिभिः । कृता तु
हस्तयन्त्राभ्यां सुभृष्टा च तिलोद्भवे । पाशमण्डलसंकाशा श-
ङ्कुली सा प्रकीर्तिता” इति केरलीयाः । मल्ल.—पिरि ८१०१,
मुक्कु ॥

शस्त्रः । शा. ३. आयुधविशेषः । खड्गार्थेन निखिंश इति शुश्रुतः ।

शाकः । सू. १५ etc. मसृणकर्कशोदरपृष्ठबृहदलो वृक्षविशेषः ।

“शाको द्वीपान्तरेऽपि च । शक्तौ द्रुमविशेषे च पुमान् हरितकेऽ
स्त्रियां” इति मेदिनी । N. O.—*Verbenaceae* । हिं.—सागवन ,
सागोन , सागौन , शगुण ; बं.—शेगुनगाल ; म.—साग ;
उत्.—सिंगुरु ; गु.—साग ; कों.—सागवानिरूक्क ; दखा.—
सागवान ; तै.—टेक्कु , तेकु ; क.—तेगिनमर , सागुवानि ,
सागोनिमर , जड्डि , तेगु , नैगु ; तु.—तेक्कि ; त.—तेक्कु ;
सिं.—तेक्क ; मल.—तेक्कु ௧௯௯३ ; बर्मा.—Ky-won क्य-वोन ;
पा.—फिलगोस , साल् ; अ.—फिलजोश , उजनुलपिल ,
सज् ; इं.—Teak tree ; ल.—*Tectona grandis* । ना-
मानि—“शाकः क्रकचपत्रः स्यात् खरपत्रोऽतिपत्रकः । महीस-
हः श्रेष्ठकाष्ठः स्थिरसारो गृहद्रुमः” । रा. नि । त्वग् ग्राह्या ।
गुणाः—“शाकस्तु सारकः प्रोक्तः पित्तदाहश्रमापहः । कफत्रं
मधुरं रूक्षं कषायं शाकवल्कलम्” । रा. नि । “भूमीसदस्तु शि-
शिरो रक्तपित्तप्रसादनः” इति भावमिश्रः ॥

शाकम् । सू. ७ etc. पत्रपुष्पादि । Potherbs, Greens । तत्
षड्विधम्—“पत्रं पुष्पं फलं नालं कन्दं संस्वेदजं तथा । शाकं प-
ड्विधमुद्दिष्टं गुरु विद्याद्यथोत्तरं” इति भावमिश्रः । “शाकं चतु-
र्विधं प्रोक्तं पत्रं पुष्पं फलं तथा । कन्दं चापि समुद्दिष्टं वक्ष्याम्ये-
तत् पृथक् पृथक्” इत्यत्रिः । “मूलपत्रकरीराम्रफलकाण्डाधिरूढकम् ।
त्वक् पुष्पं कवकं चैव शाकं दशविधं स्मृतं” मिति केचित् । मूलं
मूलकादेः , पत्रं वास्तुकादेः , करीरं वंशांकुरं , अम्रं वेत्रादेः , फलं
कूष्माण्डादेः , काण्डमुत्पलादेर्नालं , त्वक् मातुलुङ्गादेः , पुष्पं ति-
न्तिडीकोविदारादेः , कवकं लत्राकं—इति मुकुटः । दोषाः—

“प्रायः शाकानि सर्वाणि विष्टंभीनि गुरूणि च । रूक्षाणि बहुव-
र्चांसि सूष्टविण्मारुतानि च । शाकं भिनत्ति वपुरास्त्रि निहन्ति
नेत्रं वर्णं विनाशयति रक्तमथापि शुक्रम् । प्रज्ञाश्चर्यं च कुरुते पलि-
तं च नूनं हन्ति स्मृतिं गतिमिति प्रवदन्ति तज्ज्ञाः” । भा. प्र । “शा-
केषु सर्वे निवसन्ति रोगास्ते हेतवो देहविनाशनाथ । तस्माद्बुधः
शाकविवर्जनन्तु कुर्यात्तथाऽम्लेषु स एव दोषः” । एतानि शाक-
निन्दकानि वचनानि साम्यानि ॥

शाकफलम् । चि. ११. शाकवृक्षस्य फलम् ॥

शाकवरः । उ. ३७. जीवन्तः ॥

शाट्वलः । चि. २. दूर्वा । शाट्वल इति पाठः ॥

शाण्डाकी । सू. ५. आसुतविशेषः । A kind of well-tasting
gruel । हिं.—चटनी ; म.—कापलेल्या वट्या ; त.—पञ्चटि ,
चटनि ; मल.—पञ्चटि ७७७७७७ । चूण्टाङ्कि इति पाठ्यकारः ।
शिण्डाकी , सिण्डाकी , सण्डाकी , चाण्डाकी चेति पाठान्तराणि ।
“शिण्डाकी राजिकायुकैः स्यान्मूलकदलद्रवैः । सर्वपस्वरसैर्वापि
शालिपिष्टकसंयुतैः” इति भावमिश्रः । मूलकादिशाकं क्वथितासु-
तं कालजीरकराजिकासु भावितं अम्लतीक्ष्णं शिण्डाकीशब्देन
उच्यते , सा तीरभुक्तौ प्रसिद्धा इति चरकोपस्कारे । “शाण्डाकी
कन्दमूलादिमुद्गादिवटकैः कृता” इत्येके । “मूलकच्छेदसंधानं
शाण्डाकी स्याद्बहुद्रवा” इति हेमाद्रिः । “मूलकच्छेदसंधानं शिण्डा-
की स्वादुसुद्रवा” इति वैजयन्ती । मूलकादिशाकमेव किञ्चित् म्वि-
जं क्षुण्णं सुगन्धि-कटुकद्रव्यान्वितं वटकीकृतं सुक्ष्मेण ‘शिण्डाकी’-
त्युच्यते ; सा द्विविधा—आर्द्रा , शुष्का च ; शुष्का वटकान्तर्गता ,
आर्द्रायास्त्वयमेव गुणनिर्देशः इति डल्हणः । अन्ये तु शाकसिकथ-
मण्डासुतिः सिण्डाकीत्याहुः । “सण्डाकी साधिता ज्ञेया मूलकैः

सर्षपादिभिः” इति शार्ङ्गधरः । “जंवीरपर्यालुलिते पिण्याके श्यान्तां गते । कैडर्थपत्रसंयुक्ता लशुनेन च मूर्छिता । सर्षपैर्जरिकैश्चैव संस्कृता घनतां गता । चाण्डाकी नाम सा ज्ञेया पिष्टपिण्याकसंभवा” इति पाठ्यकारः । शाकमुद्रादिवटकसंधानमित्यपरे । शाकान्यामुल्य क्रियते या सेतीन्दुः । “सिद्धार्थकखलीप्रस्थं सुधौतं निस्तुषं जले” इत्याद्युक्तलक्षणा , विस्तरतस्त्वामवानचिकित्सिते चक्रपाणिसंग्रहे द्रष्टव्या इति हाराणवन्द्रः । गुणाः—“सिण्डाकी वातला सान्द्रा रुचिष्याऽनलदीपनी” इति सुश्रुतः ॥

शाण्डाकीवटकम् । सू. ६. शाण्डाक्यां स्थापितं मुद्रादिवटकम् । हिं.—काञ्चीके बड़े इलैके ; म.—कांजिवडे । येन वटकेन शाण्डाकी क्रियते तच्छाण्डाकीवटकमिति हेमाद्रिः ॥

शातपर्वकः । सू. ५. इक्षुविशेषः । जिसमें बहुत पोईहों । मल.—कुरुमुट्टन् करिन्पु ॐ००००० ॐ००००० । कम्पकरिम्पु इति भास्करव्याख्या । ह्रस्वबहुपूर्वा इति हेमाद्रिः । मुँडी इति प्राकृताः । शतपोरकश्चेतपोरकाविति पाठौ । गुणाः—“शतपर्वा भवेत्किञ्चित् कोशकारगुणान्वितः । विशेषात् किञ्चिदुष्णश्च सक्षारः पवनापहः” । भा. प्र । see इक्षुः ॥

शाद्वलः । नि. ८ etc. दूर्वा । उक्तं हि—“नीलदूर्वा स्मृता शष्पं शाद्वलं हरितं तथा” । घ. नि ॥

शाबरः । सू. २२ etc. श्वेतरोध्रः । “शाबरी शूकशिख्यां म्यात पुंसि पापापराधयोः । लोघ्रे च” इति मेदिनी ॥

शाबरकः । उ. १३. श्वेतरोध्रः ॥

शाबरकन्दकम् । उ. १८. लशुनः । विदारीति कैरली ॥

शाबरकलोध्रः । सू. १५. श्वेतरोध्रः । अक्षिभेषजापरसंज्ञ इत्यरणदत्तः । श्वेतस्थूलत्वमिति डल्हणः ॥

शावररोधः । चि. २. श्वेतरोधः । लोध्र इत्येव चरकपाठः ॥

शारदः । मू. ६. शरत्कालीनशालिधान्यभेदः । अयं पष्टिकाद्धी-
नगुणः । पष्टिकभेद इत्येके ॥

शारपदः । मू. ६. शारपद इति पाठः । महान् पक्षिविशेषः । कंक-
सदृशश्चारुगतिरिति हेमाद्रिः । मलकङ्कभेद इति शिवदासः । शा-
रपदेन्द्राभ इत्येकपदमिति चक्रपाणिदत्तः । मल.—अवाणिशृङ्गपो-
दृन् इति मन्ये ; वमिज्जिलोटन् ॥

शारामुखः । शारामुखः ॥

शारिका । see सारिका ॥

शारिवा । मू. १५ etc. शीर्यन्तेनया दोषाः शारिवा । अनन्तमू-
ला । सुप्रसिद्धलताविशेषः । जंबूपत्रा दुग्धगर्भा बली । शारिवा
द्विविधा श्वेता कृष्णा चेति । शुक्ला जंबूवत्पत्रा व्रततिः, कृष्णा
कलहंसवत्पत्रा सुगन्धा इति शार्ङ्गधरसंहिताव्याख्यायामाढमल्लः ।
N. O.—*Asclepiadea* । हिं.—अनन्तमूल, गौरीसर, गुलीस-
र, गौरियाँसाठ, सालसा, गौरी साँव, सरिवन, सरियाई,
गोशारिया सागु, हिन्दी सालसा ; उपलसरी ; उर्दु.—नन्नारि ;
बं.—अनन्तमूल ; उत.—गुयापानमूल ; कों.—दुदवाली ; शेव
वेल, पांढरी उपलसाल ; म.—श्वेतउपलसरी, पांढरी कावळी,
दुधसालि ; गु.—धोळी उपलसरी, कपूरी ; तै.—पालसुगन्धि,
सुगन्धिपाल, नीलतिग ; क.—सुगन्धिवळिल, नामदेवरु,
सोगदेवरु, केंपुगन्धि ; तु.—कन्याबूट ; त.—नन्नारि, किरुट्टिण-
वलिं ; नीरुण्टि ; सिं.—इरमुसु, हेलहिरमुसु ; मल.—नन्नारि
mumoo, नरुनीण्टि ; पञ्चा.—अनन्तमूल ; पा.—यमभिने
वर्रि, औषवहे-हिन्दी ; अ.—झैयना, औसाबा लुन्नाग ;

शालनिर्यासः । चि. ४. शालवृक्षस्य निर्यासः । सर्जरसः ॥

शालपर्णी । चि. ९ etc. सालः पर्णमस्याः । सालशब्दस्य साल-
पर्णसदृशे लक्षणा । सालस्येव पर्णान्यस्याः । सालपर्णी शालि-
पर्णी चेति पाठौ । अंशुपती नाम क्षुपविशेषः । N. O.—*Legu-
minosae* । हिं.—परिवन, शरिवन, शालवन, शालपत्ता,
सालपत्ता; बं.—शालपानि, सालपाणि, छालानी; म.—साल-
वण, रानगांजा; गु.—शालिपर्णी, समरवो; कों.—सालवन;
उत्.—शारपणि; तै.—सप्पाकुपोवा, शियाकुपन्ना; क.—
मुरुलुवोने; त.—चिरुमल्लिकै; मेमल्लि इत्येके; सिं.—अस्वेन्न,
शालपर्णी; मल.—मूविला २५११; ल.—*Desmodium ga-
ngeticum, Hedysarum gangeticum* । नामानि—“शाल-
(लि)पर्णी खिरा सौम्या त्रिपर्ण्यतिगुहा ध्रुवा । विदारिगन्धांशु-
मती दीर्घमूला सुपत्रिका” । ध. नि । मूलादिकम् प्राज्ञम् ।
गुणाः—“शालपर्णी गुरुस्तिक्ता स्वादुवृष्या रसायनी । विषमज्वर-
वातघ्नी पुष्टिदोषणा किमिप्रणुत् । मेहार्शःशोथसन्तापज्वरश्वासविषा-
पहा । त्रिदोषशोषच्छर्दिघ्नी क्षतकासातिसारजित्” । नि २ ॥

शालामुखः । see सारामुखः ॥

शालिः । सू. ३ etc. हैमन्तिकधान्यम् । Saly paddy is that
which grows in a damp soil or a field covered with
water, reaps in December and January । मल.—
मुण्टेन् २००७३००७, मुण्टकं । “कण्डनेन विना शुष्का हैमन्ताः शा-
लयः स्मृताः” इति भावमिश्रः । “शालयः श्वेततण्डुलाः” इति
वैजयन्ती । देशभेदेन तस्य नानाभेदा दृश्यन्ते । ते च यथा—
“तत्र लोहितशालिकलमकर्मकपाण्डुकसुगन्धकशकुनाहृतपुष्पाण्ड-
कपुण्डरीकमहाशालिशितभीरुकरोध्रपुष्पकदीर्घशूकका अनकमद्विप-

महाशूकहायनकदूषकमहादूषकप्रभृतयः शालयः” इति मुश्रुतः ।
 अन्यच्च—“रक्तो महान् सकलमस्तूर्णकः शङ्कुनाहतः । सारामुग्धो
 दीर्घशूको रोध्रशूकः सुगन्धकः । पुण्ड्रः पाण्डुः पुण्डरीकः प्रमोदो
 गौरशारिवौ । काञ्चनो महिषः शूको दूषकः कुसुमाण्डकः । लङ्ग-
 ला लोहवालाख्याः कर्दमाः शीतभीरुकाः । पतङ्गास्तपनीयाश्च ये
 चान्ये शालयः शुभाः” इति संग्रहे । पुराणं प्राच्यम् । गुणाः—
 “शालयो मधुराः स्निग्धा बल्या बद्धाल्पवर्चसः । कषाया लघवो
 रुच्याः स्वर्या वृष्याश्च वृंहणाः । अल्पानिलकफाः शीताः पित्तघ्ना
 मूत्रलास्तथा । शालयो दग्धमृज्जाताः कषाया लघुपाकिनः । सूष्ट्र-
 मूत्रपुरीषाश्च रूक्षाः श्लेष्मापकर्षणाः । कैदारा वातपित्तघ्ना गुरवः
 कफशुक्लाः । कषायाश्चाल्पवर्चस्का मेघ्याश्चैव बलावहाः” । भा.
 प्र । “शालय इति अकण्डितशुक्ला हैमन्ताः; अन्ये तु कण्डितशु-
 क्ला अकण्डितशुक्लाश्च हैमन्ताः शालयः, प्रैष्माः षष्टिकाः, प्रायेण
 गर्भपाकाः, षष्टिकाः इत्यन्ये; वार्षिकास्तु ब्रीहयः, कण्डितशुक्लास्तु
 ब्रीह्य इत्यन्ये । अत्र लोहितशाल्यादयस्तेषु तेषु देशेषु तैस्तैर्नाम-
 भिः प्रसिद्धाः; एकमेव हि द्रव्यं नानादेशेषु नानाशब्दैरभिधीयते;
 यथा—बहवोऽन्नं भक्तमाहुः, दाक्षिणात्यास्तु कूरमिति; तत्र दाक्षि-
 णालेषु भक्तसंज्ञा चै(यै)व प्रसिद्धा तद्विदरेषु पुनः कूरसंज्ञेति;
 तस्मास्तु शूकशमीकुधान्यानि नानादेशकृषीवलेभ्यो ज्ञेयानि,
 मृगास्तु नानादेशीयव्याघ्रेभ्यः, शाकुनिकेभ्यः पक्षिणः, कन्दमूल-
 फलाशिभ्यो वनेचरतपस्विभ्यः कन्दमूलफलानि, शाकानि तु
 प्रान्यारण्यवासिभ्यः, कृतान्नानि तु सूदेभ्यः, मेषजद्रव्याणि
 पुनः कट्याणि वणिग्भ्यः, अक्रेयाणि पुनर्मूलादीनि तापसवनेच-
 रेभ्य इति” उल्लेखः । “शालिस्तु कलमादौ च गन्धमार्जारके
 पुमान्” इति मेदिनी ॥

शालिपर्णी । नि. ९, etc. शालपर्णी ॥

शालियवः । चि. ९ शालिर्यवश्च । शाल्यन्नमिति केचित् । तन्न साधु । “शालियवस्य च” इत्यत्र “यवानां मुद्रमाषाणां शालीनां च तिलस्य च” इति पृथक्तया पठति चरकः ॥

शालूकम् । सू. ६ etc. शल्यते, शलति वा । ‘शल चलनसंवरणयोः’ । पद्मकन्दम् । “पद्ममूलं तु शालूकं” इति धन्वन्तर्यनिघण्टौ । “शालूकं पद्मकन्दे स्या”दिति नरहरिः । हिं. कमलकन्द ; बं.—पद्मेरु गेण्डो ; म.—कमलकन्द ; त.—तामरैकिलंकु ; मल.—तामरकिलङ्कु 00200019003 । The bulbous root of the lotus । “पद्मादिकन्दः शालूकं करहाटश्च कथ्यते । मृणालमूलं भिस्त्राण्डं जलालूकश्च कथ्यते” इति भावमिश्रः । अक्लिन्नं ग्राह्यम् । उत्पलमूलमित्यरुणदस्तः । सौगन्धिकादीनां कन्द इत्येके । “शालूकं तूत्पलादिनः । कन्दे स्यात्” इति केशवस्वामी । “शालूकमेषां कन्दः स्या”दित्यमरः । गुणाः—“शालूकं शीतलं वृष्यं पित्तदाहासहृद्गुरु । दुर्जरं स्वादुपाकञ्च स्तन्यानिलकफप्रदम् । संग्राहि मधुरं रूक्षं भिस्त्राण्डमपि तद्गुणम्” । भा. प्र ॥

शाल्मली । शा. २ etc. शालने दैर्घ्याच्छलति वा । “पट्टिर्वर्षसहस्राणि वने जीवति शाल्मली” इति । “शाल्मलिस्तरुभेदे स्याद्द्वीपभेदेपि च द्वयोः” इति मेदिनी । N. O.—*Malvaceae* । हिं.—सेमल, शेम्बल, सेमर, शेमुर, तुरमा ; उर्दु.—खीकर ; बं.—सिमुलगाळ ; उत्.—बोनरी ; म.—सांवरी, शेवरी ; गु.—शेमलो ; कों.—सावरीरूककु ; दखा.—लाल काल्यन् ; तै.—वूरुग, मुण्टलवूरुगचेदड, पूर, पत्ति ; क.—एलव, अपूरणि, केंपुवूरुगदमर ; तु.—मुळ्ळालवमर ; त.—इलवैमरं, इलवु, पूरणि, मुळिललवु ; सिं.—इंबुल्ल ; मल.—इलवु 002000, मुळिललवु, पूळा ; इं.—Silk cotton tree,

Red cotton tree; ल. — *Bombax malabaricum* । नामा-
नि—“शाल्मली पूरणा मोचा पिच्छिला रक्तपुष्पिका । कण्टमा-
ली तूळफला स्थिरायुश्च दुरारुहा” । स. नि । मूलादिकं ग्रह्यम् ।
गुणाः—“शाल्मलिः पिच्छिलो वृष्यो बल्यो मधुरशीतलः । क-
षायश्च लघुः स्निग्धः शुक्रश्लेष्मविवर्धनः । तद्रसस्तद्गुणो ग्राही
कषायः कफनाशनः । पुष्पं तद्वच्च निर्दिष्टं फलं तस्य तथाविधम्” ।
रा. नि । अन्यच्च—“शाल्मली शीतला स्वाद्वी रसे पाके रसा-
यनी । श्लेष्मला पित्तवातान्नहारिणी रक्तपित्तजित्” । भा. प्र ॥

शाल्मलीपिच्छा । उ. ३४. शाल्मलीतरोः शुष्कनिर्यासः । शा-
ल्मलीवेष्टमिति चरकपाठः । ८०० मोचरसः ॥

शाल्योदनम् । चि. ३ etc. शालितण्डुलसिद्धमोदनम् । शालि-
चावलांका भात ॥

शिशपा । सू. १५ etc. मण्डलपत्रिका नाम तरुविशेषः । “शि-
शपा युग्मपत्रिका” इति त्रिकाण्डशेषे । शिशिपेति पाठः ।
N. O.—*Leguminosae* । हि.—सीसम, शीसव, शिशु,
शीसइ, शौशव, सिसव, शिशइ; बं.—शिशुगाछ; म.—
काळा शिसव; गु.—शिशम; कों.—बीट्टिरूक्कु; तै.—जिट-
क्कि, इट्टिगि; जिट्टरेगुचेदट्टु इत्येके; शिशुकर इति केचित्;
क.—बीट्टिमर; हंवादावु इत्यन्ये; त.—एरुवटि, इट्टि;
मल.—बीट्टिमरं बीड्डोळ्ळ, इट्टि; पञ्चा.—तालि सफेदर;
अ.—सीसम; इं.—Blackwood, Rosewood; ल.—
Dalbergia latifolia, D. *Sisu* or *sissoo* । नामानि—
“शिशपा तु महाश्यामा कृष्णसारा च धूम्रिका । तीक्ष्णसारा च
धीरा च कपिला कृष्णशिशपा” । रा. नि । त्वग्ग्राह्यम् । गुणाः—
“शिशिपा कटुका तिक्ता कषाया शोफहारिणी । उष्णवीर्या हरे-

न्मेदःकुष्ठश्लिष्वामिकिमीन् । वस्तिरुग्रप्रणदाहान्नचलासान् गर्भपा-
तिनी” । भा. प्र । सा त्रिधा कृष्णश्चेतपीतभेदेन । उक्तं हि—
“शिशपात्रितयं वर्ण्य हिमशोफविसर्पजित् । पित्तदाहप्रश्मनं
बल्यं रुचिकरं परम्” । रा. नि ॥

शिशिपा । उ. ३९. शिशपा ॥

शिखरी । सू. १५. स्नुही । सुधा इत्येव सुश्रुतपाठः । अपामार्गं
इति हेमाद्रिरुणदत्तश्च ॥

शिखी । सू. ६ etc. शिखाऽस्त्यस्य । मयूरः । “शिखी बहौ ब-
लीवर्दे श्वरे केतुप्रहे द्रुमे । मयूरे कुक्कुटे पुंसि शिखावत्यन्यलिङ्गकः”
इति मेदिनी ॥

शिखी । चि. ८, उ. ३९. चित्रकः । “चित्रकस्त्वप्तिपञ्चकः”
इति वैजयन्ती ॥

शिगुः । सू. ६ etc. शिनोति तैश्ण्याच्छिगुः । स्वनामख्यातपत्र-

शाकवृक्षः । पीतकुसुमविशिष्टो शोभांजनः । “शिमुर्ना शाकमात्रे
च शोभात्जनमहीरुहे” इति मेदिनी । N. O.—*Moringa* ।

हिं.—सर्हिजना, सर्हिजिना, सहजना ; सुहांजना, सोंहिजना,
सेग्वा, शाज्ज ; दखा.—मुंगे का झाड ; पञ्चा.—सोहांजना ;

बं.—सजिनागाछ, सजिने ; म.—शेगवा, शेगट ; गु.—

शरघवो ; कौं.—मर्शिग झाड, मर्शिगु ; तै.—मुनगा, मोच-

कमु ; क.—नुगो, मोचकमर ; तु.—नुगें ; त.—मुरुझै,

ऊकटन्, चुळिकै ; सिं.—मुरुङ्गा ; मल्ल.—मुरिङ्का २००० ;

बर्मा.—दण्डलोन्बिन् ; मलायी.—काय्कोर्, रमूङ्गिए ; फ़.—

Moringa a grainestripteris ; इं.—Horse-radish, Dru-

mstick tree ; ल.—*Moringa pterygosperma*, *Hyperan-*
thera moringa, *Guilandina moringa* । नामानि—

“शोभांजनः शिशुतीक्ष्णगन्धकाक्षीविमोचकाः । तद्वीजं श्वेतम-
रिचं मधुशिशुः सलोहितः” । भा. प्र । गुणाः—“शिशुः कटुः
कटुः पाके तीक्ष्णोष्णो मधुरो लघुः । दीपनो रोचनो रुक्षः क्षार-
स्तिक्तो विवाहकृत् । संप्राही शुक्लो दृढः पित्तरक्तप्रकोपणः ।
चक्षुष्यः कफवातघ्नो विद्रधिश्चयथुक्रिमीन् । मेदोऽपचीविषघ्नीह-
गुल्मगण्डव्रणान् हरेत् । चक्षुष्यं शिशुजं बीजं तीक्ष्णोष्णं विषना-
शनम् । अवृष्यं कफवातघ्नं तन्नस्येन शिरोऽर्तिनुत्” । भा. प्र ।
शिशुश्चतुर्भेदः श्वेतपीतनीलरक्तभेदेन । मूलादिकं ग्राह्यम् ॥

शिशुकः । चि. १५. शिशुः ॥

शितिवारकः । चि. ११. सुनिषण्णः । करंज इत्यरुणदन्तः ॥

शिबी । ८०० शिबीधान्यम् ॥

शिबीधान्यम् । चि. २. धान्यविशेषः । शिबीनिगूढमुद्गमकुष्ठका-
दि । “शिबी मुद्गश्चणो मापः सतीनः सकलायकः । मसूरश्चक्रमङ्ग-
ल्यो मकुष्ठत्रिपुटादयः” इति मदनपाठः । “माषादयः शिबीधान्ये”
इति वैजयन्ती । मल,—मयर् ५५७७ ; क.—हेसक ; तै.—
पेसलु । *Beans, Leguminous pulses* । Common name
of any pulse or grain growing in pods as masha, etc ।
फलीमेंसे निकले हुए धान्य । “नामानि—“शमीजाः शिबिजाः
शिबीभवाः सूप्याश्च वैदलाः” । भा. प्र । गुणाः—“वैदला मधुरा
रूक्षाः कषायाः कटुपाकिनः । वातलाः कफपित्तघ्नबद्धमूत्रमंडा
हिमाः । शरते मुद्गमसूराभ्यामन्ये त्वाभ्मानकारिणः” । भा. प्र ।
“शिबी तु विविधा रूक्षा वातला स्वादुशीतला । विष्टंभिनी कषा-
याऽग्निविद्शुक्रकफनाशिनी” । रा. व । “धान्यानां कञ्चुके शि-
बी बीजगुप्तिश्च सा भवेत् । तद्गुप्तानि च धान्यानि शिबीधान्या-
नि चक्षते” । रा. नि ॥

शिरीषः । सू. १० etc. शिरसीष्यते शिरीषः , शीर्यते वा सौकु-
 मर्यात् । स्वनामख्यातवृक्षः । N. O.—*Leguminosae* ।
 हिं.—सिरस , सेरसा , सिरिस , शिरिष , लसरीन् , कलसिम् ,
 सिरिन , झिउणी ; बं.—शिरीषगाछ ; म.—शिरसी ; सिरम ;
 गु.—सरसडियो , पितोसरशियो ; तै.—दिरसनचेददु , सिंदु-
 वचेददु , गिरिशमु ; क.—शिरीष , बागे , कटचे , सिसलमर ,
 सिरसु ; त.—वाकै , चिरीटं ; तु.—बागेदमर ; सिं.—महरि ;
 मल.—वाका ๐๐๐ , नेन्मेनिवाका , विलुवाकि ; पा.—दरम्ब-
 तेजकरिया ; अ.—सुलतानुल् असजार ; इं.—*Sirissa tree* ;
 ल.—*Albizzia lebbec* , *Acacia speciosa* , *A. Lebbee* ,
Mimosa sirissa । नामानि—“शिरीषो भण्डिलो भण्डी भ-
 ण्डीरश्च कपीतनः । शुक्रपुष्पः शुक्रतरुर्मृदुपुष्पः शुक्रप्रियः” । भा.
 प्र । त्वगादिकं ग्राह्यम् । गुणाः—शिरीषो मधुरोऽनुष्णस्तिक्तश्च
 तुवरो लघुः । दोषशोधविसर्पघ्नः कासव्रणविषापहः” । भा. प्र ।
 अन्यच्च—“शिरीषः कटुकः शीतो विषवातहरः पयः । पामामृ-
 कुष्ठकण्डूतित्वग्दोषस्य विनाशनः” । रा. नि ॥

शिरीषफलम् । उ. ११. शिरीषबीजमिति सुश्रुतपाठः । सिरी-
 षके बीज ॥

शिरोधरा । शा. ५. चि. ८, ग्रीवा । मल.—कलुस्तु ๐๐๐०० ।
 Neck । “शिरोधरा कंधरा गलः कण्ठः” इति हलायुधः ॥

शिला । चि. १९ etc. मनःशिला । “शिला तु प्रस्तरे मता ।
 तथा मनःशिलायां च द्वाराधःस्थितदारुणि” इति मेदिनी ॥

शिलाजम् । चि. ११ etc. शिलाजतु ॥

शिलाजतु । सू. १४ etc. शिलाजातं जतु । शिलानिस्तगिरि-
 जघातुविशेषः । तच्च स्वर्णादीनां मलमदाहमरजनताश्रकृष्णायन

संभवाच्चतुधा । तदुक्तं यथा—“निदाघे घर्मसंतप्तं धातुसारं घ-
राधराः । निर्यासवत् प्रमुञ्चन्ति तच्छिलाजतु कर्तितम् । सौव-
र्णं राजतं ताम्रमायसं तच्चतुर्विधं” इति । तेषु सौवर्णं जपापुष्पाभं ,
राजतं श्वेतवर्णं , ताम्रवर्णं मयूरकण्ठाभं , आयसञ्च जटायुपक्षानिभं
श्रेष्ठञ्चेति यथाक्रमं वातपित्तश्लेष्मकफहरम् । “श्रेष्ठं शिलाजतु
ज्ञेयं प्रक्षिप्तं न विशीर्यते । तोयपूर्णं कान्त्यपात्रे प्रतानेन विवर्धते”
इति भावमिश्रः । हिं.—शिलाजीत , रालयहुदि ; बं.—शिलाज-
तू, शिलाजित ; म.—शिलाजित ; क.—कलुत्रेचरु , कल्लंडु ;
त.—कलमंतं ; सिं.—गल्मद ; मल.—कल्मदं क००३० ,
कल्मदं ; अ.—हज'-उल-पुभा ; पा.—मोभिऐ फाकयुरुल यहुद ;
ई.—Bitumen, Jew's pitch, Stone juice, Asphalt ;
ल.—Asphaltum Panjabinum । नामानि—“शिलाजं
शैलनिर्यासं शिलाजतु शिलाह्वयम् । गिरिजं पार्वतं चाश्मजतु
धातु च अद्रिजम्” । म. नि. शोधनं ग्राह्यम् । शोधनविधिर्यथा—
“शिलाजतु समानीय सूक्ष्मं खण्डं विधाय च । निक्षिप्यात्युष्णपा-
नीये यामैकं स्थापयेत्सुधीः । मर्दयित्वा ततो नीरं गृह्णीयात् वस्त्र-
गालितम् । स्थापयित्वा च मृत्पात्रे धारयेदातपे बुधः । उपरिस्थं
वनं यत् स्यात् तत् क्षिपेदन्यपात्रके । एवं पुनः पुनर्नीतं द्विमासा-
भ्यां शिलाजतु । भवेत् कार्यक्षमं वह्नौ क्षिप्तं लिङ्गापमं भवेत् ।
निर्धूमञ्च ततः शुद्धं सर्वकर्मसु योजयेत्” इति । मतान्तरं यथा—
“गोदुग्धत्रिफलाभृङ्गद्रवैः पिष्टं शिलाजतु । दिनैकं लौहजे पात्रे
शुद्धिमायासंशयम्” । सा. कौ । अशुद्धशिलाजतुदोषः—“अशु-
द्धं दाहमूर्च्छायभ्रमपित्तास्रशोणितम् । शिलाजतु प्रकुरुते मान्द्यम-
ग्नेश्च विद्वग्महम्” । गुणाः—“शिलाजं कटु तिक्तोष्णं कटुपाकं
रसायनम् । छेदि योगवहं हन्ति कफमेदोश्मशर्कराः । मूत्रकृच्छ्रं
क्षयं श्वासं वातार्शांसि च पाण्डुताम् । अपस्मारं तथोन्मादं शोथ-

कुष्ठोदरकिमीन्” । भा. प्र । तत्सेविनो निषिद्धमाह—“शिलाजतु-
प्रयोगेषु विदाहीनि गुरूणि च । कुलत्थांश्च विशेषेण सर्वकालं वि-
वर्जयेत्” इति नावनीतके ॥

शिलाह्वम् । चि. ६ etc. शिलाजतु ॥

शिलाह्वयम् । चि. १९. शिलाजतु । मनःशिलेति पाठ्यकारः ॥

शिलोद्भवम् । चि. १२. शिलाजतु ॥

शिलोद्भेदम् । उ. ३४. शिलाजतु । पापाणभेदक इति जेजटः ।

शिवा । उ. ३१. हरीतकी । “शिवतया शिवा” इति संग्रहे ।

“शिवा झाटामलौषधौ । अभयामलकीगौरीफेरुसक्तुफलास्त्रपि”
इति मेदिनी ॥

शिवाटिका । चि. ३. पुनर्नवा ॥

शिशिरद्वयम् । सू. १५. सारि. ग. चन्दनद्वयम् । चन्दनं कृच-
न्दनं चेति सुश्रुतपाठः ॥

शिशुमारः । सू. ६. शिशुन् मारयति । नादेयजलजन्तुविशेषः ।

नदीवराहः । “शिशुमारोऽबुसंभूतजन्तौ तारात्मकाच्युते” इति मे-
दिनी । “शिशुमारो दृतेस्तुल्य” इति मदनपालः । दृत्याकारोऽन्त-
र्वक्त्रो बहिर्निश्वासमुक्, सोपि द्विविधो वर्तुलदीर्घभेदेन, दीर्घफा-
णित इति लोकाः प्राहुः, स एवात्र गृह्यते पादित्वादिति डल्हणः ।
हस्याकार इति चरकोपस्कारे । गोण्डनक्र इति चक्रपाणिदत्तः ।
“शिशुमारस्त्वंबुकपिरुष्णवीर्यो महावसः” इति वैजयन्ती । हिं.—

शुसु, सूंस, शिरस, सिनसुमार; बं.—शुशुक; म.—शिरस,
सुसर; सिं.—दिय ऊरोय; मल.—नीर्पन्नि नीर्पन्नी, एटि;
ई.—Gangetic porpoise; ल.—*Delphinus gangeticus* ।

नामानि—“शिशुकः शिशुमारः स्यात् स च प्राहो वराहकः” ।

रा. नि । गुणाः—कूर्मवत् । सु. सू. ४६ ॥

शीतम् । सू. १५. मि. ग. चन्दनम् । चन्दनं कुचन्दनं चेति सु-
श्रुतपाठः । चन्दनं रक्तचन्दनं , कुचन्दनं मलयाद्रिचन्दनं चेति
डल्हणः । कुचन्दनं रक्तचन्दनभेद इति हाराणचन्द्रः ॥

शीतपाकी । सू. १५. गुंजा । श्वेतपाकीति केचित् । “चूडाभणिः
शीतपाकी शिखण्डी कृष्णला मता । कृष्णा काञ्चोजिका गुंजा
रक्तिका काकसाह्वया” । इति ॥

शीथुः । see सीथुः ॥

शीर्णवृन्तम् । सू. ६. पाकावस्थायां यस्य वृन्तं शटितं भवति त-
च्छीर्णवृन्तम् । “शीर्णवृन्तं सुवासकं त्रपुसभेदः , अन्ये तु शीर्णवृ-
न्तं कर्बुरमाहुः , एके तु शीर्णवृन्तं पाकावस्थायां यस्य वृन्तं शटितं
भवतीत्यर्थः , अपरे तु कर्बुरभेदं खुदपुत्रकमाहु”रिति डल्हणः ।
सुवासकं फुटी इति लोके । कालिङ्गार्थेनैव हाराणचन्द्रः । अरुण-
दत्तचन्द्रनन्दनप्रभृतयः कर्चरमिति । “कालिङ्गैर्वारुचिर्भट”मित्यु-
क्त्वाऽनुपदमेव पुनरपि कालिङ्गार्थेन शीर्णवृन्तभवतारयति यद्यसां-
प्रतमिति मन्ये । शीर्णवृन्तस्य त्रपुसविशेषार्थोपि विद्यते । “सुख-
वासे शीर्णवृन्त उग्रगन्धसुवासक” इति वैजयन्ती । “शीर्णवृन्तं
चित्रफलं विचित्रं पीतवर्णकं” इति नृसिंहः । “बालं पित्तहरं शी-
तं विद्यात् पक्वमतोऽन्यथा” इति पूर्ववचनात्तदनन्तरप्रयुक्तशीर्ण-
वृन्तपदस्य सम्यक्पक्वार्थ एव । “सक्षारं मधुरं चैव शीणवृन्तं क-
फापहम् । भेदनं दीपनं हृद्यमानाहाष्ठीलनुल्लघु” इति सुश्रुतः पठति
यत्तद्वाक्यमेव “शीर्णवृन्तं तु सक्षारं पित्तलं कफत्रातजित् ।
रोचनं दीपनं हृद्यमष्ठीलानाहनुल्लघु” इति वाग्भटेन परिवर्तितम् ।
वल्लीबन्धनस्थानं शुष्कं यस्य , यत्पाकमतिक्रम्य वर्तते तदितीन्द्रः ।

शीर्गवृन्तशब्देन सम्यक्पक्वं लक्ष्यते , सम्यक्पक्वस्य हि वृन्तं शीर्यते इति हेमाद्रिः ॥

शीसम् । सू. १०. सीसम् ॥

शुकः । सू. ५ etc. नीलत्वात् । श्वतीयेके । पक्षिविशेषः ।

“शुको व्याससुते कीरं रावणस्य च मन्त्रिणि । शिरीषपादपे पुंसि प्रन्थिपर्णे नपुंसकं” इति मेदिनी । हिं.—तोता , सुआ , सुग्गा ; बं.—टिवा पाखी ; म.—पोपट , राघू ; क.—गिलि , हेंतिणि ; त.—किलि ; सिं.—गिरवा , पेत्ता ; मल.—तत्ता ठळळ , पैङ्गिलि , किलि ; इं.—Parrot, Paroquet ; फ्र.—Pierrot ; ल.—*Palaeornis torquatus* । नामानि—“शुकः कीरो रक्त-तुण्डो मेधावी मञ्जुपाठकः । अन्यां राजशुकः प्राज्ञः शतपत्रो नृपप्रियः” । रा. नि । गुणाः—“शुकमांसं कपायाम्लं विषाके रूक्षशीतलम् । शोषकासक्षयहितं संप्राहि लघु दीपनं” इति चरकः ॥

शुकतरुः । उ. ५ etc. शुकप्रियस्तरुः । शिरीषः ॥

शुकनासा । उ. ३४. शुकस्य नासैव पुष्पाण्यस्याः । पुष्टिङ्गमिति बहवः । स्योनाकः । शिरीष इति कैरली । चर्मकारजंभूप्रभासिका इति भालवीया वदन्ति । चर्मकारवट इत्येके । काश्मर्यादिधृतयो-गे शुकनासास्थाने काकनासैवेव चरकपाठः ॥

शुकाख्यः । उ. ३८. शिरीषः ॥

शुकाख्या । उ. ३८. शिरीषः । स्योनाक इत्येके । प्रन्थिपर्णमिति भाष्यकारः ॥

शुकाह्वः । उ. २२. शिरीषः । स्योनाक इत्यपरे ॥

शुक्तम् । सू. ५ etc. सन्धानकविशेषः । “शुक्तं यन्मधुरं काल-वशादम्लत्वमागतं” इति । हिं.—मिरका ; मल.—भिजाविरि

வினாயி, चोरुक्का । Vinegar । “कन्दमूलफलादीनि स-
स्नेहलवणानि च । यत्र द्रव्येऽभिपूयन्ते तच्छुक्रमभिधीय-
ते” इति भावमिश्रः । गुणाः—“शुक्रं तीक्ष्णोष्णलवणं पि-
तृकृत् कटुकं लघु । रूक्षं किम्युदरानाहशोथार्शोविषकुष्ठतुत्” ।
चुक्रमिति लोके इति डल्हणः । see चुक्रम् ॥

शुक्तिः । सू. ३. लघुपानपात्रम् । चपकविशेषः । A small drin-
king vessel । see चपकः ॥

शुक्तिः । सू. ६ etc. मुक्तागृहम् । “शुक्तिः कपालशकले शंखे
शंखनखेऽपि च । नख्यश्चावर्तदुर्नाममुक्ताम्फोटेषु च स्त्रियाम्”
इति मेदिनी । हिं.—मीप ; वं.—झिनुक ; म.—शिंप ; गु.—
छीप ; क.—सिंपु ; मल.—मुस्तुञ्चिपि ௨௭௭௭௭௭; त.—
मुस्तुञ्चिपि; इं.—Pearl oyster; ल.—*Avicula* । नामानि—
“मुक्ताम्फोटोऽब्धिमण्डूकी शुक्तिर्मुक्ता तु मौक्तिकं” इति वैज-
यन्ती । गुणाः—“मुक्ताशुक्तिः कटुः स्निग्धा श्वासहृद्रोगहारि-
णी । शूलप्रशमनी रुच्या मधुरा दीपनी परा” । ग. नि ॥

शुक्तिः । सू. १५. १५. ग. शुक्त्याकृतिः । नखम् । अल्पनख इति
डल्हणः । बदरपत्राकारा इति भाष्यकारः । “अपि शुक्तिः खुर-
दशंखो नखं कोलदलं समाः” इति वैजयन्ती ॥

शुक्लोत्कटा । उ. २४. “लोहशुक्लोत्कटा” इयत्र “लोहे शुक्तो-
त्कटा” इति शुद्धः पाठः । शुक्लोत्कटा श्वेतगुञ्जेति शिवदीपिका-
कारः ॥

शुङ्गा । चि. ३. चि. ८. पुल्लिङ्ग इति केचित् । वटशुङ्गः । अमप-
लवः । “शुङ्गा त्रयी पल्लवस्य कोश्यां वृक्षस्य” इति केशवस्वामी ।
नूतनपत्राङ्कुरः । प्रथमोद्भिन्नं किसलयमितीन्दुः । “पर्णं बर्हं पतत्रं

च त्रयी शुङ्गाऽस्य कोशिका” इति वैजयन्ती । हिं.—नई कोंपलें ।
Sheath or calyx of a bud ॥

शुण्ठी । सू. १० etc. शुण्ठति शुष्यति । शुष्कार्द्रकम् । N. O.—
Scitamineae । हिं.—सोंठ, सौंठ, शूंठी, सूंठ, सोंट, संधि;
उर्दु.—सोण्ट; बं.—शुंठ, शूंट, सुंठ; म.—सुंठ; गु.—
सूंठ, शुण्ठ्य; कों.—सूंठि; दखा.—सोंठ; पञ्चा.—सोंठ;
काश्मी.—शो-ओण्ट; बर्मा.—गिन्सि-स्त्रियाव; मलायी.—
हुल्या-क्रिड्; तै.—शुण्ठि, शौंठि, शौंठि; क.—शुण्ठि,
सोंठि; त.—चुककु, वेस्कोम्पु; तु.—सूंठि; सिं.—सिर्दिगु-
रु; मल.—चुककु ௮௪௪; पा.—संजबील, जंजबील; अ.—
संजेबिलारातावा; फ्र.—Gingembre; जर्मन्.—Ingwer;
ई.—Dry ginger, ginger; ल.—*Zingiber officinalis* ।
नामानि—“शुण्ठी विश्वा च विश्वं च नागरं विश्वभेषजम् । क-
षणं कटुभद्रं च शृङ्गवेरं महौषधम्” । भा. प्र । शुष्कार्द्रकं प्रा-
ह्यम् । गुणाः—“शुण्ठी रुच्यामवातघ्नी पाचनी कटुका लघुः ।
स्निग्धोष्णा मधुरा पाके कफवातविबन्धनुत् । वृष्या स्वर्या वमि-
श्वासशूलकासहृदामयान् । हन्ति श्लेपदशोथार्शआनाहोदरमारु-
तान् । आग्नेयगुणभूयिष्ठं तोयांशपरिशोषि यत् । संगृह्णाति मलं
तत्तु प्राहि शुण्ठ्यादयो यथा । विबन्धभेदनी या तु सा कथं प्रा-
हिणी भवेत् । शक्तिर्विबन्धभेदे स्याद्यतो न मलपातने” । भा. प्र ।
अर्शोधिकारे पिप्पल्याद्यनुवासनतैलयोगे “कुष्ठं शुण्ठी”मित्यत्र
“कुष्ठं शठी”मित्येव पठनीयं चरकमतानुसारिणः ॥

शुल्बम् । उ. १३. ताम्रम् ॥

शुष्कमूलकम् । शा. १ etc. रौद्रशोपितमूलकम् । “त्रिदोषशम-
नं शुष्कं विषदोषहरं लघु । विष्टंभि वातलं शाकं शुष्कमन्यत्र
मूलकात्” । सु. सू. ४६ ॥

शुष्कशाकम् । शा. ६ etc. शुष्कं शाकम् । सब तरहके सूखे शाक । *Dried potherbs* । Vegetables dried and salted as condiment । शुष्कपत्रादीत्येके । रुक्षदेशजं शाकमित्यपरे । शुष्कवार्ताककर्चरिकादीति हेमाद्रिः ॥

शूकरः । सू. ६. शूकर इति पाठः । व्रीहिविशेषः । पारावतकाद्धी-
नगुणः । पुराणं ग्रह्यम् ॥

शूकरः । सू. ९. शू इत्यव्यक्तं शब्दं करोति । यद्वा शूकोऽस्त्यस्य ।
खररोमत्वात् । वराहः ॥

शूकरी । उ. ६. शूकर आक्रामकत्वेनास्त्यस्याः । वाराही । वृद्धदा-
रक इत्यरुणदत्तः । ब्राह्मी गुडूची वेति केचित् । सू. महापुरुष-
दन्ता ॥

शूकशिबीजम् । सू. ६. शूकधान्यं शिबीधान्यं च । “शालिधा-
न्यं व्रीहिधान्यं शूकधान्यं तृतीयकम् । शिबीधान्यं क्षुद्रधान्यमित्यु-
क्तं धान्यपञ्चकम् । शालयो रक्तशाल्याद्या व्रीहयः पट्टिकादयः ।
यवादिकं शूकधान्यं मुद्गाद्यं शिबिधान्यकम् । कंग्वादिकं क्षुद्रधान्यं
तृणधान्यं च तत् स्मृतं” इति । गुणाः—“शूकधान्यं शिबिधान्यं
परिसंवत्सरोपितम् । लघु पथ्यतमं प्रोक्तं गुर्वपथ्यतमं मतं” इति ॥

शूकशिबीमवं धान्यम् । चि. २ सू. शूकशिबीजम् ॥

शूर्पम् । शा. ६. धान्यादिस्फोटको वंशमयपात्रः । प्रस्फोटनम् ।
“प्रस्फोटनं शूर्पमस्त्री” इति वैजयन्ती । हिं.—सूप , छाज ; अन्न
फटकने का पात्र ; वं.—कुला ; त.—मुरं ; मल.—मुरं २०० ;
इं.—Winnowing fan ॥

शूर्पपर्णी । शा. २ etc. शूर्प इव पर्णान्यस्याः । सूप्यपर्णीति पाठः ।

मुद्गपर्णी । शारीरस्थानप्रोक्तबलातैलयोगे शूर्पपर्णीद्वयेन मुद्गपर्णी

माषपर्णी चेति प्रयुक्तवान् वृद्धवाग्भटः । वातव्याधिचिकित्तिसे
बलातैलयोगे सूष्यपर्णीचैव चरकपाठः । माषपर्णी मुद्गपर्णी चेती-
न्दुः । महाकल्याणकघृतयोगे शूर्पपर्णीस्थाने 'द्विमाष'मिति चरकः ।
द्विमाष इति माषराजमाषयोर्ग्रहणमिति चरकाणिदृष्टः । नावनीतके
मुद्गपर्णी माषपर्णी चेत्येव दृश्यते ॥

शूर्पपर्णीद्वयम् । सू. ६. मुद्गपर्णी माषपर्णी च ॥

शूर्पपर्ण्यौ । सू. १५ etc. शूर्पपर्णीद्वयम् ॥

शूल्यम् । सू. ७ etc. शूलप्रोतमङ्गारविपाचितं मांसम् । हिं. -
कवाव । Roasted meat । “कालखण्डादिमांसानि ग्रथि-
तानि शलाकया । धृतं मलवणं दत्वा निर्धूमे दहने पचेत् ।
तत्तु शूल्यमिदं प्रोक्त”मिति भावमिश्रः । “हिंगूदके परिक्षिप्तं शू-
ले निष्पीडितं ततः । सिकत्वा सिकत्वाऽबुंधाराभिर्विधूमेऽग्नौ प्रता-
पयेत् । फलाम्लेनाऽपि यत् पक्वं शूल्यं तत् सौरभान्वितं” इत्येके ।
“अङ्गारेषु विपक्वं मांसं भूतिर्भरूटकं भृष्टम् । उख्यमुख्यामांसिद्धं
शूले शूल्यं भटित्रं च” इति हलायुधः । गुणाः—“मांसं तु शू-
लिकाप्रोतमङ्गारेण विपाचितम् । ज्ञेयं गुरुतरं वृण्यं दीप्ताग्नीनां स-
दा हितं” इति राजवल्लभः ॥

शूषा । सू. ६. सूषेति पाठः । कासमर्दः । छोटे पत्रकी चौलाई
इति शिवदीपिका । शुषेति मुद्रितचरकपाठः । तुपेति चरक-
प्रसादनी । शूषेति पौराणिककेरलपाठः । “शूषायां कासमर्द-
कः” इति वैजयन्ती । पूषेति च पाठो दृश्यते । भृशिरूप इति
भास्करव्याख्या ॥

शृगालः । शा. ३ etc. असृगालाति । सृजति मायामिति वा ।
जंबुकः । “शृगालो वञ्चके दैत्ये शृगालं डमरे विदुः” इति हैमः ॥

शृगालविज्ञा ॥ उ. ३. शृगालैर्विद्यते । पृश्निपर्णी । शालपर्णीति
कैरली ॥

शृङ्गम् । उ. ५. वृषभस्य विषाणम् । बैलगा सीङ्ग ॥

शृङ्गवेरम् । सू. ३ etc. शृङ्गमित्र वेरमवयवो यस्य । शुण्ठी ।

“नागमूषणार्थं कटुकं कटुकायनं महीच्छत्रम् । शुण्ठी कोलं वि-
श्वं विश्रौषधभौषधं महास्कन्धम् । महौषधं महावीर्यं सिंहलं वि-
श्वमेपजम् । तीक्ष्णं कटु च कासघ्नं शृङ्गवेरमिति स्मृतं” इति म-
ञ्जरी । उत्तरद्वितीयाध्याये “शृङ्गवेरनिशाशृङ्ग”मित्यत्र आर्द्रकमिति
कैरली । “आर्द्रकं शृङ्गवेरं स्या”दित्यमरः ॥

शृङ्गवेरांबु । सू. ३. शुण्ठ्या क्वथितं जलम् । हिं.—ओठसे सि-
द्धकिया जल । मल.—चुककुवेळळम् ५७७७७७७७७ ॥

शृङ्गाटकम् । सू. ६ etc. त्रिकोणफलजलजकन्दः । N. O.—

Onagraceae । हिं.—सिंघाडे, सिंघाडा, सिंगाडे; बं.—पा-
निफल; म.—सिंगाडे; गु.—सिंगोडां; तै.—परिकेगड्डु;
क.—सिंघाडे; सिं.—पानिफल; मल.—चिरवप्पयु ५७७७
५७७७, वेळ्वट्टुक्किळड्डु, वन्कोट्टा; पञ्चा.—गौनरि; जर्मन्.—
Gemeine Wassernuss; फ़.—*Noix aquatique corniole*;
इं.—*Water caltrap*, *Indian water chestnut*, *Water-*
nut; ल.—*Trapa bispinosa*, *T. Bicornis* । It is an
aquatic plant found commonly floating on the sur-
face of lakes, tanks and pools in Kashmir and also
other parts of India and Ceylon. In Kashmir the
water-nuts form a staple farinaceous food । जल-
मध्ये त्रिकण्टकं सिंघाडा इति लोके इति इत्हणः । त्रिकोणाकृति
जलोद्भवं कन्दमित्यरुणदत्तः । नामानि—“शृङ्गाटकं जलफलं त्रि-

कोणफलमित्यपि” । भा. प्र । कन्दः प्राह्यः । गुणाः—“शृङ्गाटकं हिमं स्वादु गुरु वृष्यं कषायकम् । ग्राहि शुक्रानिलश्लेष्मप्रदं पित्तास्रदाहनुत्” । भा. प्र । अन्यच्च—“शृङ्गाटकः शोणितपित्तहारी लघुः सरो वृष्यतमो विशेषात् । त्रिदोषतापश्रमशोकहारी रुचिप्रदो मेहनदार्यहेतुः” । रा. नि । अमृतप्राशयोगे शृङ्गाटकीति चरकपाठः । “शृङ्गाटकं भवेद्वारिकण्टके च चतुष्पथे” इति विश्वः ॥

शृङ्गी । सू. १५ etc. कर्कटशृङ्गी । “शृङ्गी स्याद् भेषजान्तरे । यस्य कर्कटशृङ्गीति संज्ञा” इति केशवस्वामी । भूतप्रतिषेधाध्यायव्याख्यायां “शृङ्गी मोहनवल्प्यपि” इत्यत्र शृङ्गी अतिविषेत्यरुणदत्तः । “शृङ्गी विषायामृषभे स्वर्णमीनविशेषयोः” इति विश्वः ॥

शृङ्गी । उ. ३५. कन्दविषभेदः । “शृङ्गीविषेणांगसाददाहोदरविबृद्धयः” इति सुश्रुतः । “यस्मिन् गोशृङ्गके बद्धे दुग्धं भवति लोहितम् । स शृङ्गिक इति प्रोक्तो द्रव्यतत्त्वविशारदैः” इति ॥

शृङ्गीकम् । चि. ३. कर्कटशृङ्गी ॥

शृङ्गीधात्रीफलम् । चि. ३ etc. आमलकीफलविशेषः । विशिष्टमामलकमिति केचिदित्यरुणदत्तः । ह्रस्वधात्रीफलमिति पाठ्यकारः । कर्कटशृङ्गी धात्रीफलं चेति पदद्वयमित्येके ॥

शेफालिका । उ. ९. शेरते इति शेफाः अलयो यत्र कप् वा । परुषपत्ररक्तवृन्तपुष्पवृक्षः । “शाकशेफालिकादिखरपत्रसमुद्रफेनशुष्कगोमयादीनी”ति संप्रहसूत्रस्थानेऽनुशस्त्रनिरूपणेऽप्युक्तमस्ति । जपेति कैरली । जपायाः कोरकस्यैव खरत्वं, न तु पत्रस्य । रक्तवृन्ता शारदकुसुमा इति डल्हणः । “शेफालिका रक्तमाली सुवहाताम्रवृन्तिका” इति सरस्वतीनिघण्टुः । “निशिपुष्पा तु शेफाली” इति त्रिकाण्डशेषे । N. O.—*Oleaceae* । हिं.—हारसिङ्गार,

हारशृङ्गार , हरशिङ्गार , हर , हरसिंघार , सिओलि , सिहर ;
 बं.—शिओलि गाछ , हरसिङ्गर , सेओलि , सिंघर ; पञ्चा.—
 कुरि , लादुरि ; म. — पारिजात , प्राजक्त , पारतका , खुरासलि ;
 गु.—शीयाली , हारशणगार ; कौं.—पारिजातक , पारदिक ;
 तै.—पगडमल्ले , श्वेतसुरस , कृष्टि ; क.—पारिजातमर ; त.—
 चूतं , पवळमल्लिकै ; सि.—सेपालिका ; मल.—पविळमुल्ला
 ಪವಿಳಮುಲ್ಲಾ , मञ्जव्पूमरं , पारिजातं ; इं.—Night jasmine,
 Weeping Nyctanthos ; ल.—*Nyctanthos arbor-tristis* ।
 It is a small tree with its fragrant flowers found
 wild in the forests of Central India and Sub-Hima-
 layan regions ; it is commonly cultivated in gardens
 in many parts of India. The limb of the corolla is
 white, but its tube is orange-coloured. The flowers
 open at night and fall off very freely early morning.
 Native women and children collect them and sepa-
 rating the orange-coloured tubes from the white pet-
 als, dry them in the sun and preserve them for dye-
 ing their clothes a beautiful buff or orange colour ।
 नापानि—“प्राजक्तः पारिजातश्च हारशृङ्गारपुष्पकः । नालकुंकु-
 मको रागपुष्पी च खरपत्रकः” । इति । पत्रपुष्पादिकं ग्राह्यम् ।
 गुणाः—“रसः प्राजक्तपत्रस्य ज्वरघ्नस्तिक्तकः स्मृतः । पर्णखण्ड-
 समायुक्तस्त्वचा कासविनाशनः” ॥

शेफाली । उ. १३. शेफालिका । सोहळा इति शिवपुरमुद्रितसंम-
 हपाठः । “सोहळा दधिशमी ज्ञेया ज्ञेया सैवापराजिता” इतीन्दुः ।
 कलंबुरिति केरलेष्वेके ॥

शेलुः । चि. ९ etc. सेलुरिति पाठः । बहुवारवृक्षः । N. O.—
Boragineae । हिं.—लिसोडा , लिहसोडा , लसोरा , निसोरे ,
 बहुआर ; बं.—चालता , बहुयार ; म.—भोंकर , शेलवट ;

गु.—गुंदी, गुदन, वरगुन्द; कों.—शर्पळा; उत्.—भउ;
 तै.—पेहनकेरु, त्रिरिगिकाय, बिकाचेद्दु, बातुकु; क.—
 मण्णडिके, चळळे, सोळळेमर, दोदुचळळु; गोंदिणी; त.—
 नशविलि, अकुलि; सिं.—लोलु; मल.—नरुवरि നരവരി,
 नर्वरि, आवि, मूकुट्टप्पळमरं; तु.—चळळङ्गायि; अ.—
 दिवका, दवक, सेफिस्तान, सुखितहा; पा.—सपिस्तान,
 शुग्पिस्तन्; इं.—Sepistan plum, Sebesten plum or
 fruit; ल.—*Cordia myxa*, *C. Latifolia* । नामानि—
 “बहुवारस्तु शीतः स्यादुदालो बहुवारकः । शेलुः श्लेष्मातकश्चापि
 पिच्छिलो भूतवृश्चकः” । भा. प्र । त्वगादिकं पक्वफलं च प्रा-
 ह्यम् । गुणाः—“बहुवारो विषस्फोटघ्नणवीर्यकर्षणुत् । मधुरस्तु-
 वरस्तिक्तः केश्यश्च कफपित्तहृत् । फलमामन्तु विष्टंभि रूक्षं पित्त-
 कफास्रजित् । तत् पक्वं मधुरं स्निग्धं श्लेष्मलं शीतलं गुरु” ।
 भा. प्र ॥

शैग्रवम् । सू. १५. शिशुबीजम् । सुहांजनेके बीज ॥

शैरीषम् । सू. १५, शिरीषबीजम् ॥

शैलसंभवम् जतु । चि. १७. शिलाजतु ॥

शैलेयम् । सू. २१ etc. गन्धद्रव्यविशेषः । “शैलेयं तालपर्ण्या
 च सैन्धवे । शैलजे ना तु मधुपे शिलातुल्येऽन्यलिङ्गकम्” इति
 मेदिनी । N. O.—*Parmaliaceae* । हिं.—भूरिछरीला, पत्थ-
 रका फूल, छरेला; बं.—शैलज; म.—दगडफूल; गु.—
 छडीलो, पत्थरफूल, घबिलो; क.—कल्लहूवु; तै.—शैलेय-
 मने द्रव्यमु; सिं.—गल्लमेवेल्; मल.—कल्पूवु കല്പൂവ്,
 पूप्पायल्, चेलेयं; पा.—दहाल; अ.—आशीना, हिन्ना-इ-
 कोरिशा; जर्मन.—Wandschildflechte; फ्र.—*Parmelia*

des murs ; ल — *Parmelia perlata* । These are species of the lichen order, found on trees, old planks, walls and on rocks on the Himalayas, Punjab, Persia etc. These lichens contain a yellow crystalline stuff, gum, sugar extractive lichenin and chrysophanic acid । नामानि—“शैलेयं पलितं वृद्धं जीर्णं कालानुसार्यकम् । स्थविरं च शिलादद्भुः शिलापुष्पं शिलोद्भवम्” । घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—“शैलेयं शीतलं हृद्यं कफपित्तहरं लघु । कण्डू-कृष्णाश्मरीदाहविषहृद् गुदरक्तहृद्” । भा. प्र । उत्तरसप्तविंशतित-माध्याये गन्धतैलयोगे ‘शैलेय’मित्यत्र ‘सैरेयक’मित्येव सुश्रुतपाठः । शिलाजतु इतीन्द्रुः ॥

शैलेयकम् । उ. १६. शैलेयम् । शिलाजतु इत्येके ॥

शैवलम् । सू. २६ etc. शैवालम् । “शैवलश्चैव शैवालः शैवलो जलनीलिका” इति वाचस्पतिः । “सशैवलोष्ट्रदंष्ट्रा चे”त्यत्र “स-क्षैन्धवोष्ट्रदंष्ट्रे”त्येव मुंबापुरमुद्रितसंग्रहपाठः ॥

शैवालम् । सू. ५ etc. जले शेते तिष्ठति । जलनीली । N. O.—*Lemnaceae* । हिं.—सिवार ; बं.—शेओला , शेओयाला ; म.—शेवाळ ; गु.—शेवाळ ; तै.—नासु ; क.—अन्तरगंगे , हांवळ , नीराता ; त.—कटैचि , नीरुप्पाचि , वेळपाचि ; मिं.—दियसेवेल् ; मल.—चण्टि मण्डी , करिंपायल् , चम्मि ; नीरादट्टवळिळ ; पा.—पसमेंदरा ; अ.—तुहलव ; इं.—Duckweed, Vallisneria; ल.—*Lemna globosa*, *Blyxa octandra* इत्येके । नामानि—“शैवालं जलनीली स्याच्छैवलं जलजं च तत्” । रा. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—“शैवालं तुवरं तिक्तं मधुरं शीतलं लघु । स्निग्धं दाहवृषापित्तरक्तज्वरहरं परम्” । भा. प्र ॥

शोभाञ्जनः । चि. १५. शिग्रुः ॥

शौभाञ्जनकः । सुष्टु भनक्ति सुखम् । शिग्रुः । कृष्णशिग्रुरित्येके ॥

श्यामा । सू. १५ etc. कृष्णमूलत्रिवृता । हिं.—कालानिसोथ ;

काली निशोथ , काला निशोत , श्याम पनिखर ; बं.—काल ते-
उडी ; म.—कालें निशोत्तर ; गु.—काली नशोत्तर ; क.—करे
तिगडे ; तै.—नेल्ल तेगडा ; त.—कगिंचित्तै ; सिं.—कळु ति-
रिस्सवालु ; मल.—नाल्कोल्यकोन्ना மால்ஹ்கொல்கொம் ,
करुत्त तृकोल्यकोन्ना ; इं.—Black turpeth । श्याममूला त्रि-
वृदिति भाष्यकारः । see त्रिवृत् । नामानि—“श्यामा त्रिवृन्मा-
लविका मसूरविदला च सा । कालाऽर्धचन्द्रा कालिन्दी सुषेणी
कालमेष्यपि” । ध, नि । मूलत्वक् प्राक्षा । गुणाः—“श्यामा त्रि-
वृत्ततो हीनगुणा तीव्रविरेचनी । मूर्च्छादाहमदभ्रान्तिकण्ठोत्क-
र्षणकारिणी” । भा. प्र । कल्पचतुर्थाध्याये “विडङ्गातिविषाश्या-
मा” इत्यत्र श्यामाशब्दस्य वृद्धदारुक इति डल्हणः । अपस्मार-
प्रतिषेधाध्याये “श्यामापामार्गकारंजवीजैस्तैलं विपाचये” इत्यत्र
बिल्वार्येन श्यामास्थाने ‘श्र्याह्’ इति भाति शिवपुरमुद्रितसंग्रह-
पाठः । चरकोपि श्यामा इत्येवात्र पठति । “श्यामा स्त्री शारिवौ-
षधौ । अप्रसूताङ्गनायाश्च प्रियङ्गावपि वागुजौ । यमुनायां त्रिया-
मायां कृष्णत्रिवृतिकौषधौ । नीलिकायां” इति मेदिनी ॥

श्यामाकः । सू. ६ etc. श्यामं वर्णमकति । ‘अक गतौ’ । तृण-
धान्यविशेषः । “श्यामाको नीलपुष्पः स्या” इति वैजयन्ती ।
“श्यामाकः श्यामको भवे” इति हलायुधः । N. O.—Grami-
naceae । हिं.—समा , सांवा , सौक , सामक , सामखिया ;
बं.—शामाधान , श्यामाघास ; पा.—शामाख ; म.—सावें ;
गु.—सामो ; तै.—श्यामालु ; क.—सामे , सावि ; त.—

चामै; सिं.—मेनेरि; मल.—चामा ८००, पुल्लरि; इं.—
Millet; ल.—*Panicum frumentaceum* । नामानि—
“श्यामाकस्तृणबीजश्च मुनिभक्ष्यो गवां प्रियः । सुकुमारो राजधान्यं
तृणबीजोत्तमश्च सः” । घ. नि । पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—
“श्यामाकः शोषणो रूक्षो वातलः कफपित्तहृत्” । भा. प्र ।
“सर्कोरदूषः श्यामाकः कषायमधुरो लघुः । वातलः कफपित्तघ्नः
शीतसंप्राहिशोषणः” । च. सू. २७ । श्यामाकस्त्रिविधः—श्या-
माकः, उष्ट्रश्यामाकः, हस्तिश्यामाकश्चेति; श्यामाकशब्देन तोय-
श्यामाक उच्यते, उष्ट्रश्यामाकः स्थूलश्यामाकः, हस्तिश्यामाकः
श्यामिकेति लोके इति डल्हणः । श्यामाकतोयश्यामाकहस्तिश्या-
माका इति त्रिधैव संप्रहे ॥

श्यामा त्रिवृत् । चि. ८ etc. कृष्णमूलत्रिवृता । see श्यामा ॥

श्येनः । मू. ६ etc. श्यायते । प्रसहजातीयपक्षिविशेषः । “श्ये-
नः पत्रिणि पाण्डुरे” इति मेदिनी” । हिं.—वाज ; बं.—वाज ;
म.—ससाणा ; सिं.—कुरुलुगोया ; क.—सिञ्चण ; त.—परन्तु ,
करुटन् ; मल.—परन्तु ८००००, करिपरन्तु , चक्षिपरन्तु, कूवा ;
इं.—Kite, falcon, glode ; ल.—*Milvus Govinda* ।
नामानि—“श्येनः शशादः कव्यादः कूरो वेगी खगान्तकः ।
कामान्धस्तीव्रसन्तापस्तरस्वी तार्क्ष्यनायकः” । घ. नि । काकसम-
गुणः । “श्येने पतित्रशशादनौ” इत्यमरमाला । see शशघ्नी ॥

श्योनाकः । see स्योनाकः ॥

श्रावणी । चि. ३. रक्तमुण्डीरी नाम क्षुपविशेषः । N. O.—
Compositae । हिं.—छोटी मुंडी , मुंडी ; बं.—मुंडीरी ,
मुडूरी , थुलकुडी , हैलमुल , मुंडकदम ; मुरमुरिया इत्येके ;

म.—मुंडी , धाकटी मुंडी , बोंडथरा , बरसबोंडी ; गु.—नहानी मुंडी ; तै.—बोडतरपुचेदु ; क.—करण्टे , मूडुगट्टिन गिड , बोडुकडले सोणु ; किरिय बोंडथर , मुंडीकस ; तु.—करण्टे ; कों.—कळञ्जो ; त.—विदटुणुकरन्तै , कोट्टैकरन्तै , तिरिलोकि ; सिं.—मुडमहण ; मल.—अटक्कामणियन् ൫൦5 ൫൦൭൬൬൬ ; अ.—कमासरियुस , कमादरयुम ; पा.—सखिमि-इ-ह्यत् ; इं.—East Indian globe-thistle ; ल.—*Sphæranthus hirtus*, *S. Indicus* । It is a kind of prostrate weed found mostly in southern India, growing plentifully in the fields in the cold weather । “अरत्निमात्रक्षुपका पत्रैर्द्वयंगुलसम्मितैः । पुष्पैर्नलितपलाकारैः फलैश्चाञ्जनसन्निभैः । श्रावणी महती ज्ञेया कनकाभा पयस्विनी । श्रावणी पाण्डुराभा सा महाश्रावणिलक्षणा” इति सुश्रुतः । नामानि—“मुण्डी भिक्षुरपि प्रोक्ता श्रावणी च तपोधना । श्रवणाह्वा मुण्डतिका तथा श्रवणशीर्षका । महाश्रावणिकाऽन्या तु सा स्मृता भूकदंबिका । कदंबपुष्पिका च स्यादव्यथाऽतितपस्विनी” । भा. प्र ५ सर्वांगी प्राह्यः । गुणाः—“मुण्डी तिक्ता कटुः पाके वीर्योष्णा मधुरा लघुः । मेघ्या गण्डापचीकृच्छ्रकुमियोन्यर्तिपाण्डुनुत् । श्लेष्मदारुण्यपस्मारप्लीहमेदोगुदार्तिहृत् । महामुण्डी च तत्तुल्या गुणैरुक्ता महर्षिभिः” । भा. प्र ॥

श्रावणीयुगम् । सू. १०. श्रावणी महाश्रावणी च । महाश्रावणी श्वेतमुण्डेरी । अलंबुवेति चक्रपाणिदत्तः । see श्रावणी ॥

श्रीकुक्कुटः । चि. १२. तिलसर्षपपिप्पलाकजो मालवदेशप्रसिद्धः अम्लखड्गविशेषः ॥

श्रीनिवासः । श्रीवास्तकः ॥

श्रीपर्णी । चि. ९ etc. श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्याः । काश्मरी ।

“श्रीपर्णी काश्मरीकुम्भ्योः” इति मेदिनी ॥

श्रीफलः । चि. १. श्रीयुक्तं फलमस्य । बिल्वः । बिल्व इत्येव चर-
कपाठः । “श्रीफलः पुंसि मातूरे धात्रीनीलिकयोः स्त्रियां” इति
मेदिनी ॥

श्रीवासः । उ. ३. श्रीवासकः । “श्रीवासो वृकधूपे स्यात् पङ्कजं
मधुसूदने” इति मेदिनी ॥

श्रीवासकः । मू. १५. त्रियै वामः सौरभमस्य । नवनीतखोटी
नाम सरलवृक्षनिर्यासः । “श्रीवासो भद्रकः प्रोक्तो मलकाष्टविव-
र्जितः” इति । गुग्गुलीति लोके इति डल्हणः । हिं.—सरलका
गोंद, गन्धविरोज, गन्दा विरोजा, चन्द्रस, तारपीनका तेल ;
लोबान इति भावप्रकाशहिन्दीव्याख्याता ; वं.—टर्पिन तेल,
गन्धविरोजा, टारपिन्, नवनीतखोटी ; म.—मरला डीक, चंद्र-
स ; गु.—चन्द्रस, जनार्जन, गंधवरीजा ; क.—श्रीवेष्टक ;
सिं.—सिरिवटु, होरमेलियं ; मल.—तिरुवट्टप्पशा ७७७७७७-
७७७७, चरळप्पशा ; साम्प्राणीति केचित् ; पा.—संदरुस, काइ-
रुवा ; अ.—संदरुस ; इं.—Turpentine । नामानि—“श्री-
वेष्टको धूपवृक्षः क्षीरशीर्षः खरकुमः । श्रीवामः सरलांगश्च क्षीर-
स्नावस्तथा दधि” । ध. नि । निर्यासो ग्राह्यः । गुणाः—“श्रीवा-
सो मधुरस्तिक्तः स्निग्धोष्णस्त्वरः सरः । पित्तलो वातमूर्द्धाक्षि-
स्वरोगकफापहः । रक्षोघ्नः स्वेददौर्गन्ध्यूकाकण्डूघ्नप्रणुत्” ।
भा. प्र ॥

श्रीवेष्टः । चि. १९. त्रियै वेष्ट्यतेऽसौ । श्रीवासकः । श्रीनिकेतन
इति सुश्रुतपाठः ॥

श्रीवेष्टकः । सू. २१. श्रीवासकः ॥

श्रूषा । “श्रूषा तु शाकमेदे स्त्रियामियम् । वैजयन्त्यां कासमर्दे स्मा-
ह” इति केशवस्वामी । see श्रूषा ॥

श्रेयसी । चि. ६. रास्ना ॥

श्रेयसी । उ. २. गजपिप्पली । “श्रेयसी करिपिप्पल्यामभयापाठ-
योरपि” इति मेदिनी । हरीतकीलेके ॥

श्रेष्ठा । शा. १ etc. त्रिफला । “श्रेष्ठया चैणहरिणशशशोणितयुक्त-
या” इत्यत्र “शशहरिणपृषतरुधिरयुक्तया वा त्रिफलया” इत्येव
संग्रहपाठः । चरकसंहितायामपि तद्वदेव दृश्यते ॥

श्लेष्मातकः । सू. ६ etc. श्लेष्माणमतति शीतवीर्यत्वात् । शेलुः ॥

श्वदंष्ट्रा । शा. २ etc. शुनो दंष्ट्रं हिंस्रत्वाच्च दंष्ट्रा । गोक्षुरः ।
“श्वदंष्ट्रा गोक्षुराभिरुच्यस्तंवे यन्त्रान्तरेपि च । परिखाया बहिर्भूमौ
राक्षां दन्तान्तरे शुनाम्” इति केशवस्वामी ॥

श्वन्(श्वा) । शा. ३ etc. कुक्कुरः । हिं.—कुत्ता ; बं.—शुनक ;
म.—कुत्रा ; तै.—कुका ; क.—नाई ; त.—नाय् ; सिं.—
बला ; मल.—नाया *naaya* ; इं.—Dog ; ल.—*Canis fami-*
liaris । नामानि—“कुक्कुरः शुनकः श्वा स्यात् कौलेयः सुतखः
शुनः । सारमेयः कृतज्ञश्च भषको मृगदंशकः” । म. पा । “श्वा
पुमान् कुक्कुरे ख्यातः स्थानभेदे च वास्तुनः” इति मेदिनी ॥

श्वाविध् । सू. ६ etc. श्वानं विध्यति । सूचीसदृशरोमा । सेढिका ।

हिं.—सेह, साही ; म.—साळई ; क.—एलयमृग ; त.—
मुळळंपनरि ; सिं.—इत्तेवा, इत्तूवा ; मल.—मुळळन्पानि
mulalampanni, एय्यन् ; इं.—Porcupine ; ल.—*Hystrix*
leucura । “शल्योऽन्यः श्वाविदित्युक्तः शली च शळली च सः ।

शल्यलोम्नि तु विज्ञेया शलली शललं शलं" इति नरहरिः ।
नामानि—“शलूलः शलली श्वावित मेधा स्यात् सूचिनाखरा” ।
ध. नि । अयं बिलेशयगुणः । सूचीसदृशरोमयुक्ता ‘सिंहा’ इति
लोके इति डल्हणः ॥

श्वेतकटभी । उ. ५ etc. अद्रिकर्णी । श्वेतगुंजा इत्येके । सु-
पर्वतीन्दुः ॥

श्वेतकरवीरः । चि. १९. शुक्रपुष्पकरवीरवृक्षः । हिं.—सफेद क-
 नेर; बं.—श्वेतकरवी; म.—पांढरी कङ्घनेर; गु.—घोली क-
 णेर; क.—वाकणलिंगे; मल.—वेळुत कणवीरं വെളുത്ത
 കണവീരം । see करवीरः ॥

श्वेतकांबोजिका । उ. ३४. श्वेतगुञ्जा । see उच्यते । “अपरा
श्वेतकांबोजी श्वेतगुञ्जा भिरीटिका । काकादनी काकपीलुर्वक्त्रशल्या
सितोष्ठा” । रा. नि । “श्वेतकांबोजिकांकुरान्” इत्यत्र “श्वेतकां-
बोजिपल्लावाः” इति सुश्रुतपाठः । श्वेतः श्वेतश्चन्द्रः, कांबोजिका
कूबिका, गयी तु माषपर्णीमाह इति उल्लेखः । कांबोजी श्वेतख-
दिर इति हाराणचन्द्रः । श्वेतपाकीतीन्द्रः ॥

श्वेतगोवालमरिचम् । उ. १३. श्वेतमरिचं नाम शिग्रुबीजम् ।
 sec सितमरिचम् । श्वेतवर्णं मरिचमित्येके । श्वेतशारिबा मरिचं
 चेति पदद्वयमिति पाठ्यकारः । श्वेतकपिलायाः वालो मरिचं चेति
 शिवदीपिकाकारः ॥

श्वेतपत्रम् । उ. ५. सितकमलम् । पुण्डरीकम् । “पुण्डरीकं श्वेतपत्रम् सिताब्जं श्वेतवारिजं” इति नरहरिः । “वेळ्ळियिला” इति पाठ्यकारः । see कमलम् ॥

श्वेतवृहती । शा. १. सितपुष्पकण्टकारिका । सफेद फूलकी कटेली ।
 see कण्टकारी ॥

श्वेतमरिचम् । उ. १६. श्वेतं मरिचमिव । शोभाश्चनबीजम् ।

see सितमरिचम् ॥

श्वेतरोध्रः । उ. ९. रोध्रविशेषः । हिं.—सफेद लोध ; बं.—शुक्ललोध ; म.—थोरलोध्र ; क.—बिलिय लोध ; त.—वेळिल्ल-लोत्ति ; सिं.—सवारलोत् ; मल्ल.—वेलुत्त पाञ्चोत्ति ಎಲ್ಲತ್ತ ಎಲ್ಲತ್ತ ; वेळिल्ला इयेके । नामानि—शावरः श्वेतरोध्रश्च मार्जानो बहलत्वचः । पट्टी लाक्षाप्रसादश्च वल्कलो बाणभूदयः” । रा. नि । त्वक् पुष्पं च ग्राह्यम् । see रोध्रः ॥

श्वेतवचा । उ. १. शुक्लवचा । हिं.—सफेद वच, खुरासानी वच ; बं.—श्वेतवच, खोरासानी वच ; म.—पाढरें वेखंड ; गु.—घोळां वज, दुधिया वज, खुरसाणी वच ; तै.—तेल्लवस ; क.—विले वजे ; त.—वेळळै वचम्पु ; सिं.—हेळवदकसा ; मल्ल.—वेळ्वयम्पु ಎಲ್ಲವಯಮ್पु ; इं.—White sweet flag root । नामानि—“मेध्या श्वेतवचा त्वन्या षड्ग्रन्था दीर्घपत्रिका । तीक्ष्णगन्धा हैमवती मङ्गल्या विजया च सा” । रा. नि । मूलं ग्राह्यम् । गुणाः—“श्वेतवचाऽतिगुणाढ्या मतिमेघायुःसमृद्धिदा कफनुत् । वृष्या च वातभूतक्रिमिदोषघ्नी च दीपनी च वचा” । रा. नि ॥

श्वेतवाहः । सू. १५. अर्जुनः । ककुभवृक्षः । अर्जुन इत्येव सुश्रुत-पाठः ॥

श्वेता । सू. २१ etc. अद्रिकर्णी । कटभीति पदार्थचन्द्रिका । किणिहीति हेमाद्रिः । वचेति केरलेख्वेके । “श्वेता वराटिकाकाष्ठ-पाटलाशंखिनीषु च” इति मेदिनी ॥

श्वेता । उ. २२. श्वेतवचा ॥

श्वेताख्या । उ. ३६. श्वेतवचा ॥

श्वेताद्रिकर्णिका । उ. ५. शुक्लगिरिकर्णिका । see अद्रिकर्णी ॥

श्वेतायुग्मम् । सू. १५. अद्रिकर्णी महाश्वेता च । अपराजिताद्वयम् ।

सफेद फूलकी कोयल और काले फूलकी कोयल । एका श्वेता कि-
णिही, द्वितीया श्वेता कटभी कुमार्यान्या महाश्वेता इति पदार्थचन्द्रि-
का । एका किणिहीसंज्ञा अन्या महाश्वेता पालिन्दीसंज्ञा इत्यरु-
णदनः । श्वेतायुग्मस्थाने क्षुद्रश्वेता महाश्वेता चेत्येव सुश्रुतपाठः ।
क्षुद्रश्वेता श्वेतस्यन्दा श्वेतपुष्पा 'त्रेफन्द' इति लोके ; महाश्वेता नी-
लपुष्पः सेफन्दः ; वन्ध्याकर्कोटिकेलन्ये इति बलहणः । क्षुद्र-
श्वेता अतिविषा, महाश्वेता श्वेतापराजिता इति हाराणचन्द्रः ।
श्वेताऽपराजिता, महाश्वेता तद्भेदः कटभी वा इति चक्रपाणिदत्तः ।
वचा श्वेतवचा चेति केरलेष्वेके ॥

—

ष ।

षट्चरणः । चि. २१. षड्धरण इति पाठः । पञ्चाङ्गटजबीजक-

टुकातिविषाचित्रकपाठाः । “चित्रकेन्द्रयवे पाठा कटुकाऽतिविषाऽ-
भया । वातव्याधिप्रशमनो योगः षड्धरणः स्मृतः” इति सुश्रुतः ।
“षड्धरण इति षण्णां चित्रकादीनां धरणा मानविशेषा यत्र योगे
स षड्धरणो योगः । तत्र धरणप्रमाणं मध्यमैरेकविंशतिभिर्निष्पा-
वैर्भवति । सुखांबुना ईषदुष्णांबुनेत्यर्थः । षड्धरणानि कथं सप्तदि-
नान्युपयुज्यन्ते ? उच्यते, — एकस्मिन् दिने कर्षयोगः, स षाष्टा-
दशनिष्पावैर्भवति, तत्र षड्धरणीभ्यः प्रतिदिनं त्रयस्त्रयो निष्पावा
उत्तिष्ठता भवन्ति, ततः षड्भिस्रिकैरष्टादशनिष्पावाः, तैरष्टादश-
भिः सप्तमं दिनं पूर्यते ; अथवा संज्ञैषा षड्धरण इति” इति बलह-

णः । ‘कटुकाऽतिविषा क्षपा’ इति केचित् पठन्ति । “दार्वीकलि-
गकटुकातिविषामिपाठा सूत्रेण सूक्ष्मरजसो भरणप्रमाणाः । पीता
जयन्ति गुदजोदरगुल्ममेहकोष्ठानिलाढ्यपवनमहणीप्रदोषान्” इति
वृद्धवाग्भटोऽभयास्थाने दारुनिशां निवेद्य विवर्तितवान् । कुष्ठचि-
कित्सितेऽष्टाङ्गहृदयेपि तद्योगोऽन्यथा दृश्यते, यथा—“पाठादा-
र्वीवह्निघुणैश्चकटुकाभिर्मूत्रं युक्तं शक्यवैश्रोष्णजलं च” इति ॥

षड्ग्रन्था । सू. २९ etc. षड् ग्रन्थयः पर्वाण्यस्याः षड्ग्रन्था ।
वचा । “षड्ग्रन्था तु स्त्रियामियम् । भेषजे पिप्पलीमूलसंज्ञे
स्यादपरे पुनः । आहुः शुक्लवचायां तां वचामात्रे परे त्रिदुः” इति
केशवस्वामी । “षड्ग्रन्था तु वचायां स्त्री स्यात् करञ्जान्तरे पुमान्”
इति मेदिनी । कल्पचतुर्थाध्याये “सकवाथो मधुषड्ग्रन्थे”त्यत्र
शठीति शिवदीपिकाकारः । तस्मिन्नेव पद्ये “सुरदारुवचाराग्ने”त्यत्र
‘वचा’स्थाने ‘वरा’ इत्येव संशुद्धः पाठ इत्यप्यनुस्मारयामि ॥

षड्घरणः । see षट्चरणः ॥

षष्टिकः । सू. ४ etc. षष्टिदिनपक्वव्रीहिधान्यविशेषः । षष्टिको
मागधदेशे प्रसिद्धः । A rice that ripens within 2 months ।
“शालयो हैमनास्तत्र षष्टिका प्रैष्मिका अपि” इति । तस्य लक्ष-
णम्—“गर्मस्था एव ये पाकं यान्ति ते षष्टिका मताः । एतेऽपि
ब्रीहयः प्रोक्ता ब्रीहिलक्षणदर्शनात्” । षष्टिको ब्रीहिभेद एव, ‘ष-
ष्टिको ब्रीहिषु श्रेष्ठ’ इत्युक्तत्वात्; किं तु ब्रीहिश्चिरपाकी षष्टिक-
स्तु शीघ्रपाकी । “यो ब्रीहिः षष्टिरात्रेण पच्यते स तु षष्टिकः”
इति । हिं.—सांठी धान, बाटी, सट्टी; बं.—षटे धान्; पा-
टिया; म.—साठे साळी; त.—कुरुवै; सिं.—सेट दाबि;
मल.—नवरा १०००, नविरा । स कृष्णगौरभेदाद्विधा । नामा-
नि—“षष्टिकः षष्टिशालिः स्यात् षष्टिजः स्निग्धतण्डुलः । षष्टि-

वासरजः सोयं ज्ञेयो मासद्वयोद्धवः” । रा. नि । “षष्टिको गर्भ-
पाकी स्यात् प्रवरश्शालियष्टिकः” इति वैजयन्ती । पुराणं ब्राह्मम् ।
गुणाः—“गौरो नीलः षष्टिकोऽयं द्विधा स्यादाद्यो रुच्यः शीतलो
दोषहारी । बल्यः पथ्यो दीपनो वीर्यवृद्धिं दत्ते चास्मात् किञ्चि-
दूनो द्वितीयः । रा. नि । अन्यच्च—“षष्टिका मधुराः शीता ल-
घवो बद्धवर्चसः । वातपित्तप्रशमनाः शालिभिः सदृशा गुणैः” ।
भा. प्र । तज्ज्ञेदाः—“षष्टिकः शतपुष्पश्च प्रमोदकमुकुन्दकौ ।
महाषष्टिक इत्याद्याः षष्टिकाः समुदाहृताः” । भा. प्र । “षष्टिक-
कांगुकमुकुन्दकपीतकप्रमोदककाकलकासनपुष्पकमहाषष्टिकचूर्णक-
कुरवककेदारप्रभृतयः षष्टिकाः इति सुश्रुतः । “धान्यं श्रेष्ठं षष्टिकं
राजभोग्यं मांसं त्वाजं तैत्तिरं लावकीयम् । पानीयं स्यात् कृष्ण-
मृत्स्नासमुत्थं क्षीराज्यादौ गव्यमाजं प्रशस्तम्” । रा. नि । see
शालिः ॥

षाडवः । पानकविशेषः । see खाण्डवः । “षाडवो गानरसयोः”
इति मेदिनी । “षाडवस्तु पुमानयम् । गीतिप्रभेदे स्यादम्लमधुरो-
न्मिश्रिते रसे” इति केशवस्वामी ॥

स ।

संसर्गी । चि. ९ etc. विरेकानन्तरिकः पेयादिक्रमः । अन्नसंसर्ज-
नक्रमः ॥

संसर्जनम् । चि. ३ see संसर्गी ॥

सक्तुः । सू. ३ etc. यवतण्डुललाजादिचूर्णम् । “सक्तुश्चूर्णक”
इति त्रिकाण्डशेषे । भृष्टानां निस्तुष्यवानां चूर्णं सक्तव इति हेमा-
द्विः । “यवतण्डुललाजानां चूर्णे सक्तुः प्रकीर्तितः” इति । “धा-

न्यानि भ्राष्ट्रभृष्टानि यन्त्रपिष्टानि सक्तवः” इति भावमिश्रः ।
 हिं.—सत्तु ; बं.—छातु ; म.—भाजलेख्या धान्यांचें पीठ ,
 सातु ; सिं.—वेदि सहल ; मल.—मलर्पोटि മലർപ്പോടി ;
 इं.—Fried grain powdered, flour of fried grain ।
 “मेषादौ सक्तवो देयाः” इति स्मृतिः । गुणाः—“तृड्छर्दिदाह-
 धर्मार्तिनुदस्तत् सक्तवो मताः । रक्तपित्तहराश्चैव दाहज्वरविनाश-
 नाः” । सु. सू. ४६ । उदरचिकित्सिते “विडंगं चित्रकं सक्तून्”
 इत्यत्र ‘सक्तु’स्थाने ‘शुण्डी’त्येव चरकपाठः ॥

सठी । see शटी । शाकवर्गान्तर्गतसठीशब्दस्य पुनर्नवेत्यर्थ इत्येके ॥

सतीनः । सू. ६ etc. कलायः । वर्तुलकलाय एवेति उल्हणः सु-
 श्रुतसूत्रषट्चत्वारिंशत्तमाध्याये शाकवर्गव्याख्यायाम् । अष्टाङ्गहृदय-
 सूत्रषष्ठाध्याये शाकवर्गव्याख्यायां विष्णुकान्तेति हेमाद्रिः । लाल
 चौलाई इति शिवदीपिका । “वर्तुलस्तु सतीनः स्यात् हरेणुः स्व-
 ल्पवर्तुल” इति मदनपालः ॥

सदापुष्पी । क. १. सदा पुष्पमस्याः । अर्कः । “सदापुष्पो रवि-
 द्रुमे” इति नरहरिः ॥

सदाफलः । सू. १५. सदा फलमस्य । उदुंबरः । “सदाफलः
 रक्न्धफले नारिकेलेऽप्युदुंबरे” इति मेदिनी ॥

सन्तानम् । सू. २९. तन्तु ॥

सन्तानिका । शा. ३. क्षीरस्योपरि स्नानो भागः । क्षीरसरः ।

हिं.—दूधकी मलाई ; बं.—छाना ; म.—साई , मलाई ; सिं.—
 किरियोदे ; मल.—पल्पाटा പാൽപ്പാട ; इं.—Cream
 of the milk । Thin upper part of milk ; पा.—किवाक्
 (Qimaq) । Cream is the oily part of milk which is very
 nutritive and agreeable but not easily digestible ।

“सन्तानिनी क्षीरसर” इति वैजयन्ती “सन्तानिकं परं रुध्मं श्रु-
तदुग्धोपरि स्मृतम्” इति मदनपालः । गुणाः—“सन्तानिका
गुरुः शीता वृष्या पित्तास्रवातनुत् । तर्पणी बृंहणी स्निग्धा बला-
सबलशुक्रला” । भा. प्र ॥

सप्तकंबलम् । चि. ५. राजयक्ष्मणः सप्त उपद्रवव्याधयः । पूर्वोक्त-
स्वरसादशिरःपार्श्वीसशूलकासश्वासज्वरादयः । “तेषामुपद्रवान्
विद्यात् कण्ठोर्ध्वंसमुरोरुजम् । जृम्भांगमर्दनिष्ठिविवहिसादास्यपूति-
ताः” इत्येके । “पीनसश्वासकासांसमूर्धस्वररुजोरुचिः” इत्यरुण-
दत्तादयः॥

सप्तछदः ! सू. १५ etc. सप्त सप्त छदाः प्रतिपत्रं यस्य । सप्तपर्णः ॥

सप्ततिः । चि. ६. हृद्रोगचिकित्सिते “सप्ततिर्दारुबीजाह्वविजयाशठि-
पौष्करै” रित्यत्र “सप्ततिर्दारुबीजाह्वपलाशशठिपौष्करै” रित्येव सं-
ग्रहपाठः । चरकसंहितायामप्येवमेव दृश्यते । पतितदारुस्थाने पू-
तिर्दारु इत्येके । सप्ततिः सप्तपर्ण इति शिवदीपिकाकारः ॥

सप्तपर्णः । सू. २९ etc. सप्त सप्त पर्णान्यस्य प्रतिपर्णम् । स्वनाम-
ख्यातवृक्षः । शाल्मलीसदृशपर्णो गजमदगन्धपुष्पः शरदि वि-
कसनशीलः उच्चैर्वृक्षः ‘सातवन’ इति लोके इति डल्हणः ।
N. O.—*Apocynaceae* । हिं.—सतौना, सतवन, छेतीवन,
छातियान्, छतवती, हितवन, छतिवन, दात्युनि ; बं.—छा-
तिमगाछ, छेतेन ; म.—सातविण, सात्त्रीण, सातवणा, सा-
त्विन ; गु.—सात्विन ; कों.—सांतिरूक्कु, काडुसले रूक्कु ;
तै.—एडाकुलरिटिचेदटु, एडाकुला, पालागरुड ; क.—हाले,
एळेलेबाळे, पाळे, जन्तले, कोडालेमर ; तु.—गाले, पालेंबु ;
त.—एळिलेंपालै, एळिलैपालै ; सिं.—रूक् अत्तन ; मल.—
एळिलम्पाला ഏഴിലമ്പാല, दैवम्पाला, मङ्गलम्पाला, पाला ;

इं.—Dita bark; ल.—*Alstonia scholaris*, *Ichites scholaris* । नामानि—“सप्तपर्णः शुक्तिपर्णश्चतुर्पर्णः सुपर्णकः । सप्तलदो गूढपुष्पस्तथा शाल्मलिपत्रकः” । ध. नि । गुणाः—“सप्तपर्णस्तु तिकोष्णस्त्रिदोषघ्नश्च दीपनः । मदगन्धो निरुन्धेऽयं व्रणरक्तामयक्रिमीन्” । रा. नि । अन्यच्च—“सप्तपर्णो व्रणश्लेष्म-
वातकुष्ठसज्जनुजित् । दार्पनः श्वासगुल्मघ्नः स्निग्धोष्णस्तुवरः सरः” । भा. प्र । त्वगादिकं ग्राह्यम् ॥

सप्तला । सू. ६. सप्त मनोबुद्ध्यन्तानीन्द्रियाणि लाति सप्तला । सपति समवैति वा । सातला नामारण्यरीटाकरजः । “अथ सप्तला । नवमालाचर्मकपागुञ्जासु पाटलौ स्त्रियां” इति मेदिनी । “सप्तला चर्मसाह्या च बहुफेतरसा च सा । अंघ्रिनी तिक्तला चैव यवतिकाऽक्षिपीडकः । ते गुल्मगरहृद्रोगकण्ठप्लीहोदरादिषु” इत्यात्रेयः । स्नुहीमेदः सेहुण्ड इति च डल्हणः । यवतिकाभेद इति जेजटः । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—सातला, कोचि; बं.—सिजविशेष, वनरीठा; दखा.—सिकि, चिकेकइ; म.—शिकेकाई; गु.—साथेर; कों.—सिकायि; तै.—चीक्काय, शीकाय, गोगु; क.—शीगेबळिल; बडीलसौनुली इयेंके; तु.—सीगे; त.—चीय्काय्, चिकैक्काय्; मल.—चीक्कायि ചീക്കക്കയ്ക്ക, चीयक्का(यि), चीनिक्का, चीयङ्का, सानूनकायि; पा.—एशन्; अ.—सातर; इं.—*Soapnut acacia*; ल.—*Acacia concinna*, *Mimosa abstergens* । नामानि—“सातला सप्तला सारी विदुला विमलाऽभला । बहुफेना चर्मकपा फेना दीप्ता मरालिका” । ध. नि । गुणाः—“सातला शोधनी तिक्ता कफपित्तास्रदोषनुत् । शोफोदराध्मानहरा किञ्चिन्मरुतकृद्भवेत्” । ध. नि । “सातला कफपित्तघ्नी लघुतिक्तकषायिका । विसर्पकुष्ठविस्फोटव्रणशोफनिकृन्तनी” । रा. नि । मूलनिर्वाह-

त्वगादिकं ग्राह्यम् । सप्तधाभावे तु 'काला दाना' इति समाख्य-
स्यापि व्यवहारो दृश्यते इति भाष्यकारः ॥

मसाह्वः । चि. ११ etc. सप्तपर्णः ॥

समझा । श्रु. १५ etc. समंततोद्गति । 'अग्नि गतौ' । स्पर्शरोद-
निका । N. O.—*Leguminosae* । हिं.—लज्जावंती, शर्मान्नी,
लईमुई, लज्जाम् ; बं.—लज्जावती, लाजवती, लाजुक ; म.—
लाजाळु, लाजरी, संकोरणी ; मु.—रीसामणी, लज्जामणी ;
कों.—लाजरी ; नै.—मुनुगुदामरमु, मुत्तवपुलगमुचेट्टु ; क.—
नाच्चिके गिड, मुदलमुरिके, मुडुगुदावरे, मुट्टिदरे मुनिव, लज्जा-
वनिगिड ; त.—तोट्टारचुरुक्कि, तोट्टाल्वादि ; सिं.—नितिकुंप ;
तु.—नाच्चिकेदै ; मुंवापुर्याम्.—लज्जावती ; मल.—तोट्टाल्वादि
అంజులారి, तीण्टारगि ; फ्र.—Sensitive commune ;
Herbepudique ou Vive mimuese ; जर्मन्.—Shaamhafte
Sinnpflanze ; Fühlpflanze ; इं.—Sensitive plant, Hu-
mble plant ; ल.—*Mimosa pudica* । अंजलिकारिका 'ल-
ज्जाळु' इति लोके इति उल्लेखः । नामानि—“लज्जाळुः स्याच्छ-
मीपत्रा समझांऽजलिकारिका । रक्तपादी नमस्कारी स्पर्शसंकोच-
पर्णिका” । भा. प्र । सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—“लज्जाळुः शी-
तला तिक्ता कषाया कफपित्तजित् । रक्तपित्तभतीसारं योनिरोगान्
विनाशयेत्” । भा. प्र । अन्यच्च—“रक्तपादी कटुः शीता पित्ता-
तीसारनाशनी । शोफदाहश्रमश्वासव्रणकुष्ठकफास्रनुत्” । ध. नि ।
प्रियंग्वादिगणव्याख्यायां वराहक्रान्तेति भाष्यकारः । पुष्यानुग-
चूर्णयोगे मस्त्रिष्टेतीन्दुः ॥

समझा । उ. ५. मञ्जिष्ठा (इन्दुः) ॥

समस्तगन्धम् । उ. २७. सर्वगन्धम् ॥

समुद्रफेनः । उ. ११. जलजन्तुभेदस्याऽस्थिविशेषः । हिं.—

समुद्रज्ञाग, दरया-का-कफ्; बं.—उमुद्रफेन; म.—समुद्रफेण;
गु.—समुद्रफीण, समदरफीण; तै.—सामुद्रनालिंगे, सोरु
पेंका, समुद्रपुनुरगु; क.—कटलनागले; त.—कटलनुरै;
सिं.—मुहुदुपेन; मल.—कटलनाक्कु കടൽനാക്കു; पा.—
कफेदरिया; अ.—जुषदुलबदेर; इं.—Cuttle-fish bone;
ल.—*Sepia officinalis*; *Os sepie*; जर्मन्.—Kuttel-
fishbeim । The Cuttle-fish is an inhabitant of the
sea. It is found abundantly everywhere on the
coasts of India and of other countries. It possesses
a large head with a number of so-called “arms,”
which surround the mouth, and are on their inner
side covered with numerous suckers. The head
bears a large eye on each side. The body is flattened
and carries a fin on each side. On the dorsal
side the mantle encloses a flat, porous shell, the
cuttle-bone, often found lying on the seashore. It
is 1 to 3 inches in width and 5 to 10 inches in
length । नामानि—“समुद्रफेनः फेनश्च डिंडीरोऽब्धिकफस्त-
था” । भा. प्र । शोधितं प्राह्वम् । गुणाः—“समुद्रफेनः शिशिरः
कर्णपाकनिवारणः । लेखनो नेत्ररोगाणां हिमो विषविनाशनः ।
चक्षुष्यो रक्तपित्तघ्नो गुल्मप्लीहहरः स्मृतः” । घ. नि । घनभूत-
सागरोत्थफेनपुञ्ज इत्येके ॥

समुद्रशुक्तिः । चि. १५. शुक्तिः ॥

संदंशः । सू. २५. यन्त्रभेदः । हिं.—चिमटा; बं.—साँडाशी;
म.—चिमटा, सांडस, सांडशी; त.—चावणं; मल.—
चवणा ചവണ, चविणा । Pincers, Nippers । “संदंशः

स्यात् कंकमुखः” इति वैजयन्ती । सनिबन्धनो निर्निबन्धनश्च सं-
दंशौ द्वौ षोडशांगुलौ भवतः इति वृद्धवाग्भटः । सनिग्रहसंदंश-
यन्त्रं सम्प्रति आङ्ग्लभाषायां Artery or Dissection forceps
with catch इति नाम्ना प्रसिद्धं , अनिग्रहसंदंशयन्त्रं च Diss-
ection forceps without catch इति नाम्ना प्रसिद्धम् ॥

सरकः । चि. ७. स्त्रियते । ‘सृ गतौ’ । पानपात्रविशेषः । ‘शराव’
इति लोके । गथी तु सरकं कांस्यताम्रादिभाजनमिति । पानपा-
त्राकारः क्षुद्रशराव इत्येके । “सरकं वा नानुत्तर्षो ना” इति रत्न-
कोषः । “सरकः शीथुपानेक्षुशीथुनोर्मद्यभाजने” इत्यजयः । “इ-
क्षुशीथौ शीथुपाने सरकं मद्यभाजने” इति शाश्वतः । see चषकः ॥

सरटः । शा. ६. सरति सरटः । कृकलासः ॥

सरलः । सू. १५ etc. देवदारुविशेषः । “सरलः पूतिकाष्ठे नाऽ-
थोदारावक्रयोस्त्रिपु” इति मेदिनी । पीडाख्यं देवदारुसदृशमेवेती-
न्दुः । “सरलं स्निग्धमत्यर्थं सुगन्धि च गुणावहं” इति भावभि-
श्रः । N. O.—*Coniferæ* । हिं.—धूपसरल , चिरका पेड़ ;
बं.—सरलगाछ , तार्पिनतैलेर गाछ ; म.—सरलदेवदार , सुरूचें
झाड़ ; गु.—पीलो बीरजो , सरलदेवदार ; दखा.—गन्धविरो-
जा ; आ.—आलाकृस ; काश्मी.—चिर् ; तै.—गरिके देवदा-
रिचेट्टु ; क.—सरली देवदारु ; सिं.—सोर अरट्टु , सोर ;
मल.—चरलं ൧൦൭൦ ; इं.—Long-leaved pine ; फ़.—
Pin a longues feuilles ; ल.—*Pinus longifolia* ।
नामानि—“सरलः पूतिकाष्ठं च चिडा पित्तद्रुमो मतः । दीपवृश्रः
स्निग्धदारुः प्रोक्तो मारीचपत्रकः” । घ. नि । काष्ठं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“सरलो मधुरास्तिकजो कटुपाकरसो लघुः । स्निग्धोष्णः
कर्णकण्ठाक्षिरोगरक्षोहरः स्मृतः । कफानिलस्वेददाहकासमूच्छात्रि-

णापहः” । भा. प्र । अन्यच्च—“सरलः कटुतिक्तोष्णः कफघात-
विनाशनः । त्वग्दोषशोफकण्डूतिव्रणघ्नः कोष्ठशुद्धिदः” । रा. नि ।
रोध्रादिगणे सरलस्थाने साल इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

सरलकाष्ठम् । उ. १८. सरलवृक्षस्य काष्ठम् ॥

सरसी । सू. १५. वनार्जकभेदः । पत्रं ग्राह्यम् । झरसीति केरल-
पाठः । तुंबरपत्रिकेत्यरुणदत्तः । कपित्थपर्णीति हेमाद्रिः । सुरमी-
ति सुश्रुतपाठः । कपित्थसदृशपत्रा ‘विल्वनासी’ इति लोके प्रसि-
द्धा, श्वेतनिर्गुण्डीत्यन्ये इति डल्हणः । कपित्थपत्रा तुलसीति भा-
व्यकारः । वनतुलसीति शिवदीपिका । कंवठपत्री इति महाराष्ट्रेषु
केचित् । “कपित्थपत्र्यधःपुष्पी व्रणघ्नी झरसी झरा” इति वै-
जयन्ती ॥

सरोरुह् । चि. १४. सरसि रोहति । कमलम् ॥

सर्जः । चि. १ etc. सर्जरसः ॥

सर्जः । उ. २७. सृजति निर्यासम् । शालभेदः । बृहच्छाल इत्ये-
के । गन्धमुण्डोऽश्वत्थसदृशवृक्ष इति डल्हणः । N. O.—*Diptero-*
carpeæ । हिं.—शालभेद, झांजिशाल ; साखु इत्यन्ये ; बं.—
शालगाल, लताशाल ; म.—राळेचा वृक्ष ; तै.—इनुमदि,
नल्लमदि ; जालारिचेट्टु इति केचित् ; क.—आसिनमर, आसु,
राळदमर ; बिले बोंवु इत्येके ; त.—मरामरं ; सिं.—मुरुत ;
मल.—मरुतु मळल, मरामरं ; इं.—Sal tree ; ल.—*Shorea*
robusta । नामगुणाः—“शालस्तु सर्जकार्याश्चकर्णकः सस्यसं-
वरः । अश्वकर्णः कषायः स्याद्ब्रणस्वेदकफक्रिमीन् । ब्रध्नविद्र-
धिबाधिर्ययोनिकर्णगदान् हरेत्” । भा. प्र । “सर्जेऽश्वकर्ण” इति
वैजयन्ती । त्वग् ग्राह्या । see शालः ॥

सर्जजः । उ. ३४. सर्जरसः ॥

सर्जरसः । सू. २९ etc. राल इति प्रसिद्धः । हिं.—राल ,
 किलि ; पञ्चा.—राल अर्लु ; नेपा.—अराडि ; सिन्धी.—
 हजेरु ; बं.—धुना , धूना ; शिकण्टा इयेके ; म.—पिवळी रा-
 ल ; गु.—राल ; तै.—सर्जरसमु ; क.—सर्जरस ; त.—
 कुक्किलियं ; मिं.—वेल्दुम्मल ; मल.—चेञ्चल्यं చెஞ்சல் ;
 पा.—रालमगरेबी ; अ.—किकहर ; फिरंगी.—नारुस ; इं.—
 Yellow resin ; ल.—*Mimosa Rubricaulis* or *M. Muta-*
bilis । Rala is the resin of the tree called Shorea
 Robusta । नामगुणाः—“रालस्तु शालनिर्यासस्तथा सर्जरसः
 स्मृतः । देवधूपो यक्षधूपस्तथा सर्वरसश्च सः । रालो हिमो गुरु-
 सिक्तः कषायो माहको हरेत् । दोषास्तत्वेन्वीसर्पञ्जरत्रणविपादि-
 काः । महभस्माग्निदग्धाश्रीशूलातीसारनाशनः” । भा. प्र । “रालस्तु
 शिशिरः स्निग्धः कषायस्तिकतसंग्रहः । वातपित्तहरः स्फोटकण्डू-
 तित्रणनाशनः” । रा. नि । निर्यासो ग्रहः । उत्तरस्थानसप्तविं-
 शाध्यायव्याख्यायां “सरलसर्जरसामरदारुभि” रित्यत्र ‘सर्जो देव-
 धूपः रसो निर्यासः’ इति पदद्वयमितीन्दुः ॥

सर्जिः । उ. २८. सर्जिश्चारः । सुवर्चिकेति सुश्रुतपाठः । see
 सर्जिकः ॥

सर्पकञ्चुकः । चि. ८. अहिनिर्मोकः ॥

सर्पगन्धाख्या । उ. ५. सर्पं तद्विषं गन्धयति हिनस्ति । नाकुली ।
 वर्षासु छत्राकारा इति डल्हणः । छत्राकीति हाराणचन्द्रः । ईश्व-
 रमूलक इति पाठ्यकारः ॥

सर्पत्वक् ॥ शा. १. अहिनिर्मोकः ॥

सर्पमणिः । उ. ३६. सर्पफणोद्भूतो मणिः । उक्तं हि—“शेष-
 स्याऽन्वयिनां फणासु फणिनां यन्मौक्तिकं जायते वृत्तं निर्मलमु-

ज्वलं शशिरुचिश्यामच्छविश्रीकरम् । कंकोलाकृतिकोपि कोटिसुकृतैः प्राप्नोति चेन्मानवः स स्याद्वाजिगजाधिको नृपसमो जातोपि नीचे कुले” इति । माणिक्यमित्रके ॥

सर्पलोचना । उ. ३७. गन्धनाकुली । N. O.—*Rubiaceae* ।

हिं.—सरहटी, सुगन्धनकुलकन्द ; वं.—गन्धनाकुली, पानसे उली ; म.—सुगंधमुंगुसबेल, नागवेलि ; गु.—मुंगुसबेल ; तै.—सर्पाशिचेदट्टु ; क.—पाताळगरुड, गरुडपाताळागड ; कों.—गडपाताळि ; तु.—पाताळगरडे ; त.—कीरिप्पण्डु ; मळ.—अमलप्पोरि, अविल्प्पुरि ; पेररत्ता इत्येके ; इं.—Mongoose plant, Ophioxylon ; ल.—*Ophiorrhiza mungos* । It is a kind of herb found in the mountains of Assam, Burma, the Western Peninsula and Ceylon । नामानि—“अन्या महासुगन्धा तु सुवहा गन्धनाकुली । सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राक्षी विषमर्दनी” । ध. नि । कन्दो ग्राह्यः । गुणाः—“सर्पाक्षी कटुका तिक्ता सोष्णा कृमिनिवृन्तनी । वृश्चिकोन्दुरसर्पाणां विषघ्नी व्रगरोपिणी” । भा. प्र । see नाकुलीद्रयम् । शंखिनीति पाठ्यकारः । रक्तपुष्पा पूर्वदेशे प्रसिद्धा इत्येके । सर्पाक्षीं गन्धनाकुलीं च पृथक्तया केचित् पठन्ति ॥

सर्पसुगन्धा । चि. १४. नाकुली । ईश्वरमूलक इति पाठ्यकारः ॥

सर्पिः(स) । सू. ७ etc. सर्पति । घृतम् ॥

सर्वगन्धम् । उ. १, उ. ३४. एलादिगणः । कुष्ठचन्दनोशीरादिगन्धद्रव्याणीति कैरली । “चातुर्जातककर्पूरकङ्कोलागरुकुङ्कुमम् । लवङ्गसहितं चैव सर्वगन्धं प्रकीर्तितं” इत्येके ॥

सर्षपः । सू. ५ etc. सरति स्नेहोऽस्मात् । ‘सू गतौ’ स्वनामख्यातह्रस्वक्षुपविशेषः । N. O.—*Cruciferae* । हिं.—सरसों,

सरौसा , सर्षो , जिरिया , रायां ; बं.—सरिषा , सर्षे ; पा.—
सर्षफ ; अ.—उर्फे अबीयद ; म.—शिरस ; गु.—सरशव ;
तै.—आवालु ; क.—सासिवे , सासुवे , सासिमेगिड ; कौं.—
सासमा ; तु.—दामेमि ; त.—कटुकु ; सिं.—अव , हब ;
मल.—कटुकु கடுகு ; बर्मा.—कुङ्सियन ; इं.—Indian
mustard, Sinapis ; जर्मन.—Sewarary-senf ; फ्र.—
Moutarde noire ; ल.—*Brassica juncea*, *Sinapis juncea* ।
नामानि—“सर्षपः कटुकः स्नेहस्तुन्तुमश्च कदंबकः । गौरस्तु
सर्षपः प्राज्ञैः सिद्धार्थ इति कथ्यते” । भा. प्र । गुणाः—“सर्ष-
पस्तु रसे पाके कटुः स्निग्धः सतिक्तकः । तीक्ष्णोष्णः कफवात-
त्रो रक्तपित्ताग्निवर्धनः । रश्मोहरो जयेत् कण्डूं कुष्ठकोष्ठकिमि-
ग्रहान् । यथा रक्तस्तथा गौरः किन्तु गौरो वरो मतः” । भा. प्र ।
पुराणं बीजं ग्राह्यम् ॥

सर्षपकः । चि. २२. “सिद्धं सर्षपकै” रित्यत्र “सिद्धं समधुकै” रि-
त्यत्र चरकपाठः ॥

सलुकी । see शलुकी ॥

सहकारः । सू. ३. सह युगपत् किरति सौरभं दूरादौ । सहकारय-
ति मेलयति स्त्रीपुंसौ इति वा । आम्रः । अतिभुरभिराम इति हे-
माद्रिः ॥

सहचरः । चि. २१. नीलपुष्पशिण्ठी । “भवेत् सहचरो शिण्ठ्यां
द्वयोरनुचरे त्रिषु” इति मेदिनी । “सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च स-
हाचरः । पोतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत्” । ध. नि ।
N. O.—*Acanthaceae* । हिं.—नीली कटसरैया , काला बांसा ;
बं.—नीलशिण्ठी ; म.—काला कोरांटा ; गु.—नीलो कांटा
अशेलीयो ; क.—करि गोरंटे ; कण्पुकूर्णा , कण्पुबोडुळि इत्येके ;

सिं.—कटुकरण्डु ; मल.—करिंकरुञ्जि *കരിങ്കുറുഞ്ചി*; ल.—*Justicia Ecbolium* । नामानि—“सैरीयकः सहचरः कोर-
ण्डो मृदुकण्टकः । कुरुण्टकः कुरुवको बाणो दासी च क्षिण्टिका” ।
स. नि । मूलं ग्राह्यम् । सर्वांशो वा ग्रहणीयः । गुणाः—“नीलः
कुरुण्टकस्तिक्तः कटुर्वातकफापहः । शोफकण्डूशूलकुप्रव्रणत्वग्दो-
षनाशनः” ॥

सहाचरः । सू. १५ etc. सहचरः । श्वेतक्षिण्टीलेके ॥

सहे । सू. १०. तरणी राजतरणी च । शेवती और राजशेवती ।
“सहा तु पुष्पस्तंबेषु त्रिषु स्त्री तरणौ तथा । नीलक्षिण्ट्यां पी-
तक्षिण्ट्यामित्यप्यतिबलाह्वये । बलासंज्ञे च भैषज्यस्तंबयोरुपधा-
वपि । मुद्रपण्यभिधानायां भेद्यलिङ्गं तु सोढरि” इति केशवस्वामी ।
महासहा क्षुद्रसहा चेत्येके । ते पर्णिनीचतुष्कान्तभूते । क्षुद्रसहा
रक्तकुरुवकः, महासहा श्वेतकुरुवकश्चेति चरकोपस्कारकारः ।
क्षुद्रसहा कुमारीति चक्रपाणिदत्तः । तरणीद्वयमिति हेमाद्रिः ॥

सह्यः । सू. ५. भारतवर्षस्य कुलाचलभेदः । “सह्यः पुनर्ना पर्व-
तान्तरे । पश्चिमार्णवतीरस्थे” इति केशवस्वामी । “सह्यः शैलान्तरे
पुमान् । सोढव्ये वाच्यलिङ्गः स्यादारोग्ये तु नपुंसकं” इति भेदि-
नी । “माहेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिमानृश्वपर्वतः । विन्ध्यश्च पा-
रियात्रश्च सप्तैवात्र कुलाचलाः” इति । One of the seven
principal chains of mountains in India. It is still
known as Sahyadri, and is the same as the Western
Ghats, boundary of Kerala as far as their junction
with the Nilgiris north of the Malaya ॥

सातला । चि. १५. सातं सुखं लाति । सप्तला ॥

साधारणः । सू. १ etc. जाङ्गलानुपोभयदेशलक्षणयुक्तः प्रदेशः ।

लक्षणं यथा—“समाः साधारणे यस्मान्छीतवर्षोष्ममारुताः ।
दोषाणां समता जन्तोस्तस्मात् साधारणो मतः” इति । अपि
च—“यत्र द्वयोरपि च लक्षणयोर्निवेशो गोधूममापचणकाभि-
धयावनलैः । यो राजितस्सममलो जनसौख्यदायी साधारणस्स
गदितोऽखिलवैद्यराजैः” इति तन्त्रान्तरे । A wild marshy
country ॥

सामुद्रकः । उ. ३९. संपुटः । हिं.—डिविया , डिब्बा ; बं.—
पेटरा ; म.—डब्बी ; त.—चिरुटपि ; सिं.—करण्डुव ;
मल.—डपि *ωπύ*, अलुकु ; इं.—Casket । “समुद्रः संपुटः पुटः” इति वैजयन्ती ॥

सामुद्रम् । सू. ५. समुद्रजलम् ॥

सामुद्रम् । सू. ६ etc. समुद्रजलवणम् । हिं.—पांगा , समुद्र-
नोन ; बं.—करकचतुन ; म.—प्रीठ ; गु.—इरियाईलून, मीठूं ;
तै.—उप्पु ; क.—द्रोणिउप्पु, वडागरलवण ; दखा.—निमक् ;
कों.—चेमित्मीठ ; त.—उप्पु ; सिं.—लुणु , मुहुडुलणु ;
बर्मा.—तेम्ग-डान्-ह्सा ; मल.—उप्पु *உப்பு*, कटलुप्पु ; पा.—
नमके-सुरदम , नमक ; अ.—मिलहुलस-आजिन ; मिलहशोरी ;
इं.—Common salt ; Table salt ; Muriate of sodium ;
ल.—*Sodia muras* । नामानि—“सामुद्रकं तु सामुद्रं समुद्र-
लवणं शिवम् । वशिरं सागरोत्थं शिशिरं लवणाब्धिजम्” । रा.
नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—“सामुद्रं लघु हृद्यं च पलित-
स्रदपित्तदम् । बिदाहि कफवातघ्नं दीपनं रुचिकृत्परम्” । रा. नि ।
अन्यच्च—“सामुद्रं मधुरं पाके सतिक्तं मधुरं गुरु । नात्युष्णं
दीपनं भेदि सक्षारमविदाहि च । श्लेष्मलं वातनुत्तिक्रमरूक्षं नानि-
शीतलम्” । सामुद्रं समुद्रसमीपभवं गुर्जरराष्ट्रे प्रचुरं भवतीति

डल्हणः । दक्षिणसमुद्रभवं करकच इति ख्यातं इति चक्रपाणिद-
त्तः । जलपोताधःसञ्चितं लवणमित्येके ॥

सारंगः । शा. ६. सरति सारं गच्छति सहारंगेण वा वर्तते सारङ्गः ।
चातकपक्षी । “सारङ्गः पुंसि हरिणे चातके च मतंगजे । शबले
त्रिषु” इति मेदिनी । हिं.—पपैया, पपीहा ; म.—चातक ;
मल.—वेळाम्पल् வெளம்பல், कटप्रा, कट्टोट्टात्तन्, नरि-
योक्कल्ल ; इं.—Hornbill ; ल.—*Lophoceros birostris* ।
The hornbill is a frugivorous bird, breeding in
hollow trees. On its beak are large horns । नामानि—
“चातकस्तोककः सोपि सारङ्गो मेघजीवनः” । रा. नि । “जीवं-
जीवकसारङ्गसारसप्रियवादिना”मित्यत्र “जीवंजीवकसिद्धार्थसार-
सप्रियवादिना”मित्येव चरकपाठः । सिद्धार्थः स्वजन इति चरको-
पस्कारकारः ॥

सारजलम् । चि. १२. सारांबु ॥

सारदारु । चि. १०. शमीखदिरादितरूणामिन्धनम् ॥

सारद्रुमः । सू. १५ see मानद्रुमः ॥

सारपदः । see शारपदः ॥

सारसः । सू. ६ etc. सरसि भवः सारसो लक्ष्मणाख्यः । प्लवजा-
तीयोभयचरपक्षिविशेषः । रक्तचञ्चुक इत्येके । लक्ष्मणो रक्त-
शिराः प्रसिद्ध एव इति डल्हणः । “सारसः पक्षिभेदेन्द्रोः क्लीवं
तु सरसीरुहे” इति मेदिनी । हिं.—सहरस ; म.—करकोचा ;
त.—वण्टानं, कानांकोळि ; सिं.—विल्लिहिणिया ; मल.—
व(प)ण्टारङ्कोयि வ(ப)ண்டாரங்கோயி, तामरकोयि ; इं.—Crane,
Jaena ; ल.—*Ardea sibirica* । नामानि—“सारसो रसि-
कः कामी नीलाङ्गो भणितारवः । नीलकण्ठो रक्तनेत्रः काकुवाक्का-

मिवल्लभः” । रा. नि । गुणाः—“मांसं सारसहंसरात्रिविरहि-
क्रौञ्चादिजं शीतलं स्निग्धं वातकफापहं गुरु ततः स्वादु त्रिदोषा-
पहम्” । रा. नि । मूत्राघातचिकित्सिते “सारसास्थिश्चन्द्रैला”
इत्यत्र ‘सारसास्थि’ कमलबीजमिति समर्थयतः शिवदीपिकाचर-
कप्रसादनीकारौ । सरसिभवप्राणिनामस्थीतीन्दुः ॥

सारस्नेहः । see स्नेहफलसारः ॥

सारामुखः । मू. ६. शालामुख इति पाठः । कृष्णशूकव्रीहि-
धान्यविशेषः । स्वादुपाकरसः । कृष्णशूक इत्यरुणदत्तः । कृष्ण-
शूकाकारतण्डुल इति उल्हणः । उक्तं हि—“शालामुखः कृष्ण-
शूकः कृष्णतण्डुल उच्यते” इति भावमिश्रः । स तु शकुनाहता-
द्धीनगुणः ॥

सारंजु । मू. ३ etc. असनखदिरचन्दनादिसारैः कथितं ज-
लम् । दाडिमफलसारमिश्राम्लतोयं वेलेके । खदिरादिसारे षड-
ङ्गविधिना कृतमुदकं सारोदकं ज्ञेयमिति चक्रपाणिदत्तः । प्रमेह-
चिकित्सायां, “असनञ्च प्रियालञ्च सालं खदिरकं तथा ।
सारवर्गं तथा ग्राह्यं भवेच्चैतद्विचक्षणैः । मधुमेहत्वमापन्नं भिषग्भिः
परिवर्जितम् । योगेनानेन मतिमान् प्रमेहिनमुपाचरेत्” इति वङ्ग-
सेनभावप्रकाशकारौ ॥

सारिका । मू. ३ etc. सरति गच्छति । पक्षिविशेषः । मेधावीति
हेमाद्रिः । हिं.—मैना ; बं.—मयना , शालिक पाखी ; म.—
सालुंखी ; क.—राजसालही ; त.—मैना , पूरै ; सिं.—सेल-
लिहिणि ; मल.—मयिना ॐली, मैना ; अ.—अबलका ;
इं.—Talking maina, Hill maina, or Grackle । ल.—
Gracula religiosa । The talking maina, glossy black
in colour with rich yellow cheek lappets, is a well-

known cage bird with wonderful powers of imitating the human voice । “वाचाला मुखरा शारि”रिति यादवप्रकाशः । नामानि—“गोराटिका गोकिराटी गौरिका कलहप्रिया । मेधाविनी सारिकाऽन्या दूतिका प्रियवादिनी” । ध. नि ॥

सारिवा । शा. २ etc. शारिवा ॥

सारिवाद्वयम् । उ. ७. कृष्णशारिवा शुक्लशारिवा च । श्यामानन्ते । दोनों शरियाई । कालीसर और गौरसर ॥

सारिवायुगम् । उ. २४. सारिवाद्वयम् ॥

सारिबे । उ. ३५. सारिवाद्वयम् । “सारिबे बला” इत्यत्र “मारिबोत्पले” इत्यन्ये पठन्तीति उल्लङ्घः ॥

सारिवा । see शारिवा ॥

सार्षपम् । सू. ५. सर्षपजतैलम् । हिं.—सरसोंका तेल ; म.—

शिरसांचें तेल ; मल.—कटुकेणा कडुकेणा । Mustard oil ।

गुणाः—“दीपनं सार्षपं तैलं कटुपाकरसं लघु । लेखनं स्पर्शवीर्योष्णं तीक्ष्णं पित्तास्रदूषकम् । कफमेदोऽनिलाशोथं शिरःकर्णामयापहम् । कण्डूकुष्ठकृमिच्छित्रकोठदुष्टक्रिमिप्रणुत् । तद्वद्राजिकयोस्तैलं विशेषान्मूत्रकृच्छ्रकृत्” । भा. प्र ॥

सार्षपम् । सू. ६. सर्षपक्षुपस्य पत्रम् । हिं.—सरसोंका शाक ;

मल.—कटुकिला कडुकीला । गुणाः—“सार्षपं कृमिलं स्वादु

त्रिदोषरक्तपित्तकृत्” । रा. व । “सार्षपं पत्रमत्युष्णं रक्तपित्त-

प्रकोपनम् । विदाहि कटुकं स्वादु शुक्रहृष्टुचिदायकम्” । रा. नि ।

“विदाहि बद्धविण्मूत्रं रूक्षं तीक्ष्णोष्णमेव च । त्रिदोषं सार्षपं शा-

कम्” । सु. सू. ४६ ॥

सार्षपम् । चि. १९. सर्षपबीजम् । see सर्षपः ॥

शालः । see शालः ॥

शालद्रुमः । see मानद्रुमः ॥

सिंहः । सू. ९ etc. दिनस्ति सिंहः । पशुराजः । “मृगेन्द्रे तु सिं-
हो द्वे स्त्री तु सिंही” इति केशवस्वामी । “सिंहः कण्ठीरवे राशौ
मत्तमे चोत्तरस्थितः” इति मेदिनी । हिं.—शेर, सेर, सिंह;
बं.—पशुराज; म.—सिंह; तै.—सिंहमु; त.—चिङ्कं;
सिं.—सिंह्य; मल.—सिंहं ७७०००; पा.—शेर, बबर;
अ.—अमद; इं.—Lion; ल.—Leo; East African.—*Simba* ।
पराक्रमी निद्रालुरिति उल्हणः । नामानि—“सिंहः पञ्चमुखो
नखी मृगपतिर्मानो हरिः केसरी कन्यादो नखरायुधो मृगरिपुः
शूरश्च कण्ठीरवः । विक्रान्तो द्विरदान्तको बहुबलो दीप्तो बली
विक्रमी हर्षश्च स च दीप्तपिङ्गल इति ख्यातो मृगेन्द्रश्च सः” ।
रा. नि । गुणाः—“सिंहमांसं गुरु स्वादु बल्यं वातकफापहम् ।
स्निग्धमुष्णं हितं नित्यं नेत्रगुह्यविकारिणाम्” ॥

सिंही । सू. २२ etc. बृहती । “सिंही तु कण्टकार्या स्याद् वार्ता-
कौ वासकेऽपि च” इति मेदिनी ॥

सिक्थम् । उ. २५. मधूच्छिष्टम् । “मधूच्छिष्टं स्मृतं सिक्थं सि-
क्थ ओदनसंभवः” इति शाश्वतः । “सिक्थो ना भक्तपूलाके म-
धूच्छिष्टे क्वचिन्नपुम्” इति यादवः ॥

सिक्थकम् । चि. १९. सिञ्चति, सिञ्चते वा । ‘विच क्षरणे’ ।
मधूच्छिष्टम् । “सिक्थकं मधूच्छिष्टं” इति हल्लायुधः । हिं.—
मोम; बं.—मोम, मम; म.—मेण, मुम; गु.—मीण;
कौ.—मैना; क.—जेनुमेन, मेण; तै.—मैनं, मोतदर;
त.—मेलुकु; सिं.—मीइटिय; मल.—मेलुकु ७२५७; बर्मा.—

ह्पा-नौङ्ग (H'pa-noung) ; मलायी.—लिलिन्; पा.—मोम ;
अ.—शमा ; इ.—Wax ; ल.—*Cera flava* । नामानि—
“सिक्थकं मधुकं सिक्थं मधूच्छिष्टं मधूत्थितम् । मधुशेषं मदनकं
मधुजं माक्षिकाश्रयम्” । घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—
“सिक्थकं पिच्छिलं स्वादु कटु स्निग्धं मृदु स्मृतम् । अस्थिसंधि-
करं त्रण्यं वातकुष्ठविसर्पनुत् । रक्तदोषं वातरक्तं भूतदोषं च ना-
शयेत् । स्फुटितस्याङ्गलेपेन त्वचः संधिकरं मतम्” ॥

सितकाचः । उ. १३. श्वेतस्फटिकविशेषः ॥

सितमरिचम् । उ. १६. श्वेतमरिचम् । तत्तु शोभाञ्जनबीजमि-
ति वृद्धाः । श्वेतवर्णमरिचमिति केचित् । तन्न ; “सितमरिच-
भागमेक”मित्यत्र “शिमुफलमनोह्राशावरलोध्रैः क्रमाच्चतुर्गुणप्रवृ-
द्धै”रित्येव संग्रहपाठः समुल्लसति । “शोभाञ्जनस्य यद्वीजं तद्
श्वेतमरिचं स्मृतं” इति शब्दचन्द्रिका । “मरीचं शुभ्रमरिचं बीजं
शिभ्रोस्तु शिमुजं” इति धन्वन्तरीयनिघण्टौ । गुणाः—“वाक्षु-
ष्यं शिमुजं बीजं तीक्ष्णोष्णं विषनाशनम् । अवृण्यं कफवातघ्नं
तन्नस्यन्तु शिरोर्तिनुत्” ॥

सितलशुनः । उ. ५. लशुनः । चन्दनं लशुनं चेति पदद्वय-
मितीन्दुः ॥

सितशर्करा । चि. १६. सिता ॥

सिता । सू. ३ etc. सीयते । शुक्लवर्णत्वाद्वा । शर्करा । “सितम-
वसिते च बद्धे धवले त्रिषु । शर्करायां स्त्री”रिति मेदिनी ।
“असंभवे सितायास्तु बुधैः खण्डं प्रयुज्यते” इति भावमिश्रः ।
हिं.—शकर, बूरा, चीनी ; उर्दु.—चकर ; बं.—खांड ,
चिनि ; म.—साखर ; गु.—साकरियाखां ; तै.—चकरा ,
पांचदारा ; क.—शकरे , मालखंड ; त.—चकरै , चीनि ;

सिं.—सीनि; मल.—पञ्चसारा *panchasaara*, पञ्चतारा, पञ्चारा; अ.—सकर; पा.—शकर, शकर; इं.—Sugar; ल.—*Saccharum* । नामानि—“शर्करोऽक्ता तु मीनाण्डी श्वेता मत्स्यण्डिका सिता । अहिच्छत्रा तु सिकता शुद्धा शुभ्रा सितोपला” । घ. नि । लक्षणगुणाः—“खण्डं तु सिकतारूपं सुश्वेतं शर्करा सिता । सिता सुमधुरा रुच्या वातपित्तास्रदाहहृत् । मूच्छाच्छर्दिज्वरान् हन्ति सुशीता शुक्रकारिणी” । भा. प्र । “शर्करा मधुरा शीता पित्तदाहश्रमापहा । रक्तदोषहरा भ्रान्तिकृमिकोपप्रणाशिनी” । रा. नि । अकलुषं ग्रह्यन् । सा च खण्डोपलाश्वेतोपलाक्षुद्रागौडीमलखण्डपौण्ड्रकवंशेक्षुकेक्षुश्यामेक्षुरक्तेक्षुरसालेक्षुजपुष्पोद्भव-मधुजयवासशर्कराभेदेन बहुधा । तिमिरप्रतिषेधाध्याये “सितादारुकलत्रयै”रित्यत्र सितास्थाने शिवेति केचित् । शिवा हरीतकी ॥

सिता । उ. ३६. श्वेतवचा ॥

सितैरण्डः । उ. १३. एरण्ड । सफेद एरण्ड ॥

सितोपला । सू. ५ etc. सिता । खण्ड इति केचित् । “तत्राघृत-सितोपल”मित्यत्र “न चाप्यघृतशर्कर”मित्येव चरकपाठः ॥

सिद्धवास्तिः । क. ४. निरूहणवस्तिभेदः । “बलोपचयवर्णानां यस्माद्व्याधिशतस्य च । भवत्येतेन सिद्धिस्तु सिद्धवस्तिरतो मतः” । इति सुश्रुतः ॥

सिद्धार्थः । सू. १५ etc. सिद्धः अर्थो यस्मात् । श्वेतसर्षपः । “सिद्धार्थः सितसर्षपे” इति यादवः । “सिद्धार्थस्तु पुमान् शाक्य-सिंहे च सितसर्षपे” इति मेदिनो । N. O.—*Cruciferae* । हिं.—सफेद सरसो; बं.—श्वेत सरिषा; म.—श्वेतशिरस; गु.—सफेद राई; त.—वेण्कटुकु; सिं.—हेल अब; मल.—बेलुत्त

कटुह्ण वयक्कुण्ण कटुम्, वेण्णकटुक्कु ; इं.—White mustard ; जर्मन्.—Weisser-sonf ; फ्र.—Moutarde blanche ; ल.—*Brassica alba, or B. Campestris* । “सिद्धार्थकस्य चाभावे सामान्यः सर्षपो मतः” । नामानि—“तीक्ष्णकश्च दुराधर्षो रश्नो-न्नः कुष्ठवाशनः । सिद्धप्रयोजनः सिद्धसाधनः सितसर्षपः” । रा. नि । गुणाः—“सिद्धार्थः कटुतिक्तोष्णो वातरक्तमहापहः । त्वग्दोषशमनो रुच्यो विषभूतव्रणापहः” । रा. नि । see सर्षपः ॥

सिद्धार्थकः । सू. १९ etc. श्वेतसर्षपः । सिद्धार्थः ॥

सिद्धार्थयुग्मम् । उ. ५. आसुरी सिद्धार्थश्च । पीतगौरसर्षपावि-
त्येके । रक्तश्वेतभेदेनेतिन्दुः ॥

सिन्धुवारः । उ. ३८. सिन्धुवार इति पाठः । सिन्धुं गजमदं वा-
रयति तिक्तत्वात् । “सिन्धुवारः श्वेतपुष्पः सिन्धुकः सिन्धुवारि-
तः । नीलपुष्पः शीतसंहो निर्गुण्डी नीलसिन्धुकः” । “मुक्ताक-
लापीकृतसिन्धुवारं” इति कुमारः । तस्य च श्वेतपुष्पत्वात् मुक्ता-
तुल्यत्वम् । निर्गुण्ड्याकारशुक्लपुष्पवृक्षः, श्वेतनिर्गुण्डीक्षुपः ।
N. O.—*Verbenaceae* । हिं.—सम्हालु, शंभालु ; उर्दु.—
बेंबालि ; बं.—निशि(सि)न्दा ; म.—श्वेतनिर्गुण्डी, निर्गुण्ट,
लिङ्गुर ; गु.—धोळी नगोड ; कों.—निगुण्डु ; मुंवापुर्याम्.—
कतरी ; तै.—तेलवाविलि, सिन्धुवारमु ; क.—विळे नेक्कि,
कल्लेक्कि, लक्किगिड ; तु.—नेक्कि ; त.—वेण्णोच्चि, निक्कुण्टि,
चिन्तुवारं ; सिं.—निक ; मल.—वेन्नोच्चि വെഞ്ഞാച്ചി,
वेलुत्त नोच्चि ; अ.—असलुक ; बर्मा.—कियोन्भान्बिन् ; इं.—
Five-leaved chaste tree ; फ्र.—Gatillier incise ; ल.—
Vitex Negundo, V. Paniculata । नामगुणाः—“सिन्धु-
वारः श्वेतपुष्पः सिन्धुकः सिन्धुवारकः । नीलपुष्पी तु निर्गुण्डी

शेफाली सुवहा च सा । सिन्दुकः स्मृतिदास्तितः कषायः कटुको
लघुः । केश्यो नेत्रहितो हन्ति शूलशोथाममारुतान् । कृमिकुष्ठा-
रुचिश्लेष्मज्वरात्रीलापि तद्विधा । सिन्दुवारदलं जन्तुवातश्लेष्महरं
लघु” । भा. प्र । मृत्तादिकं ग्राह्यम् ॥

सिन्दुवारिकः । उ. ३७. सिन्दुवारः ॥

सिन्दुवारितः । सू. ७ etc. सिन्धुवारित इति पाठः । सिन्धुः
मदजलं वारितास्तिरस्कृतो येन अतितिक्रतत्वात् । सिन्दुवारः ।
निर्गुण्डीति हेमाद्रिः ॥

सिन्दूरम् । चि. १५ etc. स्यन्द-ऊरन् सम्प्रसारणम् । स्वनाम-
ख्यातरक्तवर्णचूर्णभेदः । सीसकस्योपधातुः । “सिन्दूरं रक्तचू-
र्णके” इति मेदिनी । “सीसोपधातुः सिन्दूरं गुणैस्तत्सीसवन्मतम् ।
संयोगजप्रभावेण तस्याप्यन्ये गुणा स्मृताः” इति भावमिश्रः ।
हिं.—सिन्दूर, इंगुर; वं.—सिन्दुर; दखा.—सिन्दूर; म.—
शेदुर; तै.—सिन्दुरं, येर्र सेन्दूरामु; क.—शिन्धूर; त.—
चेन्तूरं; सिं.—सिन्दूरं; मल.—सिन्दूरं ८००००; चेन्तूरं;
अ.—इसरेन्ज; पा.—सुरन्ज सन्ग, सिरिन्ज; बर्मा.—
इसांग (II'sang); इं.—Red lead, Vermillon, Minium;
ल.—*Plumbi oxidum rubrum* । It is obtained by heat-
ing oxide of lead to a very high temperature. It is
bright orange-red, granular, crystalline powder. On
applying more heat it becomes redder than purple
and finally black । नामानि—“सिन्दूरं रक्तेणुश्च नागगर्भं
च नागजम् । शृङ्गारभूषणं श्रीमद्वसन्तोत्सवमण्डनम्” । घ. नि ।
शोभितं ग्राह्यम् । गुणाः—“सिन्दूरमुष्णं वीर्यकुष्ठकण्डूविषाप-
हम् । भग्नसन्धानजननं व्रणशोधनरोपणम् । दुग्धाम्लयोगतस्तस्य
विशुद्धिर्गदिता बुधैः” । भा. प्र ॥

सिन्धुजन्म(न्) । उ. ३० etc. सैन्धवम् ॥

सिन्धूत्थम् । चि. १४. सैन्धवम् ॥

सिन्धूद्भवम् । चि. १ etc. सिन्धोः उद्भवति । सैन्धवम् ॥

सिरा । धमनीभेदः । सिरा नीलवर्णाः । “सरणात् सिराः” इति चरकसूत्रे । Veins । सिरा नाम—“अविशुद्धशोणितवहाः सर्वदेहगाः प्रणाल्योऽस्मिन् शास्त्रे । ताभिः शरीरप्रचारान्मलिनीभूतं शोणितमभिप्रवर्तते हृदयाभिमुखम् । निखिलदेहव्याप्तानामपि तासां मिलितानामाशयो हृदयं समुद्र इवापगानाम्” । प्र. शा ॥

सिवाटिका । चि. १७ पुनर्नवा ॥

सीधुः । सू. ३ etc. इक्षुरसेन कृतं मद्यम् । Spirit distilled from sugarcane juice । गन्नेके रससे बनायी हुई मद्य । पक्का-पकभेदाद्विधा । “इक्षोः पक्कै रसैः सिद्धः सीधुः पकरसश्च सः आमैस्तैरेव यः सीधुः स च शीतरसः स्मृतः” इति भावमिश्रः । “ज्ञेयः शीतरसश्शीधुरपक्वमधुरद्रवैः । सिद्धः पकरसश्शीधुस्संपक्वमधुरद्रवैः” इति शार्ङ्गधरः । पुराणं ग्राह्यम् । गुणाः—“सीधुः पकरसः श्रेष्ठः स्वराग्निबलवर्णकृत् । वातपित्तकरः सद्यः स्नेहो रोचनो हरेत् । विबन्धमेदःशोफार्शःशोफोदरकफामयान् । तस्मादल्पगुणः शीतरसः संलेखनः स्मृतः” । भा प्र ॥

सीमन्तः । शा. ३. अस्थिसंघातसंधानरेखा । “चतुर्दशैव सीमन्ताः; ते चास्थिसंघातवद्गणनीयाः, यतस्तैर्युक्ता अस्थिसंघाताः; ये ह्युक्ताः संघातास्ते खल्वष्टादशैकेषां” इति सुश्रुतः । वाग्भटस्तु “गुल्फजानुवंक्षणमाणिबन्धकूर्परकक्षासु एकैकः, त्रिके एकः, पञ्च शिरसि” इत्यष्टादश सीमन्तानाह ॥

सीवनी । शा. ३ सूत्राभावयवविशेषः । “सीवन्यः सप्त कीर्तिताः ।

एका मेढ्रेय जिह्वायां भवेयुः पञ्च मूर्धनि” इति ॥

सीसम् । सू. २९ etc. स्वनामख्यातधातुः । हिं.—सीसा ,
सीषक , शीषा ; बं—प्रीसा , सीसे ; म.—सिसें ; गु.—शीसूं ,
कालुन सिसुन ; कौ.—शिशे ; तै.—प्रीसमु ; क.—सीसा ;
त.—करुनाकं , करुवंकं , कारीयं ; सिं.—कलु ईयं ; मल.—
कारीयं ॐ००००० ; बर्मा.—खयिपोक् ; अ.—रेससस , रुसासु-
ल ; पा.—अनुक् , सुर्व ; इं.—Lead ; ल.—Plumbum ।
नामानि—“सीसं तु सीसकं नागं नागाह्वं कृष्णप्रीसकम् । मृदु-
लोहं सीसपत्रं भद्रं चेन्द्रं भुजङ्गकम्” । स. नि । शोधितमारितं
प्राह्वम् । गुणाः—“सीसं रङ्गगुणं ज्ञेयं विशेषान्मेहनाशनम् ।
नागस्तु नागशततुल्यबलं ददाति व्याधिं च नाशयति जीवनमात-
नोति । वह्निं प्रदीपयति कामबलं करोति मृत्युञ्च नाशयति स-
न्ततसेवितः सः” । भा. प्र । see वङ्गम् । दूतविज्ञानीये “कार्पा-
सबुससीसास्थी”त्यत्र ‘सीस’स्थाने ‘भांस’मित्येव शुद्धः पाठः ॥

सुक्तम् । see शुक्तम् ॥

सुखांबु । चि. ६ etc. कोष्णजलं । गर्भं जल ॥

सुखोदकम् । चि. ६. सुखांबु ॥

सुगन्धकः । सू. ६. सुगन्धिक इति पाठः । शालिधान्यभेदः ।

रोध्रशूकाद्वीनगुणः । सुगन्धको गन्धशालिसंज्ञया जालंधरमगधा-
दिषु ख्यातो देवशालिरित्यपरनामेत्यरुणदत्तः ॥

सुगन्धा । उ. ३६. सर्पलोचना ॥

सुधा । चि. ८ etc. सुष्ठु धीयते पीयते अपर्यते वा धे । स्नुही ।

“विरेचनानां सर्वेषां सुधा तीक्ष्णतमा मता” इति चरकः । “सुधा

सौहित्यमूर्वयोः । गङ्गेष्टिकायां कुट्यादिलेपद्रव्यान्तरेऽमृते । स्नुह्या”
इति केशवस्वामी ॥

सुधाभस्मशर्करा । सू. ३०. सुधाशर्करा भस्मशर्करा च ॥

सुधाशर्करा । सू. ३०. शुक्लपाषाणभेदः । पदद्वयमिति हाराणच-
न्द्रः । सुधा पाषाणभेदः घुटीं इति विज्ञायते ; शर्करा क्षुद्रतरपा-
षाणविशेष इति । हिं.—चूनेके पत्थर ; मल.—कल्चुण्णाम्पु
කල්පුණ්ණාம்பු, चुक्कान्कल्लु , चुण्णाम्पुकल्लु ; कोलिप्परल्ल इति
भास्करव्याख्या । Lime-stone ॥

सुधाश्म(न्) । सू. ३०. सुधाशर्करेति सुश्रुतपाठः । see सुधा-
शर्करा ॥

सुनिषण्णः । सू. ६. सुष्टु निषण्णं स्वप्नो यस्मात् । जलशाकवि-
शेषः । “चाङ्गेरीसदृशैः पत्रैस्सुनिषण्णश्चतुर्दलः । शाको जला-
न्विते देशे चतुष्पत्रीति चोच्यते” इति ब्रह्मदेवः । शितिवारः ।
हिं.—सिलवारी , शिरियारी , चौपतिया , कूरड्ड , उठङ्गन ,
चणपत्ती ; बं.—शुशुनिशाक , सुनसुनिया , शेमोला , सुपुणी-
शाक ; म.—कुरड्ड ; गु.—सुनिसरणक , ओटीगण , लांबडी ;
तै.—सुनिषण्णमनेशाकमु , चिक्-लित्त-कुरा ; क.—कुरडाहके ,
खडकतिरा ; उत्.—छुल्लुनिया ; पा.—अंजरा ; त.—नीरारै-
क्कीरै , अरै ; सिं.—किंबुल्लवेन्न ; मल.—नीरारल् നീരാരല് ;
इं.—Marsilia ; ल.—Marsilia quadrifolia । Marsilia
is a pretty creeping plant with quadrifoliate, folding
leaves, common in rice-fields and shallow ponds
and on the borders of freshwater lakes, tanks etc,
all over India । नामानि—“शितिवारः शितिवरः स्वस्तिकः
सुनिषण्णकः । श्रीवारकः सूचिपत्रः पर्णकः कुकुटः शिखी” । भा.

प्र । पत्रं प्राद्यम् । गुणाः—“सुनिषण्णो हिमो ग्राही मोहदोषत्रया-
पहः । अविदाही लघुः स्वादुः कषायो रूक्षदीपनः । वृष्यो रुच्यो
ज्वरश्वासमेहकुष्ठभ्रनप्रणुत्” । भा. प्र । सुनिषण्णो जलमध्ये
भवति , पत्रैश्चांगेरीसदृशैर्यः काश्मीरेषु शूल्येषु चातिप्रसिद्ध
इतिन्दुः ॥

सुनिषण्णकः । सू. २९ etc. सुनिषण्णः ॥

सुपर्णः । उ. १३. श्येनः । स्वर्णचूड इत्येके । “क्षिप्रः श्येनः सुप-
र्णकः” इति वैजयन्ती । “सुपर्णः स्वर्णचूडे च गरुडे कृतमालके”
इति मेदिनी ॥

सुमनःकोरकम् । उ. २४. जातीपुष्पमुकुलम् । चमेलीकी क-
लियां ॥

सुमनाः । सू. १९ etc. सुष्ठु मन्यते सुमना मनोज्ञत्वात् । जाती ॥

सुमुखः । सू. ६. पर्णासभेदः । वनवर्बरी । N. O.—*Labiatae* ।
हिं.—वनववरी ; बं.—वनवाबुई तुलसी ; म.—सुगन्ध आज-
वला ; तै.—निम्बतुलसी ; क.—पुगन्धि अजरा ; त.—एलु-
मिच्चं तुळचि ; मल.—काददुवृत्तावु கட்டித் துलசி , काददु-
तुळसि ; पा.—रयिहने करनकुलि ; अ.—फरनजमिशक ; फ़.—
Basilic de-ceylon ; इं.—Shrubby Basil ; ल.—*Oci-
mum Gratissimum* । नामानि—“वनवर्बरिकाऽन्या तु सुग-
न्धिः सुप्रसन्नकः । दोषोत्केशी विषघ्नश्च सुमुखः सूक्ष्मपत्रकः ।
निद्रालुः शोफहारी च सुवक्त्रश्च दशाह्वयः” । रा. नि । गुणाः—
“पित्तकृत् पार्श्वशूलघ्नः सुमुखः समुदाहृतः । कफानिलविषश्वास-
कासदौर्गन्ध्यनाशनः” । ध. नि । “वनवर्बरिका चोष्णा सुगन्धा
कटुका च सा । पिशाचवान्तिभूतघ्नी घ्राणसंतर्पणी परा” ।

रा. नि । पत्रं ग्राह्यम् । राजिकेति डल्हणः । वनतुलसीति शिवदी-
पिकाकारः । श्वेतार्जक इति हाराणचन्द्रः । “सुमुखस्ताक्षर्यतनये
शाकनागप्रभेदयोः” इति मेदिनी ॥

सुरकाष्ठम् । चि. ३ etc. देवदारु ॥

सुरतरु । चि. १९ देवदारु ॥

सुरदारु । शा. २ etc. देवदारु ॥

सुरभिः । सू. २०. सुष्टु रभते रभ्यते वा । कुन्दुरकवृक्षः । see
शल्लकी । “सुरभिः शल्लकीमातृभिन्मुरागेषु योषिति । चम्पके च
वसन्ते च तथा जातीफले पुमान् । स्वर्णे गन्धोत्पले क्लीबं सुगन्धि-
कान्तयोस्त्रिषु । विख्याते सचित्रे धीरे चैत्रेऽपि च पुमानयं” इति
मेदिनी । रास्नेति केचित् । शूकशिबी वेति चरकोपस्कारे । गन्ध-
मुरेति पदार्थचन्द्रिका ॥

सुरभिः । चि. ८. रास्ना । गन्धमुरेतीन्दुः । मुरेत्यपरे ॥

सुरभी । उ. ३. रास्ना ॥

सुरवारुणी । चि. १९. इन्द्रवारुणी ॥

सुरसः । सू. ६ etc. सुरसा । कासचिकित्सिते “पिप्पल्या कटुरो-
हिण्या काश्मर्याः स्वरसेन च” इत्यत्र “पिप्पल्या कटुकाद्राक्षा-
काश्मर्यैः सुरसेन च” इति पठिनव्यं चरकमतानुसारिणा । “सु-
रसं तु त्रिषु स्वादौ पर्णासे तु नपुंसकम् । स्त्रीरास्नानागमात्रोश्च”
इति मेदिनी ॥

सुरसयुगम् । सू. १५. तुलसीद्वयम् । श्वेतकृष्णकुसुमभेदेन । सुरसा
श्वेतसुरसा चेति सुश्रुतपाठः । see सुरसा ॥

सुरसा । सू. १७ etc. सुखेन रस्यते । पर्णासभेदः, तुलसी ।

बृहत्पत्रेति भाष्यकारः । N. O.—*Labiatae* । हिं.—तुलसी ;

बं.—तुलसी; म.—तुलस; गु.—तुलसी; कौं.—तुलसी;
तै.—तुलसी; क.—तुलसीगिड; तु.—तुलसी; त.—तुल-
चि, अलङ्कै; सिं.—तला; मल.—तुलसी तुलसी, तुलसी;
इं.—Holy basil or Tulasi; Mosquito plant of South
Africa; फ्र.—Basilic Saint; ल.—*Ocimum sanctum*,
O. Hirsutum । नामानि—“सुरसा तुलसी ग्राम्या सुरभी
बहुमञ्जरी । अपेतराक्षसी गौरी भूतघ्नी देवदुन्दुभिः” । ध. नि ।
पत्रं प्राह्यम् । गुणाः—“तुलसी कटुका तिक्ता हृद्योष्णा दाहपि-
त्तकृत् । दीपनी कुष्ठकृच्छ्रास्त्रपार्श्वरुक्कफवातजित्” । भा. प्र । सु-
रसे द्वे सितासितकुसुमे । उन्मन्थचिकित्सिते “सुरसालाङ्गलीभ्या”
मित्यत्र “सरसालाङ्गलीभ्यां” इति सुश्रुतपाठो दृश्यते । सरला
धूपकाष्ठ इति डल्हणः ॥

सुरसाग्रजम् । उ. ३७. सुरसायाः पुष्पसहितपल्लवम् । तुलसी-
बीजमित्येके । मल्लिकाकुसुममित्यपरे । सिन्दुवारमञ्जरीति केचित् ॥

सुरसी । see सरसी ॥

सुरा । सू. ३ etc. घनसुरा, मद्यम् । मल.—कळलु कळलु ।
‘Toddy’ । “सुरा चषकमद्ययोः” इति मेदिनी ॥

सुरा । सू. ५ etc. मद्यविशेषः । “परिपक्वान्नसन्धानसमुत्पन्नां सु-
रां जगुः” इति शार्ङ्गधरः । शराव । Spirit distilled from
rice । “शालिषष्टिकपिष्टादिकृतं मद्यं सुरा स्मृता” । इति भाव-
मिश्रः । यवकिण्वेन कृता इति चरकोपस्कारे । सुरा लोहितवर्णा
पिष्टकिण्वकल्केन किञ्चित् कलुषा इति डल्हणः । गुणाः—“सुरा
गुर्वी बलस्तन्यपुष्टिमेदःकफप्रदा । प्राहिणी शोथगुल्माशोमहणी-
मूत्रकृच्छ्रनुत्” । भा. प्र । विशेषगुणाः—“कृशानां रक्तमूत्राणां
ग्रहण्यर्शोविकारिणाम् । सुरा प्रशस्ता वातघ्नी स्तन्यरक्तश्लेष्मेषु च” ।

पुराणं ब्राह्मम् । उत्तरैकादशाध्याये “सुरादन्तार्णवमलै” रित्यत्र
“औद्रदन्तार्णवमलशिरीषकुसुमैरपि” इति सुश्रुतः पठति ॥

सुरामण्डः । शा. १ etc. प्रसन्ना । “सुरामण्डः प्रसन्ना स्या” दिति
भावमिश्रः ॥

सुराला । सू. १५. सुराल इति पाठः । श्रेष्ठसर्जरसः । सुलक्षणेति
पदार्थचन्द्रिका । अतिविषेति पाठ्यकारः ॥

सुराहम् । चि. ७ etc. देवदारु ॥

सुराहयम् । चि. ११ etc. देवदारु ॥

सुराह्वा । चि. १७. देवदारु । देवदार्विति संग्रहपाठः ॥

सुरुगी । उ. १८. मुरुङ्गीति पाठः समीचीनः । मुरुङ्गीति पाठ एव
लेखकप्रमादात् सुरुगीति विवर्तः । मुरुङ्गीत्येव संग्रहपाठः । मधु-
सवेनीन्दुः । मुरङ्गीति भाति सुश्रुतपाठः । अत्र तु शिशुः मधुशि-
शुः, मुरङ्गी द्वितीयः शोभाञ्जनक इति डल्हणः । see शिशुः ॥

सुरुङ्गी । see सुरुगी ॥

सुवर्चला । सू. ६ etc. रविभक्ता । अन्ये तु मारिषसदृशनालमा-
र्तगलसदृशपत्रं लंकलकमाहुरिति शिवदासः । सूर्यावर्तभेद इत्येके ।
ब्राह्मीति केचित् । “सुवर्चलां विशल्यां वा” इत्यत्र सूर्यकान्तेति
भावमिश्रः । सूर्यमुखीति हाराणचन्द्रः । N. O.—*Compositae* ।
हिं.—हुलहुल, हुरहुर, सोंचली ; बं.—हुडहुडे, वनशलते ;
सूर्यमुखी ; म.—सूर्यफूलवल्ली, आदिता, खोबरदोडी ; गु.—
सूरजमुखी ; तै.—सूर्यकान्ति ; क.—होत्तुतिरुगणगिड, सूर्य-
कान्ति, सूर्यपानदहू, सूर्यमुखी, अर्कपुष्प ; कों.—सूर्यकमल ;
त.—चूरियकान्ति, पोलुतुवणक्कि ; अरवाट्टिप्पचै इत्येके ; सिं.—
कोबोवक्का ; मल.—सूर्यकान्ति மூலம், सूर्यपू ; पा.—

गुले आफनाव परस्त ; अ.—अरदमून ; इ.—Sunflower ;
 ल.—*Helianthus annuus* । This is an annual herb
 from South America which is now cultivated in
 gardens all over India. In some countries, chiefly
 in Southern Russia and in the Balkan states, it is
 also grown for its seeds, from which a valuable oil
 is made । नामानि—“सुवर्चला सूर्यभक्ता वरदा बदरापि च ।
 सूर्यावर्ता रविप्रीताऽपरा ब्रह्मसुदुर्लभा” । भा. प्र । मूलादिकं प्रा-
 ह्यम् । गुणाः—“सुवर्चला हिमा रूक्षा स्वादुपाका सरा गुरुः ।
 अपिचला कटुः क्षारा विष्टंभकफवातजित् । अन्या तिका कषायो-
 ष्णा सरा रूक्षा लघुः कटुः । निहन्ति कफपित्तास्रश्वासकासारुचि-
 ज्वरान् । विस्फोटकुष्ठमेहास्रयोनिरुक्कृमिपाण्डुताः” । भा. प्र ॥

सुवर्चिका । उ. ३५. सुवर्चः देशभेदः अस्त्यस्य आकरत्वेन ठन् ।
 स्वर्जिकः । स्वर्जिकभेद इत्येके ॥

सुवर्णम् । सू. २३ etc. सुष्ठु वर्णोऽस्य । कनकम् । “सुवर्णो
 ना स्वर्णकर्षे सुवर्णा च मखान्तरे । स्त्री कृष्णागुरुणि क्लीवं काञ्चने
 हरिचन्दने” इति मेदिनी ॥

सुवर्णत्वक् । सू. २१. सुवर्णं त्वक् चेति पदद्वयम् । सुवर्णं नाग-
 केसरम् । केसरमित्येवात्र चरकपाठः । घत्तूर इति केरलेषु केचित् ।
 सुवर्णत्वगीत्येकपदेन आरग्वध इति हेमाद्रिः ॥

सुवर्णदुग्धा । चि. १९. काञ्चनक्षीरी ॥

सुषवी । सू. १५ etc. सुष्ठु सूयते । कारवेल्लः । आरग्वधादि-
 गणव्याख्यायां कारवेल्लक इति उल्हणः । “सुषवी कारवेले स्यात्
 कृष्णजीरकजीरयोः” इति मेदिनी ॥

सुषवी । चि. ८ etc. स्थूलजीरकः । see पृथ्वीका । कृष्णजी-
 रक इति केचित् ॥

सूकरः । व्रीहिविशेषः । see शूकरः ॥

सूकरः । शा. ६. सूयतेऽयर्थम् । सू इत्यन्यत्तं शब्दं करोति इति वा । वराहः ॥

सूक्ष्मनेत्रम् । उ. २६. व्रणप्रक्षालनयन्त्रम् । सूक्ष्ममुखवाली पिचकारी । तच्चाष्टांगुलं मुद्रतुल्यस्रोत इति डल्हणः । Syringe । ग्रीक्. — Suringx ; म.—पिचकारी ; त.—पीचांकुल्ल ; मल.—पीचांकुल्ल പീച്ചാക്കുളം , वस्तिक्कुयन् , पिस्कारि, सन्च् ॥

सूक्ष्मैला । चि. ११ etc. क्षुद्रैला । N. O — *Scitamineae* । हिं.—छोटी इलायची ; बं.—छोट इलायच , गुजराती इलायच ; गुजराती एलाच् ; म.—एलची , लघुवेला , एलदोडे ; गु.—झीणी एलची , एलचीकागदी ; तै.—एलकी , एलाकु ; क.—एलकिगिड ; त.—चिट्टेलं ; सिं.—सिहिन् एन्माल् ; मल.—एलपुट्टिल् എലപ്പുട്ടിൽ , चिट्टेलं ; पा.—हैल , हिल , हाल ; अ.—काकले सगीर या काकले सिगार ; इं.—Lesser cardamom । नामगुणाः—“सूक्ष्मोपकुम्भिका तुत्था कोरङ्गी द्राविडी त्रुटिः । एला सूक्ष्मा कफश्वासकासारोमूत्रकृच्छ्रहृत् । रसे तु कटुका शीता लघ्वी वातहरी मता” । भा. प्र । बीजं माह्वम् । अन्यच्च—“सूक्ष्मैला द्राविडी तुत्था कोरङ्गी बहुला त्रुटिः । एला कपोतवर्णा च चन्द्रवाला च निष्कृटी” । ध. नि ॥

सूना । सू. २. वध्यस्थानम् । “सूनं पुष्पे वधालये” इति त्रिकाण्डशेषे । “सूनं पुष्पं वधस्थाने सूना जिह्वातलेऽपि च” इति शाश्वतः । “सूना पुत्र्यां वधस्थानगलशुण्डिकयोः स्त्रियां” इति मेदिनी । “सूना स्यात् घातनस्थानं” इति हलायुधः । मल.—कुलनिलं

കലശം , कुलस्थलं । Place of execution , Slaughter-house । सूनाटवीलेकपदमितीन्दुः । तन्न । आघातनमटवी चेति पदद्वयेनेव चरकपाठः ॥

सूपः । सू. ५. उपदंशविशेषः । दालिव्यञ्जनम् । Soup । क्रिया यथा—“द्विदलधान्यसूपे कर्तव्ये तद्धान्यं कृष्णसर्पपतैलेन उद्धर्तनीयं , अथ शुष्कीकृत्य त्वचा हीनं द्विदलं ग्रहीत्वा तस्य सूपः पाच्यः । “दाली तु मलिले मिद्धा लवणार्द्रकहिंशुभिः । संयुक्ता सूपनाम्नी स्यात् कथ्यन्ते तद्गुणा अथ । सूपो विष्टंभको रूक्षः शीतस्तु स विशेषतः । निम्बुषो भृष्टसंसिद्धो लाघवं सुतरां व्रजेत्” । भा. प्र ॥

सूपम् । दाली ॥

सूप्यम् । सू. ६. मुद्गपाषादीनां पत्रम् ॥

सूप्यपर्णी । सूर्पपर्णीति वा पाठः । see शूर्पपर्णी ॥

सूरणः । चि. ३. सूर्यते । ‘सूरी हिंसायाम्’ । कन्दशाकविशेषः ।

N. O.—*Araceae* । हिं.—सूरन , जिमीकन्द , जमीकन्द , जमिन्कन्द , ओल ; बं.—ओल ; म.—गोडा सुरण ; गु.—सूरण ; मुंबापुर्याम्.—जलिसूरण , जङ्गलि सूरण ; तै.—मञ्जाकन्द , मञ्जिकुन्द ; क.—सूरणगङ्गे ; कों.—सूर्णु ; त.—करुणैकिळंकु , चूरणं , चेनै ; तु.—केने ; सिं.—किडारं ; मल.—चेना കലശം ; बर्मा.—व्वा (Wa) ; पा.—ओल ; इं.—Telugu potato, Telinga potato; Tacca इत्येके ; ल.—*Amorphophallus campanulatus*, *Arum Campanulatum* । नामानि—“अशोन्नः सूरणः कन्दः कन्दार्हः कन्दवर्धनः । दुर्नामारिः सुवृत्तश्च वातारिः कन्दसूरणः” । घ. नि । कन्दः ग्राह्यः । गुणाः—सूरणो दीपनो रूक्षः कषायः कण्डुकृत कटुः । विष्टंभी

विशदो रुच्यः कफार्शः कृन्तनो लघुः । विशेषादर्शसे पश्यः प्रीह-
गुल्मविनाशनः । सर्वेषां कन्दशाकानां सूरणः श्रेष्ठ उच्यते ।
दद्रूणां कुष्ठिनां रक्तपित्तिनां न हितो हि सः । सन्धानयोगं सम्प्रा-
प्तः सूरणो गुणवत्तरः” । भा. प्र ॥

सूर्यपर्णी । उ. २ etc. मुद्रपर्णी । माषपर्णी च । सूर्यपर्णीति
पाठः ॥

सूर्यकान्तः । सू. ३० etc. स्वनामख्यातस्फटिकमणिः । “शु-
द्धः स्निग्धो निर्घणो निस्तुषोन्तर्धो निर्घृष्टो व्योमनैर्मल्यमेति । यः
सूर्याशुस्पर्शनिष्ठयूतवह्निर्जात्यः सोऽयं कथ्यते सूर्यकान्तः” । हिं.—
सूर्यकान्त, ज्वरजद ; बं.—आतम पाथर, आतसी ; म.—
सूर्यकान्तमणि ; गु.—अग्न च शमानो काच ; मल.—सूर्य-
कान्तकल्लु முய்யகல்லு | Sunstone, Jasper, Magni-
fying glass । नामानि—“अथ भवति सूर्यकान्तस्तपनमणिस्त-
पनश्च रविकान्तः । दीप्तोपलोऽग्निगर्भो ज्वलनाश्माऽर्कोपलश्च व-
सुनामा” । रा. नि । गुणाः—“सूर्यकान्तो भवेदुष्णो निर्मलश्च
रसायनः । वातश्लेष्महरो भेद्यः पूजनाद्रवितुष्टिदः” । रा. नि ॥

सूर्यवल्ली । सू. ३५. सूर्यतुल्यपुष्पिका वल्ली । जिह्वासितव्या ।
अर्कपुष्पीलेके । करवीरकाकारपुष्पीत्यरुणदत्तः । अर्क इतीन्दुः ।
मुवर्चलेत्यपरे । करवीर एवेति केचन । पटोलसदृशपत्रा, यस्याः
पत्ररसेनाक्तं मांसं स्विन्नमिव भवति, अन्ये सूर्यावर्तमाहुरिति
डल्हणः । वेम्पाटा इति केरलेष्वेके ॥

सूषा । see शूषा ॥

सृमरः । सू. ६. सरति सृमरः । चमरवंशीयाश्वाकारमहामृगवि-
शेषः । वनतुरग इति हेमाद्रिः । महाश्वाकारश्चमरवान् मृगभेद

इति हाराणचन्द्रः । महाश्वाकारपदमेव प्रमादान्महाशूकर इति चक्रपाणिदत्तेन विवृतः । मत्स्याकारमहाशूकर इति च केचित् प्रस्खलन्ति । जङ्गली सूअर इति चरकप्रसादनी । “सुमरः स्याद्बालमृगः” इति वैजयन्ती । मल.—कुतिरमान् ॐ ७००००० , वर्कळमान इत्येके । इं.—Hartebeest ; ल.—*Bubalis cauma* । मांसगुणाः—“सुमरस्य तु मांसं च कषायानुरसं स्मृतम् । वातपित्तोपशमनं गुरु शुक्रविवर्धनम्” । सु. सू. ४६ ॥

सेलुः । उ. ३६. शेलुः ॥

सेव्यम् । सू. ७ etc. सेवितुमर्हम् । उशीरम् । “सेव्यं स्त्रीवमुशीरे स्यात् सेवार्हे पुनरन्यवत्” इति मेदिनी । महातिक्तकयोगे उशीरमिति चरकसंग्रहयोः पाठः । सुश्रुतसंहितायाभिक्षुरगृष्टिके इति पदद्वयं दृश्यते । केषुचित् ग्रन्थेषु तत्रयमपि न विद्यते ॥

सैन्धवम् । सू. ६ etc. सिन्धुनद्युपलक्षिते देशे भवम् । सिन्धुदेशोत्थो स्वनामख्यातखनिजलवणम् । “सैन्धवोऽस्त्री माणिमन्थे नाऽश्वे सिन्धुभवे त्रिषु” इति मेदिनी । हिं.—सैन्धानोन , लाहीरी निमक ; उर्दु.—सोना नमक , बं.—सैन्धवलवण ; म.—सैन्धे लोण , शेंदे लोण ; गु.—सिंघाल्ग ; तै.—सैन्धवलवणमु ; सिन्धु उत्पु ; क.—सैन्धव , इन्तुप्पु ; त.—इन्तुप्पु ; सिं.—सहिन्दलुणु ; मल.—इन्तुप्पु ॐ ०००००० ; पा.—नमकेसङ्ग , बिलोरी , नमके सेंध ; अ.—मिल-हे-हिन्दी , मिल-हे-तबासरद ; दखा.—सोंदा निमक ; इं.—Rock-salt, Bay salt ; ल.—*Sodium chloride Impura* । “सैन्धवं स्फटिकप्रभं” इति भावमिश्रः । नामानि—“सैन्धवं मानिमन्थं च नादेयं लवणोत्तमम् । सिन्धूद्भवं शीतशिवं विशुद्धलवणं पटु” । स. नि । शोधितं प्राण्यम् । गुणाः—“सैन्धवं लवणं स्वादु दीपनं पाचनं

लघु । स्निग्धं रुच्यं हिमं वृष्यं सूक्ष्मं नेत्र्यं त्रिदोषहृत्” । भा. प्र । लवणविशेषानुक्तौ सैन्धवं प्रथोज्यम् ।

सैर्यकः । सू. १५ etc. श्वेतझिटी । N. O.—*Acanthaceae* :

हिं.—सफेद फूलकी कटसरैया ; वं.—झिटी ; म.—श्वेतकोरांटा ; गु.—गोरेटे ; तै.—गोरेडू ; सिं.—हेलकरण्डु ; मळ.—वेण्कुरुळिळ *वेण्कुरुळी* ; ल.—*Barleria prionitis* । सहचर इति केचित् । पीतझिटीयन्ये । नामानि—“सैरेयकः श्वेतपुष्पः सैरेयः कटसारिका । सहाचरः सहचरः स च झिटीयपि कथ्यते । कुरण्टकोऽत्र पीते स्याद्रुके कुरवकः स्मृतः । नीले बाणा द्वयोरुक्तो दासी चार्तगलश्च सः” । भा. प्र । मूलं प्राक्षम् । गुणाः—सैरेयः कुष्ठवातास्रकफकण्डूविषापहः । तिक्तोष्णो मधुरोऽनम्लः सुस्निग्धः केशरञ्जनः” । भा. प्र ॥

सैर्यकयुग्मम् । सू. १५. सहचरद्वयम् । नीलपीतझिटीद्वयम् ।

एको रक्तपुष्पः कुरवकाख्यः , अन्यः पीतपुष्पः कुरण्टकाख्य इत्येके । रक्तपुष्पनीलपुष्पकण्टशेलुयाद्वयमिति डल्हणः । नीलश्वेतभेदेन इति पाठ्यकारः । पीतारुणपुष्पभेदात् झिटीद्वयमिति सुश्रुतभाष्यकारः । कुरण्टकककुभाविति कलिकाकारः ॥

सैला । सू. १५. सूक्ष्मैला । सशब्द ईषद्वाचीति हेमाद्रिः । सुश्रुतसंहितायां ‘सैला’ इत्यथवा एलार्थेनापि च न कश्चिद् दृश्यते पदप्रयोगः ॥

सोभाञ्जनः । शिशुः । see सोभाञ्जनः ॥

सोभाञ्जनकः । शिशुः ॥

सोमत्वक् । उ. ३५. कटफलः । कटफलत्वगितिन्दुः । सोमलतायाः त्वगिति केचित् ॥

सोमराजी । चि. १९ etc. सोमेनाऽऽह्लादनेन राजते । वाकुची ।

“हिमवाद्गरिसंभूतां सोमराजी”मित्यत्र सोमराजीशब्दः विशेष्य
एवेति केचित् ॥

सोमवल्कः । सू. ७ etc. सोमस्येव वल्कोऽस्य । कट्फलः ।

“सोमवल्कस्तु धवलखदिरे कट्फले तथा” इति केशवस्वामी ।
कत्था इति शिवदीपिका । न्यग्रोधादिगणव्याख्यायां सितसारः ख-
दिर इत्यरुणदत्तः । खदिर इति चक्रपाणिदत्तः । रोहिणीति सुश्रुत-
पाठः । कटुकीति भाष्यकारः ॥

सोमवल्कः । सू. १५. अकण्टकित्वात्-शुक्लत्वाद्वा । कदरः ।

“कट्फले शुक्लखदिरे सोमवल्क उदाहृतः” इति शाश्वतः ॥

सौगन्धिकम् । उ. ३०. सुष्टु गन्धः सुगन्धः, तस्येदम् ठन् स्वार्थे
अण् । सुगन्धि श्वेतरक्तमिश्रवर्णकमलम् । महाकह्लारम् । इन्दी-
वरमिति केचित् । कमलनालिनशतपत्रपुण्डरीकानि दिवा विकस-
न्ति । कुमुदमुत्पलं च रात्रौ । सौगन्धिकं सन्ध्यायामेव विकसति ।
गर्दभपुष्पाभिधानमत्यन्तसुरभि चन्द्रोदयविक्रामीत्यपरे । “सौग-
न्धिकं तु कह्लारे पद्मारागेऽपि कत्तृणे । पुंलिङ्गो गन्धपाषाणे सु-
गन्धिव्यवहारिणि” इति मेदिनी । “सौगन्धिकं नीलपद्मं भद्रं
कुवलयं कुजम् । इन्दीवरं तामरसं कुवलं कुड्मलं मतं” इति
धन्वन्तरीयनिघण्टौ । “वरोत्पलं तु कह्लारं सौगन्धिकशिशुप्रि-
ये” इति वैजयन्ती । सौगन्धिकं नीलोत्पलाकारवर्णमुत्पलं सुगन्धि
चेति उल्लङ्घनः । सुन्धी इति विज्ञायते वङ्गेषु । पुष्पं ग्राह्यम् । sec
कह्लारः ॥

सौधम् । चि. १८. स्नुहीक्षीरम् । कळिळप्पाल् इति केरलेषु ॥

सौभाञ्जनकः । चि. ३. शिशुः ॥

सौराष्ट्रिका । उ. ३४. सौराष्ट्री ॥

सौराष्ट्री । चि. ५ etc. सुराष्ट्रदेशे जाता । “सौराष्ट्री तु स्त्रियामि-
यम् । सौराष्ट्रदेशविख्याते मृद्दे” इति केशवस्वामी । स्वनामख्या-
तसुगन्धमृत्तिका । तुंबुरुमृत्, गोपीचन्दनम् । तुरीति लोके, अ-
परे सामान्येन कृष्णमृत्तिकामाहुरिति डल्हणः । “स्फटिकाया
गुणाः सर्वे सौराष्ट्र्या अपि कीर्तिताः” इति भावमिश्रः । हिं.—
सोरठकी मिटी, गोपीचन्दन, पानिसोक ; बं.—तिलकमाती ;
सुगन्धमिट्टी ; म.—गोपीचन्दन, सोरठी माती ; गु.—सोरठी
माटी ; क.—तुरविग्रमणु ; सिं.—सुरमोटिय ; मल.—तुवरिम-
ण्णु തുവരിമണ്ണ, गोपिमण्णु ; इं.—Yellow ochre । *Gopi-
chandan* is so named from a lake called Gopi, ne-
ar Dwaraka, wherefrom it is taken. It is a kind
of clay brayed in water like chandan used by the
Hindus to make sectarian marks on their faces,
 chests and arms. It is a manganese iron and an
aluminium yellow earth found in pieces of various
 shapes. Its smell resembles that of multani mati,
 another kind of clay. Water poured upon it is soon
 absorbed । नामानि—“सौराष्ट्री चामृतासङ्गा कांक्षी काक्षी
 सुराष्ट्रजा । अजिता तुवरी तुल्ला मृत्त्रा मृत्स्त्रा मृतालकम्” ।
 घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । उत्पत्तिशोधने—“सौराष्ट्रखनिधंभूता
 मृत्स्त्रा सा तुवरी मता । वस्त्रेषु लिप्यते याऽसौ मञ्जिष्ठारागवन्धि-
 नी । तुवरी काञ्चिके क्षिप्ता त्रिदिनाच्छुद्धिमृच्छति । क्षाराम्लैर्मर्दिता
 धमाता सत्त्वं मुञ्चति निश्चितम्” । गुणाः—“तुवरी तिक्तकटुका
 कषायाऽम्ला च लेखनी । चक्षुष्या ग्रहणीछर्दिपित्तसंतापहारि-
 णा” । रा. नि । “सौराष्ट्रमृद्भावे च ग्राह्या पक्कस्य पर्वटी” इति ॥
 सौवर्चलम् । सू. ३ etc. कृष्णलवणम् । हिं.—कालानोना,
 संचरनमक, सोचरनोन ; चौहारकोड़ा इत्येके ; बं.—सचल

लवण, संचरलवण ; म.—पादेलोण ; गु.—संचललूण ; तै.—
नेल्लउप्पु ; सिं.—सुवसलुणु ; मल.—तुवच्चिल उप्पु துவச்சில
உப்பு ; पा.—नमकसियाह ; अ.—मलावस्वद ; इं.—Black
salt, Sochal salt ; ल.—*Unaqua sodium chloride* ।
Sauvarchala, Prof. Wilson says, is so called from
the district where it abounds. He thinks the substa-
nce is Natron । “सौवर्चलं तु काचामं” इति भावमिश्रः ।
नामानि—“अक्षं सौवर्चलं प्रोक्तं रुचकं हृद्यगन्धकम् । तिलकं
कृष्णलवणं तत्काललवणं स्मृतम्” । ध. नि । शोधितं ग्राह्यम् ।
गुणाः—“सौवर्चलं लघु क्षारं कटूणं गुल्मजन्तुजित् । ऊर्ध्ववा-
तामशूलार्तिविबन्धारोचकाञ्जयेत्” । रा नि ॥

सौवीरम् । सू. २ etc. अञ्जनविशेषः । see सौवीराञ्जनम् ।

“सौवीरमञ्जनं नियं हितमक्ष्णोस्ततो भजे” इत्यत्र स्रोतोञ्जनमि-
त्येव मुश्रुतपाठः । “स्रोतोञ्जनं तु सौवीर” इति वैजयन्ती । सौ-
वीरं क. छि. के. स्रोतोञ्जने च बदरफले” इति मेदिनी ॥

सौवीरम् । सू. ६ see सौवीरबदरम् ॥

सौवीरम् । चि. ६. काञ्जिकविशेषः । म.—जवांची पेज करून
आंव वितात तें कांजी । यवकाञ्जिकं । मल.—यवकाटि യവക്കാ
ടി । “सौवीरं तु यवैरामैः पक्त्रैर्वा निस्तुषैः कृतम् । गोधूमैरपि
सौवीरमाचार्याः केचिदूरे” इति भावमिश्रः । गुणाः—“सौवीरं
तु ग्रहण्यर्शःकफघ्नं भेदि दीपनम् । उदावर्तागमर्दास्थिशूलानाहेषु
शस्यते” भा. प्र । “सौवीरकं सुवीराम्लं ह्येयं गोधूमसंभवम्” इति
नृसिंहः । “यवगोधूमसंभव” इति घन्वन्तरीयनिघण्टौ । काञ्जि-
कमिति केचित् । अतीतसप्तरात्रं ग्राह्यम् ॥

सौवीरकम् । चि. १. काञ्जिकविशेषः । see सौवीरम् ॥

सौवीरकाञ्चनम् । उ. २ see सौवीराञ्जनम् ॥

सौवीरबदरम् । सू. ६. बदरीफलविशेषः । महत्तरबदरीफलम् ।

“सौवीरं बदरं महत्” । N. O.—*Rhamneae* । हिं.—बडबेर ,

सौवीरबेर , तितम-बेर , कण्टिआरि ; बं.—बडकुल , नारिकुले-

कुल ; म.—रायबोर ; मुंबापुर्याम्.—खोरासानोबोरा ; पा.—

सिन्पो-इ-जिलानि , पञ्चा.—मञ्चित , अ.—उन्नाव ; मल.—

बलिय लन्ता व्यथिय ലന്ത ; जर्मन्.—*Gemeiner Juden-*

dorn ; फ्र.—*Jujubier* cultivate ; इं.—Fruit of the big

jujube tree ; ल.—*Zizyphus Vulgaris* । This tree is found

in the Punjab, Himalayas, Kashmir and Balu-

chistan । कर्णिकावदरमित्यरुणदत्तचन्द्रतन्दनौ । गुणाः—

“पच्यमानं सुमधुरं सौवीरं बदरं महत् । सौवीरं बदरं शीतं मे-

दनं गुरु शुक्लम् । बृंहणं पित्तदाहस्रश्चयतृणानिवारणम्” । भा.

प्र । “सौवीरं बदरं स्निग्धं मधुरं वातपित्तजित्” इति सुश्रुतः ।

पदद्वयमिति हेमाद्रिः । see बदरी ॥

सौवीराञ्जनम् । उ. १३. सौवीराख्यमञ्जनम् । सुवीरा नाम नदी ,

तद्भवमञ्जनं सौवीराञ्जनम् । अञ्जनविशेषः । हिं.—मफेद सुरमा ;

बं.—श्वेतसुरमा ; म.—पांढरा सुरमा ; गु.—सुरमो ; मल.—

वेलुत्त अञ्जनक्कल्लु വെളുത്ത അഞ്जनക്കല്ല ; इं.—*Galena*,

White antimony, Sulphide of Lead ; ल.—*Plumbi*

Sulphuretum । “Galena or sulphide of lead is called

anjana or sauviranjana in Sanskrit, and krishna

surma in Vernacular. It is called anjana, which lite-

rally means collyrium or medicine for the eyes, from

the circumstance of its being considered the best

application or cosmetic for them. Sauviranjana is

said to be obtained from the mountains of Sauvira,

a country along the Indus, whence it derives its name. The article supplied under its vernacular name surma is the sulphide of lead ore. Surma is usually translated as sulphide of antimony, but I have not been able to obtain a single specimen of the antimonial ore from the shops of Calcutta and of some other towns. The sulphide of antimony occurs in fine streaky, fibrous, crystalline masses of a radiated texture. The lead ore on the contrary, occurs in cubic masses destitute of rays and is tabular in its crystalline arrangement". Mat. Med. of the Hindus, by U. C. Dutta : "To the above I should add that the commentator says that Sauviranjana comes from the river called Suvira. Very probably, Suvira is the name of the Indus for some miles above its fall into the sea." A. C. Kaviratna । शोधितं प्राह्यम् । सौवी-
राजनमेव कृष्णवर्णमिति नृसिंहमदनपालादयः । see अञ्जनम्
and स्रोतोञ्जनम् ॥

स्तन्यम् । चि. ४ etc. स्तने भवं यत् । मानुषीस्तनदुग्धम् । “अ-
थ स्तनभवे त्रिषु । स्तन्यं क्षीरे तु तत् क्षीवं” इति केशवस्वामी ।
“रसप्रसादो मधुरः पक्वाहारनिमित्तजः । कृच्छ्रादेहात् स्तनौ
प्रापः स्तन्यमित्यभिधीयते” । “आहाररसयोनित्वादेवं स्तन्यमपि
स्त्रियाः । तदेवापत्यसंस्पर्शात् दर्शनात् स्मरणादपि । ग्रहणाच्च शरी-
रस्य शुक्रवत् संप्रवर्तते । स्नेहो निरन्तरस्तत्र प्रस्रवे हेतुश्च्यते” ।
सु. नि १० । तन्नाशकारणम्—“अवात्सल्याद् भयाच्छोकात्
क्रोधादत्यपतर्पणात् । स्त्रीणां स्तन्यं भवेत् स्वल्पं गर्भान्तरविधार-
णात्” । भा. प्र । हिं.—स्त्रीका दूध ; क.—हेंगुसिन हालु ;
सिं.—तनकिरि ; मल.—मुलगाळ ५७५५५५ ; इं.—
Human milk ॥

स्तन्यक्षीरम् । सू. २४. मानुषीक्षीरम् । see स्तन्यम् ॥

स्त्रैणम् । सू. ५. स्त्रिया इदम् अण् स्तब् । मानुषीक्षीरम् । see स्तन्यम् ॥

स्थविरम् । चि. ३. शैलेयम् । श्रावणीति पाठ्यकारः । बोटस्थवि-
रमित्येकपदमिति केचित् ॥

स्थिरा । सू. १४ etc. शालपर्णी । “शालपर्ण्यां स्थिरा मता” इति
नरहरिः । “स्थिरा भूशालपर्ण्योर्ना शनौ मोक्षेऽचले त्रिषु” इति
मेदिनी ॥

स्थिरे । सू. १५ etc. शालपर्णी पृथ्विपर्णी च । अंशुमतीद्वयमित्ये-
वाणुतैलयोगे संग्रहपाठः ॥

स्थूलकाकादनी । चि. १७. श्वेतगुंजा । गुञ्जेतीन्द्रः । see
उच्चटा ॥

स्थूलान्त्रम् । शा. ४. बृहदन्त्रं नाम कोष्ठाङ्गम् । Large Intes-
tine । “बृहदन्त्रं नाम क्षुद्रान्त्रविपक्वस्यान्नस्य मलीभूतस्याऽ-
धारभूतं स्थूलनलकम् । तस्य दैर्घ्यं सार्धहस्तत्रयप्रमाणं, परिणाहः
पादांगुष्ठवत् स्थूलतरो वा । तच्च उदरगुहायां दक्षिणवक्ष्णोत्तरि-
कप्रदेशादुत्थाय वामावर्तेन क्षुद्रान्त्राणि प्रदक्षिणीकृत्य वामं वंक्ष-
णोत्तरिकप्रदेशं प्राप्नोति, ततश्चादौ कुण्डलिकामारचय्य पश्चान्म-
ध्यरेखानुक्रमेण सरलीभूयाऽवतीर्णं परिणमति गुदनलिकायां मनु-
र्वकायां पृष्ठवंशपुरस्तात् । तस्य च बृहदन्त्रस्य पक्ववाशय इति
मलाशय इति वा संज्ञा । अन्नस्य खलु विपक्वस्य आप्यभागशो-
षणात् तत्रैव हि सर्वथा मलभावपरिणामः” । प्र. शा ।
see अन्त्रम् ॥

स्थौणेयम् । सू. १५ etc. सुगन्धौषधिविशेषः । प्रन्थिपर्णस्येव भेदः

ईषत् सुगन्धश्च । अथशुचिक्रित्सिते शैलेयादितैलयोगे 'स्थौण्यक'
मिति भानि चरकपाठः । “स्थौण्यकस्याभावे तु भिषग्भिर्दीयते
गदः” इति भावमिश्रः । हिं.—थुनेर ; बं.—गांधि आला ;
नैया.—गटि उर ; म.—थुनेर ; गु.—भरुठ ; तै.—सुगन्धद्र-
व्यसु ; क.—स्थौणजे ; मल.—तूणियाङ्कं *Trichomanes* ; ल.—
Clerodendron infortunatum इत्येके । नामानि—“स्थौ-
ण्यकं बर्हिचूडं शुक्रुच्छं शुक्रुदम् । विकर्णं शुक्रवर्हं च हरितं
शीर्णरोमकम्” । ध. नि । मूलं प्राच्यम् । गुणाः—“स्थौण्यकं
कटु स्वादु तिक्तं स्निग्धं त्रिदोषनुत् । मेधाशुक्रकरं रुच्यं रक्षो-
घ्नं ज्वरजन्तुजित् । हन्ति कुष्ठस्रग्ददाहदौर्गन्ध्यतिलकालकान्” ।
भा. प्र ॥

स्नायुः । वायुवाहिनाडीभेदः । Ligament or Fibrous tissue ।

स्नायवो नाम—सान्द्रमसृणशणगुच्छसमाकाराः सन्धिवन्धनार्थाः
प्रायेण । स्नायुशब्दश्चैष द्वयोरर्थयोर्दृश्यते प्रयुक्तः—स्नायुसंहतौ
स्नायुव्याक्तिषु च । तत्र प्रथमः अस्थिसन्धिवन्धनरूपोऽर्थः, स
मुख्यः—प्रतानवतीभिर्हि स्नायुभिर्दृढीकृताः सन्धयः—इति पूर्वा-
चार्योक्तेः । अथ द्वितीयः स्नायुव्याक्तिरूपोऽर्थः स गौणः । तेन
स्नायुशब्दः क्वचित् शणसूत्रवत् दृढशुभ्रसूक्ष्मसूत्राण्याभिधत्ते ।
तथाहि कलासु कण्डरासु पार्श्वपृष्ठोरपेक्ष्यन्तेषु आमाशयपक्वाश-
यवस्त्यन्तभागेषु च दृश्यते यः स्नायुशब्दः प्रयुक्तः पूर्वैः सोऽ-
स्मिन्नेवार्थे” । प्र. शा । आहुश्च—“स्नायूश्चतुर्विधा विद्यात्तास्तु
सर्वा निबोध मे । प्रतानवत्यो वृत्ताश्च पृष्ठ्यश्च शुषिरास्तथा । प्रता-
नवत्यः शाखासु सर्वसन्धिषु चाप्यथ । वृत्तास्तु कण्डराः सर्वा वि-
ज्ञेयाः कुशलैरिह । आमपक्वाशयान्तेषु वस्तौ च शुषिराः खलु ।
पार्श्वोरसि तथा पृष्ठे पृथुलाश्च शिरस्यथ । नौर्यथा फलकास्तीर्णा
बन्धनैर्बहुभिर्वृता । भारक्षमा भवेदप्सु नृयुक्ता सुसमाहिता । एवमेव

शरीरेऽस्मिन् यावन्तः सन्धयः स्मृताः । स्नायुभिर्बहुभिर्वद्धास्तेन
भारसहा नराः” । सु. शा. ५. अ ॥

स्नुक् । सू. १५ etc. स्नुही । सुष्ककादिगणे ‘वज्रवृक्ष’ इत्येव
सुश्रुतपाठः ॥

स्नुषा । चि. ९. कर्कोटः । स्नुहीलेके ॥

स्नुही । शा. १ etc. स्नुह्यति क्षीरं स्नुक् स्नुही च । “स्नुही च
स्नुहा स्नुग्मा स्नुङ्” इत्यमरदत्तः । उपविषजातीयक्षीरसार-
वृक्षः । N. O.—*Euphorbiaceae* । हिं—थूहर, थेहुर,
थोहर, सेहुंड, जाकुनिया ; बं.—मनसासिजु, मनसागाल,
सिजवृक्ष ; म.—निवडुंग ; गु.—खुरासानी थारे, दांडलियो ;
तै.—कळिळ, जेमुडु ; क.—निवडुङ्ग, निवडिंगु, बेलिकळिळ,
चदरकळिळ, बोंतेकळिळ ; सिं.—सीनुक्, दलुक् ; मल.—
कळिळ ॐ३३, चतुरकळिळ, वैरकळिळ ; त.—चतुरकळिळ ;
चुताचि, कळिळ ; कों.—होडिनिवलि, चतुरकळिळ ; तु.—
कोडेकळिळ, दारेकळिळ ; अ.—जकुम, फर्युन ; पा.—ला-
दनां ; इं.—Thorny milk hedge plant ; ल.—*Euphor-
bia nivulia*, *E. Nerifolia* ; *E. antiquorum* इत्येके ।
E. Nivulia is a xerophilous succulent with a milky
sap, and having the general appearance of a chande-
lier. It is out of leaves during the greater part of the
year, but with its persistent stipules on, which are
modified into sharp spines seated on the tubercled
nodes in five spiky lines up the stem । “द्विवि-
धः समतो यैश्च बहुभिश्चैव कण्टकैः । सुतीक्ष्णैः कण्टकैरल्पः प्रवरो
बहुकण्टकः” इति चरकः । नामानि—स्नुक् स्नुही च महावृक्षो
गुडा निखिणपत्रकः । समन्तदुग्धा गण्डीरः भीहुण्डो वज्रकण्ट-

कः” । घ. नि । मूलत्वक् क्षीरं च ग्राह्ये । गुणाः—“सीहुण्डो
रेचनीस्तीक्ष्णो दीपनः कटुको गुरुः । शूलमष्ठीलिकाध्मानकफ-
गुल्मोदरानिलान् । उन्मादमोहकुष्ठार्शःशोथमेदोऽश्मपाण्डुताः ।
व्रणशोथज्वरप्लीहविषदूषीविषं हरत् । उष्णवीर्यं स्नुहीक्षीरं स्निग्ध-
श्च कटुकं लघु । गुल्मिनां कुष्ठिनाञ्चापि तथैवोदररोगिणाम् ।
हितमेतद्विरेकार्थं ये चान्ये दूर्घिरोगिणः” । भा. प्र । “स्नुहिरुष्णः
पित्तदाहकुष्ठवातप्रमेहनुत् । क्षीरं वातविषाध्मानगुल्मोदरहरं प-
रम्” । रा. नि । “बहुदोषे प्रयोक्तव्यमग्नितुल्यं सुधापयः” इति
राजवल्लभः । “शीतवारि सितायुक्तं पानं वज्रीविपापहम् । वस्त्र-
वायुस्तथा कार्यः शीतलायां च सेवयेत्” इत्यनुपानमञ्जरी ॥

स्नेहफलसारः । सू. २१. “स्नेहः फलानां साराणां” इत्यत्र स्नेह-
फलसारेत्यादिनारभ्यते सुश्रुतसंहितायाम् । तिलादिशिमुविभक्तिका-
दिफलानां, सारस्तदन्तर्गतो मज्जा इति डल्हणः । फलानां सारा-
णां च स्नेह इत्यर्थेन तु वाग्भटः । फलानामक्षोडनालिकेरादीनां
स्नेहस्तथा साराणां खदिरासनादीनां च स्नेह इत्युक्तदस्तः । स्ने-
हफलानामक्षोडोरुमाणप्रभृतीनां तथा सरलागुरुदेवदारुशिंशपा-
दीनां साराणां स्नेह इति पदार्थचन्द्रिका । फलानां स्नेह एरण्डतै-
लादिः साराणां स्नेहः, देवदारुतैलादिरिति हेमाद्रिः ॥

स्पृक् । चि. २१. स्पृका ॥

स्पृक्का । सू. १५. स्पृशति गन्धैः स्पृका । सुगन्धशाकविशेषः ।

कुटिलपुष्पा सुगन्धिद्रव्यमित्युत्तरापथिके इति सुश्रुतटीकायाम् ।
पिङ्गकापुष्पमिति हाराणचन्द्रः । सुगन्धिद्रव्यं शाकभेदो लङ्कोदक-
पुरीति लोके प्रसिद्धा इति भावप्रकाशे । हिं.—असवर्ग, अ-
स्परग, असवर्ग, लङ्कायिका ; वं.—पिडिङ्गशाक, गन्धपिडि,
पिडिंशाक ; उत्.—फिरिकिशाक ; म.—कर्पूरवल्ली, कपूरी शाक-

विशेष, कपुरी मधुरी, गगौना ; गु.—कपूरी मधुरी ; क.—हिक्के ;
 पेयमरुट्टि इति केचित् ; सिं.—पिक्मल ; मल.—चोनकपुल्लु
 ചോനകപുല്ലു इत्येके ; पनिककूर्का इति केचित् । तै.—स्पृ-
 ककुथनेडुद्रव्यमु ; पा.—तिरीर ; ल.—*Trifolium officinalis* ।
Trigonella corniculata इति केचित् । *Anisomeles mala-*
barica इत्यपरे । नामानि—“स्पृक्काऽसृक् ब्राह्मणी देवी मालाली
 कोटिका मता । पञ्चमुष्टिर्देवपुत्री निर्माल्या पिशुना बधूः” । घ.
 नि । गुणाः—“स्पृक्का कटुः कषाया च तिक्ता श्लेष्मार्तिकास-
 जित् । श्लेष्ममेहाश्मरीकृच्छ्रनाशिनी च सुगन्धिदा” । रा. नि ।
 अन्यच्च—“स्पृक्का स्वाद्वी हिमा वृष्या तिक्ता निखिलदोषनुत् ।
 कुष्ठकण्डूविषस्वेददाहास्रज्वररक्तहृत्” । भा. प्र ॥

स्फटिकः । शा. १. सूर्यकान्तः ॥

स्फटिकः । उ. ११. मणिविशेषः । हिं.—फटिकमणि ; बं.—
 फटिक् ; म.—स्फटीक ; गु.—फटिकमणि ; सिं.—पल्लिगु ;
 मल.—पल्लुङ्क ; इं.—Crystal । नामानि—“स्फटिकः सितो-
 पलः स्यादमलमणिर्निर्भलोपलः स्वच्छः । स्वच्छमणिरमलरत्नं नि-
 स्तुषरत्नं शिवाप्रियं नवधा” । रा. नि । गुणाः—“स्फटिकः स-
 मवीर्यश्च पित्तदाहार्तिदोषनुत् । तस्याक्षमाला जपतां दत्ते कोटि-
 गुणं फलम्” । रा. नि ॥

स्फटिककर्पूरम् । उ. १३. स्फटिकवत् शुभ्रं कर्पूरम् । स्फटिक-
 धवलः कर्पूरः । अग्निसंस्कारादतीतमलस्य शुद्धस्य कर्पूरस्य स्फटि-
 ककर्पूरमिति संज्ञेति कैरली । “स्फटिकशुभ्रसुरभिर्कर्पूर”मिति ख-
 दिरादिगुडिकायोगेऽपि दृश्यते । पदद्वयमिति शिवदीपिका ॥

स्फोटहेतुः । चि. २०. भल्लातः ॥

स्योनाकः । उ. ५. स्योनं सुखमकति । “स्योनः किरणसूर्ययोः”

तेनाकृति, अकृत्यते, वा । ‘अक कुटिलायां गतौ’ । स्वनामख्या-
तवृक्षः । N. O.—*Bignoniaceae* । हिं.—सोनापाठा, अरल्ल,
टेंदु, टेंदू; बं.—सोनागाल, शोनापाता, सोनालु, नासोना;
उत्.—फणफणा; पञ्चा.—मुलिन्, मिरिङ्गा, तालमोरङ्ग;
नेपा.—करुमकन्द; मुंवापुर्याम्.—तेतु, सौना अस्सार; म.—
दिंडा, टेंदु; खारामिङ्गा इत्येके; गु.—अरल्ल, अरल्लूशो; कों.—
चाम्मुयि, जगदळा, फळफळा, टेंदवें; तै.—मण्डुकपर्णमु, शुक्ता-
समु, पंपेनचेदु, दुण्डिलं; पेद्दमानु इति केचित्; क.—आने-
मुंगु, दुण्डुकर, बागि, मोक, अळङ्गिमर, शोणा, शोडिलमर;
तु.—आनेमुंगु; त.—पेरुवाकै; वंकमरं इत्यपरे; सिं.—तोडि-
ल; मल.—पलकप्पय्यानि(ना) പലകപ്പയ്യാനി(m), पय्यानि,
वेण्पातिरि, पय्याळान्ता, आळान्तल; ल.—*Oroxylum*
Indicum, *Colosanthos Indica*, *Bignonia Indica* ।
नामानि—“स्योनाकः शोषणश्च स्यान्नटकदवङ्गदुण्डुकाः । मण्डू-
कपर्णपत्राण्यशुकनासकुटन्नटाः । दीर्घवृन्तोऽलुश्चापि पृथुशिबः कटं-
भरः” । भा. प्र । गुणाः—“स्योनाको दीपनः पाके कटुकस्तुबरो
हिमः । ग्राही तिकोऽनिलश्चेन्मपित्कासप्रणाशनः । दुण्डुकस्य
फलं बालं रूक्षं वातकफापहम् । हृद्यं कषायं मधुरं रोचनं लघु
दीपनम् । गुल्मार्शःकुमिहृत्प्रौढं गुरु वातप्रकोपणम्” । भा. प्र ।
अन्यच्च—“टिण्डुकः शिशिरस्तिकतो वस्तिरोगहरः परः । पित्त-
श्लेष्मामवातातीसारकासारचीर्जयेत्” । ध. नि । मूलत्वग् बलफलं
च ग्राह्ये । see दशमूलम् ॥

सुववृक्षः । सू. १५. सुवाया वृक्षः । “सुवा द्वयोर्यङ्गपात्रे शलकी
मूर्वयोः स्त्रियाम्” इति मेदिनी । विकङ्कतः । कण्टकी इत्येव सु-
श्रुतपाठः । पलाश इति केरलेष्वेके ॥

स्रोतस् । शा. ३ etc. देहस्थछिद्रम् । ‘स्रवणात् स्रोतांसी’ति

चरकः । स्रोतांसीति—तु शरीरमार्गाणां साधारणी संज्ञा । तथा हि चरकः—“स्रोतांसि खलु परिणामभापद्यमानानां धातूनामभि-
वाहिनी भवन्त्ययनार्थे” इति । (च. वि. ५ अ) ॥

स्रोतोऽञ्जनम् । सू. २४. स्रोतोऽञ्जनम् ॥

स्रोतोऽञ्जनम् । उ. ५ etc. स्रोतोऽञ्जनम् ॥

स्रोतोऽञ्जनम् । उ. १६. स्रोतसि यमुनास्रोतोऽञ्जनमन्निकृष्टदेशे

भवमञ्जनम् । अञ्जनविशेषः । कृष्णपाषाणाकृति धातुद्रव्यम् ।
हिं.—काला शुर्मा ; बं.—नीलसुरमा ; म.—काळा सुरमा ;
गु.—कालो सुरमो , कुहल अंजन ; तै.—नीलाञ्जनं , कतुका ;
क.—अञ्जना ; त.—चुरुमाकल ; सिं.—दोयन्दुन् ; मल.—
करुत अञ्जनकल्लु கருத அஞ்ஞனக்கல்லு ; कों.—सुरमो ;
अ.—इसमद कोहल , कुहल इसवद ; पा.—सागि सुर्मह ,
सूर्मे अस्फहानी ; दखा.—अञ्जन ; बर्मा.—तय्-लक्-योडक् ;
इं.—Kermes mineral, Black antimony ; ल.—Anti-
mony Sulphide । नामलक्षणगुणाः—“अंजनं यामुनं चापि
कपोताञ्जनमित्यपि । तत्तु स्रोतोऽञ्जनं कृष्णं सौवीरं श्वेतमीरि-
तम् । वल्मीकशिखराकारं भिन्नमञ्जनसन्निभम् । घृष्टं तु गैरिका-
कारमेतत् स्रोतोऽञ्जनं स्मृतम् । स्रोतोऽञ्जनसमं ज्ञेयं सौवीरं त-
त्तु पाण्डरम् । स्रोतोऽञ्जनं स्मृतं स्वादु चक्षुष्यं कफपित्तनुत् ।
कषायं लेखनं स्निग्धं ग्राहिच्छर्दिविषापहम् । सिध्मक्षयासहृच्छीतं
सेवनीयं सदा बुधैः । स्रोतोऽञ्जनगुणाः सर्वे सौवीरेऽपि मता
बुधैः । किन्तु द्वयोरञ्जनयोः श्रेष्ठं स्रोतोऽञ्जनं स्मृतम्” । भा. प्र ।
शोधितं ग्राह्यम् । शुद्धिर्यथा—“नीलाञ्जनं चूर्णयित्वा जंबीरद्रव-
भावितम् । दिनैकमातपे शुष्कं शुद्धं योगेषु योजयेत्” । श्वेतवर्णमेव
स्रोतोऽञ्जनमित्येके । see अञ्जनं and सौवीराञ्जनम् ॥

स्वगुप्ता । चि. ३ etc. स्वेनैव गुप्ता । कपिकच्छुः ॥

स्वगुप्ताह्वा । चि. ३. कपिकच्छुः ॥

स्वयंगुप्ता । चि. ३ etc. स्वयमात्मनैव गुप्ता । कपिकच्छुः ॥

स्वर्जिकः । उ. १८. स्वर्जिभारः । “मद्रादिविषयोद्भूतान्

संच्लिद्य क्षारवृक्षकान् । दीपयेद्वह्निना सम्यक् तदधः स्थापयेत् घ-
टान् । अदाह्यावरणैर्युक्तान् सूक्ष्मच्छिद्रसमन्वितैः । कृशानौ ज्व-
लिते तत्र भूयस्तान् सरसदुमान् । दहेच्च क्रमशः क्षिप्त्वा तेन तेभ्यः
सुतो रसः । घटेषु निपतेत्तेषु स शुष्कः स्वर्जिकोऽच्यते” इति ।
हिं.—सजी , साजीखारु , कङ्कणखार ; बं.—साजिखार ;
म.—सजीखार ; गु.—साजीखार ; दखा.—चवुर-का-नमक ,
सज्जिन्न ; तै.—सविते-मण्णुणु ; त.—चूण्डुमण्णु , सन्धिक्का-
रं ; क.—साजीखार ; मल.—तुवर्चिलक्कारं ၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁ ;
अ.—कलीव , शब्बुल , अस्पर , तिले-मिलाहुलगिले ; पा.—
शिखारा , तिने-गसुर , संजारकलिया ; इं.—Dhobe's earth,
Salsoda, Barilla ; ल.—Soda Carbonas Impura ।
नामानि—“क्षारोऽन्यः सर्जिकाक्षारः स्वर्जिकाऽथ सुवर्चिका ।
सुवर्चिकः सुवर्चोऽथ सुखवर्चः स एव च” । ध. नि । शोधितं
प्राह्यम् । गुणाः—“स्वर्जिश्चारः कटुश्चोष्णस्तीक्ष्णो गुल्मविनाश-
कः । शूलं वातं कफं चैव कृमीनाध्मानवातकम् । उदरस्य च वा-
तं च नाशयेदिति कीर्तितः” । नि. र । see यवक्षारः ॥

स्वर्जिका । सू. ३०. स्वर्जिकः । सुवर्चिकेति सुशुनपाठः ॥

स्वर्णक्षीरी । सू. १५ etc. स्वर्णमिव पीतत्वात् क्षीरं निर्यासोऽस्त्य-

स्य । काञ्चनक्षीरी । पीतधन्तूर इत्यरुणदत्तः । अनन्तासदृशप-
त्रा , ‘हियाबलि’ इति लोके इति च उल्हणः । कंकुष्ठमित्यपरे ।
सुवर्णक्षीरीति संग्रहपाठः । पीतनिर्यासा प्रायेण सारिवासदृश-

लता मालवे श्रीहृदे च दृश्यते, तदभावे 'सोनामाखी' इति प्रसिद्धस्यापि व्यवहारः क्रियते इति भाष्यकारः ॥

स्वर्णगैरिकम् । उ. १३. स्वर्णमिव पीतं गैरिकम् । पीतवर्णमत्युज्ज्वलं गैरिकम् । हिं.—पीलागेरू, सोनागेरू ; बं.—वर्णकमाटी, लालगिरिमाटी ; म.—सोनगेरू, हुरमुंजी ; गु.—सोनागेरू, हडमाची ; क.—होजाजु ; त.—पूङ्कावि ; मल.—पूङ्कावि ୍ପୁଞ୍ଜାବୀ, पोन्कावि ; पा.—गिले सुखमिश्री ; अ.—तीने मगरेवी अहमर ; फ्र.—Ocre rouge ; इं.—Red ochre ; ल.—*Ferrum Haematite* । नामानि—“सुवर्णगैरिकं चान्यस्ततो रक्तरजो विदुः । अत्यन्तशोणितं स्निग्धं मसृणं स्वर्णगैरिकम्” । घ. नि । शोधितं ग्राह्यम् । गुणाः—“स्वादु स्निग्धं हिमं नेत्र्यं कषायं रक्तपित्तजित् । हिध्मावभिविषन्नं च रक्तघ्नं स्वर्णगैरिकम्” । घ. नि । see गैरिकम् ॥

स्वस्तिकः । चि. ९. सुनिषण्णः । “स्वस्तिकस्तु पुमान् गेहवास्तुविन्यसनान्तरे । त्रिकोणमंशके चापि स्त्रीणां स्याद् भूषणान्तरे । सुनिषण्णाहये शाकस्तंवे पङ्कसमुद्भवे । द्वे तु चाषसमाख्ये स्यात् पक्षिभेदे” इति केशवस्वामी ॥

स्वस्थः । सू. २. नीरोगः । “समदोषः समाग्निश्च समधातुमलक्रियः । प्रसन्नात्मेन्द्रियमनः स्वस्थ इत्यभिधीयते” इति सुश्रुतः ॥

स्वादुकण्टकः । उ. २२. स्वादुः कण्टकोऽस्य । विकंकतः । स्वादुकण्टको गोक्षुरः, कण्टकारिवृक्षमन्ये इति डल्हनः । “अथ स्वादुकण्टकः स्याद् विकङ्कते । कोल्यां च गोक्षुरे चापि स्या” इति केशवस्वामी ॥

स्वादुवर्गः । चि. ७. जीवनीयगणः ॥

स्वादुस्कन्धः । चि. २१ etc. मधुरवर्गो नाम जीवनीयगणः ।

मधुगण इत्येव सुश्रुतपाठः ॥

—o—o—o—o—o—

ह ।

हंसः । सू. ६ etc. हन्ति गच्छति हंसः । पुवजातीयजलचरपक्षी । “सरःकाकस्तु हंसः न्याजालपात् पुरुदंशकः” इति त्रिकाण्डशेषे । “हंसः श्वेतगरुत् मानसौका रक्तपदश्च सः । राजहंसः स्मृतः कृष्णैर्धार्तराष्ट्रैः ऽ मालिकः । मलिनैर्कलहंसस्तु पीतैः कादंब उच्यते” । म. पा । “हंसो विहङ्गभेदे स्यादर्के विष्णौ हयान्तरे । योगिमन्त्रादिभेदेषु परमात्मन्यमन्तरे । निर्लोभनृपतौ हंसः शासीरमरुदन्तरे” इति विश्वः । हिं.—हंस ; म.—हंसपक्षी ; क.—हणु ; त.—अन्नपदचि ; सिं.—हंसया ; मल.—अरयन्नं ॐ००००००० , अन्नं ; इं.—Swan ; A large handsome webfooted water-fowl with a long neck and beak । नामानि—“हंसो धवलपक्षी स्याच्चक्रांगो मानमालयः । कलहंसस्तु कादंबः कलनादो मरालकः” । रा. नि । मांसगुणाः—“गुरूष्णमधुरा स्निग्धः स्वरवर्णबलपदः । बृंहणः शुक्रलस्त्रेषां हंसो वातविकारनुत्” । सु. सू. ४६ अ । “हंसः स्निग्धो गुरुवृष्यो वीर्योष्णः स्वरवर्णकृत् । वातास्रपित्तशमनो बृंहणो बलवर्धनः” । ध. नि । हंसाण्डगुणाः—“धार्तराष्ट्रचक्रोराणां दक्षाणां शिखिनामपि । चटकानां च यानि स्युरण्डानि च हितानि च । रेतःक्षीणेषु कासेषु हृद्रोगेषु क्षतेषु च । मधुराण्यविपाकीनि सद्यो बलकराणि च” । च सू. २७ अ । अन्यच्च—“हंसबीजं परं वृष्यं बृंहणं वातकोपनम् । पाके लघुतरं प्रोक्तं सर्वाभयविनाशनम्” । रा. व ॥

हंसपदी । चि. २२. हंसपादी । लाजरी इति शिवदीपिका ॥

हंसपादिका । उ. ३८. हंसपादी ॥

हंसपादी । चि. ५ etc. हंसपदाकारपत्रलता । त्रिपादी । की-

टमारिकेल्यरुणदत्तः । “हंसपादी तु संप्रोक्ता रक्तलज्जालुसंज्ञया” इति निघण्टुरत्नाकरे । हंसपादी हंसपदाकारपत्रा पीतपुष्पा जलयुक्तदेशजाता ‘हंसपदी’ इति लोके प्रसिद्धा इति उल्हणः विदार्यादिगणव्याख्यायाम् । हंसपादी त्रिदलजवापत्रा लताभेदः नामतः ‘गोयालिया’ इत्याख्यायते इति भाष्यकारः । मण्डूकपर्णीत्यर्थेन केचित् । हिं.—हंसपदी , हंसपगी , हंसराज ; बं. — गोयालिया लता , गोयाले लता , म.—हंसपादी , लाल लाजाळू ; गु.—हंसराज ; क.—नविलडि ; तै.—हंसपादमु ; पा.—परस्या उ-शान ; अ.—शारुलजीन ; मल.—निलम्परण्टा नीलपुष्पान्ना , पणपुळळटि , चेरुपुळळटि ; मोतिरक्कण्णप्पच इत्येके ; इं.—Maiden hair ; ल.—*Adiantum Lunulatum* । नामानि—“रक्तपाद्यपरा प्रोक्ता विश्वग्रन्थिस्त्रिपाद्यपि । हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलिका च सा” । घ. नि । सर्वांशो ग्राह्यः । गुणाः—“हंसपादी कटूष्णा स्याद्विषभूतविनाशिनी । भ्रान्त्यपस्मारदोषघ्नी विज्ञेया च रसायनी” । रा. नि । अन्यच्च—“हंसपादी गुरुः शीता हन्ति रक्तविषत्रणान् । विसर्पदाहातीसारलृताभूताग्निरोहिणीः” । भा. प्र ॥

हंसोदकम् । सू. ३. शरत्कालीनोदकविशेषः । Limpid and pure water of October-rain । मल.—तुलावेळ्ळं ७७०-७७७७० । हंसशब्देन सूर्यचन्द्रसंसावभिधीयते , ताभ्यां शोधितमुदकं हंसोदकम् । यदि वा हंससेवायोग्यमुदकं , हंसाः किल विशुद्धमेवोदकं भजन्ते । तच्च हंसोपभोग्यतया हंसवदतिनैर्मल्या-

द्वा हंसोदकं नाम तंत्रकारैरायुर्वेदशास्त्रे संक्षिप्तमित्यरुणदत्तः । अंशु-
दकमिति पाठः । “शस्तं शरदि नादेयं नीरमंशूदकं परम् । दि-
वार्ककिरणैर्जुष्टं निशायामिन्दुरश्मिभिः । अरूक्षमनभिष्यन्दि तत्तु-
ल्यं गगनांबुजा” इति सुश्रुतः । “दिवा सूर्याशुसंतप्तं निशि चन्द्रां-
शुशीतलम् । कालेन पक्वं निर्दोषमगस्त्येनाविषीकृतम् । हंसोदक-
मिति ख्यातं शारदं विमलं शुचि । स्नानपानावगाहेषु शस्यते त-
द्यथामृतं” इति चरकः ॥

हठः । उ. २२. हठते प्लवते । ‘हठ प्लुतिशठत्वयोः’ । हठ इति
पाठः । वारिपर्णी । पानीयपृष्ठजा । “हठो वारिपर्ण्या स्यात् प्रस-
भेऽपि च” इति विश्वः । “हठः स्यात् प्रसभे पृश्न्या” इति मेदि-
नी । N. O.—*Aroidae* । हिं.—जलकुम्भी , काई ; बं.—
पाना , टोका पाना ; म.—जलमण्डवी , जलकुंभी ; मुंबा-
पुर्याम्.—प्रश्नि ; तै.—अन्तरदामर , नीराकु , तूटिकूर ; क.—
अन्तरगंगे गिड , हांवलं ; त.—कुटैप्पाचि , आकाचत्तमरै ;
सिं.—दियपरणला ; मल.—उण्टप्पायल् ഉണ്ടപ്പായൽ , कु-
ट(ळ)क्काण्ट , कुटप्पायल् , अक्किळ्ळाप्पोक्कु , नीर्चीरा ; इं.—
Water-soldier ; 'Tropical Duckweed ; जर्मन्.—Schwim-
mende muschelblume ; ल.—*Pistia Stratiotes* । This
is a small herb floating on still waters having rosettes
of wedge-shaped leaves । “हठः कुंभी वारिपर्णी” इति वैज-
यन्ती । अभूमिलमूलस्तृणविशेष इत्येके । निर्मूलोद्भवस्तृणवि-
शेष इतिन्दुः । सर्वांशो ग्राह्यः । नामगुणाः—“वारिपर्णी कुंभि-
का स्याद्धारिमूली खमूलिका । वारिपर्णी हिमा तिका लब्धी स्वा-
द्धी सरा पटुः । दोषत्रयकरी रूक्षा शोणितञ्जरशोषकृत्” ॥

हपुषा । सू. १४ etc. कटुतिक्तोष्णगुणप्रधानः फलवृक्षविशेषः ।

हपुषा नाम विस्मगन्धिर्वणिगूद्रव्यभेदः ‘आउच’ इत्याख्यायते इति

केचित् । जंबूवट्टिपविशेष इति शार्ङ्गधरटीकायामाढमलः । रक्त-
चन्दनामः काष्ठभेद इति हाराणचन्द्रः सुश्रुतोत्तरोनष्टितमाध्या-
यव्याख्यायाम् । N. O.—*Coniferæ* । हिं.—ह ऊबेर, हौहवेर,
आरार ; बं.—हबुषा ; म.—शेरणी, यरडुहव्वे, झाऊ ; गु.—
शेरणी, होश ; पञ्चा.—अभुल हौवेर ; दखा.—अन्बल ;
उत्.—झार्ऊ ; क.—हौवेर, परडु, हव्वे ; पा.—हब-उला-उशा-
रा ; अ.—अमहल-आरार । कोट्टैकरन्तै इति द्राविडेष्वेके । इं.—
Juniper ; फ्र.—*Genoverier* ; ल.—*Juniperus Com-*
munis । *Thevatia Nerifolia* इत्यन्ये । सा च मरिचवृन्तव-
द्दीर्घकृष्णवर्णा । They are black stalks like those of bla-
ck pepper, possessed of an aromatic smell । एतत् फलं
द्विविधम् । तन्मध्ये प्रथमं फलं मत्स्यमदृशं विस्रगन्धं, द्वितयिभ-
श्चत्थफलसदृशं मत्स्यगन्धम् । उभयविधमेव फलं गुणैस्तुल्यं केव-
लमाकारतो भिन्नम् । नामानि—“हबुषा वपुषा विस्रा पराश्वत्थ-
फला मता । मत्स्यगन्धा स्त्रीहहन्त्री विषघ्नी ध्वाञ्जनाशिनी” ।
भा. प्र । फलं ग्राह्यम् । गुणाः—“हपुषा कटुतिक्तोष्णा गुरुः
श्लेष्मवलासजित् । प्रदरोदरविड्वन्धशूलगुल्मार्शसां हरा” । रा.
नि । अन्यच्च—“हबुषा दीपनी तिक्ता मृदूष्णा तुवरा गुरुः ।
पित्तोदरसमीराशोप्रहणी गुल्मशूलहृत् । पराप्येतद्गुणा प्रोक्ता
रूपभेदो द्वयोरपि” । भा. प्र । “हपुषाया अभावे तु चविका तत्र
युज्यते” इति पौराणिकाः । श्रावणीति केरलेषु केचित् ॥

हयगन्धा । उ. १८. अश्वगन्धा ॥

हयाह्वया । चि. १७. अश्वगन्धा । अश्वगन्धेलेव संग्रहपाठः ॥

हरिचन्दनम् । सू. ३. हरेरिन्द्रस्य प्रियं चन्दनं । कोङ्कणदेशप्रसि-
द्धो कालीयकचन्दनविशेषः । “हरिचन्दनं तु दिव्यं तिक्तहिमं

तदिह दुर्लभं मनुजै”रिति । रक्तचन्दनमिति रघुवंशपदार्थदीपिकायां “कलप्रांगरागो हरिचन्दनेन” इत्यत्र नारायणपण्डितः । “पीतचन्दनमर्केष्टं गोशीर्षं हरिचन्दनं” इति वैजयन्ती । “हरिचन्दनमस्त्री स्याद्देवानां पादपान्तरे । चन्दने ताम्रसारे च पीतचन्दनसंज्ञके” इति केशवस्वामी । कुंकुमागुरुचन्दनमित्येके । “नारायणप्रियं पीतचन्दनं हरिचन्दनं” इति सरस्वतीनिघण्टौ । यच्छेदे लोहितमतिसुगन्धं सुष्ठु शीतवीर्यं च तद्धरिचन्दनमुच्यते इत्यरुणदत्तः ॥

हरिणः । सू. ६ etc. द्वियते गीतेन । ताम्रवर्णमृगः । “हरिणस्ताम्र उच्यते” इति सुश्रुतः । गौरहरिण इति डल्हणः । हिं.—लाल हिरन ; म.—लालहरण ; सिं.—निलमुवोय ; मल.—चेम्मान् ๑๒๒๐००० ; इं.—Red deer ; ल.—*Cervus elaphus* । मांसशुणाः—“मधुरो मधुरः पाके दोषघ्नोऽनलदीपनः । शीतलो वद्धविण्मूत्रः सुगन्धिर्हरिणो लघुः” । सु. सू. ४६. अ । गौरहरिण इति डल्हणः ॥

हरितकम् । सू. ७ etc. वासनशाकम् । *Haritha* is green pot-herb of any kind and not ginger इत्यविनाशचन्द्रः । शालनं हरितकमिति हेमाद्रिः । उक्तं हि संग्रहे—“वर्गो हरितकाख्योऽयमुपदेशेषु युज्यते । वासनो व्यञ्जनानां च हृद्यो रोचनदीपनः” इति । कुठेरशिग्रुसुरसमुखासुरिभूस्तृणाः । मूलकं चुक्रिका चेति वर्गं हरितकं विदुः” । आर्द्रकपलाण्डुप्रभृतीनीत्येके ॥

हरितार्द्रकपेशिका । ३०० आर्द्रकपेशिका ॥

हरितालम् । चि. १०. हरिवर्णस्य पीतवर्णस्य तालः प्रतिष्ठा यत्र ।

“हरितालं धातुभेदे स्त्री दूर्वाकाशरेखयोः” इति मेदिनी । पीत-

खनिजोपविपधातुभेदः । हिं.—हरताल ; वं.—हरिताल ; म.—हरताळ ; गु.—हडताल , अरताल ; तै.—हरितालमु , तालकमु , दहिपाषाणं ; कों.—अरदाला ; क.—हरिदाल , अरिदाल ; त.—तालकं , अरितारं ; सिं.—हिरियळ् ; मल.—अरितारं ॐ००ी०००० ; दखा.—हरताल ; बर्मा.—हसाय्दान् श्याब्बा ; पा.—ज्सरनेयिक-ज्सारद ; अ.—उरसनिगम ; इं.—Orpiment, Yellow orpiment, Yellow sulphuret of arsenic ; ल.—*Arsenicum tersulphureticum* । *Harithala* is found native in China and Persia. Most of the older Sanskrit Mss are written on paper prepared with *Harithala*, to preserve them from the ravages of insects, and this it does most effectually. नामानि “हरितालं तु तालं स्यादलं तालकमित्यपि । हरितालं द्विधा प्रोक्तं पत्राख्यं पिण्डसंज्ञकम्” । भा. प्र । पिण्डपत्रगोदन्त-बकदलानीति चतुर्थेति केचित् । शोधितं ग्राह्यम् । शोधनविधिः—“तालकं कणशः कृत्वा तच्चूर्णं काञ्चिके पचेत् । दोलायन्त्रेण यामैकं ततः कूष्माण्डजद्रवैः । तिलतैले पचेद्यामं यामञ्च त्रिफला-जले । एवं रन्ते चतुर्यामं पक्वं शुध्यति तालकम्” । भा. प्र । गुणाः—“हरितालं कटु स्निग्धं कषायोष्णं हरोद्विषम् । कण्डूकुष्ठा-स्यरोगासूकफपित्तकचव्रणान्” । अन्यच्च—“तालकं हरते रोगान् कुष्ठमृत्युज्वरापहम् । शोधितं कुरुते कान्तिं वीर्यवृद्धिं तथायुषम्” । भा. प्र. ॥

हरिद्रा । सू. २६ etc. हरि पीतं वर्णं द्राति गच्छति । स्वनाम-ख्यातकन्दौषधिः । N. O.—*Scitamineæ* । *Zingiberaceæ* इत्येके । हिं.—हलदी , हर्दी ; वं.—हलद ; म.—हळद ; गु.—हलदर ; पञ्चा.—हलदी ; काश्मी.—लिदर ; दखा.—हलदी ; कों.—हलद ; तै.—पसुपु ; क.—अरसिन , अरिसि-

न , हलदी ; तु.—मंजुलै ; त.—मञ्जुल , अरिचनं , काञ्चनि ; सिं.—कह ; मल.—मञ्जुल 268000 ; बर्मा.—तानुन् ; मला.—कूनेयित् ; पा.—जरदचोव , सेरद-चुबह , दारा-सेरदा ; अ.—उरुक-एस-सुफ् , जिसरसुद ; फ़.—Curcuma long ; इं.—Turmeric ; Indian saffron ; ल.—Curcuma Longa । “हरिद्रा शस्यते स्थूला छेदे या कुंकुमल-विः” इति द्रव्यपरीक्षयाम् । नामानि—“हरिद्रा काञ्चनी पीता निशारूया वरवर्णिनी । कृमिघ्ना हलदी योषित्प्रिया हृद्विला-सिनी” । भा. प्र । कन्दः प्र. ह्यः । गुणाः—“हरिद्रा कटुका तिक्ता रूक्षोष्णा कफपित्तनुत् । वर्णया त्वग्दोषमेहासूक्ष्मपाण्डुव्रणाप-हा” । भा. प्र । अन्यच्च—“हरिद्रा कटुतिक्तोष्णा कफवातासू-कुष्ठनुत् । मेहकण्डूव्रण न् हन्ति देहवर्णविधायिनी” । रा. नि । हरिद्रा चतुर्धा—हरिद्रा कर्पूरहरिद्रा वनहरिद्रा दारुहरिद्रा चेति ॥

हरिद्राद्वयम् । सू. १५. हरिद्रा दारुहरिद्रा च ॥

हरिद्रे । सू. ७ etc. हरिद्राद्वयम् ॥

हरीतकः । चि. १५. उदरचिकित्सिते “हरीतकत्वचा पिष्टै”रित्यत्र “रोहीतकत्वचा पिष्टै”रित्यवश्यं पठनीयम् ॥

हरीतकी । सू. ६ etc. हरिं पीतवर्णं फलद्वारा इता प्राप्ता इणं-क्तः । संज्ञायां कन् गौरादिः ङीष् । हरति रोगानिति वा । “हरणात् सर्वरोगाणां या सावुक्ता हरीतकी” इति संग्रहे । “हरीतकी मनु-ष्याणां मातेव हितकारिणी । कदाचित् कुप्यते माता नोदरस्था ह-रीतकी” इति वैद्यकम् । “हरस्य भवने जाता हरिता च स्वभा-वतः । सर्वरोगांश्च हरते तेन ख्याता हरीतकी” । ध. नि । “ह-रते प्रसभं व्याधीन् भूयस्तरति यद्वपुः । हरीतकी तु सा प्रोक्ता तत्र कीर्दीप्तिवाचकः” । रा. नि । “पपात बिन्दुर्मेदिन्यां शक्रस्य

पिवतोऽमृतम् । ओषधीनां ततः श्रेष्ठा प्रादुर्भूता हरीतकी” इति नवनावनीतके । N. O.—*Combretaceae* । हिं.—हरड, हर, हरडें, हर्ड, हर्, पिलेहर् ; दक्षिणहिन्दी.—कलरा ; उर्दु.—हलदा ; उत्.—हरिडा, करेडा ; वं.—हरोतकी ; होरा इत्येके ; म.—हर्तकी, हिरडा, हिरडे ; गु.—हरडे, हिमाजा, पिलो हर्डे, कावूली हर्डा ; पञ्चा.—जसरदहलेला ; दखा.—पिलेहरा, हर्डा ; सिन्धी.—इमाची ; काश्मी.—जसरद हलेला ; तै.—करक्काय ; क.—अणिलेकायि, अळलेकायि, कारेकायि, हर्डे-कायिमर ; तु.—अणिलेमर ; त.—कटुक्काय्, अक्कणं, कटुमरं ; सिं.—अरलु ; मल.—कटुका कडुका ; मलायी.—बुआह कटुका ; अ.—एहलीलज ; पा.—हलैले जर्द ; इं.—Chebulic myrobalan, Ink nut, Black myrobalans ; फ़.—Bada-mier chebule ; जर्मन्.—Rispiger myrobalanenbaum ; ल.—*Terminalia Chebula*, *T. Reticulata* । नामानि—“हरीतक्यभया पथ्या कायस्था पूतनाऽमृता । हैमवत्यव्यथा चापि चेतकी श्रेयसी शिवा । वयस्था विजया चापि जीवन्ती रोहिणीति च” । भा. प्र । पक्वफलं ग्राह्यम् । हरीतकीसप्तभेदाः—“विन्ध्याद्रौ विजया हिमाचलभवा स्याच्चेतकी पूतना सिन्धौ स्यादथ रोहिणी तु गदिता जाता प्रतिस्थानके । चंपायाममृताऽपया च जनिता देशे सुराष्ट्रह्वये जीवन्तीति हरीतकी निगदिता सप्तप्रभेदा बुधैः” । रा. नि । तेषां पृथग्लक्षणानि—“अलाबुवृत्ता विजया वृत्ता सा रोहिणी स्मृता । पूतनास्थिमती सूक्ष्मा कथिता मांसलाऽमृता । पञ्चरेखाऽभया प्रोक्ता जीवन्ती स्वर्णवर्णिनी । त्रिरेखा चेतकी ज्ञेया सप्तानामभियमाकृतिः” । भा. प्र । प्रयोगाः—“विजया सर्वरोगेषु रोहिणी व्रणरोहिणी । प्रलेपे पूतना योज्या शोधनार्थेऽमृता हिता । अक्षिरोगेऽभया शस्ता जीवन्ती

जीर्णरोगहृत् । चूर्णार्थं चेतकी शस्ता यथायुक्तं प्रलेपयेत् । काचि-
दास्वादमात्रेण काचिद्रन्ध्रेन भेदयेत् । काचित् स्पर्शेन दृष्ट्याऽन्या
चतुर्धा भेदयेच्छिवा । नृपाणां सुकुमाराणां कृशानां भेषजद्विषाम् ।
चेतकी परमा शस्ता हिता सुखविरेचनी । सप्तानामपि जातीनां
प्रधाना विजया स्मृता । सुखायोगा सुलभा सर्वरोगेषु शस्यते” ।

भा. प्र । श्रेष्ठहरीतकीलघुणम्—“नवाः स्निग्धा घना वृत्ता
गुर्वी क्षिप्ता च याऽवभि । निमज्जेत्सा प्रशस्ता च कथिताऽतिगु-
णप्रदा । नवादिगुणयुक्तत्वं तथैकत्र द्विकर्पता । हरीतक्याः फले
यत्र द्वयं तच्छ्लेष्टमुच्यते” । भा. प्र । गुणाः—“हरीतकी पञ्च-

रसा”मिति चरकः । “हरीतकी पञ्चरसा च रेचनी कोष्ठाभयघ्नी
उद्वेगेन वर्जिता । रसायनी नेत्ररुजाण्हारिणी त्वगामयघ्नी किल
योगवाहिनी” । रा. नि । अन्यच्च—“हरीतकी पञ्चरसाऽलवणा
तुवरा परम् । रूक्षोष्णा दीपनी मेध्या स्वादुपाका रसायनी । च-
क्षुष्या लघुरायुष्या बृंहणी चानुशोमिनी । श्वासकासप्रमेहार्शः-
कुष्ठशोथोदरकिनीन् । वैस्त्र्यग्रहणीरोगाविबन्धविषमज्वरान् ।

गुल्माध्माननृपालर्दिहिकाकण्डूहृदामयान् । कामलां शूलमानाहं
प्लीहान् च यकृततथा । अश्मरीं मूत्रकृच्छ्रं च मूत्राघातञ्च नाश-
येत् । स्वादुतिक्तकषायत्वात् पित्तहृत् कफहृत्तु सा । कटुतिक्त-
कषायत्वादम्लत्वाद्वातहृच्छिवा । पथ्याया मज्जति स्वादुः स्नाय्वा-
वम्भो व्यवस्थितः । वृन्ते तिक्तस्त्वचि कटुरस्थिस्थस्तुवरो रसः” ।

भा. प्र । “प्रीष्मे तुल्यगुडां ससैन्धवयुतां मेघावनद्धांवरे सार्धं
शर्करया शरद्यमलया शुण्ठ्या तुषारागमे । पिप्पल्या शिशिरे
वसन्तसमये क्षौद्रेण संयोजिता त्वाख्यातात्र हरीतकी बुधवरैः
सर्वामयध्वंसिनी” इति नवनावनीतके । हरीतकीसेवनानिषेधः—

“अध्वातिखिन्नो बलवर्जितश्च रूक्षः कृशो लघ्नकर्शितश्च । पि-
त्ताधिको गर्भवती च नारी विमुक्तरक्तस्त्वभयां न खादेत्” । भा.

प्र । चिकित्सितैकादशाध्याये “हरीतक्यास्थिसिद्धं वा” इत्यत्र “हरीतक्यादिसिद्धं वा” इत्यवश्यमवगन्तव्यमित्यनुस्मारयामि । हरीतक्यादिस्त्रिफलैव ॥

हरेणुः । सू. २३ etc बृहच्चणकः । see सतीनः । “अथ पुंसि हरेणुः परिकीर्तितः । कलायधान्यभेदे स्याद् रङ्कटीसंज्ञकेऽथ सा । स्त्रियां कौन्तीसमाख्ये स्याद् भेषजे” इति केशवस्वामी ॥

हरेणुः । उ. ३४. कौन्ती । see रेणुकः ॥

हरेणुका । चि. २. सतीनः ॥

हरेणुका । चि. ११. कौन्ती । see रेणुकः ॥

हलिनी । चि. ८. लाङ्गली ॥

हसन्तिका । चि. १. अङ्गारशकटी । हिं.—अङ्गेठी, अङ्गीठी ; बं.—आङ्ठा, धुनाची ; मल.—नेरिप्पोटु மெரிப்போடு ; इं.—Brasier, a portable fire-place । “हसन्यङ्गारशकटी हसन्यङ्गारधान्यपि” इति वैजयन्ती । “अङ्गारशकटीं प्राहुर्हसन्ती च हसन्तिका” इति हलायुधः ॥

हस्तिकर्णः । चि. १७. हस्तिनः कर्ण इव पर्णमस्य अच् । महाकन्दशाकविशेषः । N. O.—*Aroidae* । हिं.—हाथी चिवारी, हस्तिकर्णकन्द ; म.—हस्तिकर्ण, वहस्विकर्ण ; गु.—मानकन्दनी ; क.—मल्लिरक्सियगड्डे, मरसणि, मरसणिगे, मुण्टिगिड ; तु.—रेषेबु ; कों.—कासाळि ; सिं.—हबरल ; मल.—ईळ-चेम्पु ഇളച്ചേമ്പ, मारान्, माराम्पु ; ल.—*Alocasia macrorhiza* । It is a kind of tuber of a plant whose leaves look like the ear of an elephant । नामानि—“हस्तिकन्दो हस्तिपत्रः स्थूलकन्दोऽतिकन्दकः । बृहत्पत्रोऽतिपत्रश्च हस्तिकर्णः सुकर्णकः” । रा. नि । कन्दः प्राज्ञः ।

गुणाः—“हस्तिकर्णस्तु तिकोष्णस्तथा वातकफाशयेत् । शीतज्वरहरः स्वादुः पाके तस्य तु कन्दकः । पाण्डुशोथकृमिप्लीहगुल्मानाहोदरापहः । ग्रहण्यर्शोविकाग्रो वनसुरणकन्दवत्” । भा. प्र । “हस्तिकर्णः कटूष्णः स्यात् कफघाताभयापहः । त्वग्दोषघ्नो महाकुष्ठविषवीसर्पनाशकः” । रा. नि । “वन्यं वारणकर्णीका हस्तिकर्णीति कथ्यते” इति सरस्वतीनिवण्डौ । रत्नैरण्ड इतीन्दुः । मूलक इति केचित् । गजकर्णाकारैकपत्रः, भूपलाश इति लोके इति उल्लहणः ॥

हस्तिनी । सू. ५. गजस्त्री । “हस्तिनी गजयोषायां जानिभेदे च योषितः” इति मेदिनी । प.—इत्तिणी ; त.—यानैषेण् ; मल.—पिटियाना ; इ.—She-elephant । नामानि—“इभी तु करिणी ज्ञेया हस्तिनी धेनुका वशा । करेणुः पद्मिनी चैव मातङ्गी वामिता च सा” । ध. नि । see गजः ॥

हस्तिपिप्पली । चि. ३ etc. गजपिप्पली ॥

हस्ती(इन्) । उ. ३४. हस्तः शुण्डादण्डोऽहस्य । गजः ॥

हायनः । सू. ६. शालिविशेषः । हायनकः ‘शंगुवाक’ इति लोके, जेज्जटस्तु घोटकपुच्छ इत्याह इति सुश्रुतटीकायां उल्लहणः । “हायनास्तु महाबुधाः” इति वैजयन्ती । यवकादधिकगुणः । ‘ओर्मुण्टकन्’ इति केरलेष्वेके ।

हारिद्रः । सू. ७. हरित लपक्षी । see हारीतः । “हारिद्रः कटु-तैलवान्” इत्यत्र कुप्रसवः शाकविशेषः सर्पछत्रानुकारी पीताभास इत्यरुणदत्तादयः । तत्र । “कपोतान् सर्षपतैलभृष्टान्नाद्या”दित्येवात्र सुश्रुतपाठः ॥

हारिद्रम् । सू. ७. दारुहरिद्राकाष्ठम् । दारुहलदीकी लकड़ी ॥

नरो हलाहलेन वै" इति सुश्रुतः ॥

हिंसा । चि. १ etc. मांसी ॥

हिंगु । सू. ६ etc. हिनोति । 'हि गतौ वृद्धौ च' । हिमं गच्छति

वा । स्वनामरूपातपण्यद्रव्यम् । N. O.—*Umbelliferae* ।

हिं.—हींग, हिंगु; वं.—हिङ्; उर्दु.—हिंगु; म.—हिंग,

इंगु; गु.—वधारनी, हिंग; दखा.—हिंग; पञ्चा.—हिंग;

कों.—हिंगझाड; काश्मी.—याङ्; सिन्धी.—वधायनी, व-

धारनी; तै.—इंगुवा, रामठं; क.—इंगु, इंगिन, हिंगळद,

हिंगु, लेसु; त.—पेरुंकायं, इरामठं, उरुपरं; तु.—इंग्;

सिं.—पेरुंकायं; मल.—पेरुंकायं പെരुങ്കായം; बर्मा.—

शिङ्का, सिंगु; मलायी.—हिंगु; अ.—हिलतीत, हिलसीत,

त्यिब (Tyib); पा.—अंगझ, अंगुझा खालीस, अंगुष्टगन्धा;

फ़.—*Ferule Asafoetida*; जर्मन्.—*Stinkendes Ste-*

ckenkrant; इ.—*Asafoetida*; ल.—*Ferula Asafoeti-*

da, fl. Narthex । 'This small plant grows wild in

Punjab, Cashmere, Persia and Afganistan. The

gum-resin (asafoetida) obtained by incision from the

root । नामानि—“हिंगु रामठमत्युग्रं जन्तुघ्नं भूतनाशनम् ।

अगूढगन्धं बाह्यीकं जरणं सूपधूपनम्” । ध. नि । गुणाः—

“हृद्यं हिंगु कटूष्णं च किमिवातकफापहम् । विबन्धाध्मानशूल-

घ्नं चक्षुष्यं गुरुभनाशनम्” । रा. नि । “हिंगूष्णं पाचनं रुच्यं

तीक्ष्णं वातवलासहृत् । शूलगुल्मोदरानाहकृमिघ्नं पित्तवर्धनम्” ।

भा. प्र । “लघूष्णं पाचनं हिंगु दीपनं कफवातजित् । कटु स्नि-

ग्धं सरं तीक्ष्णं शूलाजीर्णविबन्धनुत्” । सु. सू. ४६. अ । शो-

धितं ग्राह्यम् । शोधनविधिः—“अङ्गारस्थे लोहपात्रे सधृते रामठं

क्षिपेत् । चालयेत् किञ्चिदारक्तवर्णं योगेषु योजयेत्” । आ. सं ॥

हिङ्गुजटा । उ. ६. वाष्पिका ॥

हिमम् । सू. २० etc. चन्दनम् । “चन्दने तुहिने हिमम् । कर्पूरे तु पुमान् शीतगुणेऽपि त्रिषु तद्वति । हिमा तु स्त्री निशीथिन्या”मिति केशवस्वामी । “हिमं तुपारमलयोद्धवयोः स्यान्नपुंसकम् । शीतले वाच्यलिङ्गः” इति मेदिनी ॥

हिमवद्गिरिसंभूता । उ. ३६. सोमराजीपदस्य विशेषणम् । श्रेतवचेतीन्दुः ॥

हिरण्यम् । उ. ५. कनकम् । उत्तरपञ्चमाध्याये नागकेशरमित्येके ॥

हिरण्यजं किट्टम् । चि. १६. सुवर्णमलम् । रूप्योत्थं मलमित्यरुणदत्तः । सुवर्णमाक्षिकमित्येके ॥

हिरण्यपुष्पी । शा. १. लांगली । कलिकारिकेति उल्लङ्घनः । स्वर्णकेनकीति हाराणचन्द्रः । काञ्चनक्षीरीत्यर्थेन शिवदीपिका । मुशलीति पाठ्यकारः । आरग्वध इत्यन्ये ॥

हुताशः । चि. १९. चित्रकः ॥

हृदयम् । चेतनास्थानम् । Heart । “दिवा प्रबुध्यतेऽर्धेण हृदयं पुण्डरीकवत्” इति चरकः । “पुण्डरीकेण सदृशं हृदयं स्यादधोमुखम् । जाग्रत्सद्विकसति स्वपतञ्च निमीलति” इति सुश्रुः । “हृदयं नाम स्वतन्त्रपेशीनिर्मितं शून्योदरं यन्त्रम् । तद् अवोमुखबृहत्पद्ममुकुलाकारं, मध्यमाधरे फुस्फुसान्तराले पुरस्ताद्दामतस्तिर्यग्वावस्थितम्, हृदयधराख्येन कलाकोपेण प्रावृतं च । तस्य मूलदेशः दक्षिणतृतीयोपपशुकाया उरःफलकसन्धानादारभ्य वामद्वितीयोपपशुकाया उरःफलकसन्धानोपकण्ठं यावद्विस्तृतः । अग्रं तु तस्य वामतः पञ्चमपष्ठपशुकयोरन्तराले मध्यरेखाया बहिश्चतुरंगुलाद् दृश्यते, स्पर्शेनानुभूयते च नियतमाह्वयमानम्” । प्र. शा ॥

ह्रस्वपञ्चमूलम् । सू. ६ etc. लघुपञ्चमूलम् ॥

हेम(न्) । सू. ७ etc. कनकम् । विसर्पचिकित्सिते “शरैर्हेम्नापि
वा हिम्” इत्यत्र “शरैर्लेहेन वा हितः” इत्येव चरकपाठः ॥

हेम(न्) । उ. २५. नागकेसरम् । पद्मकमियेके । “कालीयकल-
ताम्रास्थिहेमकालारमोत्तमै” रित्यत्र ‘नञिष्ठे’त्यर्थेन ‘हेमकाला’मे-
कपदेन चक्रपाणिदत्तः व्याख्यायति ॥

हेमचूर्णम् । सू. ७. सुवर्णभस्म ॥

हेमदुग्धा । सू. १५. काञ्चनक्षीरी ॥

हैमवती । सू. १५. श्वेतवचा । “हैमवत्यभयास्वर्णक्षीरयोः श्वेतवचो-
मयोः” इति मेदिनी । “पारसीकवचा शुक्ला प्रोक्ता हैमवतीति
सा” इति भावमिश्रः ॥

हैयङ्गवीनम् । उ. ३९. ह्योगोदोहोदुह्वति । एकरात्रपर्युषिताह्नः
सद्योजातं नवनीतम् । ह्यो दोहस्य विकारो नवनीतं, नवीन-
नवनी.म् । “हविर्ह्यस्तनदुग्धोत्थं तत् स्याद्वैयङ्गवीनकम्” इति ।
हिं.—ताजा मक्खन ; म.—ताजे लोणी ; मल.—उतुवेण्णा
புத்தவண்ணம் ; इं.—Fresh butter । “तत्तु हैयङ्गवीनं यद्
ह्योगोदोहोदुह्वं घृ.म्” इति सिंहः । गुणाः—“हैयङ्गवीनं चक्षुष्यं
दीपनं रुचिकृत्तरम् । बलहृद् बृंहणं वृष्यं विशेषः ऽवरनाशनं”
इति । see नवनीतम् ॥

ह्रीबेरम् । चि. १ etc. हिंयै लज्जायै बेरगङ्गमस्य क्षुद्रत्वात् । बाल-
कम् । रक्तपित्तचिकित्सिते पेयाकल्पने 'ह्रीबेर'मित्यत्र 'अंबु'
इमेव चरकशब्दः ॥

पितामहोऽभून्मम रामवेशः
 श्रीकुञ्जुमामिस्तु तदीयसूनुः ।
 सुतोऽभवं तस्य च तत्पितृव्य-
 नामाऽप्यहं केरललब्धजन्मा ॥

पितुः सकाशादवबुद्धशास्त्रो
 यः सौगतः शङ्करसोदरश्च ।
 खतन्त्रचिन्तानुगतप्रतीति-
 र्माणिक्यनामाऽस्मि विदां विधेयः ॥

कोषात्मकोऽष्टाङ्गहृदो मयायु-
 वेदौषधीदुर्ग्रहशब्दधर्चः ।
 युगास्त्रनागेन्दुशक्रे प्रणीतो
 मुदे बुधानां हृदयप्रकाशः ॥

इति वैद्यवरश्रीकुञ्जुमामिमहाशयात्मजश्रीमाणिक्य-
 भिषग्विरचितो हृदयप्रकाशाभिध-
 टिप्पणसहित अष्टांगहृदयकोषः समाप्तः ॥

समाधिश्लोकः ।

शोणाजायाशकाब्दे ह्युदगयनयुताङ्गीरसे शुक्लपक्षे
 पञ्चम्यामादिमर्क्षे मृगपतिकरणे फाल्गुने भौमवारे ।
 ब्राह्मण्ये सन्मुहूर्ते वसुरसगवयः स्थूलकायं विहाय
 प्रायात् श्रीकुञ्जुमामिर्भिषगमृतपदं ध्याननिष्ठो गुरुर्मे ॥

